4. 8. 14.

4 B. 8

D. *AUGUSTI CHRISTIANI BORHECK*
HISTOR. ET ELOQ IN REGIA DUISBURGENSI RHENANA ACADEMIA PROF. PUBL. ORD.

APPARATUS
AD
HERODOTUM
INTELLIGENDUM ET INTERPRETANDUM.

Volum. III.

Apparatus criticus ad constituendam lectionis Herodoteae integritatem.

LEMGOVIAE
in Officina Libraria Meyeriana 1798.

4. 8. 14

Ad Librum III.

n Libri inſcriptione omittunt Ald. Cam. I. II. τϐ Ἁλικαρνησσηος & επιγραφομενη. In Steph. & ſeqq. τϐ Ἁλικαρνασσεως.

ad Cap. I.

και αλλϐς, των) omittunt comma poſt αλλϐς, inſeruntque poſt των Ald. Camer. I II. λλϐς τε των Arch. Vind. Poſt Ιωνας τε comma habent Ald. Camer. I. II, punctum poſt υγατερα.

εκ συμβϐλης) Arch. Vind. Theo Progymn. . 56, ubi haec conſiderat, συμβϐλης. Ald. Camer. I. II εκ βϐλης. Steph. I & ſeqq. εκ βϐλης. oſt Αιγυπτιϐ colon Ald. Cam. I. II, punctum oſt ταυτα, comma poſt γυναικος τε, quod abeſt poſt οφθαλμων in iisdem.

συμβϐλιη) Ald. & Edd Pariſ. A B Remig. συμβϐλη ora Steph. I, Med. Ask. Vind. Arch. Servo Aldinum, in cuius codice ſupra βϐλης, hinc calami errore natum teſtantur Arch. Vind. Theo. Solet ſcriptor hanc in conſiliis vocem frequentare. Loca notavit Portus. Συμβϐλη ſicubi conſpiciatur, dubiae fidei eſt, uti VI, 109 & I, 157. Alibi Mſſ. damnant mutantque, quemadmodum Medic. Paſſion. Ask. VII, 15. VIII, 101, 102. Non neſcio, in Platone, Xe-

nophonte, Demosthene, Dinarcho, multisque aliis συμβελην sese legentibus offerre, sed eos nunc moror nihil. *Wesseling* Post συμβελιη abest comma in Ald. Camer. positum est post Αμασιν in iisdem. Nullum quoque in iisdem comma post μη δεις.

απεχθοιτο) απεχθητο Ald. Cam. I. II, post αχθομενος iidem comma habent, idem post δεναι.

ευ γαρ ηπιστατο) comma hic nullum Ald. Cam. I. II. επιστατο γαρ Vind. Arch.

εκ) Ask. Arch. ceteri εχ cum Ald. & seqq.

παλλακην) παλακην Passion.

ταδε) Med. Passion. Askew. Arch. Vind. ταυτα Ald. & Edd

Post μεγαλη τε comma, post ευειδης colon Ald. Cam. I. II.

ευειδης) Attigit Gloss. Sangermanensis hinc & ex Musa I. Post οι ην comma Ald. Camerar. I. II.

εσθητι τε και) Medic. Passion. Ask. Arch. Vind. alii cum Ald. εσθητι και tantum, comma quoque post εθητι Ald. Cam. I. II, nullum in his comma post ησπαζετο.

ω βασιλευ) Citat G. Corinthus.

μανθανεις) μανθανης Ald. Camer. I. II, in quibus post ασκησας, & αληθηιη comma, idem post τον ante εκεινος.

δεσποτεα) δεσποτην Arch. sine ratione.

εγγενομενη) Ask. Arch. Paris. A. B γενομενη Vind. εγγινομενη Med. Ask. Ald. & Edd.

Καμβυσεα) Καμβησεα Ald. ex errore typothetae a Camerario correcto. Post θυμωθευτα abest

abeſt comma in Ald. Cam. I. II, colon in his poſt Αιγυπτου.

ad Cap. II.

Poſt Αιγυπτιοι δε comma habent Ald. Camer. I. II.

οικηιευνται) Arch. optime. οικειευνται Ask. οικεσευνται Ald. & Edd. Med. Paſſion. Herodoti manus in Arch. Vid I, 4. 94. *Weſſel.*

Poſt Καμβυσεα comma abeſt Ald. Cam. I. II.

δη της) δη deſit Vind

Κυρου γαρ) και γαρ Κυρου Arch.

Poſt αυτος punctum, & ſequentia ſine parentheſi Ald. Cam. I. II, in quibus nullum comma poſt αλλοι.

ορθως) deeſt Paſſion. Ask. poſt επισεαται comma Ald. Camer. I. II, & punctum poſt Αιγυπτιοι, comma poſt πρωτα μεν, colon poſt παρεοντος in iisdem.

παρεοντος) παρεντος Ald. Camer. I. II, ex typor. errore.

αυτις) Arch. αυθις alii cum Ald. bene Arch. & Ιονικως.

Κασσανδανης) Medic. Ask. Paſſion. Arch. Vind. ſemper. Κασανδανης Ald. cum vulgo.

Poſt Αχαιμενιδεω punctum Ald. Cam. I. II, comma non habent poſt τον λογον, colon habent poſt ειναι eaedem.

ad Cap. III.

ὁδε ὁ λογος) Arch. Vindob. Fragm. Pariſ. ὁδε λογος Pariſ. B. Alii cum Ald. ὡδε λογος. Re-

curre ad I, 52. Poſt πιθανος comma Ald. Camer. I. II.

εσελθεσα) Ald. & Edd. Remig. Vindob. Arch. Pariſ. A. B. εισελθεσα Medic. Paſſion. Ask. contra morem.

Κασσανδανη) Κασανδανη Ald. cum vulgo, v. ſupra.

Poſt ευειδεα τε comma Ald. Camer. I. II, quod abeſt poſt επαινω.

ὑπεριθαϋμαζεσα) αποθωϋμαζεσα Arch.

Κασσανδαιη) Κασανδανη Ald. cum vulg. vid. ſupra. Poſt γυνη comma Ald. Cam I. II.

ταδε) τοιαυτα Arch. τοιαδε Vindob. Poſt εεσαν comma Ald. Camer. I. II, idem poſt επικτητον habent, & poſt αχθομενην.

Νιτητι) Νικητι Arch. In Νειτητις, Νιτωκρις, aliisque nominibus Aegyptiacum latere Minervae Νειτ, vel Νηιθ, vidit Jablonskius, monuitque plus ſemel. *Valkenaer.* Poſt Νιτητι comma omiſit Ald. Camerar. I. II, in quibus punctum poſt ταυτα.

πρεσβυτερον) πρεσβυτατον Arch. cum Valla & Vind non abſurde.

τοιγαρ τοι) Med. Paſſion. Ask. Fragm. Pariſ. alii, uti Ald. τοιγαρ, ω.

Poſt αυτον comma Ald. Cam. I. II, omittunt poſt ἑτω δη.

την επ' Αιγυπτον ςρατηϊην) Vind. praeclare. ςρατειην Pariſ. Fragm. Vulgo ςρατιην cum Ald. Repoſuit Weſſeling. ςρατηϊην, ut I, 206. Suum hic atque alibi recuperabit Herodotus ςρατηϊην, cui exercitus dicitur ςρατιη, expeditionem ſuſcipere, ςρατηϊην ποιεεσθαι, III, 39. V, 77 Ut Hero-

rodotus, στρατειαν & στρατιαν tamquam diver-
ſemper diſtinxerunt Thucydides, Xenophon,
terique ſcriptores antiqui. In his itaque cor-
;endis ſequerer iudicium H. Stephan. Sylb.
emſterhuſ. Taylori, Marklandi, Ruhnkenii.
ilkenar.

ad Cap. IV.

επιστρατευσιν) Med. Arch. Vind. Ask. Paſ-
on. ora Steph. l. Gloſſae Sangerm. στρατευσιν
ld. & Edd.

επικερων των) Arch. Vind. ceteri των negli-
unt. cum Ald. poſt αινης comma Ald. Cam. l. II.

Αλικαρνησσευς) Αλικαρνησευς Arch. Vind.

οι Φαινης) οι ην Φαινης iidem haud male, co-
on poſt Φαινης Ald. Cam. l. II

πολεμια) Arch. Vind. Remig. Ald & Edd.
τολεμικα Med. Ask. Paſſion. ſine cauſſa. Poſ-
unt τα πολεμικα apud alios valere ſaepe citra
us inculcata. Herodotus non admittet, niſi
vi coactus, qui δδαμων εσαν τα πολεμια αμεινες
V, 78 & τα δε πολεμια καρτα δοκιμος eodem li-
bro c. III, ſive, uti ibi ſcriptus codex, τα πο-
λεμηια· tum αριστοι τα πολεμια VII, 9. 3. αγα-
θοι τα πολεμια IX, 57, ſed manum comprimo.
Conf. ad Diodor. I, 54, & Abreſch. Dilucid.
Thucyd. p. 196 *Weſſeling*

κε τι) κετι Ald. Cam. I. II, in quibus com-
ma poſt Αμασι deeſt.

Αμασι, ενδιδρησκει) Αμασιν διαδιδρησκει Arch.

οια δε) ὁ δε Vindob. Arch. Poſt επι κε σισι
comma Ald. Cam. l. II.

ϐ σμικρϐ) Vind ex Jonum more, μικρος vulgo cum Ald. qui comma nullum hic habet.

ἑλειν) ελθειν Arch. Poſt μεταδιωκειν δε nullum comma Ald. Cam. I. II.

τριηρεϊ) τριηρει Ald. & Edd. Pariſ. A. B. Vindob. Remig. τριηρεϊ ες ταυτον Arch. τριηρη Med. Paſſion. Ask. Bene Arch. τριηρη Medic. & aliorum turbat orationem, & Scriptoris morem quo VI, 39 επι Χερσονησϐ αποϛελλϐσι τριηρεϊ οἱ Πεισιϛρατιδαι· & V, 85 μετα την απαιτησιν αποϛαληναι τριηρεϊ μιη· tum III, 44 απεπεμπε τεσσερακοντα τριηρεσι· accedat, quod Reiskius admovit, ϛειλας πλοιω ες Κερκυραν III, 52, ex Med. in πλοιον converſum. *Weſſeling.* Poſt κατ' αυτον comma ante Reiz. poſt εν Λυκιη punctum Ald Cam. I II.

καταμεθυσας) θυσας Arch. Valla, qui, *mactatis cuſtodibus* Non arbitror ex vero Commodius multo eſt vulgatum. *Weſſeling.*

απορεοντι την ελασιν) exercuit doctiſſ. virum Miſcell. Lipſ. Vol. 8. p. 87 exercuit alios. Deſit κατα, quod orationem fulcire, etſi tacitum, debet, ut ſaepenumero. Simile in Vind. II, 121. 3. *Weſſeling.*

μεν) μιν Vind. Arch.

Poſt πρηγματα colon ante Reiz. Poſt ελασιν comma non habent Ald. Camer. I. II, ſed punctum poſt ὡδε, in iisdem παραινεων cum πεμψαντα iunctum eſt Poſt δεεσθαι comma non habent eaedem.

ad Cap V.

Καδυτιος) Κανδυτιος hic & infra Arch.

γη

γὴ ἐϛι) γη ἐϛι Ald. coniectura Gronovii, a Reizio, quem ſequuti ſumus, iure recepta, plauſibilis haec Gronovii divinatio iam fuerat Weſſelingio, qui, pingi debet aut ἡ ἐϛὶ ſublato tono, aut γη ἐϛι, ait; ἢ Jac. Perizonius Orig. Aegypt. c. 23. p. 475 nullo iure ſuſtulit ἢ inde a Camerariana I editi omnes; praeter Stroth. in Aegypt Herod. qui cum Reizio γη edidit.

Συρων) Med. Ask Paſſion. & mox denuo; Συριων utrobique alii plerique cum Aldo. Poſt Καδυτιος abeſt comma Ald. Cam. I. II, omiſſum quoque poſt εϛης πολιος, & δοκεει in iisdem, poſt ελαϛονος colon ante Reiz.

επι θαλαϛης) Ald & Edd. Arch Pariſ A. Remig. απο ora Steph. I, Vind. Med. Paſſion. Sed εμπορια non habet Arch.

Ιηνυϛ) Ικνυϛ Arch. cum Valla.

τϛ Αραβιϛ) Arch. cum Vind. belle: τηϛ Αραβιϛ vulgo cum Ald

Ιηνυϛ Ιηνυϛ πολιος Συριων Vind. In Arch. Ικνυϛ πολιος Συριων, ſine αυτις, perperam.

δη) δε Vind.

ες θαλαϛαν) επι θαλαϛαν Arch.

Poſt εν τη comma Ald. Cam. I. II.

δη) omittit Vind. Arch.

Poſt κεκρυφθαι colon Ald. Cam. I. II.

δη) Med. Paſſion. Arch ηδη Ald. & Edd. Vind. Arch. Pariſ. A. B.

Ιηνυϛ) Ικνυϛ Arch. Vind. Valla: Steph. Byz. Ιυϛοι hoc ex loco.

Poſt ϛρεος comma Ald. Cam. I. II.

Σιρβωνιδος) Σερβωνιτιδος Vind. Spectavit haec Plinius Hiſt. Nat. V, 13.

ad Cap. VI.

Poſt το comma Ald. Cam. I. II.

ολιγοι) ολιγον Arch.

εννενωκασι) εννενοηκασι Vind.

φρασων) φραστων Paſſion.

εκ φοινικης) Med. Ask. Paſſion. ora Steph. In Arch. Vind. νυν και προς εκ φοινικης. Vulgo cum Ald. εκ φοινικων.

δις τε ετεος) δι' ετεος Arch.

κειμενον) κεινον Arch Vindob. Valla. Poſt εκ εσι nullum comma Ald. Cam. I. II οινηρον κεραμιον citat hinc Polux VII, 161 & Gloſſ. Sangerman.

Poſt απειν nullum comma in Ald. Camerar. I II.

ιδεσθαι) Ald. Cam. I. II, Med. Paſſ. Ask. εδεσθαι Arch. ειδεσθαι ceteri cum Steph I & ſqq.

Poſt κε δητα nullum comma Ald. Cam. I. II neque poſt τις αν.

αναισιμεται) Med. Paſſion. Ask. αναισιμεντται nec male Ald. & alii cum edd. comma poſt hanc vocem poſuit Ald. Cam. I. II.

τον μεν δημαρχον εκαζον) των μεν δημαρχων εκαζον eleganter Reiskius.

εκ της εκεῖτε πολιος συλλεξαντα) Sic Paſſion. Arch. Vind. Ask. Vulgo cum Ald. συλλεξαντας εκ της εκεῖτε πολιος.

Poſt κομιζειν abeſt comma Ald. Cam. I. II, idem abeſt poſt Αιγυπτω ante Reiz.

τον παλαιον) Medic. Arch Paſſion. Ask. Vind. των παλαιων vulgo cum Ald.

ad

ad Cap VII.

επ' Αιγυπτον) Med Ask. Paſſion. In Ald. & aliis ες Αιγυπτον· Poſt ειρημενα comma Ald. Cam. I. II

σαξαντες ὑδατι) Arch. Reliqui ἑλξαντες cum Ald. Divinus hic Arch. liber eſt. Ἑλξαντες ὑδατι quis inteiligit? nec melius erit ελπισαντες ὑδατι, quod Pavii extudit ingenium; namque κατα δη τα ειρημενα, *ſecundum ea, quae dicta ſunt*, ſpem iſtam, ut ne de Codd. dicam, excludunt. Vaſa innuuntur vinaria, quae aqua ſtipabantur, ut ſitientibus potum in Arabiae illis arenis praeberent: hoc σαξαντες ὑδατι, ſive, ut proxime, πλησαντες ὑδατος. Reiskius, cum idem in opionem incedit, ut verbo liquidis in rebus uſus appareret, ex Clement. Alex. Paedag. II. p. 219 απεσεσαγμενος τροφαις, & Athen. VII. p. 322 τυρω τε σαξας· tum Polybii Excerpt. p. 1489 σαττεσιν ες αγγεια appoſuit, neque oblitus, prorſus opportunum, αγγηϊον ὑδατι σεσαγμενον Luciani Deae Syr. c. 48. Accedit Cercidae verſus in Stobaei Serm. IV. p. 54 ανερες, ὡν το κεαρ Παλω σεσακται και δυσεκνιπτω τρυγι. *Quibus omne lute*, ſeu *vino*, ut opinor, *Cor ſordet atque faece non purgabili*, ex verſione ſummi Grotii. Nam αἱματι τε και σαρξιν διασαττειν Galeni Protrept. p 5 praetereo. Neque enim in dubio res manet *Weſſeling.*

Poſt Αιγυπτον comma Ald. Cam. I. II.

κω) Arch. Paſſion. Ask. Vind. ora Steph. Remig. Alii cum Ald. & Med. κε.

Αλικαρνησσεος ξεινε) Ἁλικαρνασσος Arch. Ἁλι-

Ἁλικαρνησσεος Ask. Paſſion. Ἁλικαρνασσηος Ald. cum vulg. Maluit πειθομενος τε Abreſch. Poſt ξεινε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Αραβιον) Αραβιον βασιλεα Arch. Vind. ex gloſſa ſine dubio.

Poſt ασφαλειης comma, poſt ετυχε colon Ald. Cam. I. II, in quibus & poſt δες τε comma poſitum eſt.

ad Cap. VIII.

τοισι) τισι Arch. ex pronunciatione Reuchliniana

εσω) Paſſion. Arch. Vindob. Vulgo εισω cum Ald.

εκατερε κροκυδα) ἑκασε κροκιδα Arch. Vind. ἑκατερε κροκυδα Remig. Med Paſſion. Ask. ora Steph. Pollux VII, 63. Alii cum Ald κροκυην. Corrigenti docto viro κροκιδα favent Arch. & Vind. non certior uſus Κροκυς eſt in Polluce, quin ipſa haec Herodotea ex Falkenburgii codice. Κροκυδας reliquiſſe Heſychium, vocum ſeries monſtrat Κροκυδιζειν in floccis legendis poſuit Aretaeus: habet Aëtius lib. 3. c. 161 περι κροκυδων. In Theophr. Charact. c 2 vetuſtiſſimi Mſſ. απο τε ἱματιε αφελειν κροκυδα. Hippocratis & Galeni libri variant, ſicuti Foëſius in Oeconomia docuit Quae ſi ſatis non faciunt, obſervata Salmaſio in Solin. p. 283 accedere poterunt. *Weſſeling*

Poſt Διονυσον comma Ald. Cam. I. II, colon poſt Ουρανιην.

επιτελεσαντος) Arch. Med. Vind. Paſſion. Ask. Remig. optime. επικαλεσαντος Ald. &c.

Poſt

Poſt φιλοισι comma Ald. Cam. I. II, abeſt in his poſt αξον.

προς αξον) προς αυτον Arch. Vind.

Poſt οἱ δε φιλοι abeſt comma Ald. Cam I. II.

ἡγευνται) Arch. Vind. ἡγεονται ceteri cum Ald. poſt φασι nullum habet comma Ald. Camer. I. II.

περιτροχαλα) περὶ τρόχαλα Arch. περιτροχαλα Vind. & Photius in Lex. ex h. l. ὑποτροχαλα vulgo cum Ald. περιτροχαλα recipiet Codd. Herod. vid Diſſert. Herod. p. 100. Praebet illud Plutarch. T. 2. p. 261. F. περιτροχαλα κειρεσθαι Athenis, quod ex Heſych. conſtat, σκαφιον dicebatur: ad Harpocrat. in σκαφιον notat H. Valeſius, plura dedit Junius de coma c. 6. Potuerunt autem iſta, κειρονται περιτροχαλα τας κροταφας commode reddi περιξυρωνται. Sed pro περιξυρωντες, quae forma certe non eſt Jonica, fortaſſe cui ſcripſiſſe ſuo more videbitur Herodotus περιξ ξυρευντες τας κροταφας: mihi tamen vulgatum potius ex interpretamento videtur natum. *Valkenar.* Verum hoc, περιτροχαλα, praeſtant veteres ſchedae, & ſermonis conſuetudo. Pollux de tonſurae generibus, κειρας δε ειδη, κηπος — περιτροχαλα, ex Salmaſii in Tertull. Pall. p. 266 certa emendatione 2, 29. Conſentit Heſych. in σκαφιον. Hinc Ariſtodemus tyrannus in Plat. T 2. p. 261. F. τας δε θηλειας, bene ita Salmaſius, ηναγκαζε περιτροχαλα κειρεσθαι *in orbem tonderi.* Talis ευειμων ille και αποκειραμενος την κεφαλην περιτροχαλα in Priſci Excerpt. Legat. p. 45. Tales Franci περιτροχον κειρομενοι Agathiae L. I. p. 11. C. Arabum

bum olim idem tonſurae modulus Jeremiae IX, 26. Plura Salmaſii Epiſt. de coma p. 50 & Vitringae Commentar. in Jeſaiae c. 15. p. 463. *Weſſeling.*

Ουροταλ) Οροταλ Arch. Vindob. Valla & Cod. Bodlejanus, in alio Οροταλατ, teſte Pocockio, tum Αλατ· Vulgo cum Ald. Ουροταλτ Οροταλτ Ask. Paſſ. Dedi Bocharto Phaleg. II, 19. p. 110, & Reiskio Miſcell Lipſ. T. 8. p. 88, hanc ex codd. niſi Οροταλ quis maluerit ſcripturam, nam Ουροταλτ ultimam ex ſequenti articulo ſibi ſociavit. *Weſſeling.*

ad Cap. IX.

επεσαξε) Citat Gloſſ. Sangerman. Poſt ανυδρον colon Ald. Cam. I. II.

υτεμεινε) υπεμεινε Paſſion Poſt ϛρατον colon ante Reiz. nullum comma poſt πιθανοω habet Ald. Cam. I. II.

Poſt ϛω comma poſt Κορυς punctum in iisdem.

Ερυθρην) Ερυτρην Ald. Cam. I correxit vitium typogr. Cam. II.

ραψαμενον) Ald. Arch. Vind. Remig Pariſ. A. B. ἀψαμενον των ὠμοβ Med Paſſ. Ask. Aldi & aliorum, etiam Arch. e quo ἀψαμενον Galeus, longe errans, produxit, potior lectio. Conſui profecto prius coria iſta bubula, ut canalem ſcorteum darent, debuerunt, quam variis ex partibus aptari inter ſe nectique. Non nego ραπτειν in Muſis iterari, nec adſpernantur tamen εϛ τον μηρον ενερραψατο II, 146. *Weſſeling.*

και

και των αλλων) *και αλλων* Arch. Vind.

επικνευμενον) *εξικνευμενον* Ald. Cam. I. II.

ανυδρον, αγαγειν) *ανυδρον αγαγειν* Ald. Camer. I. II.

τετε) Arch. Vindob. *τετων* vulgo reliqui cum Ald. Poſt *ορυξασθαι* colon Ald Camer. I, II, comma poſt *ὑδωρ*.

σωζωσι) *ποτιζωσιν* Arch. Vind. Valla, probante Larcherio. Nihil in his, Weſſelingius inquit, quod offendat: parantur ciſternae, ut aquam ſervent. Nonne quoque, ut potum ſitientibus dent? Hoc poſtulant Valla & ſchedae, quae *ινα δεκομεναι το ὑδωρ ποτιζωσι*, *ut aquam recipientes potum praebeant* Lubens fateor, me Laurentio adſentiri, ſiquidem plenior ita ſurgit ſententia. Nolui tamen orationi, ne videar modum excedere, inſerere, qua formidine praepeditus non ſum in revocata *τριων* voce & *στρατοπεδευετο*: Levia admodum ſunt, quibus contra utramque pugnatur. Nam de locis tam arctis & difficilibus, quod opponitur, ipſe Vir Celeb. V, 116 profligavit *εν Πηλουσιω τοματι* ad Peluſium oſtium, bene Valla. *Ετρατευεσθαι* praeterea & *στρατοπεδευεσθαι* permiſcentur V, 14. Sed quid multa? *στρατοπεδευσασθαι εν Πηλουσιω* 2, 141. *Weſſeling.*

οχετων τριων: Ald. Arch. Vindob. Remig. Pariſ B. quos ſequor. *τριων* non legit Medic. Paſſion. Ask. vid. not. praeced. *Weſſeling.*

ad Cap. X.

Poſt *Νειλε* comma Ald. Cam. I. II.

στρατοπεδευετο) Ald. Vind. Arch. Pariſ. A. B.

B. Remig. εξρατευετο Med. Paſſion. Ask. vid. Weſſelingium in proxime antecedentibus.

Ψαμμηνιτος) Ψαμινητος Arch. & mox, nam Gale fallitur

Poſt Καμβυσης nullum comma ante Reiz.

επ' Αιγυπτον) ες Αιγυπτον Arch. Vind.

τεσσερα και) haec deſiderantur in Arch Vindob. poſt τεσσερα comma Ald. Cam. I. II.

Poſt απεθανεν comma deeſt, poſitum poſt εν τοισι in Ald. Cam. I. II.

οἱ μεγα αναρσιον) Med. Ora Steph. Vind. Arch. Paſſion. Ask. Alii cum Ald. οἱ αναρσιον.

ταφησι, τησι) poſt ταφησι comma habent, & τησι omittunt Ald. Cam. I. II.

Poſt τω ἱρω comma omittunt, ponuntque id poſt τας Ald. Cam. I II.

οικοδομησατο) colon hic habet Ald. Cam. I. II. οικονομησατο Arch.

βασιλευοντος) Arch. Vind. bene, βασιλευσαντος Ald. & alii.

δη) deſit Arch. Vind. Quae ſequuntur, attigit Suidas in Βελησεται & Ὑσθης.

Poſt. αἱ Αιγυπτιαι colon Ald. Camer. I. II, abeſt comma poſt εμευ.

ε γαρ δη) ετε γαρ υεται Arch. Vind

Ψακαδι) Med. Ask Paſſion. Ψεκαδι Arch. Euſtath. in Dionyſ. v. 248 Ψεκασι Ald. Pariſ A. Remig. Vind. Praeterea οισθησαν Med. Ψακαδι *Valkenario* quoque ſincerius videtur ante vulgato Ψεκασι. Veteris, inquit, erant Atticiſmi, Moeridi adnotatae formae: Ψακας, Ψιαθος, ὑαλος, σιαλον· eundem ſonum in nonnullis praetulerunt Jones. Numerum adfirmabit Ari-

Ariſtides T. 3. p. 567 τα κατω της Αιγυπτυ λαμπρως (λαμπρω forte ſcribendum) πολλακις ὑεται, Ψεκαδι μεν γαρ και τα ανω· quod multo verius Herodoteis proximis: ὁ γαρ δη ὑεται τα ανω της Αιγυπτυ το παραπαν. vid. Weſſeling. ad Diodor. I. p. 84. Pluvia irrigari, vel humectari, eſt ὑεσθαι. Recte reſtituit e Mſſ. Gronovius lib. 2. c. 14 ει μητε γε ὑσεται σφι ἡ χωρη. Aſſyria ὑεται ολιγω· I. c. 193 hieme Scythia IV. c 50. ὑεται ταυτα της λιβυης IV, 198. In excerptis ex Indicis Cteſiae ſcribendum p. 655. 11 εχ ὑεται, αλλ' ὑπο τυ ποταμυ ποτιζεται ἡ Ινδικη· contra ſcribit Philoſtratus, Indiam θαμα ὑεσθαι Aelian. N. An. XV. c. 6 ὑεται Ινδων γη δια τυ ηρος μελιτι ὑγρω. *Valkenar.* Sequor Med. etſi patroni Ψεκαδι non deſint; at ſcribi demiror, augeri ſic magnitudinem miraculi, quod ubique obſervata eodem tempore fuerit lapſa ex aëre una gutta, & mox ceſſaverit, non geminando lapſu: eoque magis, quod venerint ex calamo viri eruditi. Vide hoc Ariſtidis Aegypt. p. 339 τα κατω της Αιγυπτυ λαμπρως πολλακις ὑεται. Ψεκαδι μεν γαρ και τα ανω πολλακις ὡς εν χρονοις· ubi ſi poſterius πολλακις tollatur, nihil utique indicetur aliud, quam minutam ſubinde in ſuperiore Aegypto pluviam cadere, ſive, uti Aelian. de animal. VI, 41. φανιοι δευειν λεπταις τον θεον: Mitto νιφετον ΨΕΚΑΔΙ λεπτη μεμιγμενον Plut. Socr. Gen. p 596. C. & κατα νεφων ψεκαδας ὑεσθαι Heraclit. Allegor. p. 466. *Weſſeling.*

ad Cap. XI.

Abeſt comma poſt Περσαι Ald. Cam. I. II.

συμβαλεοντες) συγκαλεοντες Ald. Cam. I. II.

Abeſt comma poſt Αιγυπτιε Ald. Cam. I. II inſertum in his poſt Ἕλληνες τε.

Φανη) τον Φανεα Arch. nullum comma poſt Φανη habet Ald. Cam. I. II.

επ' Αιγυπτον) επ' Αιγυπτε Arch.

Poſt καταλελειμμενοι colon, poſt τες comma Ald. Cam. I. II.

τες) τετες Arch. Vind.

εσΦαζον) Decem ſequentia vocabula neglexit ſocordia Arch.

εσεΦορεον) εΦορεον Arch. cum Vind. Poſt ες αυτον colon Ald. Camerar. I. II, idem poſt συνεβαλον.

εξ αμΦοτερων) εξ deeſt Vind. Arch. Male praepoſitionem ab his exilio tradi ſupra I, 76 ſignificatum eſt. *Weſſeling.*

ad Cap. XII.

ειδον) ιδον Vind. Arch.

των γαρ οσεων περικεχυμενων) των οσεων κεχυμενων iidem.

χωρις μεν γαρ — των Αιγυπτιων) haec ſine parentheſi legit Ald. Camer. I. II. Omnia iſta uncinis incincta ex Grammatici Scholio derivat Abreſch Non audeo accedere. Abeunt minime ab abundantiore Noſtri in ſcribendo more, habuitque ſuo Syneſius in libro, tantum in regis Pſammeniti nomine lapſus. *Weſſeling.*

εκειτο τα οσεα) κειται Arch. Vind. comma poſt οσεα non habet Ald. Cam. I. II.

κατ' αρχας) καταρχας Ald. Cam. I. II. & punctum

punctum poſt vocem, poſt στερωθι δε abeſt in iisdem comma, poſitum poſt Αιγυπτιων.

ει θελεις) ει θελοις Arch.

μενη) μονη Ald. Camer. I. II.

διατετραινεεις) Spectavit haec Syneſius Encom. calvit. p. 77.

μογις) Med. Paſſion. Arch. Vind. Askew. Ceteri ως μογις cum Ald.

διαρρηξεις) Med. Paſſion. Ask. διαραξειας Vindob. διαρρηξειας Arch. Pariſ. A. B. Remig. Ald. & edd. non utique male.

Poſt τετε comma, poſt ελεγον colon Ald. Cam. I. II, nullum comma poſt Αιγυπτιοι μεν in iisdem.

ξυρευνται) ξυρωνται Paſſion. Ask. Arch.

Poſt ανθρωπων colon ante Reiz.

φορεεσι τας κεφαλας) Med. Askew. Arch. Vind. ceteri τας κεφαλας praetereunt. Poſt Περσησι abeſt comma, poſt φορεεσι inſertum in Ald. Cam. I. II, & τας κεφαλας cum ſequentibus iunctum.

Poſt εξ αρχης abeſt comma, poſitum poſt πιλες in Ald. Cam. I. II.

τιαρας φορεοντες) Med. Ask. Paſſion. Arch. τιαρας τε φορεοντες Pariſ. A. B. Remig. Ald. & Edd. Syneſius πιλες duntaxat, ſed multa alia ſuo ſermone mutans. Ego cum Gronovio ſentio, cui Strabo ex parte adſtipulatur, τιαρας περικειμενοι πιλωτας de Perſis XV. p. 1066. *Weſſeling.*

τοιαυτα εοντα ειδον) τοιαυτα εοντα ειδον. ειδον aut ιδον Vind. Arch. Valla: prius ειδον & εοντα

vulgò desideratur, nec exstat in Ald. ubi post τοιαυτα punctum est.

Post τετοισι colon habet Ald. Cam. I. II.

Παπρημι) Πατρημι Arch. post Παπρημι comma, non est in Ald. Cam. I. II, est post των in iisdem.

Αχαιμενεϊ) Αχαιμενες Ald. Cam. I. II. Nostrum uti VII, 7. Arch. Vind. vid. Duker. ad Thucyd. I, 105.

τις Δαρεϊε) τε Δαρεϊε Vind.

Ιναρω) Ιναρε Arch. Vind. τω Λιβυος Ald. Camer. I. II. Post ανδρα Περσην colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XIII.

εἰδον εσελθεσαν) ἰδον ελθεσαν Vind. Arch.

και τες ανδρας κρεσσγηδον) Opinor, in his aliquid esse commissum. Apparet satis, nautas indicari, eadem Mitylenaea navi vectos. Sed bene si Herodotum novi, non neglexit de numero eorum, debuit certe, addere. Studiose adscribit c. 14. Aegyptiorum ad bis mille supplicio fuisse destinatos, ultimo de regiorum iudicum sententia, & eorum quidem in vicem, qui cum navi Mitylenaea ad Memphin crudeliter fuerant absumti, denis singulorum loco computatis: obtruncati ergo ducenti sunt. Lege nunc και διηκοσιους ανδρας — & ratio & oratio constabit. In τες latent numerales ΗΗΣ notae διηκοσιων. Si κρεσσγηδον desideretur, Eunapius in Aedes. p. 45 dabit *Wesseling.* Ingeniosissima haec nobis aeque ac verissima videtur coniectura.

Post

Post Κυρηναιοι comma Ald. Cam. I. II, idem habent post ὁμοιως

ἁ και οἱ Λιβυες) ὡς Arch Vind.

τοιαυτα εποιησαν) ἑτερα τοιαυτα εποιησαν iidem.

Post Καμβυσης δε comma Ald. Cam. I. II.

Φιλοφρονως) Φιλοτιμως Remig. & Stephan. margo.

Post ολιγα comma Ald. Cam. I. II.

πεντηκοσιας) πεντακοσιας Ald. Cam. I. II & Edd. πεντηκοσιας Passion. recte.

αργυριȣ) Abest Arch.

τη ςρατιη) τη ςρατηϊη Arch.

ad Cap. XIV.

Comma post δεκατη non habet Ald. Camer. I. II.

διεπειρατο) διεπειρεατο Arch. notabiliter.

τοιαδε) Ora Steph. Arch. Medic. Passion. Ask. Vind. Fragm. Paris. Vulgo ταδε cum Ald.

δȣληϊη) δȣλιη Arch.

επ' ὑδωρ) abest ab Arch. ες ὑδωρ Fragm. Paris.

Post βασιλεος colon ante Reiz.

παρηϊσαν) παρηεσαν Vind. Arch. quos Wesseling. sequutus est παρησαν Ald. cum ceteris. Pingi potuerat παρησαν, aut παρηϊσαν, de quo II, 163. At placuit scriptorum fidem sequi. Offerent sese ηεσαν δρομω III, 77. ηεσαν επι την οικιην IX, 5, ubi ηϊσαν tamen scripti. Etymolog. p. 121. 42 και εν συνθισει απηειν, και παρηειν, και εξηειν· το τριτον των πληθυντικων — ΑΠΗΙΕΣΑΝ.

Weſſeling. Nos, Reizio praeeunte, Weſſelingianam recipere correctionem non dubitavimus.

κατα τϐς πατερας) παρα τϐς Med. Paſſion. Ask. Alii κατα τϐς cum Ald. quam ſervandam duxere Weſſeling. & Valkenar. *quum puellae plorantes illuc praeteribant, ubi parentes erant collocati.* Κατα ſignificat in talibus *ex adverſo, contra.* Herod. p. 134, 7 ὡς δη κατα τϐς Φυλασσοντας ην, p. 195, 28. p. 364, 11. Thucyd. 8. c. 86 επειδη εγενοντο πλεοντες κατ' Αργος. Xenophon. ΕΛ. IV p. 302, 5 κατα Λακεδαιμονιϐς εγενοντο. Demoſth. contra Conon. p. 689, 12 παρεχεται Κτησιας κατα το Λεωκοριον· mox iterum, ημιν συμβαινει — παλιν κατ' αυτο πως το Λεωκοριον ειναι. *Valkenar.*

αλλοι πατερες) Πρες Arch. πατερες Vind. Valla, bene. παντες vulgo cum Ald. Rediit πατερες, quod ex ſcriptionis compendio vitiatum ſeries poſtulat. *Weſſeling.*

αντεκλαιον) Vind. Med. Ask. Arch. Fragm. Pariſ. ανεκλαιον Ald. & alii poſt h. v. omiſit, poſuitque poſt ορεοντες comma Ald. Cam. I. II, in quibus & punctum poſt κεκακωμενα.

Ψαμμηνιτος) Ψαμινητος Arch. comma hic abeſt Ald. Cam. I. II.

προϊδων) προσιδων Arch. cum Vindob. ſatis commode, poſt h. voc. comma inſeruit Ald. Cam. I. II.

παρεξελθϐσεων) Arch. Vind. bene. παρελθϐσεων. Edd. cum Ald. παρεξελθϐσεων, cui rarior uſus, quo minus in ſede illibatum haereret, nocuit. Το δε Φασμα τϐτο εωϋτον μεν παρ-

παρεξελθειν VI, 117. Sophocl. Antig. v. 933 ποιαν παρεξελθουσα δαιμονων δικην. *Weſſeling.*

επεμπε) Medic. Ask. Paſſion. Vind. εξεπεμπε Ald. cum vulgo.

δεδεμενους) Fragm. Pariſ. Med. Paſſion. Askew. δεδεμενους ηγον Arch. Vind. Ald. cum Edd. Pariſ. A. B.

ηγοντο) αγοντο Ald. & Edd. ceteri ηγεντο.

Poſt Μιτυληναιων comma, poſt νηι colon, poſt δικασαι abeſt comma, inſertum poſt εκασε in Ald. Cam. I. II.

ηγεομενον) Med. Vind. Arch. Paſſion. Askew. ora Steph. αγεομενον Ald. & Edd. Remig. Pariſ. A. Tametſi bonae fidei codd. ηγεομενον velint, vereor, ut recte valeat. Vetus αγεομενον rarum videtur, minime tamen genio ſermonis pugnans: convenit συμβαλλομενος τας μηνας VI, 63; uſus reſpondet: mox certe τον παιδα επι θανατον ιεχοντα de eodem regio invene poſuit: accedit, lapſus leviter Ariſtot. Rhetor. II, 8. p. 78 διο και Αμασις, επι μεν τω υιει αγομενω επι το αποθανειν, ουκ εδακρυσεν, ως φασιν, ad haec alludens. Quodſi tamen ηγεομενον defendi debeat, reſingi ηγεομενον την επι θανατον poterit, ut dux eorum fuerit, qui fatale illud iter ingrediebantur. Την οδον ηγεοντο IX, 15. την επι θανατω ſupra. *Weſſeling.*

Poſt κλαιοντων comma Ald. Cam. I. II.

και δεινα ποιευντων) Medic. Paſſion. Vind. Askew. Arch. margo Steph. Ab Ald. & ceteris abſunt haec tria.

το και επι) Ald & Edd. Vind. Arch. Remig. Pariſ. B. και non habet Medic. Paſſion.

Ask. neſcio quare. Poſt εποιησε & το comma habet Ald. Cam. I. II, idem poſt συνηνεγκε, ſed abeſt poſt απηλικεστερον & poſt στρατιην, colo poſt παρισναι poſito, ubi comma ante Reiz.

Ψαμμηνιτον) Ψαμινητον Arch. & mox.

των Αιγυπτιων) Fragm. Pariſ. quod ſequor cum Weſſelingio, aliis & Ald. abeſt articulus.

ὡς ειδε) ὡς ιδεν Arch.

ονοματι) Arch. recte, eſt enim Ιωνικον· alii cum Ald. ονομασι.

αυτω Φυλακοι) Vind. Arch. Fragm. Pariſ. Med. Paſſion. Ask. Vulgo αυτω τρεις Φυλακοι cum Aldo.

παν εξ εκεινω) ἀπαν επ' εκεινω εξ Vind. Arch. arripit hinc ἀπαν ad Thucyd. p. 94. Waſſe.

τα ποιευμενα) Ora Steph. Arch. Vindob. Med. Ask. Paſſion. το ποιευμενον Ald. & alii.

ἐρώτα) ſic & ἐρωτᾷ Paſſion. vulgo ἠρώτα & ἐρωτᾷ cum Ald. poſt αυτον nullum comma Ald. Cam. I. II, poſt ταδε colon eaedem, ſed omittunt comma poſt Καμβυσης.

στειχοντα) στιχοντα Arch.

απεκλαυσας) ora Steph. Vind. Arch. Ask. Paſſion. Remig. ab Aldo eſt ανεκλαυσας & Med. Praeceſſit αναπλαυσας μεγα & ſequetur. Nunc ſchedae aliud probant, idque commodum aeque: τον αν ιδοντα αποκλαυσαντα II, 121. 3. Aeſchyl. Prometh. v. 638 ὡς αποκλαυσαι καταδυρεσθαι τυχας. Sophocl. Oedip. Tyr. v. 1466. Philoct. v. 709 & frequentiſſime Procopius, ſollers priſcorum aemulator. *Weſſeling.*

Poſt πτωχον abeſt comma Ald. Cam. I. II, idem abeſt poſt προσηκοντα.

πυν-

πυνθανεται) Medic. Paſſion. Askew. Vind. Arch. Valla. πυνθανομαι Ald. & Edd. Pariſ. tres. Remig.

ετιμησας) τιμησας τουτοισι non abſurde Vindobon. Arch. Poſt ετιμησας colon, poſt ὁ μεν comma habet Ald. Cam. I. II.

επειρωτα) Arch. Paſſion. Vulgo επηρωτα cum Aldo.

ην μειζω κακα) Comma hic inſerit Ald. Camer. I. II.

η ὡστε ανακλαιειν) Saepius omiſſum non requirerem, ſi codd. abeſſet ὡστε· a Codd. adfirmatum haud ſanequam repudiarem, quippe quod in eadem ſaepe ſoleat exprimere ſtructura Xenophon, ſicuti Απομν. III. p. 448. 30 μειζον η ὡστε φερειν δυνασθαι κακον: idem paucis dixit Euripides Hec. v. 1114 κρεισσον ἡ φερειν κακα· μειζον η φερειν, Sophocl. Oedip. tyr. v. 1302. In Eumeniſin Aeſchyli forte reſtitui poterit v. 473 το πρωγμα μειζον η τιν' οιεσθαι τοδε βροτον δικαζειν. Quae primum occultaverat amorem, Stratonicae το κακον μειζον ἠυχιης εγενετο, in libello de Dea Syr. p. 469. Cenſebat Herodoti Pſammenitus, eam eſſe cladis domeſticae gravitatem, quae fletu levari recuſaret; quique adeo ſtenda patefieret leviora perpeſſum: τα οικηια ην μειζω κακα η ὡστε ανακλαιειν. Iſta Joſ. Waſſeus commodum admovit Thucydideis VIII. c. 75 μειζω η κατα δακρυα πεπονθοτας. In Stobaei Flor. T. 121. p. 612 exſtat illud Bacchylidis μειζον η πενθειν κακον. *Quae verbis exprimi nequeunt*, prae magnitudine, κρεισσον' η λεξαι λεγω Τολμηματ' Euripid. dixit Suppl. v. 844. Illud eiusdem

apud Strabon. VIII. p. 563. B. *αρετην εχουσης μειζον' η λογω φρασαι·* & vicina ſuſpicor equidem ob hiſtoriam Meſſeniacam e Criſphonte petita. Herodoteum *ὡςε* vel *ὡς*, in talibus occurrit in dicto Simonidis Plut. II. p. 15. C. apud Philon. Jud. p. 884. E. Pauſan. I. p. 48. IV. p. 355. *Valkenar.*

ἑταιρε πενθος) Med. Paſſion. Arch. Vind. Remig. Ask. Vulgo cum Ald. *ἑταιρε παθος·* tum *ἑτερε π.* Vind. Arch. vid. Gronov. cui in tanto codd. conſenſu non obluctatur Weſſeling. Crediderim, Gronovius inquit, ſic, *παθος*, plerosque loquuturos, & Herodoto etiam attributuros hoc vocabulum, quod ſaepe adhibet, ut & femininum *παθη*, quae eandem habet intentionem. Sed quam ſingulare, quam purum eſt, quod nunc offert ex calamo Herodoti codex optimus? nempe *πενθος*. Nonne hoc ipſum recte ab Herodoto dicitur *πενθος* in amiſſi patrimonii damno? quum in cauſa ſimili divina Apocalypſis 18, 15 *οἱ εμποροι τουτων οἱ πλουτησαντες απ' αυτης απο μακροθεν στησονται διὰ τον φοβον του βασανισμου αυτης κλαιοντες καὶ πενθουντες*, & rurſum v. 19. Haec *Gronov.* — *παθος* melius. Eiusdem origenis voces (quales *βαθος* & *βενθος*) atque a Grammaticis ſaepe permutatae, veterum tamen uſu diſtinguuntur. — *Valkenar.* *παθος* quoque praetulit *Larcher.*

πτωχηιην) Paſſion. Arch. Vind. Med. alii cum Ald. *πτωχιην*. Poſt *απικται* nullum comma Ald. Cam. I. II.

επι γηραος οδῶ) Hoc Homereum Plato, Lycurgus, & Hyperodes adhibuerunt: vid. J. Taylor.

lor. in Orat. Lycurg. p. 328, quem tamen oratorem p. 135, 5 ad normam Atticam ſcripſiſſe ſuſpiceris *επι γηρως ὁδω*· prouti Lyſiam dediſſe liquet ex Harpocr. in *ὁδος*. Aeneum limen, *χαλκεος ὐδος* in oraculo dictum, Sophocli vocatur Oedip. in Colon. v. 57 *χαλκοπους ὁδος*· neque enim *ὁδος* vulgari debuerat: vid. v. 1586 & Schol. *ὁδον* adfirmant Suidas & Euſtathius. *Valkenar.* Poſt *αφικται* nullum comma Ald. Camer. I. II.

ευ δοκεειν οι) Ald. & Edd. Medic. *ευ δοκεεν σφι ειρησθαι* Paſſion. Ask. Arch. Vind. Fragm. Pariſ. ora Steph. Valla. *ευδοκεει σφιν* Remig. Id mirum accidit, tot membranas *ευ δοκεειν σφι ειρησθαι* prae ſe ferre: quae mihi ſpectaſſe regium videntur conſilium; nam Cambyſi plures adfuiſſe procerum, rerum cohaerentia patefacit. Sic *ipſis videri recte illa dicta*, haud utique ſine colore & ſpecie veri. *Weſſeling.*

Κροισον) Κροισσον Ald. Cam. I. II.

επισπομενος) Pariſ. A. C. & Fragm. *επισπωμενος* Ald. & ceteri. Ceterum praeſtant *επισπομενος* Καμβυση ſcripti libri, ſicuti I, 91 indicatum. *Weſſeling.*

Poſt *παρεοντας* punctum ante Reiz.

εσελθειν) *επελθειν* Remig. aeque ex uſu. Vid. Hemſterhuſ. ad Luciani Prometh. T. I. p. 26. Poſt *τινα* punctum Ald. Cam. I. II, colon ante Reiz.

ad Cap. XV.

ευρον οι μετιοντες) Medic. Paſſion. Askew. Fragm. Pariſ. *ευρον ουτω οι* Ald. cum Edd. Vindob. Arch. Pariſ. A. B. Remig.

ην δε και ηπιστηθη) επιστηθη Arch. ει δε Ald. & Edd. ante Wesseling. ηπιστηθη nolui monere, quantumvis Arch. επιστηθη concinnius tinniat. Quaerunt, possitne ηπιστηθη ex επισταμαι formari: negavit H. Stephanus, satis acerbe, etsi tectius a Porto propterea in Lex. Jonico perstrictus. Accipe haec ex literis Abreschii: Henr. Stephanus in collectione verborum, quorum themata sunt anomala, audiendos esse negat, qui ab επισταμαι repetant, ηπιστηθην, quod tempus tantum sit τυ απιστεομαι. Verum fallitur haud dubie vir doctus. Saepe eo utitur Plato in Conviv. p. 321. A. επιστηθεις Phaedr. p. 357. D. επιστηθη III. Leg. p. 589. B. ηπιστηθη ibid. Hactenus Abresch. Ego vero mallem ηπιστηθη aut επιστηθη μη πολυπραγμονων ex more supra I, 71 firmato. *Wesseling.*

πολυπραγμονειν) πολυπραγμονων Arch. cum Vind. πολυπραγμονεειν Ask. πολυπραγμονειν vulgo cum Ald.

Post Αιγυπτον nullum exstat comma Ald. Cam. I. II.

αυτης) αυτην Arch. Vind.

των, εκ και) των, ην και Ald. & Edd. Rem. Paris. A. B. Arch. Vind. in Med. των, εκ και.

εν δε δη και τωδε) abest hic comma in Ald. Cam. I. II. In edd. & Remig. δη legitur, quod Med. & plerique alii negligunt. Revocavi solemnem formulam εν δε δη, quemadmodum II, 43. *Wesseling.*

τω Λιβυες ιναρω) τωδε τω Λιβυες ιναρω Ald. Edd. & Valla, Arch. Vind. Remig. ab Askew. Passion. Med. τω Λιβυες abest. Imino, iubentibus

tibus schedis, non negavi ex patria nomen, quo c. 12. VII, 7 & in Thucyd. I, 103 insignitur, ubi Λιβυς, βασιλευς Λιβυων των προς Αιγυπτω. In Ctesiae Excerpt. p. 644 Ιναρȣ Λυδιȣ ανδρος nunc ex prava, & dudum ab egregiis viris correcta, scriptura legi, Dukerus tacitum non habuit. Veram Liban. T. I. p. 420. C. servavit etiam Justum itaque τω Λιβυος Ιναρω παιδι. *Wesseling.*

Post απελαβε την comma exstat in Ald. Cam. I. II, idem post αρχην.

Post πατρος αρχην comma habet Ald. Camer. I. II.

Ἰνάρω τε) Ιναρῶ γε Passion. Ask. qui Ἴναρω, Arch. Ἰναρῶ, etiam superius. Post Αμυρταιȣ comma Ald. Cam. I. II.

ȣδαμοι κω) Absunt haec duo Arch.

πλεω) Med. & Ask. Passion. πλεα Ald. & Edd. Arch. Vind.

Post απιςας γαρ comma Ald. Cam. I. II.

πιων) ποιων Ald. Cam. I. II, ex errore typographi, qui Reuchliniana usus esse pronunciatione videtur. ταυρων Cam. II.

ad Cap. XVI.

Post ποιησαι & τα commata sunt in Ald. Cam. I. II.

δη) non est in Arch.

οικια) οικηϊα Arch. Post εξω colon Ald. Cam. I. II.

ταυτα οἱ επιτελεα) Arch. Vind. Ab aliis & Ald. media vox exulat. Sed ita praestat augeri.

geri. Inferius c. 141. ταυτα οἱ ποιεειν επιτελεα & ad I, 117. *Weſſeling.*

μαστιγων εκελευε) Vulgo cum Ald. μαστιγων τον νεκυν, ſed τον νεκυν non norunt Paſſion. Ask. & recte, ex praecedentibus inconſulto repetitum, ſublatumque a Weſſelingio.

κεντων τε, και) Paſſion. Ask. τε vulgo abeſt, nec legit Ald. In Arch. κεντεων, etiam in Dion. Chryſoſt. Orat. 37. p. 467. A. male tamen.

ὁ γαρ δη νεκρος &c.) ſine parentheſi Ald. Cam. I. II, in quibus nullum quoque comma poſt νεκρος, ſed exſtat poſt αντειχε τε.

το πυρ) Paſſion. Vind. Arch. Ask. το non habent.

τε τες) Med. Paſſion. Askew. encliticam praetereunt Ald. & alii. Poſt εσι punctum habet Ald. Cam. I. II, comma non habent poſt Περσησι μεν.

δι' ὁπερ) διοτι περ Arch. δ' ὁτι περ Vind. διοπερ Ald. Cam. I. II.

λεγοντες) Med. Arch. Paſſion. Ask. Vind. Λεγεσι Ald. & Edd. Remig. & Stobaeus Serm. 122. p. 614, qui vere το πυρ· aliis articulus deſit. Recte Gronovius λεγοντες ex Med. admiſit: poſtulant id ipſum alii; neque nocet hilum Stobaeus orationem Herodoti immutans. Adſunt praeter ea, quae Gronovius advocavit, (IV, 132 Δαρειε μεν νυν ἡ γνωμη ην Σκυθας ἑωυτω διδοναι σφεας τε αυτες και γην τε ὑδωρ· εκαζων τηδε. Arrian. 2. c. 7. λεγεται δε και Ξενοφωντος και των αμα Ξενοφωντι μυριων ες μνημην ελθειν, ὡς εδεν τι ετε κατα πληθος ετε κατα την αλλην αξιωσιν σφι-

σφισιν επεσικοντες) ſimilis ſtructurae plura VI, 13. VII, 144 &c *Weſſeling.*

Poſt ανθρωπε punctum habet Ald. Camer. I. II.

το πυρ θηριον) vid. Weſſeling. ad λεγοντες. Qui requiritur articulus vel e Stobaeo p. 614, 48 potuiſſet interſeri: το πυρ θηριον εινας εμψυχον· ut paulo ante: Περσας γαρ θεον νομιζουσι εινας το πυρ· atque alibi paſſim articulo ſubiectum inſignitur orationis. *Valkenar.*

Poſt εμψυχον punctum Ald. Camer. I. II, poſt καθεσθιειν & τα in iisdem commata exſtant.

ταπερ) τα αν περ Stobaeus, Arch. Vind.

πλησθεν δε αυτο) πλησθεντα — αυτον Stobaeus, male.

Poſt κατεσθιομενω colon habet Ald. Camer. I. II.

θηριοισι) θηριω Stobaeus.

ιδαμως σφι) Ald. & Edd. Vind. Arch. Pariſ. B. Stobaeus. In Medic. ιδαμως φησιν εσι, Ask. ιδαμως φισιν. tolerari nequit invectum a Gronovio φησιν, pro σφι, vel σφιν, ut eſt apud Stobaeum. Verum in iſtis: ιεκων θηριοισι νομος ιδαμως σφι εσι τον νεκυν διδοναι· pro τον νεκυν ſuſpicor olim fuiſſe ſcriptum ανου, ſive ανθρωπε νεκυν, hominis cadaver: τον νεκυν venerat olim in mentem; nunc placet alterum. Superius paullo ſcripſit νεκρον ανθρωπε, & II, 90 muliebre cadaver dixit νεκρον γυναικος, II, c. 89 pueri, παιδιε νεκυν, I, c. 113 ſapius alibi loquitur ad eamdem rationem, non ſecedens ab uſu, quem alii quoque receperunt: uxoris cadaver

da-

δαμαρτος νεκυν Euripides dixit Or. v. 1623. ανδρος νεκρον Sophocl. Elect. v. 1488. τον Εκτορος νεκρον, Athen. XV, p. 688. D. Vid. Platon. Gorgias p. 624. C. Euſtath. ad Iliad. I. p. 682, 49. In Herodoto magis etiam adfirmabunt ανθρωπω νεκυν iſta Antonini VI, 13 νεκρος ἐτος ιχθυος, ἐτος δε νεκρος ορνιθος, η χοιρε. *Valkenar.* Miror εδαμως φησιν εσι amplecti ex Med. Gronov. nihil enim eius errore ineptius. ΣΦισιν voluit, quorſum Ask. ſi praecedentis ultima adnoveatur, ducit. *Weſſeling.*

Poſt κειμενος comma Ald. Cam. I. II.

ἐτω δη) Arch. Vindob. uti poſt nonnulla Ald. & alii δη non habent.

των τις) Arch. Vind. Vulgo cum Ald. τις εων, tum εχων τε την.

Αμασιν) Med. Ask. Paſſion. Αμασι Ald. & Edd. Vind. Arch Remig. Gronovium conſule, qui, Recte, inquit, nam ſic notat Portus ex IX, 78 λυμαινεσθαι νεκρω, quod poterat habere ex libr. I. c. 214, iisdem in verbis λυμαινομενη δε τω νεκρω. Nec tamen haec omnia vetant audiri etiam ex Cod. Mſſ. Αμασιν, & hunc accuſativum placuiſſe nunc ſimiliter Herodoto, ſicut placuit 8, 28 εσβαλοσαν δε ες την χωρην την ἱππον αυτεων, ελυμηναντο ανηκεστως. Itaque voluit in utrumque ludere. Haec *Gronov*

αποθανοντα μελλοντα γινεσθαι) μελλοι αποθανοντα γιγνεσθαι Vind. Arch. non male.

τον μεν) μεν deſideratur in Arch Vind.

επι τησι) Medic. Paſſion. Ask. Vind. alii εν τησι, uti Ald. cum Edd. Pariſ. A. B. adhuc

εκτος

εκτος της Arch. Vind. Valla, verum prave. Vide II, 170. Poſt θηκης colon Ald. Cam I. II.

ενετειλατο) ενετειλλατο Ald. Cam. I. II, error typogr.

θειαι) θαναι Ald. Cam. I. II

ες την ταφην) Sic Ask. Vind. alii εις cum Ald contra morem, tum proximum αι deeſt Arch. & την ταφην Medic. Paſſion Ask. quem articulum ſpernit Ald. & plures alii

αλλ' αλλως) Arch. Vind Valla; prius vocabulum ceteri non agnoſcunt, neque Ald habet cum Edd. Weſſelingius in integrum reſtituit.

ad Cap. XVII.

Poſt μετα δε ταυτα comma poſuit Ald. Cam. I. II, colon poſt Αιθιωπας, quod omnes ante Reiz. habent quoque poſt θαλασσαν.

πρωτον) abeſt comma Ald. Camer. I. II. πρωτος Vind. Arch

βασιλεϊ) Ita Reizium ſequuti edidimus, pro more Herodoti. Ante Reiz. omnes βασιλεῖ cum Aldo.

ad Cap. XVIII.

Poſt τε ἡλιε comma poſuit Ald. Cam. I. II.

ες τον) comma hic inſeruit Ald. Cam I II. ες ὁν Vind. Arch. prave.

'κρεα) κρεατα Vind. Arch. Poſt των αλων colon Ald. Cam. I. II, poſt δαινυσθαι comma eaedem.

ad Cap. XIX.

Καμβυση) Καμβυσης Arch. Vindob. ceteri Καμβυσην, utrimque bene.

εν ὡ — μετηϊσαν) Quinque ſequentes ambo illi omittunt. *Usque dum iſti veniunt.* Valla. Herodoteo more (ηισαν & απηϊσαν alibi leguntur Jonice ſcripta) ſcribendum μετηϊσαν, vertendumque: *dum ad iſtos arceſſendos proficiſcebantur.* Infra cap. 28, quem adduci iuſſerat Apin μετησαν αξοντες. Atticum eſt μετησαν, μετηϊσαν Jonicum. *Ire quid petitum*, ελθειν επι τι, Poetis & in veteri lingua dicebatur μετα τι: hinc iſta vis ſignificandi haeſit in μετελθειν, μετιεναι, μεθηκειν, ſimilibusque. Eurip. Androm. 561 Ου γαρ μιας σε κληδονος προθυμια Μετηλθον, αλλα μυριων ὑπ' αγγελων. Sophocl. Philoct. v. 343 ηλθον μι υηϊ ποικιλοζολω μετα· huius generis quaedam proſtant ad Eurip. Phoen. p. 446. In Ariſtoph. Equ. p. 602 μετησαν ζρωματα, *ibant petitum ſtragala*, prout optime cepit Kuſterus, qui domo aberat iſta ſcribens ad Ariſtoph. Eccleſ. v 530 μετηλθε, i. e. accerſitum venit; ſic enim ſcribendum eſt pro μεθηκε. Vulgatum verbum iure tuetur Steph. Berglerus, in notis, quas unius P. Burmanni Sec. debemus munificentiae, ad literas elegantiores amplificandas atque in Belgio tutandas nati. *Valkenar.* — Negligi haec non debuerant. Similia c. 28 οἱ μεν δη μετησαν αξοντες. At utrobique oportuerat μετησαν, refinxique adeo. Refer huc c. 15 τον μεν δη παιδα ευρον οἱ μετιοντες, ubi arceſſendi poteſtas potior. Strabo XIV, p. 950. A. και αλλαχοθεν μετιοντες αει τινας αξιους της τοιαυτης προεδρασιας, & ſemper aliunde arceſſentes &c. tum XV, p. 1501. B. αναζρεψαι παλιν επ' οικε, μετιοντες τε αυτον, κελευσαι ηκειν, arceſſente eum, iuſ-

iuſſiſſe venire. Vulgo iſthic aliter. *Weſſeling*

επι την Καρχηδονα) abeſt επι Ald. Camer. I. II, in quibus & comma poſt ταυτα.

ὁσια) ὥσιν Arch. Poſt μεν νυν comma poſuit Ald. Cam. I. II, idem poſt Καμβυσης γαρ.

εδεδωκεσαν) Paſſion Arch. Vind. Remig. ora Steph. εκδεδωκεσαν Med. Ald. & Edd. Ask. Ob ſchedas & ſequentia εδεδωκεσαν non recuſavit Weſſeling.

ad Cap. XX.

εντειλαμενος τα τε λεγειν) εντειλαμενος τε τα Arch. Vind. Ald. & alii encliticam non norunt, & comma poſt τα poſuit Ald. Cam. I. II, & poſt χρην punctum.

χρην, και) Ald. & Edd. Remig. Pariſ. A. B. χρηναι δωρα Arch. Vind. χρη και Med. Askew. Paſſion Med. conſentaneique non ſibi conſtant. Vid. inferius c. 65. VII, 39 χρηναι Arch. & Vindob. ex χρην και natales accepit. *Weſſeling.* Poſt φερουτας nullum comma Ald. Cam. I. II.

ψελια) Med. Paſſion. Askew Vind. Arch. Pariſ. B. & continuo. ψελλια utrobique Ald & Edd. Recepi ψελια, ſicuti c. 22. IV, 168. IX, 79, quia Mſſ. iubent & Grammatici. *Weſſeling.*

και μυρε αλαβαστρον). Habet τον μυρε αλαβαστρον Euſtath. in Homer. p. 946, 53. Herodotum nominatim non excitans: Sed Suidas in Λιπυθος illi τον αλαβαστρον tribuit. Haud ſcio, an recte: quamquam ſi codd. offerrent, pro legitimo procederet facile. *Weſſeling.*

φοινικηϊε οινε) Citat Pollux X, 75 φοινικιε

praeferens, melius Athenaeus XI. p. 473, in priſcis certe editis, nam Dalecampii aberrat. Vid. I, 194. II, 86. *Weſſeling.* Poſt καδον colon ante Reiz. Abeſt comma poſt ἑτοι, poſitum poſt ες τες in Ald. Cam. I. II.

απεπεμπε) Arch. Vind Med Paſſion. Ask. Remig. απεπεμψε Ald. & Fdd. Quae ſequuntur, excerpſit Euſtath. in Dionyſ. v. 218

καλλιϛοι ανθρωπων παντων) Itane omnium, quotquot ſunt, hominum? Diſplicet iſta exaggeratio de Pauw, ſuſpicanti, Αιθιοπων πάντων· de Macrobiis ſermonem continuari, atque eos cunctos inter Αιθιοπας proceritate & elegantia formae eminuiſſe. At reſpuunt id auxilium membranae, quibuscum Euſtathius facit: averſatur ſcriptor ipſe, de Aethiopibus ϐλοτατον τριχωμα εχϐσι παντων ανθρωπων VII, 70. Differt id nonnihil, ſed eum toties repetita, ſcribere ſe τα ηκϐσι, excuſabit profeſſio. *Weſſeling.*

αυτο Φασι) Med. Paſſion. Ask. omittunt Φασι, quod in Arch. & Vind. additum. Vulgo αυτες κεχωρισμενες cum Ald. & Pariſ. A. Nos cum Reizio, Arch. & Vind. ſequuti, Φασι reſtituimus. — His proxima ſi iungerentur in codd. κεχωρισμενοισι των αλλων ανθρωπων, voculas intermedias, αυτες και, hanc certe natam e ſyllaba ſequenti, non deſiderarem. *Valkenar.* και eiecimus cum Valkenario & Reizio. Poſt ανθρωπων colon Ald. Cam. I. II.

και κατα) και deſit Arch. Vind. male. Poſt τοιωδε punctum, poſt τον comma habet Ald. Camer. I. II.

κρινωσι)

κρινωσι) Abeſt hic utrique Arch. & Vind. ſed mox ισχυν κρινωσι, τετον βασιλευειν, ſine αξιωσι. Nolo diſſimulare, elegantiora mihi, quae Arch. & Vind. ſubminiſtrarunt, apparere. Loco κρινωσι, hinc ablatum, poſt την ισχυν, & τετον βασιλευειν tantum admitte; ecquid ad cultam & perfectam deſiderabitur ſententiam? Sed qui me paſſim, & hic inceſſit timor. Adſumant ergo, quibus volupe eſt. *Weſſeling.*

ad Cap. XXI.

τα δωρα) δε δωρα Vind. Arch. Poſt ταδε colon Ald. Cam. I. II.

τοι) non legunt Vind. Arch. Φιλος και ξεινος τοι Paſſion. Ask.

απεπεμψε) Med. Paſſion. Ask. Vind Arch. απεπεμπε Ald. & alii conf. Gronov. cuius vides plane laſciviam.

Poſt κελευων colon Ald. Cam. I. II, nullum comma poſt Αιθιοψ in iisdem.

κατοπτας) Hinc Pollux II, 59. Poſt τοιαδε punctum Ald. Cam. I. II, nullum comma poſt φεροντας, ſed poſitum id poſt γενεσθαι in iisdem.

Poſt αληθεα colon ante Reiz.

επεθυμησε) επεθυμεε Arch. Vind. non male, poſt αλλης comma Ald. Camer. I. II, idem poſt ηγε.

Βασιλευς ο Αιθιοπων) Βασιλευς Αιθιοπων Arch. Vindob.

επεαν) Medic. Ask. Paſſion. Arch. Vind. Fragm. Pariſ. επειδαν Ald. & Edd. Pariſ. A. B.

τετε) Arch. Vind. Med. Paſſion. Askew. Fragm. Pariſ. Vulgo cum Aldo τετων.

προσκτασθαι) κτασθαι προς τη Vindob. Arch.

ad Cap. XXII.

παρεδωκε τοισι) παρεδωκε Περσεων τοισι Fragm. Pariſ.

ειρωτα) Arch. Paſſion. Vind. & mox, ηρωτα Ald. & alii.

Poſt πεποιημενον colon Ald. Cam. I. II.

ειπαντων) Vind. Arch. quod maluit Weſſeling. & mox: Ιακον enim, teſte Corintho; εποντων vulgo cum Ald. Poſt πορφυρης comma Ald. Cam. I. II.

Poſt δευτερα δε nullum comma Ald. Cam. I. II, in his quoque τον χρυσον cum Arch. & Vindob.

ειρωτα) Med. Pariſ. Fragm. Paſſion. Ask. ηρωτα Ald. & ψελλια.

αυτεων) αυτε ora Steph. Fragm. Pariſ. & Askew.

σφεα) ειναι σφεας Vind. Arch.

τριτα) codex Bodlejanus, quo de Waſſe ad Thucyd. Ind. voc. ελεγχος· vulgo τριτον cum Ald. qui comma poſt δε omiſit.

ειρωτα) ηρωτα Ald. & Edd.

ειπαντων) εποντων Ald. & Edd. poſt περι comma Ald. Cam. I. II, idem poſt αλειψιος, & poſt λογον τον.

τον και περι) τον επι τε Arch. Vind.

ὁκοσον) ὁποσον Ald. & edd. male, & contra Joniſmum, poſt ζωει colon Ald. Camer. I. II, comma poſt μεν τον.

επαν) Arch. Vind. alii cum Ald. εποι.

Poſt

Poſt εφη punctum Ald. Camer. I. II, poſt θωυμαζειν abeſt comma ante Reiz. poſt ζωσι punctum Ald. Cam. I. II.

τω ποματι τωδε ανεφυρον) αναφερων Arch. αναφερον Vind. ανεφερον Paſſion. Pariſ. A. & B. apud Larcher. qui hoc praetulit. ποματι τωδε ανεφερον Fragm. Pariſ. tum φερ. τοισι, Περσαις & τετω γαρ. In Edd. τωδε aberat; quod acceſſit ex ſchedis. Legiſſe Laurentium ανεφερον, dudum Leopardus Emend. VII, 14 & Stephanus animadverterunt. Utrum praeſtet, in ambiguo latet. Si vulgatum probetur, plenum exibit *ει μη τον αρτον*, ſive, ut Aethiops, *τον κοπρον, τω ποματι τωδε ανεφυρον, niſi panem*, ſeu *ſtercus*, ex Aethiopis contemtu, hoc potu miſcerent. Et poterit, ubi advocata admittuntur, ſententia procedere. Cultiorne tamen & praeſtantior, ſi ανεφερον valeat, evadet? Abſurdum in Aethiopis ore non erit ſane, *ει μη τω — ανεφερον, niſi hoc ſe vini potu recrearent.* Sic acceſſiones vocabulorum non deſiderabuntur, & ſermoni uſus & ratio conſtabit. Dio Caſſ. LVI. p 680 *ωστε μηδενα ετι τροπον ανενεγκειν δυνηθηναι· ut nullo modo vires recipere ac recreari poſſit.* Tale Aeliani H. A. 13, 12 *αναφερομενοι εαυτους ανεβιωσκοντο.* Non adiungo in re frequente plura. Quae quidem commentari, ut arbitrandi ius integrum omnibus maneret, cum maxime libuit. *Weſſeling.*

τετο γαρ) τετω γαρ pro vero poſſe cenſeſeri, Weſſelingii opinio, vide tamen, addit, c. 106.

ad Cap. XXIII.

τον βασιλεα) Duo ista desiderantur in Vindob. Arch.

της ζωης και διαιταις περι) ζωης και της αυτων διαιτης iidem comma post ζωης Ald. Cam. I. II.

ες εικοσι τε και εκατον) Sic Vind. Arch. ες εικοσι και Paris. A B Ald. & Edd. Remig. εεικοσι και Med Passion. Ask. Sequor veteres editos & scriptos codd. adposita duntaxat ex his enclitica. In Med & similibus εεικοσι, quod alias damnant praepositionem, fortasse male pictam, absorpsit: certe ad Med. tutamen producta a Gronovio non admodum urgent. Meliora Portus suppeditabit abunde Ecce Valer. Max VIII 13. Ext. 5. Huius regis (Arganthonii) consummationem minus admirabilem faciunt Aethiopes, quos *Herodotus* scribit centesimum & vigesimum annum transgredi. — Scribit sane Herodotus, sed non tam laxe. *Wesseling*

Post απικνεεσθαι colon Ald. Cam. I. II, abest comma post πομα in iisdem

υπερβαλλεειν) υπερβαλλειν Passion. Askew. Arch. Attigit sequentia Eustathius ad Dionys. v. 218.

κρηνην) κρηνην τινα σφι Vind. Arch. Valla, haud prave, post ηγησασθαι colon Ald. Camer. I. II. Habet hinc Sotio in Collect. p. 157 edit. Boëssii.

εγινοντο) γινονται Arch. γιγνονται Vind.

Post απ' αυτης comma Ald. Cam. I. II.

επ' αυτε) Med. Arch. Vind. Passion. Ask. Valla. απ' αυτε Ald. & Edd. Paris. A. Remig. Re-

Reſtituit Gronov. e Med. επ' αυτω, idque optimo iure. Poſt μητε των comma Ald. Cam. I. II.

ξυλω) ξυλων Arch. poſt ελαφροτερα punctum Ald. Cam. I. II, colon poſt βυσσον.

ες βυσσον) ες βυθον Arch. cum Vind. contra morem; Schol. in Comici Ranas v. 138 Ιωνες τον βυθον βυσσον λεγεσι. *Weſſeling.*

Poſt ὑδωρ τουτο comma ante Reiz. poſt αληθεως abeſt comma Ald. Cam. I. II

λεγεται) λεγεται εσι Paſſion. Ask.

Poſt εσεν abeſt comma Ald. Cam. I II.

αγαγεειν) αγειν Arch. Vind. Poſt σπανιωτατον comma Ald. Cam. I. II.

εθηησαντο) εθεησαντο Arch. Askew. & infra, Confer. Not. ad 1; 10.

ad Cap. XXIV.

ὑαλω) Vind. Arch. ξυλω Askew. Paſſion. qui ὑελω pro gloſſa, etiam mox, ubi iterum uterque ξυλω: olim ὑελω cum Ald. Ionum & Atticorum veterum abſuetudo ὑαλον praetulit. Docte Hemſterhuſ. ad Thom. Mag. ὑαλες. *Weſſeling.*

εξομοιεωντες) εξομοιεμενοι Arch.

ευεργος) ευεργετως Arch. Vind. Diodorus hinc habet, Noſtri uſus teſtimonio. Poſt ορυσσεται punctum Ald. Cam. I. II, qui comma poſt τη σηλη habent, & colon poſt νεκυς.

ὁμοιως αυτω τω νεκυϊ.) colon hic poſuit Ald. Cam. I. II, his offenſus de Pauw, εχει — ὁμοιως αυτω ὁ νεκυς coniectavit, nimis confidenter. Quid ſi αυτω τω νεκυϊ alienum nunc occupent locum, olim, uti in cod. Remig. οι μαλιστα αυ-

τω τω νεκυϊ προσηκοντες ſcripta? Loquendi formulam ſcriptor non renuet, quippe οιχεσθαι αγγελοντα τοισι προσηκουσι τω νεκρω IV, 14. At nihil decerno. *Weſſeling.* Weſſelingianam hanc coniecturam probavit *Larcherius*, nec nobis a vero abſimilis videtur.

μαλιστα προσηκοντες) abeſt hic comma Ald. Cam. I. II. μαλιστα αυτω τω νεκυϊ Remig. conf. not. praeced.

παντων τε) Vind. Arch. Vulgo deſit enclitica, abeſt quoque ab Ald.

Poſt μετα δε ταυτα comma Ald. Cam. I. II.

ἱσασι) Medic. Vind. Ask. Paſſion. Arch. ἱσωσι Ald. & Edd. cum Pariſ. B. poſt πολιν colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXV.

απαλλασσοντο οπισω) colon hic Ald. Cam. I. II. απαλλασσονται Arch. Vind.

οργην ποιησαμενος) αρχην iidem perperam. Quandoquidem ὁρμητο στρατευεσθαι, & ſimilia frequenter occurrunt, non miror ὁρμην, viro cuidam docto veniſſe in mentem: verum οργην ποιησαμενος idem eſt ac οργισθεις *iratus*. Herodoti Xerxes VII, c. 105 ουκ εποιησατο οργην ουδεμιην, αλλ' ηπιως αυτον απεπεμψατο. Thucydidi dicuntur Athenienſes IV, c. 124 οργην ποιουμενοι (c. 123 οργισθεντες) ει και οι εν ταις νησοις ηδη οντες αξιουσι σφων αφισασθαι. Huius ſimillimae Herodoto formae ſunt loquendi; θωῦμα ποιευμενοι, *mirati*; ληθην ποιευμενος, *oblitus*; καταστροφην εποιησατο, *debellavit*; VIII, 74. 1. VI, 28. Ab his diſtant iſtae, Herodoto aliisque frequentatae,

δεινον

δεινον ποιεισθαι, μεγα, & συμφορην ποιεισθαι in quibus ἡγεισθαι, τιθεσθαι & ποιεισθαι eidem uſui inſerviunt. *Valkenar.*

Poſt Αιθιοπας punctum Ald Cam. I. II.

εσχατα της γης) Arch. Vind. Articulus Ald. & aliis abeſt poſt στρατευεσθαι, punctum ante Reiz.

οἱα δε εμμανης τε εων) οἱα τε Paſſion. Ask. tum εων ambo cum Med. Vind. rectiſſime: ων Ald. & edd. poſt εστρατευετο punctum Ald. Camer. I. II.

αὐτῷ) Pariſ. A. B. Paſſion. Ask. αυτε ταυτη Arch. & Valla, αὐτω Med. Vind. αὐτῶ Ald. Cam. I. II. Optime Arch. aliorum αὐτε, ſi tacuiſſet is, fuiſſet probum: ſed & iſtud Herodoteum, ut I, 214 oſtenſum, & a Gronovio IV, 135. *Weſſeling.*

στρατευομενος) παρευομενος Arch. Vind. Valla. Haud ſcio, repudiarine debeat πορευομενος εγενετο εν Θηβησι, ut toties repetitum στρατευεσθαι videtur. *Weſſeling.*

Poſt ενετελλετο comma abeſt Ald. Camer. I. II.

εξανδραποδεσαμενες) comma hic habet Ald. Cam. I. II. Nihil certe urget, cur εξανδραποδισαμενος cum viro docto pingatur: adhaeret ſequenti verbo, & recurrit alias. *Weſſeling.*

το τε Διος) το non habet Arch. & poteſt deleri. Poſt Αιθιοπας colon Ald. Cam. I. II, comma poſt αυτες τα in iisdem, item poſt μετα δε.

επελιπε) επελιπετο Remig.

ην αν σοφος ανηρ) ην ανηρ σοφος Arch. ην αν ανηρ σοφος Paſſion. & Ask.

Poſt

Poſt στρατιωται abeſt comma Ald. Camerar. I. II.

μεν τι) μεν τοι Arch. Vind.

ποιηφαγεοντες) Arch. ποηφαγεοντες & comma hic Ald. Cam. I. II.

διεζωον) διεζων Arch. Vind.

αὐτεων) αὐτεων Ald. Cam. I. II.

αποκληρωσαντες) αποκληρωθεντες Arch.

σολον) citat Thom. Mag. in voce. Poſt επορευετο punctum Ald. Cam. I. II.

εκ Θηβεων δε καταβας ες Μεμφιν) Paſſion. Askew. Pariſ. B. Remig. & Edit. Jungermanni, Θηβαιων Arch. Vindob. Ald etiam brevi poſt, Θηβων Med. male: tum addit Ald. δε επορευοντο εχοντες αγωγες και καταβας, quae Med. Arch. Ask. Vind. Paſſion non norunt, neque Valla expreſſit, quare a Gronovio, Weſſelingio & Reizio deleta ſunt.

Poſt σολος comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXVI.

Θηβεων) Askew. & Paſſion. Θηβαιων Ald. Edd. Vind. Arch. Poſt αγωγες colon, poſt απικομενοι μεν comma, poſt πολιν punctum & poſt την comma in Ald. Cam. I. II.

Φυλης) Φυγης Arch. Narrat apud Etymologum p. 160, 22. Themiſtagoras, cum colonis Samum profectos Proclem & Tembriona, facta cum Caribus ſocietate, Samum in duas tribus diviſiſſe, quarum unam de fluminis nomine Σχησιαν dixerint; alteram de nomine urbis Ασωκαλαιαν. Hoc unico loco *Berkelius* inductus, *evidentiſſimum eſſe*, ſcribit ad Steph. Byz. in

in Αχαϊδι, *in Herodoto reponi debere*, Σαμιοι της Σχηϛιης Φυλης λεγομενοι ειναι, aut της Σχηϛιονιης. Neutra coniectura probabilis videbitur: Codex Etymologici Mſſ. Χηϛιον & Χηϛιαν exhibet, quam ſinceram eſſe ſcriptionem contendit, Etymologi locum docte pertractans, Henric. Valeſius in Exc. ex Dionyſ. Halic. p. 75. Una de duabus tribubus, ut a flumine Χηϛια, ſic ab altero coloniae duce Tembrione, Τεμβριωνια denominari potuit: ſed hoc, literas vulgatas proprius accedens, aeque eſt incertum. Tribus, in quas populi quidam fuere deſcripti, ſi Atticas excipias, raro memorantur veteribus. *Valkenar.* Addit his *Weſſelingius:* Verum Themiſtagoras non Samiis, aucta eorum civitate & copiis florente, negat plures tribus; de primis initiis, cum Graecorum coloni Caribus, inſulam poſſidentibus, miſcerentur, memoravit. Qua re Aeſchrioniae tribui, etſi alibi vix proditae, nihil afficit. Conf. Nicandri Alexiph. v. 151, & Scholia, & infra c. 39.

Θηβεων) Askew. & Paſſion. Θηβαιων Ald. Edd. Vind. Arch.

κατα Ἑλληνων γλωσσας) forſan articulum codd. agnoſcent interiectum: κατα την Ἑλλ. γλωσσαν ſcribi ſolet ab Herodoto: p. 99, 16. 239, 5, ſed κατα Ἑλλαδα γλωσσαν p. 256, 34. p. 365, 25. Vulgatur in Aeliani V. H. IX. c. 16 αυτο τουνομα (Μαρης) εις την Ἑλλαδα Φασιν, ἱππομυγης δυναται. Ex Scaligeri Caſtig. in Propert. p. 287 dudum recipi potuiſſet emendata lectio: εις την Ἑλλαδα Φερουσιν. Scaligerana ſemper digna

na ſunt, quae conſideratius exigantur a literatoribus. *Valkenar.*

Μακαρων νησοι) Arch. Vind. Valla, Olympiodor apud Phot. Bibl. p. 191. Euſtath. in Homer. p. 1509, 30 νησος vulgo cum Ald. Citat Stephanus in Αυασις. In Μακαρων νησοι ob Olympiodorum & Euſtathium, nominatim Herodotum appellantes, non haeſitavi: ſolent ita de his inſulis Graeci, in quis Plato Menex. p. 205 atque alii. Μακαρων tamen νησος Steph. Byz. ſed convertuntur apud Suidam & Heſychium voces iſtae. *Weſſeling.* Poſt νησος colon habet Ald. Cam. I. II.

ακκοαντες) ακκοντες Vind. Arch.

Poſt περι αυτεων punctum Ald. Cam. I. II, colon poſt ενοσησαν.

δε ταδε) Arch. Valla. In vulg. & Ald. και ταδε. Delevit copulam *Weſſelingius:* nihil praecedit, quod eam aut requirit, aut tueri poteſt. Diſplicuit & Pauw. *Weſſeling*

Poſt αυτεων τε comma Ald. Cam. I. II.

αριζον — αυτεοισι) Med. Paſſion. utrumque, prius quoque Askew. Vind. Arch. αυτεοισι ab Ask. abeſt. Vulgo cum Ald. αριζον δε & αυτοισι, poſt αυτοισι comma Ald. Cam. I. II, in quibus colon poſt εξαισιον.

ad Cap. XXVII.

ὁ Απις) Articulum Arch. non legit. Poſt τον comma Ald. Cam. I. II

ἑιματα τε) ἑιματα τε εφερον Arch. Vind. τε abeſt aliis & Ald.

Poſt καταδοξας abeſt comma Ald. Cam. I. II.

εκα-

εκαλεε) Arch. Vind. quod praeſtat: ita mox denuo. Vulgo εκαλεσε cum Ald.

απικομενης) απικνεμενων Vind.

ὁ, τι) ὅτι Ald. Camer. I. II, & poſt Μεμφι comma.

εποιευν) εποιευντο Arch. poſt Αιγυπτιοι colon Ald. Camer. I. II, nullum habent comma poſt ποτε δε.

επει) επειδη Arch. Vind. poſt αποβαλων & poſt οἱ δε commata ſunt in Ald. Cam. I. II.

θεος ειη) Medic. Arch. Vind. Paſſion. Ask. παρειη Ald. & Edd. Pariſ. A. Remig. Poſt φαγεις nullum comma Ald. Camer. I. II, habent comma poſt κεχαρηκοτες.

ad Cap. XXVIII.

τα αυτα) ταυτα Askew.

ὡς λησειν εφη αυτον) abeſt comma Ald. Cam I. II. *Non clam ſe fore dicebat, ſi manu tractabilis veniſſet ad Aegyptios Deus.* Χειροηθης, *manſuetis*, τας χειρας προσφεροντα ὑπομενων, Xenophonti p. 438, 29 movit mihi olim ſuſpicionem, ſcriptum fuiſſe primum: Ψαυσειν εφη αυτῳ, *contrectaturum ſe* Deum manu tractabilem. Iſta cum dixiſſet, επαγειν εκελευε τον Απιν. *Valkenar.*

επαγειν) απαγειν Pariſ. B Remig. Paſſion. Ask. αγειν Arch. Vindob. Poſt οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II.

μετηϊσαν) Sic cum Reizio edidimus pro μετησαν, Joniſmo iubente, poſt αξοντες colon Ald. Cam. I. II.

ὅτεν) non eſt in Arch. Vind. poſt βοος colon Ald. Cam. I. II.

βαλ-

βαλλεσθαι) βαλεσθαι Arch. Vindob. Hoc probare se Pavio non potuit: λαβεσθαι divinavit, forte animo volvens Lucae Ev. C. I, 31 και ιδȣ συλληφη εν γαστρι, quod ibi iustissimum, neque istud hic damnabile. Adsolet alias αναιρεισθαι illa in re usurpare: cum tamen βαλλεσθαι ες θυμον probaverit, & Codd. conspirent, dictioque absurdi habeat nihil cur mutanti obsequemur? *Wesseling.*

την βȣν) την βων Ald. Cam. I. II

κατισχειν) colon hic habet Ald. Cam. I. II. Ob rariorem usum τȣ κατισχειν excitat Herodoti verba Eustathius ad Iliad. A. p. 100, 40. Abresch. Diluc. Thucyd. p. 460 *Valkenar.* Post καλεομενος comma Ald. Cam. I. II, post τοιαδε punctum.

εων μελας) Medic. Arch. Vindob. Passion. Ask. Valla, & Paris. A. B. apud *Larcher.* μεγας Ald. & Edd. Paris. A. apud *Wesseling.* Remig. male. Summo iure Gronovius ex Medic. cui plures adsentiuntur, recepit μελας, locumque, expulso inutili verbo, instauravit. Aelian de Animal. X, 10. Strabonem & alios adiungere dedignatus est. *Wesseling.*

τετραγωνον) Medic. Arch. Passion. Askew. Ceteri cum Ald. τετραγωνον φορεει· Signa, quibus Apis a cultoribus agnoscebatur, hic etiam enarrata, variis disserendi praebuere materiem: videndus in primis Jablonskius Panthei L. 4. c. 2, quorum υπο δε τη γλωσση κανθαρον, corrigit & Wesselingii Diss. Herod. p. 175 merito laudans illustris Galli coniecturam, pro λευκον τετραγωνον, corrigentes λευκον τι τριγωνον. Apin Nili

Nili fuiſſe atque Aegypti fecunditatis ſymbolum Jablonski docuit: utrumque τριγωνον illud expinxit. Aegypti figura traditur eſſe τριγωνον & δελτωτον, Eratoſth. Cataſt. c. 20. Theoni ad Arati Phaenom. v. 235 de fecunditatis imagine Porphyrius Euſeb Praepar. 3. p. 98. D. σπορα και γενεσει (απενειμαν) φαληται, και το Τριγωνον σχημα, δια το μοριον της θηλειας. *Valkenar.* Reſtat λευκον τετραγωνον, quod τι τριγωνον ſive *triquetrum* eſſe debebit, ſi Apidis ex aere figurae, quarum frontibus triangulus inſcriptus, non fallunt. Vidi ipſe tales, & complures comes Caylus, τριγωνον refingens, in *Recueil d'Antiq.* T. I. p. 43. Porro de notis ſacri huius bovis Plin. VIII. Hiſt. Nat. c. 46. *Nodus ſub lingua, quem cantharum appellant.* Etiam Porphyr. apud Euſeb. Praepar. Evang. 3, 13 ηλιε δε σημειον, το ΜΕΛΑΝ τε σωματος, και ΥΠΟ τη γλωττη ΚΑΝΘΑΡΟΣ. Qui Herodotum ſtudioſe cum verſaverint, utique hic ὑπο δε τη γλωσση κανθαρον inveniſſe cenſendi ſunt: atque haec plauſibilis coniectura Jablonskii Panth. IV, 2 p. 183. *Weſſeling.* Utramque coniecturam iure probavit *Larcherius*, nosque ſine dubio veram putamus.

νωτε) νοτε Ald. Cam. l. II, cum commate poſt vocem.

επι δε τη γλωσση) ὑπο coniect. Jablonskii, vid. not. ad τετραγωνον.

ad Cap. XXIX.

Poſt Καμβυσης abeſt comma Ald. Camer. l. II, idem poſt εγχειριδιον abeſt ab iisdem.

τοισι θεοι) Ald. & Edd. Arch. Vind. Pa-

riſ. B. Remig. Valla. In Med. Paſſion. & Ask. ἕτοι οἱ. Multo ſignificantius Aldin. quam Medic. Addunt auctoritatem ſchedae veteres. *Weſſeling.*

Poſt γινονται abeſt comma, poſitum poſt εναιμοι τε in Ald. Cam I II.

επαϊοντες) εσαϊοντες Arch.

μεν Αιγυπτιων ἕτος γε ὁ θεος) Vind. Arch. In Med. Paſſion Ask. μεν γε — ἕτος γε ὁ Poſterius γε non habent Ald. & Edd. Sequutus eſt Weſſeling. Arch & Vind. non oblitus, γε in Poetis bis ſaepe uno in verſu collocari, quibus urguens adeſſe cauſa ſolet metri. Confer. Valkenar. ad Tragici Phoeniſſ. v. 557. p. 209. *Weſſeling.*

απομασιγωσαι) απομασιγωσειν Arch colon hic habet Ald. Cam. I. II, in iisdem poſt αλλων & τον commata, poſt κτεινειν colon.

μεν δη) Ald. Edd. Med. Arch. Vind. Paſſion. Askew. δη excidit operarum negligentia in aliis.

εδικαιευντο) εδικεοντο Arch. Vind. prave.

ad Cap. XXX.

Poſt Καμβυσης δε abeſt comma Ald. Camer. I. II.

αυτικα — εμαινη) Paſſion. Ask. Vind. Arch. vulgo cum Ald διατουτο το αδικημα αυτικα εμαινη. Poſt Φρενητης punctum Ald. Camer. I. II, comma poſt κακων, item poſt τον ante απεπεμψε.

ες Περσας) exulant haec duo ex Arch.

το τοξον) Med. Ask. Paſſion. Arch. Vind.

το

το Ald. & Edd. non habent. το τοξον — ειρυσε damnat haec, futilia arbitratus, de Pauw; neque enim arcui tam inflexibile robur, ut Perſarum nemo intendere valuerit, adfuiſſe: aliud, modo verba, ut oportet, ſcribantur, indicari: Herodoti manum eſſe ὁσον τε επι δυο δακτυλοις ειρυσε, h. l. επειρυσε, praepoſitione interpoſitis aliis a verbo diſtracta, *duobus fere digitis*, indice nempe & maximo, *arcum tenderet*. Quod ego commentum exagitare nólo. De ingente arcus rigore teſtatur rex Aethiops c. 22 vires eum tendendi haud obſcure negans Perſis: ineſt praeterea emendationi tale loquendi genus, cui par deſidero. *Weſſeling.*

το παρα) Ald. Edd. Pariſ. A. B. Remig. ὁ Med. & ſequaces cum Arch. male, poſt το comma inſeruit Ald. Camer. I. II, idem poſt Περσεων.

εν τω ὑπνω) tria iſta abſunt Vind. Arch. ſine cauſa, vid II, 139.

αρχη) Arch. Vindob. ora Steph. Paſſion. Ask. αρξη Med. Ald. & alii

ες Περσας) non novit Arch. Vind. quibus locum ſi recuſaveris, non obluctabor cum *Weſſelingio*

αποκτενεοντα μιν· ὁ δε, αναβας ες Σουσα) haec ſeptem negligens librarius Ask. praeteriit.

Poſt οἱ μεν comma, quod poſt λεγουσι abeſt Ald. Cam. I. II

επ' αγορην εξαγαγοντα) Redit ad Smerdin, exuntem, εξελαυνοντα. Malim tamen εξαγαγων, ut ad Prexaſpen redeat. Quid ſibi velit προσαγαγοντα, non video. Forte προς ἁλιειην

ἀγαγοντα ad piſcationem. Haec vir doctiſſ. (Reiskius) in Miſcell. Lipſ. verum enim vero προσαγαγοντα καταποντωσαι cum Prexaſpem ſignent, aliumne praecedentia poſtulabunt? Adduxit infelicem Smerdin ad Rubrum mare, ſive Perſicum ſinum, (nam is innuitur, uti I, 189. VI, 20.) Prexaſpes, ſed quo obtentu, proditum non eſt. *Weſſeling.*

Poſt προσαγαγοντα comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXI.

επισπομενην) ἑπομενην margo Steph. Askew. Paſſion. ex gloſſa, επισπωμενην Arch. Vindob. Ald. & Edd. prave. Poſt τη comma, poſt καὶ συνοικεε colon Ald. Camer. I. II, poſt ὠδε punctum.

οἱ Περσαι) deſit articulus Ask. Arch. Paſſion. poſt Περσαι comma Ald. Cam. I. II.

βασιληϊδες δικαζας) βασιληϊδες καλεομενες δικαζας Arch. Valla, Vind. Obſervata haec fuerunt Heſychio in Βασιλεες. Interponi καλεομενες ex Valla & codd. poterit, ubi neceſſitas, quam nullam video, urſerit. Supra c. 14 & VII, 194 βασιληϊοι δικαζαι tantum. *Weſſeling.*

η σφι παρευρεθη τι αδικον) Med. Arch. Paſſion. Ask. alii cum Ald. Cam. I. II, Steph. I & ſeqq. ην σφι μη παρευρεθη ην in η mutavit, & μη eiecit Gronovius, auctoritate Medic. probarunt hoc Weſſelingius & Reiz. quos ſequuti ſumus in textu deſcribendo. Nunc tamen magis placet Aldina lectio, quae cum Toupio Emend. in Suid. P. 3. (p. 325. T. I. Opuſc. Crit. edit. Lipſ.) ſic diſtinguenda & interpretanda: οἱ δε Βα-

βασιληϊοι δικαζαι, κεκριμενοι ανδρες γινονται Περσεων, ες ὃ αποθανωσι, η σφι ΜΗ ΠΑΡΕΥΡΕΘΗι τι αδικον, μεχρι τετε. *Regii autem iudices, viri probati, perpetui ſunt, donec moriantur; ſi modo eo usque nihil iniuſti fecerint.* Nobiscum & cum Toupio ſtat *Larcherius*

μεχρι τετε) Vind. Arch. τετων Ald. Med. &c. Scripſi μεχρι τετε ſicuti c. 21. Nam quae Valla & Arch. inox liberaliter offerunt, illis non utor. *Weſſeling.*

τοισι Περσησι δικας) cum Reizio e Vindob. Arch. & Valla Περσησι recipere ſtatuimus, quod abeſt ante Reiz. ſicuti δικας abeſt a Vind. Arch. Valla.

Poſt γινονται colon Ald. Cam. I. II.

αναιρεονται) Ald. Cam. I. II, alii αναιρεεται cum Steph. I, aut αναιρεῖται. Male Steph. mutavit, quippe Ιακον & genuinum, uti I, 14 & alias. *Weſſeling.*

ὑπεκριναντο) Med. Paſſion. Ask. ὑπεκρινοντο Vindob. Arch. Ald. & Edd. Exſcripſit haec Schol. Luciani de ſacrif. T. I. p. 530 nonnulla mutans. *Weſſeling.* Poſt δικαια & ασφαλεα commata habet Ald. Cam. I. II, ſed nullum comma poſt φαμενοι.

το, αν) Paſſion. Askew. Arch. Vind. ora Steph. τα, αν Med. Ald. cum Edd. Poſt ελυσαν abeſt comma Ald. Cam. I. II.

δεισαντες Καμβυσεα· ινα τε μη αυτοι) δεισαντες τε Καμβυσεα, ινα μη αυτοι Reiskius. Poſt Καμβυσεα comma Ald. Cam. I. II.

ερωμενην) ειρημενην Vind. Arch. Valla.

μετα μεν τοι ὁ πολλον χρονον) comma hic habet

habet Ald. Camer I. II μετα δε χρονον ceteris omiſſis, Vind. Arch. Valla

δητα) δη την Arch. Vind.

επισπομενην) επισπωμενην cum Ald. iidem. Poſt Αιγυπτον comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXII.

Poſt αυτης comma, ſed nullum neque poſt διξος, neque poſt Σμερδιος Ald. Cam. I II.

λεγεται λογος) Ora Steph. Arch. Vindob. Ask. Remig. Fragm. Pariſ. εκφερεται λογος Ald. Med. Edd Prius ex membranis placuit Weſſelingio, idque iure. της περι λεγεται ὁδε λογος II, 135, & c. 47 εϛι μεν λογος περι αυτε λεγομενος &c. *Weſſeling.*

μεν γαρ λεγεσι) plerique, a Med. Paſſion. Ask. γαρ abeſt.

συμβαλεειν) non legit Arch. ſed mox κυνος βαλεειν μαχεσθαι.

Poſt σκυλακα nullum comma Ald. Camer. I. II, habent poſt γενομενες, & poſt την δε & παρημενην.

δακρυοι) δακρυες Vind. Fragm. Pariſ. Comma poſt την δε Ald. Cam. I. II

και μαθεσα) Comma hic Ald. Cam. I. II. και καταμαθεσα Arch. Vind. tum εκεινω cum Paſſion. & Ask,

θριδακα την γυναικα) Citat Gloſſ. Sangerm. & Phrynich. poſt γυναικα comma Ald. Camerar. I. II.

περιτιλαι) περιτειλαι Med. Paſſion. Askew. vulgatum habet Ald. Arch. Vind. Remig Pariſ. A. B. cum Fragm. Remittimus ad explo-

ſum

ſum αποτειλας Muſae primae c. 123, ut περιτειλας Med. ſtabiliatur Error eſt ſcribarum, ſimplicem vocalem & diphthongum, ut ſaepiſſime in Mſſ. confundentium. *Weſſeling.*

κοτερον) Arch. Medic. Paſſion. Ask. Vind. κοτερα Ald. & Edd.

περιτετιλμενη η δασεια ἡ θριδαξ εσσα ειη καλλιων) Arch. Vindob. ultimum καλλιων etiam in Med. Ask. Paſſion. Fragm. Pariſ. αμεινων Ald. & Edd. olim erat ἡ θριδαξ, η δασεια, ειη καλλιων. Quod in Arch. & Vind. ἣ δασεια ἡ θριδαξ εσσα Herodoteum quodammodo redolet genium; prorſus autem, ubi δασεη foret. Verum multorum in ſimilibus graſſata licentia eſt. θριδαξ ex Grammaticorum decreto Jonum tantum eſt, θριδακινη Atticorum, cui docti viri non adſurgunt. Lege eorum animadv. ad Thom. Mag. θριδακινη. *Weſſeling.* Interpretamentum videtur, quod in codd. inventum a Galeo & Gronovio καλλιων: ab Herodoto ſcriptum: κοτερα περιτετιλμενη ἡ θριδαξ ἣ δασεια, εσσα (hoc e codd. reciperem), ειη αμεινων, και τον φανον, δασειαν. Hoc in loco αμεινων reddi potuit καλλιων, ut αμεινον καλλιον Heſychio, non vice verſa. Quam περιτετιλμενην Herodotus. θριδακα απολελεμμενην dixit Epicharmus Athen. II, p. 68. F. *Valkenar.*

δασειαν) Arch. Vind. Paſſion. Ask. ora Steph. alii cum Ald. & Med. δασεια.

μεν τοι κοτε) Med. Vind. Fragm. Pariſ. Paſſion. Askew. μεν δη κοτι Ald. & Edd. Pariſ. A. Remig.

εμιμησαο) διεμιμησαο Fragm. Pariſ. εμιμησω Arch. Vind

Poſt τον δε comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXIII.

οικηϊες) οικειοτατες Vind. Arch. Valla, qui οικηϊωτατες ſi offerent, quod hac in re cap. 65 laudem mererentur.

δη δια) Arch. Ask. Vind. Pariſ. A. B. Ald. Cam. I. II, Steph. I, quod revocavit Weſſeling. in aliis δε.

Poſt αλλως abeſt comma Ald. Cam. I. II

εωθεε) Med. Paſſion. Askew. Vulgo εωθε cum Ald. Arch. Vind.

κακα) non habet Paſſion.

εκ γενεης) και εκ γενεης Arch. Vind. Poſt Καμβυσης colon, poſt την comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXIV.

λεγεται γαρ ειπειν αυτον) quatuor haec omittit Fragm. Pariſ. ſed προς δε Περξασπεα.

Poſt τον ante ετιμα comma inſeruit Ald. Cam. I. II, colon poſt ετος.

οινοχοος ην τω Καμβυση) οινοχοει Καμβυση Fragm. Pariſ. poſt Καμβυση punctum habet Ald. Cam. I. II.

τιμη δε και αυτη) Med. Ask. Paſſion. Vind. Arch. και in Ald. & aliis non invenitur. Poſt ταδε colon Ald. Camer. I. II, poſt ανδρα punctum.

εμεο) εμευ Arch. Vind. Rarior pronominis flexio in Muſis obvia lib. I, c. 126. 6, 86, 1 &c. uti σεο c. 9 &c. Contra ea σευ & εμευ, quod

quod hic in Arch. & Vind. creberrima, de Pauw in praefatione galeata, Phrynicho praefixa, non dubitat, amanuenſes erraſſe, & pro σεο & μεο ſcripſiſſe σευ & μευ, haec enim Dorica eſſe, non Jonica. Etymologum auctorem in εμεο, & Phavorinum in V. Εγων advocat hanc ad rem, non malos quidem, at non locupletes. Gravior multo Apollonius Dyſcolus in Excerptis eſt & apud Salmaſ. in Solin. p. 591, ubi εμευ κοινη Ιωνων και Δωριεων· εμευ δ' ἑλετο μεγαν ὁρκον· ex Homero, cui Pherecyden & Democritum addit, quos omnes una cum Herodoto a ſcribis in his depravatos, etſi Pavius confidenter adſerit, haud facile obtinebitur. Equidem non improbo εμεο, ſicubi codd. adeſt auctoritas, nec εμευ. *Weſſeling.*

Poſt ποιευνται colon, poſt τον δε comma, poſt ειπειν colon Ald. Cam. I. II, in his quoque punctum poſt επαινεεαι.

Φιλοινιη) Med. Paſſion. Ask. Arch. Vind. Valla, Fragm. Pariſ. in quo μεγαλως προσκεεσθαι, Φιλονεικιη Ald. & Edd. cum Pariſ. A. Optime reſtituit Gronovius. Herod. I. c. 134 de Perſis: οινω καρτα προσκεαται. Athen. X. p. 433 B. Φιλοινος εστιν ὁ προς οινον ἑτοιμος· — Νεστωρ προσεκειτο των αλλων μαλλον τω οινω. Eamdem reſpiciens hiſtoriam, ſua tamen aliunde repetiit, Seneca de Ira III, 14. Cambyſen regem nimis deditum vino (Φιλοινιη προσκειμενον) Prexaſpes unus ex cariſſimis monebat, ut parcius biberet; turpem eſſe dicens ebrietatem in Rege, quem oculi omnium auresque ſequerentur. Ex Herodoto hiſtoriam ſumſiſſe Seneca videbatur

Jo. Hartungo Locor. Memorab. Dec. 2. c. 8, 20. *Valkenar.*

Poſt τον μεν comma, idem poſt τον δε Ald. Cam. l. II.

τοιαδε) Fragm. Pariſ. Medic Ask. Paſſion. ceteri cum Ald. τοις δε, levi differentia. Poſt αμειβεσθαι colon Ald. Cam. l. II.

φασι Περσαι) Paſſion. Askew. Arch. ſed προσκεισαμενον neglecto οινω Vind. Valla, ora Steph. Περσαι aliis & Ald. abſunt. Hoc Mſſ. repoſitum volunt, eſtque opportunum. *Weſſeling.* Poſt προσκειμενον comma Ald. Cam. l. II.

αληθεες) αληθεες, αυτικα δη εισι· προτερον Fragm. Pariſ.

δοκεοι) Medic. Arch. Vind. Ask. Paſſion. δοκεεσι Ald. & Edd.

τελεσαι) non habet Pariſ. Fragm. καλεσαι Remig. προς τον πατερα Κυρον Fragm. Pariſ. ex Graecorum more. Lucian Tim. c 42 ηδεν αρα η τε ως προς Τιμωνα. Plutarch. Solert. Anim. p. 963. B. και τοι το μηδεν εν τουτοις προς ελεφαντα και καμηλον οντες. In quibus ſimilibusque aliis προς comparationi ſervit. Sed codex ille ſolitarius incedit: προς τον πατερα τελεσαι Κυρον Reiskius & Abreſch. ωστε τελεσαι accipiunt recte, ut ad patris exemplar perveniat, ſive eum aequiparet. Namque *ad patrem conſummandum*, quod pro Laurentiano *adaequandum* Latina acceperunt, obſcurum & alienum eſt. *Weſſeling.*

Poſt οι δε & αμειβοντο commata habet Ald. Cam. l. II, poſt πατρος punctum in iisdem.

προσεκτησθαι) προσκτησασθαι Arch. Vind. poſt Αιγυπτον τε comma Ald. Cam. l. II.

μεν

μεν δη) Arch. δη omittitur ab Aldo & plerisque aliis, poſt παρεων τε comma Ald. Camer. I. II.

τη κρισει) τη γινομενη κρισει Vind. Arch. non abſurde ταδε non habent iidem, poſt ταδε colon Ald. Cam. I. II, abſunt commata in his poſt μεν νυν, & Κυρε.

ταυτα ακουσας) Pariſ. A. B. Ald. & Edd. Arch. Vind. Fragm. Pariſ. Remig. A Medic. Paſſion. Askew. ακουσας exſulat, quod omnino addendum; perperam eiecerat e contextu Gronovius: *iſtis auditis laetatus eſt.* Verbis ηδεσθαι, τερπεσθαι, χαιρειν, quaeque his ſignificatum habent contrarium, αχθεσθαι, λυπεισθαι, χαλεπως φερειν, ſic ſolent adiungi participia: Sophocl Philoct. v. 879 ηδομαι μεν σ' εισιδων, v. 673 εκ αχθομαι σ' ιδων τε και λαβων φιλον. Diphilus Athen. II. p. 47. B. τερπομαι γυμνους ορων τους οξυπεινους. Lyſias p. 153, 6 ακουων ηχθομην. Aeſchini, atque eo etiam adhibitum Demoſtheni, dictum Euripidis e Phoenice: ὁςις δ' ὁμιλων ηδεται κακοις ανηρ, — Tyranni ſecundum Xenoph. in Hierone p. 531, 34 τους ξενους δυνατωτερους των πολιτων ποιουντες ηδονται. *Valkenar.* Occupavit veterum ſedem ακουσας. In Muſis ηδη (neque Gronov. latuit, & G. Arnaldus Animadv. c. 29 urſit vehementer) tertium ſibi ſociat caſum, alibi quartum, inprudenter erudito iuvene negante. Menander in Legat. Excerpt. p. 135 ως ηδεται και αυτος την ειρηνην· ubi τη ειρηνη vir doctus. Sed Menandrum Comicus tuetur, Acharnenſium principio ter ita loquutus, & Schol. in Il. ι. v. 77. *Weſſeling.*

ad

ad Cap. XXXV.

μαθε αυτος, ει) Arch. Vind. Valla, quod ſignificantius. αυτος deſit Ald. & aliis, comma quoque Ald. Cam. I. II.

λεγοντες — ει μεν) λεγεσι — παραφρονεοντες· ην μεν Arch. poſterius & in Vind. poſt ταυτα comma Ald. Cam. I. II.

τυχοιμι) τυχω Arch. Vind. & ſine της.

καρδης) καρδιας Ald. Cam. I. II.

Περσας τε) Ask. Paſſion. Vind. Arch. Pariſ. B & Fragm. Alii τε Περσας cum Ald.

δε εισρυτα) Deſunt haec duo Vind. Arch. poſt παιδα punctum habet Ald. Cam. I. II.

εἰσον) Margo Steph. Arch. Vind. Askew. ισον Paſſion. Remig. vulgo ἰον cum Ald. Nulla τον ἰον controverſia turbaſſet, ni eam ſcripti moviſſent codd. *Weſſeling.* Poſt παιδος comma deſit Ald. Cam. I. II.

παραφρονεσι) ταυτα παραφρονεσι Fragm. Pariſ. poſt γεγονε colon Ald. Cam. I. II, in his & ante Reiz colon poſt τοξευοντα.

και — δειμαινοντα) Quatuor haec non leguntur in Fragm. Pariſ.

ὁμοια τοισι πρωτοισι) Ald. Cam. I. II. ὁμοισι Arch. Vind. Paſſion. Ask. Steph. I, Pariſ. unus apud *Larcher.* ἑμοιως vulgo a Steph. II, cum Pariſ. uno apud *Larcher.* In tanta ſcribarum diſcordia, promtus ad Aldum, haud iuſte ab Henr. Stephano deſertum, reditus fuit: cauſam ad ſuperioris libri c. 57 produxi. Par ſententia Bergleri. *Weſſeling.*

ad

ad Cap. XXXVI.

Poſt ποιευντα comma, poſt επεσι colon Ald. Cam. I. II, comma in iisdem poſt ισχε.

τοισιδε τοισι επεσι) Ald. Cam. I. II, non τοισδε, ut Edd.

καταλαμβανε σεωϋτον) Bene σιγμην pingunt Pauw, Reiskius, Abreſch. & ante eos Valla. Comma poſt σεωϋτων Ald. Cam. I. II.

αγαθον τι, προνοον ειναι) Arch. Vind. αγαθον τε Med. Ask. Paſſion. In Ald. Cam I. II, Steph. I & ſeqq. αγαθων τε & Pariſ. duobus αγαθον τοι ex Reiskii correctione, aut αγαθον τι ut Mſſ. praeſtat *Weſſeling*

προμηθιη) Arch. Ask. Vind. Vulgo προμηθεη cum Ald. προμηθιη dialecto debetur, uti II, 18. Scriptor ipſe I, 88 και κατα εν πολλη προμηθιη εχε. Eurip. Hecub. 795. Sophocl Philoct. 558, ubi προμηθεας contra poetarum Atticorum morem, de quo copioſe & docte Valkenar. ad Phoeniſſ. p. 496. *Weſſeling*

πολιητας) Med. Ask. Vind. Arch. Paſſion. πολητας Ald. Edd. porro, εωϋτε πολ. Vindob. Arch. Poſt ἑλων punctum Ald. Cam. I. II.

ὁκως — αποσησωνται) ὁκως — αποσησονται Vind. Arch. aequius, melius.

ενετελλετο) ενετειλατο Arch. Vindob. poſt πολλα comma Ald. Cam. I. II, poſt ὁ μεν comma habent eaedem, & poſt φαινων, punctum vero poſt τοισδε.

ὡς χρησως) Arch. Vind. cum Valla, ὃς vulgo cum Aldo. Ironia in ὁς χρησως frigebat admodum: melius eſt in bonae fidei codd. *Weſſel.*

Aρα-

Αραξεα) Ald. & Edd. Arch. Remig. Αραξην Med. Paſſion. Ask. male.

Poſt απο μεν comma Ald. Cam. I. II, idem poſt απο δε, ſed abeſt poſt Κυρον in iisdem, poſt σοι punctum habent Ald. Cam. l. II.

ετι χαιρων) Med. Ask. Paſſion. ε τι χαιρω Arch. Vind. Vulgo ex Ald. ετοι χαιρων. Ex diverſis lectionibus iſta noſtra eſt genuina. Eadem verba legerat, e praecedentibus explenda, Herodotus in Euripidis Oreſte v. 1595. Supra I. c. 128 αλλ' εδ' ως ὁ Κυρος γε χαιρησει. Hemſterhuſ. in Miſcell. Obſ. VI. p. 343. Formula, inquit, loquendi, quamquam in ſpeciem lenior, gravem habet magnique mali comminationem: nonnulla collegit D'Orvillius in Chariton. p. 641. Hic quoque dici potuerat: αλλ' ετι χαιρων ταυτα τολμησεις λεγειν ſive συμβουλευειν. In Meſſenicis Pauſanias p. 332 egregius ille patriae defenſor Theoclus: αλλ' ετοι τον παντα γε χρονον χαιροντες καρπωσεσθε τα Μεσσηνιων· vera vatem praedixiſſe, demonſtravit Spartanis Epaminondas. *Valkenar.* Nihil formula certius. Sophocl. Philoct. 1293 αλλ' ετι χαιρων, ην τοδ' ορθωθη βελος. Oedip. Tyr. 372 αλλ' ετι χαιρων, δις γε πημονας ερεις. Eurip. Oreſt. 1593 &c. *Weſſeling.* Poſt χαιρων comma poſuit Ald. Camerar. l. II.

επιλαβεσθαι. Ταυτα δε) Hae tres voces abſunt a Med. Paſſion. Ask. harumque defectus, abſentiaque a Vallae libro ταυτα δε απας, eſſe quidpiam hic ſuperflui manifeſtat. Si cum Gronovio adſentiri Med. libebit, orationis habitus Cambyſen, ira praecipitem, exprimet haud ma-

male. *Weſſeling.* Iſta brevitas, inquit *Gronovius*, meo iudicio non tantum eſt longe nervoſior, ſed admirabilis. Quid enim volunt illa, *quia olim iam debebam captare in te occaſionem?* Si enim illud debebat, utique capita criminum duo oſtendit ſe in promtu habuiſſe, ut quolibet momento eum corripere potuerit: certe graviora crimina committi ab Croeſo nequibant, & illa iam monſtrat Cambyſes, ſe bene captata habuiſſe, ut prorſus nunc indicat Cambyſis ratiocinatio. Sed aliud quid ab eo profertur: nempe *quippe & olim praetextu adverſus te aliquo egebam*, quem ſcilicet nunc opportune nactus ſum, ut quum iuſtas irae cauſas mihi dediſſes, noluerim tamen illis uti, ſed ſpecioſiores, & recenti flagitio inſignes aucupari maluerim, quo probatior foret mea vindicta. Sequentes duas voces nec Valla videtur agnoviſſe, ſed ſucceſſit Stephanus huic labori, ut centonem hunc bene conſueret. Haec *Gronovius*. Cui tamen adſentire noluimus, deletione harum vocum minime neceſſaria.

το τοξον) τα τοξα Arch. Vind. Poſt αναδεαμων comma Ald. Cam. I. II, idem poſt θεραπσι & μιν.

λαβοντας) λαμβανοντας Rem. & Steph. ora.

Poſt θεραποντες comma, & poſt Κροισον colon nullum habet Ald. Cam. I. II.

επιζητησεις) Vind. Arch quos cum Weſſelingio ſequor. επιζητη Med. Ask. Paſſion. επιζητοιη Ald. & Edd. Pariſ. A

αυτον) omittunt Arch. Vind.

λαμψονται) ληψονται iidem male, punctum poſt Κροισϑ. ante Reiz.

ην δε μη) η δε μη Arch Vindob. In Medic. ην δε μη· Ald. & Pariſ. A. cum Edd. ην μεν δη μη.

μηδε ποθη μιν, τοτε) μηδεποτε, τοτε Arch. Vindob.

Poſt ὑστερον punctum Ald. Cam. I. II.

επηγγελλοντο) επηγγελον Arch. Vind.

Poſt περιεοντι colon Ald. Cam. I. II, comma poſt περιποιησαντας in iisdem.

καταπροϊξεσθαι) καταπροϊζεσθαι Arch.

ad Cap. XXXVII.

Poſt ὁ μεν comma Ald. Cam. I. II.

ες δε δη και τε Ηφαιστε) ὡς δε δη και ες το Ηφαιστε ιρον Med τε Ηφαιστε το ιρον Paſſion. Askew. ceterique Med. conſentanei. ες δε δη και τε Ηφαιστε το ιρον Arch. Vind. τε Ald. & Edd. cum Pariſ. A. non habent. Longe ſuavius Arch. & Vind. ambitioſo Med. Cui enim bono dictionis illud principium? Geminum vulgato eſt εσηλθε δε και ες των Καβειρων το ιρον, quod conſequitur. *Weſſeling.* poſt ηλθε colon Ald. Camer. I II.

τωγαλματι) τω αγαλματι Arch. Vind. Paſſion. Ask. poſt κατεγελασε punctum Ald. Camer. I. II.

Φοινικηϊοισι) Φοινικοισι Arch. Vindob. poſt εμφερεσατον colon, commá poſt τες Ald. Camer. I. II.

πρωρησι) πρωτησι Paſſion.

εγω δε οι) Ald. Edd. Remig. Pariſ. A. B. ὡδε σημανεω Med. Ask. Paſſion In Arch. Vindob. εγω σημανεω. Mutari Aldinum haud debuerat. Ex Medic. ſcriptura τωδε σημανεω *illi declа-*

declarabo, formavit Abresch. Vide hoc I, 75 την εγω — σημανεω, & IV, 99 εγω δε αλλως δηλωσω. Alia non stipo. *Wesseling.*

πυγμαιȣ) πυγμαιω cum Arch. Ald. Camerar. I. II.

δε και) δε desit Arch. Vind. Strabo haec citavit X, 725. A. post ἱρον & ες το commata sunt in Ald. Cam. I. II, idem post αλλον γε.

εςι δε και) εςι γαρ και Arch. Vindob. non male.

ὁμοια) Med. Ask. Passion. & Thom. Mag. in ὁμοια omittunt τοισι, quod legunt cum Ald. & Edd. Paris. A. B. Arch. Vind. idque recte, quare cum Reizio refinximus.

ad Cap. XXXVIII.

πανταχη) πολλαχȣ Arch. πολλαχη Eton. haud prave, nullum comma post εςι Ald. Camer. I. II, comma post ȣ γαρ αν in his exstat.

νομαιοισι) νομιμοισι Arch. Vind. sine causa.

ει γαρ τις προθειη) Passion. Arch. Medic. Stob. Serm. XXIII. p. 190. Origen. c. Cels. V. p. 603 προσθειη. Vulgatum est Ald. & Edd & hoc locum merito tuetur, rei & sententiae unice congruens. Solent amanuenses utrumque modo litera auctius, brevius modo pingere, sed damno orationis. Exempla dabunt Diodor. I, 2. Lysias Orat. de caed. Eratosth. p. 12. c. nota Taylori, & Dionys. Halic. Antiq. X. p. 662. A. & quae ibi Sylburg. Si quem tamen Origenes, Stobaeus, & Mss. aliorsum trahant, utatur observatis Gronovii. Hoc addo, αλλον γε δη ex Origene & Arch. pristinam in sedem re-

rediiſſe. *Weſſeling.* Reſpicit, ut Herodoti plura, Sophiſta, Differt. περι καλλ και ισχυ, in Fragm. Pythag. p. 715. *Valkenar.* προτιτεθαι quidem in libro I bis uſurpat Herodotus de apponendo cibo, etiam de exponendo puero, etiam de conſultatione in concilio, ad qualem ſenſum reſpexit Valla, interpretans *praebeat facultatem*, qui ſermo neſcio an deceat aulam Perſicam, quam nunc mente concepit auctor, unde nunc quidem non obliviſcitur τ κελευειν, quod plane non expreſſit Valla, ſane perperam. Itaque ſententia Herodoti eſt, ſi quis imperet vel imponat omnibus hominibus, iubens eligere. Hoc autem eſt προστιθεναι, ut bene notavit Portus, & eſt in Mſſ. *Gronov.*

αν ἑλοιατο) Poſt αν comma habet Ald. Camer. I. II. ανελοιατο Stobaeus & Gesneri cura, non ita editio princeps, poſt ἑωϋτον punctum Ald. Cam. I. II.

οικος) Med. Ask. Paſſion. εικος Orig. Ald. cum Edd. Arch. &c.

αλλον γε δη η) Arch. αλλον γε η Orig. cum Valla. αλλο γε η Ald. & Edd. poſt ανδρα comma Ald Cam I. II.

τα τοιαυτα) Pariſ. A. B. Vind. Arch. Origenes, recte ſatis; τα non eſt in Med. Paſſion. Askew.

παντες οι ανδρωποι) Arch. Vind. Origenes, οι deſit aliis & Ald. poſt ϛαθμωσαθαι colon Ald. Cam. I. II, comma poſt εν δε δη.

και τωδε) ſic omnes, & punctum hic habet Ald. Camer. I. II male Gronov. και εν τωδε ad I, 18.

κοσω

κοσω) Medic. Askew. Paſſion. Vind. Orig. vulgo ποσω cum Ald. Cam. I. II.

πατερας) non habet Arch. Vindob. poſt αποθνησκοντας comma Ald. Camer. I. II, idem poſt οἱ δε.

τϐτο) ταυτα Vind. Arch.

Καλατιας) Vind. Arch. Valla. Καλλατιας alii cum Ald. & Origene, poſt πυρι punctum Ald. Cam. I. II, comma poſt αμβωσαντες, nullum poſt μεγα eaedem.

ευφημεειν) Orig. bene. ευφημειν ceteri cum Ald. poſt εκελευον colon ante Reiz. punctum poſt νενομιζαι Ald. Cam. I. II.

ἑτω μεν νυν) Pariſ. A. B. Arch. Ald. Edd. Vind. Orig. ϐτω νυν Medic. Paſſion. Askew. citra ius.

ad Cap XXXIX.

Poſt Σαμον τε comma Ald. Cam. I. II.

ενειμε) punctum hic Ald. Cam. I. II. διενειμε Vind. Ask.

Poſt τον μεν comma, poſt αποκτεινας colon Ald. Cam. I. II.

την Σαμον) punctum habet Ald. Cam. I. II, abeſt pronomen Vind. Arch. & Ask. Paſſion.

ισχων δε ξεινηϊην) Med. Ask. Paſſion. φιλιην ora Stephan. ξεινιην alii cum Ald. εχων ξεινιην Arch.

Αιγυπτϐ) Αιγυπτιων Ald. Cam. I. II, Steph. I & ſeqq. Αιγυπτϐ Remig. margo Steph. Arch. Vind. Med. Paſſion. Ask.

συνεθηκατο) φιλιην συνεθηκατο Ask. Medic.

Paſſion. quam vocem alii non norunt, poſt εκεινῳ colon Ald. Cam. I, II.

εκτητο) Pariſ. A. B. Remig. Ald. & Edd. quod Ιακον. Vide II, 108 & Euſtath. Hom. p. 759, 41. εκεκτητο Med. Paſſion. Vind. Arch.

εφερε δε και &c.) habet Euſtathius Hom. p. 573, 8.

Poſt ϐδενα colon Ald. Cam. I. II, poſt τα ante ελαϐε comma in iisdem, colon poſt λαϐων ante Reiz. colon αἰρηκεε Ald. Cam. I. II, comma poſt εν δε δη eaedem, idem poſt κρατησας, & punctum poſt εἰλε.

ad Cap. XL.

Ἄμασιν) Ἄμασιν ſolito ſibi more Arch.

δε ετι) Ask. Med. Paſſion. Arch. Vindob. δε τοι Ald. & alii.

ΑΜΑΣΙΣ) Exſcripſit Epiſtolam hanc Stobaeus Serm. CXI. p. 583.

επιϛαμενω το θειον ὡς εϛι) Stob. Arch. Vindob. ſicuti I, 32, vulgo το θειον επιϛαμενω cum Ald. comma poſt και των habet Ald. Cam. I. II, idem poſt το δε, ſed abeſt poſt πρηγσων.

ευτυχεειν) Stob. margo Steph. Vind. Arch. ευτυχεων Ald. & Edd. Med. Ask. Paſſion. Quae ſtatim ſequuntur ϐδενα γαρ — ου ων Valla non vertit. Veriſſime Stobaeus, & ſcripti codd. vulgata ſtare non poteſt; niſi ſi ϰκ aut μη ευτυχεων, quae & docti viri correctio, pingatur. Rem vidit Pauw. *Weſſeling.* poſt παντα colon ante Reiz.

ὀϛις ες τελος ϰ 'κακως) Stob. Pariſ. A. B. Vind. Arch. Ald. & Edd. ὀϛις ἑτερος ϰ Medic. Paſſi-

Paſſion. Ask. quod miratur Weſſeling. placere potuiſſe, quippe ſententiae hic nullius, & multo magis cavillationes, ad ες τελος vindicandum ſparſis. ες τετο ετελευτησαν huius libri c. 125 inconcuſſum manet, & ες τελος κακως ετελευτησε προφριζος futile & nulli rei habebitur? ες τελος *tandem* aut παντελως tritum ſatis. Conf. ad Diodori III, 40. p. 207. *Weſſeling.* Poſt τα παντα colon ante Reiz.

συ ων νυν) Pariſ. A. B. Stob. Ald. cum Edd. Arch. Vind. συ νυν Medic. Ask. Paſſion. nulla omittendi cauſa.

παιθομενος) πυθομενος Vind. Arch. ποιησον aberat a Med. in cuius tamen margine, ut conſiderandum ſit, annon uno tractu ſcripſerit auctor. συ νυν ερεω παιθομενος, προς τας ευτυχιας τοιαδε φρονησας το σον ἐυρης &c. (nam & ſic Mſ.) αποβαλε. *Gronou.* Poſſet quidem abeſſe ποιησον, ſed unica tamen Medic. auctoritate eiiciendum non puto. Poſt τοιαδε punctum Ald. Cam. I. II.

το σον ἐυρης) Med. Ask. Arch. Vind. Paſſion. in Ald. & aliis ἐυροις & comma poſt τα in Ald. Cam I. II.

ἡξει) Paſſion. Arch. bene. Vide inferius c. 135 & Rich. Dawes Miſcell. p. 293. ἡξη Ald. Edd. Med. poſt ανθρωπως colon ante Reiz.

τωπο τετο αἱ ευτυχιαι τοι τοισυταισι παθημασι) τε απα Arch. Vind. tum αἱ ευτυχιαι τοισυταισι, in Ask. τωπο, qui in ordine vocabulorum Med. & Paſſion. conſentit, τοι plane neglecto, quod reſtitui. Vulgo erat ηδη αἱ ευτυχιαι τοι τωπα τοδε αυτοισι παθεσι· ſed αυταισι παθεσι ora Steph.

in Ask. Med. Paſſion. vulgatum, *ταις παθεις* Arch. Vind. *Weſſeling.*

ad Cap. XLI.

και νοω λαβων) *και εν νεω* Arch. Vind. quod blandiri poſſet. At vid. infra c. 143, poſt *λαβων* comma Ald Cam. I. II.

ὑπετιθετο) Med. Ask. Paſſion. *ὑποτιθεντο* Ald & Edd. *ὑποτιθειτο* Arch.

ἐδιζητο) idem cum Ask. recte. *εδιζετο* Ald. & alii

ασηθειη) Ald & Edd. Vind. Arch. Pariſ. A. B. Remig. *ασθηϊη* Med. Paſſion. Ask. Non puto, *ασθηναι την ψυχην* dixiſſe Graecorum quempiam. *ασαν* & *ασασθαι* ſaepe Hippocrates de faſtidio & triſtitia: *ανεσται και ασασται παρα καιρον* Morbi Sacr. p. 209, quae repetuntur, ſed hinc ſumta, in Fragm. *περι Μανιης* p. 1286. Theognis v. 659 Μηδεν αγαν χαλεποισιν ΑΣΩ ΦΡΕΝΑ· *ne cruciа mentem difficilibus.* Iterum v. 983 *ὁταν* τον ΘΥΜΟΝ ΑΣΗΘΗΣ, *ubi triſti fueris animo.* Debentur Theognidis haec Arnaldo Animadv. c. 29. p. 161, quem vide: *Weſſeling.*

ἡν οἱ) *ην ἡ* Arch Vind. poſt *σφηγις*, & *την* commata Ald. Camer. I. II, poſt *εσσα* colon in iisdem

χρυσοδετος) *χρυσοδετος απολεσθη* ſatis abſurde, Arch.

εργον ην δε) Sic Vind. Arch. Paſſion. Ask. alii cum Ald. *ην δε εργον.*

Θεοδωρε τε Τηλεκλεος) *Θ. τε Τιμεκλεος* Arch. *τε Τημακλεος* Vind. *Temeclis* Valla. In' Mſ. Galei patris nomen perverſe ſcribitur: Teleclem duo-

duobus in locis Pauſanias adfirmabit lib. X. p. 896, & 8. p. 619, ubi haec reſpicit Herodotea: *Θεοδωρε δε εργον ην και επι της λιθε της σμαραγδε σφραγις, ην Πολυκρατης ὁ Σαμε τυραννησας εφορει τε τα μαλιστα, και επ' αυτης* (L. *αυτη*) *περισσως δη τι ηγαλλετο.* Rhoecus iſtis in locis Pauſaniae memoratus, amicus Theodori, filiis ſuis indidiſſe videtur nomina Teleclis & Theodori: atque hos eſſe ſuſpicor Diodoro lib. I. c. 98, aliisque memoratos: vid. Weſſeling. ad Diodor. & Fr. Junius in C. Artif. p. 210. *Valkenar.*

τοιαδε) Med. Arch. Vind. Paſſion. Askew. *ταδε* vulgo cum Aldo.

εκελευε) iidem: Ald. & alii *εκελευσε.*

πελαγος. τετο) *πελαγος· τετο* ante Reiz.

απεπλεε) *επεπλεε* Arch.

ad Cap. XLII.

Poſt *μεγαν τε* comma Ald. Cam. I. II.

ηξιε μιν Πολυκρατεϊ) Excidiſſe *μεν*, iuſta Reiskii ſuſpicio foret, ſi *φερων δη* Mſſ. ignorarent. Valla liberius *χωρησαντος δε οἱ τετε a ianitore permiſſus* expreſſit: nam *συγχωρησαντος δε οἱ τε πυλερε* in ſchedis offendiſſe, ſiquidem nullum in Arch. & Vind. talis ſcripturae veſtigium, ad credendum difficile eſt. *χωρεειν* & *προχωρεειν* de feliciore ſucceſſu Muſae amant V, 62. VII, 10, 2. VIII, 102 &c. *Weſſeling.*

φερων δη) *δη* ora Steph. Arch. Vind. olim cum Ald. *δε.*

εθελειν) *θελειν* Vind. poſt *οψιν* punctum Ald. Camer. I. II: nullum in his comma poſt *ελεγε.*

καιπερ γε) Vind. & Arch. quod praestat: *γε* desit aliis & Ald. post *αξιος* comma habet Ald Cam. I. II, punctum post *αρχης*, comma post *φερων* in iisdem.

τοισδε) *τοιαδε* Vindob. post *εποιησας* colon ante Reiz. comma post *λογων* Ald. Cam. I. II, nullum post *ἁλιευς*.

μεγα ποιευμενος) *μεγαλα* Vind. Arch. Rapitur animus in partes, hoccine retineat, an Arch. Vind. *μεγαλα ποιευμενος*, cui IX, 110, ipsis dissentientibus, locus est. Dedit II, 121, 4 *την κεφαλην μιν κοπτεσθαι μεγαλα βοωντα*. Habet Polyaenus VII, 10, 8. p. 629 *και μεγαλα αναγελασας*. Poeta Il. N. 282 *Εν δε τε οἱ κραδιη μεγαλα ςερνοισι πατασσει*. Tum Eurip. Androm. v. 188 *οἱ γαρ πνεοντες μεγαλα* — Quae dictionem satis adfirmant. Egit D'Orvillius super eadem ad Charit. lib. 7. p. 595. *Wesseling*.

Commata post *ειδον τε* & post *ελαβον*, nullum post *ταχιςα* in Ald. Cam. I. II.

κεχαρηκοτες) cum Reizio Herodoto restituimus, mavult enim & sic legit Ald. cum Edd. Paris. A. B. Arch. Vind. *κεχαρηοτες* Med. Ask. Passion. e quibus Gronov. & Wesseling. hoc in textum receperant. Post *Πολυκρατεα* punctum Ald. Cam I. II.

ἑυρεθη) Arch. Vind. Remig. Ask. Passion. ora Steph. quod placet. *ἑυρεθειη* Ald. & Edd. Medic. Post *τον δε* comma Ald. Camer. I. II, idem post *τα* & *ποιησαντα μιν*.

καταλελαβηκεε) Ask. Passion. In Edd. & Ald. *καταλελαβηκε*. Una litera verbum auctius hic

hic non spernerem: τα ποιησαντα μιν οἱα καταλελαβηκεε, *quae facienti qualia sibi accidissent*, exempla praebet Portus in εε. Alibi λελαβηκε & καταλελαβηκε recte leguntur apud Herodot. III. c. 65. VIII. c. 122. IX, 59. Flexus est Jonicus: Pherecydes Laërt. I, 122 νȣσος με καταλελαβηκε προσλελαβηκας habet Eusebius Stobaei p. 309, 48, ubi γενομενος mutandum est in πενομενος. λελαβημαι frustra quaeras in Euripid. Bacchis, designatis in Bibl. Crit. p. 482. Archimedes in Arenarii fine. τοις μεταλελαβηκοτεσσιν opponit τȣς μη κεκοινηκοτας των μαθηματων, quibus veracissima sua decreta negat ευπιςα φανησεισθαι sic enim scribendum est pro φανησειν, ut λαμψεισθαι pro λαμψειν· ὁ δη in Ocello Lucano Stobaei Ecl. p. 45. v. 2. *Valkenar.* καταλελαβηκεε stabiliunt κεχωρηκεε, αναβεβηκεε, εξευρηκεε & innumera alia, de quorum apud Jones flexione Etymol. p. 386, 28. *Wesseling.*

ad Cap. XLIII.

εκκομισαι) εκκομιζειν Arch.

ὁτι ȣκ ευ) Med. Passion. Ask. Vind. Arch. Vulgo ὁτι ὡς ȣκ cum Ald. male.

μελλει) μελλοι Vind. Arch. Post Πολυκρατης nullum comma ante Reiz

Post και τα comma Ald. Cam. I. II.

τȣδε [δε] εἱνεκα) Ita, Reizio praeeunte, ex coniectura Abreschii, quam nec incommodum Wesselingius iudicarat, edidimus. Ante Reiz. abest δε in omnibus.

περι ξεινȣ ανδρος) Vind. Arch. Med. Passi-

on. Askew. margo Steph. ανδρος Ald. & Edd. aliisque deeſt.

ad Cap. XLIV.

Πολυκρατης δε πεμψας &c.) Ask. Med. Paſſion. πεμψας δε κηρυκα λαθρη Σαμιων Πολυκρατης παρα Pariſ. A. B. Arch. Vind. Aid. & Edd. Remig & tolerari potuerat. Rectius tamen abſunt obſervante Gronovio: Quaſi vero periculum eſſet, inquit, ut crederetur tyrannus in legationibus & quidem talibus mittendis uſus fuiſſe conſilio aut conſcientia eorum, quos oppreſſerat; ideone debuit ſic cavere praemonendo Herodotus, & non quisque facile ſuſpicetur? Vide igitur aliquid inſigne Nam optimus ille Mſ. tantum habet. Πολυκρατης δε πεμψας παρα Καμβυσεα. Quae prorſus ſufficiunt. Haec *Gronov.* Poſt του Κυρω abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ἑωϋτον) αυτον Arch. Vind.

επεμπε ες Σαμον, δεομενος) επεμψε — δεομενος Steph. ora cum Paſſion. Ask. poſterius repoſuit Weſſeling. In Ald. & Edd. δεησομενος.

Poſt ἀρχων τῆς comma Ald. Cam. I. II, idem poſt Καμβυση.

ad Cap. XLV.

Poſt οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II.

ὑπο Πολυκρατεος) duo iſta deficiunt in Med. Paſſion. Ask. Non intercedo, quominus haec deleantur, quamquam tales περισσολογιαι in Muſis geminae complures. *Weſſeling.*

εν Καρπαθῳ) Laurentius, in *Carpathio mari* rectiſſime: nihil certe eſt, cur εν Καρπαθιῳ reperiſſe eum putemus cum C. de Pauw. Tritum

tum dicendi genus Perizonius, Gronovius, Dukerus abunde declararunt. Ecce tibi hoc Diogenis Laërtii I, 81 χρονῳ δ' ἐν ΤΑΙΣ ΑΘΗΝΑΙΣ — τὸ τριπόδος εὑρεθέντος ὑπο των ἁλιεων h. e. in mari, quod Athenas alluit, περι την Αθηναιων θαλλασσαν ſcripſit Sect. 31. Strabo de Caeſaraugusta II. p. 246. B. ἣν εφαρεεν εν το Ιβηρι ἱδρυσθαι ubi vir magnus επι τω — ſcriptore in praecedentibus praeeunte. At idem I. p. 64. C. ὀυτε γαρ εν ΤΗι καθ' ἡμας ΘΑΛΑΤΤΗι οικουσι τινες Αιθιοπες, mare noſtrum ſive mediterraneum non accolunt Aethiopes. Sed manum, quod dici ſolet, de tabula. *Weſſeling*

ἀδειν) ἀδειν Ald. Cam. I. II.

Poſt οἱ δε & Αιγυπτον commata Ald. Cam. I. II, idem poſt Σαμον in iisdem.

νηϋσι) νηυσι Ald. Cam. I II.

ἐσσωθησαν) εσωθησαν Arch. Poſt es Λακεδαιμονα colon Ald. Camer. I. II, & ceteri ante Reiz. nullum comma poſt εισι δε in Ald. Cam. I. II, comma in his poſt Πολυκρατεα, nullum poſt λεγοντες & εμοι δοκεειν, colon poſt ορθως.

επικαλεεσθαι) επικαλεσασθαι Arch. & Vind.

τὀτοισι) τὀτω iidem.

τω επικὀροι μισθωτοι) Med. Paſſion. Ask. επικὀροι τε μισθωτοι Ald. & Edd. Arch. Vind. Pariſ. A. B. poſt τω & μισθωτοι commata in Ald. Cam. I. II.

τὀτον) τὀτων Arch.

των δ' ὑπ' ἐωϋτω) Excerpſit Suidas in Νεωσοικοι.

Poſt πολιητεων & τα τεκνα commata Ald. Cam. I. II.

εχε

εἰχε ἑτοιμους) εἰχε ἑτοιμως Suidas, comma hic posuit Ald. Cam. I. II, idem post κατιοντας positum in iisdem.

ην αρα προδιδωσι ἑτοι) Vallam, cuius Latina durant, legisse hic προϊωσι aut προσαγωσι, suspicatur doctus vir in literis ad me, neutro contentus, ut nec vulgato. De Laurentio omnia alia pronunciare debeo; in schedis Arch. discrepantia nulla, nulla in Vind. quibus Vallam simillimas versasse constat. Προδιδωσι προς τους — idem est, ac inita proditione transfugiant. Congruit ἐβουλευοντο ἐκλιπειν την πολιν ες τα ακρα της Εὐβοιης VI, 100; & de Thespiensibus αὐτεων ἐκλελοιποτων ες την Πελοποννησον· quibus citra talem Ellipsin tenax gratia non perseverabit. *Wesseling.*

αὐτοισι· νεωστοικοισι) Suidas, recte. Vulgo cum Ald. αὐτοισι τοισι νεωστοικοισι. Suida duce, & genio sermonis αὐτοισι νεωστοικοισι amplecti libuit. Vid. ad librum superiorem c. 46. *Wesseling.*

ad Cap. XLVI.

ἐξελαθεντες) ἐξελασθεντες Medic. Passion. Ask. Vulgatum Ald. & Edd. Vind. Arch. & ceteri probant. Vide I, 168. *Wesseling.*

Post πολλα comma nullum Ald. Cam. I. II, colon post ὑπεκρωαντα, post λεχθεντα comma eadem.

επιλελησθαι) Quatuor sequentes voces tantum in margine Med. επιλελησθαι Vind. Arch. & ὑστερα belle utrumque. Vulgo cum Ald. επιλελησθαι & ὑστατα. Nervos Laconico dicto Med.

Med. prorſus ſine auxiliatore, incidit, propterea quę vituperium, non laudem meritus. Si Plutarcho fides, reſponderunt Samiis Lacones, τα μεν πρωτα ΕΠΙΛΕΛΑΘΑΜΕΣ, τα δε ΥΣΤΕΡΑ δ ΣΥΝΗΚΑΜΕΣ, δια το τα πρωτα, επιλελαθθαι Laconic. p. 232. D. quorum poſtrema Spartanam fortaſſis breviloquentiam dedecorant, reliqua pondus addunt atque auctoritatem ſcripturae Codd. Arch. & Vind. defendunique probantem. *Weſſeling.*

Poſt εδεν punctum Ald. Cam. I. II, nullum in his comma poſt φερουτες.

τον θυλακον αλφιτων) Medic. Paſſion. Ask. Vind. Arch. Remig. Pariſ. A. B. ora Stephan. τον αλφιτων Ald. cum Edd. Quod aliunde Stephan. notarat, e Med. recepit Gronovius. Melior meo iudicio vetus eſt lectio: τον (id eſt τουτον) αλφιτων δεεσθαι, aut, quod hic praetulerim, τονδε· δεικτικως, *huncce, quem digito monſtrabant, ſaccum inanem farina indigere*, atque adeo tacendo dicentes: ὡς αλφιτ' ουκ ενεστιν εν τω θυλακω. Illud τονδε & τουτονι ſic in primis comoedia frequentat: in Ariſtoph. Nub. v. 1145 τουτονι πρωτον λαβε· Bergler. *iſtum ſaccum farinae prius accipe.* Schol. θυλακον αλφιτων διδωσιν αυτω· vulgatur in Avib. v. 443 Μητ' ορχιπεδ' ἑλκειν, μητ' ορυττειν. X. ὁτι πε Τον, θαμως. Quibus non eſt ignota comoediae petulantia, τοιδ' ωδ' ſcribendum eſſe fatebuntur. Neque in Comicis tantum Tragicisque, ſed & in Oratoribus & Hiſtoricis multa pendent ab actione animo repraeſentanda. Exemplo ſit notum illud, quod perhibent ſtatuae monumenti Sardanapali inſcrip-

ſcriptum: εσθιε, πινε, παιζε, ὡς τ'αλλα τȣτȣ ȣκ αξια· ap. Athen. XII. p. 530. C. qui ad τȣτȣ recte ſcribit, τȣ αποκροτηματος εοικε λεγειν· *cetera huius non facio, digitorum crepitus* nimirum: quae leguntur alibi iſtius τȣτȣ ſunt interpretamenta: vid BouhierDiſſert ſur Sardanapale p 384. Iſta proſtant in App. Vatic Prov. p. 312 το εφεςος τω μνηματι αγαλμα, ὑπερ της κεφαλης εχον τας χειρας, πεποιηται ὡς' αναπολημχȣν τοις δ· corrigo: ὡς τινα αποτελȣν ηχον τοις δακτυλοις. Eadem hac opera in Schol. ad Ariſtoph Ram. v. 944 γρυξοντας ȣδε τȣτι emendari poterit: εικος αυτον αποκροτȣντα τω δακτυλω δεικνυειν το, ȣδε τȣτι· vulgatur απρακτȣντα. *Valkenar* Et nos argumentis Valkenarii, pro Aldina lectione ſtare, permovemur.

περιειργασθαι) περιεργασασθαι Vind. Arch. & ex gloſſa Paſſion. quod probavit ſine cauſa *Goldhagen.* Punctum hic poſuit Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXVII.

Poſt παρασκευασαμενοι colon, poſt Σαμον punctum in Ald. Cam. I II

εκτινοντες) εκτεινοντες Arch. Ald. Cam. I. II, in quibus & comma hic non exſtat, quod Reizius poſuit.

νηϋσι) νηυσι Ald. Cam. I. II.

ȣκ ὡτω τιμωρησαι) Med. Arch. Vind. Ask. Paſſion. Pariſ. A. B. Vulgo ȣκω τι cum Ald.

δεομενοισι) δεομενοι Arch. Citat Plutarch & carpit de Malignit p. 889. B. Recte reſtituit Gronovius ȣκ ȣτω pro ȣκω τι· e Med. cui plures forte Codd. ſuffragabuntur. Vellem praete-

terea praeberent: *ουκ ἐτῶ τιμωρίης δεομένοισι Σαμίοισι ἐστρατεύοντο, ὡς τισασθαι βουλόμενοι, non adeo Samiis, ut vindictae ſumendae cupidis auxiliarentur, quam ut ipſi vindicarent iniuriam ſibi illatam*, apud Plutarch. II. p. 859. C. dixiſſe feruntur Lacedaemonii, *ὡς ου βοηθοῦντες, ου δ' ἐλευθεροῦντες, ἀλλα τιμωρουμενοι Σαμίους στρατευσαιντο.* Auxilium alteri ferre in iniuria propulſanda dicitur *τιμωρειν, αμυνειν*, & *αρηγειν*· ſed *τιμωρεισθαι, τισασθαι, αμυνεσθαι*, & *αλεξασθαι* ſignificant, ſibi illatam vindicare. Illud Herodoti haud tritiſſimum, *ουκ ἐτῶ — ὡς βουλόμενοι* quantillum fuiſſet Gronovio, lectoribus commendaſſe ſimillimis aliquot locis deſignatis e p. 206, 24. p. 350, 15. p. 366, 46 *ου κατα συνοιην ἐτῶ, ὡς βουλόμενοι. Valkenar.*

τον ηγον Κροισω,) *τον, ηγον Κροισω*· Ald Camer. l. II, in his quoque commata poſt *θωρηκος* & *τον*, & poſt *ετεϊ*, ſed nullum poſt *κρητηρα.*

συχνων, κεκοσμημενον δε) has tres voces negligit Arch. Vind.

ερριοισι) *ερριοισι* uterque, poſt *ξυλα* punctum Ald. Cam. l. II, poſt *αξιον* colon in iisdem.

ἀρπεδονη) ſumſit hinc Pollux VII, 31.

τα θωρηκος) omittit Arch. poſt *ποιεει* punctum Ald. Cam. l. II.

εν ἑωϋτη) *εν ἑωϋτω* Ald. Cam. l. II.

τριηκοσιας) *τριηκοσιους* Medic. abeſt comma poſt *ἑξηκοντα* in Ald. Camer. l. II, adeſt poſt *και τον.*

ad

ad Cap. XLVIII.

Συνεπελαβοντο) συνεπιλαβοντο ſine augmento. Vind. Plut. exſcripſit p. 859, 2.

Poſt γενεσθαι nullum comma Ald. Camer. I. II, colon poſt τοτε.

τριηκοσιους) Paſſion. Ask. Pariſ. A. B. Vind. Plutarch. Valla, τριηκοσιων vulgo cum Ald. Praeterea Κερκυρεων Arch. Vind. & iterum.

Κυψελε) Κυψελλε Ald. Cam. I. II.

επ' εκτομη) Vind. Arch. bene. Vid. Waſſe Addend. Thucyd. p. 668. επι vulgo cum Ald.

ες την Σαμον) προς την Σαμον iidem.

επ' οἰσι ἀγοιατο) επει συναγοιντο iidem, tum conſentiunt Medic. Paſſion. Ask. in omiſſione vocum οἱ παιδες, quas Ald. poſt ἀγοιατο habet & Edd

Poſt περιορεοντες comma Ald. Camer. I. II, poſt ἰρα punctum eaedem, & comma poſt τη ante καὶ νυν.

χρεωνται) χρεοντας Regii Pariſ. apud Larcher. qui probat.

ταυτα) τοτο Arch. Vind.

ἱκετευον) ἱκετευοντο iidem, neque male.

παρθενων — χορους) neglexit haec octo ſocors librarius Arch. poſt παρθενων τε comma poſuit Ald. Cam. I. II, poſt φερεσθαι punctum, & comma poſt παιδες Eaedem.

ες τοτο δε τοδε εγενετο) ες τοτο δε τοδε ἐγενετο (ἐγινετο Paſſion. Askew.) ετι ες τωὐτων, ες δ Arch. Vind. In Ald. & Edd. ες τοτο δε οἱ. Literis duabus repetitis legerim: ες τοτο τοδε σφι εγενετο, ες ὃ οἱ Κορινθιοι, των παιδων οἱ Φυλακοι, ἀιχμαντο, ſi correctioni favent codd. ut favere vide-

videtur Mſſ. Arch. tantilla forte non diſplicebit. *Valkenar.* Vulgata ες τετο δε οι excuſatione caret: τετο δε σφι, ne ſententia laboret, Reiskius repoſuit: ego Mſſ. ſequor Arch. & Vind. diverſas codd. ſcripturas edentes. *Weſſeling.*

οιχοντο) Ask. Med. Paſſion. ωχοντο Arch. Vind. οιχοιντο Ald. & alii.

ad Cap. XLIX.

φιλα ην) Vind. Arch. Quod φιλα ην προς — mutatum ierunt, non laudo. Herodotea ſunt φιλα ποιεεσθαι, ειρηναια οι ην & conſimilia. *Weſſeling.* Poſt οι δε comma Ald. Cam. I. II.

ενεκεν) Vind. Arch. Medic. Paſſion. Ask. ἑνεκα vulgo cum Ald. etiam mox poſt αιτιης colon Ald. Cam. I. II, abeſt comma in his poſt νησον & διαφοροι, uti & in omnibus ante Reiz. omiſſum.

εοντες ἑωϋτοισι [συγγενεες]) Sic, Reizio praeeunte, edidimus. Probarunt, & in verſiones ſuas receperunt, Larcherius & Degenius. Valkenario, criticorum facile principi, haec debetur emendatio, qui haec ad h. l. adnotavit: Nota quidem Graeca loquutio, διαφοροι ετυγχανον οντες· Sed nondum exputo, quid ſibi velint iſta: εισι αλληλοισι διαφοροι εοντες ἑωϋτοισι. Ponuntur ab Herodoto valde vicina, εϛι — εϐδομα ην — εων, & ſimilia; ſed de rebus tamen diverſis: p. 237, 15. 20. 268, 26. 278, 5. L. VI. c. 52 de Euryſthene & Procle, τετας, inquit, ανδρωθεντας, αυτας δε αδελφεας εοντας, λεγεσι διαφορας εναι τον παντα χρονον της ζοης αυτεων αλληλοισι. Ad iſtam rationem ſi hic legeretur;

γυν αιει, επει τε εκτισαν την νησον, εσι αλληλοισι διαφοροι, εοντες — συγγενεες, vel ὁμογενεες, vel ſimile quid, nihil hic eſſet impediti: nam revera Corcyraei cum Corinthiis eiusdem fuere generis atque originis participes, Corinthiorum quippe Coloni; ſed, quae maioribus ſuis debebant, habentes neglectui, opibus etiam elati, marique potentes, ab antiquiſſimis usque temporibus in ſua viſcera ſaevientes bella geſſere cum Corinthiis, vicinis Athenienſibus, diſcordiam foventibus, dum ſuas inter ſe vires colliderent, utiliſſima. — Haec *Valkenarius*; addidit *Weſſelingius*: Praeferunt haec, εισι αλλ. διαφ. εοντ. ἑωϋτ. inſoliti quidpiam. Eſt, cui placet, εοντες οἱ ωϋτοι h. e. αυτοι, *quamvis iidem ſint*, quippe ex Corinthiorum metropoli & eius propago, me non invidente. Herod. II, 7 εϛι ευρεα Αιγυπτος εϐσα ὑπτιη. Iterum IV, 46 αλλα Φερεοικοι εοντες παντες εωσι ιπποτοξοται· tum V, 95 αυτος μεν Φευγων εκΦευγει. Alia prudens negligo.

απεπεμπε) Paſſion. Ask. απεπεμπεν Med. επεμπε Ald. & Edd. Vind. Arch. επεμψε ora Steph. Poſt Περιανδρος abeſt comma Ald. Cam. I. II, omiſſum quoque poſt παιδας.

προτεροι γαρ) Vind. Arch. προτερον, tum quae γαρ excipiunt, ſocordia ſcribae deſunt Arch. usque την Μελισσαν.

ad Cap. L.

Poſt επταικαιδεκα punctum Ald. Cam. I. II.

ετεα) abeſt Arch.

Προκλης) abeſt comma Ald. Camer. I. II.

Προ-

Περκλης omnes. Th. Gale ex Arch. Πατροκλης eruit, deceptus linea, qua περκλης in codd. ornatur: habet eandem Περιανδρος, &, quae propria dicuntur, nomina. Diogenes I, 100. Athenaeus XIII. p. 589. F. tyranni nomen parili modo ſcribunt; Pauſaniae II, 28 Πατροκλης eſt, frequentiſſima utriusque tituli ex compendiaria ſcriptionis lege commutatione *Weſſeling.*

εφιλοφρονεετο) Remig. Med. Paſſion. Ask. ora Steph. εφιλοφρονεε τε Arch. Vindob. Ald. Edd. Poſt παιδας colon ante Reiz.

επει τε) τε omittunt Vindob. Arch. Poſt αυτες colon Ald. Cam. I. II, poſt ιδε & παιδες abſunt his commata, ſed poſt αυτων adeſt, item poſt των ante ξυνόμα.

προσειπε) προειπε Arch. Valla.

ξ τι) Reizio praeeunte, pro vulgato ξ ſcripſimus, ſenſu poſtulante. Weſſelingius ξτε e Vind. Arch. Steph. margine. Poſt ισοφεουτι τε comma Ald. Cam. I. II.

περιθυμως) Arch. περι θυμω reliqui cum Ald. & Edd. Quod edebatur, docti viri per tmeſin diſſectum cenſuerunt: mihi περιεχεσθαι creberrime ſe in Muſis obfert, nusquam, quod quidem recordor, tali uſu. Περιθυμως dabit Aeſchylus Choëph. v. 38. Περιθυμως, quod in Arch. εχων Noſter II, 162 & οργη εχομενος I, 141. Etiam Procopius B. Goth. I, 10, qui quoque c 7 και θυμω πολλω ηδη εχομενος, & c 18 θυμω μεγαλω εχομενος· tum, quod paullo audacius, c. ult. θυμω τε πολλω και κραυγη εχομενοι. *Weſſeling* Poſt Περιανδρος comma Ald. Cam. I. II.

εξελαυνει εκ των) εξελαυνει οι εκ Arch.

ad Cap. LI.

Poſt πρεσβυτερον & τα commata Ald. Camer. I. II. πρεσβυτατον in ora Steph. Paſſion. Ask. Poſt απηγγειτο & το ante σφι commata Ald. Cam. I. II, idem poſt Περιανδρος δε habent, poſt τι comma in iisdem.

εξελαθεις) εξελασθεις Med. Ask. Arch. qui quidem cum Vind. ὑπ ἐωϋτϐ. Vulgatum debetur Aldo & aliis. Poſt παις comma, ſed nullum habet poſt επειθετο Ald. Cam. I. II.

απειλεοντος) επιλεγοντος Arch.

εξεργειν) cum Reizio ſcripſimus pro vulg. εξειργειν.

απελαυνομενος δ' ανηϊε) Reizium ſequuti Aldinum δ' refinximus, & ανηϊε ſcripſimus. αν ηϊε Med. Paſſion. Ask. probantibus Gronovio & Weſſelingio, qui poſtremus haec ad h. l. annotavit: Eleganter ὧν ηϊε Reiskius. Quid ſi αν iſtud παραπληρωματικον ſit, ut profecto paullo ſuperius eſt? Porro ἐπ' ἑτερην των ἑταιρων vitioſe ſcriptum de Pauw cenſetur: nam ſodalium, inquit, aedes ſi adiiſſet Lycophron, non recepiſſent eum, quia Periandri erat filius, ſed quoniam amicus & ſodalis: praeſtare ἐπ' ἑτερην των ἑτερων. Sic ille, argute magis, opinor, quam ſolide. *Sodalium* των ἑταιρων abeſſe non poteſt mentio. *Weſſeling.*

ad Cap. LII.

ὁς αν η) Med. Ask. Arch. Paſſion. Vindob. η deerat Ald. & Edd.

οικιοισι) οικιησι Pariſ. A.

Poſt

Poſt ηθελε punctum Ald. Camer. I. II, in quibus colon poſt απειρημενε.

ϛοησι) ϛοιησιν Arch. Vind.

Poſt ελεγε punctum Ald. Cam. I. II, comma in his poſt ταυτα τα.

τα αγαθα) abeſt articulus Paſſion. Arch. Vind. poſt ſequens τα comma habet Ald. Camer. I. II, nullum habent poſt εχω, neque poſt επιτηδεον.

ἀλητην) ἀλητην Ald. Cam. I. II, poſt ἑιλεν colon ante Reiz.

τε και οργη) εμοι και οργη Arch. haud inelegan-ter, poſt τε comma habet Ald. Cam. I. II, idem poſt χρεομενος & ες τον habent eaedem.

[εν αυτοισι]) Heſychius: εναντιοτης, ερις· και εναντιοι, αλληλοις εριζοντες· hoc ſi verum eſt, εναντιοισι, hic ſcribi potuit pro εριζουσιν· ει γαρ τις συμφορη εναντιοισι εγεγονεε εξ ης ὑποψιην ες εμε εχεις· ſuum ſic tegit irati crudele facinus Periander, qui uxorem Meliſſam interfecerat, ὑπο οργος βαλων ὑποβαθρω, η λακτισας την γυναικα εγκυον ϐσαν, ut ſcribit Diog. Laërt. I, 94. Quid Periandrum crudelem reddiderit, narrat Parthen. π. E. Π. c. 17. *Valkenar.* Fuit, qui εν οικιοισι emendaret: neque enim αυτοισι, ſi ad αγαθα referatur, conſiſtere poſſe Hoc verum quidem. At εν αυτοισι modo tacitum πρηγμασι intelligatur, bene procedit. Reiskio εν αυτοισι, aut αὐτοισι idem eſt atque εν ἡμιν αυτοις, *ſi quae calamitas nobismet ipſis contigit. Weſſeling.* Nobis ſuſpecta haec videntur, quare cum Reizio uncinis incluſimus, abeſſe recte poſſunt. Poſt εγεγονεε comma Ald. Cam. I. II.

εμοι τε) εμη τε Arch.

ὁσω) ὁσον idem ὁσω αν Remig.

εξεργασαμην) εξειργασαμην Medic. Paſſion. Vulgatum Ald. Edd. Vind. Arch. Remig. Pariſ. A. B. ſervant.

ὁσω) ὁσον Stob. Sermon. III. p. 42. Poſt κρεσσον εϛι comma Ald. Cam. I. II. Ex Stobaeo κρεσσον ſi qui praeoptaverint, non repugnabo. Brevius κρεσσων οικτιρμων φθονος Pindar. extr. Od. I. Pytheon. *Weſſeling.*

ὁκοιον τι) τι deſit in Stob. Addit Arch. εϛιν ες· tum τοκεας idem & Ask.

Περιανδρος μεν) ὁ μεν Περιανδρος Arch. Poſt ὁ δε comma, poſt πατερα colon in Ald. Cam. I. II, abeſt comma poſt τω θεω.

πλοιω) πλοιον Med. Ask. Paſſion. Editum eſt in Ald. & Edd. Remig. Arch. Conf. ſupra c. 4. Poſt Κερκυραν comma habet Ald. Camerar. I II.

Προκλεα) Προκαλεα Ask.

ὡς τον) ὡς των Ald. Camer. I. II. ὡς τοι Steph. I & ſeqq.

οἱ πρηγματων) οἱ non eſt in Arch. & Vind. Poſt Επιδαυρον colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LIII.

ὁ, τε) ὁτε Ald. Cam. I. II, poſt ἑωϋτω, & εποραν τε commata ſunt in Ald. Cam. I. II.

πεμψας) πεμπων Arch. Vind.

απεκαλεε) Med. Paſſion. Ask. Arch. επεκαλεε Ald. & Edd.

Poſt τυραννιδα punctum exſtat in Ald. Camer. I. II.

ενεωρα) Ald. & Edd. Arch. Vind. Remig. Pariſ. A. B. ηκων ἑωρα Med. Ask. Paſſion. Tot ſche-

schedis obluctari, temerarium censeo, eoque magis, quod dictio Herodoti genium spiret. ει γαρ ενωρων τȣτο εν ὑμιν scripsit VIII. c. 140. 2 & I, 38 ȣτε αλλο — παριδων τοι. Ex Medic. ȣκων ἑωρα finxit docte ȣ νοον ἑωρα Reiskius, quo uti non licet. *Wesseling.*

νωθεςερος) νωθρεςερος Ask.

ανακρισιος) ανακρισιως Ald. Cam. I. II. αποκρισιος Arch. Vind. Valla, ut I, 49, & forte verius, nisi ὑποκρισιος ex Jonum consuetudine malueris. *Wesseling.*

αδελφεην) Med. Passion. Ask. Arch. Vind. αδελφην Ald. & alii, male. Post ἑωϋτȣ δε comma habet Ald. Cam. I. II, post θυγατερα colon ante Reiz.

ταυτη αν) ταυτης αν Arch.

ταυτης) αυτης idem, post λεγȣσης abest comma.

αυτος σφε απελθων) *Illa* σφεα saepe dixit Herod. forsan & hic, η αυτος σφεα απελθων, ubi poni quoque potuit tamquam de exule κατελθων. Duo memorat puella, την τε τυραννιδα ες αλλȣς πεσεειν, και τον οικον τȣ πατρος διαφορηθεντα μαλλον, η — *imperium*, & *bona paterna*, quae sic in Attico quoque foro dicebantur. *Valkenar.* Probavit σφεα *Larchetius.*

απιθι) απελθε ex Scholio Vindob. Arch. post οικια defit comma Ald. Camer. I. II, idem defit post φιλοτιμιη.

φιλοτιμιη) ἡ φιλοτιμιη Vindob. Arch. Exscripsit Stob. Serm. XXIII. p. 190.

κτημα) χρημα Remig. post σκαιον punctum Ald. Cam. I. II.

τω κακω το κακον) Stob. Vind. Arch. Ask.

Paſſion. τὸ κακὸν τῷ κακῷ vulgo cum Ald. Melior noſter ordo & probatior. Sophocl. in Stob. Serm. IV. p. 54 κακοῖς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά. Apollon. Rhod. IV, p. 1081 σχεδόθεν δὲ κακῷ κακὸν — ἀκεσομένη. Appian. I, B. Civil. p. 601 Σύλλας κακῷ τὸ κακὸν ἰώμενος. Libanium, Joann. Chryſoſt. Palladium, Proclum, ipſumque Thucyd. V, 65, etſi alia ordinatione uſum, nunc omitto. Qui quidem cum κακῷ articulum negent, nec hic neceſſarius erit. Vid Duker. ad Thucyd. & Vincent. Riccardum ad S. Procli Orat. XVII. p. 505. *Weſſeling.*

προτιθεασι) Ex Stob. In Ald. & Edd. προτιθεισι Stobaei lectionem dialectus probat.

ἀπεβαλεν) Stob. Pariſ. A. Remig. Ald. cum Edd. Vind. Arch. μετεβαλον Med. Ask. Paſſion. Stobaei lectionem Mſſ. atque uſus rata habent. Quae ſequuntur, habet Stob. Serm. 47 p. 345. *Weſſeling.* Poſt τυραννις nullum habet comma Ald. Cam. I. II, poſt σφαλερον punctum habent & comma poſt παρηβηκως eaedem.

ἡδη) omittit Arch.

σεωϋτῳ) ἑωϋτῳ Arch. Poſt ἡ μεν comma Ald. Cam. I. II.

ὑποκρινομενος) Med. Vind. Arch. Paſſion. Alii cum Ald. ὑποκρινομενος, poſt Κορινθον abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ὁ Περιανδρος) Articulus abeſt Arch. Paſſion. Ask. poſt ἡκειν punctum ante Reiz.

γινεσθαι) Vind. Paſſion. Ask. Vulgo γενεσθαι cum Ald

καταινεσαντος) καταρεσαντος δε και Arch. co-

copulam habet etiam Vind. Poſt Κερκυραν punctum Ald. Cam. I. II.

παις οἱ ες) παις ες Arch. Vind.

ἑκασσε) ἑκασον Arch.

ad Cap. LIV.

ὑπερεβησαν) punctum hic habet Ald. Cam I. II. επεβησαν Arch. Vind. ὑπερεβησαν reliqui ſua in ſede, haud incommodum επεβησαν Arch. & Vind. arbitratus. Sic. IX, 69 επεβησαν Αθηναιοι τε τειχεος. *Weſſeling.*

Poſt μετα δε nullum comma in Ald. Cam. I. II, quod & abeſt poſt πολλη.

απηλαθησαν) Ald. & Edd. Pariſ. A. Remig. Vind. απηλασθησαν Med. Arch Paſſion. Cur απηλαθησαν, & επισπομενοι, quod Portus coniiciendo adſecutus fuerat, reformaverim, ſignificarum ſaepe antea eſt. *Weſſeling.*

Poſt συχνοι punctum Ald. Cam. I. II, abeſt comma in his poſt χρονον.

επισπομενοι) Pariſ. B. επισπωμενοι ceteri; tum εκτεινοντες λακεδ. omiſſis mediis, Arch.

ad Cap. LV.

Poſt εγενοντο comma Ald. Cam. I. II.

αἱρεθη) αἱρεθησαν Σαμιοις Arch.

συνεσπεσοντες) συμμεσοντες Vind. cum Corintho. Poſt h. v. comma exſtat in Ald. Cam. I. II, poſt Σαμιων colon ante Reiz.

δημε γαρ τετε ην) δημε τ' αυτε ην Vindob. Arch. δημε τετε τε ην Corinthos, qui plura ex hoc capite mutua ſumſit. In ipſius codice perverſe ſcripta rectius non attigiſſet in libello de Dial. Gregorius, quem Corinthum vocant. *Valkenar.*

kenar. Nulla ſtatus his foret controverſia, ni Mſſ. & G. Corinthus diſſentirent. Schedae Vind. & Arch. longius, me iudice, aberrant: in Corintho, ut paſſim editur, eſt, quod improbo. Aldus vulgaverat anno 1512 αυτος μεν επι τονδε συνεγενομην δημε τε ην, αντι δ' ην, vitioſe citra dubium. Si ſcripſeris, αυτος εν Πιταιη συνεγενομην, δημε τε ην, videbitur Herodoteum. Ita Corinthus certe opinatus eſt. Verum uberius hoc Gisb. Koen ad Corinth. de Dialect. *Weſſeling.*

ετιμα τε) ετιματω Σαμιες Askew. Paſſion. Plut. de Malignit. p. 169. C. haec taxat.

τενομαι) ενομαι Arch. Vind

οι ὁ πατηρ) Arch. Vind. Ask. Paſſion. Pariſ. B. ὁ deerat aliis. Poſt αριζευσας comma, poſt ετελευτησε punctum Ald. Cam I. II.

ὑπο Σαμιων ευ) ευ ὑπο Σαμιων in Arch. ὑπο Σαμιων ευ Ald. Edd. Vind. Pariſ. A. B Remig. ευ Med. Paſſion. Ask. abeſt. Malui Mſſ plures ſequi. Fateor publice contumulatos, *bene* ευ plerumque fuiſſe ſepultos, an ſemper, ignoro. Sane ευ publicae ſepulturae amplius quoddam decus addit. Vocula ipſa ſaepe orationem terminat in Herodoto, c. 82 monitore Gronovio, in Perictiones Fragm. ap. Stob. p. 488 ανδρασι τοισι γιγνομενοισιν ευ Ego vero non ambigo, quin διοτι τοφθηναι Noſter nationis & dialecti & conſuetudine exaraverit Conf. Euſtath. in Homer. p. 519, 41. *Weſſeling.*

ad Cap. LVI.

Poſt Λακεδαιμονιοι δε nullum comma Ald. Camer. I. II, habent poſt ἡμεραι.

ες Πελοποννησον) Med. Ask. Paſſion. Arch Vind. την Πελοπ. Ald. & alii

ὠρμηται) punctum hic ponit Ald. Camer. I. II. Apte nexa haec non ſunt: ſaltem λεγεται γαρ — Praeſtaret ὠρμηται λεγεσθαι, Πολυκρατεα — Sic adſolet enim. ὁ λογος ὁδε ὡρμηται λεγεσθαι IV, 16. Iterum VI, 86. 4. *Weſſeling*

μολυβδδε) Paſſion. Arch. μολιβδδε Medic. Ask. Ald. Edd. μολυβδδε Ael. Dionyſ. ap. Euſtath. in Homer. p. 1340. 30 obtemperans, amplexus ſum. Vid. ad Diodor. lib. 2. p. 125. *Weſſeling*

Poſt σφι punctum habet Ald. Cam. I. II.

ἑτω δη) δη abeſt Arch. Vind.

ταυτην πρωτην στρατηιην) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Valla, Remig. στρατιην Ald. & Edd. ταυτην την Med. Ask. Paſſion. & ex his Gronovius. στρατηιην ex coniectura finxit *Weſſeling*. quam perpetuus ſcriptoris mos certiſſimam praeſtat. Praeivit quadam ex parte Editor Genevenſis, *Sylburgius*, qui στρατειαν ſcripſit.

[Λακεδαιμονιοι] Δωριεες) Λακεδαιμονιοι Δωριεες Med. Askew. Paſſion. In Ald. & Edd. Arch. Vind. Pariſ. A. B. Valla, Remig Λακεδαιμονιοισι Δωριεες *Iſtam primam expeditionem in Aſiam dicuntur ſuſcepiſſe*, ταυτην πρωτην στρατηιην· ſic enim ſcripſerat: perperam Gronovium obliteraſſe vocem πρωτην, monuerat G. Arnaldus Anim. p. 162.

Precibus Jonum Aſiaticorum excitati iam ante Spartani rebus ſe miſcuerant Aſiaticis, Herod. I. c. 152, ſed haec prima illorum erat στρατεια, vel εξοδος, in Aſiam: imitator Herodoti

Pau-

Pauſanias de primo loquens bello Meſſenico IV. p. 192 ταυτην, inquit, Λακεδαιμονιοι πρωτην επι Μεσσηνιους εξοδον εποιησαντο — Scientem hiſtoriae Graecae neminem ſanequam offenderent alibi Λακεδαιμονιοι Δωριεις· ſed hoc in loco Lacedaemonios e proximis notiſſimos nemo requireret, ſi Δωριεις in codd. nominarentur contextu, voce Λακεδαιμονιοι in marginem reiecta. Alia longe res eſt in his Athenienſis Euphemi apud Thucyd. VI, 82 imperio recuſamus eſſe ſubditi ἡμεις, (Αθηναιοι) Ιωνες οντες, Πελοποννησιοις, Δωριευσι, reſpondentis ad iſta Syracuſani Hermocratis c. 80 επιβουλευομεθα μεν ὑπο Ιωνων, αει πολεμιων, προδιδομεθα δε ὑπο ὑμων, Δωριεις Δωριεων· apud Pauſan. VII. p. 337 bellis Perſicis Achaei Λακεδαιμονιους Δωριεας απηξιουν φυσιν ἡγεισθαι. Hoc nominis honore ſuperbi praeſertim Heraclidae Spartani ſe libenter Δωριεις nuncupabant; Aſiaticos non tantum, ſed Athenienſes vel in primis per contemtum Ιωνας: vid. Thucyd. p. 323, 71. 426, 51. 450, 46. 482, 21. 483, 66. 520, 56. Propter iſta horumque ſimilia, plerique tamquam Herodotea hic etiam utrumque cenſebant retinendum. *Valkenar.* Nos tamen cum Reizio vocem Λακεδαιμονιοι, uti ſuſpectam νοθευσας, uncinis incluſimus, eamque e margine in contextum irrepſiſſe cenſemus.

ad Cap. LVII.

Poſt επλευσεον colon Ald. Cam. I. II. Quod Corinthus hic adfert κατ' αρχας νηιωτεων — unde acceperit, iuxta cum illis ſcio, qui ignorant: eſt quoque inutile. *Weſſeling.*

μεταλ-

μεταλλων, ἐτω) μεταλλων ἐτω ante Reiz.

αυτόθεν) αυτοθι Arch.

ὁμοια) ὁμοιος idem, & ex coniectura Bochartus, ſed prava

τω ενιαυτω) εν τω ενιαυτω Arch. Vind.

εχρεωντο) εχρεοντο Reg. A. apud *Larcher.* qui probat e Corintho de Dial. p. 183.

ες αυτοισι) In Gregorii de Dialectis libro Mſſ. legitur: ὡς ἀυτοισι τα παρεοντα αγαθα οἱα τε ες πολυν χρονον παραμενειν. Si qui forte codd. adfirmarent, illud ὡς conſiderari mereretur, pro πως, *quomodo*, Tragicis aliisque frequens. *Valkenar.*

ἡ δε Πυθιη) οἱ δε Πυθιη Ald. Cam. I vitium typographi in Camer. II emendatum, comma poſt has voces in tribus his editis.

σφι ταδε) non habent Arch. Vind, Poſt ανδρες deſit comma Ald Cam. I. II.

Φρασσασθαι) colon in iisdem. Φρασασθαι Arch. Vind. Poſt λοχον comma Ald. Camer. I. II, idem poſt πρυτανηιον habent.

ad Cap. LVIII.

τουτον, τον) τουτον γαρ τον Arch. Vind.

ἰθυς) Ionum uſu Arch. Vind. ευθυς Ald. & reliqui.

προσεσχον) προσισχον Paſſion. Ask. neque male. Vide VI, 99 &c. poſt πολιν colon Ald. Camer. I. II.

νηες) νεες Vind.

μιλτηλοιφεες) ex Arch. cum Reizio recepimus. Vulgo μιλτηλεφεες Grammaticis ſi fides manet, Ιακον erit το νεες ex Vind. in Muſis, quod ſupra admonitum, mira valet inconſtantia,

tia, nulla ſcriptoris culpa. Naves μιλτοπαρηοι Homeri verſibus celebrantur: μιλτηλεφεας qui appellarit, novi neminem. Euſtathius de compoſitis ex αλειφω huiusmodi, δια δε τε Φ, μονον το ιωτα εχεσιν· οιον ανηλιφης νους, ἡ μη αλαιφεισα πισση, και πισσαλιφης, ἡ πεπισσωμενη· in Odyſſ. p. 1561, 8. Paria Etymol. p. 61, 5; quorum quidem ex ſcito μιλτηλιφεες levi opera fingentur. Mihi Arch. μιλτηλοιφεες vehementer blandiuntur. ξηραλοιφειν, μυραλοιφειν ſuppetias ferunt. *Wiſſeling.*

Poſt τετο & το commata habet Ald. Cam. I. II, nullum poſt Σιφνιοισι.

Φυλαξασθαι) Φυλασσεσθαι Arch. Vind.

ξυλινον) ξυλιον Ald. error typorum in Camer. I emendatus, poſt ερυθρον colon ante Reiz.

απικομενοι δ' ων οι) απικομενοι ων αγγελοι Paſſion. Askew. poſt αγγελοι comma Ald. Camerar. I. II.

Poſt επορθεον colon ante Reiz.

ιθυς) Arch. Vind. ευθυς vulgo cum Ald. poſt βοηθεοντες colon Ald. Cam. I. II, punctum poſt εσωθησαν

ὑπο) απο Arch. Vind.

ad Cap. LIX.

Poſt παρελαβον nullum comma Ald. Camer. I. II.

Ὑδρεαν την επι Πελοποννησω) Arch. Vindob. Θυρεαν Askew. Paſſion. Θυρεην Ald. Medic. &c. Praeclara Arch. & Vind. laus ex inſtaurata inſula. Θυρεη, Hyrea, in mediterraneis Argolidis & Laconicae finibus in numero inſularum locum

cum capeſſivit numquam, neque potuit. Venit in ditionem ea poſt acre certamen, de quo I, 82; Spartanorum, a quibus humaniſſime Aeginetis exulibus contributa fuit colenda & habitanda, Pauſania auctore L. 2. V, 29 & 38. Nihil proinde iuris in eam Hermionenſibus. Contra ea, ut Askew. belle animadvertit, *Hydrea* inſula e regione Hermiones in ſinu Saronico ſitum habebat, eodem Pauſania Corinth c. 34. p. 192 teſtificante. Eſt quidem in Stephano Byz. Ὑδρεα, νησος προς τη Τροιζηνι, ſed ſtabilit inſulae poſituram: vicinae enim Hermione & Troezen; unde & Samii pecunia redemtam Troezeniis certa lege tradiderunt. Atque hinc fortaſſis προς τη Τροιζηνι in Stephano, quoniam eius in ciuitatis poteſtatem devenerat. *Weſſeling* την εν Ald. Cam. I. II, in quibus punctum poſt Πελοποννησω εν quoque Editi ante *Weſſeling.* comma poſt εν Κρητη Ald. Cam. I. II.

τϐτο) τϐτω Arch. Vind.

εξελωντες) εξελϐντες omnes. Herodoto ſolemnia ſunt εξελωντες, εξελων, ελων, IV, 148. V, 63. IX, 88 ad quam formam & hic εξελωντες ſcripſiſſe, credibile eſt Weſſelingio. Eadem Pierſoni ſententia ad Moerid. p. 146, ideoque & nos in recipiendo Reizium ſequuti ſumus.

Poſt ταυτη comma Ald. Cam. I. II, colon poſt πεντε in iisdem

και τον — νηον) Quinque has voces omittit Arch. Δικτυνης omnes, etiam Valla. Δικτυννην *Dictynnam* creberrime alii, ut notum omnibus, ſcribunt. In numis Cretenſium apud Mediobarbum ΔIKTINA, in Cornuto N. Deor. c. 34.

Δικτυνα

Δικτυνα & Δικτινα. Multa de ea Diodorus V, 76 & Spanhem. ad Callim. H. in Dian. v. 205. *Weſſeling.*

ναυμαχιη) ναυμαχιησι margo Stephan. & Remig.

Κρητων) Κρητων νεων Κυπριων Arch. Vindob. Κυπριων niſi lapſus offendentis fuerit calemi, non intelligo. *Weſſeling.*

ηκρωτηριασαν) και ηκρωτηριασαν Arch. poſt ανεθεσαν comma Ald. Cam. I. II, punctum poſt Αιγινηται.

εγκοτον) H. Stephani praeiudicio Prolegom. edit. ſecundae, exemplaris Gronovii p. 736 εν κοτον εχοντες ſcribendum ubique: ſolum verum eſſe κοτον ενεχειν ex L. I. c. 18. quod per tmeſin, ut Herodoti plura, diſiunctum εν κοτον εχειν praebuerit; εγκοτον praeterea in adiectivis locum ſemper habere. Ego vero bene reminiſcens εγκοτον ζυγος Aeſchyli Choëph v. 391 & Homeri κοτον εχειν Il. α. 82 in viri doctiſſimi iudicio non adquieſco. Vetant Scholiaſtes, Timaeus & Suidas, & ſcriptor ipſemet, ſiquidem VIII, 29 τετεων δη υφι αμφοτερων εχοντες εγκοτον· & IX, 109 ταυτη εκ εχε εγκοτον· in quibus tmeſi nulla occaſio. *Weſſeling.*

προτεροι γαρ) Medic. Ask. Paſſion. Arch. προτερον ſine μεν, ut Ald. Camer. Vind. Conf. Waſſe in Thucyd. Indice προτερος.

Αιγιναν) Αιγινην Arch. Vind.

ad Cap. LX.

ὑψηλα ες πεντηκοντα) Arch. Vind. Medic. Ask. Valla. Euſtath. in Dionyſ. v. 533. p. 214. Vulgo cum Ald. ὑψηλα ορυγμα ες. Gronovium, ſem-

semper in Med. proclivem, nihil hic demutasse, mirum accidit. Verissima sunt, quae amplectimur. Ορυγμα ex insequutis insertum imprudenter fuit. *Wesseling.*

τȣτȣ το ορυγμα) τȣτȣ ορυγμα Arch. Vind. τȣ το ορυγμα Eustath. in Edd. & Aldo τȣτο τȣ. Iustum τȣτȣ το ορυγμα· ex schedis, videlicet *montis;* nec alia Reiskii suspicio. *Wesseling.*

Post εισι punctum Ald. Camer. I. II, post ὑφος abest in his comma.

ἑκατερον ποδες) εκατερος ποδες Ask. Passion. Post δε αυτȣ comma Ald. Cam. I. II.

ορωρυκται) Ald. cum Edd. Paris. A. B. Remig. ωρυκται Med. Arch. Passion. Vind. Post vocem hanc colon posuit Ald. Camer. I. II. Ορωρυκται, etsi ωρυκται II, 158 possessionem recepit: illud enim & c. 186. Musae primae atque alias *Wesseling*

τριπȣν) τριπλȣν Valla, Arch. Vind. manifesto aberrantes, post ευρος colon Ald. Camerar. I. II.

δι ȣ το ὑδωρ οχετευομενον) δι ȣ ὑδωρ οχετευομενον δια σωληνων Arch. Vind. Eustath. οχετευομενον etiam Ask. Passion. Vulgo cum Ald. μετοχευομενον δια των σωληνων. Placuit Wesselingio οχετευομενον δια σωληνων ex codd. consensione, post πολιν comma Ald. Cam. I. II.

τȣ ορυγματος) τȣτȣ τȣ ορυγματος Arch.

εξεργασται) εξειργασται Arch.

Post των ante ημεις, & post τȣ ante αρχιτεκτων commata habet Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXI.

Post Κυρȣ abest comma Ald. Cam. I. II.

επανιστεαται) επανισταιαται Ald. Cam. I. II.

Poſt αδελφεοι punctum, poſt των comma in iisdem.

οικιων) Paſſion. Arch. Vulgo οικηιων, quod ſervari potuerat, ni ſcriptori placuiſſet prius. Μελεδωνον των οικιων C. 63, & επιτροπον των οικιων C 65 fuiſſe Magum ſcribit. Mitto perpetuam in his librariorum aberrationem. Conf. I, 109. Recte Manaſſes in Annalibus, οἱ των δωματων φυλακες των βασιλειων Μαγοι de his fratribus. *Weſſeling.*

Poſt επαιεση nullum comma ante Reiz.

τε ησαν) abeſt τε Vind. Arch.

εδεισησαν) εδοισησαν Ald. Cam. I. II.

βασιληιοισι) βασιληϊτι Ald. Cam. I. II.

Poſt τον comma Ald. Cam. I. II.

επι οἱ) επα συνεπαναστηναι Vind. Arch. colon hic Ald. Cam. I. II.

οικως τα μαλιστα) οικοτα μαλιστα Ald. Cam. I. II. Poſt Κυρε punctum, poſt τον comma Ald. Cam. I. II, idem poſt αδελφεον & colon poſt απεκτεινε in iisdem.

εδος) deſit Arch. poſt Σμερδι colon Ald. Cam. I. II.

τωὐτο) τωὐτον Arch. Vind.

Σμερδιν) Σμερδι iidem cum Pariſ. A. B. Σμερδις Ald. & Edd. Σμερδιν Med. Paſſion. Askew. Prius ego mallem: ſed Gronov. vide & I, 96. Addit Schol. Paſſion. Διονυσιος ὁ Μιλησιος Παυζεθην ονομαζεσθαι τουτον λεγει. Notabile Paſſion. cod. ex Dionyſio Mileſio ſcholion ob diverſam nominis Magi ſcripturam. Κατιζιθης Zonarae ex Herodoto, ſed corrupte. Alii longius abeunt, de quibus Jan. Rutgerſius Var. Lect. I, 8 & III, 10. Vallae Latina tamquam ambigua, Ste-

Stephan. olim in Voc. Herodot. recenſione caſtigavit. Et erant ſane, tametſi quadam tenus congrua Arch., non bona. *Weſſeling.* Videtur Graecismus Herodoti exigere, ut nomen proprium efferatur in eodem caſu; quo vocabulum ονομα. Sic enim IV, 6 συμπασι δε ειναι ονομα Σκολοτης. Prout ſic & alii ſunt loquuti, *Gronov.*

ες τον βασιληϊον) Vind. Ask. Paſſion. articulum alii non habent. Vide mox cap. 64, tum εσαγει ες βασιλ. Valla cum Arch.

διεπεμπε) τη τε αλλη διεπεμπε Ask. Arch. Paſſion. non male. Poſt αλλη comma Ald. Camer. l. II, quod abeſt poſt Αιγυπτον.

προερεοντα τω ϛρατω) comma hic habet Ald. Cam. l. II. προελθοντες Arch. & ſtatim το λοιπον. Quando paullo legitur inferius: οι κηρυκες προηγορευον ταυτα· lectio cod. Arch abiici debuerat a Galeo, non tentari. De praecone praeſertim frequentata προειπειν, προαγορευειν, προερειν ſignificant *proclamando edicere* vel *denunciare.* Προσειπειν quum forte legeretur in Attica lege Demoſth. c. Macart. p. 607, 83 in errorem induxit Petitum in LL. Attic. p. 623. Scribi debuerat: προειπειν τω κτειναντι· & apud eundem Demoſth. p. 647, 98 ονομασι μεν ωδενι μη προαγορευειν, τοις δεδρακοσι δε και κτειναſι. Doctis notum eſt, quid in Attico foro diceretur προρρησις & προαγορευσις. Herodoti Magus edici iuſſit exercitui, ὡς Σμερδις τε Κυρε ακουεσε ειη. Sophoclis eſt in Electra v. 340 των κρατουντων εϛι παντ' ακουεσα. Iſtam quidem ſcribendi formam Noſter alibi, quantum memini, non adhibuit, qua Thucyd. utitur & l. c. 86 ὡς ε

παραδοτεα τοις Αθηναιοις εστιν, ουδε δικαστ και λογοις διακριτεα — αλλα τιμωρητεα εν ταχει. Illa Tragicis, Comicis, Platoni ceterisque Atticis eſt multo uſitatior forma, qua docet amabilis ille morum magiſter in Xenoph. Απομν. II. p. 430, 27 quo modo θεραπευτεον τους θεους, τους φιλους ευεργετητεον, την πολιν ωφελητεον. Ab utraque diſtant Herodoteum, ουκ αν ην βιωσιμα ανθρωποισι, & ſimilia. *Valkenar.*

ad Cap. LXII.

Poſt ταυτα punctum Ald. Camer. I. II.

και ὁ) Arch. Ask. Paſſ. Med. Vind. Ald. Edd., ὁ neglexerunt alii.

εν Αγβατανοισι) *in Acbatanis Syriae* Laurentius optime. Εκβατανοισι Edd. cum Ald. Stephan. Byz. haec Herodoti iſta in voce advocans, ſic (Αγβατανοισι) iubet; Laurentius in ſuis invenit ſchedis. At nullum gravius urget imperium, quam Scriptoris, cap. 64. urbem non aliter exarantis. Adde L. I. c. 98. *Weſſeling.*

σας ες μεσον) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Vulgo cum Ald. σας εν μεσοισι poſt μαγοι colon Ald. Camer. I. II.

Καμβυσης δε ακουσας) ακουσας δε ταυτα Arch.

προδεδοσθαι) προδιδοσθαι Arch. cum Vind.

πεμφθεντα) ſine parentheſi ante Reiz. poſt Σμερδιν nullum comma habet Ald. Camer. I. II. colon poſt ειπε.

ειπε) Περιξασπες, εφη, ἑτω μοι διεπρηξας Arch. Vind. Valla, in Pariſ. A. B. Mem. ἑτω μοι διεπρηξας, cum interrogandi nota poſt πρηγμα, ceteris non mutatis, idque rectiſſime. Vulgo ἑτι μοι cum Ald. *Weſſeling.* Perplacet: ἑτω μοι διεπρηξας

πρηξας το, τοι προσεθηκο πρηγμα; itane mihi rem exequutus es, quam tibi iniunxeram? Sic iſta dum vertebat Valla, ἑτω ſe reperiſſe demonſtrat in ſuo cod. enotatum a Galeo ex Arch. Vallae verſio, hominis ut erant tum tempora perdocti, centies minus cogitare fuit a correctoribus interpolata. Quid in ſuis invenerit Zonaras, decerni nequit — Quod infra legitur, ϗ — τι — η μεγα η σμικρον, (conf. p. 327. 4.) ſignificant *nihil prorſus*, frequentatur apud Oratores etiam Atticos. *Valkenar.* poſt το ante τοι comma, poſt πρηγμα colon, poſt ὁ δε comma, poſt δεσαντα punctum habet Ald. Camer. I. II in quibus comma abeſt poſt αληθεα.

αδελφεος ὁ σος) ſine articulo Paſſ. Ask. poſt επανεςηκε colon Ald Camer. I. II.

ὁκως τι) ὁκως τοι Ald. & Edd.

νεικος τοι) νεικος τι Ald. & Edd. aeque commoda. Noſtrum habet Med. Ask. Paſſ. poſt μεγα comma, poſt σμικρα punctum Ald. Camer. I. II. abeſt in his comma poſt αυτος, poſitum poſt ποιησας τα.

εκελευες) εκελευσας Vind.

ει δ' εσι) ει δε εσι Ald. Camer. I. II.

προτϑ) πρὸ τοῦ Ald. Camer. I. II.

νεωτερον αἰναβλαςησει) αναβλαςησει Vind. cum Arch., quorum prior κακον non habet, nec Valla. Olim cum Ald. νεωτερον κακον & αναβλαςη. Qui dixerit νεωτερον κακον, novi neminem: novi, qui κακον vel κακα αναβλαςειν & αναφυσεσθαι eodem ſenſu poſuerint: plurimos autem, qui pro κακον per ευφημισμον ſcripſerint νεωτερον· ut adeo, ſi κακον omitteretur in codd. ex interpretamento fluxiſſe videretur. Pauſan

IV. p. 367. ωδε εκ των Μεσσηνιων — εγενετο ωδεν ες αυτως νεωτερον· idem illuc ſic adhibuere Herod. V. c. 19. c. 35. c. 93. VIII. c. 142. Thucyd. p. 85, 34. Eurip. Rheſo v. 590. Ariſtoph. Ec. v. 338. Λεγειν τι νεωτερον eſt in Eurip. Oreſth. v. 1331. ut in Plat. Protag. p. 310. μητι νεωτερον αγγελλεις; ωδεν γ', ηδ' ος, ει μη αγαθα γε. Inſidiis alteri ſtructis *res novas moliri* νεωτερα βαλλευσαι dicitur Herod. l. c. 210. cuius eſt in lib. 8. c. 21. ην τι καταλαμβανη νεωτερον τον πεζον· huius vice Thucyd. VII. c. 64. dum ſcribit ει ξυμβησεται τι αλλο ſecundum Schol. ευφημοτατα ηνιξατο την ηταν. Sola quoque vocula τι mala quaevis bellica deſignantur, in Eurip. Phoeniſſ. v. 642. Καν τι σοι πολις γενηται. *Valkenar.* Quod in verbo auſus ſum, ſchedae excuſabunt; excuſabunt etiam κακον in exilium actum, a Vind. & Valla merito proſcriptum. Νεωτερον τι ποιειν habet V. 19. & alias, expreſſum κακον non deſiderans. Immo vero plura credo in hac vicinia mutationem ſubiiſſe, fuiſſeque primitus, uti codd. praeeunt, νυν ων μοι μεταδιωξας τον κηρυκα εξεταζειν παρ' ετευ —. Convenit ſcriptoris elegantiae, qua inferius c. 134. συ δε μοι επι την Ελλαδα στρατευεσθαι. Sunt, quae iuvare poſſunt, & alia. Hoc celare, iniuſtum foret, gloſſatorem S. Germani εταζειν hic reperiſſe. Sic enim εταζειν το εξεταζειν, Ηροδοτος Γ. *Weſſeling.*

νυν ων μοι &c.) νυν ων μοι μεταδιωξας τον Arch. poſt δοκεει abeſt comma & μεταδιωξαντας Ald. Camer. l. II. poſt εστρατευνται comma in iisdem.

προαγορευει) προσαγορευει Ald. Camer. l. II.

ad

ad Cap. LXIII.

ειπαντος) *ακȣσας* Vind. Arch. Valla. post *ὁ κηρυξ* comma Ald. Camer. I. II. in iisdem post *ταδε* colon, nullum tamen post *χαιρων*.

αυτος τοι) *αυτος τι* Ald. Camer. I. II. & Edd. perperam. *αυτος τοι* Arch. Vind. Vere libri veteres: labat ceteroqui oratio, quod Reiskium non latuit. *Wesseling.*

ες οψιν) Rem. Arch. Vind. Pass. Ask. ora Steph. vulgo *εν οψει ες οψιν* postulantibus Mss. cur recusarem, nihil erat. *ερχεσθαι εις οψιν* praebebit Diodorus, *φαινεσθαι εις οψιν* alii, quos in re nota non fatigabo. Vide tamen VII, 6. *Wesseling.* Post *ὁ δε* comma Ald. Camer. I. II.

εξ ὁτȣ) *ἐξότȣ* Ald. Camer. I. II.

ες Αιγυπτον) *επ' Αιγυπτον* Arch. Vind. nec prave.

ȣκω οπωπα) Med. Pass. Vind. Ask. Arch. Ald. qui hic punctum habet. *ȣκ οπωπα* venit a Steph. in Edd.

μαγος, τον) *μαγος τον*, Ald. Camer. I. II.

οικιων) Ask. Vind. Arch. Vulgo *οικηϊων* cum Ald. post *φας* comma Ald. Camer. I. II.

επιθεμενον ειπαι) *ειποντα ερεειν προς* Arch. post *ὁ μεν* comma, quod abest post *ελεγε* Ald. Camer. I. II.

ȣδεν επικατεψευσμενος) *ȣθεν επικαταψευσαμενος* Arch. Vind. post *συ μεν* abest comma Ald. Camer. I. II. punctum post *εκπεφευγας* eaedem. & comma post *εμοι δε*.

ειη Περσεων) *ειη ανηρ Περσεων* Arch.

επιβατευων) Citat Pollux II, 200. post *ὁ δε* comma, colon post *ειπε* Ald. Camer. I. II.

abest his comma post τȣτο, positum post τον ante τε.

οἱ επανεςεωτες) οἱ defit Arch. Vind.

τȣτȣ) defit hoc quoque in Arch.

ad Cap. LXIV.

Post λογων comma Ald. Camer. I. II.

απαγγειλαι) αγγειλαι Vind. post τινα οἱ nullum comma Ald. Camer. I. II.

ἱζομενος) ἑζομενος Ald. satis bene. Vide Gronov. IV. 165. post ȣρανȣ colon Ald. Camer. I. II.

τη ἁπαση συμφορη) corrigitur τη απαντεωση, *occurrente*, verum ἁπαση *summa totaque* recte erit, sicuti docti norunt, monentque. *Wesseling.* Koen ad Gregor. de Dialect. p. 238 sine causa coniicit. περιημεπτησας της απατης τη συμφορη, aut περιημεκτησας τη απαθη της συμφορης. Hoc esset, inquit, ut περιημεκτησας τη απατη τȣ ὁρκȣ p. 349. 68, h. e. lib. 4. c. 154. Quam coniecturam Larcherius iure reprobravit, in sensu vulgatae lectionis nihil quod offendat.

κȣλεȣ τȣ ξιφεος ὁ μυκης) κυλεȣ Pass. Arch. Citat haec Eustath. in Hom. p. 290. 2. exscripsitque Zonaras in Annal. tum μυκις Ald. Cam. I. II. post το ξιφος comma, idemque post κατα τȣτο in iisdem.

τη αυτος) Med. Pass. Ask. Vind. Arch. olim cum Ald. αυτος τη praeterea τον των Αιγυπτιων Pass. Ask. Paris. A. B. τον Αιγ. Vind. Arch., in Edd. των tantum.

Καμβυσης ὅ, τι) Καμβυσης, ὁτι Ald. Cam. I. II.

ειπαν) Med. Pass. Ask. Vind. Arch. Rem. sed ὁτι Arch. Vind. negligunt, nec male: olim cum Ald. ειπον.

Αγβα-

Αγβατανα) Valla, Vind. Arch. Αχβατανα Med. Paſſ. Ask. & in ſeqq. modo Αγβ. modo Αχβ. Pariſ. A. B.

τω δε ετι) τω δε, ὁτι Ald. Camer. I. II.

ενεχρησο) ενεχρητο Arch. Vind. Confer. II. 147. poſt πολιος nullum comma ante Reiz.

Αγβατανοισι) Εκβατανοισι Ald. Camer. I. II. & mox.

τελευτησεν &c.) undecim ſequentes voces negligens Arch. ſcriba praetervidit. poſt γεραιος colon Ald. Cam. I. II. comma in his poſt αρα.

επειρεομενος) επειρομενος Arch. Vind. Pariſ. A. B. Poſt τρωματος abeſt comma Ald. Cam. I. II. punctum poſt εσωφρονησε comma poſt συλλαβων δε, ſed nullum poſt θεοπροπιον & colon poſt ουτε in iisdem.

ad Cap. LXV.

Poſt τοσαυτα punctum Ald. Camer. I. II.

ὡς εικοσι) Omittunt Vind. & Arch. ὡς. comma poſt εικοσι Ald. Camer. I. II.

καταλελαβηκε με,) κατελαβε Arch. male. Vulgatum hinc in Photii Lexico eſt. poſt με comma omiſit, poſuitque poſt το Ald. Camer. I. II.

ερυπτον) επρησσον Arch. poſt την ante μηδαμα comma Ald. Camer. I. II.

ἰζομενος) ἑζομενος Arch.

ψαυσειε) ψαυσει Paſſ. Ask. poſt ταχυτερα comma Ald. Camer. I. II. idem poſt φυσει, & poſt γινεσθαι.

Abeſt comma poſt τις μοι Ald. Camer. I. II.

ὑπαρειρημενα) Paſſ. παρειρημενα Arch. Vind. Pariſ. A. B. Vulgo cum Ald. ὑπερειρημενα. Sive

cum Reiskio ſcribendum ὑπαφαιρεμενε, ſeu ὑπεξαφαιρημενε, *Smerde ſubmoto*, vel *ſublato*: hoc praebet lib. 7. c. 8. §. 3. Portus in αφαιρημενος noſtrum illud non attigit. *Valkenar.* Gronovii coniecturam firmat Paſſ. Cod. παφαιρημενε, ut plures ſchedae hic & c. 126. praeſidium ex Demoſth. Philipp. II. p. 46. & eius Scholiaſte, quem Suidas deſcripſit, nanciſci poſſet, niſi vulgatum dialecto congrueret aptius. *Weſſeling.*

αδελφεοκτονος) αδελφοκτονος Arch. Vind. Habet Pollux hoc ex loco. poſt τε & δεον nulla commata ante Reiz. poſt τον ante μοι comma inſeruit Ald. Camer. I. II.

εξεργασαι) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Olim cum Ald. & Pariſ. A. B. εργασαι. poſt Κυρε comma in Ald. Camer. I. II.

κρατευσι) κρατωυσι vitio ſcripturae Arch. comma poſt τον ante τε Ald. Camer. I. II. idem exſtat poſt τον ante μεν, punctum poſt εμοι, comma poſt τετελευτηκε, & poſt τα ante θελω, punctum poſt βιον. abeſt comma poſt επισκηπτω, colon poſitum poſt επικαλεων, in iisdem.

περιιδειν) παριδειν Arch. poſt περιελθουσαν punctum Ald. Camer. I. II.

απαιρεθηναι) ora Steph. Vind. Arch. αφαιρεθηναι Paſſ. Ask ὑπαιρεθηναι Ald. & Edd. Membranae απαιρεθηναι deſiderant ſcriptore conſentiente. Paullo ante δεισας μη απαιρεθεω την αρχην. Rurſus I. 96. ὡς απαιρεθεισαν ὑπο Σαμιων. Denique III. 126. ὑπο Μηδων απαφαιρημενος την αρχην. *Weſſeling.* poſt ὑμεων punctum Ald. Camer. I. II.

σθενεῖ εω) Med. Ask. Paſſ. Vind. Arch. vulgo σθενεῖ τω cum Ald.

κατερ-

κατεργασαμενοι) κατεργασομενοι Steph. margo. poſt ὑμιν & γυναικες τε commata Ald. Cam. I. II.

ποιμναι) Med. Paſſ. Ask. ποιμνια Ald. & Edd. Pariſ. duo Remig. Vind., in Arch. και ποιμνια deficiunt. poſt τικτοιεν nullum comma ante Reiz.

μη ανασωσασμενοισι δε την αρχην) μη ανασωσαμενοι δε την αρχην Vind. Arch. In Ald. & Edd. μηδ' ανασωσαμενοισι αρχην.

επιχειρησασι) επιχειρισασι Ald. Camer. I. II. poſt τουτοισι abeſt comma Ald. Camer. I. II.

αρεομαι — προς ετι) Haec ſex neglexit ſocors Arch. librarius poſt επιγενεσθαι comma Ald. Camer. I. II.

αἱμα τε) ἅτα τε Arch.

ad Cap. LXVI.

δ' ὡς) δε ὡς Ald. Camer. I. II.

κατηρεικοντο) Arch. & Vind., κατηρικον τε Med. κατηρεικον τε Paſſ. Vulgo cum Ald. κατερεικον τε. Superfluum τε leniter in το mutatum, dabit κατηρεικοντο· quod, ſi vel omnes codd. alterum praeferrent, harum rerum peritis ſincerum videbitur. In regis non optimi, regis tamen, luctu Perſarum proceres obſecundabant conſuetudini, lugentiumque ſibi perſonam induebant: παντες τοτε εσθητος εχομενοι εισιν ταυτα κατηρεικοντο, και οιμωγη αφθονω διεχρεωντο· non *aliis* veſtes *illi diſpiebant*, non κατερρηγνυον, ſine κατηρεικον, ſed κατηρεικοντο, *ſuas diſcindebant*. Praeterea praebet id ipſum, hinc enotatum probabiliter, Heſychius: κατηρεικοντο, κατεσχιζοντο· καταχισασθαι τους πεπλους eſt apud Pollucem VII. 50. ex interpretamento Xenophontei

tei καταρρηξασθαι· ſicut apud Diodor. Sic. T. I. p. 83, 34 ad κατηρρηττοντο codd. ſcholion adiiciunt και εσχ. ſive κατεσχιζοντο. Vir D. in Miſcell. Obſ. Nov. T. I. p. 73. ad Heſychium comparans Aeſchyli locum e Perſ. v. 537. in Herodoto tamen κατηρεικον ſcribendum credidit. Quid differant περιρρηξαι την εσθητα & περιρρηξασθαι Praeceptores mei docuerunt in Miſcell. Obſ. V. 3. p. 64. & ad Diod. Sic. T. 2. p. 186. Quibus iſta fuerint explorata, nec non cura ſcribendi Herodotea; hi minime dubitabunt, quia verum ſit κατηρεικοντο, in primis Aeſchylea conſiderantes, uti Perſides in publico luctu: πολλαι δ', ἀπαλαις χερσι καλυπτρας Κατερεικομεναι, διαμυδαλεοις Δακρυσι κολπους. Τευχεσι αλγος μετεχουσαι· quae fortaſſe reſpexit Herod. &, ubi de eodem, de quo Aeſchylus, luctu loquitur L. 8 c. 98. τους κιθωνας κατερρηξαντο παντες, βοη τε και οιμωγη εχρεωντο απλετω. Xenophontis Tigranes K. Π. I. p. 38. 26. περιεσπασατο την τιαραν και τους πεπλους κατερρηξατο· quod recte tuetur H. Steph. Diodorus lib. I. c. 72. de Aegyptiis, *Rege*, inquit, *mortuo omnes* κοινον ανηρουντο πενθος, και τας εσθητας κατερρηττοντο. Herodotus in horum locorum primo ponere quoque potuiſſet κατηρειξαντο, pro κατερρηξαντο. Ερεικειν a Grammaticis redditur σχιζειν & συγχειν vid. Heſych. in ερικει & in διηρεικον· neque tantum ερεικειν, ſed & ερειξαι uſu fuiſſe receptum, monſtrant Ariſtophanis κατερειξαι in Veſpis v. 647. & Heſychii διερειξας· ex eodem diſcimus, τα κατερρωγοτα ιματια alicubi fuiſſe dicta κατερικτα· apud Hephaeſt. p. 34. Καττυπτεσθε κοραι, και κατερεικεσθε χιτωνας· cum Edi-

Editore legit Weſſeling. ad Herodot. p. 124. n. 38. *Valkenar.* Aldinum κατειρεικον τε Sylburg. ad Briſſon. R. Perſ. II, 205. p. 563. κατηρεικον, Gronov. ex Med. κατηρικον refinxit. Nihil verius admiſſo. Heſychius hoc fortaſſis e loco, κατηρεικοντο, κατεσχιζοντο. Forma verbi unice quadrat. Verus Poëta in Enchirid Hephaeſt p. 34. καττυπτεσθε κυρμα, και κατερειπεσθε χιτωνας (ſic J. C. de Pauw egregie). Aeſchyl. Perſ. v. 537. πολλαι δ' απαλλαις χερσι καλυπτρας κατερειπομεναι· quo Tragici verſu in Miſcell. Obſ. Nov. T. I. p. 72. uſus etiam vir doctus eſt. *Weſſeling.*

διεχρεωντο) διεχρεοντο Regius A & B. apud *Larcher.* qui probat.

απηνεικε) απενεικε Ald. Camer. I II. in quibus abeſt comma poſt τον Κυρω, poſitum poſt ετεα comma, colon poſt πεντε in iisdem.

Comma poſt εφσενος Ald. Camer. I. II. idem in his poſt παρεωσι, ſed nullum habent poſt υπεκεχυτο.

αλλ') αλλα Arch. Vind. Poſt Καμβυσεα abeſt comma, poſt τα inſertum ab Ald. Camer. I. II, colon in his poſt θανατε.

ηπιξεατο) επιξεατο Arch.

ενεξεωτα) cum Reizio pro vulg. ανεξεωτα edidimus ex coniectura *Valkenarii* veriſſima, qui: In Sacris frequens, ανεξη (קם) Βασιλευς, his in libris non puto reperiri; niſi ſi forte quis ad vitam crederetur revocatus: quo modo legitur ſupra c. 62. ὁ ων ſaepe dicitur κατεξως, Herodoto κατεξεως· ενεξεως de Rege, quaſi τω θρονω ενεξεως· L. I. c. 120. σεο δ' ενεξεωτος Βασιλεως, ενοτος πολιητεω, και αρχομεν το μερος. Hic itaque legi non nolim ενεξεωτα· & pro ανιξαμενος infra c. 67. ανιξα-

ενιςαμενος ες την αρχην, *ingressus imperium.* Haec *Valkenar.*

ὁ Πρηξασπης) Abest articulus Arch.

μη μεν) μη μιν idem & Vind. In Edd. μη μεν. quibuscum sentiunt Regii A & D. apud *Larcherium.* μη μιν ex scriptis maluit *Wesseling.* eadem Reiskii divinatio. Nobis cum Reizio Edd. & Paris. codd. sequi placuit. Post ασφαλες abest comma Ald. Camer. I. II.

απολωλεκεναι) απολωλεναι Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXVII.

Post τȣ Κυρȣ comma nullum Ald. Cam. I. II.

Καμβυση) Καμβυσεω Arch. Ordo confusior turbas civit. Bene Abreschius τȣς επιλοιπȣς Καμβυση της πληρωσιος ες τα — Alibi επι μεν τεσσερα ετεα πληρεα VII. 20. Reiskius corrigebat ες των οκτω ετεων την πληρωσιν, sine plausu. *Wesseling.*

Post αποθανοντος αυτȣ comma Ald. Camer. I. II. quod abest post Ασιη.

Post εθνος των comma in iisdem.

ατεληϊην ειναι ςρατηϊης) ατελιην & ςρατιης Arch. Vind. male.

ενιςαμενος) Vind. Arch. ceteri ανιςαμενος cum Ald. prave. εκεχρηςο σφι — αυτικα ενιςαμενοισι ες τας τυραννιδας II, 147. & VI, 59. επεαν — αλλος ενιςηται βασιλευς. Atque hic non obliviscor Alexandrin. Interpr. & Pauli Apost. Epist. ad Rom. XV, 12. και ανιςαμενος αρχειν εθνων, quod multum discrepat, & alius est indolis. *Wesseling.*

ad

ad Cap. LXVIII.

Poſt μηνι comma Ald. Camer. I. II.

καταδηλος] καταδηλα Remig. καταδηλος, ὁτ ην Vind. Arch. Valla, non, ſi quis malit, inutiliter.

ὁμοιος τω πρωτω) Arch. quem Reizio praeeunte ſequuti ſumus. Vulgo cum Ald. ὁμοιως: ὁμοιος iam coniecerat Geinozius. Idem Lipſiae expreſſit Dr. Friderichus in Magophonia. At perinde eſt. ὁμοια, ὁμοιως, ὁμοιος frequentantur in talibus. Pauſan. l. 9. p. 22. και Μακεδονων ὁμοιως τοις αριστοις ηγεν εν τιμη: Lege Hemſterhuſio obſervata ad Luciani Somn. c. 2. *Weſſeling.*

ἑτος ὁ Οτανης) Med. Ask. Paſſ. Vind. Arch: alii cum Ald. ἑτος ων, tum ὑποπτευσε neglecto augmento, ut ſolent, Jonis, Arch. Vind. Paſſ.

Poſt Σμερδις colon Ald. Camer. I. II.

ὁτεπερ ην) ὁπερ Arch. poſt ην comma Ald. Camer. I. II. & poſt συμβαλλομενος punctum.

Poſt τη ante ονομα, & poſt Φαιδυμη commata Ald. Camer. I. II.

τη ονομα ην Φαιδυμη) Abſunt Arch. quatuor iſta, tamen in margine, ſed Φαιδιμη.

δη ταυτην ειχε τοτε) Et haec quatuor negligit idem.

ταυτη τε) Med. Paſſ. Arch. ceteri, nec Ald. enclitica non norunt.

παρ' αυτην) παρ' αυτον Med. Paſſ. Ask. παρα ταυτην την Arch. Vind. παρ' αυτην Ald. &c. Gronovius, quia Med. παρ' αυτον, neſcire ſe, ſcribit, an quid lateat. Latet omnino nihil, niſi error amanuenſium, Med. & huic nationi non inſuetus: quamquam melius, opinor, ut Arch. παρα ταυτην την θυγατερα. *Weſſeling.*

Poſt

Poſt αντεπεμπε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ιδεσθαι) ειδεσθαι Arch.

Poſt ειδεναι colon ante Reiz.

ὁ Οτανης) abeſt comma Ald. Camer. I. II. abeſt artic. ὁ Arch.

ει μεν αυτη) Sic Reiz. recte. vulgo ει μη.

τον Κυρε ε) recte Arch. Vid. VI, 87. aberat ε vulg. & Ald. Poſt πυθευ comma Ald. Camer. I. II

τετω) non habet Vind. Poſt και συ punctum Ald. Camer. I. II.

ανθρωπος) Vulg. a Steph. I. quem cum Reizio ſequi placuit. ὤνθρωπος Paſſ. Arch. Vind. Ald. Camer. I. II. quos Weſſelingius ſequutus eſt. ὢιθρωπος Pariſ. C. Ask. Abeſt comma poſt ἀνθρωπος Ald. Camer. I. II. nec exſtat poſt ει.

ad Cap. LXIX.

Poſt πρηγμα colon ante Reiz. commata poſt αναλαβεσθαι & τον poſuit Ald. Camer. I. II.

κελευη) Med. Paſſ. Ask. κελευει Arch. Olim cum Ald κελευοι.

ην γαρ δη μη) ora Steph. Ask. Med. Vind. Rem. Paſſ., δη Ald. & Edd. aberat.

τον καταδοκεω) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. Olim cum Aldo τον αν & comma poſt τον in Ald. Camer. I. II. in quibus nullum comma poſt εχοντα.

αφασσον) Suidas in V. ex h. l. olim cum Ald. αφατον. Suidas αφασσων, ψηλαφων· Ηρόδοτος: quod Steph. Berglerus in αφασσον, ψηλαφησον non inconſulte transmutat. Spectavit utique Grammaticus haec Noſtri, in conſequentibus verbi ſibilantem literam ſemper geminantis.

Eadem

Eadem aliis conſuetudo: de Hippocrate liquido Erotianus, & in eum Euſtachius p. 50. *Weſſeling.*

ἡ Φαιδυμη) ἡ Φαιδιμιη Vind. Arch.

κινδυνευσειν) κινδυνευειν Iidem.

ην γαρ) ει γαρ Arch. Vind. Paſſ.

τυγχανη) τυγχανει Iidem.

ἐπιλαμπτος) Paſſ. Ask. & Pariſ. unus. Alii omnes cum Aldo ἐπιλαμπος prave. Tolletur, ut opinor, menda vetus, e codd. ἐπιλαμπτος δε ἀφασσουσα ἑαυ reſtituit e Codd. Pariſ. L. Küſter. ad Heſych. ubi ἐπιληπτος redditur καταφανης. Attice diceretur: αὐτη δε ληφθη vel φωραθη vel ἁλω ψηλαφωσα, ſive ψαυσασα *deprehendatur*: ſolent iſta, ſicut alia huius generis, adiungi participiis. — Eiusdem formae, cuius eſt ἐπιλαμπτος, pro φοιβοληπτος poſitum, φοιβολαμπτος legitur in Herod. IV, 13. Sunt autem Jonici flexus iſtius verbi aliunde notiſſimi: conſtanter in Alexandrino cod. V. T. χημψεσθαι, λημφθηναι, & ſimilia ſcripta reperiri monuit & alibi J. C. Grabius & in Proleg. ad Vol. I. c. 2. §. 7. Vid. Küſteri Praefat. ad Ed. N. T. Io. Millii p. 9. Sed a quibusvis Graecis literam μ ſuperfluam in multis, tum verbis, tum nominibus, praeſertim propriis, labialibus emolliendis praefigi tametſi conſtet, ſaepenumero tamen tentatur a correctoribus minime corrigenda *Valkenar.* Capitalis inſtauratio. Suidas, Scholiaſtes, Phavorinus, & hoc de genere alii, nugantur, καταδηλος & καταφανης ex Jonum more, ut adſeverant, interpretati. Nihil futilius. Qui communiter Graecis ἐπιληπτος, uti Antigono Caryſt. c. 45., is Jonum lingua ἐπιλαμπτος, cuiusmodi

& καταλαμπτεος III, 127. Viderunt verum & in clariſſima poſuerunt luce Kuſterus & Alberti ad επιληπτος Heſychii. *Weſſeling.*

αφασσεσα) αφασσα Ald. & ſequaces.

ταυτα) τετο Arch. Vind.

κατεργασεσθαι) Med. Paſſ. Askew. κατεργασασθαι Vind. Arch. Ald. & Edd. Pariſ. A. crebra variatione. Poſt αρχων comma Ald. Camer. I. II.

Φαιδυμη αὐτη) nullum hic comma habet Ald. Camer. I. II. Φαιδυμιη Med. Arch. Paſſ. Poſt επιτελέσσα & τα commata Ald. Camer. I. II.

αυτη μερος) αυτης Ask. ora Steph. Paſſ. Pariſ. A. apud *Larcher.* Reliqui & Regius apud *Larcher.* αυτη, idque recte.

απιξιος) απαξιος Vind. Arch.

δη αι γυναικες) lidem cum Med. Paſſ. & Ask. αι olim aberat Aldo praeeunte. Poſt παρ' αυτον comma Ald. Camer. I. II.

ηφασσε) Arch. Pariſ. B. vulgo cum Ald. ηφασε.

ϐκ εχοντα) ὡς ϐκ εχοντα Arch. poſt πεμψασα comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXX.

Ασπαθινην) comma hic poſuit Ald. Camer. I. II. Ασπαθονην Arch. Vind. & brevi poſt.

τε πρωτὸς) τὸς πρωτὸς Arch. poſt εοντας comma Ald. Camer. I. II.

ὑποπτευον) denuo Vind. ſine αυξησει. ὑπωπτευον Ald. & Edd. cum commate poſt vocem in Ald. Camer. I. II.

τὸ Οτανεω) Ald. Edd. Arch. Vind. Pariſ. A. B., Οτανεος Med. Paſſ. Tametſi Οτανεος ſequenti

quenti redeat capite, Gronovium ſequi auſus non ſum. Οτανη vocandi caſu c. 72, απο Οταν-ευ & τω Οτανη cap. 84. Multa in talibus admiſſa ſunt; Υσασπεος & Υσασπεω pari variatione, quamquam Υσασπεω apud Agathiam. *Weſſeling*

Poſt προσεταιρισασθαι comma, nullum poſt τετον Ald. Camer. l. II.

τω πιστευει) Vind. Arch. idque legitimum eſt. ἑτω Ald. & reliqui.

Ινταφερνεα) Ινταφρενεα Arch. & Valla. *Introducit?* quo tandem *introducebat?* Idem fere ſignificari debet, quod in proximis dicitur προσεταιρισασθαι, *conſpirationis ſibi ſocium adſciſcere*, vel *conciliare*. Corrigendum επαγεται, *parat ſibi ſatellitem*, vel *in partes ſuas adlicit*. Hariolor id ipſum in codd. adſervari, ſicut in ſuo Zonaras invenit, qui Ann. IV. p. 128. B. εδοξεν αν αυτοις και ἑτερους προσεταιρισασθαι, και Οτανης μεν επαγεται Ινταφερνην· vid. Andr. Dounaei, viri Graece perdocti, Praelect. in Demoſth. Philipp. p. 99. *Valkenar.* επαγεται praetulit *Larcherius*, cui adſentire vix dubitaremus.

Γωβρυης δε) Med. Ask. Paſſ. In Ald. atque aliis ὁ δε Γωβρυης.

Υσασπεος) abeſt comma Ald. Camer. l. II. Υσασπεω Arch. etiam mox. poſt ηκων comma Ald. Camer. l. II.

αυτος) ἑτος Arch. & Vind.

ad Cap. LXXI.

Συνελθοντες) In his deſinit codex S. Remigii.

εδιδοσαν σφισι) Med. Paſſ. σφι Ald. Cam. I. II. λογες και πιστις Arch. Vind. Poſt λογες colon Ald. Camer. I. II.

τε δε) δε omittitur a Vind.

ελεγε σφι) σφισι Idem. Vulgatum amant Jones.

εδοκεον μεν) Med. Arch. Paſſ. Ask. Vind. μεν deerat Ald. & Edd. Poſt τετελευτηκε punctum Ald. Camer. I. II.

αυτε τετε) αυ τετε Med. Ask. αυτε τετε Ald. Edd. Vind. Arch. Pariſ. B. Ex Med. αυ τετε ſi valeret, vis & vigor ſermonis Darii flacceſceret. Scriptor ipſe lib. 2. c. 3. και ες Ηλιεπολιν αυτεων τετεων εινεκεν ετραπομην· alias etiam, & quis non? *Weſſeling.* Invexit Gronovius manifeſtam cod. corruptelam. Venerat in urbem regiam Darius αυτε τετε εινεκεν *ob id ipſum*, ſive *ſolius iſtius rei gratia.* Pauſan. I. p. 54. πολλοις, αυτων τετων εινεκα, ες λογες ηλθον. Thucyd. p. 544. 6. αλλο μεν εδεν, αλλο δε τετο· & p. 91. 19. Xenoph. p. 326. 26. αυτο τετ' εφη, προσηκει σκοπειν· elegantiorem uſum Perizonius intellexit in Aeliani V. H. II. c. 29. Videtur idem, neque eſt tamen, pervenuſtum illud Jovis Lucianei T. I. p. 210. ὡς αφελης ὁ παις εσι, και ἁπλοϊκος, και αυτο δη τετο παις εσι. *Valkenar.*

Poſt συνηνεικε abeſt comma Ald. Camer. I. II. idem abeſt his poſt δοκεει.

ὑπερβαλλεσθαι) Vind. bene ut c. 76. ὑπερβαλεσθαι olim cum Ald. De formula ſequente ad L. I. c. 187. *Weſſeling.* Poſt Οτανης punctum Ald. Camer. I. II.

εοντα τε πατρος) Vind. Med. Paſſ. Ask. Articulum negligunt alii.

ταυ-

ταυτην) non legunt Vind. Arch. Poſt λαμβανε punctum Ald. Camer. I. II. colon in his poſt επιχειρεειν, punctum poſt Δαρειος.

ει χρησεσθε) Duo haec abſunt Arch. Poſt Μαγον abeſt comma Ald. Camer. I. II.

εἰοῦτω) εἰοῦτε Arch. cum Vind. colon poſt κερδεα Ald. Camer. I. II.

οφειλετε) ωφελετε Vind. Nos indigemus hoc, idem eſt vulg. & Ιακον.

βαλομενοι) Vind. Arch. Med. Paſſ. Ask. In Ald. & prioribus Edd. βελομενοι. βαλομενοι rectiſſime expedivit Gronovius, laudans c. 155 νυν δ' επ' εμεωυτε βαλλομενος επρηξα. 4, 160. και επ' ἑαυτων βαλλομενοι εκτισαν πολιν. 5, 106. ισθι αυτον επ' ἑωῦτε βαλλομενον πεπρηχεναι. Alia habet Portus. Addit *Weſſeling*. In Libanii Declam. II. p. 204. D. και ὁ μεν αφ' ἑαυτε βαλλομενος, επραττε το τερπνον. Notat Morellus ex Mſſ. εφ' ἑαυτε & λαβομενος ac βελομενος, quorum ultima corruptelae, veriſſimum prius, & imprudenter ab eo ſpretum. *Weſſeling*.

ὑπερεθεσθε) ὑπεραιρεσθε ora Steph.

ὑπερπεση) ηνπερ πεση Arch. περιπεση Vind. quod non placet. Multo cultius & ſuavius Arch. ηνπερ πεση· nec muto tamen, quod diſplicet, ne nimium novator cenſear. *Weſſeling*.

αυτος εγω) Arch. Vind. Paſſ. Ask. αυτος Ald. Med. &c. nemo tamen erit, quin αλλα σφεας αυτος εγω — ex ſchedis reſtitutum approbet. *Weſſeling*.

ad Cap. LXXII.

εξηγεο) εξηγεω Arch. Ald. Camer. I. II. verius editum ex Jonum conſuetudine, de qua Portus.

οιδας κε) οιδα κε ora Steph. Poſt ακηκοας comma ante Reiz. ακηων Arch. Vind.

περησομεν) πειρησομεν Ald. Edd. Arch. Vind. poſt πειρησομεν colon Ald. Camer. I. II.

η πολλα) Abeſt η Vind. poſt εσι τα comma Ald. Camer. I. II. poſt εργω δε punctum, comma poſt δ' εσι τα in iisdem, & omiſſum comma poſt οια τε, & poſt μεν γαρ.

ἡμεων) ὑμεων Ald. Camer. I. II.

τοιωνδε) Arch. Vind. bene. Vide VIII, 62. vulgo τοιων tantum cum Ald. Poſt παρησει punctum, comma poſt τα μεν Ald. Camer. I. II. idem poſt τα δε & δειμαινων, ſed abeſt poſt τουτο δε.

Poſt ευπρεπεστατην abeſt comma, quod exſtat poſt τη, & punctum poſt παριμεν in Ald. Camer. I. II.

παριμεν) παρειμι Arch., tum φας γαρ ἡκειν idem & Vind.

ενθα γαρ τι δει ψευδος) Exſcripſit Stob. Serm. XII. p. 141. ſed και ψευδος. Euſtath. in Hom. p. 188. & 628, 8. vulgatis congruit.

Poſt ψευδομενοι comma Ald. Camer. I. II.

τοισι ψευδεσι) Paſſ. Vind. Arch. Ald. Pariſ. A. B., τοισι omittit Med.

αληθιζονται, ινα τι) Arch. τι Abeſt Paſſ. Ask. antea cum Ald. αληθιζονται τι, ινα. Verius Arch.

και τι μαλλον) Med. Paſſ. Ask. in ceteris & Ald. τις, quale tum μαλλον σφιν Vind. Arch. & τραπηται Paſſ. Ask. cum Steph. marg.

ὅτω ϑ τουτα) Arch. Vind. Valla, quos, Reizio praeeunte, ſequuti ſumus, ϑν Ask. Paſſ. ων Ald. & Edd. Miratur intacta *Weſſelingius*. Qui mentiuntur, inquit, & qui veraces ſunt, eademne

eademne exercent? Utrique, ſi Noſtro creditur, lucrum ſpectant, in loquendo longe diſſimiles. Cohaerebit oratio aptior, modo cum Valla & Arch. ε probetur. Quod cur non receperit, profecto non intelligimus.

τωῦτε) Med. Arch, Ask. Paſſ. Vind., in aliis τωῦτω perperam.

Poſt αληθιζομενος & ψευδομενος nulla commata Ald. Camer. I. II.

παρειη) παριη Vind. Arch. ſatis commode.

δεικνυσθω) διαδεικνυσθω iidem. poſt πολεμιος punctum Ald. Camer. I. II. — *Pro hoſte habeatur:* verbi corrector Reiskius, quae ſunt huius generis paullo rariora, non habebat in memorato. Δεικνυσθω εων, ſive dicatur φανερος γενεσθω πολεμιος ὑπαρχων, ſeu ενδηλος, eodem ſententia recidit; pateat, illum nobis hoſtem eſſe; atque adeo tanquam talis confodiatur, συγκεντεεσθω, quod verbum infra legitur, ubi obviis interfectis, ut ſcribit Juſtinus, ad Magos perveniunt: intelligitur itaque id ipſum, quod ſuo more vir doctus exprimi volebat. In Lyſiae p. 90. Φανηρος εσι ποιησαμενος, *patet eum feciſſe.* Marklandus interpretatur; communivit exemplis aliquot Taylor, Eurip. Bacch. v. 47. αυτω θεος γεγως ενδειξομαι. Andocid. p. 31. 34. ενδεικνυται — ὑμας τοις αὐτε τροποις ακολυθειν αξιων. Herod. II. 119. επαῖσος εγενετο τυτο εργασμενος. Xenoph. Ἑ. III. p. 291. 36. μαλα αχθεσθεντες Φανεροι εγενοντο. II. p. 275. 14. Thucyd. II. c. 64. μη ενδηλοι εσε τοις παρεσι πονοις βαρυνομενοι. Soph. Trachin. v. 679. αθυμω δ' ει Φανησομαι ταχα Κακον μεγ' επραξασα. In Xenoph. K. A. V. p. 211, 8. ſi codex ſcriptus praeferret; ηξιεν Ἕλληνας οντας

Ελλησι τουτω πρωτον καλως δεικνυσθαι, του ενυβρι εναι· ego quidem vulgatum verbum huic poſtponerem. *Valkenar.* Varie tentantur haec. Eſt cui διακναισθω, *confodiatur*, *lanietur*, non magna molitione, unice placet. Alius δεικνυσθω ενθαυτα νεκρος, εων πολεμιος, *interimatur*, *quippe hoſtis*, praecoptat. Quorum equidem inſtitutum ſequi non audeo. Dictio rarior eſt, ſignatiſſima tamen. Δεικνυσθω πολεμιος, aut, ſi velis ex Arch. διαδεικνυσθω *oſtendatur*, ſive *manifeſtus hoſtis ſit*, eaque, quae in hoſtem licet, patiatur: υπο τραυματων νεκρον δειξας eſt in Diodori Excerptis, aliud in Libanii Epiſt. CIX. quorum tamen utrumque diverſius abit. *Weſſeling.*

εχωμεθα) εχομεθα Arch. colon hic ponit Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXIII.

λεγει) non habet Arch. quod abeſſe poteſt. Poſt ταυτα punctum Ald. Camer. I. II.

παρεξει) Med. Paſſ. Ask. Arch. Valla. Olim cum Ald. παρεξειν, male. Optime Gronovius. Ex Aldino C. de Pauw idem aut etiam παρεχει formaverat. *Weſſeling.*

Poſt ἡ abeſt comma Ald. Camer. I. II.

αναλαβειν, αποθανειν) Arch. & Vind. ex Jonum more. αναλαβειν & αποθανειν vulgo cum Ald.

ὁτε γε) Arch. ὁτε γαρ vulgo cum Ald. ὁτε γε ex Schedis, ut Reiskius divinarat, potius eſt viſum: habet particula ſuam ſibi in talibus vim & elegantiam, qua de Valkenar. ad Tragici Phoeniſſ. p. 209. *Weſſeling.* Poſt μεν & Περσαι abſunt commata Ald. Camer. I. II. poſitum in his

his comma poſt μεμνησθε τα, & poſt τα ante τοτε.

αλλοθι ιοντας η επι) αλλ' ιοντας επι τον omiſſis ceteris, Arch Vind. Valla. Poſt ιοντας comma Ald. Camer. I. II. Si, quod ſentio, dicere liceat, & quid ni? multo Gobryae ſententia & ardor incenditur, ubi αλλ' ιοντας επι τον Μαγον ιθεως, *ſed in Magum ſtatim & recta pergentes*, probabitur. Secutus hoc Valla eſt, & praeferunt membranae. *Weſſeling.*

ταυτα αινεον) Arch. Vind. Valla, olim cum Ald. ταυτη male. Noſtrum poſtulabat ſermonis & ſcriptoris uſus: την Δαρειε παντες αινεον γνωμην c. 76. & IV, 80. ὁ δε Οκτομασαδης κατεινεει ταυτα. *Weſſeling.*

ad Cap. LXXIV.

Commata poſt τοξευσας & απολωλεκεε Ald. Camer. I. II.

διοτι) ὁτι Arch. Vind. Poſt απολεσας punctum Ald. Camer. I. II.

εοντα εν αινη μεγιση) αιτιη Arch. Valla. Futile eſt. Prexaſpes ὡς πιστοτατος εων εν Περσησι, ſicuti mox perhibetur, non flagrabat invidia & odio, ſed omnium laudibus ferebatur, quippe maximo in honore. De Themiſtocle ὡς ειη εν αινη μεγιση των στρατηγων L. VIII, 112. Arrian Indic. 27. των εν αινη ων Μακεδονων. Atque hoc quidem extra periculum. *Weſſeling.*

Poſt προσεκτεωντο comma Ald. Camer. I. II.

πεζι τε λαβοντες και ὁρκιοισι) πιζει, aut πιζι τε και Ald. Edd. Vind. Arch. Pariſ. A. B. πιζις τε και Med. Paſſ. Ask. comma poſt λαβοντες ante Reiz. πιζι Gronovio ſe non probavit, contra ex

Med. πίστις τε —, ſiquidem λαβειν πίστι ferri nequeat. Scriptor tamen ipſe L. 9. c. 105. πίστι καταλαβοντες καὶ ὁρκιοισι· quomodo ὁρκοις δεινοτατοις καταλαβων Procop. B. Goth. I, 11. Hiſt. Arc. c. 2. & Zoſimus ex certiſſima Sylburgii emendatione lib. 4. c. 26. Fac vero πίστι λαβοντες καὶ — eadem in re importune, quod ego quidem non largior, necti, nonne utroque in ſermone verbum, uni rei aptum, pluribus iungitur? Tetigit hanc figuram Scholiaſtes ad Sophocl. Electr. v. 438. Quid porro, πίστις τε λαβοντες καὶ ὁρκιοισι? unde pendebit poſterius? Succurrit Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 425. ὁρκιοισι, mutata diſtinctione, ſequenti ὑπισχνευμενοι adſtruens, quod, ſi πίστις τε λαβοντες valere debeat, certiſſimum auxilium. *Weſſeling.* Poſt ἑωϋτῳ colon Ald. Camer. I. II.

ἤ μην) ἤ μεν Ask. cum noſtro conſentit Pariſ. A. & B. apud *Larcher.*

ἐξαισειν) Med. Arch. Paſſ. Ask., παρα μηδενι in aliis & Ald. Poſt γεγονυιαν comma Ald. Camer. I. II. Pariſ. A. *Larcher.* in B. neque punctum neque comma.

ὑποδεκομενῳ) Arch. Vind. Eton. Valla. Olim cum Ald. ὑποσχομενῳ, quae gloſſa excuſi. Conf. II, 125. Eadem Valkenarii ſententia.

Περιξασπεῳ) Περιξασπεος Paſſ. Ask.

ὡς ανεπεισαν) Si praebent Codd. & ανεγνωσαν, hinc quoque deturbabitur ανεπεισαν, quod ſaepius ſede, quam occupat, non ſua deiectum iri, monſtrat Diſſert. Herod. p. 40. 41. Zonaras: καταδεμενῳ δ' εκεινῳ ποιησειν ταυτα, προσεπηγον· hoc poſuit pro προσεφερον Herodoti, cuius ille

ille veſtigia ſolius perſequitur in his enarrandis; ſicut in aliis Xenophontea. *Valkenar.*

συγκαλεειν) συγκαλεσειν Arch. Poſt επι πυργον comma Ald. Camer. I. II. colon ante Reiz. poſt αλλα.

πολλακις) πολλακις τε Arch. comma poſt γνωμην Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXV.

Poſt φαμενα δε comma Ald. Camer. I. II.

Περσας) Med. Arch. Paſſ. Ask., alii cum Ald. τας Περσας.

επι πυργον) Iidem & Vind. Vulgo cum Ald. τον πυργον.

αγορευειν) αναγορευειν Arch. Vind.

των μεν τοι εκεινοι) μεν τοι ambo illi & Pariſ. B. in reliquis & Ald. μεν τι, & comma poſt των in Ald. Camer. I. II. Multis non ſine ratione displicuit infelix τι: aut eraſerunt, aut τε eſſe voluerunt. Abreſchius μεν τοι addicentibus ſchedis, e quibus poſt nonnulla ὡς ες τουτον κατεβη, *ad hunc*, Cyrum nempe. Non me fugit, neutrum τουτο locum capeſſere cap. 82., ſed vicit Codd. imperium. *Weſſeling.*

επεληθετο) απελαθετο ora Steph.

απ' Αχαιμενεος) απο Αχαιμενιος Arch. Vind.

εγενεηλογησε) εγενεηλογες Steph. margo.

τουτον) Vind. Arch. Valla: olim τουτο. conf. not. *Weſſelingii* proxima praecedentem. κατεβη τελευτων iungit Ald. Camer. I. II.

πεποιηκοι) πεποιηκες Ask.

Poſt γενομενα comma Ald. Camer. I. II.

Poſt καταλαμβανειν abeſt φαινειν in Ald. Camer. I. II. quod a Weſſelingio non indicatum.

Poſt

Poſt ελεγε nullum in his comma, ſed poſitum poſt Σμερδιν & αναγκαζομενος.

εων) εον Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXVI.

επιχειρεειν) επιρρεειν Arch. Litem his moveo nullam. Notabile Arch. επιρρεειν. Herodoto in confluente plurium multitudine non inſuetum IX, 37. Tale Theocrit. Idill. XV, 59. σκευδωμες· οχλος πολυς αμμιν επιρρει. De invadendi impetu, qualis horum in Magos principum, non reminiſcor. *Weſſeling.*

ηισαν) Paſſ. bene, nec inuſitatum ηεσαν Ald. & Edd.

σειχοντες εγινοντο) Pariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. & Edd. in Ald. Camer. I. II. comma poſt σειχοντες, punctum poſt εγινοντο. σιχοντες Med. Ask. Colon poſt επυνθανοντο Ald. Cam. I. II. &c. ante Reiz.

αυτοισι σφισι) αὖτις Arch. Vind. quod mire blanditur *Weſſelingio*, ut iterum rem ſecum reputaverit, quomodo IV, 102 & ſuperiore libro c. 162. Abſtinuit a mutatione, arbitrio aliis relicto. Nobis, ſi plures codd. firmarent, praeferendum vulgato videretur. Poſt λογος punctum Ald. Camer. I. II. abeſt his comma poſt Οτανην.

ὑπερβαλεσθαι) Arch. Vind. Ald. Edd. Pariſ. A. β. Euſtath. ὑπερβαλλεσθαι Med. Ask. Paſſ., commode minus.

μηδ' ὑπερβαλλεσθαι) Si teritur uſu, quam vim hic tempus haberet futurum, non exputo: ὑπερβαλεσθαι hinc excitat, & ſequentia, και μη οιδεοντων των πρηγματων επιτιθεσθαι Euſtath. ad Odyſſ.

Odyss. B. p. 90. 43. verum minus apte το ὑπερβαλλεσθαι hic interpretabatur per διατριβειν. Voluit Otanis opportunitatem expectare rei gerendae, ὑπερβαλλεσθαι, quod frequentius dicitur ὑπερτιθεσθαι, secundum Ammonium significans, το επιμενειν τον επιτηδειον καιρον των πραξεων, neque censuit, consilium, quod ceperant, exsequendum, dum res adeo essent turbidae — επιτιθεσθαι τοις πρηγμασι nimirum hic non est *insidiari*, sed *res aggredi*: τοις πραγμασιν επιχειρειν· αδυνατοις επιθεσθαι πραγμασιν Isocratis est ad Philipp. p. 90. A. & Xenoph. Απομν. III. p. 453. 29. Longin. περι Υψ. XV, 6. επιτιθεσθαι φαντασιαις ουκ ατολμος dicitur Euripides; Αισχυλου φαντασιαις επιτολμωντος ηρωϊκοτατοις, ibid. §. II. επιθεσθαι τη ποιησαι dixit Eupolis, in luculenta parte parabesis, ut puto, quam nobis servavit Stobaeus Floril. p. 53. Nihil vetat, illinc duos tresve decerptos trochaicos hic ponere scriptos emendatius, quam vulgo solent, aut etiam leguntur in Exc. Grotii p. 31. Ην δε τις των ενθαδ' αστων, μηδε ἑν χειρον φρονων, Συνεπιθηται τη ποιησει, πανυ δοκει κακως φρονειν, Μαινεται τε και παραρει των φρενων τω σω λογω. Cetera fortasse non cadent in controversiam: ad παραρει Hesychius comparetur, & Theocriti ὁ παραρος τηνος ex Eid. XV, 8. Schol. ὁ αναρμοστος, και ματαιος, εκ μεταφορας των παρηρων ἱππων imo των παρηορων. *Valkenar.*

μηδε οιδεοντων) μη δε Ask. In Arch. Ald. Camer. I. II. μη δε οἱ δεοντων, meliora Eustath., haec attingens, in Odyss. p. 1441. 61. Aldum H. Steph. recens. voc. Herod. p. 731. comiter in

in viam reduxit. Vid. infra c. 127. *Wesseling.* Post *επιτιθεσθαι* punctum Ald. Camer. I. II.

διωκοντα τε) hic & post *τιλλοντα* commata posuit Ald. Camer. I. II. omittit *τε* Ask. sed *τιλλοντα τε* cum Pass. *αιγυπιων* habet ex praecedentibus Suidas. Post *γνωμην* colon Ald. Camer. I. II.

ηϊσαν) Arch. Vind. Pass. & mox, *ησαν* Ald. & alii.

τεθαρρηκοτες) *τεθαρηκοτες* Arch. Vind.

ad Cap. LXXVII.

επισασι) *επισαντες* Arch. Vind. post *πυλας* comma Ald. Camer. I. II.

παρισαν) *παρεισαν* Ald. Camer. I. II.

επειρωτα) Arch. Vind. Pass. In aliis & Ald. *επηρωτα.*

πυλωροισι) Med. Pass. Ask., *πυλωροισι* Ald. & Arch. Vind.

Post *παρισναι* punctum Ald. Camer. I. II. comma post *ισχοντας.*

ηϊσαν) Arch. Vind. Pass. uti supra. *ησαν* Ald. & alii.

Post *ανδρεωνα* colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXVIII.

εοντες τε εσω) Med. Pass. Ask. Arch. Vind., qui duo *εσω*: vulgo & Ald. enclitica deficiebat, & *εισω* legebatur.

Περξασπεω) *Περξασπεος* Ask.

Post *τεθορυβημενους τε* comma Ald. Camer. I. II. punctum post *αμφοτεροι*, comma post *ὁ μεν* in iisdem.

ενταυθα) *ενθα* Arch. Vind.

αγχε

αγχε των πολεμιων) Med. Arch. Ask. Vind. Paſſ. Olim cum Ald. αγχε αυτω των.

Poſt ἑτερος comma Ald. Camer. I. II.

Ασπαθινην) Ασπαθυνην Arch. Ασπαθιμην Paſſ. Ασπαθηνην Vall. & Vind.

Ιυταφερνεα) Ιυταφρενεα Arch. Vind.

ἑτερος) ὁ ἑτερος iidem.

χρησα) χρησιμα iidem ex gloſſa cum marg. Steph.

αυτε προσθεναι) Exſcripſit Suidas in V. & Photius in Lex. Nimis ſollicite quaeſivit Portus, utrum αὐτε an αὐτω, in quod pronior eſſet, ſcriptum fuerit olim. Neutrum locum habuit, thalami fores ſignantur. *Weſſeling.*

συνεσπιπτεσι) συνεμπιπτεσι Arch. συνεπιπτεσι Ask. συνεπιπιπτεσι Fragm. Pariſ.

Poſt Δαρειος τε comma Ald. Camer. I. II. poſt Γωβρυης punctum.

συμπλακεντος) συμπλεκεντος Arch. Paſſ.

επεξεως) comma hic Ald. Camer. I. II. επι ἑξεως Arch. Paſſ. poſt ηπορει & σκοτεϊ commata nulla Ald. Camer. I. II.

οἱα εν σκοτεϊ) οἱον εν Arch. Vind. εν σκοτεϊ ηπορει οἱα Fragm. Pariſ.

επεξεωτα) ἑξεωτα Arch.

ὅ, τι) ὅτι ante Reiz.

χρηται) χρατα Arch. Paſſ. Ask. Vind. poſt ἐ δε comma Ald. Camer. I. II. poſt αμειβετο punctum in iisdem.

ωσε τε το) ωσε το Med. Paſſ. Ask. ωσε τε τε Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B. quod maluit. *Weſſeling*

πειθομενος) Vind. Valla, & Fragm. & Pariſ. B. In aliis cum Ald. πυθομενος. Vel coecus videat, hoc

hoc conſiſtere hac in vicinia non poſſe. Laudo Jo. Friderichum, illud in Magophonia ſequutum. Non male, etſi laxius, Juſtinus I, 9. Conſimilia alii, omnes uno ex fonte. *Weſſeling.*

ad Cap. LXXIX.

εθεον εξω) Vind. Arch. Valla. Vulgo & Ald. εξω deſit. Quod narrationem hac vocula auxerim, excuſabunt ſchedae & rerum ſeries. Certe εθεον εξω principes, cum foras ſe proriperent, ut populo, quid Magis factum fuiſſet, oſtentarent. *Weſſeling.* Poſt βωη τε comma Ald. Camer. I. II. punctum poſt κεφαλας, nullum comma poſt Περσαι in iisdem.

το, τε γεγονος) Ask. το γεγονος alii cum Ald. Poſt ποιεειν punctum Ald. Camer. I. II. idem poſt εδενα μαγον habent.

αυτη ορτην) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Pariſ. B. quorum tres ultini αγεσι cum Ald., quomodo I, 147. VIII, 65. αναγεσι ceteri. Olim εν αυτη κοινη ορτην cum Ald.

Μαγοφονια) Med ora Steph. Paſſ. Ask. Arch. Vind., Μαγοφονιαι Ald. & Edd. optime Gronovius e Med. addicentibus aliis. Poſtulabat regula praeſcripta lib. I. c. 148. Agathiasque lib. 2. P. 47. A. Utrique Jo. Friderichus paruit. *Weſſeling.* Poſt εν τη comma Ald. Camer. I, II. colon poſt φως.

ad Cap. LXXX.

εκτος) Arch. Vind. Valla. Olim ex Aldo εντος. Poſt τωδε colon Ald. Camer. I. II. abeſt comma his poſt δοκεει.

μεναρ-

μȣναρχον μȣνον μηκετι) μȣναρχον μηκετι ora Steph. Arch. Vind. Pass.

επεξηλθε) colon hic Ald. Cam. I. II. εξηλθε margo Steph. Vind. Arch.

μετεσχηκατε) μετεσχετε Vind. Arch. Sequentem orationem exscripsit Stobaeus Serm. XVII. p. 545.

κως δ' αν) και ὡς δ' αν Ald. Camer. I II.

κατηρτημενον) Scribi quoque potuit κατηρτυμενον vel κατηρτισμενον. *Valkenar.* Post τη ante εξεστι comma Ald. Camer. I. II.

ανευθυνω) Med. Vind Pass. Ask. Stob. Olim cum Ald. ανευθυνως. Med. iustissimum. De Romanorum dictatore apud Dionys. Antiq. VI. p. 370. ὁς ανευθυνω χρωμενος εξȣσια και βȣλην και δημον αναγκασει· & in Suidae ανευθυνος· nam ad dictatorem fragmentum pertinere, credibile fit. *Wesseling.* Post τα comma, post βȣλεται punctum Ald. Camer. I. II.

ςαντα ες ταυτην την αρχην) Stob. Arch. Vind. Ald. In Med. Pass. Ask. την αρχην non sunt. Herodoteum videri quod editum est, Stobaeus & Mss. ostendunt.

ςησειε) punctum hic Ald. Camer. I. II. ςησει Arch. Vind. post αγαθων colon Ald. Camer. I. II.

εμφυεται) Pass. Ask. Stob., in Med. ενφυεται ita ut literae ν sit superposita litera μ, ab Aldo venit ενεμφυεται, absurde: in Arch. hiatus est negligentia scribae. Post τα μεν comma Ald. Camer. I. II. idem post πολλα, sed post ατασθαλα punctum, & abest post τυραννον comma.

αφθονον) Citat Thomas Mag. in voce, αφθονον Arch. ignorat.

τετε) Comma hic Ald. Camer. I. II. τετω Vind. Arch. Poſt πεφυκε punctum Ald. Camer. I. II. comma poſt περιεϐσι τε, punctum poſt ζωϐσι.

αριϛος ενδεκεσθαι) αριϛος Arch. & εκδεχεσθαι Gesnerus ad marg. Stobaei. Vulgo cum Aldo αριϛον· quod addebatur ἡγεεται Stob., non novit, nec Ald. Arch. Paſſ. Med.; olim erat ενδεκεσθαι ἡγεεται. Saepe de librariorum editorumque perverſo iudicio querela iteratur. Nunc inſigne licentiae ſpecimen, ut Plautinum uſurpem, ſpecitur. Ald. Camer. Stobaeus & ſchedae habebant αριϛον ενδεκεσθαι, de ſuo Henr. Stephanus admenſus eſt ἡγεεται. Quanto lenius & elegantius Arch. αριϛος ενδεκεσθαι ſine inutili fulcimento? *Weſſeling.*

αναρμοϛοτατον) Arch. αναρμόϛατον Stob. edit. Venet.

αχθεται) απεχθεται Ald. Camer. I. II. ora Steph. poſt θεραπευεται punctum Ald. Camer. I. II.

ατε θωπι) θωπειαν. τα Paſſ. Ask. Med. Stob. Arch. tres Pariſ., ab Aldo venit θωπειαν ἡγϐμενος. Verum in Stobaei prima editione ατε θωπι & Arch. forſan etiam Valla. Plures Mſſ. αχθεται ἀτε θωπειαν, cui Aldus ἡγϐμενος adſtruxit. Additamentis nunc locus nullus. Cui enim bono? Eccum aliud: Stobaei & Arch. ἀτε θωπι, itidem in θωπειαν imperite flexerunt. Habet in more Herodotus αχθεσθαι τη αρχη & hoc de genere alia ſtruere, uti II, 103 & 175 θωψ aſſentator blandus eſt, cuius & λογοι θωπες ex Euripidis Syleo Philoni Judaeo adv. Flacc. p. 979. E. Legat. ad Cai. p. 1015. D., θωπες και απατηλοι Procop.

B.

B. Perſ. II, 30. Rem ipſam ſi velis, conſentiet Dio Chryſ. Orat. 6. p. 97. *Weſſeling.*

ακριτος) Vind. Paſſ. Ask. Stob. ακριτως Ald. & alii. In Arch. deſideratur. Punctum hic ponit Ald. Camer. l. II. In his poſt πρωτα μεν & εχει nulla exſtant commata.

ισονομιην) ισοτιμιην Stob. quod erunt fortaſſe qui eligent, Herodoto vetante. Otanes ὁ Περσης ισονομιην σπευδων ποιησαι c. 83. & Maeandrius ad Samios ισονομιην ὑμιν προαγορευω c. 142. *Weſſeling.*

δε, τουτων των) δε omittit Arch. poſt δε nullum comma, inſertum poſt τουτων & των Ald. Camer l. II. abeſt poſt μουναρχος, poſt ειδεν habent colon.

παλω μεν) Med. Stob. Ask. Paſſ. Alii cum Ald. παλω μεν γαρ poſt εχει colon, nullum comma poſt γνωμην, punctum poſt αεξειν Ald. Camer. l. II.

ad Cap. LXXXI.

Poſt ταδε colon, poſt τα comma Ald. Camer. l. II. abeſt his poſt επε, ſed inſertum poſt τα ante δ' ες.

ανωγε φερειν) ανωγε κελευων φερειν Arch. Vind. Quia praeceſſit τα μεν — τυραννιδα παυων, maluit Pauw ανωγων φερειν. Qui ſi in Mſſ. ανωγε κελευων — latere noviſſet, ſibi fuiſſet haud dubie gratulatus. Id ego arbitrio legentium trado, non utique prorſus futile, neque vulgato detraho. *Weſſeling.*

ὑβριστοτερον) Med. Arch. Paſſ. Ask. & Gloſſator Sangermanenſis; ὑβριστικωτερον Ald. & Edd. Vind. & tres Pariſ. Colon poſt hanc vocem

ante Reiz. Apud Suidam ȣδεν ὑβριςικωτερον οχλȣ· quo prior adfirmari huius loci scriptio videbatur; at praestantior nova. Ipse Grammaticus in ὑβριςοτερος testem appellat Xenoph. K. Παιδ. V. p. 147. C. *Wesseling.*

και τοι τυραννȣ) Arch. optime: τοι aberat Ald. & Edd. Post ὁ μεν comma Ald. Cam. I. II. abest comma post γαρ, quod sequentibus iunctum est. Comma quoque post τωδε in iisdem.

ȣ γινωσκειν ενι) Ald. Med Arch. Pass. Ask. ȣδε γινωσκων Paris. B. Vind. & Edd superiores, quod a Steph. est.

ȣδ' οικηϊον) comma hic Ald. Camer. I. II. haud efficax καλον inter & οικηϊον obpositio. *Wesseling.* Sic scripta commodam vix admittunt interpretationem. Saepius opponuntur ειδεναι, sive νοησαι, & διδαχθηναι· ut apud Xenoph. E. γ. p. 334, 14. η αυτος νοησας η διδαχθεις ὑπο τȣ. Soph. Oed. T. v. 714. Pausan. V. p. 410. εξευροντα αυτον, η και ὑπ' αλλȣ διδαχθεντα. sicut apud Platonem plus semel. Archytas Stobaei. p. 270, 8. Δει η μαθοντα παρ αλλȣ η αυτον εξευροντα — επιςαμονα γενεσθαι· eadem Archytae & plura dedit Jamblichus Ms. περι της κοινης μαθηματικης επιςημης. Huc pertinet & nobile Hesiodi dictum E. κ. H. v. 291. quod interpretantur Cicero pro A. Cluentio c. 31. atque Livius XXII. 29. In postremam classem populus Megabyzo videretur reiiciendus ὁς ȣτε — εδιδαχθη, ȣτε οιδε καλον ȣδεν, ȣδ' οικηϊον, qui nihil pulcri honestique novit, aut ab aliis edoctus, aut a se ipso quod sit proprium. Literis aliquot, quae male fuerant repetitae, reiectis, sic ista capienda iudico; atque οιδε ȣδεν οικηϊον, idem esse ac ȣδεν οιδεν οικοθεν,

id

id eſt εξ αυτου. Quando tamen tres quatuorve iunguntur interdum negationes, ne litera pereat, forſan erit, qui hic ſcribi malit: ουτε οιδε καλον, ουτ' ωδεν δικαιον advocato Platone in Theaet. p. 180. A. ηττον αυτοις ενι η το μηδεν· μαλλον δε υπερβαλλει το ου' ωδεν. *Valken.*

Poſt ικελος colon ante Reiz. abeſt comma poſt μεν νυν in iisdem.

κακον νοεουσι) κακως Vind. Arch., & poſterior νοτεουσι.

περιθεωμεν) περιθειομεν Ald. Camer. I. II. in quibus & comma poſt τυτσισι.

μεν δη γ μεν νυν ora Steph. in Arch. Vind. μεν τουτην εσαφερε. Poſterius etiam Paſſ Ask Olim εσαφερε cum Ald qui colon hic poſuit, quod Camer. I. II. repetiit.

ad Cap. LXXXII.

απεδεικνυτο) απεδεικνυε Vind Arch. Quae ſequuntur, Stob. Serm. XLV. p. 524. deſcripſit. Poſt γνωμην abeſt comma Ald Cam' I II. in quibus poſt λεγων colon, & comma poſt τα ante μεν, ſed abeſt poſt Μεγαβυζος, inſertum autem eſt poſt τα ante δ' ες & poſt των ante λεγω.

μεναρχα) μεναρχιης Arch. Poſt αρισα comma Ald. Camer. I II.

σιγωτο τε) σιγω τοτε Ask. Ald. Stob. errore ſcribentium.

ωδια) abeſt ab Arch. & Valla.

αυτον γαρ) αυτων γαρ Ald. Cam. I. II. margo Steph. Noxium αυτων γαρ Stobaei etiam margini Gesnerus adlevit. Αυτος εκαστος πρωτος eſt VIII 10. & c. 123. αυτος εκαστος δοκεων αριστος

γενεσθαι, Quem in modum Aeneas Tact. c. 4. levi macula ſpurcus, ὧν πρὸς φίλους αὐτοὺς ἕκαστος δοκῶν ὑστερον παραγίνεσθαι. Quid dederit; cuilibet apparet; ſequens quoque multitudinis numerus moleſtus recordato Salluſtiani *coepere ſe quisque magis extollere*, & L. 7. 144. non erit *Weſſeling*. Poſt ἀπικνεονται punctum Ald. Cam I II quibus poſt διεδεξε comma

ὁσω εσι) Stob Arch. Vind. Paſſ. Ask. Pariſ. B ὁσον Ald. & Edd levi differentia, ſed ſequor codd. cum Weſſelingio Poſt ἀρχοντες comma Ald Cam I. II.

ἀδυνατα) ἀδυνατον Stob.

εγγινεσθαι) Arch Vind. Stob. εγγενεσθαι alii cum Ald. poſt εγγενεσθαι punctum Ald. Camer. I II.

τοισι κακοισι) Med. Arch. Stob. Paſſ. Ask. Vind ab Ald & aliis κακοισι aberat.

συγκυψαντες) egregie Stob. ex edit. prima, quem, Reizio duce ſequi placuit συγκρυψαντες Ald & Edd. συγκριψαντες Arch. συγγραψαντες Regius optimus apud *Larcher*. qui Stobaeo calculum adiicit. Hoccine idem ac *mutuo ſe occultant*? Non opinor. Obtegunt fortaſſis furta, rapinas, flagitia, technasque. Saltem *occultantes faciunt* At aliud voluit, a Stobaeo, Mſſ qui nunc durant, antiquiore, fideliter cuſtoditum: συγκυψαντες ποιευσι, *in idem incumbentes* & conſentientes *faciunt*, ubi VII. 145. οἱ συγκυψαντες τωὐτο πρησσοιεν παντες. Ariſtoph. Equit. v. 850 τουτο δ' εις ἐν εσι συγκεκυφος· ubi Critici bene, ὁμονοουσιν ἑαυτοις. καὶ συναμυνουσι. Venit hoc quoque in ingenioſam Abreſchii coniecturam. Quod apud eundem autem Stobenſem

πρὸ-

προσατις τε δημε, fuit olim προσατης, quo Plato in demonſtratione, ὡς μεταβαινει τυραννις εκ δημοκρατιας, ſaepius utitur lib 8. Rep. p 566. *Weſſeling.*

προσας τις) προσατις Stob. vid. not. Weſſelingii praecedentem.

αυ τωνδε) ex coniectura Valckenarii certiſſima Reizius recepit, quem ſequuti ſumus. Vulgo cuin Ald αυτων. Scripſerat, *Valkenar.* inquit, forſan: εκ δε αὖ τωνδε θωϋμαζεται ὅτος δη ὑπο τε δημε· θωϋμαζομενος δε αν ὡν εφανη μεναρχος εων. Ut praepoſitio ανα a verbo εφανη, vocula ων interiecta, per tmeſin uſitatam Herodoto fuerit ſeiuncta: εκ τωνδε ſignificaret *poſtea*, noto praepoſitionis uſu, de quo dedit egregia perdoctus Theologus Jo Pearſonus in Vind Ignat. p. 372.

θωϋμαζομενος δε,) δε Steph. ora, Arch. Ask. Vind In Stobaeo ὅτος δη ὑπο τε δημε θαυμαζομενος, εφανη εων μεναρχος. Ask vero & Paſſ. εφανη ὁ μεναρχος ſine εων. δη quoque Ald. & Edd. conf Valkenarii notam praecedentem.

Poſt εγενετο comma Ald Cam. I. II. & colon poſt δοντος.

παρα δημε) τε δημε Ald Camer. I. II. & Edd ſine τε Arch. Vind. & Stob. quibus accedo

μεναρχε;) μεναρχιης Arch. Poſt γνωμην abeſt comma Ald. Cam. I. II.

τοιετο) τοιετον Arch.

μη λυειν εχοντας ευ) forte legendum λυοντας μη εχειν, ευ. *Goldh.* poſt ευ punctum Ald Cam. I II.

ad Cap. LXXXIII.

προσκεατο) Med. Ask Paſſ. προσεκεατο Arch. προσκεατο Ald. & Edd. Poſt ἀνδρων comma Ald. Camer. I. II punctum poſt ταδε.

λαχοντα) Vind. Arch. bene, quare Reiz. id recepit Vulgo cum Ald. λαχυντων, *ſine ſorte ſortiamur*. Latina quae metuo ut ex Graecis bona ſint Hoc Aeſchyli vide Eumen v. 33. ιτων παλω λαχοντες, ὡς νομιζεται. *Eant ſorte lecti.* Rurſus ſept. c Theb v. 128. Philo Jud Conſt. Princ p 722. ὁ τοινυν προσηκει δεσποταις — αποφαινειν τους κληρω λαχοντας. Jam ſorte legi plures, ut regnarent, haud poterant, verum unus duntaxat, Orane liquido ſignificante. Quidni ergo ex Arch. & Vind. κληρω γε λαχοντα *ſorte adeptum* probamus? Ita IV. 94. τον παλω λαχοντα αει σφεων αυτεων αποπεμπουσι. Aeſchyl. VII. c Theb. v. 55. ὡς παλω λαχων ἑκαστος — At hoc alii viderint. *Weſſel.*

τον αν εκεινοι ἑλωνται) εκεινο ἑληται ora Steph. Vind. Paſſ Ask. εαν εκεινος ἑληται Arch. Poſt τον comma, poſt ἑλωνται punctum Ald. Cam. I. II.

η αλλη τινι μηχανη) iidem omnes cum Pariſ. A B vulgo η αλλην τινα μηχανην cum Ald. Quae in Mſſ turbantur ex generis & numeri enallage, ſatis obvia & propoſita ad Diodori II. 19. natales acceperunt. Placet η αλλη τινι μηχανη ex formula, cui ſaepe repetitum Lyſiae μητε τεχνη, μητε μηχανη μηδεμια concinit. *Weſſeling.*

Poſt εναγωνιεσθαι punctum Ald. Cam. I. II.

εθελω) θελω Arch. Vind.

ὑπ' ουδενος) επ' ουδενος. Ald. Cam. I. II.

αρξομαι) αρχεσθαι Arch. Vind. haud prave.

ταυτα)

ταυτα) Med. Paſſ. Ask. ταυτα omittunt Arch. Vind. alioqui conſentanei.

ως συνεχωρεον) deſit ὡς Ald. Camer. I. II. & Edd.

εκ τε μεσε) εκ μεσε Ald. Cam I. II. & Edd.

κατηρο) Sic ex Jonum more cum Reizio ſcripſimus pro vulg. καθηρο. Poſt κατηρο & Περσεων cola habet Ald. Cam. I. II.

τοσαυτα) comma hic Ald. Cam. I. II. και ουτε αρχεται πλην τοσαυτα Arch Vind. quae lectio elegans eſt. Nec cultum minus, cui ſuus ſupra locus, επ' ὡ τε — αρχεσθαι. At manum abſtineo. *Weſſeling.*

ad Cap. LXXXIV.

Poſt των επτα comma, poſt εδοξε nullum habet Ald. Cam. I. II.

Οταντεω) Οταντεως Ald. Camer. I. II. Οταντος Vind.

ελθη) ελθοι Paſſ. Ask.

Poſt δεδοθαι comma Ald. Camer. I. II. idem poſt δωρεην.

τεδε δε) τετε δε Arch. Vind.

εβελευσαντο οι) Arch. Vind. olim εβελευσαν οι cum Ald.

Poſt αυτες colon ante Reiz. poſt των επτα comma Ald. Cam. I. II. colon poſt εσαγγελεος in iisdem. Expreſſit hunc locum ſcriptor libelli de Syr. Dea p. 472. *Valkenar.* Poſt βασιλευς & poſt βασιλει commata habet Ald. Cam. I. II.

συνεπαναστωντων) συναιαστωντων Arch. Vind.

εβϐλευσαντο) lidem. Alii cum Ald εβϐλευσεων. Sermonis ſtudioſiſſimo hic quidem certe ſyllaba debet reſtitui, quam deſcribentis praetermiſit incuria: εβϐλευσαντο τοιονδε, *re inter ſe deliberata conſtituerunt*: ponitur enim pro ϐϐλευσαμενοις εδοξεν αυτοις, vel συνεθηκαντο, prout legitur c 86 Juſtinus: *pactique inter ſe ſunt, ut — cuius equus inter ſolis ortum hinnitum primus edidiſſet, is rex eſſet.* In his conveniſſe Teſiae videtur cum Herodoto; forſan ex Hellenico, multum diverſa traduntur in ſcholiis ad Aeſchyli Perſ. v. 776. *Valkenar.* εβϐλευσαντο utilius & genio linguae congruentius in conſtitutione de regno, ſicuti & paullo ſuperius. Conf. I, 73. VIII, 101 Videntur autem matutinum legiſſe tempus, quod ſolem orientem Perſae venerarentur. Ειναι γαρ αυτοις νομον τας τϐ ἡλιϐ ανατολας προσκυνειν ἑκαστη ἡμερα. ad Procop. B. Perſic. I. c. 3. *W. Jſeling.*

Poſt ιππος, & επαναστελλοντος commata habet Ald. Cam. I. II επαναστειλαντος Arch. Vind.

την βασιληϊην) την Καμβυσεω βασιληϊην Valla cum Arch Vind.

ad Cap. LXXXV.

Abeſt comma poſt ιπποκομος Ald. Camer. I. II ſed adeſt poſt τω ante ονομα, abeſt rurſus poſt ανδρα, & punctum poſitum poſt ταδε in iisdem.

κατα ταδε) κατα abeſt Vind. poſt ταδε punctum Ald. Camer I II.

εχεις) Med. Paſſ. Ask. Arch. in Ald. & aliis εχοις comma poſt μηχανω Ald. Camer. I. II. colon in his poſt τοισδε.

εχω-

σχωμεν εχωμεν Arch. Vind. poſt μεν δη & δεσποτα commata Ald. Cam. I. II.

εσι βασιλεα εινας η μη, θαρσεε) εσι ἡ βασιληϊη, θαρσεε ora Steph. Poſt αγαθον comma Ald. Camer. I. II. punctum in his poſt εσας, & colon poſt Δαρειος, commaque poſt αναβαλλεσθας.

ὁ αγων) Deſit articulus Arch.

η νυξ) Deſit Articulus Ald. Camer. I. II. commata in his poſt μιην & την, punctum poſt Δαρειε ἱππον.

περιηγαγε) περιηγεν Arch. & Vind.

εγχριμπτων) εγχριπτων τη θελει Arch. poſterius & Paſſ. Ask. cum Corintho. Vulgo τη θελεῖ Arch. εγχριπτων non ſprevimus ad ſuperioris Muſaec. 60. Portus τη θηλει habet in εγχριμπτειν ex coniectura ſed bona: nam θηλειην amat dialectus I, 192. II, 41. III, 102. VII, 58. neque aut Euſtachio in Homer. p. 546. 42. aut G. Corintho latuit. *Weſſeling*

την ἱππον) τον Vind. Arch. Ask. Paſſ.

ad Cap. LXXXVI.

διαφαυσκουσῃ) Vind. Arch. Alii cum Ald. διαφωσκουσῃ. In iſta formula legitur infra lib. 9. c. 44. αμ' ἡμερῃ δε διαφαυσκουσῃ. Codices ſi variant, vix conſtitui poterit, utrum dederit Noſter ad Diod. Sic. XIII. 18. της ἡμερης ὑποφωσκουσης, vid. *Weſſeling.* Aliorum in his fuere locutiones, ὡς ἡμερα; vel ὡς εως ὑπεφαινε· *prima luce, primo lucis, & ubi primum dilucularet.* Vid. Gellius Noct. Att II. 29. p. 200, 201. J. F. Gronov. & VII. c. 1. ubi *noctis* legitur *extremo, priusquam dilucularet:* ορθρου βαθεος· tempus memorat Pla-

Plato απ' ορθρου μεχρι περ αν ὁ ἡλιος ανισχη, LL. XII. p. 951, D. *Valkenar* Sic ἁμα ἡμερη διαφαυσκουση L. IX. 44. ἡλιος επιφαυσκων doctus Jobi interpres c. 31, 26. Apud alios ἡμερας ὑποφωσκουσης, aut τη επιφωσκουση Matth. c. 28. 1. nec concordi ubique scriptura, de qua ad Diod. XIII. 18. *Wesseling*

Post ἐξ comma omissum positumque post κατα Ald. Camer. I II.

παρησαν) παρηϊσαν Vind. Arch. Vulgato concedit nihil.

διεξελαυνοντων) διελαυνοντων Vind. Arch.

εγινοντο) ora Steph. Vind Arch. Pass. Ask. vulgo εγενοντο cum Ald. Comma post προσδραμων Ald. Cam. I. II.

αιθριης) αιθρης Arch. Post γενομενα punctum Ald. Cam. I. II.

προσεκυνεον) Med. Ask. Pass. Vind Arch. Ald. & alii προσεκυνεον μιν. male. post βασιληα colon posuit Ald Cam I II. ὡς βασιλεα negligunt Arch. Vind. Pass. Valla.

ad Cap. LXXXVII.

Post οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II.

και γαρ) sine parenthesi ante Reiz.

εχει αυτην) Ald. Edd. Paris. A. B. Vind. Arch. In Med. Pass. Ask. εχοι, sine causa.

απιεσθαι) απισθαι Arch.

εξειραντα την χειρα &c.) εξειραν την χειρα προσενεικε προς Arch.

φριμαξασθαι τε) comma hic Ald. Cam I. II. Habet hinc Suidas in γ. sed Arch. φριμασθαι. Eadem verba retinuit Zonaras. φριμαξασθαι hinc enota-

enotatum in Gloſſ. Herod. & Suida redditur per φρυαξαθαι, quod uſitatius erat de *equo*; cum alterum eximie de *hirco* diceretur *Valckenar.*

ad Cap. LXXXVIII.

Δαρειος τε δη) Δ. γε δη — *Darius quidem certe. Abreſch.*

Poſt Υσταπεος comma Ald. Camer. I. II. colon poſt απεδεδεκτο Comma in his poſt Αρταβιοι δε.

επι θαλοσσιη) Euſtath. in Dionyſ. v. 933.

Poſt επ' Αιγυπτον punctum Ald. Cam. I. II.

εσβαλλοιεν) εσβαλοιεν Arch. Vind. Poſt ες Αιγυπτον colon Ald. Cam. I. II. abeſt his comma poſt θυγατερας, poſitum poſt Ατοσσα τε & punctum poſt Αρτυσωνην. Comma poſt αδελφεω, colon poſt παρθενον habent eaedem.

Poſt τη ante ονομα comma Ald. Camer. I. II.

ην) abeſt Ask. In Arch. & Vind. Παρμυς ελεγετο δεκα.

επιπλεκτο) Med. Paſſ. Ask. επιμπλεατο Arch. Vind. Ald. Edd. A. B.

ποιησαμενος λιθινον) Arch. Vind. Ald. Edd. Pariſ. A. B. λιθον Med. Ask. Ego ex meis libris & Aldo τυκον ποιησαμενος λιθεην malui, opinatus aliorum λιθον ex ſcripturae eſſe compendio. Belle χρυσεας τυπας, τυπας λιθοκολλητας, & χρυσεων ξοανων τυπας Euripidis & aliorum novi, τυπον λιθον nequaquam. *Weſſeling*

ἑσησε) ἑσησε Ald. Camer. I. II. poſito hic puncto, quod habent quoque poſt ἱππευς.

δε γραμματα) δε οἱ γραμματα Arch.

ad

ad Cap. LXXXIX.

Poſt εικοσι colon & comma poſt τας habet Ald. Camer. I. II.

δε τας αρχας) δε αρχας, ſine τας Arch. & Vind.

Poſt προσεχεας abeſt comma Ald. Camer. I. II.

τα ἑκαϛερω αλλοισι αλλα) αλλοισιν αλλα τα ἑκατερω εθνεα νεμων Arch.

Φορων προσοδον) Φορον προς οδον Ald. Camer. I. II.

επετειον) επετεον Arch. quod Larcherius uti Jonicum praefert laudans Gregor. Corinth. de Dial. p. 205.

Poſt απαγινεειν punctum Ald. Camer. I. II. Refingitur ταλαντα a docto viro. Contra lib. I, 51. τα δε αλλα — ϛαθμον διταλαντα· & ἑλκυσαν ϛαθμον ταλαντα δεκα. Aelian. V. H. X, 17. Θεμιϛοκλεα τρια ταλαντα εχειν την υσιαν την πατρωαν. Atqui ita ſolent Graeci Latinique, docente J. Fr. Gronovio de Pec. vet. lib. I, c. 6. *Weſſeling.*

Ευβοεικον) Ευβοϊκον Vind. Arch. Ask. Utrum probetur, parum refert. Illud Steph. Byz. hoc Polyb. Strabo, Appianus maluerunt. *Weſſeling.*

Poſt ταλαντον comma Ald. Camer. I. II.

κατεξηκος) κατεξεως Arch. poſt τε φορε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Καμβυσης δε) Citat Suidas in Κυρος & Euſtath. in Hom. p. 317. 18.

πρηγματα) χρηματα Steph. margo. Poſt τε ην comma Ald. Camer. I. II.

αγαθα σφι παντα εμηχανησατο) colon hic poſuit Ald. Camer. I. II. Arch. Vind. Pariſ. A. B.

αγα-

αγαθα σφι τα εμηχανησατο Med. Ask. Paſſ. quod praetulit Gronovius, vertitque, *quod & militi ille, & ipſis utilia, quae excogitavit.* Haec veriſſima eſſe, inquit, unde clarius liquebit, quam ex ipſo Suida, qui hanc partem ex h. l. deſcripſit, ut quisque videt? ſed in eo editur οτι ηπιος τε, και αγαθα σφι εμηχανησατο. Atqui in Mſ. Lugdunenſi legitur και αγασφι τα εμηχ. plane per contractionem eliſis quibusdam literis, ſed egregie ſervatis illis τα, ut non dubitem, quin exſtet quoque in aliis antiquis exemplaribus egregia concordia cum Med. ad reſtitutionem Herodoti. — Quae Euſtath. ad Odyſſ. B. v. 57. transſcripſit, ubi leguntur & iſta: Κυρος δε παντης — οτι ηπιος, και αγαθα σφισιν εμηχανησατο lectionem adfirmant, a Gronovio non absurde mutatam. *Valkenar* αγαθα σφι τα εμηχ. Med. & conſentaneorum, tinnit ſcabrum, & radit aures. Suavius multo & ad ſententiam gravius αγαθα σφι παντα —, quomodo Ald. & plures. *Weſſeling.*

ad Cap. XC.

Μιλυεων) Arch. optime. Olim cum Ald. Μηλυεων

προσηιε) Arch & Vind. προσσειη Paſſ. antea προσηει cum Ald poſt αργυριε colon ante Reiz

ὁ μεν δη πρωτος &c.) Med. Ask. Paſſ. ὁτος μεν δη πρωτος οἱ νομος Ald. Vind. Arch. Pariſ. A. B.

λασονιων) Arch Vind. Olim Αλυσονιων cum Ald.

Ὑγεννεων) Αυτενεων Arch. Vind. & Valla. Λυγενεων Eton. Coniecturam ponam, quam ante aliquot annos cum Weſſelingio communicavi, quae-

que etiam nunc videtur probabilis. Quandoquidem Ὑγεννεῖς, sive Ὑτεννεῖς quas hic in suo codice Stephanus inveniſſe videtur, aliunde ſunt ignoti, ſuſpicor literas, ΚΑΙΥΓΕΝΝΕΩΝ, in ΚΑΛΕΥΜΕΝΩΝ eſſe transmutandas, & ſcriptum antiquitus fuiſſe: λασονιων των (hoc facile potuit elidi) και Καβηλεων καλευμενων. Fundus conjecturae locus eſt Herodoti. Xerxis copias recenſentis lib. 7. c. 77. Καβηλεες δε οι Μηονες. λασονιοι δε καλευμενοι. Sed & haec & quae ſequuntur Geographica praeſtiterit intacta viro ſummo reliquiſſe. *Valken.* Qui Hygennenſes, Autenenſes, Augenenſes, talis enim in ſchedis diſcordia, fruſtrata quaeſtivi opera. Placuerat Lycaoniae regio *Obigene*, cui fidere non libet. Eccum tamen Plin. H. Nat. lib. 5. c. 32. verba: Attingit Galatia & Pamphyliae *Cabaliam* & *Milyas* — Item Lycaoniae partum *Obigenem*. Valkenarii elegans hariolatio conſideranda eſt. *Weſſeling. Larcherio* Obigeneuſes Weſſelingii magis placeat conjectura Valkenariana, quam ſelicum tamen iudicavit, ſed Laſonienſes in loco a Valkenario laudato a Cabalenſibus diſtingui ab auctore putavit. Nobis in tanta rerum Geographicarum, orientalium in primis, apud Graecos incertitudine, intactos relinquere Hygennenſes tutiſſimum videtur.

ταλαντα) Med. Arch. Valla, Paſſ Ask. Vind. Vulgo ταλαντα αργυρια cum Ald.

Μαριανδυνων) Arch. Paſſ. Valla. Olim cum Ald. Μαριανδηνων contra verum. Ortum fortaſſis ex Reuchliniana librarii pronunciatione hoc vitium.

Poſt

Poſt τριηκοσιοι abeſt comma Ald. Camer. I. II. poſt πεντακοσια punctum.

τετων δε) δε deſit Arch. Vind. ſed mox τεσσερακοντα μεν και uti Ald. & Pariſ. A. B. μεν non legit Med. Paſſ. Ask. quare a Gronovio deletum.

την Φορεεσαν) την Φορεσσαν Arch. Vind. Valla. Omnia videntur plana. Laurentii *in ea Ciliciae regione, quae equos producebat*, reſpondent Arch. & Vind., Cilicia fuit optimorum equorum altrix, ut vicina Cappadocia: Φορεεσα ἱππον notare poteſt τας Φοραδας, ſicuti Gregor. Naz. & Baſilius M. appellant. *Weſſeling.*

την Κιλικιην χωρην) της Κιλικιης χωρης praeſtaret; quod ego in re dubia adfirmare non ſuſtineo. *Weſſeling.*

ανανισιμητο) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. ανανισιμηντο Ald. Pariſ. A. B. Poſt τριηκοσια & ἑξηκοντα commata habet Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCI.

Ποσειδηϊη) Ποσιδηϊη Arch. tum πολιος cum Vind. Paſſ. Ask. πολεος olim cum Ald. qui comma poſt πολεος & poſt την poſuit.

ηρωισι) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Valla, ηρεσι, Ald. & ſeqq. Docte επ' ηρωισι defendit Pinedo ad Ποσιδεον Stephani, & participium imperſonale αρξαμενον Raphelius verbis Lucae Evang. c. 24. v. 47. *Weſſeling*

Κιλικων) Κιλικιων Paſſ. Ask. poſt τε comma Ald. Camer. I. II.

πλην — Αραβιων) haec quatuor omittit Arch.; & mox ταλαντα.

Κυρηνης τε) comma hic Ald. Camer. I. II. Καὶ Κυρηνης Arch. & Vind.

ἐκεκοσμεατο) Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B. ἐκοσμεατο Med. Paſſ. Ask. Mutari non debuerat Aldin. Sic. lib. I. 100. & G. 30. ἐπι τε ταξις πλεονας ἐκεκοσμεατο, pro quo κατα ἐθνεα κεκοσμημενοι ησαν VII. 212. fortaſſe ex ſcholio. Κεκοσμεατο eſt in Arriani Indic. p. 321. *Weſſeling.*

προσηιε) Arch. Vind. & ſtatim. Olim προσσηες cum Ald. Illud Ιακον ideoque praeoptavit Weſſelingius & ob verbi in Muſis frequentiam.

Μοιριος) Med. Paſſ. Ask., alii cum Ald. Μυριος. poſt το ante ἐγινετο comma habet Ald. Camer. I. II. & punctum poſt ἰχθυων.

μετρεμενε) ἐπιμετρεμενε Pariſ. A. B. Vind. Arch. Ald., μετρεμενε Med. Paſſ. Ask. qui & προς γαρ δυο και δεκα, in aliis & Ald. σιτε γαρ δυωδεκα ut Pariſ. A. B. Arch. Vind. Exiſtimat interpres utique Valla, in Albo caſtello Memphios ſediſſe vel 120 millia Perſarum; quid ipſum quis credat? quis credat, ab Herodoto dici tam numeroſa praeſidia Perſarum ipſorum poſita in Aegypto fuiſſe? Itaque mirabiliter & exquiſite legit optimus Ms. προς γαρ δυο και δεκα μυριαδας. Longe alia iam facies huius loci eſt, alia ſententia, & quidem longe verior iſta vulgata, ut numerus ille non pertineat ad praeſidiarios, ſed ad medimnos frumenti; quo etſi traherent quodammodo Graeca praeponendo vocabulo σιτε, id tamen vides ex verſione Latina Vallae, quo fuerit detortum. Neſciebant ſcilicet, quo nudos hos numeros referrent: hinc & nonnulli Graeculi vocem σιτε finxerunt, & Latini protulerunt tot millia Perſarum. Atqui ſententia eſt.

In-

Inſuper enim 120 millia medimnorum Perſis etiam in Albo caſtello Memphios confidentibus metiuntur & eorum auxiliariis Conſuetudo iſta Graeci ſermonis erat in frumento & argento μυριαδας tantum exprimere, quum materia menſurae, & ſpecies nummi publice conſtarent. *Gronov.*

Σατταγυδαι) Σαττακυται. Arch. Σαττακυδαι Paſſ. Ask. Pariſ. A. B. Vind. Ald. In Medic. Σατγαγυδαι.

Δαδικαι) Δαδκαι Arch. poſt τε comma Ald. Camer. I II.

νομος δε ὁτος ἑβδομος) Arch. Paſſ. Med. Ask. vulgo νομος εβδομος ὁτος· δε tamen non novit Ask. Arch.

ad Cap. XCII.

Ασσυριης) Med. Vind. Arch. Paſſ. Ask. Alii Ασσυριης χωρης.

Αγβατανων) Med. Arch. Ask. Paſſ. Pariſ. A. B. Valla; Ald. Camer. I. II. Αμβατανων; Steph. I. & ſeqq. Εκβατανων, Vid. I. 98.

Παρικανιων) Παραικανιων Arch Vind. Παρικανιων Paſſ. Ask. Ad eum modum Steph. in Παρικανη, & alii cum Noſtro VII. 86. *Weſſeling.* Παρυκανιων Ald. Camer. I. II.

Ορθοκορυβαντιων) Ορθοκορυβαντων ora Steph. Arch. Vind. Poſt ταλαντα punctum Ald. Camer. I. II.

Παισικαι) e coniectura Iſ. Voſſii ad Melam III. 5. recepit, quem ſequuti ſumus, Reizius. Παυσικαι Ald. Edd. Παυσοι και Παντιμαθεται και Arch.

Poſt Παντιμαθοι τε comma Ald. Camer. I. II. in quibus poſt απαγινεον punctum.

Βακτριανων δε μεχρι Αιγλων) Βακτρων μεχρι λιγδων Arch. Vind. Valla. Stephanus Byz. Αιγηλοι, εθνος Μηδικον, quam nationem eamdem atque Aeglorum ſuſpicabatur L. Holſtenus, & ante eum Ortelius. Λιγδων quomodo Valla & Arch. & Αιγλων vocabulum idem: error eſt in alterutra ſcriptione, incertum qua. Habet lib. 7. 72. Λιγυων in hac vicinia gentem, quae λιγυεων & λιγυες Arch. Eodem λιβυες & Bactris contermina c. 86. eiusdem libri. Qua quidem in diſcordia, cum auxilii ſpes aliunde deficiat, επεχειν conſultum eſt. *Weſſeling.*

Poſt Φορος ην punctum Ald. Camer. I. II.

δυωδεκατος ετος) Ald. Vind. Arch. Pariſ. A., δωδεκατος Med. Ask. Paſſ. colon poſt ετος Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCIII.

Παικτυϊκης) Παικτυικης Arch. Vind.

Σαγαρτιων) Valla, Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. In Med. Ask. Paſſ. Σαργατιων.

Σαραγγεων) Vind. Arch. Σαραγγαιων olim cum Ald.

Θαμανειων) Θαμανεων Arch.

Ουτιων) Ουτεων Idem conf. Stephan. in Θαμαναιοι, haec citantem.

Μυκων) Paſſ. Ask. Vind. Arch., Μεκων vulgo cum Ald.

τετραρτος και δεκατος) τεσσαρες και δεκατος Margo Steph. Ask. Paſſ.

Poſt Σακαι δε comma Ald. Camer. I. II. idem poſt Κασπιοι.

αγινεον, Med. Paſſ. Ask. απαγινεον Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B. quod aeque bonum.

πεμ-

πεμπτος και δεκατος) πεντεκαιδεκατος Ora Steph Paſſ. Ask. Quae ſequuntur habet Steph. ad Χοραϛμιη.

Poſt Σογδοι τε comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCIV.

Ματιηνοισι και Σαϛπειρσι) Ask. Arch. Vind., Μαντιηνοισι Med Paſſ Ald. & Edd., tum Σαϛπειρσι Valla, Arch. rećte, in Edd. Σαϛπειροισι. Σαρπειρσι Vind. Paſſ. Σαπειρσι coniectura Larcherii e lib. 4. c. 37. ubi Regii tres editique omnes praeter Weſſeling. ſic legunt, Σαπειρες quoque apud Apollon Rhod. lib. 2. v. 395 & 1243 edit. Brunckii, qui ſunt 397 1247. aliorum.

Αλαρϐοδιοισι) habet hinc Steph Byz. comma hic poſuit Ald. Camer. I. II.

Μϭωοικοισι) Μοσσυνοικοισι Ask & L. VII. 78. Codd plurium haud male. Μοσσυνες gentili dialecto turres, quas quoniam incolebant, inde nomen in Diod. lib. XIV. 30 *Weſſeling.*

Μαρδοισι) Μαρσωσι ora Steph Μαρσοισι Arch. Paſſ. Ask. Vind. ex If. Voſſii ad Melam lib. 1. c. 2. correctione Μαρσι. Certe Μαρες apud Stephanum Moſynacorum perhibentur vicini, ſunrque infra lib. 7. c. 79. nec longe ab illa viri docti divinatione Mſſ diſtant. *Weſſel.*

Poſt παντων των comma, poſt ανθρωπων colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCV.

Ευϐοεικον) Ευϐοϊκον Arch. Ask. & mox eadem forma. Poſt τεϭερακοντα & πενταϰοσια commata poſuit Ald. Camer. I. II. tum mox

γινεται ογδωκοντα και οκτακοσια και Arch. ita tamen. ut ογδωκοντα & οκτακοσια fiat in raſura: ad marginem literae ΘΩΠ numerales. γινεται quoque in Regio A. apud *Larcher.* qui in verſionis contextum recepit lectionem hanc Arch. ob rationes arithmeticas iuſtiſſimas, 9540 enim ad 4680. addita talenta, faciunt 14220, & Herodotus computavit 14560.

λογιζομενον) deſit Arch. & τρισκαιδεκαξαδιον ex errore typorum Ald. Camer. I. II. Poſt ογδωκοντα & ἑξακοσιων commata habet Ald. Camer. I. II. eadem exſtant in his poſt μυρια & τετρακισχιλια & πεντακοσια.

ad Cap. XCVI.

προσηϊε Φορος) Arch. προσηει Φορος, Ald. Camer. I. II.

απο τε της) απο της τε Arch. & Ask.

προϊοντος) προσϊοντος Ask.

οικημενων) Med. Paſſ. Arch. Ask. οικεομενων vulgo.

ὁ βασιλευς) ſine articulo Ald. Camer. I. II. & punctum poſt τοιωδε. ὁ βασιλευς Arch.

κεραμινες) Med. Arch. Paſſ. Ask. Vind. κεραμεες. Ald. Edd. Pariſ. B. Poſt τηξας comma Ald. Camer. I. II.

καταχεει) punctum hic in iisd. κατεγχει Vind. haud abſurde.

περιαιρεει) και περιαιρεσας Arch. δε ſtatim omittens. Poſt τοσουτον comma Ald. Camer. I. II.

ὁσῳ) ὁσον Ald. Camer. I. II.

ad

ad Cap. XCVII.

Αὐταὶ μεν νυν) Ald. & Edd. Vind. Arch. deſit νυν Med. Ask. Poſt δασμοφορος punctum Ald. Camer. I. II.

αγινεον) Arch. Vind. Ald. Paſſ. Pariſ. A. B. αγιεον Med. ridicule. Sequentia exſcripſit Euſtath. ad Odyſſ. p. 1386, 8.

Poſt Αιγυπτω colon, poſt τας comma Ald. Camer. I. II. idem poſt Αιθιοπας.

Νυσην) Paſſ. Arch. Vind. Valla. In aliis & Ald. Νισσην, male vid. ſupra lib. 2. c. 146. Poſt ἑρτας colon ante Reiz.

Poſt τω αυτω & τω commata habet Ald. Camer. I. II. τατω τω οἱ Καλλιτιαι Arch. Vind. Valla.

σπερματι μεν) Paucis, ut ſolet ὁ παυυ, lectionis vulgatae monſtravit abſurditatem in Diſſ. Herod p. 174. 175, monuitque conſuetudinem reſpici memoratam c. 38, qua ſolebant τας πατερας αποθνησκοντας καταφαγειν pro σπερματι docte corrigens ἐργματι· cogitanti mihi, H ſaepius in Π mutatum a librariis, venerat in mentem σηματι (id eſt ταφῳ) μεν χρεωντας τω αυτω, τω και οἱ Καλατιοι Ινδοι, οικηματα δε εκτηνται καταγαια. Potuit utraque domus ſimul commode memorari. Vid Diod. T. I. p. 60 v. 69. Mos ipſe vix alibi narratur, ubi haec in re diſſimillimae variarum gentium recenſentur conſuetudines Nicolao Damaſceno Stobaei Diod. Sic., Plutarcho, Ciceroni, ceterisque; quo ſcilicet hi Indi atque Aethiopes ſecundum Herodotum viva parentum ſuorum erant ſepulcra, quorum illi cadavera viſceribus ſuis ingeſta condebant, & εμψυχοι ταφοι dici poſ-

ſent Τοργιαζοντι· vid. erudita collectanea Gatakeri ad M. Antonin. IV. 21. & Jac. Tollius ad Longin. III. 6. Ad hanc conſuetudinem accedebat prope illa Maſſegatarum apud Herod. lib. I. c. ult. atque hinc Anonymo memorata, cuius diſſertationibus inter Pythagoreorum reliquias locum non dederim p. 713. Μασσαγεται των γονεας (non quosvis) καταπιοψαντες κατεδουτι, και ταφος καλλιστος δοκει ημεν εν τοις τεκνοις τεθαφθαι in liberorum viſceribus conditum eſſe, honeſtiſſimum videtur ſepulcrum conf. Herod. III 99. *Valkenar.* Superius c. 38. Καλατιαι veriore titulo. Quod autem ſic de *ſemine*, σπερματι, quo eodem Aethiopes & Indi Calatiae utebantur, expediri non poteſt. Nusquam quidquam ſcriptor illo de ſemine. Contra prodit, Indos iſtos τους γονεας κατεδιειν, *parentes ſuos vorare*. Idem hi Aethiopes, ut verba requirunt, ſi factitarint, σπερματι inſinuata eſt penitiſſime labes, nec melius leniusve, niſi erro, detergenda, quam εργμασι μεν — *eodem facinore defunguntur, quo Indi Calatiae*, ſcribendo. Ita ſecum non pugnabit Herodotus & ſermo procedet recte. Εργματα καλα ſunt in *Perictionae* fragmento apud Stob. p. 487. Eurip. Oreſt. v. 160. Ω μελεος, εχθαιτων θευθεν ε ρ γ μ α τ ω ν. *Weſſeling.* Valkenarii correctionem probavit *Larcher.* expreſſitque in verſione, quam quod ad ſenſum a Weſſelingiana non abire animadvertit. At, ſi correctioni locus, *Degenianam* magis probaremus, qui σχηματι emendavit in nota verſioni Germanicae ſubiecta, & de veſtitu interpretatur, qui cum de habitationibus auctor loquitur, cum contexto optime congruit, & σπερματι e

σχη-

σχηματι, ſimillimis literarum ductibus, facillime potuit depravari.

Καλαντιαι) Καλανδιαι Ald. Camer. I. II.

εκτηνται καταγαια) κεκτηνται καταγεα Arch. Vind Valla.

Poſt αγινεον punctum Ald. Camer. I. II. comma poſt εμεν.

Φαλαγγας εβενε) Citat Euſtath. in Homer. p. 469. 21. & Plin. H N. XII. 4. εβεννε ſcribit Paſſ. punctum hic ponit Ald. Camer. I. II. & colon poſt Αιθιοπας.

Κολχοι δ' εταξαντο) Arch. Vind. olim cum Ald. εταξαν οι ες. *Colchi ipſi ad donationem ordinarunt*, ex ſcriptis Fert ita mos in ultronea tributi & donorum collatione. Ipſe poſt pauca ητοι ων δωρα τα εταξαντο & c. 13. και Φορον τε εταξαντο. Rurſus lib IV. 35. αντι τε ωκυτοκε τον εταξαντο Φορον. tum cap. 165. eiusdem Melpomenes. *Weſſeling.*

Καυκασιος) Καυκασσιο Arch. Vind. Poſt αρχεται comma Ald. Camer. I. II.

ες εμε) Med. Ask. Vind. Arch. Paſſ. In Ald. Med. εμευ. ες εμε genius ſermonis flagitat, & uſus L. IV 125. V. 45. &c. Quae ſequuntur habet Euſtath in Dionyſ. v. 433. *Weſſeling.* Poſt αγινεον abeſt comma Ald. Camer. I. II. colon poſt παρθενες.

μεν ητοι δωρα) Med. Ask. Vind. Arch. Paſſ. alii cum Ald. μεν ων ητοι,

εκομιζοντο) Reizio debetur. εκομιζον vulgo cum Ald.

ad Cap. XCVIII.

Poſt *οἱ Ινδοι* nullum habet comma Ald. Camer. I. II.

ἀπ' ἑ) *ἀπ' ὧν* Arch.

κομιζεσι) non habent Med. Paſſ. Ask. & exſulare poteſt, Gronovio probe admonente. *Weſſeling.*

τοιωδε κτεωνται) *τοιωδε δεκτωνται* Med. *τοιω δεκτωνται* Ask. Paſſ., cum quibus conſentiunt, *τοιωδε* tamen pingentes, Vind. & Arch. *κτεωνται* Ald. & alii melius.

το περος) comma poſt *το* Ald. Camer. I. II. *τα* Arch. comma poſt *ανιεχοντα* Ald. Cam. I. II. idem poſt *των* ante *γαρ*, & ſequens *των* ante *και*.

των και) Pariſ A. B. Arch. Vind. Ald. *και* non legit Med. Ask.

εν τη Ασιη) Arch. Ald. Vind. Pariſ. A. B. Valla, ex ſcriptoris more: *Ασιη. Ινδων* Med. Paſſ. Ask.

Poſt *ερημιη εσι* abeſt comma Ald. Camer. I. II. in quibus poſt *σφισι* punctum, idem poſt *εσι*, colon poſt *ωμες* & comma poſt ſequens *τες*; colon poſt *ορμεωμενοι.* ante Reiz Diſplicuit ſemper *ὁρμεωμενοι*: nam quid? inſiliebantne ex navigiis Indi in piſces magno impetu, ut manibus deprehenſos raperent? Id dicendum, ſi vulgato vigor adſit? Coniiciebam *ορμευομενοι.* Apud Heſych. *ὁρμευτης* eſt *ἁλιευς*, hamo piſces captans, formatus utique ex *ορμευω*. Video nunc ſimile in opinionem Pavii veniſſe, ſcribentis *ὁρμιωμενοι*, ex *ὁρμια* ſive *linea hamoque*, unde *ὁρμιαομαι*. Foret ſane alterutrum ad ſententiam utile, Indosque

dosque ex navigiis hamo piſcibus exhiberet inſidiantes. At deeſt verbo auctoritatis uſus, favet analogia. Pro vulgato Abreſchius ad Thucyd. p. 297. Naves ex arundinis in India internodiis non neglexit Diodor. II. 17. *Weſſeling.* Ingenioſa quidem Weſſelingii coniectura, ſed, uti bene admonuit *Larcherius*, ορμέωμενοι piſcandi ardorem poteſt indicare, quod ſi retineatur, ut debet, cum Pariſ. A. apud Larcher. ἑρμεομενας ex more Jonum refingendum eſt.

καλαμε) Euſtath. ad Periegeſ. v. 1107. excerpſit & Plin. H Nat. XII. 17.

Φλοιὴν) Vind Arch. Φλοιὴνην Vid. Pollux VII. 76. X. 178. Punctum hic poſuit Ald. Camer. I. II.

ἢν επεσαν) Med. Vind. Ask. Arch. Paſi. ην εσεαν Ald. Pariſ. A. B. Articulum ἢν ultima praecedentis ſyllaba in codd. quibusdam devoravit, quae crebra omiſſionum cauſſa. *Weſſeling.*

Poſt αμητωσι comma ante Reiz. αμησοντας. Arch. Vind.

ad Cap. XCIX.

νομαδες εισι) punctum hic Ald. Camer. I. II. Μοναδες Arch.

ωμων) omittit Arch.

Παδαιοι) haeſitat Salmaſius, an forſan Παυδαιοι, *Pandaei*, ſit legendum, ad Solin. p. 700. quaſi a Pandaea, Herculis filia, de qua Arrian. Indic. c. 9., genus duxerint. Sed de gentis nomine nihil dubitandum. Tibullus hinc lib. IV, 1. 144. 145. *Impia nec ſaevis celebrant convivia menſis Ultima vicimus Phoebo tenet arva Padaeus.* Ubi Pan-

Pandaeus metri modulum depravabit. Quod & Cellarium Geogr. Antiq. lib. 3, 23. p. 872. obſervaſſe comperior. *Weſſeling.* Poſt Παδαιοι punctum in Ald Camer. I. II.

νομοισι δε τοιοισιδε) νομαιοισι ora Steph. Herodoteum dictionis colorem oſtentare, norunt omnes. Unde acceſſerit, ignoro. *Weſſeling.* τοιοισιδε Arch. vulgo cum Ald. τοιοισδε. Abeſt comma poſt αεσων Ald. Camer. I. II.

ην τε ανηρ &c.) ην τε τε γυνη, ην τε ανηρ Arch Vind. Paſſ. Ask. poſt αυτον abeſt comma Ald. Camer. I. II.

διαφθειρεσθαι) Med. Ask. Paſſ. διαφθειρειν Vind. Arch. Pariſ. A. B. cum Aldo.

απαρνεομενος εσι) απαρνος εσι ora Steph. Vind. Arch. qui poſterior μη νοσεειν. Corrigunt docti veri μη μην, contra Herodoti adſuetudinem.

αποκτειναντες) Med. Vind. Arch. Paſſ. Ask. olim αποκτεινοντες.

ην δε γυνη) ἡ δε αν γυνη marg. Steph. Vind. Arch. Ask. poſt γυναικες comma Ald. Camer. I. II.

απικομενον) απικνεομενον Vind. Arch.

ες δε τουτο λογον) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Olim ex Ald & Pariſ. A. B. εκ δε τουτου του λογου, quae plane non conveniunt verba. Praecedunt enim duae rationes, propter quas ad ſummam ſenectam nulli Indorum, certe non multi, perveniant, vel quia neminem in morbum incidere ſinunt, occidentes eum utique iſto praetextu, vel quia etiamſi qui perpetuo ſani vivant, tamen augeſcentibus annis eos occidunt. Itaque interpolavit mirifice Latina interpres:

pres: *Ideoque cum hac de causa, tum quia omnes, qui in morbum incidunt, necantur, non multi sane eorum ad senectutem perveniunt.* Invertit ratiocinationem Herodoti, ut aliquam ei attribuat connexionem, ipse absurdam ratiocinationem commentus, ut morbum & senectutem temere misceat. Itaque haec legere quemadmodum ullus potuerit, nescio, quorum nihil intellexit ullus. Sed tales nugas perpulchre contemsit, & Herodotum ostendere sategit Ms Med. exhibens priscam scripturam veramque ες δε τȣτȣ λογον ȣ πολλοι τινες αυτεων απικνεονται. In antecedentibus dixit, proximos senectuti occidi solere. Sed, addit, ad eam perpauci perveniunt, in eius rationem, numerum pauci transferuntur, quippe ante eam omnes aegrotare incipientes interficiunt. Quod in genere subnectit, quia quis unus pene sine morbis ad senectutem pervenit? Loquutio est 7. 11. ȣκ ηλθον ες τȣτον λογον ὡςε μαχεσθαι. *Gronov.*

γαρ τȣ) comma habet Ald. Camer. I. II. τȣτȣ τον Arch. Vind. post πιπτοντα comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. C.

ὁδε αλλος) Ald. Arch. Vind. Pass. Vulgo erat ὁτε αλλος, prave. Post ȣδεν comma nullum Ald. Camer. I. II.

ȣτε τι) Med. Pass. Ask. ceteri cum Aldo illud τι non norunt. Post το ante συλλεγοντες comma Ald. Camer. I. II.

αυτη καλυκι) Solus Arch sed vere. Vide II, 46. alii cum Ald. αυτη τη καλυκι. Post ἑψȣσι τε comma Ald. Camer. I. II.

ad

ad Cap. CI.

Poſt Ινδων των comma habet Ald. Camer. I. II. quod abeſt poſt εσι, ſed inſertum poſt παντες & poſt την ante υπιεντας. Omiſſum autem in iisdem poſt ε ante καταπερ & poſt ανθρωπων. Abeſt rurſus poſt μελαινα.

Poſt θορην colon ante Reiz.

ανεμε) ανεμων) Ald. Cam. I. II.

Δαρειε) Δαρειω lidem.

ad Cap. CII.

Abeſt comma poſt πολι Camer. I. II.

πεσσαροι) πρασσοικοι Arch. Vind.

βορεω) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. Olim βορεε.

κατοικημενοι των αλλων) Arch. Vulgo και των αλλων cum Ald. Copula nexum & ſeriem ſermonis conturbabat: ſcripſiſſe C. de Pauw coniectura eſt, κατοικημενοι μετα των αλλων Ινδων, οι — *habitantes cum aliis Indis, qui Bactriorum more vivunt*, nam Indos, aurum colligentes, ex iſtis fuiſſe, qui Bactriorum moribus utebantur. Atque haec tolerari utcunque potuerant, ni και, fide Mſ., binam eiuraſſet copiam. προς αρκτε — κατοικημενοι των αλλων Ινδων, οι — *Verſus ſeptemtrionem — incolentes aliorum Indorum qui &c.* Tale IV. 7. προς βορην — ανεμον των υπεροικων της χωρης, *ad boream eorum, qui ſuperioris regionis incolae ſunt. Weſſeling.* Poſt κατοικημενοι comma Ald. Camer. I. II.

Βακτριοισι) Βακτροισι Arch. Poſt Ινδων punctum Ald. Camer. I. II.

και επι τον) Med. Paſſ. Ask. και οι reliqui cum Ald.

ερημιη) ερημη & ſtatim Arch., ερημω Vind. Poſt ψαμμω comma Ald. Camer. I. II.

αλωπεκεων) Med. Paſſ. Ask. olim cum Ald. αλωπεκων.

αυτεων) Iidem cum Arch. Vind. ſed αυτων, alii γαρ εξ αυτων.

οικησιν) οικημα Arch. Vind.

αναφορεσοι) αναφερσοι ψαμμον Arch. Vind.

και ειδος) και το ειδος Ald. Camer. I. II.

ὁμοιοτατοι αυτοι) Med. Paſſ. Ask. in aliis & Ald. ὁμοιοτατοι ἐτοι, quod prononem non legunt Arch. Vind Sequi ſi libuerit Arch. & Vind., ἐτοι ex priſtina ſcriptura eradentes, nihil erit, quod moleſtiam creabit. Similes noſtris quantum ad formam deſignantur. Ut nunc eſt, και ειδος αυτοισι — maluit Reiskius, cui Dio Chryſ. Noſtri veſtigia premens, Or. 35. p. 436. B. favet, ἐτοι δε εισι αλωπεκων μειζονες· τ' αλλα δε ὁμοιοι τοις παρ' ὑμιν. *Weſſeling.* Poſt τρεις punctum Ald. Camer. I. II.

σειρηφορον) Med. Arch. Paſſ. Ask. Vind. vulgo cum Ald. σειροφορον.

θηλεαν) Arch. Vind bene. conf. ſuperius c. 85. θηλειων Paſſ. Ask., alii θηλεα ut Ald. & Edd.

αποσπασας) Abeſt Arch. Poſt καμηλοι comma Ald. Camer. I. II.

πολλον) Med. Arch. Vind. Ask. Paſſ., olim ex Ald. πολλω. Gronovio & meliorum codd. conſpirationi, etſi multiplex πολλον inter & πολλω converſio, obniti recuſavi. Editur lib. VII. 7. Αιγυπτον πασαν πολλω δηλοτερην ποιησας, invitis membranis, πολλον oſtentantibus. Sed talium meſſis uberrima. *Weſſeling.*

ad

ad Cap. CIII.

Poſt καμηλος & poſt Ἑλλησι nulla commata in Ald. Camer. I. II.

ὃ συγγραφω) Med. Arch. Vind. Ask. Paſſ. ὃ γραφω Ald. &c. Quae ſuccedunt, hinc ſe derivaſſe Aelian. de Animal. X. 3. fatetur. Poſt το ante δε comma inſeruit Ald. Camer. I. II.

τεσσερας) τεσσαρας Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CIV.

Poſt τοιετω comma Ald. Camer. I. II.

ὁκως αν καυματων &c.) ὁπως αυτων θερμοτατων εοντων Arch. Vind. poſt εοντων comma Ald. Camer. I. II.

ὑπο γην) ὑπο την γην Vind.

μεταμβρινης) μεσημβρινης Id. Arch. Paſſ. Ask.

Poſt ὑπερτειλας comma Ald. Camer. I. II.

τετον δε τον χρονον) τετω δε τω χρονω ora Steph. poſt μαλλον nullum comma Ald. Camer. I. II. nullaque poſt Ελλαδα interpunctio, ſed comma poſt ἑτως, probat hanc diſtinctionem Aldinam *Abreſch*, nec malam eam appellat *Weſſeling*. Colon poſt τηνικαυτα, comma poſt ανθρωπες Ald. Camer. I. II.

ἀποκλινομενης) Paſſ. recte. Sic. c. 114. alii cum Aldo αποκλινομενης.

ὁ ἑωθινος) deſit ὁ Arch. Vind.

ετι μαλλον) επι μαλλον Arch. quod damnabile non eſt. Haud diſſimili in negotio L. IV. 181. επι δε μαλλον ιον ες το θερμον — etiam I. 94. Pherecydes apud Diogenem I, 122. τηδε νοσω πιεζομενος επι μαλλον. Pulchre propterea Reimarus cauſam infitiatur eſſe, cur Dionis Caſſii Lib.

Lib. 67. p. 67. p. 507. ed. κον. αλλα και επι μαλλον η πριν ενεωτερων abeant in ετι μαλλον *Weſſel.* Poſt εων abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CV.

Poſt οπισω punctum Ald. Camer. I. II.

ὁμοιον, ἑτω) Med. Paſſ. Vind. Ask. Arch. ομοιαν ἑτω ora Steph. Vulgo ομοιαν τετω, ὡς cum Ald. Quod ex ſuis codd. in ora poſuit Stephanus, id firmat cod. Med. in voce ἑτω: ſed quod plene novum eſt, adiectivum habet ὁμοιον, ſubintelligi volens μυρμηκα, vel θηριον, etſi medium inter μυρμηκας, ut haec haberi debeat vera ſcriptura. *Quod ad pernicitatem, nulli eſt alii ſimile, ita ut niſi &c. Gronov.*

της ὁδὸ τὸς Ινδὸς) τὸς Ινδὸς της ὁδὸ Ask. Paſſ. Vind. Arch.

και παραλυεσθαι επελκομενὸς) και omittit ante παραλυεσθαι Arch. & Valla, ceteri retinent, comma poſt επελκομενὸς non habet Ald. Camer. I. II.

κὸ ὁμὸ αμφοτερὸς) punctum hic habet Ald. Camer. I. II. Pauw coniecit κὸ ὁμὸ ϛ *deficere attractos aliquando duos pariter*, levi mutatione. Maius eſt molimen docti viri in Miſcell. Lipſ. Vol. 7. p. 93. Weſſelingio copula non placet, proſcripta in Arch. & inducta: tum dubium ipſi eſt, debeatne παραλυεσθαι de virium reſolutione, an vinculorum ſumi. Quorum in poſterius ſaepe declivis fui. Mares cameli erant σειρηφοροι *funales*: in pernici curſu cum feminis pares haud eſſent, *attracti exſolvebantur*, ſed κὸ ὁμὸ αμφοτεροι, *non ambo pariter*, prior fortaſſe dex-

dexter, tum ſiniſter; aut contra. Hoc ſi valeat, inquit *Weſſeling*. ceſſabit fortaſſe difficultas; cui explicationi accedimus. Poſt των ante ελιπον comma habet Ald. Camer. I. II.

ειδιδουαι) Arch. Vind. Ald. Edd. Pariſ. A. B. & Schol. in Ariſtoph. Plut. v. 448., διδουαι Med. Paſſ. Certum eſt, hoc pugnare cum ſermonis genio, & ex ſchedarum macula veniſſe. Heuſterhuſium fugere hoc ad Comici Plutum non potuit, cuius monito adiungenda Elsneri obſervata Sched. Crit. p. 10. *Weſſeling*.

ἑτω οἱ Ινδοι) Ald. Pariſ. A. B. cum Vind. ἑτως Ινδοι Arch. ἑτοι οἱ Med. Paſſ. Ask. Praeſtat ἑτω Ινδοι aut οἱ Ινδοι ex Ald & aliis. Sic cap. 109. ἑτω κτωνται Αραβιοι. *Weſſeling*.

Poſt φασι punctum Ald. Camer. I. II.

ορυσσομενος) Omiſſum non requirerem: Hic ſatis erat dixiſſe: αλλος δε σπανιωτερος εν τη χωρη. *Valkenar*.

ad Cap. CVI.

εσχατιαι κως) εσχατοι κως & οικημενης. Vind. Arch. Ask. Paſſ.

καλλιξα κεκραμενας) καλλιξον, κεκριμενας Arch. Vind. poſt ελαχε colon Ald. Cam. I. II.

ολιγον) Med. Ask. Paſſ. ολιγω Pariſ. A. B. Ald. Arch. Vind. poſt ειρηκα punctum Ald. Camer I. II. nullum in his comma poſt τουτο μεν.

πετηνα) Med. Paſſ. Ask., πετεινα reliqui omnes.

εσι) Arch. Vind. Paſſ. Ask. εστι Ald. Med.

τουτο δε &c. haec ſine parentheſi expreſſit Ald. Camer. I. II. in quibus τουτο γαρ. τουτο δε Arch. Med. Paſſ. Alii ἑτοι γαρ.

N.

Νισαιων) Νυσαιων Arch. Valla. Νησαιων Paſſ.

Poſt αυτοθι εσι punctum habet Ald. Camer. I. II. idem poſt ορυσσομενος.

ὁ δε καταφορευμενος) tria iſta non legit Arch.

εσημαναι) εσημηναι Arch. & Vind. poſt εσημαναι abeſt comma Ald. Camer. I. II.

τα αγρια) deſit utrique Arch. & Vind.

Poſt εξιασι comma Ald. Camer. I. II. idem poſt προφερονται ante Reiz.

των απο) Med. Arch. Ask. Paſſ. Olim ex Aldo τη απο, poſt οἱων punctum Ald. Camer. I. II.

χρεωνται) χρεονται Pariſ. A. Larcher. quod, quia Ιωνον, Larcherius iure praefert.

ad Cap. CVII.

χωριον) χωρεων Arch. Vind. Paſſ. neque abſurde.

εν δε) δε non eſt in Arch. Vind.

εσι μεντι) Med. Paſſ. Ask. in aliis & Ald. και μεντι.

κασιη) Semper Arch. Paſſ. Valla, Euſtath. in Dionyſ. v. 933., qui & κινναν. conf. lib. 2. 86. Olim cum Ald. κασσιη.

ταυτα παντα) Med. Arch. Paſſ. Ask. ταυτα γαρ παντα Ald. & Edd.

δυσπετεως) δυσπετεως Arch. quam Reizio praeeunte ſequuti ſumus. Ante Reiz. ευπετεως. Solam itaque myrrham ſibi comparabant χαλεπως & συν πονω; haec enim apud Noſtrum opponuntur τω ευπετεως: cur ergo de illa tacet, magis enarrans, quomodo colligerent λιβανωτον,

κασσιην, κιννα μωμον, ληδανον; sic ut dici potius debuisse videantur ταυτα παντα nacti ακ ευπετεως, vel δυσπετεως: postremum praebet cod. Arch. teste Galeo. *Valken.* Velle haec videntur, myrrham difficulter comparari, de qua & eius colligendi modo, in aliis aromatibus studiose occupatus, nihil scriptor. Thus, casiam, cinnamonum non sine periculo Arabes sibi quaerebant, in ledano fortassis non tantum discriminis & laboris. Qui ergo ευπετεως de omnibus? de Pauw πλην hic ait includere, non, ut plerumque semper, excludere: vertii debuisse; *praeter myrrham illa omnia facile parant Arabes*: non unam enim myrrham, sed omnia illa aromata in promtu & parato esse. Mihi dubius voculae talis usus, praestabiliusque Arch. δυσπετεως *difficulter* censetur. Myrrha sine magna colligebatur aerumna, reliqua δυσπετεως periculoso opere; quod in thure, casia, & cinnamomo certum ipse praestat. *Wesseling. Larcherius* quoque δυσπετεως praeferendum duxit, propter cap. 107. 110. 111 & 112.

Post θυμιωντες colon, post την comma Ald. Camer. I. II. idem habent post εξαγεσι, & post λαμβανεσι punctum.

ταυτα) desideratur hoc in Vind. Arch. Tangit Plin. XII. H. N. c. 17. Post λιβανωτοφορα comma ante Reiz.

επ' Αιγυπτον) Omittit praepositionem Arch. post επισρατευονται comma ante Reiz.

ad Cap. CVIII.

επιμπλατο) Med. Ask. Pass. επιμπλετο Ald. Arch. Vind. Malles Wesseling. επιμπλατατο uti c. 88.

αυτος

αυτες οἱον τι) αυτας απηγεοντο οἱον τι και τας Vind Arch. Valla.

Poſt προνοιη & εϛι abſunt commata Ald. Camer. I. II.

οικος) Med Ask Paſſ, εικος alii.

Poſt σοφη cum Aldo & Reg. A. apud Larcher. comma poſuimus Reizio praeeunte, ante quem colon invenitur. εσσα non eſt in Arch. & Vind.

[γαρ]) uncinis Reizius incluſit, quia ſenſum turbat. ſine dubio eiiciendum e contexto & neglegitur quoque ab aliis. Legitur in Med. Ask. Paſſ. Arch. Vind. Poſt δειλα comma Ald. Camer. I. II.

επιλιπηται) επιλειπηται Ald. Camer. I. II. επιλιπη Arch. Vind. ora Steph.

αμικτα) Valkenarii correctionem ſequuti, cum Reizio edidimus. Vulgo ανιηρα Arch ανιητα. *Quae* cutem *pungunt*, aut etiam animum, dicuntur ανιηρα, *moleſta*. *Muſcae*, *crabones*, *pulices* atque id genus animalcula hominibus ſunt ανιαρα· ανιαρον εϛιν αἱ μυιαι. *Leaenae*, *viperae*, de quibus acturus eſt, me iudice, dici vix poſſunt ανιηρα. Non de nihilo eſt, quod legitur in cod. Arch. ανιητα· parum diſtans ab ανικτα. Corrigendum arbitror: ὁσα δε σχετλια, και αμικτα, ολιγογονα. Non ferae tantum iſtiusmodi, ſed ferinis etiam moribus populi ſaepe dicuntur αμικτοι. Ariſtogiton, οφις η σκορπιος dictos Demoſthenī, vocatur eidem αμικτος, p. 489. 74. Centauros, θηρας, Soph. vocatur αμικτον ϛρατον, Trachin. v. 1111. Opponuntur apud Herod. ὁσα ψυχην τε δειλα και εδωδιμα. *Valkenar.*

Poſt τουτο μεν abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ὁ λαγος) Arch. Vid. I. 123. λαγως Vind. Paſſ Ask. Athenaeus lib. 9. p. 400. F. λαγος ὁς Ald. Cam. I. II. λαγωος Edd a Steph. I.

ὑπο παντος) ὑπο ἁπαντος Vind. Arch. Poſt θηρια comma ante Reiz. idem poſt ορνιθος, colon poſt ανθρωπε.

δη τι) Paſſ. Ask. Athen. Vind. Arch. qui praeterea πολυγονος. Vulgo δη τι το πολυγονον cum Ald. Praeclare Mſſ. nam inſititium το vitiabat ſermonem πολυγονος Arch. relinquo. Oppian. fine. Cyneget. III. εξοχα γαρ τοδε φυλον ὁσ' απλετος ετρεφεν αια πολυγονον τελεθει & reliqua hoc ex fonte artis luminibus culte colorata *Weſſeling.*

επικυϊσκεται) επικυϊσκει τε Athen. & Euſtath. Homer. p. 908. 2. & παντων θηριων, ſine των, cum Arch. & Paſſ. Carere hic eo poſſumus. Vulgo cum Ald. παντων των θηριων. Ald. & Cam. I II. punctum habent poſt θηριων. επικυϊσκει τε Athen & Euſtathii, nihil, me iudice, melius. Uſus utrique auctoritatem dat. *Weſſeling.* formam praetuli mediam vulgatae in Athen. & Euſtath επικυϊσκει τε. memineram bis apud Herodotum legi κυϊσκεσθαι, lib. 2. c. 93. piſces επεαν εσιη εισρος κυϊσκεσθαι. lib. 4. c. 30. επεαν πρωσιη ἡ ὡρη κυϊσκεσθαι τας ἱππους. Quinetiam επικυϊσκεται apud Clem. Alex reperiri Paedag. II. p. 223. 17. de leporis agentem ſagacitate: οχευει μεσαν την ὡραν ὁ λαγως· — κυει δε κατα μηνας και επικυϊσκεται· οχευεται και τικτει· τεκουσα δε ευθυς οχευεται ὑφ' ὁ αν τυχη λαγως· και συλλαμβανει παλιν ετι θηλαζομενη. Paria de lepore tradiderunt

derunt Xenophon Cyneg p. 572, 33. Ariſtot. de Gen. Anim IV. c. 5. Aelian. de nat. anim. II. 12. Ex Theone partim, ad Arati Phaenom. V. 338. ſic redintegrari poterit c. 34. Caraſter. Fratoſth. λαγωος εστιν εν τη καλ. κυνηγια ευ τεθεις· διὰ δε την ταχυτητα τε ζωε, και την πολυγονιαν — μονον γαρ των τετραποδων δοκει κυειν πλειονα, ὡν τα μεν τικτει, τα δ' εχει εν τη κοιλια. *Valkenar.*

Poſt και το μεν comma poſuit Ald. Camer. I. II.

αρτι) αρσην Arch.

αναιρεεται) επαναιρεεται Euſtath., επ' αναιρεται Athen. επαναιρεεται explicat Euſtath. επαναλαμβανεται, και επι τοις προ αυτε τελεωτεροις κυημασι σπερματικως συλλαμβανεται. Herodotea comparans cum Plinianis Salmaſ. in Solin p. 283. praeferre videtur επαναιρεται, quod Athenaei praebet editum exemplar. Αναιρεεσθαι Herodoteum eſt: Lib. 6 c. 69. ad Demaratum mater, εν — σε τη νυκτι ταυτη αναιρεομαι· id eſt συλλαμβανω. vid Abreſch ad librum Cattierii p. 66. Lepos vero, *quae ſuper priores foetus alium adhuc concipit*, επαναιρεεται. Idem eſt paulo ante επικυϊσκεται. *Valken.* Placet *Weſſeling.* impenſe αναιρεεται, rediturum lib. 6 c. 69.

τοιβτο εστι) τοιβτον εστι Vind. Arch.

ἡ δε δη) ἡ δε λεαινα Arch. Melius Gellius N. Att XIII. 7. Quae continuo, habet hinc Antigon. Caryſt. Hiſt. Mirab. c. 25. Nullum comma poſt λεαινα habet Ald. Cam. I II. habent hoc poſt ισχυροτατον omnes ante Reiz. Poſt ἐν punctum Camer. I. II.

τβτβ εστι) τβτβ, τοδε εστι· Ald. Camer. I. II.

cum editis. Cur τοδε Weſſelingius deleverit, non invenio

αυξανομενος τε δη) αυξομενος margo Steph., δη mox praeterit Ask.

επικνεεται καταγραφων) εσικνεεται Arch. Vind. Paſſ Ask. Steph. ora, praeterea καταγναφων Arch. Blanditur εσικνεεται, tot cod. protectum, ex quo Aeſchyli Suppl. v. 565. εισικνουμενη βελει βακολω πτεροεντος. Sed locum illi, quoniam in dubio, ſitne vulgatum, Jonum more, ex επικναθαι, non conceſſi; certe καταγραφων optime tum adhaereſcet, etſi & ſua Venus in Arch. καταγναφων. Hoc conſiderent, quibus volupe fuerit. *Weſſeling* Mihi ſincera videtur lectio cod. Arch. εσικνεεται καταγναφων, unguibus obſtantia lacerando penetrat. Si nuſpiam etiam alibi legeretur illud καταγναφειν, (de altero εσικνεεται non contenderim) ſuo ſe tamen colore hic facilius multo tueretur, quam in Tranſin. Eurip. v. 1251. ex origine parum diſtans ſignificatu a verbis uſitatioribus, καταμυσσειν, & καταξαινειν. Spinas, quibus adverſarium Croeſus laceratum perdidit, κναφον vocat Herodotus I, 92. Tribulis lacerare Plato dixit επ' ασπαλαθων κναπτειν, de Rep. X. p. 616. A. contulit T. Hemſterh. ad Heſych p. 1359. diverſas etiam verbi memorans lectiones. Ex eodem diſci poteſt Hemſterhuſio in Miſc. Obſ. V. p. 21. verba ταφειν & θαπτειν non niſi forma differre: par eſt in ſimilibus ratio, ut & in γναφειν & γναπτειν, κναφειν & κναπτειν. Dedit in iisdem Miſcell. multa D'Orvillius IX. p. 118. & ſqq. quae, ſi Grammaticus tractaretur, examinari mererentur. Recte Herodianus Euſtathii:

εκ

εκ τε Κυαθω λεγει και το Κυαπτειν γινεσθαι. *Valken.* Poſt μαλλον comma in Ald. Camer. I. II. colon poſt εξι.

ad Cap. CIX.

αἱ εχιδναι) abeſt αἱ Arch. poſt ὡς δε, & εχιδναι τε commata exſtant in Ald. Camer. I. II.

Αραβιοισι) Αραβιησι Vind. Alludit ad haec Ariſtides T. 2 p. 313.

ει εγινοντο) ει διεγενοντο coniectura Reiskii, h. e. ει διετελεν ſi perſeverarent, ingenioſa quidem, ſed nec neceſſaria, quam tamen recepit *Larcher.*

θορνυωνται) θορνυονται Vind. & Arch. Poſt ερσην τη comma Ald. Camer. I. II. poſt δειρης colon in iisdem δειρης Arch. Vind.

πριν αν) Arch Ald. Vind. Pariſ. A. B. αν ſine cauſi praetermittunt Med. Paſſ Poſt τω ερσενι comma Ald. Camer. I. II.

διεσθιει την μητραν) διαφθειρει ora Steph. & την μητερα Arch. Valla; bene Aelianus de Herodoteis his H. Anim. XV. 16.

την νηδυν) την νηδυας Ald. Cam. I II.

Poſt οφιες abeſt comma Ald Camer. I. II.

τεκνων) Vind. ora Steph. Aelian. Olim cum Aldo οφιων των τεκνων e codd. reciperem: avium *pulli*, νεοσσοι poetis, ad imitationem Homeri, ſaepe τεκια dicuntur: quod exemplis excitatis Rittershuſius & Gatakerus oſtenderunt. Vide quae notat Alberti ad Heſychii γυρινον: contra *liberi* parentum dicuntur νεοσσοι, ſuo more Plato venuſte ακυρολογει, de Rep. VIII. p. 548. A. Propria erat Graecis in his forma patronymica in δευς, λυκου τεκνα λυκιδεις, dicebantur: Theo-

crit. V. 38. θρεψαι δη λυκιδεις· τεκνα λαγωϖ, λαγιδεις· Reperiuntur & λεοντιδεις, πιθηκιδεις, αλωπεκιδεις, χηνιδεις, περδικιδεις, ιεραικιδεις, περιστεριδεις, quae cauſae nihil erat, cur in lexicis omitterentur pleraque. *Valkenar.*

αι μεν δη νυν) Arch. Vind δη ab Edd. aberat. Poſt εχιδναι comma, poſt εισι punctum Ald. Cam. I. II. comma in iisdem poſt αθροοι.

κατα τϐτο) και κατα Arch. bene ſatis. poſt ειναι colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CX.

τϐτον) τϐτο Ald. Cam. I. II.

κασιην) Arch. Vind Paſſ. & poſt pauca. κασσιην ſemper Ald. & Edd. Comma poſt σωμα Ald. Camer. I II idem poſt ἡ δε.

τησι νυκτερισι) Syllaba quoque repetita legerem τα, τησι νυκτερισι προσεικελα μαλισα, και τετριγε δεινον, και εστιν ες αλκην αλκιμα. Dabunt ſaltem codd τετριγε, ſicuti IV. c. 183. in cod. Arch & ap. Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. v. 180. legitur, τετριγασι, καταπερ αι νυκτεριδες. Alter ſonus τρυζειν *turturis* eſt: νυκτερις τριζει. Euſtath. in Il. B. p. 173. 44. εσι Τριζειν το λεπτον ηχειν κατα τας νυκτεριδας· το μεν τοι Τρυζειν αφ' ϐ ἡ τρυγων, τραχυφωνοτερον εσι· quae collegerat omnia dedit J. J. Wetſtenius in Ev. Marci IX. 18. *Valken.*

προσεικελα) προσικελα Arch. poſt μαλισα punctum Ald. Cam. I. II.

τετριγε) Vind. Paſſ. Vulgo cum Ald. τετρυγε. conf. Valkenarii nota proxime praecedens. Similiter lib. IV. 183. ſcripti codd. Homer.

mer. Odyss. Ω, ς. ται δε τριζουσαι ἑποντο. Ως δ' ὁτε νυκτεριδες — Τριζουσαι ποτεονται· ubi plura Eustath. *Wesseling*

Post τα ante δη comma Ald. Camer. I II. colon post κασιην Scripsi perpetuo κασιην iussu schedarum, quomodo lib. 2. 86. alii sibilantem geminare maluerunt, ex dubia vocis Phoenicum קציעה pronunciatione *Wesseling*.

ad Cap. CXI.

Post ειπειν & χρεωμενοι cola posuit Ald. Camer. I. II commata in his post τα & μαθοντες. Excitat Etymolog. p. 514. pr. Eustath. in Dionys. v. 939.

τας ορνιθας) τους ορνιθας Pass. Ald. Cam. I. II.

προσπεπλασμενας) Med. Pass. Ask. Vind. Arch.; Ora Steph. προσεκπεπλασμενας. Vulgo πεπλασμενας πηλω. Ald. Camer. I. II. εκ πηλω. Nos, Reizium auctorem habentes, πηλου scripsimus.

ανθρωπω) ανθρωπων Arch. Vind.

Post απογινομενων comma habet Ald. Camer. I. II.

διαταμοντας) comma hic in iisd. διατεμοντας Arch. Vind abest comma post μεγιστα Ald. Camer. I. II. quae punctum ponunt post χωρια.

νεοσσιεων) νεοσσων Arch, νεοσσιων Vind., νοσσιεων. Ald. Cam. I. II.

καταπεταμενας &c.) καταπταμενας, τα των ὑποζυγιων μελεα αναφ. Arch. Vind. quod haud proscribit *Wesseling*.

επι γην) ες γην Steph. margo, Arch. Vind. επι την γην. Ald. Ask. την Med. Pass non norunt,

επι

επι ſervantes: haud refert multum. *Weſſeling.* Poſt τες δε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ὁτω μεν) Med. Paſſ. Ask. ὁτω το, ceteri, ὁτω μεν το Vind. Arch. Ald. Pariſ. A. B. quod ob ſequens δε melius. *Weſſeling.* Poſt εκ τετων comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXII.

Poſt το ante Αραβιοι comma Ald. Camer. I. II.

επι τετε) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Valla. εκ τετε Med. Paſſ. Ald. de Ledano hinc Euſtath. Hom. p. 1147. 3. Juſtum, fatente Gronovio, ετι τετε θωϋμαστοτερον, quomodo ſupra de cinnamomo ετι τετων θωϋμαστοτερον συλλεγεσι. *Weſſeling.* Poſt ευωδεστατον εστι punctum Ald. Camer. I. II.

αιγων των τραγων) Vellem praeterea, *Weſſeling.* inquit, των αιγων και των τραγων ſchedae darent, aut alterutrum abeſſet. Prius Salmaſius, Pavius, Reiskius decreverunt, habentque conſenſum Dioſcoridis lib. I. c. 128. τοις φυλλοις — γενομενοις δε αιγες και τραγοι — αναλαμβανεσι τω πωγωνι. Alioqui minore molimine των τε τραγων, ex coniectura Mein. Tydemanni. — Hanc cum Reizio non recepiſſe dolemus, eſt enim indubitatiſſima, & a Larcherio probata.

Poſt γλυκυς abeſt comma ante Reiz.

ad Cap. CXIII.

θυωματων) θωματων Paſſ. Med. in cuius margine θυωματων vulgo cum Ald. θυμιαματων. Non potui ab hoc iuſtaurando temperare, ſiquidem

dem membranae viam muniunt, & Jones volunt. Dictum supra II, 86. *Wesseling.*

θωϋματος) θωματος Arch. Pass. post τα comma, post εςι punctum Ald. Cam. I. II.

ἑτερωθι) abest Arch. Vind.

αυτεων) Arch. αυτων alii cum Ald. post ἑτερον comma Ald. Cam. I II.

τριων πηχεων) Ora Steph. Arch. Vind. τριπηχεων Ald. Edd. τριπηχεας Med. Ask. post ελασσονας punctum Ald. Cam I. II. Multimodis praeferendum dictionis habitus suadet, &, cui suo haec adumbrare libuit sermone, Aelian. H. Anim. X. 4. sic enim, τας μεν αυτων ȣρας εχειν μηκιςας, ὡς ειναι μετρησαντι και ΤΡΙΩΝ ΠΗΧΩΝ ȣκ ελασσονας. Addit continuo, ασπερȣν ει εωη τις επισυρειν, ἑλκȣσθαι αν αυτας παντως, nitide omnia adfirmans, quae ex Codd. Herodoto redierunt. Eadem viderat Abreschius felice coniectura *Wesseling.* τριπηχεων vulgabatur ante Gronov. τριων πηχεων genuinum praebent Valla, margo Steph. Cod. Arch. & Aelian. H. Anim. X. 4. de ovibus Arabicis enarrans Herodoto tradita. *Valkenar.* Post τας comma habet Ald. Camer. I. II.

επειη σφι επελκειν) εποιει σφιν επελκειν Arch. επειη & επελκειν Pass., posterius etiam Vind. & margo Steph. cum Ask. vulgo επηει σφι απελκειν cum Ald. Ego quidem literas transponendas arbitror, ut scribatur: τας ειτις επειη σφι απελκειν, vel επελκειν potius: *quas caudas si quis illas siverit per terram trahere.* Aelianus: ασπερ ει εωη τις επισυρειν, ἑλκȣσθαι αν αυτας παντως παρατριβομενας προς το δαπεδον. *Valckenar.*

ανατρι-

ανατριβομενεων) Arch., ceteri ανατριβομενων. poſt ερεων punctum Ald. Camer. I. II. idem poſt τοσατο.

Poſt οἴων comma in iisdem

πλατειας φορεουσι) πλατηας φορεει Arch. ultimum etiam Vind.

ad Cap. CXIV.

Αποκλινομενης) αποκλινομενης Marg Steph. Arch. Vind. απο κλινομενης Reisk. maluit.

Poſt οικεομενων punctum Ald. Camer. I. II. idem poſt αμφιλαφειας. εσχατη των οικομενων *Schurzfleiſch.*

παντα) ἁπαντα Arch. non male, poſt εβενον colon Ald. Cam. I. II. in his etiam commata poſt μεγιστης & poſt καλλιστης.

ad Cap. CXV.

εσχατιαι) εσχαται Med. Paſſ. Vulgatum reliqui. Non moveo, neque infitior, εσχατιαις convenire poſſe agris, & minoribus regionum partibus, quod docte, ut ſolet, Hemſterhuſius in Timon. Luciani c. 30. ſtabilivit. Verum propterea haud ſpernitur in ultimis terrae habitabilis tractibus. En tibi ex cap. 160. αἱ δ' εσχατιαι κως της οικουμενης τα καλλιστα ελαχον. Rurſus c 116 αἱ δε ων εσχατιαι οικασι — *Weſſeling.* poſt εσι comma Ald. Cam. I. II idem poſt εσχατιεων, & poſt λεγειν punctum.

τινες) deſit Ald. Camer I. II. Steph I. & edd quod ex Arch. & Valla inſeruit Weſſel.

βορην) Arch. Vind. βορειην olim cum Ald.

απ'

απ' ὁτεο) cum Reizio ſcripſimus pro vulg. απο τευ.

καστιτεριδας) καστιτεριναs in Steph. ora. Quae ſequuntur Euſtath. in Dionyſ. v. 561. poſt ex των comma Ald. Camer. I. II. abeſt his comma poſt μεν γαρ.

Ο Ηριδανος) Auctor an lector adiecerit, decerni non poterit: ſatis certe notum erat e proximis nomen Eridani, in quo veterum attigit errores, Herodotea citans paullo aliter ſcripta quam vulgantur, J. P. Mauſſacus in Differt. crit. p 402. Non neſcio, quo pacto poſſit hac in ſede defendi ὁ Ηριδανος, ſed ſatis erat dixiſſe: τουτο μεν γαρ αυτο καταγορευει το ουνομα, ὡς εστι ἑλληνικον, και ὅτι, ſive, quod praetulerim, και ὅτι βαρβαρικον· ubi deterior mihi videtur codd lectio βαρβαρου· quod alteri Gronov antetulit VIII c. 19. monitorum magni patris ſui ſemper immemor, dum tractabat Herodotum. Ελληνικα και βαρβαρικα apud Xenoph. Ἐ. V. p. 331. 1. Theopompum Longini π. Ὑ. XLII. 5. & apud quosvis alios frequenter opponuntur. *Valken.*

ὅ βαρβαρικον) ὅ βαρβαρου Arch. Vind. ora Steph. Valla Euſtath in Dionyſ. v. 14. ὅτι βαρβαρικον Ald. & Edd ὅτε Med. Paſſ. Ask. ὅτι Valkenar. vid. not. prox praeced.

ποιητεω) recte Arch. Vind. alii cum Ald. ποιητε. poſt ποιηθεν comma Ald. Camer. I. II.

τουτο δε) Arch. Vind. Vulgo ὅτε δε omnes cum Ald. Nulla hic cauſae opus eſt dictione. Scriptorem qui norunt, formulam probabunt cupide; ὅ βαρβαρου repudiabunt fortaſſe, tametſi eius in uſu varietur. Conf. doctos Th. Magiſtri Explanatores & H. Steph. in Criton.

Pla-

Platon. p. 52. Inutile certe στε erat, melius ex Reiskii correctione ε γε. *Weſſeling.* Quando praeceſſerat, τετο μεν, *partim quidem*, ſequi debebat uſitato more τετο δε, *partim vero*: hoc, vel absque codd. mea opinione reſtituendum, praebet cod. Arch τετο δε εδενος αυτοπτεω γενομενε δυναμαι ακεσαι τετο μελετων — Poſtremum, ſi ſincerum eſt, idem propemodum ſignificabit ac πυθεσθαι δε σπεδη πανυ εθελησας, quod ego reponendum arbitror in Pauſaniae IV. p. 282. m. pro vulgatis π. δε πε δη πανυ ε. neque tamen μελεταν ſic adhibitum recordor; & με λεγειν cod. Arch. μοι λεγοντος praebet cod. Eton. pro μελετων. *Valkenar.*

μελετων) μοι λογοντος Eton. με λεγειν Arch. melius mox της Ευρωπης, quem articulum negligunt alii cum Ald

εξ εσχατης) εξ εσχατων ora Steph. εσχατε Arch.

ὁ τε καττιτερος) Arch. Vind. enclitica abeſt ceteris & Ald.

ad Cap. CXVI.

Comma poſt Ευρωπης Ald. Cam. I. II.

πολλω πλειος) πολλω τι Arch. Paſſ. pro quo τοι Ald., neutrum habet Med. Ask. Poſt ειπαι punctum Ald. Cam. I. II.

υπ' εκ των) Arch. Vind. Valla. alii cum Ald. ὑπερ των quod ſi valeat, ut in honore fuit, nihil ſimile Herodotus. Fama ferebat, ultra Arimaspos χρυσοφυλακας eſſe γρυπας L. IV. c. 13. & 17. At aurum ὑπερ των γρυπων quis aſſequetur? Liquidum & clarum ὑπ' εκ dant Mſſ. quod ſcriptor

ſcriptor Ομηρικοτατος Poetae exemplo Il. π. 353. Odyſſ. λ. 37. &c. depoſuit. *Weſſeling.*

Poſt Αριμασπες abeſt comma Ald. Camer. I. II.

μενοφθαλμοι) μονοφθαλμοι Arch. Pollux. II. 62.

οικασι) εικασι Arch.

αυτα) ex Arch. & Vind. recepit *Reiz.* primas prae edito αὐτᾳ iam detulerat *Weſſeling.* nec tamen receperat. αυτων Ald. Camer. I. II. αὐτᾳ Steph. I. & *ſeqq.*

ad Cap. CXVII.

περικεκληϊμενοι) περικελυμενον Paſſ. pro περικεκληϊμενον, quod verum, alii cum Ald περικεκλεισμενον.

πεδιον) χωριον Ask. male. Habet Stephanus in Χοραϛμιη, ſed errat Pinedo.

Χορασμιων, εν ϐροισι εον των) Quatuor haec abſunt Med. Paſſ. Ask. Regius A. Larcherii: τϐτο το πεδιον ην μεν κοτε Χορασμιων εν ϐρεσι (ſubſcriptum ϐροισι) εον Χορασμιων τε αυτεων &c. Regii B. & D. apud eundem: τϐτο το πεδιον ην μεν κοτε Χορασμιων τε αυτων και &c. Priorem Larcherius genuinam putat lectionem, articulumque inutilem iudicat. Florentiae, Romae atque alibi feſtinantes ſcribarum oculi haec inconſulte tranſilierunt. In vocibus εν ουρεσι εον των citra dubium error, cui detergendo doctorum cura ſubvenit, ſucceſſu diverſo de Pauw εν ϐρεσι εον των — facillima medela, ſed quae planitiem montibus imponit, monte incinctam tantum. Reiskio in elegante Schediasmate de Sail Ol Aram

Alcorani p. 7. viſum verius *εν κρατει εοντων Χορασμιων*, *cum ſui iuris Chorasmii erant ipſi* & — tum de Sarangenſibus nonnulla & Thamanaeis, quae ſecundis curis improbabit ipſe. Abreſchio ſuperiora Dilucid. Thucyd. p. 75. conſideranti nimiae ſunt correctionis, leniora multo, ſi, mutata diſtinctione, pro *αυτων* ſcribatur *αυτονομων*, hoc modo, *τατο το πεδιον ην μεν κοτε Χορασμιων εν αρεσι, εοντων Χορασμιων τε αυτονομων και* — Qua ratione Chorasmii planis ex locis in montana deducuntur, nolente, ni fallor, Herodoto, & novantur, quae ſalva linqui debuerant. Quantum ego quidem perſpicio, haec mens & ſententia ſcriptoris: planitiem illam, monte incluſam, olim Chorasmiorum fuiſſe, ſitam ipſorum *in finibus*, & Hyrcaniorum & Parthorum. — poſteo Perſarum ditionis. Finge ergo mecum *τατο το — ην μεν κοτε Χορασμιων, εν αρεσι εον των Χορασμιων τε αυτεων και* — & oratio & ratio nihil ſibi deſiderabit. Plura non adiungo, hoc tamen, Vallam *εν αρεσι* inveniſſe, cuius *in finibus* Latina receperunt, gloſſis Stephani Gronoviique expulſis. De conſenſu Valkenarii, quem his dudum ſcriptis animadverto, laetor. *Weſſeling* — Voce *εοντων* in duas *εον των* diſtracta, locum, qui videbatur difficillimus, leni molimine facilem me puto reddidiſſe, vere emendando; *εν αρεσι εον των Χορασμιων τε αυτων, και Υρκανιων, και Παρθων*· ſenſu planiſſimo: *Planities iſta Chorasmiorum quidem erat olim; in finibus ſita & ipſorum Chorasmiorum, & Hyrcaniorum, & Parthorum & Sarangarum*, (ſive *Drangarum*) *& Thamanaeorum; ſed, a quo tempore penes Perſas eſt imperium, nunc in ditione Regis eſt.* In *αρεσι finibus*, &

& in *εον* adfirmandis tempus non teram; nam, ut ominor, utrumque ſatis certum illis ipſis videbitur, quibus hic locus gravioris erat mendae ſuſpectus. Vulgavit Lipſiae *Reiskius* doctam Diſſertat. de Arabum Epocha vetuſtiſſima, in qua hunc quoque tractans Herodoti locum, pro *εν χρεος ε.* corrigere tentabat *εν κρατει εοντων*, *eo tempore, quo adhuc ſui iuris eſſent & hi ipſi Chorasmici & ceterae vicinae ipſis gentes:* ſic ille. In eundem ſenſum *lenius* fore *remedium* videbatur *Abreſchio* Dilucc. Thucyd. p. 76. *ſi mutata diſtinctione pro αυτων ſcriberetur αυτονομων, hoc modo, ην μεν κοτε Χορ. εν χρεσι, εοντων Χορ. τε αυτονομων, και* — ſi verum, ut eſt, *εν χροισι εον των Χορασμιων τε αυτων, και* — neceſſe non erit, ut iſtae refutentur virorum eruditorum coniecturae. Duo hic tradit Herod. in quarum gentium finibus iſta ſita fuerit planities, quinque gentibus contermina: praeterea docet, in quorum illa fuerit olim ditione, quorumque eſſet imperio ſuo tempore ſubiecta: *ην μεν κοτε Χορασμιων — (νυν δε) εσι τε βασιλεως· olim quidem erat Chorasmiorum, nunc vero Regis eſt*, ſive *Regis in ditione*, vel *ſub Rege εσι ὑπο τω βασιλεϊ*, vel *ὑπο τον βασιλεα·* permutantur enim iſta inter ſe. Sicut autem Herodotus, loquuntur paſſim Graeci Latinique; praeſertim in foederum formulis: ex. gr. Livius XXIX. 12. *ut Parthini &c. — Romanorum eſſent; Atiatania — Macedoni accederet* Thucyd. VIII. 18. *ὁποσην χωραν και πολεις βασιλευς εχει — βασιλεως εσω* c. 37. utraque foederis forma diſplicebat Lichae c. 43. tertia vid. c. 58. Xenoph. E. IV, p. 313. 36. dicebat Dercyllidas, *ὁτι και εν τη Ασια, ἡ εξ αρχης βασιλεως εσι, και*

Τημνος και Αιγαι εισι (ſic legerim) — εχ υπηκοοι οντες βασιλεως. Graeca libertate pacis indignae conditiones, ab Antalcida concitore denominatae, ferebant τας εν τη Ασια πολεις βασιλεως ειναι· inſularum tres ſolas, ut fuerant olim, ειναι Αθηναιων, Xenoph. E. V. p. 322. 1. hanc formulae partem, ab Artaxerxe praeſcriptae, ſuo iure notabat Iſocrates Paneg. p 86. E p. 78. B. Panathan. p. 254. E. de multis minus ſuccedat locus Dionis Chryſoſt. p. 324. ult. *ſi quis quaerat*, τινος εστιν ἡ νησος; η, τινος ἡ Καρια; φησουσι Ροδιων· εαν δε αλλως ερωτας, τουτι το χωριον; η τον αγρον; δηλον ὁτι πευση του δεσποτου το ονομα. — *Valkenar.*

Σαραγγεων) Med. Paſſ. Ask. Vulgo cum Ald. Σαραγγαιων και Θωμανιων, pro quo Θωμαναιων Med Paſſ. Ask. Θαμαναιων Arch. Vind. Valla, tum αυτεων recte pro αυτων. vid. ſupra c. 93. Multo ſunt minus noti Σαραγγαι & Θαμαναιοι· & in his variant etiam codd. Σαραγγαιων και Θωμανιων legit in ſuis Valla. Σαραγγεων και Θωμανιων Gronovius ex Med. ſupra legitur III. c. 93. Σαραγγαιων και Θαμαναιων· infra VII. c. 67. Σαραγγαι· hinc Jonica fit flexione Σαραγγεων· demamus primam nominis literam; Αραγγαι nulli ſunt, ſed noti ſatis Δραγγαι. Veri valde videtur ſimile, barbaricum unius gentis nomen a Graecis diverſimode fuiſſe pronunciatum, Σδραγγας, Δραγγας, Σαραγγας quod & ſuſpicatus eſt Fabricius ad Iſidor. Charac. Pro και Θαμανιων, ſi qui codd. darent και μανιων, cuivis facile. Καρμανιων nomen hic ſubnaſceretur, ſed hariolationem deſino; poſtremas, ſi nimis

nimis forte diſplicent, earum prima peritis redimiſſe iudicabor. *Valkenar.*

βασιληος) Arch. βασιλεος reliqui cum Ald.

περικλητοντος) περικλυοντος Ask. poſt τουτω comma, poſt μεγαι punctum Ald. Camer. I. II.

Αχης) Αχις Arch. Amnis Αχης an Αχις vero nomine fuerit, ignoro. Siculus Acis ex Theocrito nihil iuvat. *Weſſeling.*

διαλελαμμενος) διαλελαμενος Ald. Camer. I. II. in quibus punctum poſt εξησε.

εξοδω) Med. Paſſ. Ask. διεξοδω Ald. & Arch. Vind.

οι περ εμπροσθεν εωθεσαν) οι προσθεν Arch. & εωθεσαν cum Paſſ. Vind. alii praeter morem ειωθεσαν.

διαχρεωνται) Aldus, & ſic ſaepe antea, non διαχρεονται Vide Portum.

μελινην) comma hic Ald. Cam. I. II. μελιην Arch. ſpectavit Suidas in V.

αυτεων) Arch. αυτων vulgo.

διακορος) citat Thomas M. in voce.

ως δ' εγω οιδ') ως δε εγω οιδα Vind. Arch. poſt πεησομενος comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXVIII.

Ινταφερνεα) Ινταφρενεα Arch. ſemper. Locum recte capit Bos Obſ. Crit. c. 2. p. 8. Comma nullum poſt ταδε Ald. Camer. I. II. idem εσελθων in his, ελθων Arch.

δη και ὁ νομος) Med. Paſſ. Ask. in Ald. Pariſ. B. ſequens και deſideratur, & in Arch. Vind. δη.

επαναξασι τω μαγω) επαναξασι των φιλων των Ora Steph. poſt Μαγω comma Ald. Camer. I. II.

τυγχανη) τυχη Arch. Vind.

εσιεναι ηθελε) Iidem cum Paſſ. Ask. olim ηθελε εσιεναι uti Ald.

ὁ αγγηλιοφορος) ὁ abeſt Paſſ. Ask. Ald. Camer. I. II. comma poſt ινταφερνης in Ald. Camer. I. II.

τοισδε) Med. Ask. Paſſ. Vind. ceteri cum Ald. τασδε. poſt ωτα comma, poſt ειναις punctum Ald. Camer. I. II.

περι τον χαλινον) Arch. Paſſ. Med. Ask. Vulgo cum Ald. περι τον omittunt. Quum vertiſſet Valla: *ac lora freni equini ad cervices ipſorum alligavit, hominesque dimiſit* (quod miris modis intricatum). Aemilius Portus ſic haec vertenda monuit: *cum equini freni lora nexuiſſet, circa cervices ipſorum (ea) ligavit*, vel, *Equini freni loris, quae nexuerat, cervices ipſorum illaqueavit.* Quae & ipſa, licet ampliora, tamen ſatis imperfecta. Quid enim eſt nexuiſſe lora? Sed & ipſa ſunt Herodotea per nimiam brevitatem nonnihil ambigua. Quid enim poſt cervices illorum circumcinctas fecit? Dimiſiſſe non potuit, niſi & equum freno liberaverit, quod nullo hinc iudicio colligas: aut frenum utique diſſecuerit, nec id dicitur. Sed nec ſecum duxiſſe potuit, quia plane dicit auctor και απηκε. Nihilominus dimiſit omnino & illos & frenum pariter; quod ut clarius intelligas, ſcribe ex Ms. και ανειρας περι τον χαλινον τω ἱππῳ, περι τω &c. *& annectens* (neme nares abſciſas auresque) *circa frenum equi, circumdedit ipſorum cervicibus.* Patet autem ex his, illum exuiſſe loro equum, quum non ipſe crudelitatis ſuae pignora circumgeſtare ſecum vo-

luiſſe

luiſſe videatur; & facile fuit, acquirere aliud frenum. *Gronov.*

Poſt *απηκε* colon ante Reiz.

ad Cap. CXIX.

Poſt *οἱ δε* comma Camer. I II.

δεικνυασι) Med. Paſſ. Ask *δεικνυσι* Ald. &c. Poſt *Δαρειος δε* abeſt comma Ald. Camer. I. II.

αρρωδησας) *ορρωδησας* Arch.

απεπειρατο) *επειρατο* idem cum Vind. poſt *γνωμης* abeſt comma Ald Camer. I. II. colon in his & reliquis ante Reiz. poſt *πεποιημενω*.

εξεμαθε) *εμαθε* Arch.

συν εκεινοισι) Idem & Valla. Olim cum Ald. *συγκειμενοισι*. Non abſurdam profecto dat lectionem cod. Arch., ſi plures dant *ϑ συν κεινοισι* dignum illud. quod paullo ſpectetur conſideratius: *συν τινι* & *ανευ τινος* interdum notant *conſcio* & *inſcio*. *Valken.* Ex coniectura *συν κεινοισι* olim, cui auctoritatem Arch. liber & Valla conciliant: *τα συγκειμενα*, *το συγκειμενον* in pactis conventis feruntur; ſed *ϑ συγκειμενοισι ποιησαι* haud recordor. *Weſſeling.*

και τϑς παιδας) *και τον παιδα* Med. Ask. Paſſ. Vulgatum ſervant Ald. Edd. Vind. Arch. Pariſ. A. B. & Fragm. & hoc dediſſe ſcriptorem, clarius, quam cum ſudum eſt. Sequitur enim continuo *τον ανδρα τε και τα τεκνα εγκαταλιπϑσα*, ne plura advocem. *Weſſeling.* Poſt *παντας* comma Ald. Camer. I. II. abeſt hoc poſt *ἐχων*, & punctum poſitum poſt *επαναξασιν*.

ϑανατω) *ϑανατϑ* Arch.

Βασιληος) Idem. *Βασιλεος* in aliis & Ald.

κλαιεσκε και οδυρεσκετο) οδυρεσκετο Vind. Ask. κλαιεσκε και οδυρεσκετο Arch. κλαιεσκε αν και ωδυρετο Med. Ald. &c. Incommodum αν Abreſchius ων corrigit, ego inductum & Arch. & Vind. malo. οδυρεσκετο ſicut ποιεεσκετο L. VII. 119. oſtentat ſpeciem, Herodoto olim frequentiſſimam, nunc rariorem. Vid. Etymol. p 624. fin. Quod Galeus autem ex ſchedis Arch. και ωδυρεσκε, id illae non norunt. *Weſſeling.* In κλαιεσκε αν και ωδυρετο incommoda mihi viſa fuerat vocula αν· & ανωδυρετο placuerat: tuentur voculam codd. ut liquet ex Diſſ. Herod. p. 144. & praebent κλαιεσκε αν και οδυρεσκετο. *Valken.*

επειτε) επειθεν Arch. Vind. poſt ταδε punctum Ald. Camer. I. II. in quibus comma poſt τον ante βελεαι.

βελευσαμενη) βελομενη Arch.

ὑπεκρινατο) Paſſ. Fragm. Pariſ. quod placet; ὑπεκρινετο alii. poſt ταδε punctum Ald. Camer. I. II.

ἑνος την ψυχην) Arch. Ask. Paſſ. την negligunt cum Ald. plures. poſt πεμψας comma, poſt ηγορευε colon Ald. Camer. I. II. nullum in his comma poſt βασιλευς neque poſt γνωμην neque poſt εγκαταλιπεσα.

περιεναι τοι) περιϊεναι Paſſ. Ask. mox τοι non habet Arch ſed το και αλλοτριωτατον — κεχαρισμενον. Poſt τοισδε colon Ald. Camer. I. II.

γενοιτο) γενηται & αν μοι αλλος Arch.

αποβαλοιμι) Arch. Fragm. Pariſ. Olim αποβαλλοιμι cum Ald.

ζωοντων) εοντων Clemens Alex. Stromat. lib. 6. p. 747. & Plut. περι Φιλαδ. p. 481. E. quem in modum ſupra c. 65. & ſaepe alii, inveniſſe, plura

plura ni mutassent, putares. Clemens matronae dictum cum Sophocleo Antig. v. 925. velut hinc derivato, comparavit. Operosius Jac. Tollius Fortuit. c. 4. Quae his autem apta & nexa, non ex mulieris oratione, sed narratoris esse videntur, etsi discrepet librariorum iudicium. Tollius feminae tribuens, εξελεξα τȣτον, *fratrem* videlicet, emendabat, cui non accedo. *Wesseling.*

χρεωμενη) Paris. A. recte, more Jonum, iudice Larcher.

ελεξε) Paris. A. apud Larcher. Fragm. Paris. Vind. Valla. εξελεξε Arch. ελεξα Med. Pass. εξελεξα Ald. Edd. conf. Wesseling. nota praecedens.

Post ἡ γυνη punctum Ald. Camer. I. II. comma in his post τε τον, sed nullum post πρεσβυτατον, habent autem comma post αλλȣς.

ad Cap. CXX.

εγενετο) εγινετο Arch. Vind. Pass. ora Steph.

καταςαθεις) ςαθεις Arch. Vind.

Οροιτης) comma nullum Ald. Camer. I. II. sed habent post παθων.

προς desideratur in Arch.

επεθυμεε) επεθυμησε Idem cum Vind.

ὡς μεν οἱ) ὡς οἱ μεν Iidem. comma post αιτιην Ald. Camer. I. II.

βασιληος) Arch. alii βασιλεος cum Ald. post Περσην comma & post τω Ald. Cam. I. II.

Μιτροβατεα) Μιτραβατεα Pass. Post προφεροντα punctum Ald. Camer. I. II.

ανδρος) Med. Ald. &c. ανδρων Arch Pass. Vind. Ask. margo Steph. Simili saepe in for-

mula multitudinis numerus, qui tot in Mſſ. probatur: poſt pauca c. 125. εν ανδραποδων λογω ποιευμενος ειχε, quo Procop. modo B. Perſ. I. 7. και τους περιοντας εν ανδραποδων λογω ποιευται, & lib. 2 5. eiusdem belli. Tale εν συμμαχων λογω Muſae VIII. 68. & alia apud Portum. Nec diverſum de Gelimere, ultimo Vandalorum rege; και νυν εν αιχμαλωτων λογω ηκων Procop. B Vandal I. 7. *Weſſel.ng.* Minus attendenti blandiri poſſet lectio codd ανδρων. mihi genuinum videtur vulgatum ανδρος. *Viri* quidem *praeſtantes* ειναι dicuntur εν λογω (οιπερ εστιν εν λογω reſtituerem in Eurip. Rheſo 149.) *quique nullo ſunt numero*, ουτ' εν λογω, ουτ εν αριθμω· verum ειναι εν ανδρος λογω hoc ſenſu vereor, ut Graecis fuerit in uſu. Niſi fallor συ γαρ εν ανδρος λογω; tantundem eſt ac συ γαρ ανηρ; *tune vir fortis;* vel *egregius cenſere is?* ſive συ γαρ εν ανδρος μοιρα vel μερει. Platoni in Menax. p. 249. dicitur civitas bello defunctis εν κληρονομιη και υιεος μοιρα καθεστηκυια· εν πολεμιη μοιρα, Demoſth. p. 412. 92. *Tamquam privatae ſortis hominem degere*, εν ιδιωτη μερει διαγειν, Iſocr. Evag. p. 139. C. Euſeb. Stobaei p. 567. 9. ουδε μεν και ουδε αρχηστι και τετιμευται· το δ' εμον εν ιδιωτεω λογω και ατιμη· eadem eſt Herodoti forma ſcribendi. *Valkenar.*

προσκειμενην) κειμενην ora Steph. Paſſ.

δη τι) δε τι Ald. Cam. I. II. in quibus & comma poſt την ante των, & poſt οι μεν.

δι' ὅν τινα) ὁν non habet Med Paſſ. in Edd. olim δια τιν' ἄ. Stat H. Stephani fides, ab omni in poſterum ſuſpicione immunis. Certe commodiſſimum, agnoſcente Gronovio, quod rediit Reiskio δια τινα idem prorſus ac δι' ὁντινα pro-

propter quem, ob veterum exempla Miſcell. Lipſ Vol. 9. 312. ſedulo conducta, quibus uti nunc non licet. *Weſſeling.*

ad Cap. CXXI.

ε γαρ ων δη τετο γε λεγεται) Septem haec praeteriit Arch. γε addit ex Med. Gronov. quod & in Ask. Paſſ. poſt ανδρεωνι punctum Ald. Camer. I. II.

τα Ορνιτεω) τα non eſt in Arch. Vind.

επεξραμμενον) απεξραμμενον Arch.

ετε υποκριναθαι) ετε τι· idem poſt υποκρινασθαι colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXII.

Poſt Ορεντης abeſt comma Ald. Camer. I. II. poſitum in his poſt Μαγνησιη.

τη ὑπερ Μαιανδρε ποταμε) γη Arch. & Μαιανδρε ποταμε ſine τε cum Paſſ. ſatis bene; tum, ut ex Med. οικημενη ipſe Paſſ. Vind. Ask. οικεομενη antea cum Aldo.

επεμπε) επεμψε Arch. Vind., nullum comma poſt Φερονται Ald. Camer. I. II. colon poſt νοον, & comma poſt των ante ἡμεις, colon autem poſt Ἑλληνων in iisdem.

Μινωος τε) Μινω τε Arch. Valla. quod non ſpernendum. Vid. Etymol. p. 588, 28.

λεγομενης) νυν λεγομενης Arch

εξι πρωτος) Arch. Vind. Valla, πρωτοι etiam Steph. margo & Paſſ., in reliquis μουνος tantum. Hiabat ſermo, nunc leniſſime fluens. πρωτος ob praecedentia placuit. *Weſſeling.* Quomodo tandem *ſolus*? quum tam multi memorentur

tur in hiſtoria veteri θαλασσοκρατορες. Vallae vetus & vera lectio fuit iterum a correctoribus obliterata. Vertebat Valla: *Primus, inquam, exſtitit ex eo genere, quod humanum vocatur* (oppoſite ad heroicum) *qui multam conceperat ſpem Joniae atque inſulis dominandi* Legit itaque, quod ex Arch. codd. dedit Galeus. Π. εσι πρωτα (vel πρωτος) ελπιδας πολλας εχων Ιωνιης τε και νησων αρξειν· quod, nam quidem ſententia, paene ſignificat idem atque illud de eodem Polycrate paullo ante dictum Herodoto. πρωτος — Ελληνων — θαλασσοκρατεειν επενοηθη. *Valken.* poſt εχων comma Ald. Camer. I. II.

ταυτα μεν) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. vulgo μεν aberat.

ες αγγελειην Arch.

Poſt ταδε colon Ald. Camer. I. II.

και χρηματα τοι) χρηματα δε τοι Arch. Vind.

συ νῦν ωδε) σύ νυν Ask. ora Steph. Pariſ. A. B. apud Larcher, qui iure optimo hoc praetulit.

εμοι γαρ) Arch. Med. Paſſ. Ask. Vind. In aliis & Ald. ε. μοι μεν γαρ poſt θανατον colon Ald. Camer. I. II. comma poſt τα μεν ante αυτεων in his & omnibus ante Reiz.

αυτεων) abeſt Arch. poſt εχε colon Ald. Camer. I. II.

τα δε, εμε εα) δαδ' εα Arch. Vind. ſine pronomine.

εἰνεκεν) Med. Arch. Ask. Paſſ. εἰνεκα Ald. & Edd.

ἀπασης της) Med. Ask. Paſſ. articulum ceteri

teri non norunt. *της ἀπασης* Vind. Arch. Comma poſt *τω* ante *εγω* Ald. Camer. I. II.

ἀποδεξω) Sic omnes illi: *ὑποδεξω* Ald. & Edd.

ad Cap. CXXIII.

ὁ Πολυκρατης) Arch. bene. deerat *ὁ* Edd. comma poſt *τε* ante *και* habet Ald. Camer. I. II. in quibus punctum poſt *εβαλετο*.

Μαιανδριον) Iidem omnes cum Valla & Luciano Contempl. c. 14 Vulgo cum Aldo *Μαιανδρον* & mox. Reſtituit e Med. Gronov. accedunt Valla Arch. & ſaepius in cap. 142. & ſeqq. Herodoto dicitur *Μαιανδριος*. Praeter Perizon vid. Hemſterhuſ. ad Lucian. p. 478. 510. *Valkenar.* Poſt *ἀξων* punctum Ald. Camer. I. II.

τετεων) Arch. *τετων* Ald. &c. Poſt *ὁ δε Οροιτης* nullum comma Ald. Camer. I. II.

προσδοκιμον) *δοκιμον* Arch. male: ſtatim conſentit Med. Vind. Ask. Paſſ. *τοιαδε*, nam *ταδε* Ald. Edd.

τε περι) *τε* deſit Arch. poſt *των λιθων* comma ante Reiz. poſt *ἑτοιμας* colon Ald. Camer. I. II.

Μαιανδριος) uti ſupra notatum eſt.

και θεησαμενος) duo haec deſunt Arch.

ad Cap. CXXIV.

μαντιων) Med. Ask. Paſſ., *μαντηϊων* Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B.

αυτοσε) *αυτος ιενα*ι Arch. *αυταπιεναι* Vind.

Poſt *τοιηνδε* comma Ald. Camer. I. II. poſt *ηλιθ* colon ante Reiz.

παν-

παντοιη) παντιη Ald. Camer. I. II. ex errore librarii Reuchliniani.

μη αποδημησαι) Reiskius το μη αποδημησαι legendum coniecit.

πεντηκοντερον) Paſſ. alii πεντηκοντορον. ſtatim εφημιζετο Med. Paſſ. Ask. Vulgatum habent Euſtath. Vind. Ask. Pariſ A. B. Ald. & Edd. — Gronovio compoſitum hoc proſcribenti, ſatis puto faceret Euſtath in Il. α. p. 18-27. Σημειωσαι δε ὁτι το παρ Ηροδοτω επιφημιζεσθαι, ὁ ταυτον εϛι τω επευφημειν· αλλα μαντικη λεξις εϛι, δηλωσα προφοραν τινα μαντεως δι' αναμνησεως ενυπνιου. Quorum quidem recordatio ſi animum non ſubiiſſet, aderat Heſychii επιφημισμασιν, ειωνισμασιν, potuerantque in promtu eſſe Thucydidis & Joſephi verba, a Grammatico explicita. At homines ſumus, & ſpecie deludimur. Tu vide Albertium ad Lexicographum. Reſtitui πεντηκοντερον ſcriptore praeeunte. *Weſſeling.* Poſt ηπειλησε nullum comma Ald. Camer. I. II. ſed poſitum in his poſt ἡ δε & poſt χρονον.

ad Cap. CXXV.

Poſt Πολυκρατης δε nullum Comma Ald. Camer. I. II.

ἑταιρων) colon hic poſuerunt iidem. ἑτερων Vind.

Poſt Καλλιφωντος nullum comma habent Ald. Camer. I. II.

ασκευντα) Steph. ora, Paſſ. Ask. Vind. vulgo επασκευοντα. Minimi refert, utrum eligatur: parendum tamen codd. imperio. Αικεων πενταεθλον IX. 32. pro quo επασκησας VI. 92.

ασκειν

ασκειν χρησθηται Eurip. Suppl. v. 872., καποτητα ασκειν Aeſchyl. Prometh. v. 1064. *Weſſeling*

κακως) κως Arch. ex ſcribendi compendio. poſt αξιως, comma Ald. Camer. I. II.

Συρηκοσιων) Σαρακοσιων Arch. Vind. tum γενομενοι τυραννοι cum Ald. Pariſ. A. B. Valla, in Med. Ask Paſſ. τυραννοι non ſunt, neque eos laudo. Horum corruperat ſenſum Valla, qui ejectam a Gronovi reperit, & in ſuo cod. vocem τυραινοι. *Valken*

αξιως) αξιω Arch.

εσαν) ησαν Arch. Vind. Ask. Paſſ. male, & mox iterum.

επετελεε) Arch. Ask. Paſſ. ora Steph. alii επετελεσε.

τη οι Αμασις — προεμαντευσατο) Septem has voces non agnoſcit Arch. Vind. poſt τη comma habet Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXVI.

και των Μαγων) Hic iterum, ſi non fuiſſet interpolata Vallae verſio, *poſt Cambyſis obitum, occupato a Magis regno*, demonſtraſſet attendenti, και in κατα debere transmutari; μετα γαρ τον Κ. θανατον, κατα των Μαγων την βασιληϊην· neceſſariam correctionem eſſe ſciens hiſtoriae perſicae nemo diffitebitur. vid. Herod III. c. 61 & 67. Per ſeptem menſes Medus ille Smerdis regnavit cum fratre fraudis architecto: κατ' ενεκνο τε καιρε evenerunt hic narrata ut paſſim ab aliis κατά, ſic etiam adhibetur ab Herod. I. 67. κατα τον κατα Κροισον χρονον, και την Αναξανδριδεω

τε

τε και Αριστωνος βασιληϊην εν Λακεδαιμονι· Vid. P. Leopardi Emend. XI. c. 5. *Valkenar.*

ωφελει) Paſſ Arch., alii omnes ωφειλει. Coniiciendo attigerunt Pavius & Reiskius Poſt pauca c. 127. de Oroeta. ὃς ωφελησε μεν κω εδεν. *Weſſeling.* Poſt Περσας nullum comma Ald. Camer. I. II.

απαραιρημενες) παραιρημενες Arch. Vind. vid. ſupra c. 65. απαιρημενες Ald. Cam. I. II. poſt αρχην colon, poſt ὁ δε comma Ald Camer. I. II.

εν ταυτη τη παραχη) Valla & Arch. Ceteri τη αρχη cum Aldo, ut legit Valla, ſcribendum, adfirmant illud cod. Arch. & Herodot. infra c. 150. εν ὁσῳ ὁ, τε μαγος ηρχε, και οἱ ἑπτα επανεστησαν, εν τουτῳ παντι τῳ χρονῳ και τη ταραχη. *Valkenar.* εν ταυτη τη αρχη ſuum ſibi incommodum habens; neque enim bene adhaereſcit antea poſitis Equidem proclivior ſum in Vallae & Arch. τη ταραχη *in illa poſt Cambyſis fata rerum conturbatione.* Vide adnotationes Galei, quibus Schurzfleiſchius calculum addidit. *Weſſeling.*

Μιτρωβατεα) Μιτροβατεω παιδα και αυτον Μιτροβατεα κρανατες ανδρας εν Arch.

Poſt ὑπαρχον punctum Ald. Cam. I. II. idem poſt εχοντα, abeſt his comma poſt κατα δε.

Κρανασπην) Κρανασπην Steph. margo, Κρανατην Vind. Valla. Poſt δοκιμες nullum colon Ald. Camer. I. II.

αγγαρηϊον) Vind. & Arch. apud Galeum, in excerptis Weſſelingianis αγγελιϊον. Vulgo αγγελιηφορον ελθ. Δαρειε· quod excuſum, eſt Arch. Exquiſitius hoc eſt, quam pro ſcribarum ingenio. Αγγελιηφορες in Muſis ignorat nemo.

nemo. Αγγαρηϊος Perſarum voce idem. Teſtes ἀγγαροι, toties apud alios obvii, tum ἀγγαρευειν docte illuſtratum a Vinc. Riccardo ad Homil. Procli XVIII. p. 523 & Balth. Stolbergio, Exercit. ling. Graec. p. 152. Herodotus Jonica ſpecie ἀγγαρηϊον extulit, quando de Perſarum vehiculari curſu τουτο το δρομημα των ἱππων καλεουσι Περσαι ἀγγαρηϊον lib. 8. c. 98. liquido docens, in regum nunciis, ſive pedibus ſeu curru eant, voci ſedem eſſe. *Weſſeling.*

κτεινει μιν) Med. Arch. Vind Paſſ. Ask εκτεινε Ald. & alii. Juſtiſſime Pauw, Reisk. Abreſch. αποκτεινας δε μιν — ita poſtulat. *Weſſeling.*

ὑπεισας) ὑπεις Vind. Ask. mox ὁδον iidem cum Paſſ. Ask. punctum poſt ὁδον in Ald. Camer. I. II. Bis terve reperitur apud Noſtrum ὑπεις, p. 63. 41. p. 180. 12. & h. l. praebet idem Arch. ſi vel plures darent, ſervandum tamen rarius illud Jonicum iudicarem ὑπεισας· ut hic ανδρας οι ὑπεισας, legitur VI. c. 103. νυκτος ὑπεισαντες ανδρας. Formam Grammaticis ferme ignotam, ut Jones, veteres etiam adhibuerunt Attici, αφεισα αφεισαν eſt in Thucyd. V. c 81. & alibi. *Valkenar.* Poſt ἱππω colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXVII.

επεθυμεε) Med. Arch. Paſſ. Ask. Vind. olim cum Ald. επεθυμησε.

παντων τε) Arch. τε omittunt reliqui cum Ald.

Poſt Μιτροβατεω comma ante Reiz.

δη της) γαρ της Arch. Vind. ἰθεισας apud Suidam in ἰθυ.

οιδεοντων) ora Steph. Arch. Vind. οἱ δεοντων Paſſ. οιδεντων Suidas in οιδεσαν. Vulgo cum Ald. οιδαινοντων. Noſtrum probat Scriptor ipſe Thaliae c. 76. μηδε οιδεοντων των πρηγματων.

ετι των) επι των Arch. Poſt αρχην colon Ald. Camer. I. II.

μεγαλην την ισχυν) Non legunt μεγαλην Med. Ask. Paſſ. habent alii omnes. Poſt τον ante χιλιοι comma Ald. Cam. I. II.

δοκιμωτατες) λογιμωτατες ora Steph. Vind. Arch., atque ita III 65. IX, 15 & 24. Vulgatum gloſſa videtur Weſſelingio. Poſt ταδε colon Ald. Camer. I. II.

ὑποσας τελεσεις) Euſtath. in Hom. p. 222, 12. ſed τελεσεσεν· mox σοφιη ſine enclitica Arch. Paſſ., bene. σοφιη τε alii cum Ald. in qua & Camer. I. II. comma poſt encliticam.

βιη τε) βιη cum commate Ald. Camer. I II. colon in his poſt ὁμιλω.

δεει) δεοι Ald. Camer. I. II.

η ζωοντα) και ζωντα Ask. poſt αποκτεινεις colon ante Reiz, punctum poſt εορτε Ald. Cam. I. II.

αυτε) non eſt in Paſſ. Ask.

πεμπομενος ὑπ' εμευ) τες εκπεμπ. Arch. Vind. tum εμευ poſterior & Paſſ., recte: εμε vulgo cum Ald.

καταλαμπτεος εστι ἡμιν) καταλαμπτεον εστι μιν Arch.

ad Cap. CXXVIII.

επειρωτα) Arch. Vind. Paſſ. In Ald. & aliis επηρωτα cum puncto poſt vocem. poſt τω δε comma Ald. Cam. I. II. των δε Arch. Vind.

επεξησαν) επεξησαν ora Steph. ex Ald.

εθε-

εθελων) θελων Arch. Vind. Poſt εριζοντας δε comma Ald. Cam. I. II.

τοιαδε) ταδε Paſſ. Ask. & Steph. margo frequente commutatione.

Poſt μετα δε nullum comma ante Reiz. poſt εχθοι punctum Ald. Cam I. II.

ει ενδεξαιατο) Med. Paſſ. Ask. Reliqui omnes cum Ald. ει οι ενδεξαιατο. Miſcellum ει οι placere non potuit, quoniam ενδεξαιατο ex ενδεχεσθαι repetitum iverunt. Fac Jonum more ab ενδεξασθαι deſcendere, & voculae tuta erit ſtatio. Diodori ſunt, και μη βαρβαρον ωμος ηται προς ομοεθνεις ανθρωπους ενδειξασθαι L. XIII. 27. & in Excerpt. T. 2. p. 631. μεγαλην υβριν ἡ πρεσβεια ενεδειξατο. Nobile Pauli eſt Apoſtoli Αλεξανδρος πολλα μοι κακα ενεδειξατο 2 Tim. IV. 14. Alia prudens negligo *Weſſeling*. Poſt απο Θρονιτεω colon ante Reiz. Poſt εν τω comma Ald. Cam. I. II.

ταδε) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. τοιαδε Ald. Pariſ. A. B. cum colo poſt vocem.

τετων) τετο ora Steph.

δη θαρσησας) δη abeſt Arch. Poſt εν τω comma Ald. Camer. I. II. idem poſt Σαρδιοι in iisdem, & colon poſt μιν ante Reiz.

ad Cap. CXXIX.

Poſt Δαρειον nullum comma Ald. Cam. I. II.

θηρων) θηριων Vind. Arch. Suidas haec exſcripſit in Δημοκηδης, vulgato conſentiens. Comma poſt θηρων poſuit Ald. Camer. I. II.

απ' ἱππου) απο ἱππου Suidas. Arch. Vind.

εσραφη) Omittit Suidas, ſine cauſſa.

εχρητο) εχρατο Vind. Arch. colon poſt vocem ante Reiz.

επ' ἑπτα) abeſt haec praepoſitio Vind. Arch. poſt ἡμερας comma Ald. Camer. I. II.

αγρυπνιησι εἰχετο) αγρυπνιη συνειχετο Suidas, male. Herodotea εχεσθαι αποριη, & εν απορησι IV. 131. IX. 97. αμφιβολιη εχομενος V. 74. Aelian. Var. H. XIII. 35. Φαλαγγιων κνησμασιν εχομενος. Lucian. Scyth. c. 2. τω λοιμω εχομενος abunde Grammaticum redarguunt. *Weſſeling.*

παρακυσας τις) οἱα δη παρακυσας Arch. Vind.

αγγελλει) εσαγγελλει iidem. Poſt ὁ δε comma Ald. Camer. I. II

ὁπῳ δη) Med. Paſſ. Ask. Suidas ὁπῳ δη κοτε Ald. Vind. Arch. Pariſ. A. B.

ad Cap. CXXX.

ειρωτα) Arch. Vind. Paſſ. olim cum Ald. ηρωτα.

ὁ δε ενθαυτα) ὁ δ' εν ἑωυτῳ δη ων Suidas perperam. Poſt ὁ δε comma Ald. Camer. I. II. idem ante Reiz poſt φας.

εκφαινει) ανεκφαινει Arch. Vind.

την τεχνην) Praeferrem, ſi codd. ſubminiſtrarent Φλαυρως εχειν της τεχνης, quomodo ſaepe loquuntur veteres; μακαριως εχεις φρενων. Θρακης παροδῳ χρησιμως εχειν. ὑτως ευνοιας εχων, αυχμηρως εἰχε τῳ προσωπῳ. ϗ γαρ οιδα παιδειας οπως εχει και δικαιοσυνης. Horum primum eſt Dionyſii Tyr. ap. Stobaeum p. 531. 14. Poſtremum Platonis ita transtulit Cicero: *cum ignorem quam ſit doctus, quam vir bonus?* Tuſc V. 12. *Valken.*

ιημασι) ρημασι vitioſe Suidas.

και ηπιχ μετα τα ισχυρα) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Valla, Φαρμακα τα ισχυρα Suidas. ηπιαματα

ματα τα ισχυρα antea cum Aldo. Series rerum Mſſ. adſtipulatur. Aegyptii medici regem diu torſerant, & continuatis aerumnis ſommo prohibuerant. Democedes lenibus poſt acria illorum uſus medicamentis Darii inſomnium diſcutit reddita ſanitate. Valla verum perſpexit, nactus Morelli ad Dion. Chryſ. p. 72. & aliorum calculum. ηπια φαρμακα Poëta Il. Δ. 218, ηπια ακεσματα Aeſchyli Prometh. v. 481. loquendi genus adfirmant. Hieron. Mercurialis Var. Lect. lib. 4. 3. intacta non reliquit Herodotea. *Weſſeling.* conf Diſſ. Herodotea Weſſelingii p. 81. Pet. Leopard. Emend. VII. c. 14. *Valkenar.* δε μιν) δη μιν Arch. Ask. Paſſ. Vind.

ζευγεσι) ora Steph. Arch. Vind. Paſſ. Ask. ζευγεα olim cum Aldo. Poſt επειρετο nullum comma Ald. Cam. I. II.

την ψυχην απεδωκε) Arch. Ask. Paſſ. Vind. & recte. Vulgo cum Ald. την ψυχην οι απεδωκε. poſt απεδωκε colon ante Reiz.

ὑποτυπτεσα &c.) Med. Ask. Paſſ. alii cum Ald. φιαλην τε, mox χρυσε την θηκην Arch. & Δημοκηδεα ſine τον id Paſſ. Ask. Stephani ὑποκυπτεσα probarunt. Cuperus Epiſt. ad Graevium Syllog. Burm. T. 2 p. 690 Pavius, Geinozius, merito improbante Gronovio, ſed vulgatum, in quod codd. magna conſenſione conſpirant, infeliciter explicante. Indiget locus interpunctione, bene a Reiskio picta, & ex Arch. την θηκην, arca ſive repoſitorio aureorum nummorum. Donarunt regiae mulieres Democedem ſtateribus, cumulatim adeo in phiala concervatis, ut plures deciderent. Singulae τε χρυσε την θηκην *arcam*, ut numos phiala

eruerent, concuſſerunt & ſubverberarunt: id ὑποτυπτειν II, 136. VI, 119. habetque iunctum utrobique ſibi, quo quid egeritur, inſtrumentum, etiam in Comici Avib. v. 1145. ubi Hemſterhuſius praeclare Lege mecum: ὑποτυπτησασα δε αυτεων εκαστη φιαλη τε χρυσε την θηκην εδωρεετο τον Δημοκηδεα ὅτω δη τι δαψελεϊ δωρεη, ὡς — *Earum unaquaeque phiala thecam* ſive *auri arcam concutiendo eruens Democedem tam luculento munere donavit, ut ſervus*, — & plana via erit. Tzetzes, laxius explanatione uſus, χρυσαις φιαλαις τον στεχεον εκεινω, *Democedi*, Chil. III. p. 314. *Weſſeling.* Tentamina proſtant H. Stephani, Palmerii, Gronovii, Reiskii. Gallus Jo. le Febure hunc in ſenſum accipiebat Herodotea: *chacune d'elles vuidant une fiole pleine d'or dans une caiſſe, la donnerent à Democede avec la caiſſe.* Reliquis mea quoque ſuccedat coniectura, τον χρυσον tantum ſcribentis pro τε χρυσε Herodoti verba, ὑποτυπτησασα δε αυτεων ἑκαστη φιαλη, τον χρυσον συν θηκη εδωρεετο τον Δημοκηδεα· interpretor: *earum autem ſingulae phiala eruentes*, (*aureos ſtateras*, ex arca videlicet) *auro & phiala donabant Democedem*: atque ita verum me reperiſſe arbitror; probe tamen ſciens, veritatis ſaepe nos decipi ſimulacris. Primum egeſtos ex arca ſtateras continens *phiala* auri erat. θηκη. Deinde τον χρυσον — εδωρεετο τον Δημοκηδεα, qua ante ſtructura, δωρεεται μιν Δαρειος π. χ. δυο ζευγεα. Quid tandem ſit ὑποτυπτειν Kuſterum docuit Hemſterhuſius vid. ad Ariſtoph. Aves v. 1145. Küſter. dedit & Bergler. Herodotea ex lib 2. c. 136. ubi κοντω ὑποτυπτοντες ες λιμνην notat. *conto in paludem immiſſo egerentes quod adhaerebat luti*: omiſere locum He-

Herodoti VI c. 119. p. 370. 37. ὑποτυψας τουτω αντλεει. Aristophanis anseres latis pedibus usi *veluti palis* ὥσπερ ἄμεις, lutum *eruentes* ὑποτυπτοντες, in pelves ενεβαλον. Similiter uxores Darii quaeque dicuntur ὑποτυπτουσα φιαλη, tamquam palis usae *phialis:* nec mirum, *phialarum* enim ampla quidem erat capacitas, sed lata figura *palarum* instar. vocem idcirco Hebraeam ינים, qua *palae* designantur, φιαλας interpretantur Numer. IV. 14. In Homero φιαληνας, ponunt χαλκειον εκπεταλον λιβετωδες· vid. Athen. XI. p. 468. E. p. 501. A. Eustath ad Il. Ψ. p. 1412. 30. & Wetsten. ad Joannis Apocal. V. 8. *vas* sive *potulum* εκπεταλον amplum est, *atque expansum instar folii* vel *laminae*: Athen XI. p. 485. E. 494. E. 496. A. Harpocrat. in v. τριπτηρα. — Istarum itaque Darii uxorum unaquaeque donabat Democedem (fortasse regio more προπεπωκυια·) λαβουσα πληρη χρυσιων [μεσομφαλον γε] φιαλην· Sic apud Athen. XI. p. 502. A. scribendus est Theopompi Comici Tetrameter, ex Althaeo sumtus *Valckenar.* — Verba operose tractata ab viris doctis, ut ostenderetur in eo nihil ab se intelligi. Inde sustinet in Proleg. p. 137. H. Stephanus producere ad venditandum ὑποκυπτουσα, quasi in ὑποτυπτουσα nihil sit nisi ineptum, praesertim si quis Vallae interpretationem sequatur, quum suum istud explicare non audeat, vel nequeat Portus in Vallae quidem versione sensum bonum esse ait, sed Graeca verba aliud indicare, & ὑποτυπτειν esse subverberare, succutere, leviter verberare, quatere verberando, pulsando decutere. Et quo non ille trahere conatur vim verbi eius, ut

exornet ſuum impetum, quo vult ab unaquaque phialae thecam leviter verberatam & ſuccuſſam, ut excciderent nonnulli aurei, addita magna continentiae iactantia de neceſſitatis ademtione. Quae omnia ignorans ante ſe ab his duobus acta eſſe Grentemesnilius, ei ſuam quoque fiduciam admovit vel in Valla convincendo erroris, vel in correctione tentanda. Quorum ut alterum ſucceſſit ei feliciſſime, perinde ut reliquis; ita quis probet tantam libertatem in aliena manu? ut reponatur *επισαττεσα δε αυτεων εκαστη φιαλην τε χρυσεοις συν θηκη.* Longe aliud cogitandum. Primo MS. habet *φιαλη τε χρυσε.* quod admittendum eſt, quum teſtante documento tam vetere & certo nequeat hinc repelli locutio tam ſaepe ab hoc ſcriptore uſurpata, prout exempla in promtu poſuit Aem. Portus in Lexico. Unde paullo ante confirmatur gemina locutio auctoris, *δωρεεται μιν ὁ Δαρειος πεδεων χρυσεων δυο ζευγεσι.* Quod certiſſimum eſt itaque, attingere hanc partem vir doctiſſimus non debuit. Sed nec in ceteris aliquid mutandum eſt, & modo vertendum: *tum unaquaeque* pectus *ſubverberans*, vel reverentiae & honoris regii cauſa, vel laetitiae ac pietatis, vel denique conſpectu viri extranei *phiala auri cum theca Democedem donavit.* Eſt enim haec pulcherrima Graeci ſermonis ratio, ut verbis, quibus aliqui feciſſe quid in ſe ipſis narrantur, licet ſint modi, ut loquuntur, activi, & hinc requirerent additum quartum caſum, nihil addant, ſed nude tantum ponant, intellectui reliqua committentes. Tale eſt *αναφερων* vel *ανενεγκων*, quo utitur Dio de Claudio reſipiſcente, & in

cuius

cuius exemplis longiſſimus eſt Theſaurus Stephani, non addito ἑαυτον. Tale iſtud παρασεισας eleganter illuſtratum in notis Caſauboni ad Theophraſti characterem περι αδολεσχιας. Tale επαιρειν 2. 162 Ὁ δε Αμασις επαρας απεματαισε. Id quoque nihil eſt, niſi femora & propinqua natibus membra ſubintelligas. Tale iſtud pulcherrimum εχυσαν in lib. 5. c. 41. de gravida. Tale eſt politum illud απορριψαι apud Lucam in Act. Apoſt. 27. 43. εκελευσε τε τυς δυναμενυς καλυμβαν απορριψαντας πρωτυς επι την γην εξιεναι. Quod etiam nihil eſt, niſi vel ſe ipſos, vel veſtimenta ſubintelligas. Et ita ὑποτυπτυσα: — *Gronov.* — Viri doctiſſimi, qui ad has Muſas commentati ſunt, hic parum viderunt. — Verba egregia, ſed non uno naevo deformata. Alii τυ χρυσυ την θηκην. alii τον χρυσον συν θηκη. alii denique τυ χρυσυ συνθηκην. Perperam omnes: Quin Graeci ὑποτυπτειν εις την θηκην non ὑποτυπτειν την θηκην. Quare reſcribo, idque ut mihi videtur, certiſſime: ὑποτυπτυσα δε αυτεων εκαστη φιαλη ΕΣ ΤΗΝ ΧΡΥΣΟΘΗΚΗΝ εδωρεετο τον Δημοκηδεα *Unaquaeque autem earum phialam in arcam nummariam ſubmittens, Democedem tam luculento munere donavit*, ut — Ita loquutus eſt idem lib. 2. c 136. κοντω γαρ ὑποτυπτοντες ες λιμνην, ὁ, τι προσχοιτο τυ πηλυ τω κοντω, τυτο συλλεγοντες, πλινθυς ειρυσαν. Eſt autem χρυσοθηκη arca nummaria, ut αρτοθηκη arca panaria & notanda vox, quae elegantiſſima eſt. θησαυρον χρυσυ vocant Graeci recentiores. Matth. II, 11. και ανοιξαντες τυς θησαυρυς αυτων, προσηνεγκαν αυτω δωρα, χρυσον, και λιβανον, και σμυρναν. Atque ita quoque intelligendus Lucianus in Timon. 41.

T. I. p. 151. loco celeberrimo, ſed quem minus perſpectum habuerunt interpretes. Ita autem loquitur Plutus: *Σε φημι*, ΘΗΣΑΥΡΕ ΧΡΥΣΟΥ, *ὑπακουειν Τιμωνι τουτῳ, και παρασχειν σεαυτον ανελεσθαι. σκαπτε, ω Τιμων, βαθειας καταφερων· εγω δε ὑμιν* ΑΠΟΣΤΗΣΟΜΑΙ. Ita procul dubio ſcribendum. *Ego vero locum dabo, & de iure meo decedam.* Libanius Vol. I. p. 373. *Θησαυρων* ΥΜΙΝ ΑΠΟΣΤΗΣΟΜΑΙ *των εμαυτου.* Quod geminum eſt. Quare nihil ultra de hac lectione dubitandum. — Haec *Toupius* Emend. ad Suid. P. III. Lipſ. Vol. I. p. 575, 576. qui, me quidem iudice, locum hunc vexatiſſimum feliciſſime reſtituit, quare eius hanc emendationem, ſi quae unquam, certiſſimam, in contextum recipere nullo modo dubitarem, & praeeuntem habeo Larcherium, qui in verſionem ſuam eam recepit.

δαψιλεϊ) *δαψιλῆ* Vind. haud contra dialectum.

Poſt *φιαλεων* comma poſuit Ald. Camer. I. II.

ἑπομενος) deſit Arch. Comma poſt *οικετης* abeſt, poſitum poſt *τω*, Ald. Cam. I. II.

Σκυτων) *Σκητων* Arch. poſt *ανελεγετο* colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXXI.

ωμιλητε· πατρι) Med. Paſſ. Vind. Arch. Valla cum Pariſ A. apud Larcher. alii cum Aldo *ὁς* interponunt, legentes *ωμιλησε πατρι, ὁς.* Inſulſum *ὁς* damnavit Gronovius, nec induxit, Reiskio merito demirante. Tolerari non debuit. Simile erit

erit Homeri Il. Z. 396. τὸ περὶ δὴ θυγατηρ ἐχεθ' Ἑκτορι — ſi ad ſtructuram animus ſe verterit, & VI. 12. τὴ παρεσῃ (δουλιὴν) συνεχεσθαι conflictari. *Weſſel.*

ἐν Κροτωνι) Ask. Paſſ olim cum Ald. ἐν τῃ Κροτωνι. Poſt ταυτην abeſt comma Ald. Camer. I. II. poſitum poſt ἐτεϊ.

πρωτος) ὡλλος Paſſ. & Steph. margo. Comma poſt ἁδεν των Ald. Camer. I. II.

ἐσι ἐργαληϊα) Non legit Arch. Vind.

δημοσιη) Neque hoc Arch. nec Valla: ambo male: olim Medici publice conducebantur, indice Strabone Lib. 7. p. 273. cum ſcholio Caſauboni. *Weſſeling.*

Poſt Αθηναιοι abeſt comma Ald. Camer. I. II. poſt ἐτεϊ comma in iisdem.

δυων ταλαντων) Med Ask. Paſſ. Vind. Arch. Olim cum Ald. δυοιν ταλαντοιν. Poſt Σαμον colon ante Reiz. poſt ων τουτο comma Ald. Camer. I. II.

ὁτε πρωτοι μεν &c.) ὁτι Vind. Arch., mox πρωτοι deſit Ask., ut Arch. ἡτροι ευδοκιμησαν καὶ ανα πασαν την Ἑλλαδα ευφημιζοντο, δευτεροι. Voluitne Arch. librarius ἡτροι ελεγοντο, καὶ ανα πασαν την Ἑλλαδα ευφημιζοντο; ſententia non erit mala, fortaſſe etiam nonnullis ſpecioſa, mihi tamen ex critici interpretamento nata. *Weſſeling.*

Poſt δευτεροι δε abeſt comma Ald. Camer. I. II.

αυτον δε χρονον) Med. Ask Paſſ., δε τουτον χρ. Pariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. Quae ſequuntur attigit Euſtath. in Dionyſ. v. 419. Poſt πρωτοι colon habet Ald. Camer. I. II.

ad

ad Cap. CXXXII.

Post εγεγονεε punctum in Ald. Camer. I. II.

τȣ ες Ελληνας) τȣτȣ τȣς Ελληνας Arch.

Post ιωντο abest comma Ald. Camer. I. II

ανασκολοπιεισθαι) ανασκολοπιζεσθαι Arch. & Vind Generosam hanc Democedis deprecationem recte laudat Dio Chrys. Orat. 77. p. 653 A. *Wesseling.*

διοτι) ὁτι ora Steph. Ask. Pass. Post τȣτȣς abest comma Ald. Camer. I. II. idem in his abest post παραιτησαμενος.

επισπωμενον) Sic. Codd. excepto Vallae libro; verum est επισπομενος.

τω βασιλεϊ) Deest Articulus Arch. Pass. & abesse potest. παρα τω βασιλεϊ Ald. Camer. I. II. & Edd.

ad Cap. CXXXIII.

Post γενεσθαι punctum Ald. Camer. I. II. idem in his post φυμα & colon ante Reiz. post προσω.

επεδεξε) Arch. Vind. επεδειξε alii cum Suida in Δημοκηδης & Ald. Colon post hanc vocem ante Reiz.

εξορκοι μιν) Med. Ask. Pass. Suid. εξορκεϊ Ald. Arch. Vind.

η μην) η μεν Vind. Arch. Ask. Pass.

εκεινην τȣτο το) εκεινην τȣτο, το, Ald. Camer. I. II. in quibus & post ȣδενος των comma exstat.

αισχυνην εςι) Med. Pass. Ask. Suidas ες αισχυνην. Praepositionem damnant Ald. Vind. Arch. Paris. B. Sustuli codd. imperio praepositionem.

Euri-

Euripid. Hecub. v. 1241. και γαρ αισχυνην φερει Πραγμα — Plato Menex. p. 241. A. ἡ νικη αισχυνην φερει *Weſſeling.* Reſtituit etiam Gronovius ες l. c. 10. παρα βαρβαροισι και ανδρα οφθηναι γυμνον, ες αισχυνην μεγαλην φερει· quam ex Med. cod. praepoſitionem ες adiecit, illam merito non neceſſariam iudicabat, quo humaniorem in Herodoto poliendo ſucceſſorem ne optaſſe quidem tacitis votis potuit Gronovius: Thucyd. I. c. 5. ουκ εχοντος πω αισχυνην τουτο το εργον, φεροντος δε τι και δοξης μαλλον. Aelian. V. H. l. 2. ὃ μην εδρασεν ουδεν των εν τοις Ἑλλησιν αισχυνην φερόντων. *Quae habent* vel *adferunt ignominiam* dicuntur αισχυνην εχοντα, vel φεροντα· in his valde dubitari poteſt, an locum ſuum ες poſſit tueri: ſaepenumero quidem iisdem verbis εχειν & φερειν adiicitur ab Herodoto praepoſitio; ſed in diverſiſſimis loquendi formis, in quibus illa ſignificant *ſpectare* vel *pertinere*: τα ες Ησιοδον τε και Ομηρον εχοντα II. c. 53. IX. c. 42. τον χρησμον, τον M. επε ες Περσας εχειν IX. c. 32. ουκ ες γυμνικους αλλ' ες αρηϊους αγωνας φερον το — μαντηϊον. VIII. c. 137. επηλαι οἱ αυτικα, ὡς ειη τερας, και φεροι ες μεγα τι. Talia, Herodoto frequentata, parcius alibi reperientur, praeterquam apud eius imitatores, quos inter eminet, in his etiam adhibendis, Pauſanias: huius VIII. p. 701. legitur φερειν ες εκεινον το ασμα· & X. p. 842. L. I. p. 104. τουτο το επος ες τους τεθνεωτας εχειν νομιζοντες. II. p 133. το επιγραμμα ες γυναικας αλλας εχε. V. p. 380. ες τουτον τον ανδρα εχει το μαντευμα. V. p. 407. ista εν τοις εχουσιν ες Αργειους εθηλωσα· p. 427. της υπονοιας το πολυ ες Ευμηλον τον Κορινθιον εχειν ημιν· cum poſtremis comparari

parari poteſt hoc, diverſum tamen, Antiphontis Orat. IV. p. 119. 7. τα ισχυη της ὑπονοιας εις τουτον φεροντα. & p. 120 8. τα ισχυη του φονου επι εμε φεροντα. Haec ad manum non erant Arnaldo ſcribenti Var. Conject. p. 210 & p 416. Monſtret mihi quis in Herodoto vel aliis ſcriptoribus optimis, τα εις δειλιαν, vel βλασφημιαν, vel εις ονειδος φεροντα, fatebor etiam dici potuiſſe τα εις αισχυνην φεροντα· ſed quae diverſi ſunt generis mihi non incognita, quod nimis fit frequenter, permiſceri nolim. *Valken.*

ad Cap. CXXXIV.

απεδεξε) Steph. margo. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Olim απεδεξατο ex Ald. & Med. Poſt τοισνδε colon Ald. Camer. I. II. abeſt in his comma poſt ανδρα.

μεγαλων δεσποτην) Arch. Vind. Paſſ. Ask., δεσποτην μεγαλων alii cum Ald. Poſt εκμαθωσι comma Ald. Camer. I. II. poſt αρχοντας colon ante Reiz.

φερει) συμφερει Ask. ora Steph.

νεας εις) νεος ης Ald. Camer. I II.

αυξανομενω) αυξομενω ora Steph. & Euſtath. in Odyſſ. p. 1447. 28. ſed συναυξανονται, quo quoque modo Schol. Odyſſ. B. 315. Poſt σωματι comma, colon poſt φρενες Ald. Cam. I. II. Ex Democrato habet Stobaei Serm. CXV. p. 592. Αυξανομενε γαρ τε σωματος, συναυξονται φρενες· γηρασκοντος δε, συγγηρασκουσι, — quae his ita reſpondent, ut eodem fonte manarint. Saepe opinatus ſum, perperam Democriti nomen fragmento apud Stobaeum adpingi, debuiſſe enim

enim Herodoti. Nunc, cum ambo eiusdem fuerint temporis & aequales, philoſopho & medico dictum, ipſius ſententiis bene congruens, nolo auferre. *Weſſeling.* Poſt γηραασκοντι δε comma Ald. Camer. I. II.

και ες) και εκας ες Ald. Cam. I. II.

εκ διαδαχης) Habet Suidas in V. hoc ex fonte. διαδοχης. Arch. Vind. qui mox αμειβετο. poſt η μεν comma Ald. Camer. I. II.

ζευξας,) Paſſ. Arch. Vind. ora Steph. Pariſ. A. B Vulgo cum Ald. ζευξαι γεφυρεαν· εκ δε της. Poſteriora ad eum modum certatim formarunt docti viri, & recte: rei indoles & Mſſ teſtantur, nec minus iuſtum videri, quod inſuper mutatum Infra L. IV. 117. Darius γεφυρεαν ζευξας — διαβεβηκε ες τηνδε την ηπειρον. *Wſſeling.*

λεγει — ταδε) Med. Arch. Paſſ. Ask. alii cum Ald. λεγει δε Ατοσσα ταδε. poſt quam vocem punct. Ald. Camer. I. II.

ες Σκυθας) Med. Ask. Paſſ. επι Σκυθας levi diſcrimine Pariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. Camer. I. II. &c. in quibus nullum comma poſt ετοι γαρ, colon poſt στρατευεσθαι, nullum comma poſt επιθυμεω γαρ neque poſt πυνθανομενη, ſed habent poſt θεραπαινας & Αργειας & Αττικας.

Αττικας) Αττικας τε Arch. Poſt παντων comma Ald. Camer. I. II.

δεξαι) δειξαι Arch. Paſſ. Vind. comma poſt της Ελλαδος Ald. Camer. I. II. quod in his abeſt poſt κατηγησασθαι poſitum poſt τουτον. Colon in iisdem poſt Δαρειος.

Περσεα·) Περσεων μεν Arch. poſt τουτω τω com-

comma Ald. Camer. I. II. nullum poſt λεγεις, punctum poſt αυτες.

ἑκαςα αυτων) εξαγγελεσι ἑκαςα αυτων Ask. Arch. Paſſ. εξαγγελλεσι Ald. Cam I. II.

ad Cap. CXXXV.

ἀμα επος τε και εργον) ἀματ' επος εφα (εφατο Ask.) Med. Paſſ., ἀμα επος τε και εργον Arch. Vind Valla, ἀμα επος τ' ειπε και Ald. Edd. Solens Homerum imitator Il. T. 201 Αυτικ' επειθ' ἀμα μυθος ην τετελεςο δε εργον· Quod dudum animadvertentem Euſtathium p. 1182. 30. operae pretium eſt audire. Τετο δε ὁμοιον εςι τω ἀμ' επος, ἀμ' εργον· ὁπερ Ἡροδοτος ζηλωσας φησι· ταυτα ειπε και ἀμα επος τε και εργον εποιεε. Nolo dicere Theſſalonicenſem praeſulem Mſſ. ad amuſſim convenire, id ſolum, ceſſare poſt haec fluctuationes de veriore ſententiae ſcriptura debere. Patronum Valkenarius ſuae opinionis allegare cod. Ask. poteſt. *Weſſeling.* Vulgabatur ante Gronovium και ἀμα επος τ' ειπε. In aliis codd. nec reperitur ειπε, neque εφα· hoc, Doricum, ferri nequit: ſed Herodotea ſunt εφατο, εφαμην, φαμενος· extra poetas illa quidem rariſſima, niſi quod Aelian. in V. H. εφατο, II. c. 2. & frequenter adhibuerit alibi. Herodotum itaque ſcripſiſſe ſuſpicor: ταυτα ειπε· ἀμα τε επος εφατο και εργον εποιεε *iſta dixit, & ſimul atque dixiſſet rem aggrediebatur*: ſive *nec dicta res morata*, ut loquitur Juſtinus II. 3. Solet & Noſter ita loqui p. 47. 2. ἀμα δε ταυτα ελεγε — και απεδεικνυε· p. 269. 41. ἀμα τε ελεγε ταυτα και εδεικνυε. p. 461. 41. Homerum illud, ἀμ' επος τε και εργον, in ſermone quotidiano dicebatur de re *dicto* paene

paene *citius* confecta, ἁμ' επος ἁμ' εργον, Zenob. I. Proverb. 77. Quando ad εργον adiecit Herod. εποιεε, putem & επος εφατο non spernendum; praesertim ubi Membrana Florent. εφα ostentat. In Eurip. Bacch. v. 1080. Και ταυτ' ἁμ' ηγορευε, και προς ουρανον και γαιαν εστηριζε φως· hoc tempus (non εστηριξε) poscit usus Euripidis, & ratio loquutionis, vid. Electra v 788. Plut. T. 2. p 782. C. Chariton VII. p 122. Ez. Spanhem. in Callim. H. I. v 87. & 92. Homer. Il. T. 242. αυτικ' επειθ' ἁμα μυθος εην, τετελεστο δε εργον· est sane sublime dictum, quidquid disputent viri docti, notum illud: ειπεν ὁ θεος, γενεσθω, και εγενετο. *Valkenar.* Post εποιεε colon ante Reiz. abest post εφι comma Ald. Camer. I. II. in quibus comma post Ἑλλαδος.

διαδρησηται) διαδρησεται & απαξουσι Arch. Vind.

Post εδεετο αυτου comma Ald. Camer. I. II. punctum post ἡξει.

τα εκεινου) defit Arch. τα.

πολληπλησια) πολλαπλησια Vind. Pass. Ask. παραπλησια Arch. Nullum comma post προς δε habet Ald. Camer. I II.

ὁλκαδα) Citat Eustath. Hom. p. 741. 63.

Post παντοιων colon, post την comma Ald. Cam. I II παντων Pass Ask.

πλευσεσθαι) πλευσασθαι Arch. Post μεν δη & εμοι commata omisit Ald. Cam I II post ταυτα in his colon, sed abest comma post Δημοκηδης δε.

μη εὖ) Tametsi εὖ Euripid Phoeniss. v. 998. ως ευ πατρος εξειλον φοβον, κλεψας λογοισι comparetur, claudicabit sermo: Steph μη ἑ, conie-

cit, minime *ευσοχως*. Pavius *μη ὲ*, Reisk. *μη εὖ*, leniſſima medicina, quam emendationem Reizius in re praetulit vulg. *εὖ*. adfirmatur haec emendatio a cod. Reg. A. apud *Larcher*. Poſt *ηπιδεαμων* comma Ald. Cam. I. II.

παντα) Ora Steph. Arch. Vind. Paſſ. *παντων* Med. *παντως*. Ald.

καταλειψειν) *καταλειπειν* Arch. Vind., poſt *εχοι* punctum Ald. Camer. I. II. abeſt his comma poſt *ὁλκαδα*, poſitum poſt *την*.

την οἱ) *την ὁ* Paſſ. Arch. margo Steph. Vind. Ask.

τετω ταὖτα) Non intercedam, ſi qui cum Reiskio *ταυτὰ* pinxerit. *Weſſeling*.

αποτελλει) *απετελλεν* Arch. Vind. poſt *θαλασσαν* colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXXVI.

καταβαντες δ' ὅτοι) *ὅτω ες Φοινικην* Paſſ. Ask. & *εκ Φοινικης* Arch. Valla. Mallem *καταβαντες δ' ὅτο ες Φοινικην* ex Mſſ. quippe venuſtius. *Weſſeling*. Poſt *Φοινικης* comma Ald. Cam. I. II. in quibus colon poſt *επληρωσαν*.

αυτησι) Med. Arch. Paſſ. Ask. olim *αυτοισι* cum Aldo, poſt *μεγαν* nullum comma habet Ald. Camer. I. II.

παρεσκευασμενοι) *παρασκευασαμενοι* Arch.

αυτης) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Valla, *αυτη, τει* Ald. Edd.

εθηευντο) *θεευντο* Arch. cum Vind. poſt *απεγραφοντο* punctum Ald. Camer. I. II.

ὀνομαστα) *ονομαστοτατα* Arch. cum Vind.

εκ

ἐκ ῥηγωνης) Κροτωνος iidem cum Valla. Κρηγωνης Ald. Med. Paſſ. ῥηγωνης Ask. Vulgata ἐκ Κρηγωνης nullis defendi machinis poteſt: nam nulla umquam in Italia urbs Creſtone. Habet τὴν ὑπερ Τυρσηνων Κρηγωναι πολιν L. I. 57. quae utrum Italica fuerit, diſputavimus uberius. At demus dubia in re eam Italiae, huc ſane referetur perperam, ſiquidem in mediterranea regione ſedem occupans, Corton eſt ſive Cortona, modo ne fallat Dionyſ. Halic. Quid porro ἐκ Κρηγωνης της Δημοκηδεος; neque enim Creſtonaeus domo & origine Democedes, verum Crotoniates. Atque haec Gronovium nihil eſſe morata merito demiror. Retinuit *Vallae* Latina *ibi Ariſtophilides Tarentinorum rex, & ipſe Crotonienſis*, ad ipſius Graeca ὠδεν προς Διονυσον. Laurentii liber ἐκ Κροτωνος της, — ſicuti Vind. & Arch. Quae quidem ſi adiuves, & ὁ ἐκ Κροτωνος — reponas, tolerabilis, ſed durior erit ſententia: *Ibi vero, qui ex Crotone Democedis, Ariſtophilides.* Nec liquet aliunde Ariſtophilidem, Tarentinorum regem, Crotone natales accepiſſe. Mihi cum locus hic novationem effugere nequeat, blanditur cum maxime editum ἐκ ῥηγωνης, *ex indulgentia*, ῥαθυμιᾳ, *facilitateque* Democedis, Tarentino regi in exarmanda navi & Perſis vinciendis nimium concedentis. Addunt novanti conſenſum Mſſ Ask., & eruditiſſimi viri *Hemſterhuſius*, *Geinozus*, *Valkenarius*, qui poſtremus: Mihi quoque dudum venerat in mentem ἐκ ῥηγωνης: quod viros inſignes adſequutos coniectura liquet ex Differt. Herod. Weſſelingii p. 31. Memineram olim in Herodoto vulgatum ες Σαβας pro ες Αβας, & con-

trario vitio ſcribi ες Ινδες, & ες Κωλον: ubi ες Σινδες & Σκωλον exhibebit edit. Weſſelingii, cui hanc correctionem adfirmandam relinquo: multa mihi quidem in mundo ſunt, quibus uſus varii vocis ερεσωιη poſſent adfirmari; perpauca tamen ad ſententiam apte reſpondentia, quam hic locus me iudice poſtulat. — Probavit hanc emendationem quoque *Larcherius*.

Poſt νεων colon Ald. Camer. I. II.

ερξε) ειρξε Arch. Vind. Ask. Paſſ. ſine cauſſa.

ηδη) abeſt a Paſſ. comma poſt και τα Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXXVII.

Poſt ἑτοιμοι εσαν punctum poſuit Ald. Camer. I. II. poſt οἱ δε comma, idemque poſt ανταπτοντο τε, enclitica τε deſit Ask.

και τοισι σκυταλοισι) Med. Paſſ. Ask. Arch. τησι σκυταλησι Ald. & Edd. Vind. Pariſ. A. B. & gloſſa Conſtat librariorum diſſenſus. Gloſſator Mſ. σκυταλοις, Editus ab Aldo ſtat, quod levis momenti. *Weſſeling.* Poſt ταδε colon Ald. Camer. I. II. in quibus comma poſt ὁρατε τα.

κως ταυτα βασιληϊ) και κως Arch. Vind. tum βασιληϊ, & iterum, vulgo cum Ald. βασιλει.

περιυβριζθαι) Ald. Vind. Med. Ask. Paſſ. Alii περιυβριζεσθαι.

ὑμιν — καλως) Deſunt haec quatuor Arch.

απελεσθε) απεληθε Ald. Camer. I. II.

της δε) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. olim cum Ald. ταυτης.

ταυτα λεγοντες) Med. Ask. Paſſ. Alii cum Ald. ταυτα δε.

επειθον) επιθον Arch. Vind. Poſt γαυλον τον. comma Ald Camer. I. II.

ηγοντο) Vind. Med. Arch. Ask. Paſſ. αγοντο neglecto augmento Ald.

δε ετι) Ask non, ut Editi, iunctim. poſt Δημοκηδης comma ante Reiz. poſt αναγομενοισι abeſt comma ab Ald. Cam. I. II.

Δαρειω σφεας) σφεας Δαρειω Paſſ. Ask. Arch.

βασιληϊ) βασιλεϊ Ald. Cam I. II. comma poſt γαμων τετον ante Reiz. poſt Δαρειε εων comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXVIII.

εκπιπτωσι) Med. Vind. Arch. Ask. Paſſ εμπιπτωσι Ald. & Edd. Poſt ὁ δε comma Ald. Cam. I. II.

αυτον ϛολος) Arch. Paſſ. Valla Pariſ. B. αυτων vulgo. Fuit, cui ην δι' αυτων idem ac *ſi propter haec.* Equidem oblitus haud ſum obſervationis Th Bezae in Ep. ad Rom. VI. 4. & Hug. Grotii ad Hebr. I. 2. de ſimili praepoſitionis uſu parum, profecto ſtabili & certo. *Weſſeling.*

Κνιδιοι μονοι) Paſſ. μουοι alii omnes contra morem. Potior cod. auctoritas, quae ex Ionum ſermone μονοι & μαλιϛα δη tuebitur. *Wiſſeling.* Poſt γινεσθαι comma Ald. Camer. I. II.

μαλιϛα δη την) Arch. Alii δη non habent. vid. Weſſelingii notam antecedentem. Poſt υποδεξαμενος comma Ald. Camer. I. II. iidem poſt επειθον punctum ponunt, colon poſt προσφερειν, pro quo προφερειν legunt.

επρηχθη) εσαθη Arch. Vind.

εκ της Ασιης) negligit haec Arch. In Ask.

Paſſ. ἐκ τῆς Ἀσίης ἐς τὴν Ἑλλάδα. Poſt Περσαι colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXIX.

Ἑλληνίδων) Ἑλληνίδα Arch. & Ald. cum Edd. poſt h. v. comma poſuit Ald. Camer. I. II. & poſt αἰτίην colon edd. ante Reiz.

ὡς εἰκος) ὡς οἰκος Pariſ. A. B & D. apud *Larcher.* qui Jonicum hoc praefert.

οἱ δὲ στρατευομενοι) Arch. Valla. ceteris οἱ δὲ abſunt. Auxi ex Arch. hiulcam orationem: idem Th. Galeus tentavit, tacito ſchedarum nomine, unde Gronovii adſenſum auferre non potuit; & viam tamen muniverat Valla. *Weſſeling.* Quando vertit Valla, *partim negotiandi, partim militandi gratia*, legiſſe videtur, quod & in codd. inveniſſe Galeus, οἱ δὲ στρατευομενοι. Inſolenter vulgata corrigens, praeterquam ex inviolatae, quam vocat, bonitatis codice, hic tamen iſta variis modis pertractat. κατ' ἐμπορίην, στρατευομενοις· non eſſet etiam abſurda lectio; poſſet & alicui incidere κατ' ἐμπορίην στραγγευομενοι· mihi correctoris videtur eſſe illud οἰδε, & στρατευομενοι male iam olim a librario repetitum, cuius vox iſta paullo ante deſcripta adhuc inhaereret memoriae; nam hoc aevo cui tandem ſponte ſua Graeci militatum veniſſent in Aegyptum? Perſis? milite quidem Graeco Perſae recentioris aevi libenter utebantur; de Cambyſis tempore nihil tale conſtat. *Valkenar.* Poſt των ante ην comma Ald. Camer. I. II.

ὁ Αἰάκεος) Med. Arch. Ask. Paſſ. Vind. Valla, veriſſime. Αἰακαιος Ald. Recte Αἰάκεος: nam filius

filius Syloſontis Aiaces vocatur VI. c. 13. Αἰακης — παις Συλοσυντος τε Αἰακεος. *Valken.*

τις τοιηδε) Arch. Ask. Paſſ. Vind. vulgo cum Ald. τοιηδε τις. Vide Suidam in χλαμυς.

χλανιδα και περιβαλομενος πυρρην) περιβαλλομενος Arch Ald. πυρην Arch. Reiskius Τυριην, Tyria infectam purpura, nulla neceſſitate. *Weſſeling.*

επεθυμησε) επιθυμεε Med. aberrans. Hic maiore iure quam ſupra c. 127. ex perverſa ſcriptione Med. cod. επιθυμεε, poni potuerat επεθυμεε, commendatum a vicino ωνεετο. Cambyſis ſatelles Chlamydem επεθυμεε ωνεεσθαι. Herodotus in iſtum ſenſum ſcribit ſimpliciter ωνεετο ſicuti I. c. 69. χρυσον ωνεοντο Lacedaemonii, quod aurum Croeſus ωνεομενοισι εδωκε δωτιμην Vid. Weſſeling. ad. P. 34. n. 12. Mirum hic toties cur dicatur χλανις, quae fuerit χλαμυς. voces librariis frequenter inter ſe permutantur. *Valkenar.* Poſt χλανιδος, colon Ald. Camer. I. II. idem poſt λεγει & comma poſt χρηματος, quod poſt αλλως abeſt.

γενεσθαι παντως) γενεσθαι παντως τοι. Sic diſtinguunt Ald. (in qua παντως) Arch. Vind. Pariſ. A. B. & Fragm. Valla, Aldinam & tot codd. diſtinctionem aſpernari temerarium: αλλως διδοναι *gratis donare* ponitur contra χρηματος πωλεειν. *Weſſeling.*

αινεσας ταυτα) αινεσας δε Arch. cum Vind. Vulgo γενεσθαι παντως τοι αινεσας.

ad Cap. CXL.

Ὁ μεν δη) Med. Arch. Paſſ. Ask. ὁ μεν ων Ald. & Edd.

ευηθεην) Arch. Vind quod placet, ευηθειην alii cum Ald. qui punctum post h v. posuit. Post προβαινοντος comma Ald. Camer. I II.

ες τȣτον τον) ὡς τȣτον τον Med. Pass. Ask. Alii omnes ες τȣτον τον cum Ald. & rectius. Quinimo ες τȣτον: alterum illud ab Herodoto scriptum, quod unus cod. docuit Gronov. mihi ne decem quidem persuaderent: regnum in aliquem devolutum dicitur περιελθειν, aliisve verbis eiusdem potestatis, εις τινα, numquam προς τινα, neque adeo etiam ὡς in talibus locum invenit: vid. notata in lib. I. c. 120. & lib 2. c. 135. *Valkenar.* post τω ante κοτε comma inseruit Ald. Camer. I. II.

των βασιληος οικιων) colon hic in Ald. Camer. I. II. των τȣ βασιλ. Fragm. Paris.

αγγελλει) Med. Arch. Pass. Ask. Vind. αναγγελλει Ald. Paris. A. post θωϋμασας comma Ald. Camer. I. II.

ἑωϋτον) Arch. Vind. Pass. Ask. Fragm. Paris. αυτον. Med. Ald. Edd. ἑωϋτον. & colon hic ante Reiz. Dubitavi, sequererne Mss. plures an in vulgata acquiscerem. Si fastui Persico, quae Pavii suspicio, posterius respondeat accuratius, maneat in possessione: mihi conspirans tot codd. concordia non sine laude censetur. *Wesseling.*

ὡ εγω προαιδευμαι) Valla, ora Steph. Arch. Vind. Pass. Ask. ὁν Ald. & Edd. προσδευμαι Arch. Omni dubio caret, ὡς εγω προαιδευμαι, iam supra non sine plausu L. I. c. 61. tractatum. Reiskius reponebat ȣ εγω προδεδεημαι, *quo ego viro umquam habuerim opus*, istam damnaturus fortasse operam. *Wesseling.* Probatur editum Paris.

A. B.

A. P. & D. apud *Larcherium.* Poſt εχων colon Ald Camer. I. II.

δ' η τις η) Med. Ask. Paſſ. δε τις Arch. Vind. Ald Edd. Pariſ. B. Recte ſuam ex Med. formam recepit venuſtum illud, η τις η ϐδεις, *nullum*, vel *ferme neminem* ſignificans. Proverbio dicebatur εἰς ανηρ, ϐδεις ανηρ Cyrus Xenoph. K. Π. p. 115, 12. τϐτων των περιεϛηκοτων η τινα η ϐδενα οιδα. iſta ſollicitantis H. Steph. conatus, hominis Graece perdocti, monſtrat formulae rariſſimum uſum: advocato etiam Ariſtide (T. I. p. 285.) loca Xenoph. & Herodoti comparavit G. Cantr. N. L. VII. c. 6. Aeliano Sophiſtae hoc adeo viſum fuit elegans, ut quater minimum adhibuerit de N. A V. c 50. VI c. 58. ισασιν Αιγυπτιων η τις η ϐδεις. VII. c. 8. θαυμαζει τις (η τις) η ϐδεις· & XIV. c. 26. Ad tantilla quoque C. Gesnerum attendiſſe, iudicant doctiſſimi viri Prolegomena. *Valkenar.*

ειπειν) ὡς ειπειν Ald. Edd. Arch. Vind. Pariſ. A. B. & Fragm. Valla: ὡς negligit Med. cum Paſſ. Ask. Voces illae ὡς ειπειν, ita interpoſitae, vim habent eam, ut cotinuent quidem, nihilominus rem aliquatenus veram eſſe fateantur. Id quod nunc Darius negare omnino vult, neque prorſus vel minimum debitum Graeco cuiquam agnoſcere. Ad hanc igitur ſententiam quum pertineat iſta loquutio, temere huc immixta, optime reſtituta ex MS. omiſſa particula εχω δε χρονος ειπειν ϐδεν *Gronov.*

παραγετε) παραγαγε Paris. comma poſt ες μεσον Ald. Camer. I. II.

ειρωτευν) Paſſ. quem Reiz. ſequutus eſt ειρωτων Ask. Vind. Arch. ηρωτευν Ald. Edd. Med.

Weſſeling. Poſt πομπας nullum comma Ald. Camer. I. II poſt Δαρειος colon in iisdem.

δς εμοι δδεμιην) abeſt εμοι Ald. Cam. I. II.

χαρις ὁμοιως) comma hic in Ald. Camer. I. II. χαρις η νυν omiſſis reliquis. Arch. poſt ο Συλοσων punctum Ald. Camer. I. II. in quibus poſt βασιλευ comma, poſt διδε colon.

ἀνασωσαμενος) ανασωσαμενος μοι την πατριδα absque δος Valla Arch. Vind. Paene adſentior δος negligentibus codd., quisque ſine eo Syloſontis intelligit deſiderium: facit inſuper eius abſentia petitionem quodam modo ſignificantiorem. Ανασωσασθαι την αρχην, την πατριδα, & hoc de genere plura, Herodoti ſtudioſum fugere non poſſunt. Darii munificentiam Valer. Max lib. 5. c. 2. laudavit. *Weſſeling.* poſt την comma Ald. Cam. I. II.

τε) abeſt Arch. Vind.

ταυτην μοι — εξανδραποδισιος) haec octo negligens ſcriba Arch. praeteriit. poſt φονε comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXLI.

απεφειλε) απεφελλε Paſſ. Arch. Vind. poſt κρατιην τε comma Ald. Camer. I. II.

ανδρως των επτα) ανδρα των επτα marg Steph. poſt γενομενον comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXLII.

Μαιανδριος) Μαιανδρος Ald. Camer. I. II.

επιτροπαιην) Ora Steph. Vind. Arch. Pariſ. A. & in margine B., επιτροπευειν, Ald. cum Edd. επιτροπεειν Med. cum Paſſ. επιτροπαιην ſuum eſſe

L. IV. c. 147. docet, ubi ΕΠΙΤΡΟΠΑΙΗΝ εἶχε ὁ Θηρας τὴν ἐν Σπάρτῃ βασιληΐην. *Weſſeling.* poſt τῳ ante δικαιοτατῳ comma Ald. Camer. I. II. in quibus punctum poſt τοιαδε, nullumque comma poſt πρῶτα μεν, colon poſt ἱδρυσατο.

τετο deſit Arch. & comma poſt το poſuit Ald. Camer. I. II.

ἐλεξε) ἐλεγε Arch. & Vind. poſt τοιδε colon Ald. Camer. I. II.

ἐμοι, ὡς) ὁμοιως ἰσε ϗαι Ald. Camer. I. II. male.

Poſt Πολυκρατεος comma Ald. Camer. I. II. in his poſt ἐπιτετραπται colon.

ἐγω δε τα τω) ἐγω τ' αὐτω πελας Arch. Vind. poſt τα comma Ald. Camer. I. II. Voluerunt Arch. & Vind. ἐγω τα αὖ τω πελας &c. Si ita, non ſequor. Maeandrius bene, pariterque Xerxes, αὐτος δε, τα ἐκεινοισι ἐπιπλησσετ, ταυτα ϗ ποιησειν L. 2. c. 136. *Weſſeling.*

ἐξεπλησε) ἐξεπλησσε Ald. Camer. I. II.

ἐμεωὐτω γενεσθαι) γεγενησθαι Ald. Camer. I. II. Aldinum hoc Gronov. etſi Florentiae nihil enotarit, praeoptat: cauſſas dant adnotationes, minus, ut, quod ſentio, profitear, validas. Equidem ex Mſſ. excerptum non animadverto, Stephanoque mutanti adſtipulor *Weſſeling.* Hoc (γενεσθαι) propagatur ab editionibus citerioribus, haud dubie per errorem typorum ex vicinia in proxime ſequentibus hoc attrahentium idem tempus, quum Aldus & Camerarius in utraque Hervagiana dederat γεγενησθαι, quaſi in anteceſſum decerni illud voluerint, priusquam libertatis dulcedinem acciperent. Omnino id opi-

opinor reponendum, etsi ex Mſ. nihil notaverim & taceat Gale. *Gronov.*

εξαιρετα) Abeſt Arch.

ἱερωσυνῃ) ἱερωσυνην τε Arch. & Vind. non δε, ut alii ἱεροσυνην Ald. Steph. I. & ſeqq. per tot Edd. non debuerat propagari: ἱερωσυνην ſcribunt vulgo Graeci; ἱρωσυνην ſuo more dedit Herodotus. In centenis nominibus ο μικρον praecedit iſtam terminationem; in perpaucis ω μεγα· ſed in his paucis eſt ἱερωσυνην· utraque ſcriptio certa nititur ratione. ſacerdos ἱερωμενος & ἱερωμενη dicebatur, *Dei Deaeve ſacerdos*, ἱεραδαι θεω. *Valken.* Valde miror in ἱερωσυνην coniuraſſe plerosque. Saltem ἱερωσυνην, quod in Arch. & Vind. nam Herod. ἱερωσυνην, ut lib. 4. c. 161. maluit. *Weſſeling.* Poſt τ' εμοι comma Ald. Camer. I. II. idem poſt τω.

ὑμιν) αυτος ὑμιν Arch. Vind. Poſt ὁ μεν comma Ald. Camer. I. II.

επαγγελλετο) Paſſ. επηγγελλετο Vind. Arch. επαγγελετο vulgo cum Ald.

των δε τις) Vind. Arch. Valla, recte; alii τω δε cum Ald. qui poſt τω comma poſuit. των ſcil Σαμιων. Vide II. 137. VI. 75. *Weſſeling.* poſt ειπε colon Ald. Cam. I. II. abeſt poſt δοσεις comma, poſitum poſt των in iisdem.

μετεχειρισας) μεταχειρισας Euſtath. Homer. p. 1429. 26.

ad Cap. CXLIII.

Poſt τω ante ονομα comma Ald. Cam. I. II.

Τελεσαρχος) Med. Arch. Ask. Paſſ. Valla. Alii Τελεσεαρχος cum Ald

ε δη) εδ' ετι Arch. non abſurde. Nullum poſt ἑκαστον comma habet Ald. Cam. I. II. poſt

σφεας

σφεας comma ante Reiz. idem poſt οἱ μεν in Ald. Cam. I II. in quibus & comma poſt τω ante ενομα.

λυκαρητος) λυκαρνητος Steph. ora & Ask. poſt ε γαρ δη nullum comma Ald. Cam. I II..

ὡς οικασι). Arch Vind. Paſſ. Ask εοικασι Med. Ald. &c. comma hic non poſuit Ald. Cam. I II.

εβελεατο ειναι ελευθεροι) Non detractabant Samii libertatem, ſed talem, quae pactio eſſet ſervitutis. de Pauw hariolabatur, εβελεατο ειναι ανελευθεροι *nolebant carere libertate: ανελευθερον libertatis eſſe expertem*: Gloſſas Labaei, ανελευθερος, *illiberatus*, *illiber*, offerre; *illiberum* tyranno parere; hoc iugum Samios recuſaſſe. Poſterius admitto, cetera minime. Gloſſae nihil ad hanc rem, quarum *illiber* idem atque *illiberalis*. *Weſſeling*. Pavii coniecturam in verſione expreſſit *Larcher*.

ad Cap. CXLIV.

ε τε τις σφι) Paſſ. Pariſ. B., idem legunt Pariſ. A. & B. apud *Larcher*. qui probat. αιει τε τις χειρα σφισιν ανατ' ειρετο Arch. Vind. Vulgo ε τε τι σφι cum Aldo. Verius ε τε τις σφι divinavit Pavius cum d' Orvillio ad Chariton III. 8, p. 721. *Weſſeling*.

ἑτοιμοι) negligit vocem ora Steph. cum Arch. Vind.

ςασιωται) ςρατιωται Steph. margo & Paſſ Minimi refert, utrum probetur. Erant omnes eiusdem factionis, Maeandrii επικηροι c. 145. *Weſſeling*. Abeſt comma poſt Μαιανδριος Ald Camer. I. II. in quibus poſt νησε comma.

Οτανεω)

Οτανεω) Οτανεος Arch. Paſſ. Ask. comma poſt h. v. ante Reiz. Poſt εκατεατο colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLXV.

Poſt τω ante ονομα comma Ald. Cam. I. II.

Χαριλεος) Χαριλλος Vind. Χαριληος Arch. & mox cum Vind.

ότιδὴ) ὅτι δὴ Ald. Camer. I. II. in quibus comma poſt εβοα τε, ſed abſunt commata poſt ταχισα & λοιδορεων τε in editis ante Reiz. poſt τοιαδε colon poſuit Ald. Camer. I. II. omittunt hoc poſt εμε μεν, & ανδρων.

δησας γοργυρης) δησαι γοργυρη Arch. Vind. prius etiam Ald. Pariſ. A. δησας Med Paſſ. Ask., γοργυρην hinc habet Harpocrat. in v. Cum praeceſſerit εν τη γοργυρη εδεδετο, non carebit ſua venere δησαι γοργυρη, ex ſcriptis. Sed Gronovium laudo. *Weſſeling.* Haec cum corrupta ſint, tamen intelligere & explicare voluit Aem. Portus, quaſi per Atticam & Jonicam ellipſin ita diceretur pro επι γοργυρης δησαι, Latina autem licet apud eum videre. Sed fruſtra omnia. Neceſſario δησας, ut eſt in MS. *Gron.*

Poſt ηξιωσας interrogandi ſignum ante Reiz, comma poſt τε σε habet Ald. Camer. I. II.

ποιευντας) Arch. Vind. alii ποιεοντας cum Ald. poſt αξιος punctum Ald. Camer. I. II.

τε σε) δε σε Arch. Vind.

ad Cap. CXLVI.

δε ελεξε) δε deſit Arch. Vind.

ὑπελαβε) attigit Thom. Mag. in voce.

Βασι-

βασιλης) Arch. Olim βασιλεος cum Ald.

απολαμψεσθαι) Med Paſſ. Ask. in ceteris απολαμψασθαι.

ὡς ασθενεσατα) ες ασθεν. Arch. Vind. poſt πρηγματα colon Ald. Camer. I. II. nullum in his poſt παραδιδοναι.

παθοντες οι Περσαι, προσεμπικρανεεσθαι) κακως παρος επικρανεεσθαι Arch. Vind. & in marg. Pariſ. B. κακως προσεμπικρανεεσθαι Pariſ. A. B. & Ald. κακως non eſt in Med. Paſſ. Ask. Moratur codd. diſcordia. Si Arch. & Vind. παθοντες — κακως παρος, εμπικρανεεσθαι — attentionem mereatur, mens erit, malum ante perpeſſos Perſas, exacerbatiore in Samios fore animo; uti εμπικραινομενος Αθηναιοισι Hippias L. V. c. 62. γυναικειως εμπικραινομενος Euſebius Stobaei Serm. XLIV. p. 310. Talis Fulvia, Ciceronis amputato capiti, και εμπικραναμενη οι και εμπτυσασα in Dionis Caſſ. Lib. 47. p. 378. Quae quidem ſchedis illis, & κακως mordicus tenentibus patrocinabuntur, eoque amplius, quod προσεμπικρανεεσθαι nimium explicet. At haec Galei & codd. cauſa. Cenſebunt haud dubie alii, παρος ex προς eſſe progenitum. *Weſſeling.*

Poſt Σαμιοισι comma Ald. Camer. I. II. quae poſt βελητας punctum habent.

διφροφορευμενες) Suidas in διφροφορος. *Qui ſellas attulerant* — Valla. Verius Scholiaſtes, φορειοις φορεμενες, Heſychio & Suida *ſeqq.* Etymologus p. 279. Ηρωδιανος τες Περσας φορειοις φερομενες ΔΙΦΡΟΦΟΡΟΥΜΕΝΟΥΣ. Scripſerat, uti bene Alberti, Ηροδοτος τες — Error compendiariae debetur ſcripturae ſaepius recurrens. *Weſſeling.* poſt τε comma Ald. Camer. I. II idem habent

habent poſt εοντας, ſed colon poſt εποιευν & comma poſt Περσικη.

πιεζευμενοι) Med. Ask. Paſſ. Arch. optime. πιεζομενοι antea ex Ald. poſt επικειροι comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXLVII.

τε τας Δαρειος αποστελλων) Δαρειος οι αποστελλων Pariſ. A. B. Vind Arch. Ald. in qua & Camer. I. II. comma poſt τε τας. οι Med. Paſſ. Ask. non legunt. Poſt μεμνημενος comma Ald. Camer. I. II. idem in his poſt ὁ δε, & poſt τον ante αν. & poſt ανδρα. colon poſt κτενεειν ante Reiz.

κτενεειν) κτεινειν plerique. Poſt οι μεν comma Ald. Camer. I. II. colon in his poſt επολιορκεον, comma iterum poſt οι δε, & poſt ἱρω.

ad Cap. CXLVIII.

ανενεικαμενος) ενενεικαμενος Arch. Vind. perperam. poſt τα comma poſuit Ald. Camer. I. II. quae punctum poſt τοιαδε habent & comma poſt αυτε.

εξεσμων) Hinc Heſychii gloſſa. Vallae non intellectum, utpote rarius hinc excerptum εξεσμων, εσμηχον, Heſychius interpretatur. Herod. II. c 37. εκ χαλκεων ποτηριων πισσι διασμεοντες ανα πασαν ἡμερην· hoc vulgo erat σμηχειν τα εκπωματα. Clem. Alex. Paed. III, p. 268, 23. ſmegmate abſtergere. Athen. IX. p. 409. C. εχρωντο εις τας χειρας αποπλυνοντες αυτας και σμηγμασι απορυψεως χαριν. Vallam ſuſpicor IX. c. 109. σμεεται inveniſſe, ſed illic ad iuvandam interpretationem commoda. *Valkenar.*

προηγε

προηγε ἐς τὰ οἰκία) Paſſ. Ask. Arch. Vind. Valla. Vulgo οἰκηΐα male. & προηγε μὲν Ald. Camer. I II. quod enotare Weſſelingius oblitus eſt. ἰδοιτο, ut rarius notavit Gloſſ. Sangermanenſis.

ἀπεθωΰμαζε τε) Pariſ. A. B. Vind. Arch. Fragm. Pariſ. Ald. Edd. ἐπεθωμαζε Med. Ask. Paſſ. ἀπεθωΰμαζε, nec minus οἰκηΐα, decuit, in Muſis, quod Portus oſtendit, creberrimum: Mſſ iubent potiores. *Weſſeling.* poſt τε comma Ald. Camer. I. II.

ὁ δὲ αὖ) ὁ δὲ ὦν, ſicuti & paullo ſuperius; Abreſchius. ὃς Paſſ. Ask. tum αὐτὸν ἀποφερεσθαι αὐτῶν aut αὐτεῶν iidem cum Arch. Vind., porro ἑκοῦσα βελ. Fragm. Paris. Poſt αὐτὸν comma, poſt βέλοιτο punctum Ald. Camer. I. II. punctum in his poſt γίνεται.

ὃς λαβεῖν) καὶ λαβὼν Arch. Vind. poſt δίδομενα comma Ald. Camer. I. II.

δίδας) διαδίδοι Arch. opinor διαδίδες voluiſſe Arch. ſcribam, quo hac eadem in re uſus Plutarchus eſt. *Weſſeling.*

Poſt τῇ Σπάρτῃ nullum comma Ald. Camer. I. II.

ἢ αὐτὸν) ἢ deſit Paſſ. comma poſt αὐτὸν Ald. Camer. I. II. idem habent poſt ὑπακούσαντες.

ἐξεκηρυξαν) ἐξωθησαν Eton. ἀπεπεμπον Arch. & Μαιανδρίον omittens. Plutarchus, οἱ δὲ, inquit, ὑπακούσαντες ἐξεκηρυξαν τὸν Μαιανδρίον αὐτῆς ἡμέρας, legeratne in hac etiam hiſtoria, Platoni frequentatum αὐθημερόν; Laërt. II. 43. ἐπιδημήσαντα αὐθημερὸν ἐξεκηρυξαν. Iſta reperitur Galei nota ad ἐξεκηρυξαν, Cod. Arch. ἀπεπεμπον,

cod. Eton. εξωθησαν. *Haec autem gloſſemata ſunt.* εξωθησαν forma prodit: ſed ipſis etiam monachis notiſſimum εξεκηρυξαν quis tandem & quam ob rem fuiſſet interpretatus per απεπεμπον; Poſtremum illud invenit in ſuo quoque codice Valla; vertit enim *ablegarunt*; atque ita verbum αποπεμπειν converſum viderat in Lexico veteri latino graeco, quod ſcriptum adhibuit in hac adornanda verſione; Gloſſarium vocant Philoxeni. Si vel in aliis non obſervatum fuiſſet codd. mihi tamen απεπεμπον videretur Herodoteum; huiusque interpretamentum εξεκηρυξαν, vel εξεωσαν, vel εξωθησαν. Jonum more, diriſſima quaevis emollientium lenitate verborum, in re moleſta ſatis erat Herodoto verbum απεπεμπον adhibuiſſe. Qui cum uxore faciebant divortium, vulgo dicebantur illam *exigere* (εξαγειν Athenis etiam notabat *expellere*:) εκβαλλειν; Athenienſes rem per ſe ſatis invidioſam tegebant verbis αποπεμπειν & εκπεμπειν, *emittendi* vel *dimittendi*: Demoſth. vel alius c. Naaer. p. 733. 81. *iratus* εκβαλλει την ανθρωπον, non reddens dotem peccabat in hanc legem: εαν αποπεμπη την γυναικα, αποδιδοναι την προικα. p. 738. 129. την ανθρωπον αποπεμψω εκ της οικιας. Lyſias p. 286. Hipponicus εξεπεμψεν αυτω γυναικα. Iſaeus de Pyrrhi haerid. p. 41. 28. Res ipſa εκπομπη dicta & αποπεμψις. Antipho Stobaei p. 422. 1. χαλεπαι μεν εκπομπαι. Uxoris repudium εξεσις *emiſſio*, dictur Herodot. V. c. 40. παρα τω Ηροδοτω εξεσις αποπεμψιν δηλοι γυναικος, ητοι διαζυγιον, Euſtath. in Odyſſ. K. p. 410. 5. & Φ. p. 746. 22. Tandem & hoc conſiderari velim, in civitatibus bene moratis illos praeſertim εκκεκηρυχθαι, qui

qui graviorum cenſebantur criminum rei, atque adeo digni hac publica contumelia, qua praeconis voce regione exterminabantur: Arthmium Zelita Athenienſes εξεκηρυξαν, Socratis accuſatorem Heracleotea; alios alii, Spartanis ſatis erat Meandrium αποπεμπειν. *Valkenar.*

ad Cap. CXLIX.

οἱ Περσαι) οἱ δε Περσαι παρεδοσαν Συλοσωντι Σαμιον. Arch., σαγηνευσαντες idem negligens. Vulgo παρεδωσαν Edd.

Poſt ανδρων colon ante Reiz.

συγκατοικισε) συγκατοικησε Arch. ſed male.

Poſt νησω comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CL.

στρατευματος) τε στρατευματος Arch.

καρτα) abeſt Vind. Arch.

παρεσκευασμενοι) παρασκευασμενοι Ald. Camer. I. II.

ὅ, τε) ὁτε Ald. Camer. I. II. nullum comma poſt ηρχε in iisdem, ſed ponunt poſt ταραχη.

παρεσκευασαντο) in ora Steph και παρεσκευασαντο, & παρεσκευαζοντο cum Paſſ. Arch. Vind. Comma poſt ποιευντες Ald. Camer. I II.

τας μητερας εξελοντες) Laurentius *matres expellant*, εξελωντες opinatus. Reiskius eadem verborum ſententia εξελοντες, ex priſco εξελω, unde εξελαω fluxerit. Mihi Latina Gronovii optima ſunt; εξελοντες propaginem τε εξαιρεν, quae his cohaerent, monſtrant. Selegerunt matres Babylonii, praeter quas quisque unam

ſibi mulierem προσεξειρεετο, & quidem ex των ἑωϋτϐ οικιων, *ex illis, quas domi alebat.* Nam ſic ex ſchedis praeſtat. Elegit autem σιτοποιον, quale mulierum olim officium. Vide VII. 187. & hoc Polyxenae, τροθεις δ' αναγκην σιτοποιον εν δομοις ex Tragici Hecuba v. 362. *Weſſeling.*

την εβϐλετο) Med. Vind. Arch. Paſſ. Ask. την αν vulgo, & comma poſt την Ald. Camer. I. II.

οικιων) Paſſ. Ask. Vind. Arch. οικηιων olim cum Aldo conf. *Weſſeling.* in proxime praeced. nota.

ανεισιμωσωσι) Sumſit hinc Suidas in v. & Euſtath. p. 1595. 10. colon hic. Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLI.

Comma poſt Δαρχον & punctum poſt αυτϐ Ald. Camer. I. II. colon in his exſtat poſt επος.

ενθαυτα ω Περσαι) ω Περσαι ενθαυτα Sic Arch. Paſſ. Ask. punctum poſt απαλλασσεσθε Ald. Camer. I. II.

των τις Βαβυλωνιων) Tria haec deſunt Fragm. Pariſ.

ελπιζων αν) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask., ab Ald. & edd. αν aberat.

ad Cap. CLII.

ησχαλλε) Paſſ. Vind. Arch., alii ησχαλε cum Ald. nullum comma poſt πασα in Ald. Camer. I. II. colon ante Reiz. poſt Βαβυλωνιϐς poſt σοφισματα comma Ald. Camer. I. II.

ἑλειν) λαβειν ex Scholio Paſſ. Poſt και τω comma, poſt επειρηθη punctum, poſt Βαβυλωνιοι & poſt ελειν cola in Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. CLIII.

Μεγαβυζε τετε) Μεγαβυζε, ὁς Ask omiſſo τε, etiam Paſſ., τετε, ὁς Vind. Arch. Ald. Pariſ. A, B, τε ὁς Med. Singularis & ſine ſocio Med eſt. Vetus ſcriptura confirmatur extremo hoc libro, ſaepeque alias. *Weſſeling.* Poſt εγενετο nullum comma Ald. Cam. I. II.

ἡμισεων μιη) Arch. Vind. Paſſ. Ask. Pariſ. B. ἡ μιη Med. Ald. Unicam ἡ μιη Zopyro σιτοφορον mulam relinquit, quod in locuplete Perſa tenue nimis & vix credibile. Suſtuli propterea articulum magna Mſſ. conſpiratione iugulatum. *Weſſeling.*

δελοισι) Arch. Vind. Valla. ιδεσι olim cum Ald. quod ex laxiore venit interpretamento. *Weſſeling.* Corrector antiquae verſionis e Valla δελοισι rectius obtuliſſet lectoribus, adfirmatum a cod. Arch., quodque, ſi plures praeferunt, Herodoto fortaſſe reſtituetur. *Valkenar.*

Poſt εφησε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

φημην) φημιν Arch. comma poſt vocem poſuit Ald. Cam. I. II.

ἁλωσιμος ειναι) ειναι ἁλωσιμος Arch. Paſſ. Ask.

ad Cap. CLIV.

τη Βαβυλωνι) την Βαβυλωνα Arch. Poſt προσελθων comma Ald. Cam. I. II.

Δαρειω) Δαρειον Arch. Vind. Δαρειε margo Steph. Paſſ. Ask, non male, ſi ſequenti aptetur. *Weſſeling.*

εβελευετο) βελευεται Vind. Arch.

αυτος τε) deſit τε utrique & Paſſ.

αγαθοεργίαι) Arch. Vind. αγαθεργίαι vulgo cum Ald Infra c. 160. Ζωπυρε δε εδεις αγαθοεργιην Περσεων υπερεβαλετο. Licham αγαθοεργων Spartanorum laudavit lib. I, 67. *Weſſeling.*

αλλω μεν νυν) ora Steph. Arch. Vind. μεν γαρ Ald. & Edd, μεν αν tantum Med. Ask. Paſſ. αλλω μεν ων αν Reisk. Mihi αλλω μεν νυν αν — ex ſchedis longe eſt potius. *Weſſeli.* Quum & nexus orationis illam requirat, & duo ſaltem codd. ſubminiſtrent, voculam ſuam recipiet Herodotus ex aliis praeterea codd. quod ex Diſſ. conſtat Herodotea p. 103. αλλω μεν νυν αν εφραζετο εργω δυνατον ειναι μιν υποχειριην ποιησαι. Prorſus iſta perverterat Valla, non animadverſo, quantum ab εφραζε ſignificandi virtute diſtaret εφραζετο. Diverſa Portus bene ſeparavit. φραζεσθαι notat *conſiderare*, vel *animadvertere*, Grammaticis vulgo redditum σκοπειν, Euſtathio βουλευτικως σκεπτεσθαι. Poetis illud uſitatum eſt quibusvis; non item ſcriptoribus orationis ſolutae, niſi Jonica utentibus dialecto. φρασασθαι & φραστηναι, επιφρασασθαι, επιφραθηναι & καταφραθηναι in eundem paene ſenſum adhibentur Herodoto; cuius illud etiam venuſtum eſt, quod ſequitur. *Valken.*

δυνατος ειναι μιν υποχειριην) Iidem tres cum Arch. Vind. δυνατον antea. Porro υποχειριην Steph. margo, Pariſ. B. Arch. Vind. quibus *Larcher.* addit Reg. A. pergamenum. alii αυτοχειριη cum Ald. aut αυτοχειριην cum Med. Recte de Prexaſpe c. 66. τον Κυρε υιον απολωλεκεναι αυτοχειριη. & c. 74. αυτοχειριη μιν απολεσας, qui ſuis manibus Smerdin obtruncarat. Verum urbem αυτοχειριη aut αυτοχειριην ποιησαι quis in ea

ea occupanda ſcripſit umquam? Noſter lib. I. c. 106 *και τους Ασσυριους υποχειριους εποιησαντο* & magno numero alii. Merito conſentiunt ſcriptis libris viri docti. *Weſſeling.* Poſt *ποιησαι* colon Ald. Camer. I. II. comma poſt *λωβησαμενος* in iisdem.

λωβαται) Citat Nonnus in Gregor. Stelit II. p. 161. Poſt *την γινα* comma habet Ald. Camer. I. II. colon poſt *Δαρειον* in iisdem.

ad Cap. CLV.

ηνεικε) Arch. Vind. olim *ηνεγκεν* cum Ald. Formam verbi Jonicam agnoſcent Herodoti Studioſi. *Weſſeling.*

εκ τε τε θρονε αναπηδησας) *και εκ* Arch. Vind. tum *πηδησας* Euſtath. Homer. p. 288. 15. & Vind. Nec minus Jonicum Vind. & Euſtath. *πηδησας*, id ſane commendare ſe poteſt, & compoſiti auctoritatem deprimere, ſi quae neceſſitas. Plutarchi *των παιδιων το πρεσβυτερον αποπηδησαν — απο τε τεγους — ερριψεν εαυτω* T. 2. p. 823. A. recepto accedit. *Weſſel.*

Poſt *ανεβωσε τε* comma Ald. Camer. I. II. idem ponunt poſt *ὁδε*.

ὠνηρ) *ανηρ* Arch. Vind. Euſtath. *ὠνηρ* Ald. edd. Sequentia tangit Euſtathius p. 1559. 35. Poſt *ωνηρ* comma Ald. Camer. I. II. comma in his poſt *τω*, & poſt *τοσαυτη*, punctum poſt *διαθεναι*.

διαθεναι) *διαφθεναι* Arch.; pro *διαφθειραι*. Poſt *αλλοτριων* & poſt *βαλισευ* abſunt commata Ald. Camer. I. II.

εργαζαι) *ειργαζαι* Ask. Paſſ. poſt *εμεωϋτον* abeſt colon Ald. Camer. I. II.

πολιορκευμενες) Ald. Vind. Arch, πολιορκεομενες Med. Ask. Paſſ. prius congruit dialecto. Poſt διαθεναι ſignum interrogandi habent Ald. Camer. I. II.

τι, ω) τι δ' ω Ald Vind. Arch. Pariſ B. in Med. & Ask. τι ω colon poſt ματαιε poſuit Ald. Cam. I. II.

κως δη — φρενων) κως Arch. Vind. recte. alii πως· porro εξαμβλωσας των φρενων Vind. Arch. Vulgatum habet Suidas in v. poſt φρενων abeſt comma Ald. Cam. I. II. Videbatur olim codd. εξαμβλωσας patronum habere Ariſtoph. Nub. v. 137. και Φροντιδ' εξημβλωκας εξευρημενην; at parum iuvat. Ridetur a comico Socrates eiusque mater ob cogitationem quaſi per abortum mente expulſam. Darius vero notam Zopyro rationem exprobrat, ſtultitiae cauſſam. Εξαμβλωσαι των φρενων in animi & ſapientiae abortu, audacius dictum. Vulgati translatio recepta. Suidas in Καταχορδησεν. Ειτα, των φρενων εξεπλευσε. Quae Cleomenem fortaſſe tangunt, derivata ex Theopompi Epitoma Herodoti, ut dicam alias. Noſter L. 6. c. 12. οιτινες παραφρονησαντες και εκπλωσαντες εκ τε νοε. iterum apud Suidam οι δε εκπλευσαντες των φρενων. Vid & εκπλευσεν. Tales dictionum e re nautica figurae in maritimis civitatibus, quales Joniae potior pars & Atticae, nunc Britannorum & Belgarum, creberrimae. Conf. L. 5. c. 92, 6. *Weſſeling. Sanumne te credis eſſe*, (Terentiana ſunt) *qui facie foede deformata ſic te ipſe laceraveris?* Prima forte ſpecie verius attento placere poterat Galeo laudata codd. lectio εξαμβλωσας. Suum etiam ſolus facile tueretur Noſter

ſter VI. c. 12. ubi de ſe Jones ipſi παραφρονησαντες και εκπλωσαντες εκ τε νοε· hi quidem a teneris adſueti mari perſonae convenienter loquuti; de Dario, quem ſic facit hoc tempore loquentem, dubitari poteſt. Ab Herodoto mutuatus de Spartiata Cleomene dixit Pauſan. in Lacon. p. 211. ult. εξωρμει τα πολλα εκ τε νοε. vid. Kuhn. Suidas duo ſervavit incerti fragmenta, in εκπλευσαντες, εξω γενομενοι· οἱ δε εκπλευσαντες των Φρενων ειτα ενιοι εγενοντο· &c. Demoſth. de falſ. legat. p. 244. εξω δ' αὐτης ησα — ἡ γυνη. Cicero de Divin. II. 55. *a mente atque a ſe ipſo diſceſſit*, εξεση· vid Tuſc. III c. 5. & IV. c. 36. *irator* (ira furor brevis eſt) *proprie dicimus exiſſe de poteſtate; id eſt — de mente. Ex mente avolare* propius accedit Herodoteum *enavigare* Theocrit. II. 19. Θεουλι δειλαια, τα τας Φρενας εκπεποτασαι; *quis te maius abſtulit error?* Idem Eidyll. XI. 72. Ω Κυκλωψ, Κυκλωψ, τα τας Φρενας εκπεποτασαι; *O Corydon, Corydon, quae te dementia cepit?* Virg. Ecl. 2. 69. In his memini cum me paene decepiſſet Homericum in Od. Σ. 326. συ γε τις Φρενα εκπεπαταγμενος εσσι. Herodoteum εξεπλωσας των Φρενων forte cui moveat ſuſpicionem in Theocrito ſcribendum: τα τας Φρενας εκπεποτασαι; ego vulgatum retinuerim. Eurip. Electr. v. 175. εκ επ' αγλαιας, Φιλαι, Θυμον — επεποταμαι. *Valckenar.*

Poſt ὁ δε comma, poſt ειπε punctum Ald. Camer. l. II. comma poſt τα ante εμελλον in iisdem, & poſt περιειδες punctum. μοι περιειδες Arch. colon ante Reiz. poſt Βαβυλωνα, comma poſt αυτες, & poſt επαθον. in Ald. Camer. l. II.

παθον) πεπονθα Arch & Vind. poſt δοκεω abeſt comma ab Ald. Camer. I. II.

της σεαυτε) ἑαυτε Arch. Vind.

της ἡδεμιη) μηδεμια uterque & τη, ἡδεμιη Ald Camer. I. II. Edd.

ταυτης) Vind. Arch. Med. Paſſ. vulgo cum Ald. ταυτη male.

Νινιων) Νινιας Suidas in Νινος.

διαλιπων) διαλειπειν ora Steph. Arch. Vind. Haud ſcio, an διαλειπειν Mſſ. edito poſterius ſit: quae conſequuntur, illi favent. *Weſſeling.*

Χαλδαιων) Arch. Vind. Paſſ. Ask. ora Steph. Valla. Antea cum Ald. Χαλκιδεων. Hoc certius, Χαλδαιων — Scriptoris fuiſſe. Quid enim *Chalcidenſes* ad Babylonem? Adfinis Babyloniis Chaldaei, hinc portae nomen. Fons erroris ex librariorum, Χαλκιδεας & Χαλδαιες permiſcentium, turpi licentia, qua de querelae Rutgers. Var. Lect. V. 6. Voſſ ad Catull. p. 210. Alberti in Heſych. Βαδιος, Kuſter ad Jamblich. Vit. Pythag. p 128. tum in Diodor. T. I. p. 664. Optime eorum lapſum Caſaubon. Pavius, Reiskius adnotarunt. *Weſſeling.* Poſt πυλας nullum comma habet Ald Camer. I. II. colon in his poſt εχειν & ante Reiz

πυλας) Deſit Paſſ., και Κισσιας πυλας Arch. Vind. Ask.

επιτραψονται) επιτρεψονται Arch. Vind. Poſt Βαλαναγρας punctum Ald. Camer. I. II. poſt ποιεειν colon in iisdem.

ταδε ποιεειν) Quorſum ταδε illud? an ad ipſius αυτομολιαν; verum eius in conſortionem Perſae non venerant. Scripſiſſe τα δει arbitror, aut cum Abreſchio τα δεη ποιεειν *quae ut fiant, res requi-*

requiret Sic bene Zopyri oratio pergit & unius eſt mutatio aut acceſſio literae. Formulam illuſtrat Hemſterhuſ. ad Luciani Tim. c. 43. *Weſſel.* Hic unicam ſaltem liceat adiicere lineolam, ut legatur τα δει ποιεειν· το δ' ενθευτεν εμοι τε και Περσησι μελησει τα δει ποιεειν. *Valken.* ταυτα ποιεειν Regius A. apud *Larcher.*

ad Cap. CLVI.

Poſt εντειλαμενος comma Ald. Cam. I II.

επι τας πυλας) προς τας πυλας Arch. Vind. poſt αυτομολος colon Ald. Camer. I. II.

ὀρεοντες) Arch. Vind. olim ὀρεωντες, poſt τεταγμενοι comma ante Reiz. colon poſt κατω in iisdem.

τι) deſit Arch. Vind.

ειρωτεον) Paſſ. ειρωτων Arch. Vind. Ask. ηρωτεον Ald. Med. Poſt ὁ δε comma Ald. Cam. I. II. in quibus colon poſt εκεινος, ſed nullum comma poſt πυλωροι, & punctum poſt Βαβυλωνιων.

επ' αυτα) Scribi malim ες αυτα, id eſt, ες μεσον αυτων, *ſtans in concilio* vel *curia Babyloniorum*. Dicuntur enim deduxiſſe Zopyrum επι τα κοινα των Βαβυλωνιων. Ciceroni uſurpatur *commune Milyadum*, *commune Siciliae* &c. ut Graecis το κοινον των Αρκαδων, των Θετταλων &c. commune concilium Aſiae Gellio N. Att. II. c. 6. commune Graeciae concilium, το κοινον συνεδριον των Ελληνων ab Amphictyonum concilio probe diſtinguendum, variis fuit in urbibus, dum pro re communi bella gerebant. Recentioris eſt aevi illud nobile συνεδριον Αχαϊικον, & το Αιτωλικον. Rarius eſt in talibus κοινον βουλευτηριον, quod habet Demoſth. p. 151 & 152. Secundum He-

Herod. I. c 170. prudentis consilii Thales fuit Jonibus auctor, quo suadebat, ut Jones constituerent ἓν βουλευτηριον. *Valken.*

τα επεπονθεε) Arch. Vind. Med. Pass. Ask. olim πεπονθεε· & post τα comma in Ald. Camer. I. II.

παθειν) Arch. recte. Vulgo παθειν cum Aldo. Post ταυτα comma Ald. Cam I. II. Vid. Suidas in κατοικτιζετο.

επει τε δε) επει τε δδεις Ald. Edd., ex Med. Pass. vulgatum. Post αλωσιος colon Ald. Cam. I. II. nullum comma post νυν τε, neque post ὑμιν, neque post Βαβυλωνιοι in Ald. Cam. I II.

Post αγαθον colon in iisdem, comma post Δαρειω δε.

στρατιη) τη στρατιη Arch., omittens και Περσησι cum Vind. & Valla. Post στρατιη & Περσησι commata Ald. Camer. I. II. quae post κακον punctum habent, nullumque comma post γαρ δη.

καταπροιξεται) Citat Schol. in Aristoph. Equit. v. 433. & ex eo Suides in V.

ad Cap. CLVII.

ἑρεοντες) Arch. tum τον εν Περσησι id. & Vind. vulgo ἑρεωντες. Post δοκιμωτατον comma Ald. Camer. I. II. idem ponunt post των ante εδεετο, & post τα ante περ, iterumque post τους ante πρωτους.

ενετειλατο) τους ενετειλατο Arch. post κατεφρονευτε colon ante Reiz. comma post εξηγαγε Ald. Camer. I. II.

εἰχον εν σομασι αινεοντες) ultimum noli redundans arbitrari. Miltiadem, Paro reducem,

εἰχον

εἶχον ἐν σομασι Athenienſes, non utique laudantes lib. 6. c. 136. *Weſſeling.*

συγκειμενας) margo Steph Arch. Vind. Paſſ. ἐγκειμενας vulgo cum Ald. id alii explicent. Sequor quod Mſſ. liberaliter offerunt, neque ſcriptori diſplicet. *Weſſeling.*

Poſt κυκλωσαμενος comma Ald. Cam. I. II.

κατεργασο) κατεργασατο Vind. Arch. Poſt Ζωπυρος colon in Ald Camer. I. II.

στρατηγης τε ἑτος)) Ald. Edd. Arch. Vind. in Med. Paſſ. Ask. στρατιαρχης. στρατηγης munitus Herodoti eſt praeſidio L. 8. c. 44. Medic. nihil illic novante. Aeſchyli ap. Athen. I. p. 11. καὶ ταξιαρχας, καὶ Στρατηγους καὶ λοχους Ταξαι, optime popſtrema Valken. ad Phoeniſſ. v. 549. Philon. Jud. c. Flacc. p. 981. Pindar. Iſthm. Od. V. 30. στρατηγον habet & στρατηγιαν Philo in Fragm. T. 2. p. 644. Στρατιαρχην tamen maluit Baſilius Seleuc. Miracul. S. Theclae lib. 2. 4. Diverſior vocabuli origo hanc peperit variationem. *Weſſeling.*

ἀπεδεδεκτο) ἀπεδεκετο Arch. Vind. prave.

ad Cap. CLVIII.

Colon poſt ἐξεφαινε ante Reiz.

δὴ Βαβυλωνιοι) δὴ non habent Vind. Paſſ. comma poſt Κισσιας in Ald. Cam. I. II.

Βηλιδας) καὶ τας Βηλιδας Arch.

Poſt Βαβυλωνιων comma Ald. Cam. I. II.

ἑτοι ἐφευγον) ἑτοι μεν ἐφευγον Vind. Arch.

ἱρον) Ald. Med. Ask Vind. male ἱερον vulgo.

ταξι) Med. Ask. in aliis & Ald. ταξει.

Poſt προδεδομενοι colon Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. CLIX.

Poſt δεύτερον punctum Ald. Camer. I. II. poſt τοῦτο δὲ non habent comma, poſt οἰκεῖν colon ante Reiz. commata προϊόντων & poſt ἐποίησε Ald. Cam. I. II.

γενεαὶ ὑπογίνηται) γένη Ask. Paſſ. Vind., in Arch ὑπογένηται.

καὶ κατ' ἀρχὰς) deſit copula Vind. & Arch.

Poſt προορεώντες comma Ald. Cam. I. II.

γυναικὰς) γυναῖκα Ask. Med. Paſſ.

κατισχάναι) κατεσχάναι Ald. Camer. I. II.

ὁσασδὴ) omittunt Med. Paſſ. ὅσας δὴ Ald. Camer. I. II.

Poſt ἐπιτασσων punctum Ald. Camer. I. II.

μυριάδων) μυριάδες Arch.

Poſt δὲ τῶν γυναικῶν comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLX.

ὑπερεβάλετο) ὑπερεβάλλετο Vind.

Poſt κριτὴ colon Ald. Camer. I. II. colon poſt συμβαλεῖν ante Reiz.

Δαρεῖον) non habent Paſſ. Ask. Med.

ἀεικείης) ἀϊκίης Arch. error librarii e Reuchliniana ortus pronunciatione.

ἀνὰ πᾶν) ἀν' ἅπαν Idem.

ταῦτα) omittit idem, comma poſt vocem habet Ald. Camer. I. II. colon vero poſt τιμιώτατα, & punctum poſt ζοῆς.

ἐπεδω-

απεδωκε) Med. Ask. Arch. Paſſ. alii cum Ald. απεδωκε, perperam.

τετε) deſit Ask. qui mox Μεγαβυζος.

Poſt εξρατηγησε punctum Ald. Camer. I. II.

Μεγαβυζε δε τετε) comma hic in iisdem. τετε δε τε Μεγαβυζε Arch.

πυτομολησε) αυτομολησε idem & Vind.

In fine libri Ald. & Camer. I. II. ſubſcribunt Ηροδοτε ιστοριων τριτη.

Ad

Ad Librum IV.

In libri inſcriptione omiſſa τȣ Ἁλικαρνησσȣ & επιγραφομενη in Ald. Camer. I. II. τȣ Ἁλικαρνασσεως Steph. I. & ſeqq. ante Weſſelingium, qui Jonismum bene reſtituit.

ad Cap. I.

Poſt αἱρεσιν comma Ald. Camer. I. II.

πρȣτεροι εσβαλοντες) πρȣτον εμβαλοντες ora Steph. Paſſ. Ask.

ὑπηρξαν ἀδικιης) colon hic exſtat ante Reiz. Citat Suidas in v. Poſt τριηκοντα colon Ald. Camer. I. II.

Κιμμεριȣς) Spectavit haec Schol. Odyſſ. λ. 12. ſed errans. Poſt επιδιωκοντες comma Ald. Camer. I, II. quae punctum poſt Μηδȣς, & comma non habent poſt ἐτοι γαρ, ſed poſt Μηδικȣ punctum ponunt. Poſt δȣλȣς colon habent eaedem.

ad Cap. II.

τȣς δε δȣλȣς) ὡς Σκυθαι τυφλȣσι παντας Arch. Vid. Nonnus in Gregor. Naz. p. 152.

Poſt εἱνεκε & τȣ commata in Ald. Camar. I. II.

φυσητηρας) φυσηρας Arch.

τοισι

τοισι σομασι) punctum hic Ald. Camer. I. II. duo haec omittunt Arch. Vind. poſt φυσσεοντων comma Ald. Camer. I. II.

αμελγωσι) Ask. Vind. Paſſ. Arch. Ald. & Edd. Pariſ. B αμελγωσι Med. prave.

εἱνεκα) ἑνεκα Paſſ. Ask. τοδε ποιεειν Arch.

τας φλεβας) τε τας φλεβας Arch.

πιμπλαθαι) εμπιμπλαθαι idem εμπιπλαθαι Vind. non citra exemplum.

φυσσεωμενας) φυσσωμενας idem cum Ask. In Athen. IX. p. 399. φυσσεωμενης, quod ſcribi malit *Valkenar.* Leopardus attigit Emend. VI. c. 20.

αμελξωσι) αμελγωσι Paſſ. Ask.

περισιξαντες) Med. Paſſ. περισηξαντες Ald. Ask. περισησαντες Vind. Arch. Pariſ. A. B. & edit. priores, ſed κατα negligitur in Arch. Vind. E Regiis duobus *Larcher*, unus περισησαντες cum Steph. I. conſentiens, alter περισηξαντες cum Ald. In diverſiſſima deſcribentium opinione περισησαντες, invectum ab H. Stephano ex Mſſ. omnium planiſſimum: *ad multitralia coecos collocantes*: Tale alia in re lib. II. 121. και ταυτας περι τα αγγηϊα, εν τοισι τα χρηματα ενην, σησαι. Aldinum πεσηξαντες & aliorum περισιξαντες idem, ſed confuſis pro more vocalibus. Qui prius *circumpoſitos* verterunt, in errore haeſerunt; aliud requiritur, & περισηκω dubiae eſt ſanitatis. Περισιξαντες Gronov. varie explicat: *compungentes ad vaſa* non intelligo. Valere ſi debet, non aliud ac περικυκλωσαντες *circumdantes* & *collocantes*, & quidem ex περισιχειν ob Heſychium. Juvat ad ſpeciem περιεσιξες και τουτοισι το τειχος L. 4. c. 202. Reiskius ex περισιζειν arceſſit, *in orbem collo-*

collocandi notione, originatione hſus & exemplis mihi admodum dubiis, ad Imper Conſtantini Porphyrog. Cerimon. p. 150. *Weſſeling.*

Poſt γαλα colon ante Reiz. comma poſt αυτε Ald. Camer. I. II.

ἡγευνται) Med. Paſſ. Ask., reliqui ἡγεονται cum Ald. poſt ἑτερε colon Ald. Cam. I II, commata poſt ἁπαντα & τον eaedem.

οἱ Σκυθαι) abeſt a Paſſ. Ask.

ε γαρ αροται εισι, αλλα νομαδες) quid hic adeo ſibi voluit, cum Valkenario non exputo; nam fuerunt & ſecundum Herodotum Scythae Αροτηρες dicti, & ſaepe diſtinguuntur Scythae Νομαδες, & Γεοργοι.

ad Cap. III.

Poſt δελων comma Ald. Camer. I. II. idem poſt γυναικων.

ετραφη) επεσραφη Arch. επετραφη Vind. eleganter.

αυτοισι) Med Arch. Vind. Paſſ. Ask. olim τοισι cum Ald.

ταφρον) Steph. Byz. ταφραι & Euſtath. in Dionyſ v. 163.

ερεων) ορεων Arch. Vind. Poſt μετα δε abeſt comma Ald. Camer. I. II. comma in his poſt Σκυθησι.

αντικατιζομενοι) αντικατιζεομενοι Ald. & Edd. αντικαθεζομενοι Arch. αντικατιζομενοι Vind. αντικατιεομενοι Med. Paſſ. Ask. Αντικατιζεομενοι Portus habere poteſt Jonicum pro communi αντικατιζμενος, idque pro αντικαθιζομενος. Debuiſſet igitur monſtrare locum, in quo abſconderetur

retur αντικατιζομενος. Vix enim dixeris eſſe Graecum, unde in principio libri 5. dicit αντικατιζομενοι, ubi etiam eſt αντιζομενων. Med. cod. egregie αντικατιευμενοι omiſſa litera. *Gronov.* Quoniam infeſtiores experitur Ald. αντικατιζεομενοι plures, eſſi ex ιζεω propagari potuerit, & ſimilis haud pauca formae exſtent in Muſis, illud ex Vind. praetuli, recurſurum lib. 5. 1. Αντικατιεομενοι ex Med. futuri poteſtate non quadrat. Alibi αντιοι ἰζοντο τοις κατιθσι L. 6. 77. G. 26. *Weſſeling.* Poſt ταδε colon in Ald. Cam. I. II. abeſt his comma poſt ποιευμεν.

ελασσονες κτεινομενοι) Med. Paſſ. Ask. & Fragm. Pariſ., a quo & Ask. Paſſ. κτεινομενοι abeſt, in Arch. Vind. Pariſ. A. B. Aldo, αυτοι τε ελασσονες κτεινομενοι ſatis utique ex Scriptoris more. *Weſſeling.* poſt γινομεθα colon Ald. Camer. I. II. comma poſt κτεινοντες.

λαβοντα δε ἑκαστοι) λαβοντας δε τε, neglecto ἑκαστον, Valla, Vind. Arch.

ad Cap. IV.

Poſt οἱ δ' comma Ald. Camer. I. II.

τω γινομενω) επι τω γινομενω Ald. Vind. Arch. Pariſ. A. B., Praepoſitio deſit Med. Paſſ. Ask. Poſt ηρξαν colon Ald. Camer. I. II.

εξελαθεντες) Ald. & Edd. εξελαθεντες Med. & alii.

τοιθτω) Med Paſſ. Ask. Arch. Vind. In aliis & Ald. τοιωδε poſt σφετερην colon ante Reiz., colon poſt στρατευμα Ald. Camer. I. II.

ad Cap. V.

Ὡς δὲ Σκυθαι) Emendabat C. de Pauw οἱ δὲ Σκυθαι, oblitus Herodoteae conſuetudinis, copioſe a Porto in ὡς Lex. Jon., ne Stephan. de dialect. p. 138. advocem, declaratae. *Weſſel.*

Poſt τω ante ονομα comma Ald. Camer. I. II.

τε δε Ταργιταε) Ταργιταε δε τετε Arch.

τοκεας) ora Steph. Vind. Arch. Paſſ. Ask. quos Weſſelingius ſequutus eſt, γονεας Med. Ald.

πιτα) πιθανα Vind. Arch. Poſt Δια τε comma Ald. Camer. I. II.

Βορυθενεος) Βαρυθενεος Paſſ. & Valla. Poſt θυγατερα colon Ald. Camer. I. II. & ante Reiz. omnes.

Λειποξαϊν) Νιτοξαϊν Arch Vind. Valla. Sine hoc an editum verius dicere non habeo; barbara mihi, forſan & aliis ſunt. *Weſſeling.* poſt Κολαξαϊν colon ante Reiz.

αρχοντων) deſit Arch. Vind. Valla. Poſt ποιηματα & αροτρον τε, & ζυγον, & σαγαριν commata poſuit Ald. Cam. I. II.

ες την Σκυθικην) punctum hic Ald. Cam. I. II. ες γην την Σκυθικην Arch. Vind. non male Schedae veteres. Memini antea oſtendere, Scriptorem in ſimilibus hunc morem plerumque ſequi. Conf. c. 8. & 99. *Weſſeling.*

και των) ex Arch. cum Reizio recepimus, antea και τον cum Ald. qui comma habet poſt τον.

ασσον ιεναι) ιεναι ασσον αυτων βαλομενον Arch. cum Vind. poſt καιεδαι colon ante Reiz. poſt δευτε-

δευτερον punctum, poſt και τον comma Ald Camer. I. II. idem in his poſt τες μεν.

απωσαθαι) απαλλασσεσθαι Vind. Arch. απωσαθαι nimium videtur. Schedarum απαλλαττεσθαι non diſpliceret, modo καιομενε τε χρυσε ſcripſiſſent. *Weſſeling* απαλλασσεσθαι Codd. Mſſ. teſte Galeo; Valla: *ambobus ab ardenti auro ſummotis*, legiſſe videtur Valla, ſcripſiſſe autem Herodotum τες μεν δη καιομενε τε χρυσε απαλλασσεσθαι. *Valken.*

Poſt επελθοντι comma Ald. Cam I II.

καταστηναι) Ald. & Edd Valla, Arch. Vind. Pariſ. A B. Euſtath. Homer. p. 513. 11 καταστηναι Med. Ask. Paſſ. — Certius manet, καταστηναι Herodoti fuiſſe. Aurea illa πεπηματα, coelo lapſa, adeuntibus regiis iuvenibus ardoris ſpeciem praebuerunt & flammae; prodigio perculſi abeunt: tertio accedenti ceſſat flamma, exſtinguiturque. Haec clara. καταστηναι ſi velis, oportet liquefacta diffluxerint prius: ubi tum aratri, iugi, ſecuris, phialae figura? *Weſſeling.* Scripſiſſe Herod. videtur τριτω δε, τω νεοτατω, επελθοντι καταστηναι. *Valkenar.*

Poſt ἑωυτε punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. VI.

Λεπτοξαιος) Νιτοξαιος Valla, Arch Vind.

μεσε) deſit Arch. poſt Κατιαροι τε comma Ald. Camer. I. II.

Τραστιες) Τραπιοι Valla Arch. Vind. Τραπιες Ask

τε βασιληος) ingenioſam Jo. le Febure hanc correctionem cum Reizio recepimus. Vulgo

τες βασιληας. Dixerat Herodotus: απο μεν δη Λειποξαϊος γεγονεναι τετες των Σκυθεων, οἱ Αυχατα γενος καλεονται· a medio fratrum ortos, οἱ Κατιαροι τε και Τριασπιες καλεονται· tandem addiderat ſecundum iſtam haud aſpernandam lectionem, απο δε τε νεωτατε αυτεων, τε βασιληος, (*Regis* videlicet, cui maiores natu fratres ut digniori, regiam conceſſerant dignitatem;) οἱ καλεονται Παραλαται, nempe γεγονεναι τετες των Σκυθεων, οἱ κ. Π. ſaepenumero ſic loqui ſolet Noſter. *Valkenar.* Sequutus hanc quoque correctionem in verſione ſua *Larcherius.* Veroſimilius *Weſſelingio* eſt, fuiſſe primitus απε δε τε νεωτατε, τες βασιληϊες, — *regios* Scythas, de quibus c. 56. Nam gentis reges non a Colaxaë, ſed Herculis filio Scytha genus derivarunt c. 10. Non fugit hoc de Pauw. ſolertiam.

Σκολοτες) lſ. Voſſius Σκολοπιτες ob Juſtini II, 4. regium iuvenem Scolopitum, Reiskius Σκοτες. Juſtini codd in regii iuvenis nomine variant, conſpirant Herodoti. Qui Scotos ante Chriſti natales memoravit, nemo eſt. Senecae & Flori in Spartiani Hadriano verba qua lite agitentur, quis ignorat? *Weſſeling.*

επωνυμιην) ομονυμιην margo Steph Ask Paſſ.

ad Cap. VII.

ωδε) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. olim ετω cum Ald Poſt σφι & γεγονασι commata nulla in Ald. Cam. I. II. ſed habent poſt συμπαντα. Eſt colon poſt τοσαυτα ante Reiz.

χρυσον) χρονον Paſſ. Poſt ταμαλιξα colon Ald. Camer. I. II. omittunt ες Arch. Vind. Poſt ἱλα-

ἱλασκομενοι comma, poſt ετος colon Ald. Cam. I. II. poſterius & omnes ante Reiz.

ϗ διενιαυτιζειν) ϗ δ' ενιαυτιζειν Ask. διεναυτιζειν Arch.

Poſt εν τη comma Ald. Camer. I. II. poſt φυλασσεσθαι colon ante Reiz.

κατυπερθε) κατυπερτε Ald. Cam. I. II.

βορην) Vind Arch. βορεην alii cum Ald. Fruſtra in his corrigendis ſudatur: alius νεμοντων ὑπεροικων — nimis officioſe: alius των ὑπερβορεων της χωρης, etſi de Hyperboreis, ut infra teſtificabitur, nihil dicerent Scythae. Deſit nihil omnino. Nectenda ſunt προς βορην ανεμον των ὑπεροικων, quemadmodum τα προς βορην της ηπειρου, aliaque ad L. 3. 102. *Weſſeling.*

Poſt διεξιεναι abeſt comma Ald. Camer. I. II. punctum in his poſt πλεον, colon poſt οψιν.

ad Cap. VIII.

αυτεων) Vind. Arch. olim cum Ald. αυτων, colon poſt λεγουσι Ald Cam. I. II.

οικεοντες) οικεουσι Arch. Vind.

Γηρυονεω βους) Γηρυονεο βοας iidem, & επικειθαι.

Γηρυονεα) Γηρυονην Arch. Vind. Poſt κατοικημενον & την commata habet Ald Cam I. II.

την οἱ Ἕλληνες) Arch. Vind. οἱ alii non habent, nec Ald.

εξω Ἡρακληϊων) Arch. Vind. Pariſ. A. B. εξω επι Ηρακληϊων antea. Inutile επι codd. voluntate induxi; feci quoque ſatis Bouherio & Clerico, τοισι εσω — corrigentibus ad lib 2. 35. *Weſſeling.* Equidem illud επι librario contribue-

 rim,

rim, cuius oculus describentis aberravit ad vicina. Forsan quis codex scriptus voce carebit, quae mea sententia hac in sede ferri nequit. Recte quoque Valla dederat; *Gades, quae sunt extra columnas Herculis in Oceano:* ne scilicet egregium illud omitteretur, corrector voculam *ad* his interiecit. *Valken.* Observavit *Larcher.* abesse επι a Regio A. quamquam in Wesselingiana ipsi tribuuntur.

Post Ωκεανον comma, post ρεειν colon Ald. Cam. I. II.

εργω δε) Tangit Eustath. in Dionys. v. 41. post αποδεικνυσι colon ante Reiz.

ενθευτεν τον) ενθεν τε τον Arch. ενθευδε. cui auctorem non adscripsit *Wesseling.*

απικεσθαι) ὡς απικεσθαι & Σκυθικην Arch. atque ita plerumque semper Scriptor & Mss.

Post χειμωνα τε comma Ald. Camer. I. II. omittunt τε Arch. Vind.

κρυμων) κρυμμον Arch. Post ιππες comma Ald. Cam I. II

απο τε) ὑπο τε Paris. B.

χρονω) Med. Arch. Pass. Ask. Valla. alii cum Ald. χωρω. conf. *Gronov.* qui ad h l. Ms. χρονω, quod ex utroque Anglicano profert etiam Th. Gale, & sic tacens noluit fateri, hanc lectionem videri quoque agnovisse Vallam. At is hinc vertit *interea*; sed enim ille tam miris modis Graeca composuit, ut efficeret istam sententiam *equas eius a curru pascentes divina quadam sorte moras*, quasi rem ita concepisset ita eveniisse, ut non eas Hercules dormituriens videatur potius iugo exsolvisse, sed alligatas currui sic pastum misisset. Hoc reliqui quidem illi; sed haud dubium

mihi

mihi prius videtur & veriſſimum iſtud χρονω cum tali ſenſu, ut patet ex illis, quae ſtatim ſequuntur. — Poſt τυχη colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. IX.

διζησθαι) διζεσθαι Ald. Camer. I. II. &c. διζησθαι Arch. Ask Paſſ.

παντα δε τα) τα παντα δε της Arch. Vind. τα omittunt Paſſ Ask.

καλεομενην γην) Duo haec negligunt Arch. Vind.

μιξοπαρθενον τινα Εχιδναν) Citat Euſtath. in Dionyſ v. 310. Mox τινα non habent Vind. Arch.

διφυεα) Euſtath. ad Periegeſin non nominat διφυεα, adquieſcens in μιξοπαρθενω Εχιδνα. Scripti codd mordicus tenus omnes, Herodoteae abundantiae congruens. Tale Libanii de Chirone, Achillis nutritore, και κενταυρε σωμα διφυες και τροφεα μιξανθρωπον και τροφην εξηγριωμενην in Baſilico T. 2. p. 108. Pertinet huc ex marmore Farneſiano apud Donium Cteſ. I. p. 34. ετε δε, Hercules, επι Συθιαν διαβας αρα . . . μαχαι ενικασε τα δε θυγατρι αυτε συγγενομενος Εχιδνα υιες Αγαθυρσον εθετο και Σκυθαν. Sic ſcribenda, quae a Sponio, Donio, Muratorio, mendoſe publicata. In plerisque utor conſenſu magni viri Th. Reineſii, Inſcript. Cl. 4. 12. p. 349. & quod nunc comperio, Ed. Corſini, cuius eruditus in Lapidem commentarius exſtat. Quod ille autem mancum αρα . . . aut, ut in Blanchini ſchedis, αρασατ . . . Αγαθυρσον pingit, non laudo. Quis docuit Echidnae

patrem fuiſſe Agathyrſum? Latet verum regis nomen; cetera de Echidna, Agathyrſo, & Scytha, eius & Herculis filiis, ab Herodoto abeſſe non debuerunt. *Weſſeling.* Coniecturam nonnemini, vocem διφυεα proferibentis, Euſtathio praetermiſſam ad Dionyſ. v. 310, ſuo iure reiecit Weſſeling. in Diſſ. Herod. p. 25. Et certe Sphingis memor eruditulus μιξοπαρθενον aeque addere potuerat ad Herodotea, ευρειν εν αντρω τινα Εχιδναν (cur non εχιδνην ſcriberetur, aut Εχιδνην·) διφυεα; της τα μεν ανω απο των γλυτεων ειναι γυναικος, τα δε ενερθεν, οφιος. Cetero-quin ad eandem rationem crediderunt dictum διφυη, atque equis commiſſos permixtosque Centauros Διφυη τ' αμικτον ἱπποβαμονα φρατον Sophocl. Trachin. v. 1110. Herodoteae memor fabulae Diodorus filio patrem ſupponit L. 2 c. 43. μυθολογουσι Σκυθαι γηγενη παρ' αὐτοις γενεσθαι παρθενον, ταυτην δ' εχειν τα μεν ανω μερη του σωματος μεχρι της ζωνης γυναικεια· τα δε κατωτερω εχιδνης· ταυτην δε Δια μιγεντα γεννησαι παιδα Σκυθην ονομα. Mela II. c. 1. Baſilidis ab Hercule & Echidna generis principia ſunt. Herod. c. 10. a Scythia Herculis γενεσθαι ait τους εκει βασιληας γενομενους Σκυθεων. Plus ſemel οἱ καλεομενοι Βασιλητοι Σκυθαι memorantur. *Valkenar.*

Poſt της ante τα μεν comma Ald. Camer. I. II. in quibus poſt οφιος colon & comma poſt ιδεντα δε & poſt την δε.

περιν η οἱ μιχθηναι) punctum hic Ald. Camer. I. II. Vind. Arch. Pariſ. A. B. cum Ald. conſentiunt. μιχθη Arch. Vind. περιν ὠι μιχθηναι Med. Paſſ. Ask. ſed ſibi non conſtantes. Vid. infr. c. 147. 167. *Weſſeling.*

τε

τε δη) δη abeſt Arch. Vind.

ὑπερβαλεσθαι) ὑπερβαλλεσθαι Paſſ.

δη ταυτας) τη deſit Arch. mox ενθαυτα idem & Vind.

τε συ) δε συ idem.

εγω γαρ εκ σευ — εχω) εχω γαρ εκ σευ παιδας τρεις iidem ſatis apte. poſt τετρες abeſt comma Ald. Camer. I. II.

τριφιες) Spectavit Euſtath. Homer. p. 1468. poſt συ punctum Ald. Camer. I. II comma habent poſt την μεν & poſt τον δε & colon poſt ειπειν, eaedem.

Poſt ποιευσα comma Ald. Camer. I. II. & idem poſt τον ante μεν.

το τοξον) το non habet Paſſ.

διατεινομενον) διατεινασμενον Arch. διαταινυμενον Ald. Camer. I. ii.

κατα τωδε ζωννυμενον) Arch. Vind. Valla, alii cum Ald. καταζωννυμενον. Viri docti, quibus ζωστηρι τωδε ωδε καταζωννυμενον blandiebatur, hoc in poſterum praeferent. Non diſſimile ſe dabit c 76. huius Muſae. Omnia hic Hercules δεικτικως, tum in arcu, tum balteo. *Weſſeling.*

Poſt εργων των comma poſuit Ald. Camer. I. II.

εντελλομαι) Ald. Paſſ. ευτελλομαι Galeus ex errore typorum, quem Gronovius recoxit, detorſitque Weſſelingius. Poſt χωρης colon ante Reiz.

ευφρανεσαι) ευφρανεαι Arch. Vind. Paſſ. Poſt ποιησεις colon & poſt ſequens τον comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. X.

τον ζωστηρα προσδεξαντα) τω ζωστηρι προδειξαντα Arch. posterius etiam Vind. Herodoto fuit προσδεξαντα uti lib. I. 60. προσδειξαντα Ald. Camer. I. II. &c.

Comma post τοξον τε posuit Ald. Camer. I. II. quae non habent post ζωστηρα.

εχοντα) Φεροντα Pass.

δ.δοντα) δοντα Arch Vind. Post την δ' abest comma Ald. Camer. I. II.

θεσθαι) θεναι Arch. Vind.

Post Αγαθυρσον abest comma Ald. Camer. I. II. in quibus punctum post αυτεων. & post τατο δε abest comma.

επιστολης) Vind. Arch. Pass. Vulgo επιτολης cum Ald. Suum recipit. ελεγε δε ταυτα εξ επιστολης της Δημαρητε L. 6. 50. Sophocl. Aiac. v. 793 πεμπει με σοι Φεροντα τας γ' επιστολας Τευκρος Φυλασσειν. Iterum Trachin. v. 500. ὡς λογων τ' επιστολας Φερης. Alia consulto ob copias Stanleii ad Aeschyli Prometh. principium missa facio. *Wesseling.*

και δη) δη abest Vind. Arch.

μεν των) μεν οι iidem, Ald. Paris. B., οι non est in Med Pass. Ask., porro παιδων τατων Αγ. Arch. Post παιδων & Γελωνον absunt commata Ald. Camer. I. II.

νεωτατον) Med. Vind. Ask. Pass., νεωτερον olim cum Ald.

Post Ηρακλεος comma Ald. Camer. I. II.

ετι και) Med Arch. Ask. Pass., alii ετι δε, post εs τοδε comma Ald. Camer. I. II.

το δη μενον) τον, δη μενον Ald. το, & μηχανησασθαι ora Steph. Arch. Vind. Paris. A. B. &

Σκυ-

Σκυθη omnes illi codd. & Valla: το Paſſ. Ask. Med. quoque: vulgo μηχαναθαι & Σκυθην. Schedarum veſtigia premo, ac vicem Stephani, iniuria taxati, doleo Mira codd. conſpiratione το repraeſentant, & illi ex reſtituto dica naſcetur? Gronovii de his iudicium reſpice, & mirare. Mihi Vallae Latina commoda erunt, modo μεvον ſemineo genere, ut in ſcriptis L. VII. 225. putetur. Το δη, id, quod ſupra depoſuit, matrem ſolam Scythae filiam paraſſe atque excogitaſſe. *Weſſeling.* — Sequentia mire obſcurata ſunt per editiones. Nam quum Aldus & duae deinceps Hervagianae protuliſſent τον δη μεvον μηχαναθαι την μητερα Σκυθην, ſtatim Stephanus edere ſuſtinuit το δη μεvον, non admonito lectore, quum id tanto commodius facere potuiſſet, quia quartum verbum in margine notat γρ. μηχανησαθαι. Id omne ſic molitus fuiſſe videtur Stephanus ex interpretatione Vallae *& id ſolum Scythae matrem excogitaſſe*, ubi apparet neutrum & aoriſtum; ſed in extremis vehementer diſcedit ab Graecis, in quibus quare non etiam mutaverant την μητερα Σκυθυ? Foedum prorſus univerſum, & quod ita retinui, ſed nequaquam aſſentiens; immo contra decernens debere reponi maſculinum, etiam teſtans μηχαναθαι eſſe in MS. Med., & fatuam eſſe verſionem opinans de matre Scythae. Dicit enim ſimpliciter Herodotus, *& ſolum effeciſſe matrem Scytham*, vel ut ſolus eſſet Scytha & tantae potentiae princeps, artificio matris accidiſſe. Res clariſſima. *Gronovius.*

Poſt λεγεσι colon ante Reiz.

ad

ad Cap. XI.

αλλος) Valla, margo Steph. Arch. Vind. Paſſ. Ask., vulgo cum Ald. ἀτερες. Poſt ὧδε colon ante Reiz. poſt το comma Ald. Cam. I. II. idem poſt λεγομενω in iisdem. Abeſt his comma poſt νομαδας.

πιεσθεντας) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. πιασθεντας alii cum Ald. Hanc ego formam, ſi hic & alibi codd. adfirmarent, altera nōn mutarem: Attice quidem πιεζειν, Dorice per a ſcribebatur & Jonice: τραπειν, ϛραφειν, ταμνειν, Dorica non tantum ſunt, ſed & Jonica. *Valkenar.*

Μασσαγετεων) Vind. Arch. Valla, Vulgo Μασαγετεων.

Αραξεα) Ald. Vind. Αραξην ceteri.

επι γην την) επι την Κιμμεριην Arch. Vind. Poſt την ante γαρ comma in Ald. Cam. I. II.

αμφοτερας) αμφοτερες Arch Vind. Poſt την μεν comma Ald. Camer. I. II.

γαρ δη) δη abeſt Vind. Arch.

πρηγμα ειη &c) πρηγμα ει μη δε προς πολλες δεομενον Arch., quorum tria poſtrema Vind. ora Steph. Pariſ. A. B., δεομενον etiam Ald.; προς πολλα γινομενα Paſſ., προ πολλα δεομενα Med. Ask. προ πολλα Ald. Camer. I. II. — Opus ac utile fore. Sic. L. I. c. 79. ἑυρισκε πρηγμα οι ειναι ελαυνειν — & VII. 12. παγχυ ευρισκε οι α πρηγμα ειναι ϛρατευεϑαι. Sequentia noluit intacta Abreſchius Diluc. Thucyd. p. 488. cui πρηγμα ειναι & δεομενον idem. Herodoto δεομενος eſt *rogitans* L. IX. 110. & ſaepe alias. Gronovii emendatio longe abit, & criminationem habet in immerentem

rentem Stephanum atrocem. Scripſi ex ea librorum diſcordia, quod plurium nititur conſenſu, in verborum ſententia haeſitans Quod ſi δεομενον aut δεομενα exſularet, nihil moraretur. Videlicet abeundum eſſe, neque contra plures periclitandum. At vetant membranae. Ergone δεομενιϛ formandum, ut ex ſuperiore δημϛ pendeat, aut δεομενων cum Reiskio? Fieri poteſt, nam ad abſolutam non temere ſtructuram vergo: Verum haec doctiores viderint. *Weſſeling.* Cuius in partes abiit *Larcherius*, ſuperfluum putans δεομενον, & a librario, ad explicandum πρηγμα ειη, in margine ſcriptum, e quo in textum irrepſit. Hanc igitur in verſione ſua ſuppreſſit vocem. — Procul dubio mendoſa variis ſunt coniecturis tentata; quibus nova ſuccedat, non illa quidem verax, fortaſſe tamen ad veritatis inveſtigationem profutura; nemo diffitebitur, opinor, απαλλασσασθαι πρηγμα ειη, μηδε προς πολλϛ ϛδεν δεον μενοντας κινδυνευειν, *ita rem eſſe comparatam, ut optimum videretur excedere regione, neque manendo atque adverſus exercitum numeroſum pugnando fruſtra ſe obiicere periculo.* — Feliciſſima ſine dubio coniectura, dignaque quae recipiatur! Sed nimium mutavit vulgatas lectiones, uti iam monuit *Larcher.* quare in Weſſelingiana cum eo acquieſcendum erit. — *Gronov.* haec tentavit: Et indulſi MS, etſi locus alioquin ſatis intricatus ita reddatur aut reddi videatur intricatior; ſi interpretes quis ſequatur, qui ſtulte δεομενον interpretantur *oportere*, ac ſi idem foret τω δεον: deinde neſcio, unde apponant aliam lectionem προϛ πολλϛ, quod in nullo MS. reor exſtare. Ego autem facilius

cilius inſpexerim verba & manum Herodoti, quam ſententiam. Habet nempe primo id Herodotus, ut iucunde ludat in neutro plurali, ubi ſingularis poterat ſatisfacere, ut δηλα, δευτερα, τριτα &c. Hinc etiam hoc loco reiici non potuit iſta mutatio, ſed admitti pro Herodotea. Nempe vocem μηδε ita ponit, ut divelli debeat, perinde ut apud Latinos *neque*. Hinc igitur ſcribo, μηδε περι πολλα δεομενα κινδυνευειν *& magnopere petentia non periclitari bello* &c. Ita enim loquutus fuit I, 207. Ηδη ων γνωμην εχω περι τα προκειμενα πρηγματος τα εμπαλιν η ἐτοι. Agnoſcis neutrum plurale τα, quum poſſit την. Hoc primum. Nodoſius eſt illud πρηγμα ειη, quod idcirco illi, qui hanc loquutionem (eſt enim quoque Herodotea) illuſtrare voluerunt, ita per alia loca producunt, ut hanc negligant. Vide in pag. 734. circa finem in Indiculo Joniſmorum Gallicorum ſive Jonicorum Gallicismorum: etiam Portum in Lexico; noluit allidi ad hunc ſcopulum. Peſſima vero eſt interpretatio Vallae, ubi απαλλασσεσθαι reddit *abſtinendum bello*, quod eſt απεχεσθαι. Quid autem eſt *nec oportere adverſus multos pugnando adire periculum*? An igitur hic populus fatuos facit omnes, qui adverſus multos pugnaverunt? Num poteſt talis ſententia concipi, & quidem circa Aſiam? Italicus Interpres Vallam partim ſequutus, partim furens ait: *parea di non tentare la battaglia con tanta moltitudine, ma di abandonare il paeſe conducendo via quello che portare ſi poteſſe.* Verba volunt excedere primarium eſſe, & iam pridem rogare non periclitari bello. Haec *Gronov.*

απιθ-

επιεσι) επιευσι Ald. Camer. I. II.

βασιλευσι) βασιληυσι Arch. bene.

παραδοντας) Med. Ask. Paſſ. ceteri cum Ald. παραδιδοντας.

κεεσθαι) κεισθαι Paſſ. Vind. Arch. Ask poſt τω δημω comma Ald. Camer. I. II.

ως δε δοξαι) ως δ' εδοξε Arch. Vind.

και σφεων ετι) Praemiſſam his voculam non ſpernerem, ſi legeretur: τη και σφεων ετι δηλος εστι ὁ ταφος. *qua parte regionis eorum etiam adhuc exſtat ſepulcrum.* Forſan quis vocem malit Herodoteam, quae facilius a ſyllaba potuit abſorberi proxima, ινα και σφεων — *ubi. Valken*

εξοδον) διεξοδον Arch. Poſt χωρην colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XII.

Poſt τειχεα punctum Ald. Cam. I. II.

χωρη) τω χωρω Arch. Vind. Valla, & Κιμμερια & Βοοσπορος. Forte & χωρω Arch. Vind. opportuna erit ſtatio. Certe Peripli ſcriptor Κιμμεριδα πολιν, απο Κιμμεριων Βαρβαρων κεκλημενην memoravit. *Weſſeling.*

Poſt καλεομενος colon ante Reiz.

Χερσονησον) Χερσοννησον Arch. Valla. poſt εν τη comma Ald. Cam. I. II.

οικισαι) οικηται Vind. & Euſtath. Perieg. Dionyſ. v. 772. Non longe abſum ab οικηται aut οικεται, quod in Vind. & Euſtath. Solemne Herodoto, ſicuti lib. I. 193. adſcriptum. *Weſſeling.* poſt οικισαι comma in Ald. Camer. I. II.

εσβαλοντες) εμβαλοντες Arch. Vind.

ἁμαρτοντες) ἁμαρτανοντες iidem αμαρτοντες της ὁδου ſuſpectum citra cauſam fuit. Spectan-

tur, quae cum cura fuerunt perſcripta Lib I. 103. *Weſſeling* Poſt ὁδȣ colon ante Reiz. poſt εδιωκον comma Ald. Camer. I. II.

ες ὁ) ες τ' εσεβαλον Vind. Arch. ες ὁ Ald. & Edd. Pariſ. A. Ask. ες ȣ̓ Med. ες το ſi ſcriba Arch. voluit patronus non deerit lib. 2. 157. Ceteroqui perpetua in ες ὁ & ες ȣ̓ commutatio, ſicuti IV. 160, 166. &c. *Weſſeling*. Poſt εσεβαλον comma defit Ald. Camer. I. II.

μεσογαιαν) μεσογεαν ſolito ſibi more Arch. Vind.

τραφθεντες) ςραφεντες iidem. Vulgata deterior eſt lectio Arch. ςραφεντες· melior videretur, ſi qui darent codd. εκτραφθεντες. De recta via *deflectere* paſſim dicitur εκτρεπεσθαι, etiam Herodoto II. 80. εικȣσι της ὁδȣ και εκτραπονται· VI. c. 34. εκτραπονται επ' Αθηνεων· & huius imitatori Pauſaniae, p. 106. εκτραπεντα εκ της ὁδȣ. p. 107. p. 7014. ολιγον της ευθειας εκτραπεισιν ες δεξια· abunde multa convexit Wetſtenius in Epiſt. I. ad Timoth. I. 5. Lenius aures accidit εκτραπεντες quam εκτραφθεντες· & leniora ſaepius Jonum more conſectatur Noſter; verum tamen in his formas Jones uſurparunt aſperiores, ut & veteres Attici. Herodoto frequentantur συλλεχθηναι· καταλεχθεντα· απαλλαχθεντες· (vid ad Eurip. Phoen. nota p. 357.) & ſimilia: adhibentur & κατεςραφθησαν· επιτραφθεντων· θαφθηναι. ἁρπαχθεις· κλεφθεντων· συμμιχθεωσι· forma lenior in his adamata fuit recentioribus Atticis. *Valkenar.*

λεγομενος) Ora Steph. Arch. Vind. Paſſ. Pariſ. B. Alii γενομενος. In modum editi c. 77. ηκȣσα λογον αλλον ὑπο Πελοποννησιων λεγομενον, &

& lib. 2. 47. εςι μεν λογος περι αυτȣ — λεγομενος tum. c. 48. *Wesseling.*

ad Cap. XIII.

Post Καυςροβιȣ nullum comma Ald. Camer. I. II.

Φοιβολαμπτος) Φοιβοληπτος Arch. Φοιβολαμπος Ald. Camer. I. II.

Ισσηδονων δ') Ισσηδονων δε Ask. Arch. Vind. Ald. Paris A. B., adversativam Med. Pass. non norunt. Post μȣνοφθαλμȣς colon ante Reiz. nullum, comma post Ὑπερβορεȣς Ald. Camer. I. II. in quibus punctum post θαλασσαν & comma post παντας, punctum vero post επιτιθεσθαι.

εκλειπειν) εκλιπειν Vind. Arch.

ȣ̓τω δη ȣδε) ȣ̓τω δη iidem, aberat Ald. & aliis δη.

ad Cap. XIV.

ὁ ταυτα ειπας, ειρηται) ποιησας ειρηκα ora Steph. Ask. Pass. quod a scriptoris more non abludit Mox c. 16. εν τοισι επεσι ποιεων Aristeas. Tale ταυτα δε Αλκαιος εν μελεϊ ποιησας lib. V. 95. Plura ad lib. 2. 53. *Wesseling.* Post τον, & Προκοννησω commata posuit Ald. Camer. I. II. abest his comma post λεγȣσι.

γενος) Med. Pass. Ask. Vind. Arch., γενεος Ald. & Origenes c. Celsum lib. 3. p. 463. Post πολιν comma Ald. Camer. I. II.

τεθνηως) τεθνεως Arch. Vind. Orig non prave. τεθνηκως Ald. Ask. Paris. A. B. Vulgatum est Med. Pass.

αμφισβασιας) Paris. B. Med. αφισβασιας. Pass. Ask. Origenes verius αμφισβασιας: olim cum Ald. αμφιβασιας. Error calami αφισβασιας dedit. Suidae si fides, αγχιβατειν & αγχιβασιην Jones dixerunt, inque illis Heraclitus; Musae istud non norunt, quorum in scriptis codd. λογων αμφισβασιη L. 8. c. 81. & αμφισβατεων lib. 9 c. 73. unde auctoritas Origenis, quod enotatum αμφισβατειειν. *Wesseling.*

απικνεεσθαι) απικεσθαι Vind. Arch. Orig.

Αρταχιης) Arch. Valla & Eustath. in Homer. p. 1650. 54. Ceteri Αρταχης cum Ald. Placuit Αρταχιης. Apollon. Rhod. l. 917. κρηνη υπ' Αρταχιη ubi Schol. *Wesseling.*

ιοντι) εοντι Arch. male.

αμφισβητεειν) αμφισβατεειν Orig.

γενεω) γενυι Orig. post προσφαρα abest comma Ald. Camer. l. II. punctum in his post ανακαιρησομενος colon post Αρισεην, comma post τα ante νυν.

Αριμασπεα) Αριμασπια Tzetzes Chil. II. p. 301. Αριμασπειοι Orig. post καλεεται punctum Ald. Camer. l. II.

τοδευτερον) colon hic posuit Ald. Camer. l. II. Abest vox Ask. Pass. Med. Servant alii omnes, etiam Tzetzes.

αυται) αι δε Arch. Vind. Valla. Post λεγουσι colon, post sequens τα, comma Ald. Camer. l. II.

ad Cap. XV.

ταδε δε) Arch. Orig. recte; posterius δε deest aliis.

Αρισεω) Med. Arch. Ask. Vind. Pass. Orig. Vul-

Vulgo Αρισεω τε Προκοννησιε. Poſt τεσσερακοντα comma Ald. Camer. I. II.

τριηκοσιοισι) διηκοσιοισι. Ora Steph. Paſſ. & olim Orig. cum Tzetza & Aenea Gazaeo Theophraſti p. 77. Poſt συμβαλλομενος comma Ald. Camer I. II.

Μεταποντιω) Μεταποντινοισι Arch. Vind. Valla, Orig. haud male. Poſt ευρισκον colon Ald. Camer. I. II.

φασι) Med. Arch. Ask. Paſſ., γαρ φασι Orig. Ald. Vind.

σφι) deſit Ask.

χωρην) Id. Paſſ. Arch. Vind. Orig. Valla, ora Steph. rectiſſime. πολιν Med. Ald. Poſt εχοντα comma Ald. Camer. I. II.

ἱσαναι) ησαι Arch. Vind. Poſt ες την χωρην colon Ald. Camer. I. II

δε ἑτε) δε οἱ Arch. poſt κορακξ colon ante Reiz.

εκαντα) Vind. Arch. εκοντα vulgo cum Ald. tum τον μεν Orig. bene aberat aliis μεν.

Poſt επειρωταν comma Ald. Camer. I. II. idem poſt εἰη.

την τε) την δε Arch.

και σφεας δεξαμενους ταυτα) σφεας δε id. & ποιησαι ταυτα. Poſt επιτελεα colon ante Reiz.

ἑσηκε) Ald. & Edd. Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Orig. ἑσησε olim. Poſt Αρισεω abeſt comma Ald. Camer. I. II.

περιξ δε) Margo Steph. Arch. Vind. Ceteri περι, tum αυτων Arch., alii cum Ald. αυτον. In Codd inventum praeſtat. περιξ δε αυτον δαφιαι ἑσασι· quia nempe Herodoteum eſt: IV. c. 79. την περιξ λευκε λιθε Σφιγγες — ἑσασαν· c. 52.

c. 180. περιξ την Τριτωνιδα λιμνην οικουσι. c. 152 περιξ αυτο pro αυτω recte dedit Gronov. III. c. 158. περιξ το τειχος· quod alibi dicit κυκλω τω τειχεος *Valken.*

ad Cap. XVI.

In Ald Camer. I. II. της δε γης της, περι — ὁδε ὁ λογος) Ask. Arch. Paſſ. ὁ λογον ὁδε alii cum Aldo.

ἀτρεκες ὁ, τι) Arch. Vind. Pariſ. A. B., prius etiam in marg. Steph. Paſſ. Ask. ατρεκεως ὡς ὁ, τι Med. & alii, prius & Ald. Camer. I. II. Litem ſchedae τω ατρεκεως intentant, ſatis ceteroqui frequentato: quod offerunt redibit lib. 5,9 Jure quoque ὡς, cui ſuus olim locus poſt ατρεκεως, in exilium agunt. *Weſſeling.* Poſt φαμενω comma, poſt πυθεσθαι punctum Ald. Camer. I. II.

ωδε γαρ ωδε Αριστης) ωδε γαρ Arch. Vind. Pariſ. A ωδενος γαρ Med. Paſſ. Ask. Ald. Edd. Aldinum & ſcriptorum quorundam ωδενος γαρ ωδε Αριστης Gronovius non male explicuit, ratumque voluit, oblitus ωδε γαρ ωδε virtutem addere orationi. Lucian. Q. ſcrib. hiſt. c. 51. ωδε γαρ ωδ' εκεινοι χρυσον — tum Nigrin. c. 6. ωδε γαρ ωδε καταφρονειν αυτων οιμαι θεμις ubi Hemſterh. plura. *Weſſeling.* — Oratio haec non minus quam hiſtoria quam tractat, fando inaudita & exempli nullius. Quis enim umquam ter geminavit negativam, ut hic ſit? Non quod id contigiſſe negem, ſed ut per eamdem vocem iſta tertiatio fieret, ut iam vides ωδε γαρ ωδε Αριστης — ωδε ἑτος &c. Certe exſtant tam intentae negationes

tiones 6, 11 & 8, 77. & alibi, ſed diverſis vocibus. Itaque quum id ſit enorme, noli opinari huius argumenti exemplum nunc ab Herodoto datum fuiſſe, ſed eius corruptoribus. Optimus enim MS. habet ουδενος γαρ ουδε Αριστεης, non ut ad ſequentia id conferatur, ſed per ſe ut conſtet ſubintellecto tantum & repleto ex praecedentibus αυτοπτεω εδυνατο πυθεσθαι. Itaque vertenda omnia, *Ex nemine enim intelligere potui, qui diceret ſe noſſe, quia ipſe vidiſſet. Quippe nec ex tali ullo Ariſteas, cuius paullo ante feci mentionem. Neque etiam iſte in illis carminibus ait ſe progreſſum eſſe ulta Iſſedonas.* Ut appareat, Herodotum diſtinguere rationes loquendi αυτοπτεω πυθομενον λεγειν, & ακοη πυθομενον λεγειν, & ſi revera qui per αυτοπτην aliqua relata narrat, is narrat quae ακοη acceperit: quaſi ακοη λεγειν ſit proximum fabulis, etſi queat multa vera continere, ut de ſe modo intelligi vult auctor. Ariſteas apud Iſſedonas fuit, ex his potuit aliquis αυτοπτης fuiſſe, qui rumorem iſtum inter ſuos ſparſerit. At Herodotus non fuit inter Iſſedonas, & idcirco narrabit omnia ακοη. Sed quid agimus? an credibile eſt ſic corrumpi auctores? ουδενος eſt antiqua lectio, quam videre potes in Aldo & Hervagianis: mutilarunt Stephanianae. — Haec *Gronovius.* — Iſta lectio Medicea nullo ſe pacto poterit tueri: quae ante obtinebat, nihil habet illa, quod Herodoti lectorem offendere debuiſſet, quem ſcripſiſſe puto: ουδενος γαρ δη, αυτοπτεω εοντος φαμενος, δυναμιν πυθεσθαι· ουδε γαρ ουδε Αριστεης, (τω περι (Sic Arch) ολιγω προτερον τουτων μνημην εποιευμην,) ουδε αλλος προσωτερω Ισσηδονων — εφησε απικεσθαι. Quorum primum his concinit

e L. 3. c. 115. ηδενος αυτοπτεω γενομενω δυναμαι ακουσαι. Herodoti miror editorem offenſum eadem negandi vocula ſic repetita, ηδε γαρ ηδε Αριστης· ad quae cum parentheſi quaedam interieciſſet, ſuo more poſuit iterum ηδε ὅτος — Homero frequentatum illud ηδε γαρ ηδε auferri non debuerat τω Ὁμηρικωτατω. In Platonis legitur Soph. p. 251. E. μηδενι μηδεν (μηδε) μηδεμιαν δυναμιν εχειν κοινωνιας εις μηδεν· in Theaet. p. 180. A. πειρανεις ηδεποτε ηδεν προς ηδενα αυλων. *Valken.*

τυπερ ολιγω) τυ περι Arch. Vind. ſatis bene; & ολιγον Arch. uti III. 106. & ſaepe. poſt τυτων comma Ald Camer. I. II. in quibus nullum comma poſt Ισσηδονων.

εν αυτοισι τοισι) αυτος εν τοισι Arch. Vind.

ακοη) deeſt Paſſ. Ask. Perperam vox haec proſcribitur; quam ſi noluiſſet, ὁσον ἡμεις ισορεοντες επι μακροτατον οἱοι τ' εγενομεθα εξικεσθαι ſcripſiſſet ſine dubio, uti c. 192. & II. 33. Quid multa? ὁσον και εγω δυνατος εἰμι επι μακροτατον εξικεσθαι ακοη poſuit ipſe L. I. 171. *Weſſel.*

ακοη εξικεσθαι) Deſit ακοη Arch. Vind. Med. prave.

ad Cap. XVII.

Σκυθιης) Σκυθικης iidem.

Ελληνες Σκυθαι) Ἑλληνοσκυθαι Vind. Valla.

τυτων) αυτεων iidem cum Arch.

Αλαζωνες) Αλιζωνες Arch. Vind. Valla. Alii cum Aldo Αλαζονες. Vid. Strabon. XII. p. 827. haec carpentem. Praecipue Stephani Byz. monitum & Codd. c. 52. amplector. Sic in Αλαζων Ethnicographus, οξυνεται δια το επιθετικον και Φυλαττει τοω προς αντιδιαζολην. Ex Homer. Il.

II. β. 856. ſumſerunt Αλιζωναϛ librarii, quibus commoda in Poeta ſedes, non hic. Multa Strabo, l. l. primo adſpectu Vallae & Arch. favens, re curatius introſpecta, minime. Verba ibi haerent in mendo, leniſſima Holſtenii ad Stephanum medicina ſanitati reddita *Weſſeling*

Poſt Καλλιπιδαι comma Ald. Camer. l. II.

σιτον δε) κατα ταυτα δε Vind. Arch. Valla. Commata poſt κρομμυα & σκορδα, & φακους poſuit Ald. Camer l II.

σκορδα) Omnes, exceptis Med & Ask. qui σκορδα. Jungunt Alexandrini Interpretes τα κρομμυα και τα σκορδα Num. XI. 5. In Geopon. lib. XII. 30 crebra τα σκορδα, etiam apud alios Graeciae labentis ſcriptores in Du Cangii Gloſſario. Quod nunc cernitur, Herodoti & veterum eſt L. II. 125. *Weſſeling.*

Αλαζωνων) Αλιζωνων Valla & Arch. Αλαζονων Ald. Camer. l. II.

τον σιτον) Abeſt Arch. Ask.

τετεων δε) Arch. olim cum Ald. τετων δε.

κατυπερθε) κατυπερτε Ald. Camer. l. II.

βορεην ανεμον) Arch. & Vind., etiam mox, βορεην reliqui cum Ald. tum τα προς iid. poſt ανεμον comma non habet Ald. Camer. l. II.

ερημος ανθρωπων) Arch. Vind. vulgo ερημον. Nullus dubitavi ita ex ſcriptoris adſuetudine refingere & hic & deinceps. Ecce tibi ex c. 20. Μελαγχλαινων δε το κατυπερθε — ερημος εστι ανθρωπων· & c. 185. το προς νοτον ερημος — και αξυλος εστι χωρη· tum c. 191. το προς ἑσπερης ορεινη τε καρτα και δασεα και θηριωδης Pauca haec de multis. Conſentit de Neurorum ſitu Scymnus Chius,

optime adiutus ab Is. Voſſio ad Peripl. Ponti Eux. p. 135 edit Gronovii. *Weſſeling.*

Υπανιν) Υσπανιν Vind. Arch.

ἑσπερης) Id. Med. Paſſ. Ask. Vind. ἑσπερην alii cum Aldo.

ad Cap. XVIII.

Poſt Βορυσθενεα nullum comma ante Reiz. poſt θαλασσης comma Ald. Camer. I. II.

ἡ Υλαιη) omittit articulum Arch.

ανω) e coniectura Valkenarii feliciſſima atque certiſſima, quam Regius unus apud Larch., ανοι legens, adfirmat, hoc cum Reizio refinximus, quod & Larcher. probabit. olim ανθρωποι. Cauſae nihil, opinor, inquit *Valckenarius*, adferri poterit, cur hi ſoli dicerentur ανθρωποι Σκυθαι γεωργοι. Ut correctionem meam minus etiam peritis adprobem, ponam primum in Philoſtrato vulgata de V. A. VII. c. 2. Ηρακλειδης και Πυθων, οἱ Κοτυν αποκτειναντες τον Θρακα, ανθρωπιω μεν ηστην αμφω· Corrigendum abſque ulla dubitatione Αινιω μεν ηστην αμφω· *erant quidem ambo Aenii*, ſive ex urbe Aeno orti: librarii crediderunt eſſe vocem ανθρωπιω in ανιω uſitato more ſcribendi contractam. Similis hoc in loco Herodoti peperit errorem ratio: ανοι in ανω transmutandum arbitror atque adeo legendum απο δε ταυτης ανω οικεουσι Σκυθαι γεωργοι· *adhinc longius a mari remoti Scythae habitant Georgi*: proxima praecedunt, διαβαντι τον Βορυσθενεα απο θαλασσης πρωτον μεν ἡ Υλαιη. commode ſuccedunt emendata, απο δε ταυτης ανω οικεουσι Σκυθαι γεωργοι. Sic loqui ſolet II, c. 7. ὁδος ες την Ηλιουπολιν απο θαλασσης ανω ιοντι· c. 155. αναπλεοντι απο θαλασσης ανω. ad iſtam rationem ἡ

ανω

ανω Ασια & ἡ κατω memoratur; Herodoto της Ασιης των κατω, & των ανω αυτης. Mari vicini, οἱ κατω, & οικειν κατω dicuntur; ανω οικειν, & οἱ ανω, qui a *mari* ſunt *remotiores*, eiusdem gentis atque urbis diſtinguuntur οἱ ανω & οἱ κατω. Similia quaevis ad iſtam rationem ſunt intelligenda: Thucyd. II. c. 83. οἱ απο θαλασσης ανω Ακαρνανες c 98. την ανω Μακεδονιαν. I, c. 137. μετα των κατω Περσων τινες πορευθεις ανω. VIII. c. 5. Dario στρατηγος ην των κατω· II. c. 100. απο των ανω ξυμμαχων. Diſtinguit Diodorus Sic. τας παραθαλαττιας πολεις, την μεσογαιαν, & τους ανω τοπους, XII, c. 59. πολεις τας ανω, & πλησιον θαλασσης opponit Xenoph. Cyrop. VII. p. 106. 28. & alibi. Philoſtrato memorantur V. A. V. c. 24. ἡ Αλεξανδρεια και ἡ Αιγυπτος ἡ ανω. Smyrnaei οἱ ανω & οἱ επι θαλαττη, de V. S. p. 531. Praeter alios pagus fuit Attices eiusdem nominis duplex teſte Harpocrat. λαμπτραι, αἱ μεν παραλιαι, αἱ δε καθυπερθεν· illinc ortus quis in Ariſtophanis Amphiarao, λαμπτρευς ηγωγε τον κατω. Herodotea propius accedit finis lib. 5. Pauſaniae: οικεσι δε απο θαλασσης ανω της προς Σαιη πολεως contrarium κατω οικειν praebet Thucyd. I. c. 7. οσοι οντες & θαλασσιοι κατω ωκουν· quod ibi ſequitur, και μεχρι τουδε ετι ανωκισμενοι εισι, non debebat tentari; idem ſignificars ac ανω οικουσι, atque adeo απο θαλασσης· hinc explicandum ανωκισθαι ες τον Δαφνουντα, VIII. c 31. & Ariſtoph. Pace v. 206. In Pauſan. X. p 838. ſcripſerim: ανωκισαντο ες τα ὑψηλα και στοι της νησου. *Valkenar.*

Poſt τους ante Ελληνες comma Ald. Camer. I. II.

επι

επι τω Υπανι ποταμω) ὑπο τω Arch. Vind. Valla male Mſſ. Poſita urbs προς τω Ὑπανιδι fuit in Dion. Chryſ. Boryſth. p. 437. & apud Scymnum, prave quoque c. 53. huius Muſae. *Weſſeling.* Poſt Βορυσθενειτας punctum habet Ald. Camer. I. II.

ἑω) ηω Arch Vind. comma poſt vocem ante Reiz. abeſt comma poſt ὁδε, poſitum poſt ποταμον in Ald Camer I. II.

ἑδε) omittit Arch.

Παντικαπης) Παντικαπις idem.

βορην ανεμον) βορεην Ald. Camer. I. II. βορην νεμουται πλ. Arch.

ηδη δε κατυπερθε) ἡ δε idem & Vind. κατυπερτε Ald. Camer. I. II. Indueret priſtinum colorem, deformior antea, oratio, modo ἡδε δη ſcriberetur. Talem ſuo tempore Scymnus conſideravit, talem Schedae. *Weſſeling.*

ερημος) Arch. Vind. ἡ ερημος ante Weſſeling. Poſt επιποδων colon ante Reiz.

κατυπερθε) κατυπερτε Ald. Camer. I. II.

ερημος) Arch. Vind. bene, antea cum Ald. ερημον. poſt αληθεως punctum Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XIX.

γεωργων) των γεωργων Ald. Camer. I. II.

πασα) ἡ πασα alii cum Ald. deſit artic. Arch. & bene.

γη) Omittunt duo ſequentia Paſſ. Ask. Med. nulla iuſta cauſa. vide modo c. 76.

ἐτοι) non eſt in Vind. & Arch.

ἑω) ηω iidem, frequente mutatione. Poſt χωρην comma Ald. Camer. I. II.

ad

ad Cap. XX.

Γερρὸς) comma hic poſuit Ald. Camer. I. II.

οἱ ἀριστοι τε καὶ πλειστοι) οἱ deſit Arch. Vind. poſt τε comma poſt πλειστοι punctum Ald. Camer. I. II.

κατηκισοι) κατηκισοι Ald. Arch. Vind tres Pariſ., quod rectius putat Weſſelingius, nec tamen reſinxit κατοικισοι Med Paſſ. Ask. Weſſeling. Poſt Ταυρικὴν punctum Ald. Cam. I. II.

ἢω) ἐω Vind poſt τὴν ante δὴ comma Ald. Camer. I. II.

Μαιητιδος) Μαιωτιδος Med. Arch. Paſſ. Ask. & mox. Recte Μαιητις, I, 104. & hac Muſa creberrime. Dabunt Mſſ. τῆς Ἰσιαιητιδος — κωμας, quae aliis Ἰσιαιωτιδος L. 8, 23. *Weſſeling.* Poſt το comma, poſt Κερκινοι punctum, poſt τα comma Ald. Camer I. II.

τὰ δὲ αὐτων) Reiskius τοι δὲ αὐτων h. e. τῆνις. Poſt Ταναὶν & τα commata Ald. Camer. I. II.

κατυπερθε) κατυπερτε Ald. Camer. I II.

Βορὴν) Arch. Vind. plerumque ſemper ex vero: Βορεὴν alii cum Aldo Poſt Σκυθεων comma, quod omiſſum poſt Μελαγχλαινοι in Ald. Camer. I. II.

ἔθνος) γενος ora Steph. Pariſ. A. Poſt Σκυθαιων colon Ald. Camer. I. II.

κατυπερθε) κατυπερτε Ald. Camer. I. II.

ἐξι) Abeſt Arch. Vind. nec male.

ad Cap. XXI.

τῶν λαξίων) Tangit hinc Suidas in v. poſt ἐξι colon Ald. Camer. I. II.

τὸ

το προς βορεην) Med Paſſ. Vind Arch. alii cum Ald. τα προς nullum comma poſt ανεμον Ald. Camer. I. II.

τετεων) Arch. Vind. τετων Pariſ. A. B. ora Steph., vulgo τετοισι. Scripſi ſchedarum iuſſu υπεροικεουσι δε τετεων Poſtulabat ſermonis indoles, quae. 13 Ισανδονων υπεροικεειν Αριμασπες &c. 37. τετεων δ' υπεροικεουσι — Μηδοι. *Weſſeling.*

ad Cap. XXII.

κατυπερθε) κατυπερτε Ald. Camer. I. II. poſt ὁδον punctum Ald. Camer. I. II.

αποκλινουσι) αποκλινουτι margo Steph. Paſſ. Ask.

Θυσσαγετας) Steph. Byz. in v. poſt πολλον comma Ald. Camer. I II.

κατοικημενοι) Med. Paſſ. Ask. vulgo cum Ald. κατοικημενοισι εισι, quorum ultimum non legunt Arch. Vind. poſt εισι comma Ald. Cam. I. II. poſt τοιωδε punctum in iisdem, poſt τα δε & χωρην commata eaedem habent.

ἑκασω δεδιδαγμενος) ἑκασω εσι δεδιδαγμενος Arch. poſt εἰνεκα nulla interpunctio in Ald. Camer. I II. poſt εσι in his comma, ſed deſit εσι Arch.

επεων) Med. Paſſ. Ask. in aliis επειδαν. poſt ἀνδρες abeſt comma Ald. Camer. I. II.

επιβας) και επιβας Arch. Vind. melius, poſt διωκει punctum Ald. Cam. I. II.

εχεται) Med. Ask. Paſſ. reliqui cum Ald. ἑπεται, pari ſententia, colon poſt vocem ante Reiz.

τετων) τετεων Arch. Vind. & tum ταξιν.

τετραμμενοι) αποκλινουτι ora Steph. Paſſ. Ask. αποκλινωσιν Arch. Vind. τετραμμενον Ald. & Edd. Med.

Med. Scholion verum paſſivum dedit vocem. Fuit olim προς την ηω αποκλιναντι, uti paullo ante αποκλιναντι μαλλον προς απηλιωτην ανεμον, & ſtatim διεξελθοντι δε και — οικεσι. Atque hoc Mſſ. profitentur, qui, ſi το eraſiſſent etiam, me ad reſtitutionem adegiſſent. *Weſſeling.* τετραμμενοι Reizio praeeunte ſcripſimus.

Poſt αποξαντες colon Ald. Cam. I. II. quae comma poſt χωρον.

ad Cap. XXIII.

Poſt πασα abeſt comma Ald. Cam I. II.

πεδιας τε) Duo haec non habet Arch. Poſt γη comma habet Ald. Cam. I. II.

βαθυγεως) βαθυγεος Arch. punctum poſt vocem Ald. Cam. I. II.

τρηχεη) Paſſ. Ask., & mox. τρηχεια Arch. Vind. τρηχειη alii cum Ald. colon poſt vocem poſuit Ald. Cam. I. II.

χωρον) Arch. Vind. alii cum Ald. χωρης. Offendunt ad πολλον της χωρης, ſubſtituto πολλην. Codd. iuſtius. *Weſſeling.*

Poſt ανθρωποι comma Ald. Cam. I. II. idem poſt φαλακροι ponunt.

εκ γενεης) Arch Vind. γενετης ceteri cum Ald. Codd. iuſtius. S. Joh. Evang. IX. 1. τυφλον εκ γενετης non neſcio, neque εκ γενετης κωφον Sexti Empir. L. XI. p. 733., nedum Heſiodi Theog. v. 271. Noſtri diverſior ratio, qua huius Muſae c. 33. και γαρ τινα εκ γενεης νοσον — λεγεται εχειν. *Weſſeling.*

Poſt ερσενες comma Ald. Cam. I. II. punctum poſt ἐοντες.

πον-

Ποντικον μεν) Πάντικὸν sine μεν Arch. Vind. Post δενδρεω comma Ald. Cam. I. II.

ἀπὸ τῶ ζωσι) Arch. Vind. optime. alii ἀπ' ὧ cum Ald. Spectavit haec Athenaeus lib 2. c. 16. Post ζωσι colon Ald. Cam. I. II. idem habent post ἰσον.

πορηνὰ) πειρενὰ Ald. Cam. I. II.

σακκεῦσι ἱματιοισι) punctum hic Ald. Cam. I. II. σακεῦσι Suidas in v. Tentare non ausim: ηθάνιοισι venerat alicui in mentem; sicut ηθμον, ηθάνιον inter pocula quoque recenset Athenaeus. Secundum Etymologum erat ηθμὸς καὶ ηθάνιον, ἐργαλεῖον διατετρημένον πολλαῖς ὀπαῖς, δι' ὧ τὸ ὑγρὸν εἰωθασι διακρινειν τῶν παχυτερων· sic ista p. 422, 34. Codex exhibet scriptus, ubi paullo post pro Εργανα ponendum, *ev Εργων α operum libro primo.* Haec respiciens Suidas habet: Σακευσι, τὸ ὑλιζωσι, παρ' Ηροδοτω· *percolant*: ex Aelio Dionysio praebet eamdem scriptionem Eustath., in Iliad. N. p. 914. 10. ab Attico σακος, pro vulgari σακκος, derivante Σακευειν Herodoti: Σακεειν & Σακιζειν veteres, recentiores dixisse videntur σακκειν & σακκιζειν, *saccare*; vid. Salmas. in Solin. p. 209. A. quique explicat vicina Casaub. in Athen. II. c. 16. *Valken.*

Post παχυ comma, post μελαν punctum Ald. Camer. I. II.

ἄσχυ) ἀγχὺ Arch. Valla.

τετο καὶ) Arch. Vind. Med. Pass. Ask., τετο δε καὶ vulgo Ald. post συμμισγοντες comma Ald. Camer. I. II.

πἀλαθας) Arch olim παλλαθας. Eximenda voci litera est superflua: παλαθας Auctor Glos-

Gloſſarii Herod. hic recte interpretatur τα εκ τρυγος πλασματα. Quod ſic maſſae vulgo dicerentur, docuit Weſſeling. ad Diodor. T. 2. p. 212. *Valken.* Poſt σιτεοντας punctum habet Ald. Cam. l. II. idem quoque poſt εσι.

ε γαρ τι) Med. Ask. Paſſ. ε γαρ σφι Arch. Vind. Olim cum Ald. ε γαρ τοι σπεδαιοι αι νομαι. Poſt εισι colon ante Reiz. poſt κατοικηται punctum Ald. Cam. l. II idem in his poſt λεγονται ειναι.

εκτεαται) εκταται Arch. Poſt περιοικεουσι comma.

διαιρεοντες) Quia finitimorum dirimebant controverſias velut *arbitri*, non abſurde quis ſuſpicabatur, Jonicum διαιτεοντες in uſitatius illud fuiſſe demutatum: ſed qui litigantes dirimit, ὁ τα αμφισβητησιμα διαιρων Polluci VIII. 8. διαιρειν την αμφιλογα dicitur Xenophonti p. 538, 26. Ariſtoph. Ran. v. 1132. *Valkenar.*

καταφευγων καταφυγη) Med. Paſſ. Ask. Ald. qui poſtremus καταφυγοι. Φευγων καταφυγη Arch. ab aliis participium abeſt. Optime hoc ſuam in ſedem, modo iniquior afuiſſet criminatio, reſtitutum. Galeus vere Φευγων ex Arch. enotavit, neque id futile prorſus. Homer. Il. ξ, 81. ὁς φευγων προφυγη κακον. Herod. V. 95. αυτος μεν φευγων εκφευγει. *Weſſeling.* Vera videtur lectio Arch. ὁς αν φευγων καταφυγη ες τετρς υπ' ἀδεος αδικεεται. Plin H. N. 6. c. 13. *ſacros haberi narrant inviolatosque, — nec ipſos modo, ſed illos etiam, qui ad eos perfugerint. Valken.* Poſt εσι comma Ald. Camer. l. II.

Αγριππαιοι) Ορειπαιοι Arch. Vind. Gentis nomen Αγριππαιοι examinavit Salmaſ. ad Solin. p. 147., attigerunt alii apud Gronov. Schedae

Arch. & Vind. vulgato dicam ſcribunt, pariterque Οργιεμπεοι in Zeaolii Cent. V. 25, quem non extrico. *Weſſeling.*

ad Cap. XXIV.

Poſt των ante ε χαλεπον comma poſuit Ald. Camer. I. II. poſt πυθεσθαι colon Ald. Camer. I. II.

Poſt εμποριε comma Ald. Cam. I. II. idem poſt ἑρμηνεων.

ad Cap. XXV.

Poſt τετεων comma Ald. Cam. I. II.

κατυπερθε) κατυπερτε Idem.

ατρεκεως) ατρεκες Arch. Vind. vid. ſupra c. 16. poſt φρασαι punctum Ald. Cam. I. II.

ορεα γαρ) ορεα τε γαρ Arch. Vind.

ιδεις σφεα) Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B. ιδεις σφεας Med. Ask. Paſſ. Manifeſtus mutantium ſchedarum hic lapſus, dignus contemtu. *Weſſel.*

Poſt λεγεται abeſt comma Ald. Cam. I. II.

αιγιποδες αιδρας) ἱπποβατας Ask Med. Paſſ. Stolidior ſchedarum audacia contra αιγιποδας ανδρας. Nihil proſunt Cyrenaei τετριπποβατας L. V. 77., multoque minus equi ἱπποβατας Strabonis L. 8. p. 595. Quid enim in illis inſolens! & cur ſibi ε πιξα profiteretur? Non inepte quidem rem putarunt ridiculam, *homines capripedes*, ea enim novandi videtur cauſa fuiſſe, verum his in fabellis ſuum cuique relinquendum. De ſimilibus naturae, fictis tamen, portentis Strabo lib. I. p. 73. *Weſſeling.*

υπερβαντι) υπερβαντας Arch.

ανθρωπες, οι) Arch. Vind. Med. Ask. Paſſ. Alii cum Aldo ανθρωπες ειναι, οι. Conf. Euſtath. in Dionyſ. v. 581.

την αρχην] abeſt articulus Arch. Vind. Poſt φαλακρων comma Ald. Cam. I. II.

γινωσκεται) γινωσκεται ατρεκεως Pariſ. A. Ald. Edd. Arch. Vind. Valla. Adverbium deſit Med. Ask. Paſſ., ſine gravi cauſa. Poſt οικεομενον punctum Ald. Camer. I. II.

βορην) Arch. Vind. βορεην reliqui cum Ald.

ad Cap. XXVI.

δε Ισσηδονες τοιοισιδε) δε non eſt in Arch. qui & τοιοισιδε, olim τοισιδε.

αποθανοι) αποθανη Arch. cum Vind. conf. lib. 2. 37. 3. 99.

γονεα) γονηα Arch.

Poſt ψιλωσαντες comma Ald. Camer. I. II.

εκκαθηραντες καταχρυσωσι) και καθηραντες Vind. Arch. εκκαθαραντες Paſſ. Ask. καταχρυσωσι Vind. Arch. antea cum Ald. αποχρυσωσι, quod perincommodum inaurandi ſignificatione. Junxit Artemidorus Onir. lib. I. 52. ινα απαργυρωθη και αποχρυσωθη de ſervo, qui aere venditur. Verum Mſſ. praeſtant. Tale lib. II, 130. και επειτα καταχρυσωσαντα μιν ταυτην. — Gemina in re Fragm. Pythag. p. 713. το δ' οστεον χρυσωσας και αργυρωσας πινειν εξ αυτου· & Noſter lib. 4. c. 65. εσωθεν δε περιχρυσωσας, ὅτω χρεωνται ποτηριω. ubi in ſcriptis καταρυσωσας. Mela Herodotea de Iſſedonibus ad hunc modum: *capita ubi fabri expolivere, auro vincto pro poculis gerunt*, αγαλμα, ut apud Homerum & alios,

ſuppellectilem intelligens, haud profecto inficete, ἀτε αγαλματι χρεωντας tale poſtulat. Iſ. Voſſius aliter ad Pomponium. Τα γενεσια Gloſſae San German. non neglexerunt, optime declarata ab Ammonio, Non ſunt *natalitia*, quae in Vallae Latinis erant *Weſſeling.*

ἀτε αγαλματι) ἀτε non eſt in Arch. Vind.

επετειους) επετειους omnes ante Reiz. in quibus & colon poſt επιτελεοντες.

πατρι) πατρος Ald. & Edd poſt γενεσια colon ante Reiz. poſt αλλως δε comma Ald. Camer. I. II. in quibus colon poſt ἀτοι.

ad Cap. XXVII.

τετεων) Arch. vulgo cum Ald. τετων.

μενοφθαλμους ανθρωπους) τους μενοφθ. & τους χρυσοφυλ. Arch. Vind. Statim εινας negligunt Med. Paſſ. ſoli. Poſt ανθρωπους comma Ald. Camer. I. II. idem in his poſt παραλαβοντες, & Σκυθεων punctum vero poſt νενομικαμεν.

αυτους) non habet Arch. Vind. Quae ſequuntur citat Euſtath. in Dionyſ. v. 31.

αριμα γαρ ἐν) Primus, opinor, ſic corrigenda cenſuit Jo. Hartungus Theſ. Crit. T. 2. p. 636. αρι μεν γαρ ἐν (L. το ἐν) καλεουσι Σκυθαι, Μασπος δε τον οφθαλμον: prout legiſſe videtur in ſuis codd. quos habuit plures, Euſtathius: vid. ad Dionyſ. Perieg. v. 31. idem ferme probavit Georg. Sopingius ad Heſych. in Αριμασπους· ubi docta proſtat adnotatio Albertii. *Valkenar.* Euſtathius in Dionyſ. Arimaſpos ex Herodoto & cauſam nominis explicans αρι μεν γαρ το ἐν Σκυθισι, μασπος δε, ὁ οφθαλμος· nec multum diverſa Schol. in Aeſchyli Prometh. v. 804.

804. Quae quidem hoc fonte ſi fluxerunt, turbidus admodum erit. Ea mens Jo. Hartungi Decur I. c. 2. p. 636, Herodotea ex Euſtathio reformantis conſilium non laudo neque inſtitutum, Codd conſpiratione damnatum: eoque minus, ſiquidem, obſervante J. G. Wachtero, in reliquiis Scythici ſermonis *Spu* oculus, *arim* unus. Abit ergo in ſpongiam Euſtathii, unde arceſſita originatio. Vide docti viri praefat. Gloſſar. German. Sect. XIII. & Alberti ad Heſych. Αριμακες *Weſſeling.*

ad Cap. XXVIII.

Poſt χωρη punctum Ald. Camer. I. II.

δη τι) Arch recte. Confer. III, 12. IV. 52. δη τοι alii cum Ald. vid Euſtath. ad Dionyſ. v. 669. ubi ſequentia deſcribuntur.

ἡ δε θαλασσα) Taxat Macrob Saturnal. VII. 12. ex Gellio.

τε κρυσαλλε) τετε τε κρυσαλλε Arch.

ταφρε) ταφρης idem cum Vind. non prave. vid. c. 201. Poſt στρατευονται colon Ald. Camer. I. II. *Valkenar.* videbatur στρατευονται minus ſincerum: ἁμαξευονται, vel ἱππευονται, vel ſimile quid ipſi iſto videretur accommodatius. Nec placuit vox haec *Larcher.* qui tamen in verſione expreſſit. Feliciſſima nobis a Larcherio laudata videtur emendatio *van Eldickii* in Suſpicionum ſpecimine c. 2. p. 16. στραγγευονται corrigentis, quae vox in στρατευονται facillime potuit depravari. Senſus optimus: *habitacula in glacie figunt.* A ſeptemtrionalibus harum terrarum populis hoc fieri e peregrinantium relationibus notiſſimum.

τὰς Σινδὰς) τὰς Ινδὰς cuncti cum Ald. περὶ ἐς τὰς Σινδὰς non fallace coniectura L. Holſtenius ad Σινδὸς Stephani. Indi longe hinc diſparati, vicini vero & trans Bosporum Sindi. Scriptionis peccatum eſt: poſterior articuli litera deglutii ſequentem, uti τῆς Ινδικῆς vice Σινδικῆς c. 86, & ἐς Κωλον loco ἐς Σκωλον L. 9. 15. Contra huius Muſae c. 33. τὰς Σερὰς Arch., ubi τὰς ἱερὰς oportuerat. Habet, quae huc pertinent, iuſto circumſpectior, Freretus Comment Acad. Inſcript. T. 6 p. 363. Ego re extra dubium poſita reſtitui. *Weſſeling.*

Poſt τεσσερας comma Ald. Cam. I. II.

ἀτος) abeſt Vind. Arch. poſt τὰς προπὰς comma Ald. Cam. I. II.

ἀλλοισι χωριοισι) ἀλλῃσι χωρῃσι Arch. χωρεσι Vind.

Poſt ἐν τῳ comma Ald. Cam. I. II. punctum poſt ἐδὲν.

ὑων) Arch. ὑον vulgo. Portus, vulgati ὑον patronus, adſcivit θεῖον. Juſtum eſt, quod cernitur. Nota ſunt, & ſuperius adhibita, Διὸς ὑσαντος, θεὸς ὑσαντος. Appian. Alex. B. Civ. lib. 2. p. 740. αἷμα τε γὰρ ἐδοξεν ὁ θεὸς ὑσαι. Herod. III. c. 117. τὸν μὲν — ὑεσθαι ὁ θεὸς. *Weſſeling.*

βρουταὶ τε) βρουταὶ δὲ Arch. poſt ἃ γινονται colon Ald. Cam. I II.

θερεος δὲ) θερος δὲ Arch. Paſſ. haud male. poſt ἀμφιλαφεες colon ante Reiz.

ὡς θερας θωῦμαζεται) θωῦμαζεται tantum, & in margine ὡς θερας νενομιται Pariſ. B vulgo cum Ald νενομιται θωῦμαζεσθαι. quod nimium eſt. Suadet ſcriptoris mos & verborum ordo, pro vero putandum eſſe, ὡς θερας θωῦμαζεται, uti

uti Pariſ. B., & νενομιζαι veniſſe ex gloſſa: & eo quidem magis quod iuncta verba ſententiam ſimpliciſſimam inquinent. Libuit codici obedire in re manifeſta. *Weſſeling.*

ὡς δε ην) Med. Paſſ. Ask. in ceteris & Ald. ὡς δε καὶ, comma poſt ὡς δε Ald. Cam. I. II. commata quoque poſt γενηται & θερεος in iisdem.

τερας νενομιζαι) Med. Ask. Paſſ. alii θωϋμαζεται aut θωμαζεται. ὡς τερας θωϋμαζεται Ald. Cam. I. II.

Poſt ανεχομενοι comma, poſt τετον punctum Ald. Cam. I. II.

και ουοι ουκ) Arch. Vind. & ex parte Paſſ. qui ουκ ανεχονται, quod nullus improbo *Weſſeling*: Vulgatum ουδε ουοι ανεχονται is tamen retinuit. Nos praeeunte Reizio. Codd. ſequi maluimus.

την αρχην) αρχην tantum Arch. Vind. Ask. Poſt αλλη & ἑξεωτες commata, poſt αποσφακελιζουσι punctum Ald. Camer. I. II. comma in his poſt ἡμονοι.

ad Cap. XXIX.

το κολον) Med. Paſſ. Ask. reliqui το καθολου cum Ald. Editam etiam codici debemus Med. lectionem. *Valkenar.*

δε μοι) Med. Paſſ. Ask. plures cum Ald. δε μου τη γνωμη και, Ὁμηρε. Citat. Euſtath. ad Odyſſ. p. 1485. 10. Homeri verſui Odyſſ. Δ. 85. ſubiecta, ſic fortaſſe legit in ſuo cod. Euſtath. ορθως ειρημενον· εν τοισι θερμοισι γαρ ταχυ παραγινεται τα κερεα· εν δε τοισι ισχυροισι ψυχεσι η ε φυσι κερεα τα κτηνεα την αρχην, η φυοντα φυσι μογις: nili quod in excerpendo φυοντα omiſerit:

φυει legit ex Valla. Sua Strabonem VII. p. 471. c. Herodoto debere monſtrant Herodotea quaedam e vicinis quae adhibet verba, ἀπασα δ' ἡ χωρα δυσχειμερος εστι. *Valken.*

Poſt ειρημενον colon, poſt κειρεα punctum, poſt ψυχεσι comma in Ald. Camer. I. II.

φυει) Arch. Vind. Euſtath. & mox. Satis bene, uti opinor: φυειν ante utrobique, cum Ald. Poſt φυοντα comma, poſt μογις colon Ald. Camer. I. II. in quibus & colon poſt ταυτα.

ad Cap. XXX.

προθηκας γαρ &c) ſine parentheſi Ald. Camer. I. II.

εδιζητο) Arch. Vind. olim εδιζετο: in ora Steph. Ask. Paſſ. εζητησε ex gloſſa.

Poſt εδενος colon ante Reiz.

εκ καταρης του) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Euſtath. in Dionyſ v. 409., omittunt του Ald. Med. Paſſ. Ask. Optime Stephanus ex ſchedis, quibuscum plures conſentiunt. Pauſanias hoc ipſo de negotio, και τουτω μεν καταραν τινα ελεγετο γενεσθαι αιτιον Eliac. prior. c. 5. Vel ex his liquet, inquit *Valkenarius*, voculam του male eiectam Herodoteis, quam legere Pauſanias & Euſtath. ad Dionyſ. v. 409. εκ τινος καταρας, ὡς φησιν Ηροδοτος.

προσιη) Vind. Arch. Ald. & Edd., ex Med. Paſſ. Ask. προσηι. Mutari προσιη non debuerat, cuius in talibus certa ſtatio: επεαν — προσιη ὁ τεταγμενος χρονος L. II. 41. *Weſſeling.*

ἡ ὡρη κυισκεσθαι) ορη κυησεσθαι ſine articulo Arch. Vind.

ες τους πλησιοχωρους) *τας πλησιοχωρους* Arch. Vind.

σχωσι) *εχωσιν* iidem.

ad Cap. XXXI.

Poſt *των* ante *Σκυθας* comma Ald. Camer. I. II.

οἱα τε) Arch. Vind. vere, uti cap. 7 & 53. antea *οἱοι τε* cum Ald.

ετε) *εδε* iidem.

Poſt *χωρης* comma Ald. Camer. I. II.

εἰδε) *οιδεν* Arch. poſt *οἰδε το* comma Ald. Camer. I. II. idem poſt *εοντα τοιουτον.*

ανοικητα) Med. Ask. Paſſ. Vind. Arch., olim *ἀοικητα.* Poſt *ταυτης* punctum, poſt *πτερα* & *χιονα* nulla commata in Ald. Camer. I. II.

δοκεω) deſit Arch. Poſt *νυν τα* & *λεγεται* commata, nullum poſt *μακροτατα* in Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XXXII.

Poſt *ανθρωπων* comma Ald. Camer. I. II.

λεγουσι) *λεγουσι ουδεν* Arch. Vind. Pariſ. A. B. Ald. Edd. *ουδεν* non norunt Med. Paſſ. Ask Damnatum *ουδεν*, cui praeſidia non deſunt, in exilio relinquo. *Weſſeling.*

Poſt *λεγουσι ουδεν* comma, quod deſit poſt *Σκυθας* Ald. Camer I. II.

ὡς περι) Med. Vind. Ask. Paſſ. In Arch. *ὡσπερ των·* vulgo cum Ald. *ὡς και περι.*

Ησιοδω) *Ησιοδε* & vere *Ομηρε* Arch. Poſt *ειρημενα* colon Ald. Camer. I. II.

εοντι) Arch. vere. *οντι* olim cum Ald.

ad Cap. XXXIII.

Πολλω δη) πολλω δ' εστι Arch. Vind. Paris. A. B. Ald Satis utique commode. Quod nunc est, venit ex Med. Ask. Pass.

ενδεδεμενα) Ora Steph. Arch. Pass. Vind. Ald. Valla: ενδεδυμενα Steph. Med. Ask. In Codd. dissensu utrum praestat, ενδεδυμενα an ενδεδεμενα; animose pro priore Gronovius, refragatori iratior, confiftit. Ενδεδεμενα tamen probantem plures adiuvant manu exarati, optimeque conspirantes libri: nec nocent *Sacra occultata in fascibus mergitum*, quae Servii de his verba in Aeneid. XI. 532. Nedum αυθεια σεφη Crativi apud Hesychium & Suidam. Super haec fermonis succurrit usus, & librariorum, voces istas temere miscentium, mos. Offerunt Pausaniae Cod. L. X. 30. λιθα οφεα-γιδα ενδεδυμενην χρυσω, ubi Sylburg. ενδεδεμενην, bene: firmat. Diodorus, δακτυλιους ενδεδεμενους λιθοις describens lib XIX. 94. Mihi, non diffitebor enim, placet posterius. Sacra ipsa optime Salmasius in Solin. p. 147. illustravit. *Wesseling.* Restituetur, opinor, hic & infra vetus codd. atque edd. lectio, ενδεδεμενα· Suam quisque sequutus Edit Salmas. in Solin. p. 208. habet ενδεδυμενα· ενδεδεμενα Spanheim. in Callim. p. 493. 495. qui recte mea quoque sententia *frugum primitias* intelligit *spicarum fascibus illigatas. Valkenar.*

Post Σκυθας punctum Ald. Camer. I. II.

δη προς) δε προς Arch. Vind. post απο δε τουτων comma Ald. Camer. I. II.

Μηλιεα) Μηλεεα Arch.

πολιν δ') πολιν τε Vind.

Καρυστ) Καριστ Arch. Post Ανδρον punctum ante Reiz.

απι-

απικνεεσθαι — ες Δηλον) Haec decem connexa vocabula ſcribae ſocordia deſunt Med. Paſſ. Ask. Poſt τας ante ηγομαζεσι comma Ald. Camer. I. II. idem in his poſt Υπερογην τε.

αυτησι) Arch. Med. Paſſ. Ask. in aliis & Ald. αυτοισι.

ασφαλιης) Vind. Vulgo cum Ald. ασφαλειης: vid. ad L. 2. 18. Poſt των αξων comma Ald. Camer. I. II. nullum poſt πεντε, ſed inſertum poſt πομπης.

Περφερεες) Med. Paſſ. Ask. Περφορες Arch. & Heſych. Valla. Περιφερεες Ald. & alii. Poſt εχοντες colon ante Reiz.

αποδεκεσθαι) ὑποδεκεσθαι Arch.

τες ηρες) τες σηρες Arch.

ενδεδεμενα) Arch. Vind. Paſſ. Valla. ενδεδυμενα Med. Ask. Ald. & Edd.

τες πλησιοχωρες επισκηπτειν, κελευοντας) Sunt, quibus τοις πλησιοχωροις, ſiquidem επισκηπτειν in Muſis tertium ſibi nectit caſum, allubeſcit. Abreſchius verborum ordinem ſtruit, κελευοντας επισκηπτειν τες πλησιοχωρες προπεμπειν — Επισκηπτειν Heſychio auctore eſſe προνοεισθαι· rogare itaque & monere, ut contermini ſacra ulterius deducant. Certum eſt προπεμπειν σφεα, videlicet ἱρα, de quibus proxime. *Weſſeling.*

σφεα) Vind. Arch. olim σφεας cum Ald. poſt ἑωϋτων comma Ald. Camer. I. II. poſt Δηλον colon in iisdem & ante Reiz.

Θρηϊσας) Θρῆσας Ald. & Edd. ante Reiz. Θρηκιας ora Steph., Θρηκιας Paſſ. Ask. tum Παιωνιδας Arch. & θυσωσι cum Vind. Dederat Θρησσας, uti Sophocles Antig. v. 595. Θρήσσαις πνοαις, & Valer. Flacc. II, 132. *Carasque theris indu-*

inducere Threſſas. Aliorum Θρηκίας vel Θρηϊκιας firmare Θρηϊκιη τε Σαμος Homeri, & Θρηκιος ξενος Euripidis poſſet, ſi quae neceſſitas. *Weſſeling.*

θυσσας τα ἱρα) e Vind. Arch. Ald. Pariſ. A. B. cum Reizio edidimus, quod maluerat iam ex luculento codd. iudicio, *Weſſeling.*, qui tamen non receperat, ſed Med. Paſſ. Ask. εχθσας retinuerat, quod, ipſo fatente, quidquid in contrarium diſputatur, ſcriptoris ſententia reſpuit ἐρδσσας coniecit *Van Eldica* Suſpicion. Spec. p. 16. cui calculum ſuum adiecit *Larcher.* qui ex hac voce εχθσας ortam, & θυσσας gloſſam e margine in textum transpoſitam putat. Nec infelix profecto coniectura!

ταυτα μεν δη) Vind. Arch. Ald. Pariſ. A. B. μεν abeſt med. Paſſ. Ask. Poſt ποιευσας colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXIV.

Poſt κορας comma Ald. Cam. I. II.

προ γαμθ) Duo haec Valla non vertit, maleque neglexit, nam ſchedis eius afuiſſe non puto. De Megarenſium puellis Pauſanias ſolere ad Iphinoes tumulum inferias προσφερειν προ γαμθ και απαρχεσθαι των τριχων, καθα και τη Εκαεργη και Ωπιδι, ſic optime Camerarius, αἱ θυγατερες ποτε απεκειραντο αἱ Δηλιων L. I. 43. p. 104 Callim. H. in Del. v. 296. illud ipſum requirit. *Weſſeling.*

το δη σημα &c.) ſine parentheſi ante Reiz. poſt Αρτεμισων comma Ald. Cam. I. II.

εσιοντι) ιοντι) Arch. Vind.

οἱ

οἱ δε παιδες) Pariſ. A. B. Ald. Arch. Vind. Edd. ὁσοι δε Med. Paſſ. Ask., non bene. οἱ δε παιδες redierunt, ne αἱ μεν ſolitariae ſtarent. *Weſſeling.*

τιθεισι) προτιθεισι Arch. Vind. Valla.

την τιμην) Duo iſta negligit Arch.

ad Cap XXXV.

οἱ αυτοι) deſit οἱ Arch Vind. αυτοι οὗτοι marg. Steph. Paſſ Ask.

Αργην) Arch. Vind. Paſſ. Ask. ora Steph. Valla, & mox: in eadem ora Ἐκαεργην, neſcio unde. Αργιν & Αργιος olim ex Aldo Bene impetum Ἐκαεργην corrigentium repreſſit Gronovius. *Weſſeling.*

λαοδικης) omnes praeter Med. Paſſ. Ask. qui λαοδοκης perperam.

Ειλειθυιη) Arch. Vind. Ειλιθυιη Paſſ. Ειληθυιη alii. Non obliviſcor Heſychii Ειληθυιας, neque Pauſaniae Ειληθυιας L. II. c., a viris doctis cupide mutatas. Manet in Callim. H. in Del. v. 132. καλες μονον Ειληθυιαν, forte ſimilem in modum formandum, quo H. in Jov. v. 12. κεχεημενον Ειλεθυιης. Potuit in peregrinae vocis origine ſonus variare, paſſim tamen Homerus, Diodorus, Pauſanias illi adſtipulantur, cui primae datae. *Weſſeling.*

Poſt ωκυτοκε & τον commata poſuit Ald. Camer. I. II. Quod Reiskius αιτι ωκυτοκιε *ob accelleratum* ſive *citum partum* elegit, modo ωκυτοκιον eo foret in uſu, non ſpernerem. Belle novit, ωκυτοκιον in medicamine ad maturandum partum ſedem ſibi vindicare, cui incommodus hic locus. *Weſſeling.*

Αργην)

Αργην) Αργιν Ald. & qui ſupra. Poſt σφεων punctum Ald. Camer. I. II. poſt τον ante σφι comma in iisdem.

Αργην) Αργιν Ald. & qui ſupra. Poſt ονομαζοντας τε comma Ald. Cam. I. II.

αγειροντας) imprudenter εγειροντας Th. Galeus.

ἐτος δη &c.) ſine parentheſi ante Reiz. Poſt τω βωμω comma Ald. Cam. I. II

σπεδον) σπενδον ſolito more Arch. εποδον Paſſ. Ask. quod notabile. Valla in his vertendis mirificus eſt. *Weſſel.* poſt σποδον abeſt comma in Ald. Cam. I. II.

Αργης) Αργιος Ald. & qui ſupra Αργιν. Poſt αυτεων comma, quod abeſt poſt Αρτεμισιν in Ald. Cam. I. II.

αγχοτατω) αγχοτατη & ἱστορισι Arch. Vind. poſt ἱστορισι colon Ald. Cam. I. II. & reliqui ante Reiz.

ad Cap. XXXVI.

Poſt Υπερβορεω comma Ald. Cam. I. II. Υπερβορεε Arch.

λεγων ὡς τον οἰσος περιεφερι) Sic, Reizio praeeunte, edidimus ex coniectura Weſſelingii in Diſſert. Herodot. p. 34. a Valkenario & Larcherio probata, cui poſteriori tamen dubia redditur haec correctio ob fragmentum quoddam Lycurgi ab Eudocia ſervato in Anecdot. Graecis T. 1. p. 20. ubi de Abari dicitur: percurrit Graeciam omnem, oracula canens & arcum manibus tenens ſymbolum Apollinis. Quae cum Herodoteis his optime congruunt & vulgarem lectionem τον οἰσον probare videntur.

κατα

κατα πασαν την γην) comma nullum in Ald. Camer. I. II. πασαν γην Arch. Vind., Paſſ. Ask. Citat Euſtath. in Perieg. v. 31.

σιτεομενον) σιτεομενος ante Reiz.

Υπερβορεοι) Tangitur apud Strabon. I. p. 106. & Schol. Apollon. Rhod. II, 677.

ορεων) Arch. Vind. Vulgo ορεων. Locus videtur corruptus. Nam ſi αδεια cum νοον iungendum; εξηγησαμενον locum non habet, cum ad πολλοι referendum ſit. Si vero, quod magis conſentaneum, αδεια cum εξηγησαμενον ſociandum, quid ſibi vult νοον εχοντας? Nonne legendum νενεχοντως, prudenter, conſiderate? *Goldhagen.*

Poſt περιξ colon Ald. Camer. I. II.

κυκλοτερεα) habet Euſtath Perieg. I. & Strabo I. p. 83.

ποιευντων) Med Arch. Paſſ. Ask. Vind. olim ποιευσι cum Ald. Poſt ισην colon ante Reiz.

εν ολιγοισι) εν ολιγω Arch.

δοη τις εστι) Med. Ask. Paſſ. ſed poſteriores ιοη τε· οιη τις Arch. Pariſ. A. B. Vind. Ald. cum Edd.

ad Cap. XXXVII.

προς βορεω ανεμου) Arch. Vind. recte βορεην ανεμον vulgo cum Ald. poſt Μηδοι punctum Ald. Camer. I. II.

Σασπειρες) Σασπειρες· Σασπειρων ora Steph. Ask. alii cum Ald. Σαπειρες· Σαπειρων. Poſt Κολχοι abeſt comma Ald. Camer. I. II. colon poſt θαλασσαν & comma poſt ες την in iisdem colon poſt εκδιδοι ante Reiz.

ad

ad Cap. XXXVIII.

προς ἑσπερης) Med. Paſſ. Ask. olim cum Ald. ἑσπερην.

απ' αντιης) E coniectura *Reizius* edidit feliciſſima, quem ſequuti ſumus. Probavit eam *Larcherius* e margine Regii A. ubi manus recentior eam adſcripſit. Vulgo απ' αυτης, quae ſine dubio lectio corrupta, cuique praeſtaret απ' αυτεων, quod & Pavio in opinionem venit. Απ' αυτης ſpectare debebit Pontum, ſive mare boreale, in quod Phaſis evolvitur. Ab eo vero minime procedunt duae ακται orae ſive *peninſulae*; uti docte Iſ. Voſſius ad Scylacem; Perſis, quae orarum altera, a mari auſtrali, quod & Erythraeum, porrigebatur occidentem verſus; e Phaſi altera ſumebat originem, terminata partim ad Sigeum Troicum, tum ad promontorium Triopium, omnem complexa minorem, quam vocamus, Aſiam. Quae clara cum ſint in Scriptoris diſputatione, propoſitum απ' αυτεων h. e. θαλασσεων, aut, ſi mavis, εθνεων, quae proxime memorabantur, non carere videtur ratione. Weſſeling. Poſt ταις ante εγω comma Ald. Camer. I. II.

τα προς βορην) το & βορην Arch. Vind. βορειην ceteri cum Ald. comma poſt ποντον Ald. Camer. I. II.

νοτε) Paſſ. Ask. Med. νοτον alii cum Ald. levi differentia.

αὐτη) deſit Arch. Vind.

Μαριανδικε) iidem cum Valla. In Med. Paſſ. & Ask. Μαριανδυων. Olim ab Ald. Μαριανδηνων. Poſt κολπε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Prio-

Priorem Aſiae minoris ακτην verſus a Phaſi & tracta fuit boreali: alterius initium ab auſtro ſinuque Myriandrico; porrectae ad Triopium: haec attendenti apertiſſima. Voſſius tamen ad Scylacem p. 7. απο τε Μαριανδυνων κολπε, μεχρι τε προς Φοινικην κειμενε — nec diſcrepat multum Pavii diſputatio. Fefellit utrumque ſinus corruptum nomen. *Sinus Mariandynus*, cui Sangerius amnis miſcetur, apud Plinium N. H. L 6. 1. pars erat Ponti Euxini, adeoque ad boream Aſiae, de qua ſermo, ac nihil ad hanc deſcriptionem. Bene Stephanus Μυριανδρος, πολις Συριας προς τη Φοινικη. Additur το κτητικον, Μυριανδρικος κολπος, hinc fortaſſe, cum ſanitas loco manebat, repetitum. Quod ex ſcripto repoſui, ab integritate propius abeſt, quam Μαριανδυων Med.; Μυριανδρηνων Holſtenii & Berkelii rem patefacit, non veram vocis ſcripturam. *Weſſeling.*

Φοινικη) Med. Paſſ. Ask. Φοινικην ceteri cum Edd. poſt κειμενε abeſt comma Ald. Camer. I. II. in quibus comma poſt ταυτη, poſt τριηκοντα colon ante Reiz.

ad Cap. XXXIX.

Abeſt comma poſt ἑτερη Ald. Camer. I. II.

εκδεκομενη) εκδεδομενη Arch. perperam poſt Ασσυριη colon ante Reiz.

απο Ασσυριης) απο της Ασσυριης Arch. comma poſt vocem ante Reiz.

αυτη) και αὐτη Arch. nullum comma poſt vocem in Ald. Camer. I. II. idem his abeſt poſt νομω. Comma poſt ες τον ante Δαρειος Ald. Camer. I. II

πλατυς και πολλος εσι) punctum hic Ald. Camer. I. II. & comma poſt ſequens το. πολλος και πλατυς Arch. comma poſt θαλασσης Ald. Camer. I. II.

Συριην την Παλαιστινην) Med. Arch. Paſſ. Ask. Vind vulgo Συριην την παρα την Παλαιστινην male. conf. *Gronov.*, qui ad h. l. Quae erit illa Syria, quam his verbis prorſus incondite creditur deſcribere noſter auctor? Omnino apparet Vallam fuiſſe ſatis aſperum in examinando, & hinc praetermittendo, quod iudicabat non eſſe huius ingenii. Quippe plus in his eſt, quam dedit Herodotus errore opinor editionum, quarum ſordes abluere poſtea nequiverunt. Optimus Mſ. egregie tantum παρα τε Συρκην την Παλαιστινην, ut ſolus legit Valla, & intellexiſſe dicendus eſt.

Poſt ες την comma, poſt τελευτα punctum, poſt εν τη comma Ald. Camer. I. II.

ἑσπερης) Med. Paſſ. Ask. in Ald. & aliis ἑσπερην.

εχοντα εσι) Pariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. Edd. Verbum ſubſtantivum negligunt Med. Paſſ. Ask.

ad Cap. XL.

Σασπειρων) in Σαπειρων conſpirant codd. & Ald. quare a Weſſelingio retentum. Nos Reizio auctore Σασπειρων ſcripſimus. Paſſim in libris Σασπειρες. Apollon. Rhod. II. 397. & Steph. Byz. Σαπειρες nomine conveniunt, ſitus aliquantum diſcrepat. *Weſſeling.*

ἡλιον) ηελιον Arch. Vind. & mox iterum. poſt θαλασσα punctum Ald. Camer I. II Poſt Ινδικης comma, poſt Ασιη punctum in iisdem.

ερημος)

ερημος) margo Steph Paſſ. Arch Vind. Ask., ſed ſine ſequente το Arch. Vind quod abeſſe poteſt. Vid. ſupra c 17. ερημον olim cum Ald. & το περος. Poſt ἐω colon Ald. Camer. I. II. idem ponunt poſt εστι.

ad Cap. XLI.

Poſt Λιβυη comma Ald. Camer. I. II.

εν τη ακτη — Λιβυη ηδη) Decem haec ſocors Ask ſcriba praetervidit. τη ακτη abeſt Arch. Poſt Αιγυπτον comma Ald. Camer. I. II.

ξεινη εστι) Arch. Ald. Vind. Pariſ A. B. Edd. In Med Ask. Paſſ. εστι ἡ εστι. Vitio humani ingenii contingit, ut omnibus eadem raro placeant. Spectantur res diverſis modis, & variante animi inclinatione. Mihi, quod rediit, veriſſimum, alii aliud. Sequitur continuo, το δε απο ξεινε τετε· ubi vero illud, verum ni fuerit vulgatum? Supra lib. 2. c. 158 de eopſe iſthmo, τη ελαχιστον εστι και συντομωτατον εκ της Βορηης θαλασσης ὑπερβηναι ες την Νοτιην, — quod breviſſimum & maxime compendiarium ſpatium, plane uti hic, ſtadiorum mille. Non excito Plin. lib. 2 68., quo hanc ipſam in rem uſus eſt If Caſaub. ad Strab. l. p. 114., neque diſſimulo Med. αὐτη εστι ἡ εστι, *iam eſt, qua eſt*, nihil coloris ducere poſſe e cap. 50. huius libri. Verum propere hinc diſcedo. *Weſſeling.*

ad Cap. XLII.

θωὔμαζω) θωμαζω Arch. Vind.

Λιβυην τε) Arch. abeſt τε aliis & Ald. comma poſt Ασιην Ald. Camer. I. II.

σμικρα) μικρα Arch. & Vind.

παρ') defit utrique, male.

ȣδε συμβαλεειν) ȣ συμβαλεειν Arch.

δηλοι ἑωῦτην) Mirum ni scripserit, more veterum, suoque, Λιβυη μεν γαρ δηλοι εȣσα περιρρυτος, id est, ἑαυτην εȣσαν· in eundem sensum infra capienda ista. αὑτη εγνωσθη το πρωτον, nempe περιρρυτος εȣσα, πλην ὁσον. — Δηλȣν hoc adhibetur structura Sophocl. Aiac. v. 471. δηλωσω — γεγως. Antig. v. 20. τι δ' εςι; δηλοω γαρ τι καλχαινȣσ' επος· εδηλωσε των νομων καταφρονων Alcibiades, Andocidi p. 30. 44. εδηλωσαν ȣ θελησαντες, Pausan. III, p. 216. δηλον εποιησαν ὑπεραχθεσθεντες Herod. VI. c. 21. *Valken.*

ȣ̓ριζει) Arch. ȣ̓ριζει Ald. & alii.

βασιληος) Arch. βασιλεος vulgo cum Ald. post πρωτȣ & των commata Ald. Camer. I. II. nullum comma post ιδμεν, sed insertum post επιδεξαντος in iisdem.

εχȣσαν) Med. Pass. Ask. διεχȣσαν cum Aldo reliqui Vid Gronov. & ad L. 2. 11 Optimus Ms. redigit hoc compositum ad simplex, ut εχȣσαν modo probat, non διεχȣσαν. *Gronov.*

Ηρακληϊων ςηλεων εκπλεειν) Ηρακλέων διεκπλεειν Arch. prius etiam Ask.

Post θαλασσαν punctum Ald. Camer. I. II.

ερυθρης θαλασσης) Med. Arch. Ask. Pass. Vind ερυθρης καλεομενης Ald. & Edd.

γενοιτο) γινοιτο ora Steph. Vind. Pass. Arch.

προσχοντες) προσισχοντες Vind. Arch. non male. post αν comma Ald Camer. I. II.

γενοιατο) γινοιατο Arch. Vind. punctum hic Ald. Camer. I. II.

δε δη τεω) δε τεω Arch. Vind. δε δη τεω Ask.

περυ-

περιπλωοντες) conſentiunt Med. Paſſ. unde editum. Eton. πλωσαντες την Λιβυην. Olim cum Ald. περιπλωοντες ες την Λιβυην.

ἡλιον) ηελιον Arch.

ad Cap. XLIII.

Poſt λεγοντες comma Ald. Camer. I. II. Ex hariolatione Pavii οἱ πλεοντες. Carthaginienſes enim ſimilibus defunctos navigationibus tentaſſe oras Africae, Atlantico mari adſperſas; de Sataſpe nihil eos noviſſe. Quae docti viri coniectura habet, quo ſe commendet. Aliud Nic. Abramus Phari V. T. L. III. p. 92. μετα δε Καρχηδονιοι εισι — ſine commate legens, vertensque, *poſtea quidem Carthaginienſes, ut quidem ipſi dicunt,* praeſtitiſſe nimirum ſe, quod Sataspes navigando haud abſolverat. Quae verbis iſtis indicari, dubito vehementer. Hannonem a Gadibus ad fines Arabiae circumvectum Plinius tradit lib. 2. 67. an ante Herodoti aetatem, nondum certum. Et quid impedit, cur Poeni audire de fruſtraneo Sataspis conatu nihil potuerint, Xerxi foederibus iuncti, & mercandi ſtudio ad omnia, uti ſolent, circumſpecti? Saepe praeterea narrationes Carthaginienſium advocantur in Libyae rebus. c. 195. 196. *Weſſeling.*

Σαταασπης) Σαταπης Steph. margo & Ask.

Τεασπιος) Τεαπιος iidem. Τεασπειος Arch. Poſt Λιβυην abeſt comma, poſitum eſt poſt πεμφθεις in Ald. Camer. I II. comma quoque poſt πλοα in iisdem. colon poſt οπισω, & comma poſt επετελεσε τον.

Ζωπυρω — εβιησατο) Hoc ordine Arch Paſſ.

Ask. Olim cum Ald. Ζώπυρος εβιησατο τε Μεγαβυζε παρθενον.

Poſt Σαταστεος abeſt comma Ald. Camer. I. II.

παραιτησατο) Vind παρητησατο reliqui cum Ald. & Weſſelingio. poſt επιθησειν comma Ald. Camer. I. II poſt κολπον colon ante Reiz.

Σαταστης) Arch. Paſſ. Valla. Vulgo cum Ald. Σαταστις prave. Poſt νεα τε comma Ald. Cam I II.

επλει) επλεε ante Reiz.

παρα) επι Vind. Arch. forte verius. poſt ςηλας punctum Ald. Camer. I. II.

τω ονομα Σολοεις) poſt τω comma Ald. Camer. I. II. Σολοεις Arch. Vind. Eton. Paſſ. ora Steph. Valla: alii Συλοεις. Scripſerat L. 2. 32. Σολοεντα ακρην, aut λιβυκον ακρωτηριον Hanno & Scylax in Periplis, πυμαετον Σολοεντα Crinagoras in Epigrammate, de quo d'Orvillius ad Chariton. p 424. & Reiskius in Anthol. p. 188. Ceterum memoria Poſidonium decepit, ex Herodoto, a Dario miſſos, τελεσαι τον περιπλων Africae, aſſeverantem in Strabon. L. 2. p. 155. C. Tale hic nihil. *Weſſeling.*

μησι) μηνεσιν Arch. notabiliter. Sicut Vind. VIII. 58.

παρα βασιληα) ες βασιληα Arch. βασιλεα olim cum Ald ἐς βασιλεα Ξερξεα, quod nobis e MS. Galeus obtulit, ſi dant plures, fortaſſe tamquam rarius probandum videretur: ες aliquoties adhibuit in talibus Herodotus. Ut verum tamen fatear, ne loci quidem unius recordor, in quo legatur αφικεσθαι ες τινα, cui plurima

rima ſunt ad manum, in quibus ελθειν & εισελθειν εις τινα. *Valken.*

ελεγε φασς τα προσωτατω) Poſt ελεγε comma ante. Reiz. ελεγε αφεας τα προσωτατω Arch.

σμικρες) vulgo μικρες. Noſtrum Reizio debemus.

διαχρεωμενες) χρεωμενες Arch & Vind.

οἱ, οκως σφεας) poſt οἱ abeſt comma Ald. Cam. I II. Duabus fortaſſe literis repetitis ſcribi commode poſſet: οἱ, ὁκως ὡς σφεας καταγοιατο τη νηι, φευγεσκον προς τα ορεα. *Valken.*

λειποντες) Med. Ask. Arch. καταλιποντες Ald. Vind. Pariſ. A. B. aeque bene.

εσιοντες) Valla Arch. Vind. ora Steph. I. cum Regio A Larcherii, olim cum Ald. σινεντες βρωτα δε μενα. βρωτα Reg. duo apud. Larcher. cum Steph. I. Quia σινεσθαι etiam frequentatur Herodoto, σινειν non adhibetur ab antiquis, veram paene lectionem coniectando fueram adſequutus, corrigens, αυτοι δε αδικεειν ουδεν επιοντες· memor Herod. V. c. 74. εσινοντο επιοντες χωρες της Αττικης. Itaque laetus excepi quam Diſſ. Herod. p. 167. ſubminiſtravit codd. lectionem, εσιοντες, προβατα δε μενα· hoc aptius reſpondet ad πολιας· χωρας επελθειν & επεινας χωρες adhibentur. *Valken.* Multum meo iudicio ex membranis potius, αδικεειν ουδεν εσιοντες, προβατα δε μενα· *ipſos* urbes *ingreſſos nihil iniuriaſum patraſſe, pecora duntaxat inde accepiſſe.* Plenior ita oratio, ſuperfluo & inſueto σινοντες inpoſterum caritura. Utcunque ea ſuper codd. lectione ſtatuetur, non recuſabitur iisdem e ſchedis αιτιον τοδε ελεγε, *cauſam hanc dicebat* Sataspes: huius

ius enim ad regem ſermo. Cauſſam, quam Xerxi non probavit, dederunt venti, ex oriente ad conſtitutum iſthic flantes, & navis praepedientes curſum ex probabili Marshami & Palmerii ſententia *Weſſeling*

αἴτιον τοδε ελεγε) Arch. Valla, Vind. ceteri cum Ald *ελεγετο Hanc cauſam afferebat*, Valla: legit itaque *αιτιον τοδε ελεγε*, nempe Satraspes. Sequens *το* peperiſſe potuit *ελεγετο Valken.* conf. quoque Weſſelingii notam praecedentem.

ετι) ετι (εξιν Arch.) *ειναι προβαινειν* Vind. Ald Pariſ. A. abeſt verbum ſubſtantivum Med. Paſſ. Ask.

δε ϗ οἱ) Med Ask. Paſſ. in aliis omnibus *δε οἱ ϗ.* Pro *Ξερξης δε οἱ ϗ συγγινωσκων* collatis Vallae Latinis, *hunc Xerxes negans loquutum vera*, Jo. le Febure ſuſpicabatur ſcribendum, *Ξερξης δε ὁν* (pro *αυτον* vel *εκεινον*) *ϗ συγγινωσκων λεγειν αληθεα*: in iuvene praeſertim huius ſeculi Gallo conatum laudo: *οἱ* minus in his commodum eſſe fatendum etiam illi, cui Herodoteus eſt exploratus uſus verbi: *συγγνοντες αδικησαι· συγγνοντες ποιειν σε δικαια·* & ſimilia dantur apud hunc plurima; a quibus illud diſtat L. V. c. 91. *συγγινωσκομεν αυτοισι ἡμιν ϗ ποιησασι ορθως·* in quibus etiam ſcribi potuiſſet *ϗ ποιησαντες ορθως*, ſub qua duplici ſtructura idem ſignificans adhibetur *συνειδεναι*. Diphili verſus eſt: Συνειδοθ' αὑτῳ φαυλα διαπεπραγμενῳ. Quinctil. Inſt. Or. III, c. 6. Non ſuſtineo eſſe conſcius mihi diſſimulanti Sophocles: Η δεινον αρ' ην, ἡνικ' αν τις εσθλος ων Αὑτῳ συνειδη. Herodoteo verbo Lyſias p. 164. *συνεγνωσαν αυτοι σφισιν ὡς ηδικηκοτες. Valkenar.*

επι-

επιτελεσαντα) επιτελεσαντα γε *Reiskius.*

επιτιμων) Habet Thom. Mag. in Επιτιμος.

Poſt ευνεχος comma Ald. Camer. I. II. idem in his poſt τα ante Σαμιος, & poſt τε ante επισαμενος.

επιλησθομαι) επιλησομαι Arch. Vind., quod laudo: non deterius: in re ſimili, cuius auctoris mentio poſteris minus fuiſſet honorifica, conſiderate Herod. I. 51. των τις Δελφων — τε επισαμενος το ονομα εκ επιμνησομαι. L. 2. c. 123. των (Graecorum) εγω ειδως τε ονοματα ε γραφω: ſimiliter in ſacris arcano ſilentio tegendis Pauſan. II. p 117. τον δε λογον επισαμενος ε γραφω· I. p. 71. λεγομενον και αλλον λογον ειδως υπερβησομαι. *Valkenar.*

ad Cap. XLIV.

Poſt εξευρεθη colon Ald. Camer. I. II. comma in his poſt ειδεναι τη.

εκδιδοι) εσδιδοι Vind.

αλλης τε) comma hic Ald. Camer. I. II. αλλοισι τε Arch. Poſt ερεειν colon Ald. Cam. I. II.

και δη και) Arch Vind. Ald. tres Pariſ., ultima copula deſit Med. Paſſ. Ask. male. Vid. L. 2. 154.

εκ Κασπατυρε) Καξαπυρε Arch. Vitioſum Arch. accedit quodammodo ad Hecataei apud Stobaeum Κασπαπυρος. *Weſſel.*

Poſt πολιος comma Ald. Camer. I. II.

κατα ποταμον) κατα τον ποταμον Vind. Arch.

Poſt θαλασσης δε comma Ald. Camer. I. II.

Poſt τες ante προτερον comma in iisdem.

ἐτω και της Ασιης) ἐτω aut ἐτως Arch. Paris. A. B Valla. olim cum Ald. ἐτος, quod tueri se nequit, schedae melius. *Wesseling.*

ἡλιον) ηελιον Vind. Arch.

παρεχομενη) Paris A. B. Arch. olim cum Ald. παρεχομενην. Praetuli ex codd. ομοια παρεχομενη, videlicet Ασιη. Non quidem συνταξεως procedit ordo, cuius in hoc & aliis veterum ratio non semper ducitur; utut est, puto de scabritie nonnihil deminutum. Maioris momenti coniectura est Bouherii, fine huius periodi complura ex secuturis nectentis, hunc in modum, ομοια παρεχομενη τη Λιβυη· και ερισματα αυτη Νειλος τε ὁ Αιγυπτιος — τα Κιμμερια λεγεσι. De Asia haec, quod verissimum, cuncta scribi: ubi nunc sunt, orationis nexum scindere & turbare, cui, istis in hunc locum migrantibus apta, copulatio & adhaesio. Mihi, tametsi Procopii aevo eadem, quae in Mss & edd. series, inventum non videtur inconcinnum. Vid. Bouherii Diss. Herod. c. 18. p. 119. *Wesseling.* Post Λιβυη colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XLV.

βορην) Ask. ceteri βορεην cum Ald. post παρηκεσα colon ante Reiz. post συμβαλεσθαι abest comma Ald. Camer. I II

επ' ὀτευ &c.) habet Hesychius. Imitatur Dionys. Perieg. v. 7. monente Eustathio.

τριφασια κεεται) Procopius, his usus, τριφασια κεαται non male. Post γυναικων colon ante Reiz.

ἐρισματα) ἐρισματα αυτη, Ald. Camer. I. II.

αυτη)

αυτη) Ασιη corrigere vult Degen. ſine cauſſa.

Poſt οι δε Comma in iisdem, & nulla parentheſeos ſigna ante Reiz.

τον Μαιητην) comma hic Ald Camer. I. II. και Μαιωτιν Procop., *Maiotidem* Μαιητιν Vallá. Fuit olim, quae Bouherii ſuſpicio, την Μαιητιν, ſeu verius και την — Vallae Latina huc pergunt, & liquidiſſime, quod vir Ampl. vidit, Procopius B. Goth. IV. 6. Herodotea exſcribens, οι δε Ταναϊν ποταμον, και Μαιωτιν, και Πορθμ. — Qui cum Μαιωτιν appellat, ſuo utitur more, ut Jonico Noſter Vid. c. 20. & de Porthmiis Cimmeriis c. 12. Melpom. *Weſſeling.* Poſt λεγεσι punctum Ald. Camer. I. II.

ηδη γαρ Λιβυη μεν επι Λιβυης) Med. Ask. Paſſ. απο cum Aldo Arch. Vind. Pariſ. A., & mox ſemel iterumque. Poſt μεν comma Ald. Camer. I. II.

επι της Προμηθεος) απο cum Ald. Arch. Vind. Pariſ. A.

γυναικος) μητρος Euſtath. in Perieg. v. 72.

ονοματος) Vind. Ask. ονοματος vulgo cum Ald.

επι Ασιεω) Ασεω ora Steph ex Aldo male. απο Ασεω Ald. & qui ſupra. Vide Euſtath. Perieg. v. 620.

τε Κοτυος) τε Βοτυος Arch. Vind., abeſt Vallae Latinis. Non alibi Κοτυος fit apud Herodotum mentio; quod nomen in antiqua Ed. Vallae verſionis omiſſum, primo quidem adſpectu potius videtur Thracicum: Ατυς certo nomen eſt Lydiacum; praeter Regem, ſic Croeſi filium nominat Herodotus, & patrem ditiſſimi illius Pythii tempore Xerxis nobilitati. Accedit

ad

ad haec, Lydiaca narrantem Herodotum L. I. c. 94. (non sane quam ex Xantho Lydo, quod Galeus putabat; quippe qui ȣτε Τυρρηνον ωνομακεν ȣδαμȣ της γραφης, δυναστην Λυδων, ȣτε αποικιαν Μηονων εις Ιταλιαν κατασχȣσαν επιςαται, teste Dionys. Hal. A. R. I. p. 22. 15.) Herodotum, inquam, non ut hic Mani filium dare Κοτυν; sed Ατυν· επι Ατυος, τȣ Μανεω βασιληος. Tandem Ασιεω, τȣ Ατυος, hic legisse videtur Eustathius; cuius ista exstant ad Dionys. Perieg. v. 270. Ηροδοτος δε φησι τα τρια της γης τμηματα επωνυμιας εχειν γυναικων — Λυκοφρων δε ȣχ ȣτως, αλλα απο Ασιεως τȣ Ατυος καλεισθαι φησιν αυτην· αφ' ȣ και εν Σαρδεσι Φυλητις καλειται Ασια. imo καλειται Ασιας sunt enim & postrema Herodoteis vicina; απο τευ και την εν Σαρδισι Φυλην κεκλησθαι Ασιαδα. Hoc minime cunctanter statuo, in his Eustathianis nomina Herodoti & Lycophronis esse transponenda: Herodotea sunt, quae tribuuntur Lycophroni; quae Herodoto, sunt sine dubio Lycophronis, quodque bene observavit accuratissimus editor Ed. Twaites ab ipso Eustathio huic velut auctori contributa ad v. 620, ubi legitur etiam απο Ασιȣ, τȣ Ατυος. Tandem pro Ασιεως scribendum, ut apud Herodotum, Ασιεω· forma vulgari dare quoque potuerat Ασιω. *Asias* enim Ασιας, Ασιȣ, Jonice flectitur Ασιης, Ασιεω. Atque ob has forte rationes videri posset hoc in loco Herodoti nomen Κοτυος in illud Ατυος convertendum. Ille tamen ego, qui toties in Herodoto levioribus de causis forte suspicax perhibebor & novator, hic nihil novandum iudico, servandumque Κοτυος nomen Primum *Asien Cotyis* filium dictum veteribus

bus legerat Euſtath. in Il. B p. 192, 51. τον μεν Ασιαν Κοτυος ισορεσι υιον. Deinde multo plus habet ponderis auctoritas Dionyſ. Hal I. Antiq. Rom p 21, ſcribentis, Τυρρηνον dici quintum a Jove; Jovis enim filium *Manen* primum iſtius fuiſſe regionis regem, τοτε δε γενηθηναι Κοτυτω, δε Κοτυι δυο γενεσθαι παιδας Ασιην και Ατυν· εκ δε Ατυος Λυδον Φυναι και Τυρρηνον, quorum hic cum colonis in Italiam abierit; ille manſerit regni paterni haeres: de Atye huiusque duobus filiis Lydo Tyrrhenoque paria ſcribit Strabo V. p. 355. C. utrumque dedit & Atyi filium Herodotus, ſolum quidem memorans duntaxat Τυρσηνον, I. c. 94. ſed & meminit Λυδε τε Ατυος, I. c. 7 VII. c. 74. a quo Maeones traxerint Lydorum nomen. Xanthus Lydus, cui credendum potius in rebus patriis, quam Graecis recentioribus, Tyrrhenum prorſus ignorans, Ατυος παιδας γενεσθαι λεγει Λυδον και Τυρρηβον. Ut regionibus urbibusque dare poſſint conditores, nomina Graeci plurima ſunt commenti. *Valcken.*

Poſt Ασιην punctum Ald. Camer I. II.

επι της) απο της Ald & qui ſupra. poſt Ασιης punctum Ald. Camer. I. II αλλ' εκ — Ασιης. Iſta quidem verba, ſi ſunt, ut eſſe videntur, Herodoti, ſignis ſaltem tamquam παρενθηκη ſunt a vicinis ſeparanda. Haec ſola ſi dediſſet, per *Aſiam Promethei* filiam, uxorem, an matrem intellexiſſet, maneret incertum; ſed paullo ſuperius uxorem dixit Promethei, quam cum aliis matrem habuit Lycophron Caſſ. v. 1412. Οι μαν υπεξεα γ' η πιμηθεως τοκας. Schol η Ασια. Ασιας γαρ και Ιαπετε Προμηθευς και Επιμηθευς· vid. Twaites ad Euſtath. l. c. & ad v. 620. *Valken.*

απ

απ' ὁτευ) cum Reizio & Regio A. *Larcherii* ſcripſimus pro vulgato απο τευ a Weſſelingio retento, quod L. I. 7. 3. 115. επ' ὁτευ Arch., uti ſuperius.

ετε ει) Arch. & Vind. in aliis & Ald. εδ' ει. poſt ανθρωπων comma Ald. Camer I. II.

Τυρινε) Vind. Arch. margo Steph. Valla, Eton. Pariſ. A. B. olim Συρινε. Verius editum ob L. 1. 2. & Mſſ. decretum Non nego Syriam potuiſſe Europam dici Quaeritur de Herodoti manu, cuius prudens de matronae nomine obſervatio Notae ſunt coniecturae S. Bocharti ſuper Libyae, Aſiae & Europae titulis ex Phoenicum lingua elegantes L. IV. Canaan. c. 33. *Weſſeling.*

Poſt χωρην punctum Ald. Camer. I. II.

ην) deſit Arch.

την γην ταυτην) Et hic articulus in eodem & Vind. poſt ταυτην comma Ald Cam. I. II.

Λυκιην) Med. Paſſ. Ask. praeclare. Λιβυην vulgo cum Ald.

Poſt ειρηθω punctum Ald. Camer. I. II. quae comma habent poſt αυτεων.

ad Cap. XLVI.

Δαρειος) ο Δαρειος Paſſ.

Poſt παρεχεται abeſt comma Ald. Camer. I. II.

εθνεα αμαθεστατα) punctum hic in iisdem. Euſtath. in Perieg. 669. p. 230

προβαλεσθαι) Arch. Vind. Paſſ. Ask. Pariſ. B. ora Steph., in Med. Ald. & Pariſ. A. C. παραβαλλεσθαι. Nulla hic comparatio; negat ſe

ſe habere huius orae nationem, quam producat, & in medio collocet: id προβαλεσθαι, quomodo manu exarati libri, e quibus ſi qui velint ανδρα λογιμον — λεγομενον, non obluctabor. Nihil in codd. magis obvium, quam λογιμον & λογιον, λεγομενον ac γενομενον convertere, ſicuti lib. 2. 3. & 4. 13. *Weſſeling.*

λογιον — γενομενον) λογιμον — λεγομενον Arch. Vind. margo Steph. Satis bene. conf. Weſſelingii notam praecedentem. ελλογιμον Euſtath. Poſt γενομενον comma nullum Ald. Camer. I. II.

παρεξ) Etymol. in v. citat. Olim vocula mihi παρεξ ſic viſa fuerat transponenda, ut legeretur: ωδε ανδρα λογιμον οιδαμεν γενομενον εκ τω Σκυθικω εθνεος παρεξ Αναχαρσιος. Quum vero conſideratius ad vulgata haec exigerem Euſtathii ad Dionyſ. v. 669, ex Herodoto narrantis ὁτι ὁ Ευξεινος παρεχεται εθνη αμαθεστατα, και εξ ωδενος των εντος τω Ποντω ανηρ ελλογιμος λεγεται, παρεξ τω Σκυθικω, ὁθεν ὁ Αναχαρσις, coepi animadvertere nihil in iſtis eſſe, quod mutari deberet. Si ſcripſiſſet παρεξ Αναχαρσιος, και τω Σκυθικω εθνεος, figura hic obtineret, quam χιασμον vocant Grammatici, multis explicitam Euſtath. ad Homer. Il Γ. 108. Οισετε δ' αρν', ἑτερον λευκον, ἑτερην δε μελαιναν, Γη τε και ηλιω· iſta nativam haberent perſpicuitatem ſic ſcripta: οισετε αρνε δυο, λευκον και μελαιναν, Ἡλιω και Γη, ut ſua ſibi ſingula ſuiiciantur velut εν τετραγωνω κατα γραφη. Ad hanc normam Herod hic primum duo ponit diverſa; prius ωτε γαρ εθνος των εντος τω ποντω ωδεν εχομεν προβαλεσθαι (Sic Mſſ.) σοφιης περι: alterum ωτε ανδρα λογιμον οιδαμεν λεγομε-

γομενον. Tum duo diverſa ſequuntur: prioris membri haec eſt exceptio, παρεξ τε Σκυθικε εθνεος· haec, alterius, παρεξ Αναχαρσιος· Sunt mihi ſimiles ad manum aliorum ſtructurae. Ceterum his Herodoti vexandis occaſionem arripuerunt viri docti ex Ep. Pauli ad Coloſſ. III, v. 11. Primus, credo, Salmaſius abuſus eſt, in Oſſil. ling. Helleniſt. p. 353. cui ſe primus oppoſuit, amicus & admirator viri maximi, Alex. Morus in notis ad N. T. p. 231. *ſeqq Valkenar.*

Poſt Αναχαρσιος colon ante Reiz. comma poſt των ante ἡμεις ἰδμεν in Ald. Camer. I. II. colon in his poſt επι σφεας.

μητε αξεα) haec abſunt ab Ald. Camer. I. II. quod enotare oblitus eſt Weſſelingius.

Φερεοικοι) Φεροικοι Vind Arch. qui poſterior εοντες locat ante ἱπποτοξοται.

ζωντες μη απ' αροτε) Med. Paſſ. Ask. Arch., qui cum Vind. Valla απ' αρτε. In marg. Steph. απ' αροτε· vulgo ζωντες τε μη απ' αροτρε cum Ald. Hic etiam haerebat olim alterius vice ſaepius a librariis ſcripta vox αροτρε. *Valken.*

οικηματα τε σφι) Nulla cauſa viro docto κτηματα τε refingendi. Φερεοικοι εοντες explicatur liquidius. Mitto multivagas Scytharum domos ex Seneca, & eorundem futilem domum apud Valerium Flacc. Accommodatum Aeſchyli Prometh. v. 708. οἱ πλειντας ζεγας Πεδαρσιοι ναιεσ' επ' ευκυκλοις οχοις, & praeter cetera Hippocr. Aer. Aq. Lic. p. 291. ενταυθα και οἱ Σκυθοι διαιτευνται, Νομαδες δε καλευνται, ὁτι εν εσι οικηματα, αλλ' εν ἁμαξαις οικευσι, quos currus graphice expingit deinde. *Weſſeling.*

προσ-

προσμισγειν) Med. Ask. Paſſ. Arch. Pariſ. A., antea cum Aldo προσμιγειν.

ad Cap. XLVII.

Abeſt comma poſt ταυτα Ald. Cam. I. II

ποιωδης τε και ευυδρος) Arch. Paſſ Med. Ask. Pariſ A. B, alii cum Ald. πιωδης male, & ex errore, uti videtur, Reuchliniani in pronunciando librarii ενυδρος Arch. Vind. Optime Gronovius ex Medic., in quo ſi ενυδρος, quod alii praeferunt, fuiſſet, nihil fortaſſe requireretur. Hippocrates de Scytharum regione πεδιας εσι και λειμακωδης και ψιλη και ευυδρος μετριως· ποταμοι γαρ εισι μεγαλοι, οι εξοχετευουσι το ὑδωρ εκ των πεδιων. Cuius λειμακωδης idem ac ποιωδης, Galeno explanante. Heſych. λειμακες, νοτεροι και ποιωδεις, male antea πιωδεις, τοποι, ſpectans Eurip. Iphig. Aul. v. 1544. λειμακεσεροι in Suida nullo iure Kuſterus mutat, quippe ex Coo ſene apud Erotian. Conf. Sophocl. Philoct. v. 1449. Ego his non immoror, ευυδρος relinquens ob L. 9. 25 *Weſſeling.*

Poſt πενταζομος punctum Ald. Camer. I. II. comma habent poſt Τυρης τε.

Ὑπανις) Ὑσπανις Arch.

Γερρος) Γερρις id. Vind. Valla.

ρεωσι) ρεουσι ante Reiz.

γαρ οἱδε) δε ἑτοι iidem.

ad Cap. XLVIII.

ποταμων παντων) ποταμος ἁπαντων Arch. Vind. Poſt των comma Ald. Camer. I. II. in quibus & poſt ρεει & θερεος commata ſunt: idem exſtat poſt ρεων in iisdem.

εκδιδοντων) colon hic ponit Ald. Camer. ¶ II. εσδιδοντων Arch. Vind. frequenti mutatione.

οἵδε) ignorant iidem. poſt ποιευντες punctum Ald. Camer. I. II.

μεν γε) μεν τοι της Arch quod non improbo *Weſſeling.* poſt χωρης comma Ald. Camer. I. II.

μονοι) e Valkenarii certiſſima coniectura, Reizio praeunte, ſcripſi pro vulgato μεν οἱ. E tantum in O converſo, Valkenarius inquit, legerim πεντε μονοι ρεοντες. Confluentes in Iſtrum fluvii erant longe plurimi; διὰ μεν γε της Σκυθικης πεντε μονοι ῥεοντες, quos ſuis ſingulos deſignat nominibus. His recenſitis multo plures enumerat aliunde ortos, qui in Iſtrum itidem confluxerint: haec eſt ratio, cum illi priores, αυτιγενεες ποταμοι Σκυθικοι eſſe dicantur πεντε μονοι· quod vicinum etiam commendat μεν γε. Haec *Valkenar.* Coniecturas elegantes doctiſſ. virorum Valkenarii μονοι ρεοντες, Reiskii οἱ δε ρεοντες, laudare equidem, ſequi non poſſum. *Weſſeling.* πεντε μεγαλοι ρεοντες *Larcher.* legendum coniecit, quia c. 49 auctor ait, εκ δε τε Αἱμε των κορυφεων τρεις αλλοι μεγαλοι ρεοντες προς βορην ανεμον, εμβαλλεσι ες αυτον. quae verba τρεις αλλοι μεγαλοι neceſſariam reddunt correctionem ſuam. Eadem eſt coniectura Koenii ad Gregor. de dialect. p 221. Sed nobis, prae ceteris Valkenariana videtur veriſſima. Koenianam & Larcherianam praetulit *Degenius.*

Πορατα) Τωρατα Arch. prave, nec Mela inde L. I. 19. 87. Toreatas, quae Galei opinio, finxit: longe enim illi ab hoc fluvio. Nunc *Pruth. Weſſeling.*

Τια-

Τιαραντος) Τισαραντος Paſſ. Ask. & ſtatim. Poſt Αραρος τε comma Ald Camer. I. II.

Ορδησσος) Med. Paſſ. Ask. Valla, Ορδησος Arch. & mox. Vulgo Ορδισσος cum Ald. Poſt ὑδωρ punctum Ald. Camer. I. II.

Poſt δευτερος λεχθεις abeſt ante Reiz. comma. Nulla commata ante Reiz. poſt Αραρος τε & Ναπαρις.

Ορδησσος) Ορδισσος Ald. Camer. I II. rel.

εοντες) Med. Paſſ. Ask. ceteri cum Aldo ρεοντες neque commode. Poſt Ιζρον colon ante Reiz.

αυτιγενεες) αυθηγενεες Arch. αυθιγενεες Ask. αντιγενεες Gale ex errore typogr

Αγαθυρσων) Αγαθυρσα Arch. poſt ρεων comma Ald Camer. I. II in quibus & reliquis ante Reiz. colon poſt τω Ιζρω.

ad Cap. XLIX.

Poſt Αἱμα comma Ald Camer. I. II.

κορυφεων) κορυφαιων Ald. Camer. I. II.

βορεην) Arch. Vind. Ask. Paſſ, antea cum Ald. βορεην.

Αυρας, και Τιβισις) Αυρας και Τιβισις Arch. Vind., poſterius & Med. Ask. Paſſ. Valla: olim Τιβησις cum Ald.

Θρηϊκης) Θρηκης Vind. Θρηκης Ask. Arch. comma poſt vocem Ald. Camer. I. II.

Αθρυς) Arch. Med. Vind. Paſſ. Ask Valla, alii cum Ald. Αθρης.

Νοης) και Νοιας Vind. Arch. Valla

Αρταϊης) Vind. Med. Paſſ. Ask. Valla. Αρταινις Arch. alii cum Ald. Αταρνης.

εκδιδοσι) εσδιδοσι Arch. Vind.

Κιος) Σκιος Arch. Valla.

μεσον σχιζων) Pariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. Edd. Valla. Μεσος Med. Ask. Paſſ. Praeſtat Ald. Nilus μεσην Αιγυπτον σχιζων L. II. 17. & 33. Idem μεσην ταμνων Λιβυην & Iſter μεσην σχιζων την Ευρωπην. *Weſſeling.*

εσδιδοι) εκδιδοι Ora Steph. Arch. Vind. poſt αυτον colon Ald. Camer. I. II.

βορην) Ask. Arch. & mox iterum. βορεην alii cum Ald.

Τριβαλλικον) Arch. Valla. Olim, Τριβαλικον cum Ald. Verius Τριβαλλικον; quomodo Iſocrates, Demoſthenes, Steph. Byz. alii. *Weſſeling.* Poſt Βρογγον comma Ald. Camer. I. II. idem in iisdem poſt μεγαλης.

δεκεται) Med. Arch. Paſſ. Vind. Ask. optime, διαδεκεται Ald. Camer. I. II. alii διαδεχεται.

Καρπις) Καρμις Vind. Arch. Valla.

Αλπις ποταμος) Omittunt vocem ποταμος Vind. Arch. Ald. Venit ex Med. Ask. Paſſ.

προς βορην ρεοντες ανεμον) προς βορην ανεμον και ητοι ρεοντες Arch. Paſſ. Ask. Vind. neutrum damno. βορεην Ald. Camer. I. II.

εκδιδασι) εσδιδασι Med. Paſſ. Ask. Ald. ceteri εκδιδασι.

προς ηλιε δυσμεων) περιν ηλιε δυσ· Med. Paſſ. abſurde.

μετα Κυνητας.) Steph. Byz. in voce.

Σκυθης) Σκυθικης Arch. Vind. bene.

ad Cap. L.

πολλων) ποτἄμων Arch. poſt μεγιστος comma Ald. Camer. I. II. quod abeſt poſt συμβαλλειν.

απο-

αποκρατεει) Med. Paſſ. Ask. επικρατεει Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B. cui locus relinqui potuerat. Vide Abreſchium ad Cattierium p. 68. Spectavit Euſtath. in Perieg. v. 226. *Weſſeling.* Valkenario placet αποκρατεει, idem nobis poſt τετον comma Ald. Camer. I. II.

οι συμβαλλεται) Med. Paſſ. Arch. Vind. Ask. antea οι συμβαλλεται οι. cum Ald. poſt θερεϊ comma Ald. Camer. I. II.

και χειμωνι) και εν χειμωνι Arch. Vind uti poſt pauca.

τοιονδε τι) cum Pariſ A. B. Ald., olim τοι. Poſt χειμονος εϛι abeſt comma

ολιγω τε) ολιγος Arch. Eſt, cui haec diſplicent: μειων ſive εσσων fuiſſe, & ſcriptum quidem, οσοσπερ εϛι, η ολιγω γε, aut ολιγον τε μειων της — *aut paullo minor* — Nihil ego novo Pleraque omnia flumina hibernis imbribus ſolent intumeſcere: in Iſtro diverſum quid obſervat, quippe hieme, qualis, quantusque eſt, manente: paullum tamen increſcere, ex pauciore illic coeleſti aqua. Haec Scriptor. *Weſſeling.*

ολιγω) ολιγον Arch.

χρατας) χρεεται idem cum Vind., ſatis belle

πεσσσα εσσα) πεσσσα εσσα αμφ. ora Steph. Arch. Vind. Paſſ. Ask εσσα deerat Edd. Ald. Med. poſt παντοθεν comma Ald. Camer. I. II. punctum in iisdem poſt το θερος, comma poſt τα θερεος.

ηπερ) επερ Arch.

αντισηκωσις) αντισηκως Ask. tantum.

ad Cap. LI.

τοισι) abeſt Med. Ask. Paſſ. habent ceteri. poſt ὁ Ἱερος punctum Ald. Camer. I. II.

αρχεται) Arch. Vind. olim cum Ald. ερχεται. Herodotea ſunt αρχεται δε ρεων· ὁ γαρ δη Νειλος αρξαμενος — ρεει lib. 2. 17. & c. 33. Ἱερος τε γαρ ποταμος αρξαμενος — ρεει. Tum huius libri c. 49. ὁ Ἱερος αρξαμενος εκ Κελτων — ρεει δε — Recte hinc Mſſ. *Weſſeling.*

ἀριζει· ἀριζει Ald. Camer. I. II. Poſt Σκυθικην in his comma.

και την Νευριδα) Vind. Arch. Aberat articulus Ald & Edd.

Τυριται) Τυρηται Arch. Amnis Tyres ſive Tyras aliis, uti Heſychio, Tyres. hinc accolae, qui Τυρηται, ut in Arch., eſſe debebant, Τυριται. Non neglexit hoc Steph. *Weſſeling.*

ad Cap. LII.

μεν εκ) Arch. Vind. Paſſ. Ald. Pariſ. A. B. μεν non habet Paſſ. Ask poſt την ante περιξ comma, poſt λευκοι colon Ald. Camer. I. II. & reliq. ante Reiz.

μητηρ Ὑπανιος) Euſtath. in Perieg. v. 1143. Steph. in v. ubi Μητροδωρος mutandus cum Holſtenio in Ἡροδοτος. Ὑπανιος Arch. ſemper. Hinc Mela II c. 1. 62. Hypanis ex grandi palude oritur, quam matrem eius accolae appellant. Herod IV. 86. Μαιητις καλεεται και Μητηρ τε Πουτε. Dionyſ. Perieg V. 165. — καλεουσι δε μητερα ποντε. Avien. in Deſcr. orbis V. 245. Scytha — matrem ponti cognominat undam: de Oceano idem in Ora marit. V. 393. hic parens noſtri

noſtri maris. Plin H. N. VI. 7. Maëotin Temerinda (Scythae vocant) quod ſignificat matrem maris: ſua Dionyſium & Melam Herodoto debere, non recordabatur Jac. Nic. Loenſis Miſcell. Epiphyll. VI. c. 21. *Valkenar.*

Poſt ποταμος comma Ald. Camer. I. II. eadem in his poſt πλοον & βραχυς.

βραχυς και γλυκος) Athen. L. 2. p. 43 Pauſan. IV. 35. haec reſpexerunt.

αινως) Arch. Vind. olim δεινως cum Ald. Heſych. Αινως δεινως και χαλεπως. Apollon. Rhod. III. 15. ὑπερφιαλος πελει αινως· & v. 480 αλλα μαλ' αινως Δειδω. Scriptor ſuum agnoſcit, cum de Scythica regione Αινως αξυλε εσσης poſt pauca c 61. Bene ergo Galeus. *Weſſeling.*

εκδιδοι γαρ ες αυτον κρηνη πικρη) Si firmant illam codd. poſtremam vocem, non reiecerim. Dicitur κρηνη ἐτω δη τι εσσα πικρη, ἡ, μεγαθεϊ ομικρη εσσα, κιρνα τον Ὑπανιν, εοντα ποταμον εν ολιγοισι μεγαν. Eſt, qui uni literae ἡ duas velit voces ſuppoſitas, ὡσε αυτη μεγαθεϊ· unum ſi ſaltem ὡς poſuiſſet, potuerat exemplis illud Herodotis tueri ex I c 136. προσφιλεες ἐτε δη τι — ὡς — εκελευε. IV. c 184. ὑψηλον ἐτω δη τι, — ὡς εκ οἱα τε εινας ιδεσθαι. Sed ut hic, loquitur etiam alibi. III. c. 120. νησον — ὡδε δη τι εσσαν ευπετεα χερωθηναι, την — εσχε: IV. c. 28. δυσχειμερος χωρη ἐτω δη τι εςι· ενθα — ε ποιησεις. Nihil itaque novandum. Secundum Herod. Fons (Exampeus) adeo erat amarus, ut, quum exiguus eſſet, Hypanin flumen in paucis magnum vitiaret amaritudinem ſuam miſcendo: ſic acceperim hoc loco το κιρνα vel κιρνη· quod ipſe explicat infra c. 81. απετον ποιεει.

Ex Herodoto plures meminerunt: unius ponam Melae verba ex II. c. 1., Hypanis non longe a mari ex parvo fonte, cui Eampeo cognomen eſt, adeo amaras aquas accipit, ut ipſe quoque iam ſui diſſimilis & non dulcis hunc defluat. Herodotea contraxit Euſtathius in Dionyſ. v. 1143 κρηνη εκδιδωσιν εις αυτην (L. αυτον) ὅτω πικρα, ὡϛε κιρνα τον Ὑπανιν horum partem quaeque praecedunt, ſub Herodoti nomine profert Athen. II. p. 43. c. 11. Rationem dat Pauſan. IV. p. 371. cur de hoc fonte narrata nemini debeant eſſe ſuſpecta. Tandem de hoc fonte dicta c. 81., excitat Steph. Byz. v. Ὑπανις· ubi Μητροδωρος recte fuit in Herodotum converſus a L. Holſtenio. *Valkenar.* Noſtri verba ὅτω δη τι εσσα πικρη, ἡ μεγαθεῖ — varium tentantur in modum: Pavius ὡς μεγαθεϊ σμικρη εσσα κιρνα — non praeter Herodoti morem: Reiskius: ὅτ' ολιγον τι εσσα πικρη, ἡ — Neutri codd. addicunt, comparationis adverbium reticentes. *Weſſeling.*

ἐρεισι) Arch. more Ionum ap. Euſtath. ad Homer. p. 149. 15. ἐρεισι Ald. Camer. I. II. poſt Σκυθεων comma Ald. Cam. I. II.

Αλαζωνων) Arch. & mox. vid. c. 17. alii Αλαζωνον prave.

Εξαμπαιος) Αμαξαμπεος. Paſſ ora Steph. Ald. Cam. I. II. Poſt τερματα comma Ald. Cam. I. II. idem poſt Τυρης & poſt Ὑπανις.

Αλαζωνας) Arch. Αλαζονας Ald. Cam. I. II. Poſt ἑκατερος in his comma.

ad Cap. LIII.

Βορυσθενης) deſit Arch. Ask. Paſſ. articulus ὁ Βορυσθενης vulgo cum Ald.

ὁς

ὁς εϛι μεγιϛος τε) Arch. Vind ὁς εϛι τε μεγιϛος τε Pariſ. A. B. Ald, ὁς omittunt Med. Paſſ. Ask, ſed εϛι τε μεγιϛος τε. Sequor Arch. Vind. locum ſanantes. *Weſſeling.* Poſt τϛτεων comma Ald. Camer. I. II. nullum habent poſt πολυαρκεϛατος, colon poſt ἡμετερας.

συμβαλλειν) συμβαλλειν Arch. Vind. comma poſt λοιπων Ald. Cam. I. II.

ευκομιδεϛατας) Med. Paſſ. Ask ευνομιδεϛατας Ald. Arch. Vind. Pariſ. A. Quid hoc vocabuli ſit, non comprehendo. Et inhaeſit auctori huic a primis editionibus, ut certus quaſi Portus ſcribat: *Herodotea loquutio. Paſcua pecoribus accommodatiſſima.* Nec melius exſpectes ab Stephano, quippe cuius & ipſius verba ſunt: ευνομιδεϛατα νομαι κτηνεϛι, *ex Herodoto affertur pro paſcua accommodatiſſima pecoribus.* prout ſcripſit in Theſ. Scilicet quia huic voci inſunt literae νομι, ea aurigari debent ad Graecum aliquid paſcua denotans. At quaeſo quae iudicii ſanitas tolerare vel vocem vel ſenſum talem poteſt, ubi continenter anteceſſit νομας καλλιϛας, hoc eſt, prorſus idem. Non eſt hic loquendi modus, nec ulla politura ingenii Melius de nobis meritus eſt Herodotus, quam qui in tantis ſordibus conſeneſcat, certe non ulterius, quoniam iuvat nos codex Medic. teſtans Herodotum ſcripſiſſe ευκομιδεϛατας, hoc eſt velut cum cura cultas Quam potuiſſet hinc illuſtrare Herodotum Stephanus, qui in Theſauro nequivit omittere Heſychium ſcribentem ευκομιδης, ευηγμενος, ευκομιϛος, εν επιμελεια? Rite vides id annotatum ab Heſychio: rite vides illuſtrari inde Herodotum, optimamque ſententiam dari huic loco.

Gronov. ευνομιδεστατας quod dabant Edd. recte reiecit Gronov. deditque e Med. cod. spectabilem sane lectionem ευκομιδεστατας· cui praetulit a se excogitatum G. Arnaldus ευδοκιμεστατας in Animadv. p. 164 Veram forte nobis vocem dabunt Codd. Perplacent interim Latina Vallae: *pascua praebens amoenissima, & accommodatissima pecoribus.* Reperit in Glossar. veteri, quod MS. habuisse suspicor Laurentium: *Accommodatissimum*, επιτηδειοτατον· an & in Herodoteo suo codice legit επιτηδειεστατας; hoc equidem omnium iudicarem accommodatissimum. Notus etiam ille flexus antiquus nominum: apud Herodot. occurrunt σπουδαιεστερα· & ὑγιηρεστατοι· p. 117. 6. αμορφεστατην recte dedit Gronov. p. 80. 5. Ex Alcmane nobis ἡδυμηστατον servavit Etymol p 420. 50. Inter alia huius generis Democriteam habet formam επιτηδειεστατον Eustath. ad Homer. Odyss. B. 89. *Valken.* Bene Gronov. ex MSS. Aldinum finxerat Pavius ευνομωδεστατας, e Med. ευδοκιμεστατας Georg. Arnold. Animadv. c. 30. opera inutili. *Wesseling.*

ιχθυας) ιχθῦς Arch. Vind. uti I, 202.

Post διακριδον comma Ald. Camer. I. II.

και πλειστους) Ald. Arch. Vind. Paris. A. B. copulam ignorant Med. Pass. Ask. Revocavi και πλειστους· maxime optimos & plurimos ait pisces flumen praebere. Hesych. Διακριδον· εν διακρισει αριστος ex Homero, vere corrigentibus Kustero & Albertio. Diversius τουτο δη διακριδον Ζευς ανδρασι μεγιστον ὡπασεν κακον Simonidis apud Stobaeum LXXI. p. 436 *Wesseling.* Post πλειστους punctum habet Ald. Camer. I. II. in quibus & comma

comma poſt τη ante ϗ σπειρεται, quod abeſt poſt χωρη.

κητεα) κτηνεα Ask. κατηα Arch. poſt τα ante αντακαιες comma Ald Camer. I, II. poſt ταριχευσιν in his colon.

Γερρϗ) Γερρϗ τε Valla Vind. Arch. Γερρεων Paſſ. Ask. margo Steph olim cum Ald Γερρεϗ. Γερρϗ verum unice. Sic cap. 56. ϗνομα δε εχεται το περ ὁ χωρος αυτος, Γερρος· etiam Steph. Byz. *Weſſeling* Poſt ες τον comma Ald. Cam I. II

τεσσερακοντα) Hylaea parva eſt regio maritima, infra quam Scythae habitavere Agricolae. Borealis pars huius Scythicae terrae ſita eſt undecim dies a mari in Boryſthenem navigatis, quod videre eſt e c. 18 Gerrhorum terra non longe abeſt, ibique ſita, ubi Boryſthenes incipit eſſe navigabilis, vid. c. 71. Ex his coniicio textum Herodoti corruptum, legendumque τεσσερεσκαιδεκα, *quatuordecim.* Bayerus in Comment. Petropolit. T. I. p. 411. vitium hoc etiam animadverſiſſe videtur, inquiens: *cognoſcebatur Graecis Boryſthenes ab Gerrhea regione, quae quatuordecim navigatione dierum diſtabat a mari.* Emendare tamen textum non auſus, propterea quod τεσσερακοντα in omnibus editis ſcriptisque legitur exemplaribus, quae conſuluit Weſſelingius tribusque praeterea Regiis Pariſienſibus. Vitium, ſi textus corruptus iudicandus, vetuſtiſſimum. Pomponius enim Mela lib. II. c. I. p. 126, 58: Longe venit ignotisque e fontibus quadraginta dierum iter acute ſtringit, totoque ſpatio navigabilis & Scymnus Chius Fragm. v. 69 & 70. Vide Geogr. vet. Script. minor. T. 2. p. 47. dixit, Boryſthenem navigabilem eſſe

esse quadraginta dierum spatio. *Larcher.* Quocum ideo non consentimus, quia nemo unquam probare poterit, Herodotum in dierum numero errare non potuisse.

Post ῥεει comma Ald. Camer. I. II. Minus bene ceperunt: ἀνθρωπων ἐδεις iungi non debuerant: interpungendum: δι' ὠν ῥεει ἀνθρωπων, ἐδεις ἐχει Φρασαι. nam hinc distat fluvii Φρασαι τας πηγας, quod ex ipsius sententia ἐδεις poterat Ελληνων. Φαινεται, inquit, ῥεων δι' ἑπτα ἐς των γεωργων Σκυθεων την χωρην, qui iuxta hunc fluvium ἐπι δεκα ἡμερεων πλοον νεμονται· supra IV. c. 18. memorantur aliquoties οἱ γεωργοι Σκυθαι, quos Graeci, *Olbiopolitae*, appellent *Borysthenidas*; ubi pro δεκα ἡμερεων legitur ἡμερεων ἑνδεκα. Numquam Herodoto dicuntur nisi οἱ γεωργοι Σκυθαι c. 55. Hypocaris dicitur δια μεσων των νομαδων Σκυθεων ῥεων. Aliis similiter saepius opponuntur οἱ Νομαδες Σκυθαι, & οἱ Γεωργοι, *Nomades & Georgi:* sic enim vocandi sunt etiam Graecorum interpreti. Mela p. 125 Panticapes Nomades Georgosque disterminat. p. 131. vagi Nomadas pecorum pabula sequuntur, atque ut illa durant, ita diu statam sedem agunt; colunt Georgi exercentque agros. vid Strabo VII. p. 478. C. p. 479. B. ubi Georgi ἡμερωτεροι τε ἁμα και πολιτικωτεροι νομιζονται εναι. *Valcken.*

ἐς των γεωργων Σκυθεων) Arch. των interponunt vulgo cum Ald Supra ἀροτηρων Σκυθεων, νομαδων Σκυθεων, tum οἱ γεωργοι Σκυθαι· quae quidem deletum articulum approbant. *Wesseling.* Ex syllaba male repetita natum, delendum secundum illud των *Valken.*

επι

επι δεκα) In numero aut hic aut c. 18, ubi ἐνδεκα ἡμερεων, menda haeret, ubi nulla ex libris manu exaratis medicina. *Weſſeling.*

Poſt ποταμῳ & Νειλῳ commata, poſt πηγας punctum Ald. Camer. I. II. Nullum in his comma poſt δεκεω δε.

ωδε) abeſt ab Arch. Vind.

ες τωῦτο ἑλος) ες το ἑλος ora Steph. Paſſ. Ask., τωῦτο τελος Ald. & ceteri. Pulcre recordor τῳ Λισηπῳ τελος Strabon. L. 13. p. 898. diſtinctum ab eiusdem ἀρχη. Nihil tamen certius revocato, cui oculatus teſtis Dio Chryſ. pondus addit principio Orat. Boryſtheniticae. Herod. VII 127. ες τωῦτο ρεεθρον το ὑδωρ συμμισγοντες· & L. I. 202. Idem Chryſoſt. de urbe Boryſthene, κειται δε προς τω Υπανιδι — ϗ πολυ ανωθεν της ΙΠΠΟΛΑΟΥ καλεμενης ακρας, nitidiſſime veterem, & ſuae aetatis habitum civitatis explanans; & quod Th. Gale non inſuper habuit, Ἱππολεω ακρη Arch. Vallaeque. Videri certe Orator poſſet ab Herodoto omnem eam deſcriptionem mutuatus, niſi liquido conſtaret, απο της αυτοψιας rei ipſum notitiam habuiſſe, optime in Diatriba Caſaubonus. *Weſſeling.*

Poſt εκδιδες colon ante Reiz.

Ἱπολεω ακρη) cum Valla Arch. Vind. Ιπολεων olim cum Ald. Hippolai promontorium. Genuinam nominis formam *Hippoleo* Latina iam dederant Vallae, quae poſtea tranſiit in Ιπολεων. Dionis Chryſ. locus, Galeo citati, legitur p. 437. B. ubi ἡ Ιπολαϊς καλεμενη ακρα dicitur eſſe της χωρας οξυ ϗαι ϛερεον ὡσπερ εμβολον, περι ὁ συμπιπτεσιν οἱ ποταμοι· vocem poſuit Herodoti, qui, το μεταξυ, inquit, ποταμων τετεων, εον εμβο-

εμβολον της χωρης, Ιππολεω ακρη καλεεται. Sequentia Dionis firmant ἑλος in vicinis restitutum in Diss. Herod. p 99. Ut Ιππολεως, εω, occurrunt & apud Herodot. Μενελεως, Χαριλεως, Αρκεσιλεως, Αναξιλεως· sed qui saepius est αρχιρευς, cur semel αρχιερεως diceretur? *Valkenar.*

εν δε αυτω ἱρον) εν δε ἱρον Arch. Vind.

Δημητρος) cum Ald. Paris A. Valla, quos cum Reizio sequuti sumus. μητρος Med. Pass. Ask. quos Gronov. & Wesseling. sequuti sunt, relinqui tamen in sede potuerat Δημητρος indice *Wesseling.*

Post καλεεται punctum, post αυτω comma, post ενιδρυται punctum Ald Camer. I. II.

ὑπο) επι τω Υπανι iustius erit e c. 18. *Wessel.* Versionis Vallae corrector *ad Hipanim*; recte; sed tum scribi quoque debuit επι τω Υπανι· ut IV. 18. οἱ οικεοντες επι τω Υπανι· *sub montem* habitantes οικειν dicuntur ὑπ' ορει· *qui flumen accolunt* επι ποταμω Herod. II. c. 108. apud quem in istum sensum occurrunt: επι τω Ιςρω· επι ποταμω Οαρω· επι τω Μαρσυη· ubique reperientur similia: vulgatum in Pausania p. 438., ὑπο τω Ευριπω, επι τω Ευριπω corrigit Graece perdoctus Fr. Sylburg. *Valken.*

Βορυσθενεϊται) Arch. bene. Βορυσθενιται Ald. alii. Sunt urbis incolae Βορυσθενεϊται C. 17 & 78 & seqq. quomodo & Arch, parum adiutus, hoc loco. L. Holsten. ad Steph idem optaverat. In Dion. Chrys Orat. Borysth. saepe Βορυσθενῖται, cuius dispar sermo. *Wesseling.*

ad Cap. LIV.

Post τουτους & τω ante ουνομα commata Ald. Camer. I. II.

ρεει

ρεει μεν) ρεει δε και) Arch. Vind.

βορεω τε) Ald. Vind. Arch Pariſ. B. Edd. quod verius opinatur Weſſeling. comma poſt τε in Ald. Camer. l. II. και non eſt in Med. Paſſ. Ask. poſt λιμνης colon Ald. Camer. l. II. comma poſt Βορυσθενεος, punctum poſt Σκυθαι, comma poſt Ὑλαιην in iisdem.

παραμειψαμενος) παραμειψας Arch Vind.

ad Cap. LV.

Ὑπακυρις) Paſſ. Arch. Vind. margo Steph., olim Ὑπακαρις cum Ald. vid. c. 47.

Καρκινιτιν) Καρκινιτον Med. Paſſ. Καρκινητα Arch. male.

δεξιην απεργων) δεξιην δ' απεργων Arch. De Achillis Dromo ad Strabon. lib. 7. p. 473 Caſaubonus.

ad Cap. LVI.

Γερρος) Γερρις Arch. & mox. poſt ποταμος comma Ald. Camer. l. II. poſt Βορυσθενεος nullum comma in iisdem.

Poſt χωρης comma Ald. Camer. I II.

τοπερ) το, περ Ald. Camer. l. II poſt αυτος in his nullum comma, & punctum poſt Γερρος.

οὐριζει) Arch. plerumque ἐριζει Ald. Cam. l. II.

Ὑπακυριν) Arch. Vind. Paſſ. margo Steph. alii Ὑπακαριν non bene. Sequentia ſpectavit Arrian. Αναβ. L. III. fin.

ad

ad Cap. LVII.

τἀνεκαθεν) τα ανεκαθεν Arch Ask. Vind. Poſt Μαιητιν colon Ald. Camer. I. II.

ϑριζει) ϑριζει Ald. Camer. I. II. comma poſt βασιληϊϑς Ald. Camer. I. II.

ες δε Ταναϊν τϑτον) comma hic Ald. Camer. I. II. ες δε τον Ταναιν Arch. poſt τω ante ϑνομα comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LVIII.

ἡ ποιη) deſit Vind. Arch.

επιχολωτατη) επιχωλοτατη Arch επιχολωτατη Ald. Paſſ. Vind., επιχυλωτατη Ask. Unde επιχυλωτατη venerit, indictum; forte ex Med. ſiquidem in Ask. idem. Ex Fabri ευχιλοτατη refingitur επιχιλωτατη. Poterat pari iure επιχυλοτατη ob νομας ευχυλϑς *paſcua ſucci pleniſſima* in Clem. Alex. Paedag. I. p. 127. Ego vero addubito Teſtatur ex inſpectis animalium viſceribus, nam ut αναγομενοισι, *aliorſum abductis*, corrigatur, cauſae nihil, prohibetque Suidas; teſtatur, inquam, ex apertis potuiſſe de herbarum certa qualitate cognoſci: ſucci pleniſſimae ſi deſignarentur, earum virtus ac bonitas ex boum palearibus, armorum craſſitudine ac pinguedine ſpectari, citra ſectionem aut alias in terras circumvectionem, abunde poterat. An ergo επιχολωτατη *bilis pleniſſima*, & *ad eam generandam aptiſſima?* Επιχολος habuit hanc notionem, translatam ad eos, quorum in pectore bilis intumeſcit, οργαις επιχολϑς Plutarch. dabit T. 2. p. 129. Talis Sophiſta Philagrus ϑερμοτατος και επιχολωτατος Philoſtr. Vita Sophiſt. L. 2. 8. p. 578.

Ta-

Talis Pan πρωτος την ρινα και το επιχολον αυτης λειαινων Icon. lib. 2 p. 818. Inſuper dubio vacat, herbas huius Ponticae orae mire amaras fuiſſe ex Ovidio, cuius apud Portum verſus; praeterea varias regiones admodum bilioſa generaſſe animalia. Ariſtoteles, quem mihi doctiſſ. Berglerus oſtendit, in Naxo παντα τα τετραποδα tanta fellis copia inſtruit, ὡστε εκπλησσεσθαι τους θυοντας των ξενων H. An. I, 17 p. 24. Atque haec efficiunt, ut Aldi & aliorum επιχολωτατη prorſus ne damnetur. Porti non diſpar opinio, nec Reiskii olim in Miſc. Lipſ., nunc επιχυλωτατη unice illi proba. *Weſſeling.* In aliis eſt Edd επιχολωτατη. T. Fabro tribuitur επιχυλωτατη a Gronovio, cui placet επιχιλωτατη. Neutrum admittit accuratior ſcribendi modus, cum in χιλος prima producatur, vox Fabro recte ſcribitur ευχιλοτατη in Epiſt I. p. 47. In Herodis Attici priori inſcriptione verſus eſt 24. Η ποιην χιλω ευαλδεϊ χλωρα θεισαν. Eſt mihi ad manum edit. Herodoti Hervagiana, ad cuius oram vir D. adſcripſit, επιχυλοτατας, *videtur omnino legendum*: hoc rectum arbitror, aut, ſi quis ita malit, ευχυλοτατη, ut ſic herbam dixerit, *quae ſuccum optimum praeberet* Vocem de oleribus aliisque fructibus medicus frequentat Siphnius Diphilus, cui opponuntur ευχυλοτερος & κακοχυλοτερος apud Athen. II. p. 68. F. & corpori ſalubris malva dicitur ευχυλος p. 58. E. *Valkenar.* επιχολωτατη ut quidem exponitur in editionibus, quas vidi; quum H. Stephanus in indice Theſauri ſub voce επιχωλος addat: *At in v. l. Aridus;* & επιχωλοτατη ποιη *gramen aridiſſimum* ut appareat, diuturnam & tetram nimis

hic coecitatem dominatam fuiſſe, praeſertim ſi adhibeatur quoque Lexicon Porti abſimthia ſua miro colore commendantis. Si ab vulgata lectione tranſiviſſent ad επιχλεωτατη, potuiſſet aliqua venia editoribus dari, quorum ſocordia certe reſtituti huius loci palmam praebuit T. Fabro, ut ego quidem opinor, in Epiſtolarum critic. 13., recte cogitandi, dum effert ad ſuum Petavium illic ευχιλωτατη, ut ad χιλον reſpiciatur, quod unice verum eſt Sed quod praepoſitionem, hoc eſt, primam ſyllabam vocis mutet, id ſine cauſa facit, quum licet ευχιλος notum ſit Lexicographis, certe επιχιλος perinde probari debeat, ut ſic exprimens, quod confert ad chilum & ſuccum *Gronov.* επιχυλοτατη cum Valkenario & Weſſelingio legunt *Larcherius* & *Degenius* πιονοτατη ſequentibus accommodatum putavit *Goldhagen.* Nos in Reizii ſententiam abimus.

Poſt κτηνεσι comma Ald Cam I II.

τηθ' ὑτως) τητ' ὑτως Ald. Cam I. II. τητο ὑτω Regius A. Larcherii, qui praeferendum duxit iure. Jonismus eſt Herodoto familiaris. vid. lib. 2. c. 43. Partim haec excitat Suidas in Ανοιγει, & ανοιγομενοις interpretatur σχιζομενοις· De Socrate Alcibiades in Platonis Symp. p. 216. D. το σχημα, inquit, Σειληνωδες εξωθεν περιβεβλητω — ενδοθεν δε ανοιχθεις πασης διεσθε, γεμες σοφροσυνης· quae ex aliis eiusdem Symp. locis ſunt explicanda. *Valkenar.*

ad Cap. LIX.

Poſt μεγιστα comma Ald. Camer I. II. idem poſt νομαια.

θεος

Ζευς μεν) Ζευς δε Ald. Camer. I. II. in quibus poſt ἱλασκονται colon & comma poſt Δια τε.

νομιζοντες) Exſcripſit Euſtath. Homer. p. 978, 18. Poſt Απολλωνα τε comma Ald. Cam. I. II.

οἱ δε βασιληιοι) οἱ δε καλεομενοι Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B. ultimum, quod abeſſe poterat, non habent Med. Paſſ Ask. poſt Σκυθαι comma Ald. Cam. I. II.

ονομαζεται) Med. Ask. Paſſ. cum Ald. reliqui ονομαζονται aut ονομαζονται.

καλεεται) Ask. olim καλεομενος cum Ald. Citat Euſtath. in Homer. p. 565. 7. tum Παπαιος Orig. adv. Celſ. lib. 5. p. 609. poſt Παπαιος punctum Ald. Cam. I II.

Απια) Απι Vind. Arch punctum poſt vocem Ald. Cam. I. II. idem poſt Οιτοσυρος.

Οιτοσυρος) Γογγοσυρος Orig. p. 661. L. 5. c. Celſ. Γοιτοσυρος Heſych., ubi Cl. Alberti.

Αρτιμπασα) Ald. Arch. Vind. Heſych. Αργιμπασα Origen. Valla. Αριππασα Med. Paſſ. Ask. Lapidum Epigrammata & Codd. numerus volunt Αρτιμπατσα. Αργιμπασα ex ſcripturae errore in Orig. & Valla. Non repeto, quae viri doctiſſimi Sopingius, Kuſterus, Alberti ad Heſychium. Indicandae Jo Schefferi hariolationes Upſaliae Antiq. C. 8 p. 98., quibus Αρτι πασα ſive Αρτη πασα ſecatur, ut *tota terra* ſit & Germanorum *Hertha*, & Απιη fit Παπιη, quia Jupiter Papaeus, cuius uxor terra. Satis eſt indicium *Weſſeling.*

Θαμιμασαδας) Θαγιμασα Vind. Arch. Valla: Θαγιμασαδα Orig. Θαμιμασαδης Ald. Edd. Θαμιμασαδας Med. Paſſ. Ask. In Scythico Neptuni

titulo diſcordia amanuenſium lectionem moratur. Θαγιμασαδας arripi, ubi libitum fuerit, ex illo poteſt diſſenſu. *Weſſeling.*

Poſt αγαλματα δε & βωμες commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LX.

Poſt ὁμοιως abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ἑρδομενη ὡδε) Med. Ask. Arch. Paſſ., alii δε ὡδε. In Arch. ἑρδομενη.

τες εμπροσθιες ποδας) Med. Arch. Ask. Vind. Paſſ. Vulgo cum Aldo.

τες δυο ποδας τες εμπροσθιες.) Pav. εμπεποδισμενος ſolus Med. Eſt notabilis, & videtur relata ad intellectum βες aut ſimile. *Gron.* Nobis error potius librarii videtur.

Poſt θυων abeſt comma Ald. Cam. I. II poſt μιν punctum habent Ald. Cam. I. II. in quibus commata quoque poſt θεον & τω.

θυη) θυες Ald. Cam I II.

περι ων ελαβε) Vera Petavii & Reiskii eſt coniectura codd. etiam Pariſ. B. auctoritate munita. Olim περιων cum Ald. Poſt περιαγει comma Ald. Cam. I. II. Nitet oratio Jonum conſuetudine, qua περι ων εβαλε idem atque περιεβαλε, ſicuti απ' ων εβαψε εωϋτον L. 2. 47., κατ' ων επλασατο την κεφαλην c. 85. & c. 86. εξ ων ἑλον την κοιλιην. Plura Herodoti cultorem effugere nequeunt. Recte priſcum περι ων εβαλε cum in modum diſiunxerant D. Petavius, correcto quoque Vallae lapſu, ad Epiphan p. 10. Pavius & Reiskius. *Weſſeling.*

καταρξαμενος) κατευξαμενος Pariſ A. B Arch. Vind. ora Steph. Valla. Jam ατε κατευξαμενος nollem

nollem a Galeo vulgato praelatum, precum facta ante mentio eſt; ὅτε καταρξάμενος ſubdit, quoniam Graecorum in victimis conſtantiſſimum το καταρξασθαι. Lege Kuſter. ad Comici Aves v 960 & Valken. in Eurip. Phoen. v. 576. Redibit ſimilis verborum confuſio c. 103. *Weſſel* Poſt ἐπισπεισας punctum, poſt δε comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXI.

ἐπεαν) ἐπειδαν Paſſ. Ask.

ἐπειτα) Med Paſſ. Ask., alii ἐπειτα δ' ἐσβαλλουσι cum Ald. in qua & Cam. 1. II. comma poſt ἐσβαλλουσι.

λεβητας ἐπιχωριους) In Erratis Gronovius ες λεβητας ſcribi iubet, quod feſtinanti excidiſſe opinor: ego praepoſitionem, ubique inutilem, nusquam in ſchedis animadverti *Weſſeling.* Nos cum Reizio praepoſitionem inſeruimus.

Λεσβιοισι) Λεβιοισι Med ſolus, errante librario. Poſt μεζονας comma Ald. Cam. I. II.

ἐσβαλλοντες) βαλλοντες Arch. Vind. Poſt ἰψασι comma Ald. Cam. I. II. idem in his poſt οἱ δε; poſt τα δε, & poſt γαστερες, γαστρας, vaſa ſamia ventricoſa, ſcribendum eſſe, *Goldhagenius* coniecit.

τ'αλλα) τα αλλα Arch. Vind. Colon ante Reiz. poſt ἑκατον.

ταλλα προβατα) Schol. Sangerm. & Euſtath. Homer. p. 1649. 6. ubi τα αλλα, & ἱππους δε μαλιστα ſine copula.

ad Cap. LXII.

δε δη Αρηϊ) δε δη Arch, ceteri δη negligunt. poſt Αρηϊ comma Ald. Camer. I. II.

ωδε κατα νομες) Pariſ. A B. olim cum Ald. ωδε κατα νομες·

αρχηιων εσιδρυται) αρχαιων ιδρυται Arch. Vind

συννενεαται) συνναται Arch. male. Citat Etymol. p. 599. 24. Euſtath. in Homer. p. 689. 12. συνεναται, Ald. Camer. I. II. Poſt ευρος colon, poſt ὑψος δε comma Ald. Camer. I. II.

απεδον) επιπεδον ora Steph. Arch. Vind. Pariſ. A. B., ex gloſſa vid Heſych.

Poſt πεντηκοντα comma Ald. Camer. I. II.

ὑπο των χειμωνων) l'avius ὑπο χιονων. Receptum, ipſas nives ſuo ambitu complexum, probatius. *Weſſeling.*

ογκω) comma hic Ald. Camer. I. II. σηκω Paſſ. Ask. Steph. margo, tum ἀπο τω in Arch. & Valla. Fortaſſe non deerunt, quibus επι τουτω δε τω σηκω blandietur. Ego ſcholion cenſeo: mox iterum επι τον ογκον των Φρυγανων. *Weſſeling.* Poſt ἑκαστοισι punctum in Ald. Cam. I. II.

ακινακεϊ) ακινακη Ask. Paſſ. Arch. Poſt πεζοβατων comma Ald. Camer. I. II.

και δη και τοισδ' επι πλεω) Vallam legiſſe ſuſpicabatur Jo. le Febure και δη και τωδ' ετι πλεω θυσσι η τοισι αλλοισι θεοισι, quae mihi quoque vulgata multo melior videtur lectio. *Valken.* cuius in ſententiam iverunt *Larcherius* & *Degenius.* Poſt θυσσι comma Ald. Camer. I. II. idem in his poſt ανδρων.

ἑια) Omittunt hanc vocem Med. Paſſ. Ask.

Poſt

Poſt θυσσι nullum habet comma Ald. Camer. I. II.

ἀποσφαζεσι) σφαζεσι Vind. Arch.

φορεεσι τετο) ἀναφερεσι ταυτα Arch. Vind. Valla. Poſt ἱρον comma Ald. Camer. I. II.

ηερα) ηρεα Ald. Camer. I. II. error librarii. Poſt ἱεσι in his punctum.

ἀπερξαντες) ἀπαρξαντες Steph. margo Vind. ἐπαρξαντες Arch. Perſane tritum in Muſis ἀπεργειν, uſu longe diverſo. H. Steph. Theſ. App. p. 484. Απεργω, ab ἐργω ſignificante facio. Affertur ex Herodoto ἀπερξαντες — Pro, ubi cetera ſolemnia conſecerint. Amplius nihil. Neque ego proſpicio, ſi menda deſit, quae melior adſumi notio queat. Placuit de Pauw ex Stephani margine ἀπαρξαντες, quo ad ἐξαργματα veterum, cum particulae interfectorum corporibus deſecabantur, relato, vertit, *& deni alias victimas mutilantes abeunt:* ad ſententiam non male. Verum ſermonis obſtat conſuetudo, qua ἀπαρξαμενοι των ἱρηιων L. 3. 24. 4. 61. Homer. Odyſſ. γ. 446. Sunt & alieno ἐξαργματα, ſicuti a Criticis explicantur ad Apoll. Rhod. IV. 478. Equidem, ſi quid in voce maculae, ἀπαρξαντες h. e ἀποκοψαντες, *amputantes & mutilantes*, praeferrem. Vid. Il. π. 116. & hoc Syneſii Provid. p. 118. B. ἐφιςαται δε τις Σκυθης την κοπιδα σπασαμενος, ὡς απαρραξων της ανθρωπε την κεφαλην. At ea hariolatio. Juſtum eſt κειται, ſiquidem κεαται, & eius moduli alia pleraque, in his libris numerum dant pluralem. Lucianus, modo is auctor Aſtrologiae & D Syriae ab Jonum eo more deſcivit. Conf. Reizium ad D. Syriam c 22. *Weſſeling.*

Post ἱρηΐα comma Ald. Camer. I. II. idem in his post τη & πεση.

κεεται) Ald Ask. Paris. A. B. vid. Wesselingii notam praecedentem. κειται Arch. κεαται Med Pass. Post νεκρος colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXIII.

τοπαραπαν) εν τη χορη τοπαραπαν θελουσι Pass. Ask. Arch., quod Galeus ex Arch. νομιζουσι χρεεσθαι in meis non est excerptis *Wessel.*

ad Cap. LXIV.

Post εχοντα comma, post διακεεται punctum Ald. Camer I. II.

διακεεται) Ald. Arch. Vind. Paris. A. B. quod probum: διακεαται Med. Ask. Pass.

εμπινει) εκπινει Arch.

βασιληϊ) idem, alii cum Ald. βασιλεϊ.

ληϊης) λειης Arch. Vind. post μεταλαμβανει & την commata in Ald Cam. I. II.

αποδειρει) αποφερει Arch. post τοιωδε punctum Ald. Camer. I. II.

εκσειει) Arch. margo Medic. & Valla. Pollux σαρκισαι hinc L 2. 233., reliqui εξιει cum Ald. Bona sunt, non infitiante, qui ante mutaverat, Reiskio. Legitimum praeterea εκσειει codd auctoritate, tum maxime σαρκισας; a quo vim, modis illatam variis, Pollux arcet; Ηροδοτος δε, Σαρκισαι, το του δερματος την σαρκα αφελειν. Quae, cum Grammaticus omnium versetur manibus, & Jungermanni exstet admonitio, latere potuisse, mirum accidit. Aem Portus a veritate proxime afuit, οργασας itidem, ex futili

tili ορχισας fingens. Suidas, Οργασας, μαλαξας ex Gloſſ., ut opinor, Herodoteis, unde gemina in Lex Timaeus. Melius tamen ſchedarum οργησας, unde originem ορχισας accepit, ex οργαω. Ruhnkenius ad Timaeum p. 130. praeclare. *Weſſeling.* Perperam latine vertunt, aut etiam tentant. Si quid novandum, ſcriberem σαρκησας, quod eſſet a σαρκαν, ſicut vicinum οργησας ab οργαν: vid. Ruhnk. ad Timaeum p. 130. & Weſſeling Diſſ. Herod p. 155. horum loco frequentiora ſunt οργαζειν & σαρκαζειν: hoc notat *carnem detrahere*, & Herodoteum verbum (ſcriptum ibidem quoque σαρκισαι) Pollux exponit τε δερματος την σαρκα αφελειν, II, 233 Scytha bovis coſta carne detracta corium manibus ſubigit, atque emollito utitur tamquam mantili: σαρκησας βοος πλευρη δεψει τησι χερσι, οργησας δε αυτο ὅτε χειρομακτρον εκτηται. Αποσκυθιζειν, pellem detrahere, cum his comparat Salmaſ. in Solin. p. 827. *Valkenar.*

οργησας) οργασας ex Porti emendatione Editor Genevenſis 1618. οργησας Arch. Vind. olim cum Ald. οργισας. conf. not. Weſſeling. praeced.

Poſt ιππε & τον commata Ald. Cam. I. II.

τον αυτος ελαυνει) Med Ask. itidem Arch. Vind. Paſſ. Ald. ſed ελαυνει: vulgo, Pariſ. A B. Edd τον αν & ελαυνη, quod poſterius & in Med. Ask.

δερματα) omittunt vocabulum Arch. Vind., qui εχη cum Paſſ. Ask. Med., antea εχοι cum Ald. poſt κεκριται ante Reiz. colon.

αποδερματων) αποδαρματων Paſſ. Ask.

επεινυσθαι) επεννυσθαι Arch. Vind debuerant επιεννυσθαι, quod optimum & verum *Wessel.*

αυτοισι ευξι) και διατειναντες αυτοισι Ald. Arch. Edd. Ex Med Pass. Ask. Vind. Valla, receptum. Lege *Gronov.* hanc annotationem. Quid intellexerit Herodotus per duo ista prima, nequeo dicere. Et licet; quia nec Valla, nec eius corrector Stephanus, in interpretando ausi fuerunt attingere. Etsi cur Herodotum nomino? immo illi, qui invitae Melpomenae ea intruserunt. Certe quum Valla id praeterierit in interpretando, suspicari licet, in isto codice, quo utebatur, participium non extitisse. De quo ut minime ambigas, nunc testor in MS. Med. non exstare, ut laudandi sint interpretes & dedecus sit edentium, quum recte sequantur infra suo loco.

λαμπροτατον) και λαμπροτατον Valla, Vind. Arch.

ad Cap. LXV.

ουτι) lidem, & Pass. Med. Ask. antea cum Ald. ουτοι.

το ενερθεν) Haud inconcinnum το ὑπερθεν de Pauw. Calvum Scythae purgabant, ut poculum esset, non quod infra supercilia. Eadem tamen, ubi nihil mutes, sententia. Serra postquam absciderant, quod infra supercilia, expurgabant capitis calvam: εκκαθαιρει non spectat proxima, sed κεφαλας aut κεφαλην. *Wesseling.*

εκκαθαιρει) καθαιρει Vind. Post χραται punctum Ald. Camer. I. II.

δε η) Med. Pass. Ask. ceteris η desit, post περιτεινει punctum Ald. Camer. I. II.

περι-

περιχρυσωσας) καταχρυσωσας ora Steph. Arch. Vind. uti c. 26.

γενωνται) iidem recte. γινωνται ante cum Ald.

ην επικρατηση) Arch. Med. Paſſ. Ask, ην τις επικρ. Ald. Vind. Edd

αυτε) αυτων corrigit Reiskius. Poſt ελθοντων & των commata Ald. Camer. I. II. idem in his poſt οικηιον.

προσεθηκαντο) προεθηκαντο Vind. & Reg. A. apud Larcher. reliqui. προσεθηκαντο. Vind. lectio venit in Abreſchii coniecturam. Conveniret πενθος μεγα προεθηκαντο L. 6. 21. niſi προσεθηκαντο plures illic ſchedae: par diſcordia in Thucydidis εχθραν οι προθεντο L. 8. 85. Laudo tamen. *Weſſeling.*

Poſt επεκρατησε nullum comma Ald. Cam. I. II. Mox hiulca eſſe verba, explendaque, οι δε οι συγχαιρεσι, ταυτην την ανδραγαθιαν λευσσοντες opinatur Reiskius. Quo ſemel admiſſo conſilio, veterum commentariis inculcari plura poſſunt & prorſus arbitraria. Ego cum Gronovio facio. *Weſſeling.*

λεγοντες) Med. Ask Paſſ. In Arch. Ald. Vind. & Reg. A. Larcherii, Edd. λεγεται.

ad Cap. LXVI.

Poſt ἑκαστε comma Ald. Camer. I. II.

ὁ νομαρχης) Arch. Paſſ. Med. Ask., quibus ὁ ſi abeſſet, non adderem. *Weſſeling.* ὑνομαρχης Ald. Camer. I. II. & reliqui editi.

ἑωϋτε) ἑαυτε aut ἑωϋτε veriſſime, Paſſ. Ask., alii ἑωϋτω.

κρινα)

κρινα) κιρναται Arch. Vind.

ὁσοις δη) ὁσοι Arch. Ald. τοισι ora Steph. Paſſ.

πολεμιοι) deſunt Vind. Arch.

αραιρημενοι) Ask. ſcribit αναιρημενοι. Poſt εωσι punctum Ald Camer. I. II.

ὁσοι δε) Med. Ask. Paſſ. Alii cum Ald. Arch. Vind. ὁσοι δε αν.

αναιρηκοτες) αραιρηκοτες Paſſ. quod minime diſplicet.

συνδυο) συν δυο Ald. Camer. I. II. Poſt ομυ in his colon.

ad Cap. LXVII.

ιτεϊνησι) ετεΐνοισι πολλοισι Arch. ιτεϊνησι Paſſ. ιτεηνησι Ask Olim cum Ald. ιτεϊησι. Non neſcio, quid pro veteri ιτεϊησι adferri queat. Placet Mſſ. duces ſequi Ligna ιτεϊνα habet Theophr. H. Plant V 4. & alibi *Weſſeling*. Poſt ὡδε punctum Ald Camer. I II. idem in his poſt αυτυς, colon poſt οπισω, & ante Reiz quoque poſt συντιθεισι.

μεν σφι) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. antea cum Ald. μεν τοι & πατρωϊη σφι εςι comma poſt μαντικη Ald Camer. I. II. colon in his & ante Reiz. poſt εςι.

Εναρεες, οἱ ἀνδρογυνοι) Ναρεες οἱ ανδρογυνοι Arch., εναρεες οἱ ανδρογυνοι Vind. etiam Valla. Vulgo cum Ald. εναριες και οἱ ανδρογυνοι. Niſi codd. copulam inducerent, ſcribi cum viro docto οἱ και potuerat. *Weſſ Enaries, qui ſunt Androgyni;* Valla: legit itaque, quod & H. Steph. animadvertit. εναριες, οἱ και ανδρογυνοι. atque ita cepit iſta Jac. Tollius ad Longin. p. 163. *Valk.*

Poſt

Poſt μαντευονται punctum Ald. Cam. I. II. τριχα) τρια Med. Ask. Paſſ.

ad Cap. LXVIII.

μαντιων) μαντηϊων Arch. & bis in ſeqq.

Poſt επιορκηκε & ος commata Ald. Camer. I. II. eadem in his poſt αξων & των.

εθελωσι) θελωσι Arch. & Vind.

ἑτος) abeſt Arch. & mox δη ipſi & Vind. poſt ἑτος & τον commata Ald. Cam. I II in quibus comma poſt απιγμενον δε & colon poſt ἱςιας.

Poſt ὁ δε comma Ald. Cam. I. II

δεκολογεεται) Pollux II. 124. Poſt μαντιας punctum Ald. Cam. I. II. nullum in his comma poſt μαντικην.

καταδησωσι) Athenis atque alibi quorumdam criminum in iudicio convictos manebat ὁ δεσμος· variis enumeratis, ἁπασιν, inquit Demoſthenes c. Timocr. p. 453. οἱ μεν ὑπαρχοντες νομοι δεσμον προλεγουσιν· ὁ δε σος λελυσθαι διδωσιν· Xenoph. Απομν. I. p. 419. 3. κατα νομον εξειναι παρανοιας ἑλοντι και τον πατερα δησαι. Vel iſta ſola monſtrant, qua figura loquendi καταδησαι ponatur pro καταδικασαι, *convictum condemnare*: ſunt eximie iudicis iſta καταδικασαι, & απολυσαι abſolvere. Antiphon frequenter opponit απολυσαι & καταλαβειν, p. 119, 34. p. 123, 43. 126, 37. απολυσιμον & καταληψιμον, 129, 4. ſimiliter apud Herodot. hic opponuntur, ην μεν καταδησωσιν επιορκησαι — ην δε απολυσωσι· atque ita lib. 2. c. 174. ὁσοι μεν αυτον — απελυσαν μη Φωρα ειναι, & ὁσοι δε μιν κατεδησαν Φωρα ειναι. Reiskius utroque loco κατεΦησαν ſcribendum opinabatur: ſi ferri

ferri non habebat Graeci perſpectam rationem, illud tamen noverat, καταδησαι & απολυσαι etiam in aliis rebus opponi velut contraria; in Magicis *defigere* καταδησαι, defixum *liberare* atque *abſolvere* dicebatur απολυσαι· de captivis legerat adhibita ελευθερωσαι & καταδησαι. Si placebat adeo καταφησωσι & κατεφησαν, cur non in vicinia ſcribebat etiam αποφησωσι & απεφησαν; Quae tandem iſthaec eſt ſincera quaevis incruſtandi voluptas? Nonnumquam tamen coniecturas propoſuit, quibus multa redimit, incogitanter atque ita ſcripta, ut Doctorum hominum non ſatis illum reverentem eſſe appareat. *Valcken.*

και ην δε) Med. Ask. ην δε οι Arch. Vind. Ald. Paſſ.

ad Cap. LXIX.

δητα) Med. Paſſ. Ask. In Arch. Vind Ald. Pariſ. A. δε. punctum poſt τοιωδε Ald. Cam. I. II.

ἁμαξαν Φρυγανων) Med. Paſſ. Ask quos Reizio auctore ſequuti ſumus. ἁμαξαν καμαρης Φρυγανων Ald Vind Arch. quos Weſſelingius ſequutus eſt, qui ad h. l. An hinc καμαρης, δεσμης Heſychianum? Hoc ſi illud fonte manavit, de inſolentiore ſtructura nulla amplius querela: apta erunt & nexa πλησωσι καμαρης Φρυγανων *faſce cremiorum.* Haec Abreſch. Diluc. Thycyd. p. 243: cui nullus refragarer, modo de vocis uſu omnia eſſent liquida. Καμαρας in curribus novit Herodotus L. I. 199. & ex eo Pollux. Καμαρωτον ἁρμα Athen. L 4. 7. Quo de curruum genere erudita plura Hemſterh. ad Comici Plut. p. 369. αμαξης καμαρην longe vulgato praeferens.

Heſy-

Heſychii καμαρα, quae vera magni viri emendatio, ἡ επι της μαξης σκηνη per hic accommodata. Equidem, ſi quid mutandum, huc irem; quamquam, ut, quod ſentio, dicam, καμαρης vox, damnata a codd. irreptitia videtur. — Haec *Weſſeling.* Addit his *Valken.*: Dabit forſan olim codex ſcriptus ἀμαξης καμαρην, quod placebat Hamſterhuſio, ad Schol. in Ariſtoph. Plut. p. 369. Quod vir clariſſ. ex Heſychio Καμαρης hic interpretatur δεσμης, ut dici cenſeatur ἀμαξα ſarmentorum impleta *faſciculis*, primum cuperem edoceri, quomodo *faſis ſarmentorum* dici poſſit καμαρη Φρυγανων; unius Heſychii perexigua eſt in talibus auctoritas: deinde qualis faſcis illa fuerit ἀμαξοπληθης; ſarmentorum faſces Herodoto quoque ſunt Φρυγανων φακελοι, Φρυγανων δεσμοι Heſychio, in Αγκαλιδες. ut alibi δεσμαι ῥαγματων. δεσμας δικαιικων λογων dixit Ariſtot. ap. Dionyſ. Halic. T. II. p. 163.

εμπεδησαντες) εμποδισαντες Arch. Vind ora Steph. Paſſ ex Scholio. εμπεδησαντες probum, & σωσαντες idem ac φιμωσαντες, os obturantes, ſicuti ad ſupplicium trahendis ſolebat. conf. Schottum ad Append. Prov. Velic. p. 273. *Weſſeling.* εμπεδησαντες τους μαντιας και χειρας οπισω δησαντες variabunt forte codd. utitur certe Valla eodem verbo, quo ſupra c. 60 in iſtis εμπεποδισμενον τους εμπροσθιους ποδας. Συμποδισας redditur συνδησας τους ποδας in Schol. ad Ariſtoph. Ranas v. 1560. συμποδισαντες χειρας τε και ποδας και κεφαλην Plato de Rep X. p. 615. E. Sed Herodoteum eſt εμπεδησαι pro πεδαις ενδησαι, *compedibus conſtringere*, VI. c. 23. Scythea Hippocrates

crates πεδησας — ες Ιυνκον ηλιν απεπεμψε. Homericum Aeſchylus aliique adhibuere. *Valken.*

κατειργνυσι) κατατεινασι Arch. Vind.

Poſt απιεσι comma Ald. Camer. I. II.

τας βας) Arch. Vind. Paſſ. Ask. ora Steph. vulgo cum Ald. τας βας male, ob ſequentia. Poſt βοας punctum Ald. Camer. I. II. colon poſt καταπαυθη ante Reiz. poſt τας ante ὁ αν comma Ald. Camer I. II.

αποκτεινη) Med. Arch Paſſ. Ask. Vind. antea αποκτεινοι cum Ald. poſt κτεινει colon in Ald. Camer. I. II. comma in his poſt θηλεα, colon ante Reiz. poſt αδικεει.

ad Cap. LXX.

ποιεωνται) ποιευνται cum Aldo omnes ante Reiz. comma poſt περος τας Ald Camer. I. II.

εγχεαντες) εσχεαντες Vind. Pollux κεραμεην κυλικα hinc habet L. X. 190.

τα ὀρκια) το ὀρκιον margo Steph Ask. Paſſ. poſt ταμνομενων abeſt comma Ald Camer. I II.

ὀπεατι) vulgo omnes ὑπεατι. Placet οπεατι Voſſii ad Mel. lib. 2. 1. & Hemſterh in Pollue. X. 141. nam reſcripta valida minus ſunt, nec vocabulo lucem adſpergunt. Οπεας & οπητιον ſervavit Pollux, ὑπεας quis tandem? Lucian. Toxar. c. 37. in ipſa re Noſtro ferme conſentire, praeter alios Hutchinſon ad Cyri Αναβ. p. 127. non oblitus fuit. *Weſſeling.* Hanc a Weſſelingio probatam Voſſianam & Hemſterhuſianam cum Reizio non dubitavimus recipere emendationem.

επιταμοντες) επιταμνοντες Paſſ. Poſt σωματον punctum Ald. Camer. I. II.

σαγα-

σαγαρίν) σαγγαρίν Arch. Vind. poſt πολλὰ punctum Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXI.

σφι) deſit Arch. Poſt τετραγωνον punctum Ald. Camer. I. II. in quibus comma poſt νεκρον abeſt.

κατακεκηρωμενον) κατακεκυρωμενον Arch. peſſime.

ανησε) ἀρνησε Arch. ανησε Paſſ Si darent codd. formam, reſtituerem ανηθε, quibusvis uſitatam, etiam poetis, Alexidi, Eubulo, Theocrito, Moſcho. Suos etiam mores dialecto ſaepe ſequentes Lacones lenius tamen σ literae θ ſupponebant; molles Jones non item, quantum memini, in talibus; nam ζυσμος & ſimilia diverſi ſunt generis. *Valken.*

Poſt εθνος colon ante Reiz.

δ' αν) δε αν Ald Cam I. II Poſt αποταμνονται in his punctum: quod idem exſtat poſt περικειρονται in iisdem. τριχας — περιταμονται non ſunt in Med. Ask. Paſſ. Tranſilierunt haec librariorum oculi Florentiae atque alibi: occaſionem dedit αποταμνονται. Nollem βραχιονας περιτάμνονται explicitum de amputatis brachiis, ut omiſſorum cauſa defenderetur. In Scythico luctu convulnerarunt & inciderunt brachia ad ſanguinem eliciendum, quod περιταμνεσθαι. Nihil aliud. Vide lib. 6. 59. *Weſſeling.* Poſt καταμυσσονται punctum Ald. Camer. I. II.

της τε αριστερης) abeſt τε Paſſ.

εν ἀμαξῃ) εν τῃ ἀμαξῃ Arch. Vind. Paſſ.

τον νεκυν τε βασιλεος ες αλλο εθνος) ες αλλο εθνος τον νεκυν τε βαλιλεος Ald. Camer. I. II. quod

non annotavit Weſſelingius. Poſt τῶν comma Ald. Camer. l. II. idem habent poſt ἐς τοὺς. Additamento Arnoldi ὡς οἱ ἐς τοὺς, — carere poſſumus. Verti ſatius fuerat; illi vero eos comitantur, ad quos ſerius venerunt. *Weſſeling* Plures novi, qui ad haec adhaeſerint; mihi non videntur obſcura, neque adeo corrigenda. Scythae οἱ Βασιλήϊοι, Regum funera curantes, rite compoſitum cadaver curru ducebant ἐς ἄλλο ἔθνος: *ad quos primum veniſſent*, hi ſoli τοὺς βασιλήϊους ſequuti cadaver per ſingulas gentes circumductum, cum illis adeoque Gerrhos usque proſequebantur: ταφαὶ τῶν βασιλέων ἐν Γερροισι εἰσι leguntur paullo iſta ſuperius. *Valkenar.*

ἐν Γερροισι) ἐν τε τοισιν ἐσχατοισιν κατοικημένοισι Arch. & Vind. qui ἐσχατα κατοικ., ſimilia Vallae. Quod Arnoldus καὶ ἐν τοισι ταφαὶ εἰσι corrigit, laudare non debeo. Poſuerat Herodotus, in Gerrhis regum ſepulcra, repetitionis ratio nulla: praeſertim cum codd. commodi quid & opportuni repraeſentent ἐν τε τοις ἐσχατα κατοικημένοισι — καὶ ἐν τῆσι ταφῆσι, *inque ultima incolentibus adſunt — & in ſepulcris.* Valla id habuit, ſuperioribus bene congruens. Non abludit ex lib. I. 104. τοῦτο δὲ παραμειβομένοισι, ΕΙΝΑΙ ἐν τῇ Μηδικῇ. Vide & Elsneri Schediasma p. 50. *Weſſeling* — Que ſequuntur verba ἐν Γερροισι ἐσχατα κατοικημένοισι εἰσι τῶν ἐθνέων τῶν ἀρχθεν, καὶ ἐν τῆσι ταφῆσι, illa mihi quoque videntur, ut viſa fuerunt mendoſa G. Arnoldo Aeniado. p. 164. Libenter auctori ſuo relinquimus vulgatorum explicationem, quam dedit Jac. Elsner in Schediasm. Crit. c. 6. Primum ſuſpicor e proximis ſyllabis οισι male fuiſſe repe-

titum

titum εισι, niſi natum ſit ex τιθεισι, hoc, vel Jonico τιθεασι; ſuo loco repoſito, nihil in his deſiderarem, ſi ſic ſcripta legerentur alicubi, εν Γερροισι, εσχατα κατοικημενοισι των εθνεων τωι αρχεσι, τιθεασι (τον νεκυν nempe) εν τησι ταφησι. Aut fallor, aut ſequentia talem poſcere videntur lectionem. *Valkenar.* cuius coniectura profecto feliciſſima & ingenioſiſſima, quae digna ut recipiatur. Poſt εθνεων & των commata, quod deſit poſt αρχεσι Ald. Cam. I. II.

και επειτα) deſit copula Arch. Vind. poſt θηκησι comma Ald. Cam. I. II. quod abeſt poſt σιβαδος.

επι σιβαδος) επισιβαδος Arch.

παλλακεων) παλακεων Idem. comma poſt αποπνιξαντες Ald. Cam. I. II.

ἁπαντων) παντων Ask. Paſſ.

μεγα) abeſt Arch.

ἁμιλλεωμενοι) Vind. bene, ex Jonum more: reliqui ἁμιλλωμενοι cum Ald.

ad Cap. LXXII.

Poſt τοινδε punctum Ald. Camer. I. II. in quibus comma poſt επιτηδεωτατες & poſt εγγενεες.

γαρ δη εισι) γαρ δη θεραπευσι Arch. Paſſ. Vind. & Steph. margo. θεραπευοντες ſine δη & εσι Ask. γαρ εισι Ald. Cam. I. II. quae & comma habent poſt τες, & poſt θεραποντες.

καλισες) καλισευοντας Arch. Vind., quomodo ſaepe alibi.

ξυλα δυο) Ald. cum comma poſt δυο, δυο ξυλα Paſſ. Arch. Ask. ἡμισυ mox omittentes cum Valla. Vulgo ξυλα δυο, ἡμισυ σησαντες. Delevi

vocem ἡμισυ, imprudenter ex praegreſſis iteratam. Interpunxi praeterea, και το ἑτερον — επ' ἑτερα δυο, κατα πηξαντες τροπω τοιτω πολλα ταυτα· quippe artius nexa prius, quam res deſiderabat Atque hic utor conſenſu Pavii & Reiskii. *W. Jſeling.*

Poſt τοιτω comma, ſed abeſt punctum poſt ταυτα Ald Camer. I. II.

κατα τα μηκεα) Ask ſortaſſe & Valla. κατα μηκεα olim cum Ald. Abbas Melotus & Reiskius κατα μηκεα *per equorum longitudinem*, vere; requirit oratio hanc notationem, probantque Ask. ſchedae *W. Jſeling* κατα μηκεα uno verbo legit Regius A, & κατα μηκεα duabus vocibus Regius B. *Larcheri*

αναβιβαζωσι) Pariſ. A B Arch. Vind. Ald. Edd. αναβιβαζονται Med. Paſſ. Ask. absque cauſſa.

ἀψιδας) Ald. Camer. I. II. cum commate poſt vocem.

ὑπεχωσι) ὑπερεχωσι Med. Paſſ. Ask. male.

ες τας ἱππας) Deeſt ες Arch.

κατατεινωσι) κατακτεινωσι Ald. Camer. I. II. prave.

ἀποπεπνιγμενων) ἀπεπνιγμενων Arch. comma poſt vocem Ald. Camer. I. II. idem ponunt poſt πεντηκοντα.

επι τον ἱππον) Ask. Med. Paſſ. επ' ἱππον Arch. alii επ' ἱππων cum Ald. Comma poſt το ante ες τορμον in Ald. Camer. I. II. idem inhis poſt ἱππε.

ἐπισησαντες δε κυκλω) σπεισαντες Arch. Malunt docti viri περισησαντες, aut τω σηματι, aut περι το σημα, ut niteat ſermo. Sed nitori nihil decedet, ſi verba conſideres, ϛησαντες δε κυκλω επι

το

το, — quod ſcriptor voluiſſe cenſendus eſt. *Weſeling.* περι το σημα Reiskius; & ſic Valla fortaſſe legit, ſive potius, περισησαντες δε κυκλω το σημα ἱππεας τοιουτους απελαυνουσι. Codex ſcriptus ſi daret περιθη, una cum interpretamento κυκλω, commode ſervari poſſet επισησαντες. *Valken.* Poſt σημα comma, ſed nullum poſt τοιουτους in Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXIII.

ἁμαξησι) Ask. Paſſ. Vind. Arch. Pariſ. A. Ald. Valla. ἁμαξη Med. Poſt των δε & ὑποδεκομενος commata Ald Cam. I. II.

ἁπαντων παραπλησιως &c.) παντων παρατιθει των και τοισι Arch. Vind.

Poſt περιαγονται colon Ald. Cam. I. II.

καθαιρεονται) καταιρεονται Arch poſt τοιωδε punctum Ald. Camer. I. II. comma in his poſt κεφαλας, punctum poſt ταδε.

ερινεους) ερινεους Paſſ

εκπυρος) εκπυρους ora Steph. Paſſ. Ask. Comma poſt κειμενην Ald. Camer. I. II. idem poſt ξυλων τε.

ad Cap. LXXIV.

Εσι δε ὡδι κανναβις) Citat Schol. Sangerman. & Heſych. Voc. Antiquitus in his una vox alio forſan ordine fuerit atque ita collocata: Εσι δε οφι κανναβις αυτοματη φυομενη εν τη χωρη, — ταυτης (pro ταυτη) δε πολλω ὑπερφερει ἡ κανναβις αὐτη, ἡ και σπειρομενη φυεται· ad iſtam rationem opponuntur τα αυτοματα φυεται, & τα σπειρομενα φυεται, L. 2. c. 94. *Valkenar.* Arridet nobis ingenioſiſſima doctiſſimi viri coniectura.

Post παχυτητος comma Ald. Cam. I. II.

λινω εμφερεςατη) λινεω Arch. post εμφερεςατη punctum Ald. Camer. I. II.

ταυτη) ταυτα δε Arch. Post αὑτη punctum, post αυτοματη comma Ald. Camer. I. II. Non placet ταυτα δε Arch. Docetur, cannabim eatenus lino praestare, quod & crassior & maior sit, praetereaque sponte proveniat & sata: quae utique in lino discrepant. Hesychii verba, leviter prava, huc spectare, docti homines monuerunt. Conf & Valkenarii observ. ad L. 2. 94. *Wesseling.*

και εξ αυτης Θρηϊκες &c.) attigit Hesychius in Κανναβις — εςι δε φυτον τι λινω ὁμοιον, εξ ȣ̓ και Θρασσαι ἱματια ποιȣσιν. In Herodoteis incommodum esse μεν sensit Reiskius: vox forsan intercidit. Fac in antiqua scriptum membrana: και εξ αυτης Θρηϊ [σσαι γυναικηϊον] κοσμον και εἱματα ποιευνται· facile vox κοσμον in κȣς μεν potuit deflecti. — Ex proximis, ȣδ' αν, ὁςις μη καρτα τριβων ειη αυτης, διαγνοιη, λινȣ η κανναβιος εςι· novissima Pollux excitat VII. 72. conf. Casaub. ad Laërt. III. 63. *Valken.*

εἱματα ποιευνται) εἱματοποιευνται Arch. novo verbo.

Post ὁμοιοτατα punctum Ald. Camer. I. II. sed comma in his abest post ȣδ' αν, & post διαγνοιη.

λινȣ) Utitur Pollux VII. 72. Post εἱμα colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXV.

Post πιλȣς colon Ald. Camer. I. II.

επι-

επιβαλλουσι) Med. Ask. Paſſ. *υποβαλλουσι* Ald. Pariſ. A. Vind. Arch.

Poſt *τα δε* comma Ald. Camer. I. II.

θυμιηλας επιβαλλομενον) *θυμιαλας υποβαλλομενον* Arch. Vind. comma poſt vocem Ald. Cam. I. II.

πυρη αποκρατησειε) *πυρη ωρυεται* Arch. ceteris negligenter omiſſis. — Amplior lis & difficultas in *αγαμενοι τη πυρη ωρυονται*, quorum ultimum mirifice vexatur. Th. Galei *εξικμαθαι η πυριαθηναι* alieniſſimum: *ωρυεσθαι* aliud eſſe, norunt omnes: eiusdem *ιδρυονται* haud praeſtabilius. Corn de Pauw *ορροουται*, ex *ορρος*. Norunt Medici *ορρεσθαι* & Clem. Alex. *εξορρεσθαι* in lacte ſereſcente: a quo ad ſudorem incommodus tranſitus. Reiskius *πυριωνται*, Heringa *αρυονται haurium*, *οριγνωνται* Abreſch. aut *ρωννυονται* corroborantur. Quorum quidem quid excellentius meliusve, non finio, arbitratus macula verbum non eſſe adſperſum. In *αγαμενοι* haeſito; *αγαλλομενοι delectati* ſi foret, in expedito & plano, ut equidem opinor, omnia. Memorat Dio Chryſ. Orat. 32. p. 378. C. apud barbarorum nonnullos *μεθην γινεσθαι πρασιαν δι' ατμε θυμιωμενων τινων*, lenem naſci ebrietatem ex ſuffitu rerum quarundam: tum gaudere, ridentes exſurgere, & omnia facere, quae bene poti ſolent. Oratorem Scythas, qui laeti illo cannabis fomento & ſuffitu inconditum clamorem edebant, ſine *βοωσι ωρυομενοι*, uti L. III, 117. reſpexiſſe puto. Forte tamen *αγαμενοι mirantes & ſtupentes* ſanitatis eſt indubiae, ſiquidem cannabis ſemen, pollen & ſuffimen ſtuporem & ebrietatis effectus gignere apta ſunt. In Perſide ac India hanc eius virtutem uſu cognoſci Engelb.

Kaempfer. Amoenit. Exotic. Faſc. 3. p. 645. teſtificatur. Quare quae his cohaerent, τϐτο σφι αντι λϐτρϐ εϛι, ſuperiora ſpectant, & την ατμιδα, Heſychiano κανναβιδηναι explanata. *Weſſeling.* Variis ωρυοντα, nemini, quem noverim, ſuſpectum fuit αγαμενοι. Αγαδαι tamen vel αγαθηναι, valde frequentatum veteribus, illis vereor ut iſta fuerit adhibitum ſtructura Ceteris receptum in his ſcribendi morem ſequitur Herod. IV. c. 46. τα μεν τοι αλλα ϰϰ αγαμαι. VI. c. 76. αγαθαι μεν εφη τϐ Ερασινϐ, ϐ προδιδοντος τϐς πολιητας. — Verbum ωρυονται diverſimode corrigunt: ἱδρυονται excogitatum Galeo, deſtituitur, opinor, auctoritate, noſtro A. H dubitanter venit in mentem αρυονται· πυριωνται, Reiskio; ορυγωνται, Abreſchio. Quando vera vel adinventa, vel adfirmata fuerit lectio, mea cum reliquis refutari poterit coniectura, corrigentis ρυπτονται, *ſe abſtergunt*: hoc me iudice reſponderet verbo καθαιρονται, poſito c. 74, θαψαντες δε οἱ Σκυθαι καθαιρονται τροπω τοιωδε· iſtum, quo funere polluti ſe purgarent, modum, huc usque expoſuit; tandem reliquis ſubieciſſe videtur Herodotus huius ferme ſententiae participium. — μενοι τη πυρῃ ρυπτονται, *iſtius vaporis fomento ſudantes ſudorem & ſordes abſtergunt*; atque ita tamquam in cella ſudatoria καθαιρονται, ſicca veluti ſudatione: τϐτο σφι, addit Herod, αντι λϐτρϐ εϛι· ϐ γαρ δη λϐνται ὑδατι το παραπαν το σωμα. Hoc itaque fuerit, quod neſcio quis dixerit Κανναβιδηναι. Heſych. in Κανναβις, Herodoti facta mentione, iſta ſcribit: καννναβιδηναι, προς την καννναβιν εξιδρωσαι και πυριωθηναι. Poſtremum illud de Graecorum etiam ad-

adhibebatur πυριασεσι· ſecundum Palaephat. π. Α. c 44. quae πυριας uſum prima introduxit, Medea ſenes επυρια, ſuesque ſaepe fomentis vegetabat; ſed Pelias πυριωμενος απεθανε· prout illa cod. exhibet ſcriptus. Daedalus qualis σπηλαια Selinuſiis fuerit architectus docet Diod Sic. IV. c. 78. in quo, naturalis ignis vapore commodum introducto, fecerit utentes illo εξιδρωτι λεληθοτως. Timaeus Athenaei XII. p. 519. E. apud Sybaritas cellas in uſu fuiſſe ſcribit ſudatorias, εν αις κατακειμενοι επυριωντο. *Valken.* Van Eldick Suſpicionum ſpecim. p. 6 χρεωνται legere vult locoquae ωρυονται, Larcherio ingenioſa videtur correctio, qui idem animadvertit, αγαμενοι ſi αγαλλομενοι corrigeretur, omnia fore clara.

λειται) λεονται Arch. Vind.

λιβανε) λιβανωτε Iidem. Poſt τετο abeſt comma Ald. Camer. I. II.

καταπλασσονται) Med Ask. Paſſ. Arch. Vind, qui cum marg. Steph και non norunt, ſicuti nec Aldus. Venerat ex Med και καταπλ. Copula neceſſaria non erat., καταπασσονται alii cum Ald. Poſt σωμα comma Ald. Camer. I. II.

ευωδιη) ευωδεις Arch. poſt ισχει colon Ald. Camer. I. II.

καταπλαξυν) Med Paſſ. Ask. in ceteris & Ald. καταπλαξην, non bene. Vide Valken. ad L. I. c. 85. Poſt καθαρας comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXVI.

Poſt φευγεσι colon Ald. Camer. I. II.

μητι γε) ex Arch. cum Reizio refinximus pro vulgato μη τοι.

και ἡνισα) Arch. Med. Paſſ. Ask., copula vulgo deerat.

Αναχαρσι τε) Arch. Vind. quos Reizio auctore ſequuti ſumus vulgo *Αναχαρσις τε*.

Σκυλη) Arch Vind. vulgo *Σκυλης*. Credo voluiſſe, uti Mſſ. monſtrant, *διεδεξαν Αναχαρσι — Σκυλη*: Neque enim Anacharſis & Scyles oſtenderunt. Scythas ab aliorum nationum ritibus abhorrere, ſed utrique, data necis cauſſa, Scythae patefecerunt, quo ipſi animi in cultus & rituum ſint novatores. *Τϐτο μεν* ob copioſiorem narrationem non habet ſuum *τϐτο δε*, quo & caruit lib. II. 99. & in Plutarch. Conſol. p. 115. C. Quod autem *αποδεξαμενος* mutatur, improbo vehementer. Non iam dico *αποδεξαϑαι εργα μεγαλα* Herodoti ſermone frequentari, id tantum, Anacharſin in Graecia plura prudentis viri argumenta & rerum inventarum, de quibus docti viri in Diogen. L. I, 105. oſtentaſſe. Simile eſt, fine cauſſa a Stephano ſollicitatum, Platonis Hipparch. p. 228. B. *ὁς αλλα τε πολλα και καλα εργα σοφιας* ΑΠΕΔΕΙΞΑΤΟ. *Weſſeling.*

Poſt *Αναχαρσις* abeſt comma Camer. I. II.

τα Σκυθεων) *των Σκυθεων* Arch.

δε δι' Ελλησποντϐ) Med. Ask. Paſſ. In Arch. *πλεων δ' Ελλησποντω*, Vind. *δι' Ελλησποντου*; *δε* abeſt ab Aldo ceterisque, neque neceſſarium eſt.

και, εὑρε) Interpunxi poſt *και*, ſerie rerum expoſtulante, Conf. Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 373. *Weſſeling.*

μεγαλοπρεπεα) *μεγαλοπρεπεως ευξατο* Paſſ. Ask. *καρτα μεγαλοπρεπεως* Vind. Arch., etiam ora Steph. tum *ηυξατο* Arch. Vind.

ταυτα

ταυτα κατα τα ὡρα) poſt ταυτας & κατα commata poſuit Ald. Camer. I. II κατα τα Arch. Vind. recte, vide II. 99. τα non legunt alii, nec Ald. poſt ϛησειν colon ante Reiz. comma poſt Ὑλαιην Ald. Camer. I. II. idem in his poſt πλεη.

εκδησαμενος) εκδημησαμενος Ald. εκδησαμενος praeclare H. Valeſius ad Fragm. Polybii p. 36. & Gronovius expoſuerunt. *Weſſeling.* Quam infeliciter iactatus fuit hic locus, antequam illuceſceret haec ſerenitas literarum, quam heroica certe pectora elegantium virorum peperunt? Sufficit audire notam Stephani (Legit Valla εκδυσαμενος pro εκδησαμενος, pro quo perperam legitur in vulg. edit. επιδημησαμενος.) Vidit ergo Stephanus quoque in Mſſ. id, quo nunc utimur; ſed quia id non intelligebatur, ecce duas mutationes omnino non nauci. Verum id Stephanus perinde ut priores cognoverat, ut tantundem cerneret. Portus latitat Sed vehementer me fefellit Th. Gale, qui in ſplendida luce iam verſans noluit plane verum perſpectare, adeo ut notet (Verte, *appenſis collo ſimulacris.* intelligit cymbalum & tibiam &c. Vide Cl. Alexandrinum de Anacharſi Sunt apud Herodotum αγαλματα ſenſu latiori, ea omnia, quibus quis oblectatur, deorum αθυρματα.) Sic cum voluit acumen Iſ. Voſſii tacite imitando ad ſe transferre, quod 2. 26, uſurpatum inepte iactabat ad Melam 2, 1. 61. praecipitat ſe ex curſu, quem feliciter inceperat tenere. Et tamen diu ante iam produxerat illos primarios Galli Matris Magnae ornatus, quos Graeci vocabant προσηθιδια και τυπες, excellens illud ſtudiorum decus

cus H. Valesius, quod obscure interpretatus fuit Livius *cum insignibus*. Nam & hanc adposuit Valesius, quem etsi nominet fraudulenter ille Suidae in Cantabrigia editor, tamen & omnia, quae habet magnus ille vir, recoquere quasi sua essent, veritus non fuit. Sed plena lux exorta est per clarissimae & doctrinae & peregrinationis virum Jac Sponium, postquam in Miscell. Erud. Antiq. p 151. exhibuit publico adspectui istam Laberiam Feliciam Sacerdotem Maximam Matris Deum M. J. cum dependentibus ab humero utroque tum vittis, tum capite, plane ut videas προστηθιδιον, & serta tenentem manu sinistra, ut dextra adoleat. Id quod adeo minus mirari nos oportet, quia diu antea iam notatus fuit ab viris doctis casus Apulei ob gestatum Mercuriolum, unde ipse scribit in Apologia: Hiccine est sceletus? Haeccine est larva? Hoccine est quod appellitabitis Daemonium? Magicumne istud, an solemne & commune simulacrum est? Sicut & Matris Magnae sacra eximie culta in ista urbe Cyzico in primis docent numi istius urbis, istam Deam multi praeferentes, quam ex Strabone confirmant. *Gronovius.*

των τις) Pass. bene, olim τις των cum Ald

Σαυλιω) Σαυλαιω Arch. Vind. Post τοξευσας comma Ald. Camer. I. II.

αποκτεινε) απεκτεινε Ald. Cam. I II in quibus post γινωσκειν abest comma, quod exstat post δια τουτο.

Τιμνεω τω Αριαπειθους επιτροπω) τω νεω τω Αριαπειθους επιτροπον Pass. τω νεω etiam Ask., & επιτροπον Arch. Vind. sed ambo Σπαργαπιθους, uti

uti Ald. Pariſ. A. Valla & Edd. Ex Medic. quod nunc eſt. Vide *Gronov. Weſſeling.* MS. Timaeum non facit tutorem τȣ Σπαργαπιθεος, ſed τȣ Αριαπειθεος, quod nomen etiam infra cuſtodit circa hiſtoriam Sculae, qui dicitur illic ὁ Αριαπειθεος, & ſic per omnes caſus, quum Spargapithes tantum cognitus ſit ut Lyci pater, avus Gnuri, ac poſtea rex Agathyrſorum, interfector Ariapeitheos. Haec *Gronov.*

Ιδανθυρσȣ) Med. Arch. Paſſ. Ιδανθυρȣ Arch. Ινδαθυρσȣ Vind. Ald. Valla.

Σπαργαπειθεος) Σπαργαπιθεος ante Reiz.

εἰ ων ταυτης ων) ἐὶς ων ταυτης ην, ὁ αποκτειναϛ Αναχ. Arch. neglectis ceteris.

ὁ Αναχαρσις) Paſſ. Ask. Articulum alii praetereunt, quem nec Ald habet.

ὑπο τȣ αδελφεȣ) απο Ald. Camer. I. II αδελφιδεȣ Ask Pariſ. A. Vallà, & Steph. ſequutae Edd. Quod nunc legitur, eſt ex Ald. Med. Paſſ. Arch. Optime Gronovius ὑπο τȣ αδελφεȣ. Periit enim Anacharſis manu fratris, patruus Indathyrſi. Idem monuerat Stanleius Hiſt. philoſ. Atque ad haec vellem animum advertiſſent Editores hiſtoriae catholicae T. 5. p. 124. ubi Stophanicam ſequuti editionem, mire commentiſcuntur. *Weſſeling.*

Ιδανθυρσος) Ινδαθυρσος Paſſ. Vind. Ald.

ad Cap. LXXVII.

ὑπο των Σκυθεων) ὑπο τȣ Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. των Med. Paſſ. Ask. Pariſ. B. levi diſcrimine.

βασιληος) Arch. Olim cum Ald. βασιλεος.

ες πασαν) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. antea *περος* cum Ald. Comma poſt *δυναι τε* Ald. Camer. I. II.

πεπαισαι) Euſtath. Homer. p. 1594. 47. Arch. Vind. Valla, tum *υπ' αυτων* cum Ald. Med. Paſſ. Vind. ceteri *πεπλασαι υπω των* prius quoque Ald. Camer. I. II. ut Regii duo apud *Larcher.* qui praefert. Cum praeter Euſtathium tres manu deſcripti codd. *πεπαισαι* edant, profeſſus in Diſſ Herod. fui, verum videri: *παιζειν*, qui per iocum quid produnt, vidimus lib. 2. 28. Sunt varia in Platone, Plutarcho & aliis, quae ſtabiliendo verbo proſunt; *αλλως* ſollicitatum nollem: idem eſſe ac *ματην* docuit Perizon. ad Aeliani Var. L. 2. 13. Duplex autem epilogus, qui ſuccedit, orationem dedecorat. Adſentior doctis viris, Payio, Abreſchio, Reiskio, alterutrum ex ſcholio veniſſe, & fortaſſe priorem, *ὁ δ' ων ανηρ — διεφθαρη.* Melior ſane cultiorque, qui inſequitur. *Weſſeling.* Sic ex Euſtath. & codd. reſtitutum iri conſtat e Diſſ. Herodot. Weſſeling p. 71. ubi ſatis illud *πεπαισαι* communitum; inventum etiam Vallae monſtrant eius Latina: *aliter haec narratio ab ipſis Graecis deluſa eſt:* quibus recte ſubſtituerunt: *temere ab ipſis Graecis ficta eſt:* hic *πεπλασαι* inſervire potuit interpretando Herodoteo *πεπαισαι*. Galeum miror, cur *αλλως* voluerit in *ὁλως* mutatum: Αλλως pro *ματην*, quibusvis ferme fuit in uſu, non veteribus tantum, quorum loca Ruhnken. expoſuit in Timaeum p. 144. ſed & Judaeis Helleniſtis. Ubi Symmachus dedit *διακενης*, interpres Alex. Jobi XI. 12. habet *αλλως· κατα αληθειαν* & *αλλως* opponuntur in IV. Maccab. V. 18.

18. Vulgatum a Schotto in Append. Vatic. Prov. l. 3. Ἄδεις ἔχων ſignificare non potuit μάτην λέγεις καὶ λήρεις. Praefigatur vox ἄλλως· Ἄλλως ἄδεις ἔχων purus putus eſt Atticismus, qualis in λήρεις ἔχων ſimilibusque obtinet: eius loco Ἄλλως ἄδεις eſt apud Zenobium. In Schol. ad Ariſtoph. Equites v. 436. ſcripſerim: ἵνα ὁ λόγος αὐτῷ πίστεως ἐχέθαι δοκῇ; καὶ μὴ ἄλλως τῆς τε Κλέωνος διαβολῆς λελεχθαι χάριν· vulgantur iſta: καὶ μὴ μάτην, ἀλλ' ὡς περὶ τῆς τ. Κ. ex alio codice ad ἄλλως, μάτην· ad χάριν, περὶ tamquam diverſas lectiones, ni fallor, adſcripſerant. *Valcken.*

δὴ ἐπρηξε) Med. Paſſ. Ask. alii cum Ald. δή τι ἐπρηξε comma poſt νομαια Ald. Camer. l. ll.

διὰ ξεινικὰ) διὰ τὰ ξεινικὰ Arch. Vind.

ad Cap. LXXVIII.

Ἀριαπείθεος) ſemper Arch. Paſſ. Ask. Ἀριπαθεος Arch.; Vind. ubique Ἀριπείθεος Ald. & iterum.

Ἰσρίνης) Ἰσρήνης Paſſ. litera augeri debet. Urbs Ἰσρία Arriano, cives Ἰσριανοὶ Diodoro L. 19. 73. Ἰσρίη Jonibus. inde Ἰσριηνοὶ ap. Steph. Byz. & ſupra L. 2. 33. tum ΙΣΤΡΙΗΝΩΝ numi apud Vaillantium. *Weſſ. ling.* Ἴσις ſcribi poterat; ſed ſcripſerat, ni fallor, Herod. ἐξ Ἰσριήνης δὲ γυναικός. Urbem ad os Iſtri ſitam, ubi ſe in Pontum exonerat, Ἴσρον & Ἰσρίαν dixerunt, hinc fit ſecundum Steph. Byz. Ἰσριανός, καὶ κατὰ τροπὴν Ἰσριηνός· hoc Jonicum & Herodoti: ll. c. 33. τὴν Ἰσριηνοὶ Μιλησίων οἰκέουσι ἀποικοι· ubi tamen ſpectabi-

ctabilem nobis optimi duo codd. praebent scriptionem, τη Ιςριην οἱ Μελ. οικεουσι αποικοι. Horum cum Scythis commercia vel solae Hesychii demonstrarent ιςριανιδες, Holstenio commodum memoratae. *Valkenar.*

Post εγχωριης punctum, post τον comma Ald. Cam. I II.

αὑτη) αὐτη Arch. non male. Post Ελλαδα comma Ald. Camer I II.

Αριαπειθης) Αριπειθης Ald. Camer I. II.

Αγαθυρσων) Αγαθυρσου nescio quis apud Wesselingium.

Post τη comma, colon post Οποιη Ald. Camer. I II.

Οποιη) Οπιη & mox, Vind. Arch. post αςη colon Ald. Cam I. II.

Ορικος) Οριχος Arch. Valla.

Αριαπειθει) Αριπειθεϊ Ald. & ante Reiz.

διαιτη μεν) Abest μεν Ask. & Pass.

Post παιδευσιος & της commata Ald. Camer. I. II.

τοιουτο) τοιουτον Arch. Vind.

των Σκυθεων) την Σκυθεων Vind. Pass. Ask. non male.

οἱ δε Βορυσθενεῖται &c.) sine parenthesi expressit Ald. Camer. I. II. in quibus comma post ουτοι.

ελθοι) ελθη Vind.

καταλειπεσκε) idem & Arch., & verius: olim cum Ald. κατελιπεσκε. Post προαςειω punctum Ald. Camer. I. II.

αλλου) λαου Vind. Arch. Valla. post ουδενος punctum Ald. Camer. I. II. idem in his post Ἑλληνικη, comma post εποιεε.

εποιεε

εποιεε) επειησε Vind. Arch. Poſt απαλλασσετο abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ενδυς) εσδυς Vind. Arch. poſt ϛολην punctum Ald. Camer. I. II.

πολλακις) πλεοναχις Arch.

και οικια) Med. Paſſ. Ask, copulam non habent alii.

Βορυσθενει) colon hic poſuit Ald. Cam. I. II. Quia Βορυσθενειτεων αξυ, & Βορυσθενειτεων πολις, & c. 53. επι τω Υπανι Βορυσθενειται κατοικηνται, malebat vir doctus, εν Βορυσθενειταις, nec confidenter tamen; nihil vulgato verius. Urbs amni Boriſtheni erat ὁμονομος apud Strab. lib. 7. p. 470. & Steph. Hinc c. 24. των εκ Βορυσθενεος τε εμποριε και των αλλων — *Weſſeling.* Poſt επιχωριην colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXIX.

εγενετο) εγινετο Paſſ. Ask. Poſt τελεθηναι punctum Ald. Camer. I. II.

εν Βορυσθενειτεων) εν των Βορ. Arch. Poſt μεγαλης comma Ald. Camer. I. II.

Poſt της comma, & ſine parentheſi Ald. Camer. I. II.

ολιγω τι) ολιγον Arch. poſt τετεων comma, poſt εϊχον colon, poſt την comma Ald. Camer. I. II.

την τε) Med. Paſſ. Ask. Enclitica deſit reliquis & Ald.

Poſt ἡ μεν comma Ald. Camer I. II.

τετε εἱνεκα) Med. Arch. Ask. Paſſ. Vind. Ceteri & Ald. τετεων.

επετελεσε) επιτελλε Arch. επιτελε Vind., haud abſone.

Poſt περι comma Ald. Camer. I. II. idem in his póſt τουτον Valla vertit τουτο, ὅ, τι μαινεσθαι — refragantibus Mſſ.; Scythae, non eſſe rationi conſentaneum deum excogitare, qui homines in furorem agat, innuebant: τουτον εξευρισκειν θεον, οστις μαινεσθαι. — Bene poeta de Cupidine, Τις θεον απεν ερωτα; θεος κακον ωδεν ἐρωμεν Εργον. — Florileg. L. I., 27. *Weſſeling.*

εικος) οικος, ex Jonum more Reg. A. *Larcherii.*

διεπρηξευσε) επρηξευσε Med. Paſſ Ask. cum Regio B. apud *Larcher.* διεπιξευσε Arch. nam in in Galei adnot. error, forſan & Vallâ; διεπρηξευσε Ald. Vind. Pariſ. A. B. & prior. Edd. Larcherius ſolum Reg. A. nominat. Porro των non eſt in Vind. Arch. διεπεσε vel διεπιπτε coniectura *Valkenar.* διεπερισσευσε recepit ex coniectura *Reiskius.* — De famoſo επηξευσε, ſive διεπηξευσε neque ſcio quid dicam aut coniectem. Exſtant doctorum emendationes διεδρηξευσε, εδρηξευσε, διεπρησσευσε, επρηκτευσε, διεπρεσβευσε partim alienae, partim auctoritate defectae, ſola ſermonis ex analogia arceſſitae. Blandiebatur nonnihil Arch. διεπιξευσε — προς τους Σκυθας λεγων, *fidem fecit*, ſeu ut Valla, *iuditium detulit* Scythis *dicens.* — Sed amplius aliquid Scriptor voluiſſe videtur. Rediit in poſſeſſionem διεπρηξευσε *Weſſeling.* Nihil nos iuvat illud ex Med. Cod. poſitum, pro διεπρηξευσε. Varie viri docti excogitarunt, διεπρεσβευσε, διεδρηξευσε, διεπρηκτευσε· quorum primum, Galei, ſententiam praebet minus accommodam; reliqua carent auctoritate: διεπρησσε vel διεδρη potuerant exemplis firmari. Pro διεπρηξευσε praebet Arch. Cod διε-

πιξευσε

πιστευσε· ſi quis daret διεπεσε, vel διεπιπτε των τις Βορυσθενειτεων προς τους Σκυθας, hoc reliquis omnibus anteponerem: debuit enim, dum portis occluſis ſacris Rex Graecanicis operaretur, inſciis cuſtodibus urbe delator *elabi*: hoc Xenophonti ſaepius eſt διαπεσειν: eadem, qua hic poneretur, ſtructura, Ἑλλην. IV. p 304. 14., διαπεσειν βουλομενοι προς τους ἑαυτων· mox, παρεντι τους διαπιπτοντας· quae, totidem literis ſcripta, cum vicinis leguntur in Ageſ Encom. p. 35. 36. edit. Hutchinſ. Ἑλλην. III. p 285. 14. απεχωρησαν, εν τη μαχη διαπεσοντες, αμελησαντων των Βιθυνων· hinc, & a ſe invicem nonnihil, diverſa ſunt διεκπεσειν & διεκπαιειν. — *Valken.* Valkenarianam coniecturam in verſione ſua expreſſit *Degenius* & *Larcherius*, quae tamen huic non ſati fecit. Urbis enim portae non clauſae fuerant, ne cives inde exirent, ſed ad Scythas ab ingrediendo repellendas. Si Boryſthenitis ex urbe exire liceret, quomodo dici poterat, quendam horum clam elapſum eſſe? Videtur ergo Larcherio, cui adſentior, διαπρηξευω eſſe verbum ἁπαξ λεγομενον, quorum alia plura in veteribus occurrunt, eiusque ſenſum eſſe, quem tribuit Henr. Stephanus in Theſauro: *iudicium defero*, *iudico*; quare intactum reliquimus vocabulum.

ἡμιν γαρ) Med. Paſſ. Ask., in reliquis δε, & in Ald. Camer. I II. nulla commata neque poſt καταγελατε neque poſt Σκυθας.

ἡμεας) ὑμεας Ald. Camer I II prave. poſt λελαβηκε colon Ald. Camer. I. II. λελαληκε abſurde Arch.

βακχευει, και) βακχευει τε Med. Paſſ. Ask. abeſt τε aliis omnibus, & bene. Vel ſervari debuerat βακχευει, και, vel, primo και, ex κε nato, praetermiſſo ſcribi: βακχευει τε και υπο θεϐ μαινεται, *Bacchi ſacris operatur, Deique furit inſtinctu.* Inſtinctus divino ſpiritu εμπνευθεις υπο θεϐ, ſaepius εκ θεϐ, vel εκ θεων τϐ κατεχεθαι dicebatur: iunguntur & a Platone κατεχεθαι και μαινεθαι. Dantur loquendi formae eiusdem ferme ſignificatus. Διονυσω μαινεθαι & εκ Διονυσϐ, εξ Αρεος μαινεθαι· εξ Ερωτος· εκ Νυμφων· Verbis neutris υπο longe plurimis adiungitur; rarius verbo μαινεθαι. Lucian. D. D. XII. 1 εκεινη μεμηνεν υπο σϐ XVIII. 2. μεμηνοτες υπο τϐ ποτϐ. *Valkenar.*

κατεισε) κατισε Arch. Med. Ask. Paſſ. κατεῖσε Vind., cui reſpondet εῖσε III. 61. & Homericum καθεῖσεν· vulgo cum Ald. εκατισε, κατισε dedit Med. pro εκατισε· alii forte codd. dabunt κατεισε, *collocavit.* Homericum καθεισε pro εκαθισε Codd. etiam praebent ſcripti Thucyd. p. 501. 95. probatum Dukero: διαβας προς μετεωρον τι καθεισε την ϛρατιαν Eurip. Phoeniſſ. V. 1195. εξω ταφρϐ καθεισεν Αργειων ϛρατον. *Valkenar.*

Poſt εποιησαντο punctum Ald. Cam. I. II. commata poſt ϛρατιη & τα in iisdem.

ad Cap. LXXX.

οι Σκυθαι) οι abeſt ab Arch. Vind.

Τηρεω) Med. Ask. Paſſ. Valla, recte; Τερεω vulgo. Docte Valla: ex filia *Teris* genitum: Vallam corrigens Gronovius, dum dat *Terei*, videri queat ipſe potius reprehendendus; nam ſicubi, hic certe poſſunt adhiberi verba Thucydidis

cydidis II c. 29 Τηρεῖ — τω Προκνην — σχοντι γυναικα, προσηκεν ὁ Τηρης ὑτος ȣδεν· ȣδε της αυτης Θρακης εγενοντο· αλλ' ὁ μεν εν Δαυλια, — ὁ Τηρευς, ωκει· — Τηρης δε, ȣτε το αυτο ονομα εχων rex fuit Odrysarum. Fuerunt itaque secundum Graecos diversa nomina. *Teres* & *Tereus*: alterius sunt generis Αχιλλευς, *Achilles*; Περσευς, *Perses* &c. Rex hic Thraciae *Teres* pater fuit Sitalcis. Ista duo Thraciae regum nomina nota sunt ex historia Graeca, etiam Philippica — *Valken.*

επανιςεατο) Arch. & Edit. Genev. 1618. olim cum Ald. επανιςαιατο.

Post την αιτιην comma Ald. Camer. I. II.

Θρηϊκην) Θρηκιην Arch. Vind. & statim. Θρηϊκιην Ald. Camer. I. II & statim.

Θρηϊκες) Σκυθαι Arch.

συναψειν) Med. Pass. Ask. συναπτειν Ald. Arch. Vind. Paris. A. B. Edd Post τοιαδε punctum Ald. Camer. I. II.

Σιταλκης) Σιδαλκης Arch. semper.

ταυτα — επεκηρυκευετο) Neglexit haec Valla. Qui Latina adposuit, notionem verbi επικηρυκευεσθαι, in missis caduceatoribus obviam, & ab Ammonio indicatam, contemsit. Adi Valken. ad Grammat. L. I. 20. *Wesseling.* Post Σιταλκης comma Ald. Camer. I. II.

Σιταλκεω) Ask. vere, ceteri cum Ald. Σιταλκεος.

πεφευγως) πεφευγως τȣτον Ald Vind. Arch. Paris. B. Valla, Edd. ultimum negligunt Med. Ask. Pass. Neque temere damno πεφευγως τȣτον, tot schedis munitum. *Wesseling.* Post Οκταμασαδης comma Ald Camer. I. II.

εκδιδως) Med. Ask Paſſ. εκδως Ald. &c. δως ora Steph.

Σιταλκη) Med. Paſſ. Ask. Arch. vulgo Σιταλκην prave in Arch. μητρς Σιδ.

Poſt κεφαλην colon ante Reiz. poſt Σκυθαι punctum Ald Camer. I. II.

νομος comma poſt vocem Ald. Cam. I. II. γαμος Arch.

ad Cap. LXXXI.

Poſt Σκυθεων comma Ald. Camer. I. II. punctum habent poſt ηκιστον, abeſt his comma poſt ολιγος.

εσι) ὡς εσι Med. Paſſ. Ask ὡς omittunt alii omnes, & rectius abeſt, quare cum Reizio delevimus Poſt Ὑπανις comma, poſt χωρος punctum Ald. Cam. I. II.

δε οἱ εσι) Arch. Paſſ. Vind. Ask. olim & in Ald. δ' εσιν οἱ.

ολιγον) ολιγω Margo Steph. Ask. Paſſ. Reg. A. B. apud *Larcher.* poſt τετων comma Ald. Camer. I. II. idem in his poſt απορρεον.

ποιεει) Ald. & alii omnes, quos ſequor cum Weſſelingio, ποιεειν Med. Paſſ. Ask.

χαλκηϊον) χαλκιον Arch. Vind. & ſtatim, χαλκειον Ask.

και ἑξαπλησιον) Med. Arch. Paſſ. Ask. quae copula in aliis & Ald. negligitur.

επι τω ϛοματι) επι ϛοματι Vind. Paſſ. Ask. Poſt τον ante Παυσανιης colon Cam. I. II. punctum in his poſt δηλωσω, comma poſt χαλκηϊον.

απο αρδιων) deſit απο Arch. Vind. prior αρδιαν

αρδιαν male. Vide Suid. in voce. Poſt τω ante ονομα comma Ald. Cam. I. II.

εινας) deſideratur in Arch.

τετον βελομενον ειδεναι) abeſt βελομενον ante Reiz.

των Σκυθεων) το Σκ. non male Paſſ. poſt Σκυθας comma Ald. Cam. I. II.

οϊτε) οιτε Ald. Camer. I. II.

πολλον) Arch. Edit. Genev. 1618. vulgo cum Ald. πολλων. Certam praeſtant Porti Emendationem ſchedae & Camerarii L. 6. 43. χρημα πολλον νεων. Simile Comici ex Pluto χρημα πολυ τεμαχων, & Noſtri Lib. I. 36 *Weſſeling.* Reſtituetur πολλον ex codd. quibus Valla concinit, & VI. 43. ſic & alibi loquitur Herod. ὑδατος χρημα πολλον dixit Lucian. de Syr. Dea III. p. 459 Συος μεχιτον χρημα. Soph. Meleagro: θησαυρος χρημα αμυθητον Philoſtratus. *Valken.* Poſt αρδιων colon Ald. Camer. I. II.

ποιησαντι) comma poſt vocem Ald. Camer. I. II. ποιησαντι Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B. Edd. ποιησας Med. Paſſ. Ask.

τε Σκυθεων) των Σκυθεων Arch.

ad Cap. LXXXII.

δε ἡ) δ' ἡ Ald. Camer. I. II.

αποθωϋμασας) αποθωμασας Arch. poſt αξιον comma Ald. Camer. I. II.

και παρεξ) Med. Ask. Vind. ab aliis και abeſt. poſt πεδιε abeſt comma Ald. Camer. I. II.

το οικε) Vind. alii cum Ald. εοικε. De Herculis veſtigio bicubitali ad L. 2. 91. *Weſſeling.* Poſt ανδρος colon Ald. Camer. I. II.

Poſt ποταμον colon Ald. Camer. I. II. comma in his poſt ες τον.

ηϊκα) ἦκα Ask. poſt λογον colon ante Reiz.

ad Cap. LXXXIII.

ζευγνυσθαι) ζευγνυναι Arch., ſatis bene. Malo ex ſchedis Britannicis ζυγνυναι, quod Scriptori tali in re tritiſſimum L. III, 89. 90. 134. VII. 36. *Weſſeling.* poſt Βοσπορον comma Ald. Camer. I. II.

στρατηϊην) στρατειην Edd. Genev. Olim στρατιην cum Ald. Verius στρατηϊην — ποιεεσθαι, nec fugit vulgatae menda editorem Genevenſem, etſi male tollentem. Error frequens & manifeſtus, de quo I 205. atque alibi. *Weſſeling.* poſt απορίην colon ante Reiz. poſt ὁ μεν comma Ald. Camer. I. II.

παρεσκευατο) παρεσκευασο ante Reiz. poſt Σεσων colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXXIV.

Poſt Οιβαζος comma Ald. Camer. I. II.

ὁ δε εκελευσε) poſt ὁ δε comma & κελευει Ald. Camer. I II. quod Weſſelingius non animadvertit. εκελευσε Med.

τους επεξεωτας) τους επι τουτεων επες. Vind. Arch. Pariſ. A. B. Ald. Edd. τους επεξεωτας Med. Paſſ. Vind.

Poſt ελιποντο colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXXV.

εσβας) εμβας Arch. ενβας Ald. Camer. I. II. poſt τας ante πρωτερον comma Ald. Cam. I. II.

ἐξο-

ἑξομενος δε επι τω ἱρω) Ex coniectura Pauii επι τω ριω, *in promontorio*, ſeu vertice Cyanearum, ſed incongrua; Elegantior Valkenarii, quam amplecti non poſſum Tacet ſcriptor de Regis in continentem exſcenſu ac tranſitu in fanum, quod praeter morem minime. Το ἱρον ad os Ponti erat, ſive παρα τας εκβολας τȣ Ποντȣ, in Philoſtr. I Vit. Sophiſt. XXIV. I. Ad idem os προς τω ϛοματι τȣ Ποντȣ Cyaneae Strabon. VII. p. 492. Ex fano ingens aperiebatur Pontus, petebantque luſtrantibus petrae Cyaneae ipſumque mare clariſſime, conſpicique in hunc poſſunt diem, docente P. Gyllio Boſp. Thrac. lib III, 5. *Weſſel.* Praeter ceteros accurate de templo Jovis Ουριȣ, quod ad os Ponti poſitum eximie dicebatur το ἱρον, agens J. Taylor in praefat. ad Mamor. Bosp. Jovi Urio ſacrum, Herodotea non omiſit: meminit certe Herod. c. 87. μεϛον εϛι Βυζαντιȣ τε και τȣ επι ϛοματι ἱρȣ. Noſtro vero loco quomodo tandem obſecro ſediſſe diceretur in iſto templo Darius, qui in navi ſederet Ponti ſpectator; nam εσβας ες νεα επλεε επι τας Κυανεας καλευμενας· ἑζομενος δε επι τω — ἠθηεετο τον Ποντον εοντα αξιοθηητον· tandem c. 86. admirando hoc ſatiatus ſpectaculo Darius επλεε οπιϛω επι την γεφυραν· hic Bosporum contemplabatur: pons autem iungebat eam partem Bospori, quae eſſet media Βυζαντιȣ τε και τȣ επι ϛοματι ἱρȣ. Quid itaque? hic navigans Darius, ut Pontum oculis perluſtraret, ſediſſe videtur iuxta navis magiſtrum in puppi, qui locus Homero dicitur ικριον. Quid ſi ſcripſerit itaque Herodotus ἑζομενος επι τω ικριω, *ſed eas in tabulato navis*: νηων ικρια Homero, Heſychio ſunt aliisque τα σανιδωματα

δωματα των πλοιων· vid. Jo. Scheffer. de Mil. Nav. II. c 5. *Valken.* Valde haec nobis arridet Valkenarii emendatio ingenioſiſſima.

εθηητο) εθηειτο Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. εθηητο Ald. & alii vid. lib. I. 10. poſt Ποντον abeſt comma Ald. Camer. I. II.

Poſt θωϋμασιωτατος punctum Ald. Camer. I. II. θωμασιωτατον Arch.

τᾶ το μεν) Pariſ. unus, Valla, rectiſſime τᾶτο μεν. antea cum Ald. τατω Arch. Commata poſt ἑκατον & χιλιοι Ald. Camer. I. II.

το δε ευρος) Steph. ora, Pariſ A. B. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Valla. Olim ex Ald. & Med. τατο δε, τη.

τριηκοσιοι) Arch., ſed in raſura, Valla. optime. διηκοσιοι vulgo cum Ald. & Reg. A. & B. apud *Larcher.*

Poſt ϛωμα comma, & εϛι cum ſequentibus iunctum in Ald. Camer. I. II.

ευρος) Euſtath. ad Dionyſ v. 140. reſpexit etiam ſequentia. poſt ϛοματος abeſt comma Ald. Camer. I. II poſitum comma poſt το ante δη & poſt εικοσι in iisdem.

Abeſt in his comma poſt Περιπλους, ſed adeſt poſt μηκος δε, & poſt τετρακοσιων.

ϛεινοτητι) ϛενοτατον Arch ϛεινοτατα Vind. Prius Galeo arridet. Adi ſis Daviſ. ad Cicer. Tuſcul. III. 8. Poſt τετρακοσιας colon ante Reiz.

ὁ Ελλησποντος) deſit Arch. Vind. ὁ. Poſt πελαγεος & το commata Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXXVI.

μακρημερειη) Med. Paſſ. Ask. μακρη ἡμερη Ald.

Ald. Vind. Arch. Pariſ. A. B. Edd. quod revocent, quibus allubeſcit.

οργυιεας) οργυιας Paſſ. Ask. οργυας Ask. Poſt ἑπτακισμυριας colon Ald. Camer. I. II.

νυκτος δε, ἑξακισμυριας) abſunt tres hae voces Med. Paſſ. Ask. Arch. Harum omiſſio vocum ex ſcribarum eſt ſocordia *Weſſeling.*

τετο γαρ &c.) ſine parentheſi Ald. Camer. I. II. in quibus poſt οκτω punctum, ſed abeſt comma poſt αὐταϛ, poſitum poſt μυριαδες.

ἑνδεκα μυριαδες καϛ ἑκατον) Larcherius ſic transponenda cenſuit verba: ἑνδεκα καϛ ἑκατον μυριαδες οργυιεων, uti lib 7. c. 60. ἑβδομηκοντα καϛ ἑκατον μυριαδες.

Poſt ἑκατον & χιλιοι commata poſuit Ald. Camer. I. II.

Θεμισκυρην) Paſſ. Ask. bene, Θεμισκυρον Arch. Θεμισκυραν olim.

Σινδικης) Ινδικης omnes cum Aldo. Quod in Latinis olim *e Scythica*, imputatur Vallae iniuria: abſunt haec & quae adhaerent principi verſionis editioni, addita aut a Phoenice, aut Heresbachio. Repoſui praepoſita litera, quam articuli poſtrema, uti c. 28, deglutierat, της Σινδικης. Qua quidem in parte audacior ſi cenſear, patroni aderunt P. Bertius de Agger. & Pontib. c. 2. Holſten. ad Steph. If. Voſſius, Gronovius, Berkelius, atque alii. *Weſſeling.*

κατα τετο &c.) ſine parentheſi ante Reiz. poſt ευρυτατον abeſt comma, poſt ἡμερων exſtat in Ald. Camer. I. II.

δυο νυκτων) δυο non legit Arch.

πλοος) πλοον Med. Paſſ. Ask., in Pariſ. A. B. Vind. Ald. Arch. Edd. πλοος, quod recepit Weſ-

Weſſeling. abeſt poſt αὐτᾳ δὲ comma Ald. Camer. I. II.

τρεις καὶ τριηκοντα μυριαδες) τρεις μυριαδες καὶ τριηκοντα Paſſ. Arch. Poſt ϛαδιοι δε nullum comma Ald. Camer. I. II. ſed habent poſt τριηκοσιοι & poſt Βοσπορος τε & poſt Ἑλλησποντος.

ἑτω τα) ἑτοι τε Paſſ. Ask. abeſt τε Arch

Ποντος ἑτος) Arch. Vind Pariſ. A. B. Ald. Omittunt ἑτος Med. Paſſ. Ask.

εκδιδοσαν) εσδιδοσαν Vind. Arch.

ες ἑωϋτον) ες αυτον Paſſ Ask.

τε καλεεται) τε non eſt in Arch.; Citat Euſtath. in Dionyſ. v. 14.

ad Cap. LXXXVII.

Poſt της ante αρχιτεκτων comma Ald. Camer. I. II.

Μανδροκλεης) Μανδροκλης Vind. Arch.

θηησαμενος) θεησαμενος Ask.

επ' αυτω) επ' αυτον Med Paſſ. Ask. επ' αυτε Ald. Vind. Arch. αυτω Pariſ. A. B. Scripſ. ex Schedis επ' αυτω, ſicuti paullo ſupra επι Θερμωδοντι ποταμω· ſi qui priſcum επ' αυτε ſervatum vult, utatur Pauſaniae, de quo ſupra, cratere, Μναμ' αρετης ανεθηκε — Ποντε επ' Ευξεινε — & conſimilibus. *Weſſeling.* Si dediſſet Med. ες αυτον, ſignificari poſſet; *duas columnas illuc deportatas ſtatuit*, vel *erexit*: atque hoc cum aliis Herodoteis etiam comparari. Sed placet coniectura Gronovii, legentis επ' αυτω, *ad Bosporum.* Quod vero in eam rem excitat e VII. c. 226. ὁ λιθινος λεων ἑσηκε επι λεωνιδη, mallem omiſiſſet; *in honorem enim Leonidae*

dat leo fuerat is erectus: Clemens Alex. Propt. p. 32. 23. Αργυννις νεων Αφροδιτης ἱσαθαι επ' Αργυννω τω ερωμενω. *Valk.*

ες μεν την) Med. Ask. Paſſ., ες μεν την ἑτερην Ald. & ali poſt Ασσυριαν punctum, poſt ες δε την comma Ald. Camer. I. II.

ὁσαπερ ηγε) ὁσα περιηγε Ask. Poſt παντα δε των commata Ald. Camer. I. II. παντων των ηρχε Arch.

τετεων) τετε Arch. poſt εξηριθμηθησαν comma non eſt in Ald. Camer. I. II. neque poſt Βυζαντιοι.

ἑτος δε κατελειφθη) ἑτος δε Ald. Arch. Vind. Pariſ. A. B. ab Arch. κατελειφθη abeſt, neutrum prave: δε non habet Med. Paſſ. Ask.

Βυζαντιω) Βυζαντιων Arch.

Poſt ὁ χωρος comma ante Reiz. poſt τον comma Ald Cam. I II.

δοκεες) δοκεειν Arch. Vind.

μεσον) ες μεσον ora Steph. Paſſ. Ask. Vind. De Orthoſia Diana docte Jo. Alb. Fabricius ad Sext Emp. X. 179 *Weſſeling.* Poſt Βυζαντιε τε comma Ald. Cam. I. II.

σωματι ἱρε) σωματος Vind. poſt ἱρε colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXVIII.

Poſt Σαμιον comma Ald. Cam. I. II.

πασι δεκα) Vind. Paſſ Ask. ora Steph. Valla, πασα Arch., πατι in ora; πασι Ald Med. πασι unice verum. Tale Παυσανιη δε ΠΑΝΤΑ ΔΕΚΑ εξαιρεθη και εδοθη L. IX. 80. & ὑπισχνευμενοι, τα ΠΑΝΤΑ οἱ ΜΥΡΙΑ δωσειν lib. 3. 74. Pa-

vius

vius a veritate proxime afuit, πᾶσι δεκα, videlicet ταλαντοις, refingens: *talenta* enim aliena ſunt. Genus hoc egregie magnus Is Caſaubonus ad Strabon. lib. 3. p 232. & Athen. 4. 1 c. illuſtravit. Peſſime P. Bertius de Agger. & Pont. c. 2. παισι δεκα abſtulit Orationi, corona aurea virtutis ergo Mandroclem& aliis muneribus abs rege donatum ex male intellecto, quod ſequetur, epigrammate iactans. Παισι & πασι commutari docuit Rigaltius in Artemidori l. 47. II, 42. Ego vero inſuper ζωα γραψαμενος habere non debui. Ecce tibi Euſtath. και παρ' Ηροδοτω το, και ζωα γραψαμενος, ηγουν ζωγραφησας, ubi plura. *Weſſeling.* Revocabitur & πασι ex codd. Verba Herod. ex lib. I. c. 50. κτηνεα τα θυσιμα παντα τρισχιλια εθυσε. Galeus commode contulit ad haec Parthenii π. Ε. Π. c. IX f. παντα ἑκατον εναγισαντες αυτη· *omnia centena*, Caſaubonus interpretatur in Athenaei IV. c. 10. Homerea, quae collegit B. Martinus V. L III. c 22. quaeque plura ſimillima videntur, ſunt tamen diverſa. *Valkenar.*

Poſt απαρχην abeſt comma ab Ald. Camer. I. II.

ζωα γραψαμενος) Arch. Ask. Valla & Euſtath. in Hom. p. 626. 54. olim ζωαγραψαμενος. Poſt Ηραιον abeſt comma Ald Cam. I II

Poſt γεφυρωσας comma habent eaedem.

Μανδροκλεης) Ανδροκλεης ex ſchedis P. Gyllius Bosp. Thrac. L. 2. 13. in epigrammate tantum. Pati poſſem, ut Ανδροκλεης detracta priore litera pingeretur, ni Mſſ. contravenirent omnes, & Tzetzes Chil. I. Hiſt. 31. *Weſſeling.*

Βασι-

Βασιλεος εκτελεσας) *Βασιλεος δ' εκτελεσας* Arch. ne verſui modulus hiaret, ut puto. *Weſſeling.*

ad Cap. LXXXIX.

Poſt *Ιωνες τε* & *Αιολεες* commata Ald. Cam. I. II. idem in his poſt *ϛρατος.*

ϛρατος τας) Abſunt haec duo Paſſ. Ask. *τας* omittit Arch. poſt *Ιϛρῳ* punctum Ald. Camer. I. II.

τον ποταμον) *τον* non habent Paſſ. Ask. Vind. neque neceſſarius eſt articulus. poſt *εκ τῳ* comma Ald. Cam. I. II. & colon poſt *εξευγνυσι*, abeſt vero his comma poſt *Δαρειος δε.*

Βοσπορον) *Ποντον* Arch. Valla.

ad Cap. XC.

Poſt *αριϛον* colon Ald. Cam. I. II comma his poſt *ανδρασι*, punctum poſt *ακεσασθαι.*

εσι δε αυτῳ) Med. Paſſ. Ask. *εσι δε τουτῳ* Vind. Arch. Vulgo *εσι γαρ τουτῳ* cum Ald. Attigit haec Euſtath. in Hom. p. 1263, 32. Poſt *ρεουσαι* punctum Ald. Cam I. II. comma habent poſt *Απολλωνιης.*

ἡμερεων) deſit in Arch. male. comma poſt *ἑτος* Ald. Cam. I. II.

Κονταδεσδον) *Κοιταδεϛον* Arch. Vind. Valla, & ſic deinde ad eum modum. Poſt *Κονταδεσδος* comma ante Reiz.

Αινω πολι) *Αινον πολιν* Arch. poſt. *πολι* colon Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. XCI.

εγγραψας) γραψας Med. Paſſ. Ask., εγγραψας Arch. Vind Ald. Pariſ. A. B. Edd quod ſervari debuerat, ob alludentem Libanium. Poſt ταδε colon Ald. Cam. I. II. in quibus commata exſtant poſt κεφαλαι & αριζον τε, punctum poſt ποταμων, ſed abeſt comma poſt απικετο, inſertum autem poſt αριζος τε.

ταυτα δη) ταυτα δε Ald. Cam. I. II. & vulg. δη Arch.

ad Cap. XCII.

ες αλλον) επ' αλλον Arch. Vind. haud male. poſt τω comma in Ald. Cam. I. II.

Αρτισκος) Αρτησκος Ask. Med. poſt εζι colon Ald. Cam. I. II.

ὁς δη δια) ὁς δια Arch. Paſſ.

Οδρυσεων) Vind. Arch. recte. Οδρυσων olim cum Ald.

χωριον) χωρον marg. Steph. Ask. Paſſ. Poſt παρεξιοντα comma Ald. Cam. I. II.

μεγαλες) μεγαλων Ask Med. Paſſ. Vide *Gronov.* qui ad h. l. Nolui praecipere iudicium lectoris & poſterorum, retinens in contextu, quod antea exſtiterat, quum tamen exhiberet optimus codex μεγαλων, Prorſus recte Etenim quum Darius quemque militem non iuſſerit βαλλειν, και συμβαλλειν, ſed τιθεναι, ſatis apparet, veram eſſe ſcripram lectionem, & non fuiſſe exiguos, aut miſſiles ſilices, aut minuta fruſta. Ipſos autem hos cumuulos etiam fuiſſe magnos, opinor ſponte ſatis patere, etiamſi non dicatur.

απηλαυνε) απελαυνε Vind. Arch.

ad

ad Cap. XCIII.

ἀθανατιζοντας) ἀπαθανατιζοντας hoc ex loco Euſtath. in Perieg. v 304. Non indigemus Euſtathiano ἀπαθανατιζοντας, a Fabro non provide arrepto. Simplex aeque ac compoſitum ea in re locum capeſſere Diodoro lib. I 94. adſcriptum eſt. Adde Kuſteri Diatrib. Anti-Gronov. p 52. *Weſſeling.* Quod mutatum volebat T. Faber ob iſta praeſertim Euſtath. in Dionyſ. v. 304. Ηρηδοτος ἀπαθανατιζοντας αυτους καλει· tuetur non immerito Gronov. Explicuit utrumque de Getis adhibitum Weſſeling. ad Diodor. T. I. p. 105. habet & ἀθανατιτμον Diodorus, & rariſſimum ἀθανατιαν Philoſtratus. *Valkenar.*

Poſt οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II.

Θρηϊκες) Θρηκες Ald. Camer. I. II.

ὑπερ non eſt in Arch.

Σκυρμιαδαι) ita & Νιψαιοι Arch. Valla. Vid. Steph. Byz. in Νιψα, vulgo Κυρμιαιαι & Μυψαιοι cum Ald. Confidentiam Gronovii, qua Νιψαιοι ex correctione Holſtenii, fide Stephani & Suidae certiſſimi, exploduntur, demiror, cum Vallae & Arch., quod ex Galeo cognitiſſimum erat, Codex ita praeferret. Mihi alia mens, Stephani auctoritatem, MSS. ſtabilitam, non eſſe ſugillandam, opinato. Σκυρμιαδαι item videntur boni, liquido docentes, Σκυρμιαδαι, εθνος συν Γεταις in Stephano olim fuiſſe, non Σκυμνιαδαι· cui ſuſpicioni ſeries in Ethnicographo literarum robur addit. Utrumque amplexus ſum. *Weſſeling.*

Poſt Δαρειω punctum Ald. Camer. I. II. ſed comma poſt Γεταις abeſt.

ανδρειοτατοι και δικαιοτατοι) ανδρωτατοι Ald. Cam. I. II. και γενναιοτατοι και δικαιοτατοι Arch, in Paſſ. και δικαιοτατοι deſunt, male. Vid. Euſtath. in Dionyſ. v. 304.

ad Cap. XCIV.

Poſt τροπον punctum Ald. Camer. I. II.

Ζαλμοξιν δαιμονα) Ζαλμοξιν Pariſ. B. Arch. Vind. Valla. ora Steph. Paſſ., Ζαλμοξιν Ask. Med. & ita hi & ſuperiores more ſuo ſemper. Citat Heſychius in Ζαλμολξις & Suidas: δαιμονα Ald. & Edd. non habebant, olim Ζαμολξιν Edd. Superius τενας τε, mallem δε. Male olim aberat poſtremum δαιμονα, ſiquidem pro daemone inter Scythas habitum Lucianus, Clemens Alex. atque alii teſtificantur. Diogenes VIII. 2. και δηλον Ζαμολξιν, ὡ Γεται θυεσι, Κρονον νομιζοντες, ὡς φησιν Ἡροδοτος. quorum poſtrema, niſi cum Stephano Monachio ante Κρονον poſita primitus fuiſſe arbitreris, erroris Diogenem arguunt. Recepi Ζαλμοξιν ex tanto codd. conſenſu. Porphyr. rit. Pythag. ſect. 14. ſic nuncupatum tradit ex pelle urſina, quae recens nato fuerit iniecta: nam talem Thraces pellem Ζαλμον appellare: unde iuſta Alberti divinatio, in Porphyrio etiam Ζαλμοξιν fuiſſe. Accedit Heſychii, leviter diſcrepans, ex Herodoto ſcriptura, & in primoribus editis Aenaeae Gazaei, teſte Rittershuſio. Certiſſimum eſt, ab aliis nomen pingi aliter: hoc quaeritur, quomodo Herodotus, cuius ſcriptis membranis ſi fidere licet, id maluit, quod datum eſt Γεβελειζιν. Matth. Praetorius in Orbe Gothico interpretatus eſt e lingua

lingua Lithuanica, qua *gyva legſis* ſignificat *auctorem & quaſi datorem quietis*, ſicuti eadem *Zameluks* aut *Ziameluks* eſt *deus terrae;* haec Th. S. Bayerus Orig. Sinicor. p 283. in re lubrica & admodum incerta. *Weſſeling.*

Poſt αυτεων comma Ald. Cam. I. II.

Γεβελειζειν) Βελειζειν Med. Ask. Paſſ. Valla. Γεβελειζειν Arch. vid. Weſſelingii notam praeced. in fine.

πεντετηριδος) πεντηριδος abſurde Arch. Vind. Valla.

Poſt λαχοντα comma Ald. Cam. I II. idem in his poſt των ante αν ἑκαστοτε, punctum poſt ὡδε, comma poſt οἱ μεν.

αποπεμπομενε) τες αποπεμπομενες Med. Ask. Paſſ. Codd. αποπεμπομενες, quidquid dicatur, tueri ac laudare haud poſſum. Planum eſt vetus ac defenſum abs Abreſchio ad Ariſtaenet. p. 156. *Weſſeling.*

τας χειρας και τες ποδας) εντελλομενοι τες ποδας mire Arch. poſt χειρας comma Ald. Camer. I. II.

ριπτευσι) Arch. Vind. bene: olim ριπτεσι. Ριπτευσι & απειλευσι, Jonum dialectus approbat. *Weſſeling.*

τοισιδε) τοῖσιδε ante Reiz.

τον αγγελον) omittunt τον Arch. Vind.

Poſt Θρηϊκες comma Ald. Cam. I. II. idem ponunt poſt βροντην τε, omittunt poſt βρονον.

απειλευσι) Arch. Vind. Vulgo απειλεσι cum Ald. Citat Euſtath. in Dionyſ. v. 304. poſt ειναι comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCV.

Poſt Ἑλλήνων comma Ald. Cam. I. II.

καὶ Ποντον) haec duo abſunt Med. Paſſ. Ask. perperam, uti ex Heſychio patet. καὶ Ποντου οἰκεόντων Ἑλλήνων Arch.

Poſt Μνησαρχὸς punctum Ald. Cam I. II.

αὐτον γειομενον) Arch. Med. Vind. Paſſ. Ask., αὐτου Ald. & alii non norunt.

χρηματα κτησαθαι συχνα) κτηματα & μεγαλα ora Steph. Paſſ. Ask.

ἀπελθειν) ἐπελθειν Arch.

Poſt Θρηϊκων comma Ald. Cam. I. II.

ὑπαφρονεςερων) ὑπ' ἀφρονεςερων lidem.

Θρηϊκας) Θρηκας Ald. Camer. I. II.

ἀσθενεςατω) ἀσοφωτατω Euſtath. Hom. p: 479. 17.

Poſt ἀνδρεωνα colon, poſt ες τον comma Ald. Camer I. II.

Poſt ἀναδιδασκειν comma in iisdem, & comma poſt γινομενοι, punctum vero poſt ἀποθανεονται, comma poſt τετον.

αἰει) Ask. Arch., ut proxime: ἀει alii. poſt περιεοντες comma Ald.

καταγαιον) καταγεον Arch Vind.

ἐποιεετο) Haec usque in proximum καταγαιον οἰκημα tranſiliit negligens oculus Arch. poſt ηφανιθη punctum Ald. Camer. I. II. comma in his poſt ἐποθεον τε, idem poſt ἐγενετο & τα.

ad Cap. XCVI.

τετε καὶ) Deſunt iſta duo Med. Paſſ. Ask. poſt τετε comma Ald. Camer. I. II.

κατα-

καταγαιε) καταγεε Arch. poſt οικηματος comma Ald. Cam. I. II.

ετε ων πιζευω τι λιην) Med. Paſſ. Ask. τι deeſt Pariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. Edd. & abeſſe poteſt. ων abeſt Ald. Cam. I. II.

ειτε δε) ει δη & mox ει δε Arch. Vind.

ὑπο Περσεων) Med. Arch. Paſſ. Vind. Ask. Pariſ. A. B. Valla. ὑπο Δαρειε και Περσεων Ald. & Edd.

ad Cap. XCVII.

ἀμ' αυτω) Deſunt haec duo Arch. & Vind.

τον εκ) Et haec duo illis abſunt.

Ερξανδρε) Ερξανδε ora Steph. Εξανδρε Ask. ὁ Ρεξανδρε Arch. Valla. Ερξανδρε recte, nec diſcrepat lib. 5. 87. Tzetzae ſcriptura, qualis Arch. & Vallae, in fraudem induit, cum Chil. III. 465. και Κωης Ορεξανδρε, — & brevi poſt Κωης ὁ Ορεξανδρε aptato imprudenter nomini hominis articulo. Ρεξανδρος nihili eſt, natum aberantis calami ductu ex gemino Ερξανδρος. *Weſſeling.*

Poſt φιλον ειη comma Ald. Cam. I. II.

γνωμην αποδεκεσθαι) κατα γνωμην Arch. tum αποδεκεσθαι Vind. Med. Paſſ. Ask. bene. αποδεξασθαι Ald. Arch. Pariſ. A. B.

Poſt της ante ετε comma Ald. Cam. I. II.

αρηρομενον) αρηρεμενον Ask. prave. vid. Hom. Il. Σ. 548. Apollon. Rhod. III. 1335. &c. αρηρεμενον Ald. Camer. I. II.

συ νῦν) σύ νυν ex Abreſchii coniectura verius.

γεφυρην) γεφυραν Vind. Arch. Ask., ſaepiuscule ita in Muſis.

αυτης) αυτῇ Arch.

εξαγ αποδος) εξι ora Steph. Arch. Ask. Vind. Paſſ. In Med. Ald. Edd. εξαγ. non refert multum, hoc retineas, an εξι ex manu exaratis libris, quamquam poſterius paulo videtur ſignificantius. Additamentum Arch. ἡμιν ασφαλης, Herodoteae abundantiae praefert ſpecimen, quo nunc non capior *Weſſeling.*

δυνεωμεθα) Med. Paſſ. Ask. δυνωμεθα ceteri cum Ald. Poſt ασφαλης punctum Ald. Camer. I. II.

αν με ἐμεωϋτϐ εἱνεκεν) Vind. Olim cum Ald. ἐωϋτϐ.

καταμενω) punctum poſt vocem poſuit Ald. Camer. I. II. καταμενεω Arch. Poſt μεν την comma Ald. Camer. I. II.

ες μεσον φερω) punctum hic habet Ald. Camer. I. II. φησω Med. Paſſ. Ask. & Regius unus *Larcher.* Multo uſitatius eſt φερω. φησω tamen, quod e Med. promit Gronovius, vix a librariis exſpectandum, ſi codd. adfirmarent alii, vel potius φησας, nemo iure repudiaret: εγω γνωμην — ες μεσον φησας, αυτος μεν τοι ἑψομαι τοι, *ego, palam animi mei ſententia verbis explicita, nihilominus ipſe te ſequar.* ες μεσον hic eſſet *in concilio regio:* εν Αργειοις μεσοις & ſimilia proſtant collecta D'Orvillio in Chariton. p. 547. Ut Herod VIII. 26, εἱπε ες παντας τουδε, ſic ſaepe loquuntur Tragici *Valkenar.*

λειφθεινη) ληφθεινη Arch. Poſt Δαρειος colon Ald. Camer. I. II. idem poſt τοισδε habent.

Comma poſt συμβϐλιης Ald. Camer. I. II.

ad

ad Cap. XCVIII.

Ταυτα δε εσπας) Ex Med. Ask. Paſſ. reliqui & Ald. de omittunt.

Ιωνων) Ιωνας Vind Arch. Valla Oſtentant membranae, quod placere poterit. Aderant tyranni ex Helleſponto, Cherſoneſo, Aeolide, & Jonia, quos omnes Rex ſi compellavit, Jonum praecipuam duxit rationem, gratia & auctoritate potiorum, niſi ſi patrii moris tenax Jonum titulo Graecos comprehenderit. Lege c. 137. 138 *Weſſeling.*

Poſt ταδε punctum Ald. Camer. I. II. idem in his poſt ſequens ταδε.

δε εν τετω) Med. Paſſ Ask. δε τετω, ceteri δε εν quod rediit.

διελθωσι) Sic Med. Ask. Paſſ. διεξελθωσιν Ald. Arch. Vind. Pariſ. A. B. Edd., quorum frequens verborum commutatio, uti c. 123. res redit eodem. *Weſſeling.*

ὑμιν) ἡμιν Arch.

αὐτεων) αὑτεων Ald. Camer. I. II.

επειγετο) ηπειγετο Vind. Arch. colon poſt vocem, Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCIX.

Θρηϊκιη) Θρηκιη Vind. Arch.

Poſt προκειται punctum Ald. Cam. I. II. idem in his poſt εκδεκεται.

κολπε δε αγομενε) Θαλασσα Pontus eſt, utramque in regionem ſeſe inſinuans. Nam, quod vir maluit doctus, κολπε ανομενε της θαλασσης ταυτης, *ſuperato maris huius ſinu*, nimium abit a ſcriptis codd. & progreſſum itineris, quo

de nihil hic, ſiſtit. Mare ipſum, quatenus Scythiae & Tauricae oras adſpergit, varie appellat, modo in orientis, modo occidentis plagam diffuſum *Weſſeling.* Quid ſi legatur της θαλασσης, aut omittatur γης; Hoc melius. *Goldhagen.*

το δε απο Ισρε) haec diſpuncta bene non ſunt: voluiſſe puto, το δε απο Ισρε ερχομαι σημαινεων· το προς θαλασσαν αυτης της Σκυθικης — ες μετρησιν απο Ισρε· αυτη ηδη — Jus poſtulat, Aldusque cum ſchedis Pariſ Plura moneri non patior, nactus adſtipulatorem C de Pauw. *Weſſeling.* Cum Reizio hoc modo interpunximus. Aliter *Goldhagen* interpungendum cenſuit, qui, poſt ερχομαι, inquit, incido, poſt σημαινεων comma deleo, poſt χωρης, aut potius poſt θαλασσαν, iterum incido, atque ita ερχομαι cum ες μετρησιν coniungo, atque ſic lego: το δε απο Ισρε ερχομαι, σημαινεων το προς θαλασσαν, αυτης Σκυθικης χωρης ες μετρησιν. Απο Ισρε iungendum eſt ſequentibus.

αυτης της Σκυθικης) Pariſ. A. B. Arch. Vind. Paſſ. της deſit aliis & Ald.

απο Ισρε. Αυτη) Pariſ. uterque & Ald. quem ſequi placuit, Reizio auctore, in Weſſelingiana poſt μετρησιν punctum eſt, & απο Ισρε cum ſequentibus conſtructum

Σκυθικη) Med Paſſ. Ask. Σκυθη Ald. & alii. Poſt ες abeſt comma ante Reiz. & poſt φερουσαν in Ald Cam I. II.

προκειμενην) προσκειμενην Arch.

νεμεται) νεμονται Ald. Cam. I. II. & ex his margo Steph.

Χερσονησω) habet hinc. Steph. Byz. in voce.

Poſt

Poſt κατηκει colon ante Reiz.

την ηω) omittit την Arch. qui ἑῳων cum Ald., alii ἑῳων.

Poſt χωρης) punctum Ald. Camer. I. II.

Αττικης) Αττικης χωρης Vind. Arch. poſt εθνος comma Ald. Camer. I II.

γυιον τον Συνιακον) Herodotea ſic primum reddidit Valla, ut eadem quidem legiſſe videatur, ſed ordine a vulgato nonnihil diverſo collocata: τον γυιον τον Συνιακον, τον απο Θορικυ μεχρι Αναφλυστυ δημυ, μαλλον ες τον ποντον την ακρην ανεχοντα. quo modo ſi legerentur in codd. non diſplicerent. *Valken.*

Θορικυ) Θωϊκυ Arch. poſt δημυ colon Ald. Camer. I. II. nullum in his comma poſt λεγω δε, quod poſitum poſt σμικρα.

συμβαλεειν) συμβαλλειν· Ald. Camer. I. II. συμβαλεειν Arch. Vind.

τοιυτον) Iidem cum Med. Paſſ. Ask. Vulgo cum Ald. τοιυτο, nec male. Poſt εϛι colon Ald. Camer. I. II. & reliqui ante Reiz. comma poſt δηλωσω· Ald. Camer. I. II.

ὡς ει) ὡς ειη) Ald. Cam. I II in quibus comma abeſt poſt λιμενος.

αποταμοιατο) αποτεμοιατο Paſſ. Ask.

δυο δε λεγων) δυο λεγων Ald. Camer. I. II.

εοικε ἡ) εοικε μεν ἡ Paſſ.

ad Cap. C.

το κατυπερθε) το abeſt Arch. Vind. poſt Ταυρων comma Ald. Camer. I. II.

ηοιης) ηυς Arch. Vind. poſt νεμονται colon Ald. Camer. I. II.

τε) τε δε Arch. Vind. poſt ποταμε colon Ald. Camer. I. II. idem poſt ταυτης ante Reiz.

τα κατυπερθε) τε κατυπερθε Arch.

μεσογαιαν) μεσογεαν idem, ſaepeque poſtea. Poſt φεροντα comma Ald. Camer. I. II.

τελευταιων) τελευτεων Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CI.

Abeſt poſt Σκυθικης comma Ald. Cam. I. II. quod abeſt his poſt ισον, ſed poſitum poſt φερον, & colon ante Reiz. poſt θαλασσαν. Poſt Βορυσθενεα comma Ald. Camer. I. II.

δεκα) Citat Euſtath. in Perieg. v. 311. poſt ὁδος colon ante Reiz poſt ἑτερων δικα punctum Ald. Camer I. II poſt ὁδος colon ante Reiz.

ὁδος ἡ ἡμερησιη) ἑδος ἡμερησιη ſine articulo Arch. Vind poſt ἡμερησιη comma Ald. Camer. I. II. poſt μοι colon ante Reiz.

εση της Σκυθικης) Ald. Pariſ A. B. Arch. Vind. Edd. εση προς Σκυθικης Med. Paſſ. Ask. προς codd. & ſententiae iuſſu exterminavi: quae enim pro voce afferenda Gronov., non urgent. *Weſſeling.* Poſt ϛαδιων colon ante Reiz. abeſt comma poſt ορθια Ald. Camer. I. II. poſt ϛαδιων colon ante Reiz. Comma poſt αυτη & colon poſt τοσαυτη Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CII.

λογον) λογυς Arch.

ἰθυμαχιη διωσαθαι) Med. Ask. Paſſ. Vind. Arch. recte, conf. Gronov. cuius ἰθυμαχη ex Med. plerique omnes iure damnant. Vide c. 120.

120. δηωσασθαι Ald. Edd. Interpretato ſemel Valla *proelio repellendis*, mireris, quemadmodum poſteriores id retinere potuerint, tantopere fluctuantes, quoniam id nulla ratione ex Graecis exhaurias; tamen ſatis naſuti & ſagaces, ſi penetrare potuiſſent. Itaque refert, ut cognoſcatur Portus; cuius haec ſunt verba in v. Δηϊν (*Valla & Stephanus Vallam ſequutus, το δηωσασθαι pro repellere ſumſit. Sed ſi bona eſt eorum interpretatio, διωσασθαι legendum erit, παρα το διωθεω. Alioqui iam cacdere ſignificat, ut ante declaratum. Verbum διωθεω habemus paullo poſt.* Satis apertos vides oculos fuiſſe, ſed incertos, quo vergerent. H. Stephanus nihil de eo ſcribit, niſi tantum in verbo Δηιοω (*Media etiam voce hoc verbum ponitur, ut δηωσασθαι την* (*male* τον) *νησον inſulam populari apud Herodotum.*) Itaque ſequutus hanc notionem primus interpres & retinens vulgatum mutare ita debuerat *proelio conſumendis & occidendis.* Sed nulla in hoc culpa eius, qui procul dubio veram lectionem ante oculos habuit, legens διωσασθαι, quod percommode ad h. l. Heſychius exponebat, διωσαμενοι, απωθησαμενοι, εκβαλοντες, ſive ita accipere placuerit, ſive pro disiicere, diſpellere Certe Graeca iſta vox ipſa Herodoti manus eſt, quod pignorari te poſſe teſtor ex fide praeſtantiſſimi cod. Med. Et quum hoc ita ſe habeat, an vero cunctari fas eſt etiam alterum, quod ſubnectam, aeque verum eſſe? Habet enim quoque idem MS. ιθυμαχη, etſi infra ad c. 120, ubi ponit ιθυμαχιην, nihil notaverim. *Gron.*

Poſt συνελθοντες comma in Ald. Camer. I. II. quod in his abeſt poſt εβελευοντο.

επε-

επελαυνοντος) επιοντος Arch. Vind. ſicuti c. 118. 119. & alibi. Scholion alterutrum eſt.

ad Cap. CIII.

Poſt Τουτων & Ταυροι μεν commata Ald. Camer. I II idem poſt και τους & poſt Ἑλληνων.

χρεωνται) χρεονται Reg. A. apud Larcher. qui iure praefert.

επαναχθεντας) επαναθεντας Ald. Cam. I. II.

καταρξαμενοι) Paſſ. Ask. κατευξαμενοι Arch. Valla, καταρ' ευξαμενοι Ald. Med. Vind. Edd. κατ' αρ' ευξαμενοι Regii A. B. D. ſed in poſterioris margine κατευξαμενοι. *Larcher.* Nihil verius liquidiusque quam καταρξαμενοι. Recurre ad L. 2 45. 4. 60. Firmat Euripidis Iphig in Taur. v. 38. Θυω γαρ, ουτος τω νομω και περιν πολει, Ὁς αν κατελθη τηνδε γην Ἑλλην ανηρ, Καταρχομαι μεν. — Quod ſufficit. *Weſſeling.* In Edd. antiquis ſcriptum καταρρευξαμενοι· qui aliter primus ſcribendum curavit, tmeſin hic ſibi deprehendiſſe viſus eſt, qualis nulla datur apud Herod., voculam etiam ρα non adhibentem. Duplex fuit in codd. lectio καταρξαμενοι & κατευξαμενοι· ad quarum alterum doctum correctorem literis ευ impoſuiſſe ſuſpicor αρ. utrumque recepit, ut ſolebant iſti ſaepenumero, librarius: ſupra IV. c. 60. & alibi fuit in eodem verbo variatum. Noſtro loco de Scythis Tauris, *pro victimis advenas caedere ſolitis*, ut ait Mela, ſcripſerat procul dubio Herod τους αν λαβωσι Ἑλληνων — καταρξαμενοι ροπαλω παισι την κεφαλην· *auſpicati* velut victimam, *clava caput percutiunt*; non ut Graeci, qui cultro victimam immolationi deſignabant. Huic adfirmandae lectio-

lectioni ſufficiat vel unicus locus Eurip. Iphig. in Taur. v. 1154. quo Taurorum rex Thoas comites interrogat, Iphigeniae ſacerdotis, *utrum illa iam των ξενων κατηρξατο, hoſpites ſit auſpicata.* In Graecorum ſacris uſitatiſſimum verbum de Indica gente Nic. ponit Damaſc. Stobaei p. 105. — Sed ſecundum Herodoti Tauras non Scythicae fuit Iphigenia crudelitatis miniſtra, verum ipſa Dea, cui Graecos immolarunt hoſpites: *την δε δαιμονα ταυτην, τη θυουσι, λεγουσι αυτοι Ταυροι Ιφιγενειαν την Αγαμεμνονος ειναι.* Heſiodus in heroicarum catalogo non mactatam Iphigeniam dixerat, ſed Diana volente Ἑκατην ειναι., hoc tradens Pauſanias in Athicis c. 43. τουτοις, ait, Ἡσιοδος ὁμολογουντα εγραψε κτλ. — Ceterum iſta potiſſimum inhumana Taurorum crudelitas effeciſſe videtur, ut hoc praeſertim nomine Scythae fuerint a Graecis in univerſum infamati. In diverſis gentibus ſcythicis tria potiſſimum obtinebant, quae prorſus abhorrerent ab humaniſſima Graecorum manſuetudine, το ξενοθυτειν, το ανθρωποφαγειν, και το τοις κρανιοις επωμασι χρασθαι. vid. Strabo VII. p. 458. A. 460. B. & Jac. Elſner Obſerv. in Ep. ad Coloſſ. III. 11. *Valken.*

Poſt κεφαλην colon ante Reiz. & poſt οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II.

διωθεῦσι) ωθεῦσι Arch. Vind. Paſſ. Ask., non male, quomodo & mox. poſt κατω colon ante Reiz. επι γαρ — ἱρον ſine parenth. ante Reiz. poſt ἱρον colon ante Reiz.

κατα) τα κατα Arch. poſt κεφαλην comma, poſt ὁμολογεῦσι colon Ald. Camer. I. II. comma

comma poſt σωμα in iisdem. In his quoque commata poſt ταυτην & τη.

τες αν χειρωσωνται) Arch. Vind. Med. Ask. Paſſ. recte τες, αν χειρωσωσι, Ald. Pariſ. A. Edd. Antecedentia attigit Pauſan lib. I 43.

Poſt αναπειρας comma Ald. Camer. I. II. in his colon poſt πολλον.

ad Cap. CIV.

ανδρες) Arch. Valla, Stob. Serm. 42. p. 294. Vulgo ανδρων, quomodo Euſtath ad Perieg. v. 310. Praeſtat ανδρες ex ſcriptis. *Weſſeling.*

Poſt εωσι punctum Ald. Cam. I. II.

εχθει) αχθει Stob., ſed Maximus edito conſentit.

Poſt νομαια comma Ald. Cam. I. II.

Θρηϊξι) Θρηξι Arch. Ask.

ad Cap. CV.

Poſt Νευροι δε comma Ald. Camer. I. II.

χρεωνται Σκυθικοισι) Arch. Vind. Paſſ. Ask., bene, ut c. 107. τοισι interponunt Ald. Med. Edd. colon poſt Σκυθικοισι Ald. Camer. I. II. in quibus comma quoque poſt ϛρατηλασιης, punctum poſt ανεφαινε.

ες ὁ) ες ἑ Arch.

οἱ ανθρωποι ἑτοι) ουτοι οἱ ανθρωποι Id. Vind.

Poſt ολιγας colon Ald. Camer. I. II.

και αυτις οπισω) και λυθεις Arch. Vind. mox ες ταυτα Med. Paſſ. Ask., nulla neceſſitate. Demuto nihil; nam λωθεις Arch. ex αυθις progenitum librarii negligentia *Weſſeling.* Poſt λεγοντες comma Ald. Cam. I. II.

ομνυσι

ομνυσι δε λεγοντες) ομνυσι Ask. δε λεγοντες abſunt Arch. Vind.

ad Cap. CVI.

Poſt Ανδροφαγοι δε comma Ald. Cam. I. II. idem in his poſt ηθεα.

εδενι) εδεν Arch. Vind.

Poſt ιδιην Reiskius εχεσι· ανθρωποφαγεσι δε μεγοι τετων. addidit. Errore typographi in noſtra editione εχεσι omiſſum, quod abeſſe nequit. Correctionem hanc contextus Herodoteus extra omne dubium ponit. Weſſelingius veterem, manifeſto corruptam, retinuit lectionem, & haec verba ſequentibus Melanchlaenis adſcripſit, puncto poſt ιδιην poſito. En viri ſummi annotata: γλωσσαν δε ιδιην non pendent ex praecedenti φορεσι, ſed alio, quod in ſcriptoris mente haerebat. Similes ex Sophocle atque aliis dicendi formulas animadvertimus antea. Dabunt plures Thucyd. I. 17. Virgil. Aen. X. 26. ubi Servius, Columella R. R. lib 6 32. & Graev. ad Flor. I. 21. His vero nexa olim & apta voluit, ανθρωποφαγεσι δε μεγοι τετων, *ſoli humana carne veſcuntur*, nunc iſthic depoſita, ubi ſeriem turbant. Androphagi ſive Anthropophagi ex re ipſa, vorandisque hominibus, titulum habent, ſicuti Melanchlaeni ex veſtitu nigro. Illis notatio iſta convenit excellenter, non his. Coniecturae doctorum hominum, ομεροι τετων, aut μεγοι λυκοφαγεσι, ſive αιλεροφαγεσι, aeſtus, quibus ex male locatis vocibus fluctuarunt, manifeſtant. Agnovit Nic. Witzen in Belgica horum verſione librariorum peccatum & detorſit tacens Tartariae deſcriptione T. I. p. 199. edit. primae.

Stra-

Strabo Scytharum nonnullos adeo fuiſſe immanes, ὡϛε καὶ ἀνθρωποφαγειν L. VII. p. 463. ex Ephoro ſcripſit. — Haec *Weſſeling.* Addit *Valkenar.* Ενιοι τϛτων venerat in mentem J. le Febure: ſed quae hac legit in ſede Euſtathius (vide in Dionyſ v. 399.) in ſuum reſtituet, de Anthropophagis olim ſcripta Weſſeling. vid. Diſſ. Herod. p. 72. Recte Codd. Mſſ. vocant Ανθρωποφαγϛς, & Plinio dicuntur *Anthropophagi Scythae, humanis corporibus veſcentes.* H. N. VI. 17. ſimiliter Melae II. 1. 120. atque his το ἀνθρωποφαγειν tribuit Ephorus Strabonis VII p. 463. B. — Larcherius & Degenius Reizium nobiscum ſequuti ſunt.

ad Cap. CVII.

ἐπ' ὠν) Med. Paſſ. Ask. ἀπ' ὠν Pariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. quod priori non cedit.

Poſt ἐχϛσι in omnibus ante Reiz. addebatur ἀνθρωποφαγϛσι δε μϛνοι τϛτων, quae verba cum Reizio ſuum in locum transpoſuimus, hic alieno loco ab errantibus librariis poſitis. ἀνθρωποφαγϛσι, legit Arch. Vind Euſtath. in Dionyſ. v. 309. olim cum Aldo ἀνδροφαγϛσι.

ad Cap. CVIII.

Poſt μεγα comma Ald. Camer. I. II. idem poſt ϵϛι.

ξυλινη) Steph. in Γελωνος & Euſtath. in Perieg. v. 310.

Poſt ϛαδιων ϵϛι colon Ald. Camer. I. II.

παν) πανυ Arch. Poſt κατεσκευασμενα comma

ma Ald. Cam. I. II. commata quoque in his poſt ἀγαλμάσι τε & poſt βωμοισι.

τριετηρίδας) τριετηρίδα Arch. poſt βακχευσι colon ante Reiz.

τωρχαιον) Reizius iure refinxit pro vulgato το αρχαιον poſt Ἕλληνες punctum Ald. Camer. I. II.

εκ δε των) των δε Arch. Vind. Paſſ. Ask.

ad Cap. CIX.

Βεδινοι δε — τη και) novem haec abſunt Arch. Poſt Βεδινοι δε comma habet Ald. Camer. I. II.

και Γελωνοι) Scribi poterit Γελωνοις, aut, quod malim, vocula τη interiecta, Βεδινοι δε ε τη αυτη γλωσση χρεωνται, τη και Γελωνοι· Sic & alibi loquitur, & IV. c. VII., νομοισι δε τοισι αυτοισι χρεωνται, τοισι και οι ὑπερ Κυρηνης. Qui praetulerit alterum, Herodoteis etiam niti poterit, ex p. 96. 11. p. 257. 24. *Valken.* Herodotea ſi fuerint; dederat, τη και Γελωνοι. Equidem ob Arch. diſſenſum ambigo: praeferunt certe ex eo excerpta, quae Herodotum non dedecent, & commoda congruaque videntur. Phthirophagi occurrunt plures, etiam in Lybia c. 168. Praeclare, ut puto, de ſimilibus, φθειροφαγοι εισιν, απο τε ρυπε και τε πινε λαβοντες ονομα. Strabo lib. XI. p. 763. *Weſſeling.* Nos cum Reizio veriſſimam Valkenarii recepimus emendationem.

ε δε διαιτα) αλλ' ηδε διαιτα ἡ αυτη εϛι Γελωνοισι και Βεδινοισι· οἱ μεν γαρ — Arch. Poſt γαρ Βεδινοι abeſt comma, poſitum poſt τε εϛι in Ald. Camer. I. II.

φθειροτραγεσι) Citat Arrian. in Periplo p. 18. Ed Hudſ. φθειροτρωκτεοντες. Dederat, opinor, φθειροτρηγεσι μ. & φθειροτρηγεοντας. Arrian l. c. vulgatur: Ηροδοτος λεγει τυτυς ειναι τυς φθειροτρωκτεοντας: in κτ. facile ηγ. tranſierint: φθειροφαγυς vulgo dixere: vid. Strabo XI. p. 754. & Caſaub. *Valkenar.*

Poſt εκτημενοι colon Ald. Cam. I. II.

ωδεν την) ωδεν Med. Paſſ. Ask., ſed την omittens: ceteri ωδε cum Ald.

Poſt Ἑλληνων comma, ſed nullum poſt Βαδινοι in Ald. Camer. I. II.

Poſt δωσειν comma ponunt eaedem.

ιδησι παντοισι) ιδη δε παντοιη Arch. Vind. non male. Vide tamen lib. IV. 175. VII. 111.

πλειση) τη πλειση Ald. Camer. I. II. poſt πολλη punctum.

Poſt εν δε ταυτη comma in iisdem. εκ δε ταυτης Arch. Vind.

ενυδριες) Paſſ ενυδιες Edit. Genev. ενιδρυες reliqui cum Ald. Porti coniecturam, a Genevenſi editore perperam pictam, Paſſ. cod. ſtabilit, & ſcriptor ipſe L. 2. 72. *Weſſeling*

Poſt των ante τα comma habet Ald. Camer. I. II.

περι τας σισυρνας) παρα ora Steph. Arch. Vind. Ask. Paſſ. tum σισυρρας Arch. σισυρνας Med. Paſſ. Ask., alii cum Ald. σισυρας. Περι τας σισυρνας iure Gronovius vindicavit, cui calculum Valkenarius ad Ammon. p. 205. appoſuit. Σισυρα αιγειον ξεγαστρον veteribus. Theophylacto lib. 7. Hiſt. Mauric. c. 8. σισυρα εξ. εριυ, ες τα μαλισα ευτελης, etiam Arſyrto Hippiatricor. lib. I. 38. p. 135. Sed hoc Ruhnken. ad Timaeum p. 165.

p. 165. *Weſſeling.* Poſt παραρραπτεται punctum Ald. Camer. I. II.

ορχιες αυτοισι) ορχιες Vind. Paſſ. Ask., ορχυες Arch., tum αυτε id. αυτοισι Med. Paſſ Ask. αυτεων Ald. antea ορχεες. Ορχιες laudabunt, qui ſermonis Jonici genium, Hippocratemque & Aretaeum amant. *Weſſeling.*

ad Capit. CX.

Poſt περι comma Ald. Camer. I. II. & τας δε Αμαζονας &c. ſine Parentheſi.

Σκυθαι) οἱ Σκυθαι Arch Vind.

Οιορπατα) Med Paſſ. Ask., & Οιὸρ. reliqui cum Ald. Αιορπατα & Αιορ, idem Valla. Οιορπατα an Αιορπατα Scythi cum Amazonum ſit nomen, non decerno. Si Αιρ Scythis Armenisque *vir* ſit, quae Wachteri in Praef. Gloſſar. Sect. XII. profeſſio, priſtinum ex Aldo & Valla potius erit. Sed in talibus anceps haeſitatio. Male Herodoti fidem Franc. Foris Otrokockſi Orig. Hungar. c. 14. p. 291. ſuggillat, aliena multa ſtipans, ut Hungaricum videatur vocabulum; quaſi Amazones ex ultima Tartaria, vetere Turcarum & Hungarorum ſede, proceſſerint. Quod falſiſſimum. *Weſſeling.*

κατ' Ελλαδα) κατα την Ελλαδα ſolus Arch.

Poſt ανδροκτονοι comma Ald Camer. I. II.

τον ανδρα) τὸν negligunt Arch. Vind Paſſ. Poſt πατα abeſt comma, poſitum poſt κτειναν Ald. Camer. I. II.

Poſt Αμαζονων comma Ald. Camer. I. II.

ηδυνεατο) Med. Arch. Pariſ. A. B. Vind. Edit. Genev. 1618, ex Porti veriſſima coniectu-

ra: idem enim, quod alias ηδυναντο. Vid. c. 185. IX. 69. &c. ηδυναιατο Ald. & alii. Exſcripſit haec, ſed ſua dialecto, Euſtath. in Perieg. v. 653. *Weſſeling.*

Poſt ζωγρησας punctum, comma poſt τας δε Ald. Cam. I. II.

πεδαλιοισι) πηδαλιοισι ante Reiz. cum Ald.

Poſt κυμα comma Ald. Cam. I. II.

της γης των Σκυθεων) της γης non habet Ask. γης της Σκ. Paſſ. Damnantur duo priora Codd. quorumdam iudicio, ſuntque ad rem non neceſſaria. *Weſſeling.*

ad Cap. CXI.

Poſt Σκυθας comma Ald. Camer. I. II. in quibus colon poſt εγνωσκον & comma poſt ανδρας.

δη) abeſt Arch.

νεκρων) Pariſ. A. B. Vind. Arch. Ask. ora Steph. Valla; τινας exceptis Pariſ. Ald. Med., itidem negligunt. Vulgo των γυναικων cum Ald. Docent ſequentia, Amazonum aliquas fuiſſe proelio peremtas; illa quoque, και ὅτω εγνωσαν εουσας — limpide afferunt, non aliud ex ſcriptoris veniſſe calamo, quam των νεκρων, aut τινας των, — ſicuti in codd plerisque. *Weſſeling.*

Poſt Σκυθας punctum Ald. Camer. I. II.

ὅτω) τοτε Arch.

βελευομενοισι) βελομενοισι idem. Poſt αυτοισι comma Ald. Camer. I. II. in quibus colon poſt αυτας, comma poſt εικασαντας, colon poſt εκεινεων.

μη)

μη) ϐ Arch., μη deſit Vind. mox ambo βϐλευομενοι.

εγγενησεϑαι) Subſtituunt Reiskius & Abreſch. εκγενησεϑαι, ſicuti c. 155. εξεγενετο οι παις. Schedae, in quibus εγγενεϑαι & εκγενεϑαι confunduntur, L. V. 105, ſilent. Pugnat etiam hoc Thomae Mag. decreto in Βϐλομαι, ſaepius fallenti. *Weſſel.*

ad Cap. CXII.

Punctum poſt εντεταλμενα Ald. Camer. I. II. idem habent poſt χαιρειν, & comma omittunt poſt νεηνισκοι.

ϐδε αι) Arch. Vind., alii ϐδε negligunt cum Ald., non bene, animat orationem. Poſt ιππϐς punctum in Ald. Cam. I. II. comma habent poſt διηρευοντες τα.

ad Cap. CXIII.

εποιευν) Arch. Vind. antea εποιεον cum Ald. poſt τοιονδε punctum Ald. Cam. I. II.

σποραδες) σποραδην Arch. non male, poſt δυο comma deeſt Ald. Cam. I. II.

προσω δη) Med. Paſſ. Ask. Alii cum Ald. δη praetereunt.

ες ευμαρειην) ευημεριην Arch. prave, ευμαρειαν Schol.

Poſt αυτεων comma Ald.

ενεχριμπτετο) εχριμπτετο Arch.

ες την υστεραιην) Arch. Vind. Paſſ Ask. Paris. A. B. Ald. omittit ες ſolus Med. Poſt αγειν comma Ald. Camer. I. II.

σημαινϐσαι) σημαινϐσαι δε Arch. poſt γενεσϑαι punctum Ald. Cam. I. II.

τη δε ὑστεραιη) δευτεραιη Vind. Arch. Paſſ. Ask. margo Steph. ὑστεραιη Ald. Med. ex Scholio. Non ſperno tritum iteratumque ſcriptori: alibi δευτερη ἡμερη IX, 32. 83 *Weſſeling.* Poſt ἑτερον ηγε colon poſuit Ald. Cam. I. II.

αυτην) Arch Med. Vind. Paſſ. Ask. Alii & Ald. αυτον, male. Optime Gronovius δευτερην αυτην reſtituit & explanavit. In Diodoro T. 2. p. 577. αλυων ὁπῳ τυχοι δευτερος και τριτος, *uno aut altero comite.* Vide ſis ad eius lib 19. 17. & Wetſten. in Epiſt. 2. S. Petri II, 5. *Weſſeling.*

εκτιλωσαντο) Citat Euſtath. in Homer. p. 403. 37. in Vind. Arch. εκτιλωσαντες, perperam.

ad Cap. CXIV.

Poſt ἑμε nullum comma in Ald. Cam. I. II. commata in his poſt ταυτην & τη.

την μεν των) των μεν γυναικων, ſatis bene, Arch.

εδυνεατο) Med. Vind. Arch. Pariſ. A. B. Ask. optime: vide c. 110 εδυναιατο. Ald. Edd. poſt μαθειν punctum, poſt ανδρων comma, poſt συνελαβον punctum Ald. Camer. I. II. in quibus & colon poſt οἱ ανδρες.

δε κτησεις) δε και κτησεις Arch. Valla.

ϐδαμεας) Med. Paſſ. Ask. ϐδαμας Pariſ. A. B. Ald. Arch. Vind. & ſaepiſſime alibi. Poſt αἱ δε comma, punctum poſt ταδε Ald. Cam. I. II. in quibus punctum poſt γυναικων.

και κεινησι) Arch. Vind., olim cum Ald. καικεινησι. Prius ιακον. Poſt τοξευομεν τε comma Ald. Camer. I. II. & punctum poſt ἱππαζομεθα.

Poſt

Poſt τῶν comma, poſt ποιευσι colon Ald. Camer. I. II.

μενθσαι) καὶ μενθσιν Arch Vind., quod orationem inſtruit. poſt ἀμαξησι colon Ald. Camer. I. II.

δικαιοτατοι) Arch. Vind. cum Valla, & bene. Olim cum Ald δικαιοι.

ἐπ' ἡμεων) ἐπι ἡμεων Ask.

ad Cap. CXV.

Poſt ἐπειθοντο comma Ald Camer. I. II.

φοβος) Citat Ammon. in Δεος. Similis vocum earum diſtinctio in Platone obvia, nec fugit Abreſchium. Poſt φοβος τε comma Ald. Camer. I. II. colon poſt πολλα in iisdem, & ante Reiz.

ἀξιθτε ἡμεας γυναικας ἐχειν, ταδε) γυναικας ἐχειν, ἀξιθτε ἡμεας, ταδε Ald. Camer. I. II. quod Weſſelingius non animadvertit. Poſt φερετε abeſt his comma, colon habent poſt τησδε, & comma poſt ποταμον.

ad Cap. CXVI.

Ταναϊν) Ταναϊν ποταμον Arch.

ὠδοιπορεον) ὁδοιπορεον ſine augmento, idem. Poſt Μαιητιδος abeſt comma Ald. Camer. I. II.

βορην) Arch. Vind. Ask. βορεην antea cum Ald.

Poſt χωρον & εν τω commata Ald. Cam. I. II.

ἐκφοιτωσαι) Pariſ B. Arch. Vind. Paſſ. Ask. ora Steph., tum mox φοιτωσαι & φορεθσαι iidem omnes. In Edd. Ald. Med. ἐκφοιτωσι, φοιτωσι, φορεθσι.

ρεσσι. Nihil de vulgato demutaſſem, niſi codd. inieciſſent manum vix repellendam. *Weſſeling.* Poſt ανδρων colon ante Reiz.

ad Cap. CXVII.

αυτη) αυτοι Arch. Vind.

επει) ὁτι Arch.

Poſt γαμων δε comma Ald Camer. I. II. punctum poſt διακεκεται, comma poſt αυτεων.

ad Cap. CXVIII.

Poſt εθνεων comma Ald. Camer. I II.

βασιληας) Arch., qui cum Vind. ſequentem vocem omittit, olim βασιλεας. Poſt ἀλισμενες comma Ald Camer. I. II.

παντα) Abeſt ab Arch

Θρηϊκας) Θρηκας Arch. Vind. Ask.

Poſt ἡμεας comma Ald. Camer. I. II.

νομισαντες) νοησαντες Arch. Vind Paſſ. Ask. Pariſ. B. margo Steph., tum ανκαζωμεν Pariſ. B. Ald, olim νομισαντες & αντιαζομεν. τωυτο νοησαντες obtrudunt membranae, videturque ad rem opportunum: frequentius τωὔτο Φρονησαντες I, 59., aut κατα τωὔτο L. V. 2 Aldi αντιαζωμεν perperam neglectum fuit. *Weſſeling.* Litera producta ſcribi malim: ἀλλα τωὔτο νομισαντες αντιαζωμεν τον επιοντα. In nonnullis, ubi Linguae Latinae rario hunc modum poſcit, alterum etiam adhibent Graeci; verum in talibus, & in dubitationibus utuntur ſubiunctivo, ſaepius a librariis obliterato. *Valken.*

η εκλειψομεν) η deſit Arch. Vind.

τατω) τᾶτο Arch.

η ϑ και) Med. Paſſ. Ask., η ϑκ επι ora Steph. cum Vind., ſed qui επ', uti & Ask. Vulgo η και επι.

τωνδε) τοδε Arch τωδε Vind.

ϑτω ιεναι) ιεναι ϑτως aut ϑτω Arch. Paſſ. Ask. Poſt πασι comma Ald. Camer. I. II.

την ηπειρον) negligitur in Arch. Vind.

τε δη) δε δη Arch.

ad Cap. CXIX.

απο των) ὑπο των Arch.

ὁ μεν Γελωνος) Med. Arch. Paſſ. Ask. Alii cum Ald. antea ὁ μεν γαρ.

τιμωρησειν) punctum hic habet Ald. Camer. I. II. τιμωρησαι Arch.

οἱ των) ὁ των Paſſ. Ask. & Steph. ora.

ὑπεκρναντο) colon hic in Ald. Camer. I. II. ὑπεκριναντο Arch.

Poſt δεομενοι & των commata Ald. Cam. I. II. colon in his poſt ορθα.

ὑμεις τε) τε abeſt Ask. Arch. non male.

εκεινοι επει) εκεινοισι επι Arch.

ὡὔτος) ὡὔτος Ald. Cam. I. II.

ἡμεις ϑτε) Med. Paſſ. Ask. alii cum Ald. ἡμεις δε.

Poſt επιη comma Ald. Cam. I. II in quibus nullum comma poſt ἡμετερην.

αρξη τε) Med. Paſſ. αρξει τε Arch., αρξηται Ask. Vind. Ald. Edd. Veriſſime ex Med. Gronov. Locutio obvia, ſive participium putes ſeu caſum ſecundum, longe triſtiſſimum. Aelianus Hiſt. Anim. V. 34. αδικων μεν ϑκ αρχαι· & XVII. 24. ϑ μεν ὡϛε αρχειν αδικων, αλλ' αμυναϑαι τον αρξαντα. Auctior eadem apud Demoſth.

ex vetere lege ἀν τις τυπτη τινα ἀρχων χειρων ἀδικων, contra Ariſtocrat. p. 410. & ſaepiuscule. *Weſſeling.*

ϗ πεισομεθα) ϗκ οισομεθα Arch. Valla. Moleſtum eſt. *Haud quaquam tolerabimus* congruit Arch. ϗκ οισομεθα, adſenſionem oblanditurum, ubi verbo ſimilis notio conſtiterit. Laudavi Valkenarii hariolationem, doleoque ſchedis diſplicere. Relinquo, quod reperi *Weſſeling.* Coniectori favet benignum Weſſelingi praeiudicium in Diſſ Herod. p. 126. cui non mirarer ſi quis alius obiecisſet incogitantiam ſincera tractanti. Talia videri poterunt prima facie veterum loca ſpectanti, qui quidem πεισομαι & πησομαι in iſtum paene ſenſum adhibuerint, quo noſtro loco cepit illud Valla; frequenter occurrunt, δεινα πεισομαι, vel ανοσια, τι πεισομαι; & ſimilia: ϗδεν πεισεται αχαρι, & αχαρι ϗδεν παθοντες, ſunt Herodotea II, c. 141. VI, c. 9. VII, c. 50. Verum, aut fallor, aut ϗ πεισομεθα ſignificare nequit, *haud quaquam tolerabimus*, vel *non ſinemus.* In ſuo forſan cod. Laurentius invenit, quod praebet Arch. ϗκ οισομεθα· ſi Graecum eſſet περιεσομεθα, ſicuti περιιδειν Herodoteum eſt, ingenioſa videretur Reiskii coniectura: meae me nondum poenitet, corrigebam ἡμεις σφε τισομεθα. Vos primi Perſas iniuria provocaſtis; neque nos illis ullam fecimus, neque etiam inferemus: quod ſi tamen Perſa nos armis infeſtis invadens prior affecerit iniuria, *& nos de illo ſumemus vindictam, iniuriam illatam propulſando,* καὶ ἡμεις σφε τισομεθα· exemplorum in τισασθαι congeſſit affatim Portus. Crediderunt itaque barbari, contra Scythas iuſtum moviſſe bellum Da-

Darium, a quibus diſſentiens Plato in Gorgia p. 483 D. ποιω, inquit, δικαιω χρωμενος Ξερξης, επι την Ελλαδα εστρατευσεν, η ὁ πατηρ αυτου επι τους Σκυθας; *Valkenar.* cuius coniecturam probavit *Larcherius.*

ιδωμεν) ιδομεν Ald. Camer. I. II.

ad Cap CXX.

ὁτι δη) ὁτε δη Paſſ. Ask. Vind.

προσεγενοντο) προσεγινοντο iidem. poſt ὑπεξελαυνοντες abeſt comma Ald. Camer. I. II.

Poſt φρεατα & τα commata in Ald. Camer. I. II.

τα παρεξιοιεν) ταπερ εξιοιεν Arch. Paſſ.

διχθ᾽) Med. Paſſ. Ask. διχθος Arch. διχη. Ald. Edd. poſt διελοντες comma Ald. Camer. I. II. idem in his poſt της ante εβασιλευε.

Σκωπασις) Κωπασις Arch.

Poſt την ὁδον comma, poſt εἰρηται punctum Ald. Camer. I. II.

της ἠρχε Ιδανθυρσος) Arch. Paſſ. Ask Valla, optime uti c. 76. Olim cum Ald. Ινδαθυρσος & comma poſt της habet Ald. Camer I. II. quod in iisdem & poſt τριτην & της, & Γελωνων τε.

προσγενομενων) προσγινομενην μοιρην Arch. προσγινομενην ἡμερην Vind. προσγινομενην etiam Paſſ. προσγινομενην μοιρην Arch. ſpeciem oſtentat, praeterea nihil. Diurni enim itineris mentio exſulare non poteſt ob c. 122. *Weſſeling.*

Poſt ὑπεξαγειν abeſt comma Ald. Cam. I. II. quae comma habent poſt ὑπιοντας τε.

χωρεων των απεστραμενων) χωρων των απιγμενων Arch. prius & Vind. Poſt εκπολεμωσωσι punctum Ald. Camer. I. II.

ὑπο-

ὑποστρεφειν) στρεφειν Arch.

βελευομενοισι) βελομενοισι Ald. Arch. Vind. ora Steph. Spectarunt lebrarii, αν ὑμιν βελομενοις ἡ apud Demoſth Or. Prolog. p. 760. ſimilesque Thucyd. lib. 7. 35. 8. 93. ac plurium dictiones. Tum non inſipide ex Salluſtii Iugurth. c. 84. *ſi volentibus putatur.* In vulgato equidem acquieſco. *Weſſeling.*

ad Cap. CXXI.

Poſt ἁμαξας comma Ald. Camer. I. II.

διαιτατο) Pariſ. B. Ald. Arch. Vind., recte ſatis; εδιαιτατο Med. Paſſ. Poſt τεκνα τε comma abeſt Ald. Camer. I. II. τε abeſt Paſſ. Ask.

προβατα παντα) Arch. Vind. Pariſ. A. Ald. Edd. ſed τα προβατα Ald. Camer. I. II., παντα nullo iure praetereunt Med. Ask. Paſſ.

ὑπολιπομενοι) Med. Ask. Paſſ. απολιπομενοι Ald. Arch. Pariſ. A. B. Vind. Edd. Erunt, quibus απολιπομενοι arridebunt. At Noſter lib. 6. 7. το δε ναυτικον πληθυν, ὑπολειπομενους μηδεμιην των νεων. Reiskius diſtinguit, τοσαυτα (ὑπολιπομενοι τα αλλα) ἁμα, — veritus, ne ſententia evergat, liberos & uxores a Scythis deſertos, & hoſti permiſſos, quae adtendenti naſci vix poteſt. *Weſſeling.*

προεκομιζετο) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask., olim cum Ald. προεκομιζοντο.

ad Cap. CXXII.

Poſt προδρομοι comma Ald. Camer. I. II.

απο τε) Paſſ. vulgo deerat articulus.

Poſt εὑροντες abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ὁδω

ὁδῶ προεχοντες) Paſſ. vulgo cum Ald. προεχοντας. Rectiſſime Paſſ. Scythae ſunt, quos ex nationis decreto unius diei itinere Perſas praegredi oportebat: ἡμερης και τετες ὁδῶ προεχοντας των Περσεων c. 120. dixit. Neque fugit hoc Reiskii ſolertiam. *Weſſeling.*

επηϊσαν) εποιησαν Arch. abſurde.

Poſt εθυσαν abeſt comma Ald. Camer. I. II. & ceteris ante Reiz., ubi poſt Περσαι poſitum.

προς ηω τε και τε Ταναϊδος) Notabilis ſtructura: Potuiſſet προς ηοος aut ηες τε και, — ut Pauw. Verum προς ηω in Muſis ſexcenties. Variavit, ut in verbis & praepoſitionibus ſolent, caſus. Vide Aeſchyli VII. c. Theb. v. 930. Raphelium ad Lucae Evang. I. 54. ex Polybio, Abreſch. in Aeſchyl Animadv. L. I. 21. p. 149. *Weſſeling.*

Poſt εκδιαβαντες comma, poſt εδιωκον punctum Ald. Camer. I. II.

διεξελθοντες) διελθοντες Arch. Vind.

ad Cap. CXXIII.

ηϊσαν) ησαν Arch. Paſſ. Vind.

Poſt οἱ δε comma, quod abeſt poſt σινεσθαι Ald. Camer. I. II. σινεεσθαι Arch. Vide L. V. 81. poſt χερσε comma Ald. Camer. I. II.

εσεβαλον) Paſſ. ex more, alii εσσεβαλον, in Vind. εισεβαλλον.

διεξελθοντες) δη εξελθοντες Arch. Vind.

Poſt ανδρων colon Ald. Camer. I. II. idem ponunt poſt ὁδε ante Reiz poſt ερημε comma Ald. Cam. I. II. idem poſt Μαιητεων.

καλεομενην) την καλεομενην Ald. Cam. I. II. colon in his poſt τοδε, & poſt ſequentia fluviorum nomina.

Συργις)

Συεγις) Συεγης Arch. Vind Valla Idem Ὑεγις c. 57 .Ita Halmydeſſus, Salmydeſſus: Halmyris, Salmyris, & complura hoc de genere. *Weſſeling.*

ad Cap. CXXIV.

παυσαμενος) Ald. Vind. Arch. Pariſ. A. B. Edd. παυσαμενε Med Paſſ. Ask. Poſt Οαρω colon ante Reiz. poſt απεχοντα comma nullum in Ald. Camer. I. II. ſed ponunt comma poſt των ante ετι.

ετραπετο) Tentatur εστρευγετο ex Heſychii στρευγεσθαι, διατριβειν. Addi Nicandr. Alexiph. v. 290. potuerat, tum στρατευσον & στραγγευσον manifeſto confundi in Alexandr. verſione Judic. XIX. 8. Quid porro? Incruſtandumne propterea, quod toties totiesque in uſu verſatur?

τα κατυπερθε) Abeſt Arch Vind.

εφαντασζοιτο) εφαντασζετο Arch.

Poſt ὑποστρεψας comma Ald. Camer. I. II. idem poſt ἑσπερην.

τες Σκυθας) Omittit Arch. & Vind. poſt φεύγειν colon ante Reiz.

ad Cap. CXXV.

ὡς ες) ες Ald. Cam. I. II.

απικετο) Med Paſſ. Vind απικετο, ες ὁ ενεκυρσε Arch. Vind. Pariſ. A, B. Ald.

ὑπεκφεροντας) επεκφεροντας Arch. Vind., tum ὁδον. Vallam non arbitror ὑπεκφευγοντας invenisse; vertit, uti paſſim, liberius; neque ulla urget neceſſitas ὑποφεροντας, cui in formae, virtutis, aliarumque rerum praeſtantia, ſedes lib. 8. 144.

9.

9, 95. eligendi. ὑπεκφερονταϛ, *ſemet ex conſpectu auferentes*, illuſtrat Euſtath. in Homer. p. 1478. 7. *Weſſeling.* Poſt καὶ abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ανιεε) ανιει Arch. Vind. ανιτε Paſſ. Quod in membranis ανιει, dedit lib. 2. 113. 4. 28, 152 &c. *Weſſeling.*

ὑπεφευγον) ὑποφευγων Arch

την σφετερην) την χωρην ora Steph. poſt συμμαχιην punctum Ald Cam. I. II. poſt πρωτην δε abeſt comma ante Reiz. poſt Σκυθαι comma Ald. Cam. I. II.

ὑπηγον — τετων) octo haec neglexit ſocors librarius Arch.

τεταραγμενϐς) τεταγμενϐς Arch. prave.

εμβαλεειν) συμβαλειν Arch.

ἀρεων) Arch. plerumque ἀρων Ald. Cam. I. II. in quibus & poſtea ἀρϐς.

ερυκειν τϐς επιοντας) ερυκειν εν νω εχοντες Arch. Vind. Paſſ.

Poſt Μελαγχλαινοι δε, & Ανδροφαγοι commata Ald Cam. I II.

ϰετι, απεπαυτας, απικνεοντο) Ita cum Reizio diſtinximus, ante quem poſt ϰετι & απεπαυτο commata nulla. Απικνεονται Med. Paſſ. Ask. απικνεοντο Arch Vind. Pariſ. B. Ald. Edd. & praeſtat. Examinandum eſt ϰετι απεπαυτας, quod Laurentio disiunctum, ἐϰ ετι, adprobante Palmerio. Malo Stephani veſtigia legere. vertentis, *At Scythae, non iam ad Agathyrſos, quippe qui* ingreſſu regionis *interdixiſſent, tendebant, ſed ex Neuride regione.* — Nusquam ſcriptor dixit, Agathyrſos damnaſſe, quod ante ingreſſi erant conſilium. Scythae praeterea non ex Agathyrſorum finibus, ſed ex Neuride, ad quam devenerant

rant, cedentes, ſuam in regionem Perſis praeiverunt. Necti debent αγαθ. απειπ. εκετι απικνεονται. Conſimili uſu απειπας L. 3. 153. *Weſſel.* Poſt οἱ δε comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXVI.

εγινετο) Paſſ. Ask. Vind., alii & Ald. εγενετο.

τον Σκυθεων) των Σκυθεων Arch. Ald. & Ιδανθυρσον cum Valla, Ask. Vind. Paſſ., & mox, olim cum Ald Ινδαθυρσον.

ελεγε τάδε) Paſſ. Vind. Arch. Ald. Pariſ. A. B., in Med. λεγει τάδε, in quibus iterum poſt pauca variatio Sequor priores. *Weſſeling.* poſt τάδε colon Ald. Cam I. II.

αξιοχρεως) αξιοχρεος Arch.

ϛας τε και παυσαμενος &c.) Paſſ Ask. Vind. Arch. Pariſ. A. B. ora Steph. Valla: in Ald. Med. Edd. ϛηθι, και μαχεο· ει δε μη, και ἑτω παυσαμενος τᾳ δρομᾳ.

ad Cap. CXXVII.

Ιδανθυρσος) iidem qui ſupra. Ινδαθυρσος Ald. & hanc *ſeqq.* poſt τάδε punctum Ald. Camer. I. II. λεγει τάδε Ask. Paſſ.

ω Περσαι) Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B. Edd. Valla. Περσαι Med. Ask. Paſſ. Male Med. & ſequaces. ὁ Λυδος, ὁ Μηδος, ὁ Περσης, ὁ Σαυροματης, ὁ Βεδινος &c. c. 119. nationum earum reges. *Weſſel.* poſt Περσαι comma Ald. Camer. I. II. idem poſt νυν.

ϛωθεα) Med. Paſſ. Ask. ϛωθα reliqui omnes cum Ald.

Poſt

Poſt εξι punctum, poſt των περι comma Ald. Camer. I. II.

ταχυτερον) Med. Paſſ. Ask. Arch Vind., qui ambo ἀλοιη. olim cum Ald. ταχιον.

ὑμιν) deeſt Arch. poſt πατρωϊοι colon Ald. Camer. I. II. nullum comma in his poſt φερετε, Arch. φερε, quod blanditur, lib. I 205 alibi φερε νυν δη. At vide c. 115. *Weſſeling.* poſt ανευροντες punctum Ald. Cam. I. II. in quibus comma poſt τοτε nullum.

περι των ταφων — μαχησομεθα) Praeteriit ſcriba ſeptem has voces in Arch. Poſt μαχη comma Ald. Cam. I. II.

Δια τε εγω νομιζω) εγω Δια τε νομιζω Paſſ. Ask.

Ἰσιην) Ἰσιαν Ald. Cam. I. II. poſt βασιλειαν abeſt his comma, poſt τοιαυτα comma habent Ald. Cam. I. II.

αντι δε τε) τε non eſt in Arch.

[τετο — ρησις] ſine clauſuris expreſſa ante Reiz. qui ſuſpecta habuit haec verba, nec ſine cauſa. Obſervavit iam *Valkenar.* Niſi proverbialis forma loquendi Herodoto ſtatuatur antiquior, videri poterit iſta nota fuiſſe marginalis: nam per την απο Σκυθων ρησιν, quod e Paroemiographis liquet, intellexerunt illud Indathyrſi Herodotei ſaepius adhibitum κλαιειν λεγω, vel αγορευω. Atticis per euphemismum frequentius dicebatur χαιρειν λεγω, vel κελευω. Bias Diogenis Laert. I 83. εγω δε, φησιν, Λλυαττη κελευω κρομμυα εσθιειν, id eſt, κλαιειν notat ibi Menagius. *Valken* Σκυθεων ρησιν hinc citat Appendix Vatic. Proverb. p. 280. *Weſſel.*

ad Cap. CXXVIII.

Poſt βασιληες abeſt comma Ald. Cam. I. II. comma in his poſt της ante ηρχε.

Σκωπασις) Κωπασις Vind. Arch. poſt πεμπτωι abeſt comma Ald. Camer. I. II. idem abeſt poſt απικεσθαι, poſitum poſt τουτοισι in iisdem.

σιτα δε) σιτια δε Arch.

αναιρεομενοισι) σιτα αιρεομενοι & αναιρεομενοι, qui prandent cibumque ſumunt, L. 3, 26. 7, 120. Docte, ut ſolet, P. Leopardus Emend. lib. 7. 14. Quia tamen αιρεεσθαι eo in negotio teritur praecipue, maluit αν αιρεομενοισι, & iterum Abreſchius. *Weſſeling.*

Poſt νομωντες ων comma Ald. Camer. I. II. idem poſt ιππος.

ἡ των Σκυθεων) Deſideratur in Arch. Mox poſt Σκυθεων, deeſſe την των Περσεων ſuſpicio Reiskii Miſcell. Lipſ. Vol. 8. p. 110. Poſt φευγοντες comma, poſt πεζον punctum Ald. Camer. I. II.

εσεπιπτον) ενεπιπτον marg. Steph.

αν επεκυρεε) Med. Vind. Paſſ. Ask. Arch. αντεπεκυρεε margo Steph in Ald. & Edd. αιει επεκυρεε.

Poſt ὑπεσρεφον abeſt comma Ald. Cam. I. II.

εποιευντο) Arch. Vind. Ceteri cum Ald. εποιεοντο.

ad Cap. CXXIX.

Poſt το ante δε, & poſt συμμαχον commata Ald. Cam. I. II.

σρατοπεδω) σρατω Arch. poſt εδος comma Ald. Camer. I. II.

πας

παση) abeſt Arch. poſt ἡμιονος abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ὑβριζοντες) Suidas V. citat. poſt ονοι comma Ald. Camer. I. II. abeſt comma in iisdem poſt Περσας.

ἱπποι) ἱπποταμ Arch.

ἰσαντες) Arch. Vind. Med. Ask. Paſſ., olim cum Ald. ἰσωντες poſt ωτα comma Ald. Camer. I. II.

φωνης τοιαυτης) Vind. Ask. Paſſ. alii cum Ald. της τοιαυτης.

ἰδοντες το εἰδος) εἰδοντες εἰδος Arch.

ad Cap. CXXX.

ανιωϊχτο) Med. Paſſ. ανιωχτο Ask. quod idem. conf. Portus reliqui cum Aldo ανιωντο.

επιδεεες) επιδευεες Paſſ. Ask., prorſus egregie Non ſperno επιδευεες, gemmulae inſtar ex Homerico βιης επιδευεες ησαν. Rhianas in Stob. Serm. III. p. 54. βιοτοιο μεν ὁσκ' επιδευης τρωφατας. *Weſſeling.*

τοιαδε) Med. Ask. Arch. Vind. Paſſ. olim cum Ald. τοιονδε.

καταλιποιεν) καταλειποιεν Vind.

Poſt επελθοντες comma Ald. Camer. I. II. punctum poſt πεζβατα.

επηρωντο) επειρωντο Vind. Arch. Valla. επηρωντο geſtientes pecudum abactores & praeda laetos ſiſtit. At Darii anguſtiae & conſilii inopia aliud poſtulat, cui επειρωντο exercebantur, *fatigabanturque*, ut in ſcriptis, utcunque ſatisfacit. *Weſſeling.*

ad Cap. CXXXI.

Poſt τελος comma Ald. Camer. I. II. colon poſt ειχετο, abeſt comma poſt κηρυκα in iisdem.

ορνιθα τε &) Athenaeus lib. 8. p. 334. exſcripſit minus accurate

δωρα επειρωτεον) Paſſ. Vind. Arch. antea cum Ald. επηρωτεον.

διδομενων) δεδομειων Paſſ. poſt ὁ δε, & αλλο, & poſt δοντα commata exſtant in Ald. Camer. I II.

Poſt γνωναι το comma in iisdem.

εθελει) Med. Paſſ. Ask. reliqui cum Ald. θελει.

ad Cap. CXXXII.

ειην) ην Med. Arch. Paſſ Vind. ειην Ald. Edd. quod praeſtat ex more dialecti, poſt γην τε & poſt ὠδωρ commata Ald. Cam. I. II.

εικαζων) Pariſ. A. B. Vind. Arch Paſſ. Ask. Med. Olim cum Ald. εικαζοντος. Parum ſibi conſtans Gronovius, hic vellem Herodoto Mediceam reſtituiſſet lectionem, εικαζων τηδε, quam & Valla reperit, & forte plures dabunt codd. Δαρειῳ μεν νυν ἡ γνωμη ην — εικαζων τηδε. Ex uſitatiſſima veteribus ſcribendi forma, qua non το ρητον reſpicitur, ſed το σημαινομενον, refertur εικαζων ad εγνω Δαρειος· ut pulchre monuit Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 71. *Valkenar.* poſt τηδε colon Ald. Cam. I. II.

εν γη) Paſſ. Arch. Vind. Fragm. Pariſ. bene; εν τη γη antea cum Ald. poſt βατραχος δε comma Ald. Camer. I. II. idem poſt ορνις δε.

τους δε οιτους) Darii explicationi de Pauw opitulatur, reponens, τω ἱππω, τον τους τε οιτους,

οἴστρος, avis equo maxime similis est, cui & sagittas, ut potentiam suam, tradunt Argute. *Wesseling.*

ἡ γνωμη απεδεδεκτο) απεδεδεκτο ἡ γνωμη Ask. Pass., in Fragm Paris. αποδεδοκτο.

ταυτη τη γνωμη ἡ Γοβρυεω) idem Fragm. cum Pass Ask. in aliis & Ald. ταυτη η γνωμη Γοβρυεω. Bene schedae veteres. Viri docti aut ενεστηκεε aut ȣ συνεστηκεε corrigentes, fruantur arbitrio. Equidem a codd. nihil deflecto. Causam dixi ad L. I. 208. *Wesseling.*

ἑνος, των) duo haec non legit Arch. Vind. των ανδρων των επτα των τον — Arch. & Vind. voluisse videntur, quomodo L. 3. 153.

αναπτησθε) αναπτησησθε Arch. αναπτησεσθε Vind. post ȣρανον abest comma Ald. Cam. I. II. comma in his post μυες γενομενοι & post βατραχοι γενομενοι.

εσπηδησητε) Med. Pass. Ask. Vind. Arch. Fragm. Paris. Cum Ald. Edd. εκπηδησητε. post οπισω abest comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXXIII.

ȣ̓τω) Ald Vind. Arch. Paris. Edd. ȣ̓τω omittunt Med. Pass. Ask.

μιη) μοιη error typographi Aldini & Camer. I II.

Post ταδε colon Ald. Cam. I. II.

ὑμιν) ἡκομεν ὑμιν Pass. Ask. Post εντειλασθαι ὑμιν abest comma Ald. Camer. I. II. post ἡμεων punctum in iisdem.

επειγοντο) ηπειγοντο Arch. Vind.

ad Cap. CXXXIV.

Poſt ἱπποισι nullum comma Ald. Cam. I. II. in quibus poſt συμβαλεοντες punctum, comma vero poſt Σκυθησι.

λαγος) λαγωος & mox Vind. contra Jonum morem.

διῆξε) Sic pingunt omnes, etiam Ald. Maluit Abreſch. ad Aeſchyl. Animadv. L. I. 4. διῆξε & διηκω. Vulgatum in leporis celeri curſu aptius, eſtque, uti eius ſimplex, in Euripidis & Sophoclis ſaepiuſcule fabulis. Accommodatiſſimum Polyaeni lib. 7. 10. 1. locum corupiſſe Mansvicum adſcripſit Berglerus. Melius ibi Caſaubonus. *Weſſeling.* Hinc recte Caſaub. διῆξε Polyaeno reſtituit l. l. nam ſua Polyaenum ex Herod. ſumſiſſe ſequentia demonſtrant: attigit haec d'Orvill. in Charit. p. 257. Jonico more ſcripſerat Herod. διιξε. Atticis veteribus αἰσσειν ſemper ſcribitur ut diſſyllabum ἀττειν & ἀξαι, vel ηξε: in his ſaepe fuit erratum. *Valkenar.*

ὠρεον) εωρων Vind. Arch. Poſt θορυβον punctum Ald. Cam. I. II.

τϐσσερ εωθεε) τϐτϐς παρεωθεε Arch. colon poſt λεγειν Ald. Cam. I. II.

ὦνδρες) Paſſ. Ask., ὦ ἄνδρες Ald. & alii, ſolita variatione. οἱ ἀνδρες Arch. Vind., in poſtrema edit ἀνδρες tantum, neſcio unde. *Weſſeling.*

εἰπαι) Pariſ. A. B. Ald. Edd Vind. optime; εἰπειν Med. Paſſ. Ask., in Arch. εἰπε.

οπισω) τϑ οπισω ora Steph. Paſſ. Ask. uti c 42.

Poſt ελθων δε nullum comma Ald. Cam. I. II. neque poſt δοκεει.

επην)

επην) Med. Ask. Paſſ. επεαν ceteri, cum Aldo, ut paſſim in Muſis.

επελθη) Arch. Pariſ. A. Vind. ελθη Med. Paſſ. Ask. επελθοι Ald. Edd. Res levis, in codd. diſcordia non praetereunda: ſive ελθη, ſive επελθη amplexere, eadem ſententia; ingruenti tamen nocti, poſterius propius. Sic τους δε — αγωνιζομενους νυξ επελθουσα διελυσε L. 8. 11. In talibus iudicio & guſtui, ut ſic dicam, locus eſt. *Weſſeling.*

τας ταλαιπωριας) abeſt articulus Arch.

καταδησαντας) Et hoc non habet. Poſt απαλλασσεσθαι abeſt comma Ald. Camer. I. II. in his poſt γεφυραν colon.

δοξαι, το ημεας) δοξαντο ημεας Arch. poſt το comma Ald. Camer I. II.

εσαι) negligitur a Med. Paſſ. Ask. absque cauſa.

ad Cap. CXXXV.

Poſt ταυτη punctum Ald. Camer. I. II.

καματηρους) κατηρους Arch. Poſt ανδρων comma abeſt, quod ponunt poſt και των Ald. Camer. I. II. & colon in his poſt λογος.

αυτου ταυτη) Med. Paſſ. Ask. probe, vid. ad lib. 3. 25. in Ald. & reliquis αυτου εν tantum. Herodoteum eſt αυτου ταυτη & idoneis exemplis adfirmatum Gronov & Abreſch. Dilucid. Thucyd. p. 403. Ab aliis ſcriberetur αυτου εν τω στρατοπεδω· αυτου εν τω ιερω eſt Thucyd. III. c. 81. εν τη Τεγεα αυτου, Xenoph Hellen. VII. p. 374. 23. αυτου Αθηνησι Theopompi Athen. XII. p. 532. C. αυτου εν τω συμποσιω Luciani Prom. 8 8.

Ut *indidem Thebis*, *indidem Megaris*, *indidem ex Aventino*, εκ τε Αργες αυτοθεν exſtat ap. Thucyd V. c. 83. Quia legitur in Schol. Αυτοθεν) εκ τε Αργες· Dukero haec ex interpretamento videbantur adiecta; a cuius hic iudicio non diſſentio, quia ſemper ſic αυτοθεν ſimpliciter ponit Thucyd. cuius etiam Schol p. 402 ad Αυτοθεν) εκ της Σικελιας adſcripſit; quantumvis Αργεος εξ ιερoιο Αυτοθεν legatur in Theocrit. Carm 25. 170. *Valken.*

Poſt ονθε comma Ald. Camer. I. II.

εἰνεκεν) Med. Ask. Paſſ. & mox: alii εἵνεκα, levi diſcrimine Poſt παρεχωντας comma Ald. Camer. I. II. idem poſt ανθρωποι.

εἰνεκεν) εἵνεκα Ald. & qui ſupra.

της δε δηλαδη colon hic ante Reiz. Adſtruitur a doctis ὡς εε αυτος μεν, — vel ἵνα αυτος, aut ἢ αυτος μεν — quibus ſcripti auxilium libri negant. *Weſſeling.*

Poſt τε ςρατε comma Ald. Camer. I. II. quae poſt Σκυθησι colon habent.

ὑπολειπομενοισι) Ald. Pariſ. A B. Vind. In Arch. ὑπολιπομενοισι, ὑπολελειμμενοισι Med. Paſſ. Ask.

επεγετο) ηπεγετο Arch. Vind.

ἑτω μεν) ἑτω τω μεν δη Arch. Vind. ἑτω μεν δη Pariſ B. Ald. Edd., μεν non habent Med. Paſſ. Ask. Capitur voculae μεν uſu ſcriptor, neque adeo auferendae. *Weſſeling.*

ιεσαν) In Aldo ιεσαν της, — quomodo II. 2., etſi, quod adſcriptum, contra ſermonis indolem. Ibidem φωνην ιεναι atque alibi. Cur ab eo hic

hic more discesserit, fortasse causam vigens dialectus praebuit *Wesseling.*

ακȣσαντες δε) ακȣοντες Vind. Arch.

ειναι Addit ad ista Polyaenus VII. c. 10. 4. και τας σκηνας ακεραιȣς ὁρωντες, ωοντο παρειναι τȣς Περσας· Darius enim secundum illum, ὁπως λαθοι τȣς Σκυθας, το ςρατοπεδον ὡς ειχεν εα κατα χωραν μενειν· fortasse legit in proximis Herodoti: παγχυ κατα χωρην ηλπιζον τȣς Περσας μενειν vel μειναι· ubi vulgatur ειναι. Ειναι quidem & Μενειν permutantur in nonnullis loquendi formis; sed *suo loco manere* Herodoti aevo dicebatur κατα χωραν μενειν, non item κατα χωραν ειναι, Aristoph. Equit. v. 1351. ȣχι κατα χωραν μενεις; Thucyd IV. c. 75. ȣ μενειν κατα χωραν τα πραγματα· plura dedit L. Küster ad Hesych. Εν πειση· & ad Aristoph Plat v. 367. Herod. IV. c 201. μενειν το ὁρκιον κατα χωρην I, c. 17. *Valken.*

ad Cap. CXXXVI.

προετεινοντο) Med. Pass. Ask. προετεινον Arch. Vind. Paris. A. B. Ald. Edd. Comma post οἱ δε Ald. Camer. I. II. idem ante Reiz. post των Σκυθεων.

μιη) μια Ald. Camer. I. II prave.

Σαυρομαται) comma hic positum in Ald. Camer. I. II. Σαυροματεων Arch. Valla. Arridebat primo intuitu ἡ μιη Σαυροματεων, και — ex Arch., sed Scytharum, Sauromatis iunctorum, abesse mentio non potest. Clare c. 120. και προς μεν την μιην των μοιρεων — προσχωρεειν Σαυροματας. Apertius c. 133. ἡ δε Σκυθεων μιη

μοιρη, ἡ ταχθησα προτερον, — Denique c. 128. την μεν δη μετα Σαυροματων μοιρην ταχθεισαν — πεμπουσι. An excidit ex Arch. praepositio, olimque ἡ μιη μετα Σαυροματεων fuit, an Σαυροματαις τε και Βουδινοι, leniore de Pauw medicina? non displicet *Wessel.*

Post Βουδινοι comma Ald. Cam. I. II.

εοντος) εοντες Pass.

των ὁδων) ὁδων sine articulo, nescio quis apud Wesseling. qui auctoritatem non adscripsit.

Post Σκυθικα & ἱπποτεω absunt commata ante Reiz. comma post Περσας in Ald. Cam. I. II.

αριθμα διοιχηνται) ενιαυτα Arch. διοιχονται Ask.

Post δεσποτην comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXXVII.

Μιλτιαδεω μεν) Arch. Vind. Paris. B. Ald. Edd. In Med. Pass. Ask μεν prave desideratur, cuius loco γαρ. Post Αθηναια comma nullum, sed exstat post στρατηγεοντος in Ald. Cam. I. II.

Χερσονησιτεων) Med Pass. Ask. Χερσονησιεων, pro more Jonum, ut ex Steph. Byz liquebit, non absurde Arch. Χερσονησιωτεων Ald. Paris A. Post γνωμη abest comma Ald. Camer. I. II. in quibus punctum post Ιωνιην & post πολιος.

δυναμιος) Arch ceteri δυναμεως.

εστεθαι) cum Reizio correximus vulg. εσαι. post ἑδαμων punctum Ald. Camer. I. II. Notabilis structurae αλλαιωσις· debuisset ὁτε αλλος ἑδεις ἑδαμων. Verum tamquam praecessisset, ὁτε αυτον οἱον τε ειναι, instruxit orationem. Cuiusmodi variatae dictionis argumenta ap. Homerum,

Thu-

Thucyd. atque alios obvia ſaepe. Adi J. F. Gronovium ad Senecae Benef L. 4. 32. *Weſſel.* Poſt μαλλον comma Ald. Camer. l. II.

ad Cap. CXXXVIII.

τε την) haec duo omittit Arch.

Αβυδηνος) Αβυδινος Paſſ.

Παριηνος) Παρηνιος Arch.

ησαν) non eſt in Arch. Vind. Valla.

Στρατης) iidem, & mox Αιακης. In Paſſ. Ask. Αιακιδας, & Στρατης & Αιακιδης cum Med. Ald. Edd. Lib 8. 132. επιβελευον — Στρατη τω Χιε τυραννω. De Samio Tyranno lib. 6. 13. ὁ δε Αιακης — παις μεν ην Συλοσωντος τε Αιακεος. Recte ergo ſcriptae ſchedae. *Weſſeling.*

Φωκαεις) Med. Ask. Paſſ. in reliquis & Ald. Φωκεις; Φωκαεις coniectura L. Holſtenius ad Steph. Φωκαια extuderat. *Weſſeling.* Poſt τε ante ην comma Ald Camer. l. II. in quibus ἡ ante προκειμενη deſit, & comma poſitum poſt μεγος. γνωμη ἡ προκειμενη Paſſ. Ask. optime.

Κυμαιος) ſine ὁ, ut ſaepe in praecedentibus, Arch. Paſſ. Vind. Ask. Vulgo cum Ald. ὁ Κυμαιος.

ad Cap. CXXXIX.

ταυτη) ταυτα Arch. Vind. Poſt εοντα colon Ald. Camer. l II comma in his poſt εξικνεεται, quod abeſt poſt δοκεωσι.

διαβηναι) διαβαινειν Arch.

ειπειν) λιπειν idem.

ποιησεσι) ποιησωσι idem cum Vind. poſt

τα

τα comma Ald. Camer. I. II. punctum habent post γνωμη & λεγων, colon post ὁδȣται.

ὁρατε) ηρατε Arch.

διζεσθαι εκεινȣς) Omnes ita. Punctum post εκεινȣς Ald. Cam. I. II.

εὑροντας δε) εὑροντες Arch. post δε abest comma Ald. Cam I II.

αυτεων) Med. Pass. Ask. alii cum Ald. & Edd. αυτων. Post ȣτως comma Ald. Cam. I. II.

ὡς εκεινοισι) ὡς κεινȣς Pass. tale & in Mss. L. VIII. 68. 2.

ad Cap. CXL.

πιςευσαντες) πιςευοντες Arch. Vind.

ὑπεςρεφον) επεςρεφον iidem.

ταυτη διεξιοντες) ταυτην Arch. tum διεξελθοντες Pass. margo Steph. hoc plus vice simplici in c. 123 Itaque alterutrum ex glossa. *Wessel.*

αντιπολεμιȣς) αντιπολεμȣς Arch. Vind. quod dabit L. VIII. 68. 2., habetque Hesychius, Herodotea frequenter excerpens. *Wesseling.*

τοιȣτων) τȣτων Arch. Vind., τοιȣτων reliqui.

ποιεεσθαι) Med. Arch. Vind. Pass. Ask. ποιησασθαι Ald. Paris. A. Edd.

ἑωϋτων) Arch. Suidas in Στιβια, tum Edit. Genev. 1618. optime. antea ἑωϋτον. τον προτερον ἑωϋτων — ςιβον· belle Arch. & Suidas Vicerat Pavii & Reiskii opinatio. *Wessel.* Post ςιβον abest comma, positum post τȣτον Ald. Camer. I. II. idem post φυλασσοντες.

ηισαν) Arch. ᾖσαν Med. Pass. Ask. ἦσαν Suid. olim ex Aldo ιησαν.

οἱα

οἷα δε) Arch. optime: alii cum Ald. οἱ δε.

απικατο) Arch. cum Vind. alii cum Ald. απικοντο. Juſtum απικατο, ex formula linguae, ſaepe ſpreta a librariis, L. VI. 118. 153. VIII. 6. Abydea. Praepar. Evang. Euſeb L. X. 12. απικατο γαρ δη πηλυ καταπλει τους τειχους, a quo Vigeri manus abſtineri debuerat. Neque cauſa aderat λελυμενη τη γεφυρη reformandi, ſiquidem compoſita ſervare nonnumquam ſimplicium adſolent ſtructuram. Aeſchyl. Suppl. v. 70. εν δεσματορος κοτῳ τυχων, Sophocl. Philoct. v 325. οιδα συντυχων κακων ανδρων. Monuit Abreſchius. *Weſſel.* Cum praecedentibus iſta non ſatis apte cohaerent: οἱ δε δη Περσαι τον πρωτερον ἑωϋτων γενομενον ςιβον τουτον φυλασσοντες ἡισαν, και ἐτω μαγις εὑρον τον πορον: haec ſequuntur accommode: οἷα δε νυκτος τε απικομενοι, και λελυμενης της γεφυρης ex Arch. οἱαδε enotatum Galeo; altero uſus eſt Herodotei: vide ad II. c. 28. *Valken.*

ad Cap. CXLI.

τουτον δη) Omittunt δη Paſſ Ask. Arch. Vind. Superiora attigit Euſtath. ad Homer. p. 607. 33.

κελευσματι) κελευματι Paſſ. non inſuetum. Redibit ex Paſſ. & Ask. L. VII. 16. in Dionis Caſſii libro 50. p. 51. E. πολλα παρακελευματα, & πολλα κελευματα. Chriſtianis ſcriptoribus *caleuma* frequentari Rosweidus docet ad Paullini Nolani Carm. XVII. 109. p. 94. & Munker ad Hygini Fab. 14. fin. *Weſſeling.*

ad

ad Cap. CXLII.

Poſt Περσεων punctum Ald. Cam. I. II.

ελευθερες) ανελευθερες Arch. Vind. Valla. Punctum poſt ανθρωπων Ald. Cam. I. II. Vehementer averſor ανελευθερες Arch. & Vind. Scythae de Jonibus, & qua liberis & qua ſervis, ſententiam ferunt. Liberos habent cenſentque κακιστες τε και ανανδροτατες, mancipia vero φιλοδεσποτα και αδρηκα· Haec, meo quidam iudicio, verborum ordo modo legitime dirigatur, anxiam diſputationem recuſant. Gemina germana de iisdem Callicratidae opinio, quaerenti ὁποιοι ανδρες οἱ Ιωνες; regerentis ελευθεροι μεν κακοι, δουλοι δε αγαθοι in Plutarchi Lacon. Apophth. p. 222. *Weſſeling.* Codicis lectionem ανελευθερες, inventam quoque Vallae, Galeus adprobat. Eſt qui participium in his νομιζοντες, vel quidpiam ſimile putat deeſſe: mihi non videtur a vulgatis ſecedendum: nomen Ιωνας, e ſitu ſuo naturali ſtudio diſtractum fraudi fuit. Nihil his inerit obſcuri, hoc modo collocatis: τουτο μεν Ιωνας, ὡς εοντας ελευθερους, κακιστους — κρινουσι ειναι ἁπαντων ανθρωπων, τουτο δε, ὡς εοντας δουλους (ſive prout variata ſcribit ſtructura, ὡς δουλων Ιωνων τον λογον ποιευμενοι·) ανδραποδα φιλοδεσποτα φασι ειναι και αδρηκα μαλιστα. *Servi fugitivi.* δουλοι ſunt δρηπεται Phocaeenſi Dionyſio de Jonibus loquenti Herod. VII. c. 11 Heris fideles & minime δραπεται ſunt αδραστοι. Ex Herodoto ſua hauſit Plutarch. T. 2. p. 174. E. Ubi Joniae tyrannos Ιδανθυρσος (Ιδανθυρσος Herod.) Rex Scytharum δια την προς Δαρειον πιστιν ανδραποδα χρηστα και αδραστα εκαλει· vocem rariorem adhi-

adhibuit Dion. Chryſ. in Corinth. p. 457. B. ab aevo usque Daedali neminem fuiſſe ſcribens ſtatuarium, qui valuerit δραστμον εμποιειν τω χαλκω· paullo poſt τογε επ' αυτως, ait, ειη χαλκος αδραστος. *Valkenar.*

φιλοδεσποτα) habet hinc Pollux III, 74.

ad Cap. CXLIII.

Θρηϊκης) Θρηκης Arch. Ask. Poſt εντευθεν δε comma Ald. Camer. I. II.

Μεγαβαζον) Μεγαβυζον Euſtath. Homer. p. 240. fin. Valla. Qui mox Μεγαβαζος, in ſuperioribus Μεγαβυζος, etiam Euſtathio Vallaeque. Culpam, tametſi in vocis ſcriptura varietur, acceptam librariis fero. Valla L. V. 12. &c. moris ſui tenax manet. *Weſſeling* De duplici Perſici nominis apud Graecos ſcriptione Tib. agit Hemſterhuſius in Luciani Tim. p. 134. *Valken.* Poſt τω ante Δαρειος comma Ald. Camer. I. II. comma poſt επος.

ωρμημενω) ὁρμημενω Ask.

ὅ, τι) ὅτι Ald. Camer. I. II. poſt μαλλον comma in iisdem. idem ponunt poſt επαρας, & punctum poſt ετιμα.

ad Cap. CXLIV.

Poſt Μεγαβαζος abeſt comma Ald. Camer. I. II.

γενομενος) Arch. Vind. Pariſ. B. Ald. Edd. Valla; ερομενος Med. Paſſ. Ask. γενομενος multo concinnius. *Weſſeling.* poſt εν Βυζαντιω comma Ald. Camer. I. II. poſt Βυζαντιων in his punctum. quod & poſt τυφλως ponunt. Deſcripſit Euſtath. ad Dionyſ. v. 764., ubi Μεγαβυζος quoque ut Valla. *Weſſeling.*

ἐτον

ἑτος μεν δη) Arch. Vind. aberat olim μεν & in Ald.

λειφθεις) ληφθεις Arch. Vind.

ad Cap. CXLV.

δε τετον) δε Arch. alii habent δη. poſt χρονω comma Ald. Cam. I. il quod poſt ϛολος non habent, ſed inſerunt poſt προφασιν & την.

προδιηγησαμενος) προηγησαμενος Arch. Vind.

των εκ της Αργυς) legerim εκ των της Αργυς *Valkenar.*

εξελαθεντες) εξελασθεντες Arch. & ſtatim.

των εκ Βραυρωνος) Med. Vind. Paſſ. Ask. ceteri & Ald των praetereunt. Βαυρωνον Arch.

τετεων δε) Ald. Edd. Pariſ. B. τετεων tantum, τετων δε Med. & alii, quorum Arch. Vind. δε non habent; praeferrem δη *Weſſeling.*

ἱζομενοι) ἑζομενοι Arch. Vind. ἑζομενος raro ſe tutari potuit in Muſis ἑζομενοι επι τω ἱερω exhibent Edd. c. 85. Mſſ. frequenter L. 2. 113. 3. 64. 4. 165. ita ludunt librarii *Weſſeling.*

πυρ ανεκαιον) Ald. Arch. Vind. Pariſ. A. Edd. In Med. Paſſ. Ask πυρην εκαιον. πυρ ανεκαιεν tutum eſt & munitum ob και πυρ αιθοιεν, quod deinceps, & Homeri Odyſſ H. 13. Conf. d'Orvillium ad Chariton. p. 613 & haec Heliod Aethiop. 2. p. 96. ἑτερα καλπην εφερε και πυραν εκαιε ubi Cod Falkenburg ex vero πυρ ανεκαιε. At in ſimilibus delinquitur ſaepe *Weſſeling.* Ex Med. dedit Gronov. πυρην εκαιον, pro πυρ ανεκαιον: hoc, mea potius opinione, hic ſervandum, & recte reſtitutum arbitror πυρ ανακαιειν 8. c 19. pro πυρην. In his ſaepe variatum docebit d'Orvill.

vill in Charit. p. 633. *Ignem accendere*, πυρ ανακαιειν, infra dicitur hoc capite πυρ αιθειν πυρ αιθειν & πυρ αναιθειν leguntur aliquoties apud poetas Atticos, nuspiam, quantum recordor, πυραν αιθειν. Ut corripi poſſet ſyllaba, πυραιθειν ſcribitur in Eurip. Rheſo v 78 Τις γαρ πυραιθει προφασις Αργειων ϛρατον; ſed in anapaeſtico verſu 41 poni debuerat: Πυρ αιθει ϛρατος Αργολας., Ἕκτωρ· quorum loco dicitur v. 95. Αιθεσι πασαν νυκτα λαμπαδας πυρος. Pro αιθεσθαι, *fulgere*, more ſuo Sophocl. ſcribit Αιθειν Aiac. v. 285 ἡνιχ' ἑσπεροι λαμπτηρες ουκ ετ' ηθον· ſed, ſi vera mea eſt divinatio, verbum iam ante ſic adhibuerat Aeſchyl Choëph. v. 534. Πολλοι δ' ανηθον εκτυφλωθεντες σκοτω λαμπτηρες εν δομοισι, ubi vulgatur ανηλθον· alterum, ut puto, ſpectat in Schol. ανελαμψαν. *Valken.*

πευσομενοι) Med. Vind. Paſſ Ask. olim cum Ald. πευσομενον. poſt τινες τε comma in Ald. Camer. I. II. idem poſt οι δε.

Μινυαι) Μιννυαι Arch. ſaepiuscule.

δε τετες) Arch. Vind. Ald. Edd. γαρ Med. Ask. Paſſ.

ερωτεων) ſic, aut ερωτων Arch. Paſſ. Vind. Vulgo cum Ald. ηρωτεον. comma poſt vocem Ald. Camer. I. II.

ἡκοιεν τε) τε deſit Arch. Vind.

Poſtαιθοιεν colon ante Reiz poſt οι δε comma Ald. Camer. I. II. quod his abeſt poſt εφασαν. Poſt γινεσθαι comma exſtat in iisdem.

μετεχοντες) μετεχοντας omiſſis quatuor ſequentibus Arch. Vind.

ἑαδε) ἑδεε Arch. Vind. Poſt Μινυας comma Ald Camer. I II.

διεδασαντο) διεδαισαντο Arch. Vind. nec prave, vid. c. 119. Poſt οἱ δε, & αυτικα μεν commata Ald. Camer. I. II. μεν non eſt in Arch. Vind.

Poſt εγημαν punctum, poſt τας comma Ald. Camer. I. II.

ηγοντο) non eſt in Paſſ.

ad Capit. CXLVI.

διεξελθοντος) διελθοντος Arch. Vind.

ποιευντες) idem, antea ποιεοντες cum Ald. Poſt σφεας comma Ald. Camer. I. II.

ἑρκτην) εἱρκτην Arch. Vind colon poſt vocem ante Reiz. Poſt δε τες comma, nullum poſt Λακεδαιμονιοι Ald. Camer. I II.

καταχρησεσθαι) καταχρησασθαι Vind. Paſſ. Arch. qui poſterior παρητησαντο.

ες ὁ ελθειν τε) εσω ελθειν ora Steph., εσο Med Ask. ες ὁ ελθειν τε Paſſ. In Arch. & Vind. εσελθειν τε, In Edd. Ald. Pariſ A. B. εσελθειν ες. Equidem εσελθειν τε praeferrem, niſi ſi ες ων ελθειν, Jonum more, quo de ſupra c. 60.; εσω in marg. Steph. huc tendit *Weſſeling.* ες ὁ ελθειν, quam Gronovius recepit lectionem, Regii B. & D εσελθειν τε ες Regius A. *Larcher.* qui Weſſelingianam correctionem ες ων veram habet, Gronovianam ridiculam dicens lectionem.

δολον) Med. Ask. Paſſ. Valla cum Regiis B. D. Larcher. λογον Ald. & plerique. Med. & ſequaces pulcre, coniecturatque Galeus. Tot tamen ſchedarum λογον, tantaque conſenſione propagatum, ducere ad λοχον, *inſidias*, videtur. Elegans ea de Pauw. ſuſpicio. *Weſſeling.* Poſt

αἱ

αἱ δε comma Camer. I. II. idem poſt εσηλθον ante Reiz.

ποιευσι τοιαδε) ποιευσι Arch. Vind., tum ταδε, cum Ald. Pariſ. A. ex Med. τοιαδε, frequenti variatione. Vulgo ποιεοντες Poſt πασαν την comma Ald. Camer. l. II. in quibus & commata abſunt poſt Μινυαι & γυναικες.

τοισιτω) Med. Paſſ. Ask. τυτω ceteri cum Ald.

ad Cap. CXLVII.

Poſt χρονον comma poſuit Ald. Camer. I. II. ſed commata in his nulla exſtant poſt Αυτεσιωνος & nomina ſequentia.

εκ Λακεδαιμονος) Abeſt praepoſitio Arch. Vind. Valla. Abeſt comma poſt ἑτος Ald. Camer. I. II.

Αριστοδημῳ παισι) Arch. Vind. Paſſ Ask. olim παισι Αριστοδημῳ cum Ald. comma poſt Ευρυθενεϊ Ald. Camer I. II.

αδελφιδεων) αδελφεων Vind. Arch. Ald. αδελφιδων Edd., Editum ex Med. Paſſ. Ask., eſtque optimum.

μενεῖν) μένειν Arch. Ald.

Μεμβλιαρεω) Μεβλιαρεω Arch. comma poſt vocem non poſuit Ald. Camer. I. II.

ανδρος Φοινικος) ανδρες Φοινικες Arch. Valla.

καταλειπει γαρ εν) Arch. Vind. Med Paſſ. Ask. γαρ Ald. & Edd. deerat. Conf. Abreſch. Dilnc. Thucyd. p. 373. Poſt εκ Λακεδαιμονος abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXLVIII.

επι τυτυς) Ask. Paſſ. Vind. Arch. Valla &

edit. Galei. In Ald. Med *επι τυτοις*. Dedi ſchedis mutandi arbitrium: alioquin prius *επι τυτοις* non damnabile. *Weſſeling.*

Poſt *εξελλε* abeſt comma ante Reiz.

συνοικησων) Arch. Paſſ. Valla. alii cum Ald. *συνοικισων*. Schedis *συνοικησων*, ſine quo oratio hiabat, debetur. Geminum c. 159. *χρησασα ἡ Πυθιη πλεων, συνοικησαντας Κυρηναιοισι Λιβυην* ex Mſſ. *Wſſeling.*

οικηϊευμενες) *οικηευμενες* Ask. Poſt *ἐρχτης* comma Ald. Camer. I. II.

βελευομενων) Med. Arch Vind. Paſſ. Ask., recte: *βελομενων* Ald Edd.

Μεμβλιαρεω) Arch. Sicuti Schol. Pindari. Poſt *πλευνες αυτων* comma Ald. Cam. I. II.

Παρωρεατας) *Παρεωρεατας* Arch non abſurde. Sed vide VIII. 73. comma poſt vocem habet. Ald. Cam. I. II.

αυτες) Arch. Vind. quod Gronov. probat VI. 92. & recepit, quem ſequuti ſumus, Reizius. Vulgo cum Ald. *ἑωϋτες*.

επειτα) deſit Arch. Vind.

Λεπρεον, Μακισον &c.) *Λεπριον, Κακισον* iidem, *Maciſtum* Valla, *Μασιγον* ora Steph. in qua deinceps *Φριξας*, quomodo Paſſ., alii *Θριξας* & *Μαγισον* cum Ald. & Edd. Puncta poſt ſingula haec nomina poſuit Ald. Camer. I. II. *Μακισον, Φριξας* oportuit. Prius habet Valla, quorſum Arch. *Καλισον* aurigatur: nam *Μακισον*, quod Galeus excitavit, non ita ſcriptum. *Μακισον της Τριφυλιας* Strabo X. p. 687 A. & Steph. Byz. ubi bene Holſten. *Φριξας* Paſſ cum Steph. marg. conſtabilit. *Φριξα* conſtanter Polybio L. 4. 77. & 80. Xenoph. atque aliis. — *Επιον* ſive

ſive Επειον Arch. itidem Polybius. Quo tamen in oppidi nomine turpis apud plures diſcordia. Verum in his occupabar olim ad Diodor. XIV. 17. Νεδιον prorſus ignorans. Sunt Triphyliae quidem oppida, quae ſcriptura non longe deflectunt, electio anceps & difficilis. Νεδειον Arch. *Weſſeling.* Poſt πλευνας abeſt comma ab Ald. Camer. I. II.

επ' εμεο) επ' εμοι Arch. Vind.

επι τε) Med. Ask. Paſſ., απο τε Arch. Vind. Pariſ. A. B. Ald. ſatis bene.

ad Cap. CXLIX.

τοιγαρων) Med. Paſſ. τοιγαρεν vulgo. Poſt λυκοισι comma Ald. Camer. I. II.

επι τε) απο τε Arch. Vind. Pariſ. A. B. Ald. Edd. quod nunc eſt ex Med. Ask. Paſſ. qui duo cum Fragm. Pariſ. tantum τετε ονομα· ceteri interponunt το, quod ſuſtuli. *Weſſeling.* poſt τετε comma Ald. Camer. I. II.

και κως το ονομα) iidem tres & fragm. Pariſ. in reliquis duntaxat και κως τετο, quomodo Ald.

απο τε) Arch. Vind. Pariſ. A. B. απ' ὃ Ald. Camer. I II. επ' ὃ contra ſermonis indolem Med. Ask. Paſſ. Poſt καλευνται abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ἱδρυσαντο) Valla Latina; *ex hac tribu viri — exſtruxerunt* coniecturae de Pauw materiam dederunt; οἱ δε εν τη φυλη ταυτη ανδρες — ἱδρυσαντο, admodum labanti, & omni tibicine defectae. Itaque in ἱδρυτο vel ἱδρυνθη inclinavit, cui accedere poſſem, ſi per codd. liceret. Ut nunc ſeſe verba dant, ἱδρυσαντο de Lacedaemoniis, qui fanum tribui Aegidae, cuius illuſtris in Pin-

dari Od. IV. Pythion memoria, excitarint, accipiendum cum Reiskio. Excitarunt autem, quod Aegidarum ſtirps Furiis Laii & Oedipodis imminui & ſuccidi putaretur. Των δε Εριννυων των Λαϊȣ και Οιδιποδος μηνιμα alia in re apud Pauſan. L. IX. 5. p. 723 *Weſſeling*. Ἱδρυτο vel ἱδρυνθη, ſi codex exhiberet ſcriptus, mihi aptius in hac ſede videretur; & σφι εμειναν, quam ὑπεμειναν. Τοισι δε εν τη φυλη ταυτη ανδρασι (ȣ γαρ σφι εμειναν τα τεκνα·) ἱδρυνθη εκ θεοπροπιȣ Εριννυων των Λαϊȣ τε και Οιδιποδεω ἱρον· και μετα τȣτο σφι εμεινε. *A viris ex hac tribu, quum liberi ipſorum in vita non manerent, oraculo monitis delubrum fuit dedicatum Diris Laii atque Oedipi; hoc poſtquam feciſſent, ipſorum liberi manebant in vivis, neque adeo pueri* προ ὡρας *rapiebantur.* Ἱδρυσθαι hac adhibetur ſtructura quum alibi, tum bis lib. 2. c. 44. ὁκοσος χρονος ειη εξ ȣ σφι το ἱρον ἱδρυται. In his *dirae*, quibus Aegidarum progenitor Oedipus, *Furiis* agitatus, filios ſuos devovit, a Thera quodammodo renovatae, filium ſe dicente καταλειψειν οἵν εν λυκοισι, dicuntur Oedipodis Εριννυες. Laiium quoque dirae dederant praecipitem, quibus illum Pelops devoverat ob receptum Chryſippum. Εριννῦν Oedipi *diras* vocant Tragici, Aeſchylus Theb. v. 70. Sophocl. Oed. in Col v. 1294. Eurip. in Phoen. v. 627. *Valkenar.* cuius emendationes recepit *Larcher.* Locus hic corruptus videtur. Dativus enim ανδρασι cum ἱδρυσαντο non poteſt iungi. Legendum fortaſſe: τοισι δε — ανδρασι ȣχ ὑπεμειναν τα τεκνα, ἱδρυσαντο ων — και μετα τȣτο ὑπεμεινον. *Goldhagen*

των Λαϊȣ) τω Arch. poſt ἱρον punctum Ald. Camer. I. II.

τωῦτο

τωῦτο τετο και εν) cum Reiskio in Miſcell. Lipſ. novis T. VIII. p. 111. τωῦτο τετο συνεβη και εν Θηρη — legit *Larcher.*

Θηρη) Θηρησι Arch.

ad Cap. CL.

Poſt λογε comma Ald. Camer. I. II. idem poſt απο τετε.

Γρινος) Γριννος & mox Arch. Ask. Paſſ.

οι και αλλοι) και αλλοι Arch. Vind. veriſſime: olim και οι αλλοι cum Ald. Delendum eſt ſecundum illud οι. Scripſerat ſuo more: εἰποντο δε οι και αλλοι των πολιτεων, και δη και Βαττος ὁ Πολυμνηστε, εων γενος Ευφημιδης των Μινυεων. In his mirum eſt, quantum a vero Valla aberrarit; ſed illud magis etiam mirandum, a Palmerio repertam veritatem, a Gronovio tamen fuiſſe repudiatam. *Valkenar.*

Ευθυμιδης) Med. Arch. Paſſ. Ask. Valla cum Ald., Ευθυμηδης Edd. cum Vind. Nobilis fertur in primis inter Jaſonis ſocios Minyas, Euphemus, de quo praeter Spanhem. in Callim. R. in Apoll. v. 75 Burmannus egit in Argonaut. Catal. Huius compreſſu gravida puella Lemnia Batti pepererat progenitorem: erat itaque Battus γενος Ευφημεδης των Μινυεων, *e poſteris vel genere Euphemi, unius e Minyis.* Ευθυμηδης hic olim vulgabatur; Ευθυμηδης prodiit e Med. Ευφημηδης ex Arch. dederat Galeus, haec verae proxima ſcriptio; verum coniectura Palmerii fuerat adſequutus in Exercit. p. 23. Sicuti ſaepe patronymica facta ſunt propria, in vera hiſtoria Graeca veteri & recentiori memorantur Euthymidas & Euphemidas, vel Euphamidas; reſtituendum

hoc nomen in Schol. ad Ariſtoph. Equit. v. 791, Ευφαμιδας Αριστωνυμε, pro Σισυφαμηδας Αριστοδημε, ex Thucyd. IV. c. 119. ubi nomen Ερυξιδαϊδα convertendum eſt in Ερυξιλαϊδα: idem vitium Spartiatae nomen corrupit in Aeliano de N. A. XI, c 19. Παντελιδας verum nomen fuit, non Pantedidas. noti ſunt Lacones Paſitelidas, Epitelidas, Eutelidas. Sed Corinthium Euphemidam in Thucyd V. c. 55. praebent ſeptem minimum Mſſ. cur itaque forma non Graeca Ευφαμιδας in Thucydide fuit relicta? *Valk.* Elegantem veramque Palmeri correctionem Ευφημιδης Ed Simſonius Chronic. Ann. 3389. antevertit, laudavitque meritiſſime Bouherius Diſſ. Herod. c. 12. Pindarus Battiadas, Euphemi poſteros, laudibus ferens, locuples ſuaſor auctorque. Τοθι γαρ, Cyrenis, γενος Ευφαμε φυτευθεν, λοιπον αιει τελλεται Od. IV. Pyth. prope finem. Quamquam autem nihil in hoc genere liquidius, relinquere pravum debeo, ſine haeſitatione inſtauraturus, modo Ευφημηδης, ſicuti Galeus oſtentavit, in ſchedis Arch foret, at ſecus ſe habet. *Weſſeling.* Recepit Palmerianam correctionem *Reizius*, eamque probavit ſequutusque eſt *Larcher.*

Poſt ὁ δε comma, poſt λεγων colon Ald. Camer. I. II. nullum in his comma poſt εγω μεν. εμοι ων Arch

τωνδε) deeſt Med, in Ask. των.

κελευε ποιεειν τοδε) κελευει ταυτα ποιεειν ambo cum Paſſ

ελεγε) abeſt Arch. Vind. conf. L. III. 135.

Poſt μετα δε comma Ald. Camer. I. II.

αλογιην) Citat Thom. Mag in voce.

εη)

ειη) *ἦ* Arch.

χρημα) *χρηματα* idem.

ad Cap. CLI.

Comma poſt *μετα ταυτα*, & punctum poſt *Θηρην*. Ald. Camer. I. II. in quibus & comma poſt *Θηραιοισι*.

ην σφι μηχος) *σφιν ην ευμηχος* Arch. *μηχος* Med. Vind. Paſſ. Ask. Ald., prius *μηκος*, quod H. Stephano debetur, id ſerio in recenſ. voc. Herod. corrigenti. Eurip. Androm. v. 535. *τι δ' εγω κακων μηχος εξανυσαιμ' αν.* Tale & Aeſchyli Suppl. v. 740. *μηχος δ' ὑδεν εν μεσω χρονω.* Nam *μηκος*, quod Stanleio explicare & tueri viſum, non reſpondet ſatis puellarum timori *Weſſeling.* Perperam etiam *μηκος* vulgatur in Aeſchyl. Agam. v. 2. ubi vox Homerea *μηχος*, vel Aeſchyli *μηχαρ*, quod & Stanleius ſuſpicabatur, ſine controverſia reſtitui debet. Theocritea Eid. E. v. 95, *χαλεπας νοσω εὑρε τι μαχος*· haud ſane feliciſſimus poetarum interpres Jac. Palmerius ſollicitabat legendo, *εὑρε τι μ' ακος*. Herod. II. c. 181 *τετε γαρ οἱ κακε εναι μηχος*. Eurip. Androm. v. 536. *Valken.*

Poſt *μετοικων* comma Ald. Camer. I. II. in quibus punctum poſt *πολιν*.

συμμισγεσι) *συμμιξασιν* Arch. Vind. perperam. poſt *τω* ante *ενομα* comma Ald. Cam. I. II.

Κορωβιος) *Κερωβιος* Vind. Arch. aque iterum. poſt *απενειχθεις* comma Ald. Cam. I. II. *απενεχθεις* Paſſ.

απικεσθαι) *απαγεσθαι* Arch. quod ſpeciem habet allicientem, ſolidi nihil *Weſſeling.* poſt *Λιβυην* punctum Ald. Cam. I. II. quae comma poſt *Λιβυης* ponunt.

Πλατεαν) ſemper Med. Paſſ. Ask. Πλαταιαν reliqui cum Aldo. Inſulam ſive tu Πλατεαν ſcripſeris, ſeu Πλαταιαν minime referet. Steph. Byz. utrumque edit. Scylaci Πλατεια. Infra c. 156. 169. idem, qui hic, in Mſſ. diſſenſus. *Weſſeling.* Poſt νησον colon ante Reiz. poſt πεισαντες comma Ald. Camer. I. II. idem in his poſt Θηρης, ſed abeſt poſt ανδρες.

ὁσων) ὁσων δη Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A. B. Valla, olim ὁσον δυο cum Ald. ὁσων δη μηνων, quod praebent cod. Med. & Vallae reponerem pro ὁσον δυο μηνων. *Valken.* poſt μηνων punctum Ald. Cam. I. II. comma poſt ταχιστην.

απαγγελεοντες) απαγγελλοντες Arch. Vind.

ad Cap. CLII.

μετα δε, νηυς) μετα δε ταυτα νηυς marg. Steph. Paſſ. Ask. poſt της ante ναυκληρος comma Ald. Camer. I. II.

ἐπ' Αἰγυπτῳ) Paſſ. Ask. Med. quae & Fabri coniectura lib. I. Ep. 72. p. 240., ante απ' Αιγυπτῳ cum Ald. male.

Poſt και ante ὁ γαρ nullum comma Ald. Camer I. II. neque adeſt in his poſt Ταρτησσον, ſed poſitum poſt εμποριον τουτο.

ακηρατον) απειρατον Arch. offert Galeus. intentatum απειρητον eſt apud Herod. p. 384. 11. Hoc ſi plerique darent codd. alteri non poſtponerem. Emporium Graecis usque in hoc tempus intactum, ſolis ante Phoenicibus notum mercatoribus, Graecis *intentatum* dedit Noſter, ut puto, potius απειρητον, quam ακηρατον. Ακηρατον tamen etiam *purum* vocat & *intaminatum*; quo uſu vox Platoni praeſertim & philoſophis fre-

frequentatur aeque ac *ακεραιον*: quae duo permutat & in eadem locutione Eurip. Or. v. 574. & Helen. v. 48 De urbibus etiam & regionibus adhibetur integris, ſive nondum hoſtili ferro violatus: Herod III. 146. Thucyd. II. 18. Xenoph. Cyrop. VI. p. 96. 4. *Valcken.*

Poſt *των* ante *ημεις* comma Ald. Cam. I. II.

ιδμεν) *ισμεν* eaedem. *ιδμεν* Gregor. de dialect. Jonicum docuit, quare id praeferendum iam duxerat *Larcher.*

Σωσρατον) habet hinc Euſtath. in Perieg. v. 511. p. 206.

την δεκατην) duae hae voces abſunt Arch. Vind. qui & *επιχερδιων* cum Paſſ. & Steph. marg. poſt *εξελοντες* comma Ald. Camer. I. II. abeſt poſt *ἑξ ταλαντα.*

εποιησαντο) *εποιησαν* Arch.

χαλκηϊον) *χαλκιον* Arch.

αυτε) Paſſ. Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B. Edd., *αυτο* Med. Ask. *αυτε* poſtulat ſchedarum concors edictum, patiturque uſus. Adi ſis Portum & c 15. Acceſſit crateris picturae ex ſchedis pronomen, quo gryphum capita prominentia clarius ſignantur. Conf. Euſtath. in Hom p. 903. 5. *Weſſeling.*

οἱ προκροσσοι) Arch Vind. pronomen deeſt aliis & Ald. Poſt *εσι* punctum Ald. Camer. I. II. comma poſt *κολοσσες.*

συνεκρηθησαν) Pariſ. A. B. Paſſ. Med. Arch. Valla. Olim cum Ald. *συνεκριθησαν.* Miror, cur dubio vacuum *συνεκρηθησαν* a Gronovio non fuerit in contextum receptum *Valken.* Belle Gronovius. Putes hoc Epicharmi apud Plutarch. T. 2. p. 120. A. pugnare, *συνεκριθη και διεκριθη,*

και

και απηλθεν, ὁθεν ηλθεν παλιν. At aliud eſt ex philoſophiae adytis ſuetum. In coalitis & conſociatis artiſſime animis illud valet. Scriptor incertus Stobaei Serm. 28. p. 197. δοκεουντες γε δη, ὡς τα προς ἑωὐτον αρτιως εν Φιλιη συγκεκρηθαι. Philoſtrat. Vit. Sophiſt. II 2. p. 566. τους γεν αμφι τον Δημοξρατον ὑτω συνεκεκρατο, ὡς — Talium apud alios magna merx. *Weſſel.*

ad Cap. CLIII.

Poſt Θηραιοι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

απηγγελον) Arch. Vind. Ald. antea απηγγελλον.

εαδε) εδεεν αδελφεον τε απ' Arch.

απ' αδελφεϑ) Med. Ask. Paſſ. In ceteris & Ald. επ' αδελφεϑ.

λαχοντα) λαγχαιοντα Med. Ask Paſſ. & λαχοντα Arch. Vind. Pariſ. A. B. Ald Edd. quod malo. vide lib. 3. 83. *Weſſeling.* poſt λαχοντα colon Ald. Camer. I II.

χωρεων ἀπαιτων επτα εοντων) χωρεων ἀπαντων επτα εϑσεων Arch., quod praeferrem, ſi ἀπασεων dediſſet. *Weſſeling.*

και βασιλεα και ηγεμονα) και ἡγεμονα και βασιλεα Arch. Vind.

Πλατεαν) qui ſupra. Πλαταιαν Ald. & qui ſupra.

ad Cap. CLIV.

Poſt λεγϑσι punctum Ald. Cam. I. II.

Αξος) Arch. Vind. Valla, & Steph. hoc ex loco: olim cum Ald. Οαξος. Steph. Byz. Αξος πολις Κρητης; ὡς Ηροδοτος εν τεταρτη. Docti interpretes Ethnicographo errorem, quo ὁ Αξος fecerit

fecerit ex Οαξος, imputant, ipſimet aberrantes. Humanius Meurſius Cretae ſuae L. 1. 8. verbo hominem defendit, Αξος hic fuiſſe olim decernens; cuius quidem ſuſpicionem Mſſ. egregie tuentur. Cretenſes αξης ſuo vocabant ſermone κεκμνωδεις τοπους, loca praerupta, qui Graecorum aliis αγμοι, Stephano in Οαξος teſte. Urbi ergo nomen ab indole ſitus & poſiturae. Situ vero Αξος, Οαξος & Σαξος, quorum Σαξιων ſuperant numi, eadem urbs, ab. Edm. Chiſhall docte anquiritur Antiq. Aſiat. p. 125. *Weſſeling.* Poſt εν τη comma Ald. Cam. I. II

αμητορι) αμητερι Arch., melius Suidas in v. & Βαττος. poſt τη comma Ald. Camer I. II. in quibus & comma poſt επεσελθουσα.

εινας και τω εργω) και τω εργω εινας Arch. Paſſ.

επενεικασα) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Euſtath. in Homer. p. 1183 40. επενεγκουσα Med. Paſſ. Ask. Suid. Mutatum indignor, ſiquidem Ικνεομαι atque idem ac κατηγορησασα, monente Euſtath. Sic hoc libro c. 167. αιτιην οι αλλην επενεικας, cui perſimile lib. I 68. *Weſſeling.*

αναγνωσθεις) Citat Suidas in v.

γαρ δη) abeſt δη Arch. Vind.

Αξω) Arch. Vind. Valla. Ceteri cum Ald. Οαξω.

ξεινια) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. ξεινη, Ald. & alii In controverſia haeret, de qua olim ad Diod. L. 13 80. dubium enim in codd. differitate, quid ipſi maluerint ſcriptores. επι ξεινια L. 2. 107. 6. 34. 9. 88. at επι ξεινια 5. 18. quod tamen Ionismo non facit ſatis. *Weſſeling.*

η μεν) Ald. Ask cum Pariſ. A. B. apud Larcher. quos cum Reizio ſequuti ſumus, η μην Alii, quos Weſſeling. ſequutus eſt.

δεηθη) δεηθεη Suidas. εξωρ-

εξωρκωσε) εξορκοσε sine augmento Arch. post αγαγωι σι comma Ald. Camer. I. II. in quibus punctum post θυγατερα.

περιημεκτησας) habet Suidas in v.

και διαλυσαμενος) Med. Ask. Paſſ. Suid. και omittunt reliqui cum Ald.

ξεινιην) Arch Paſſ. Vind. olim cum Ald. ξενιην. poſt παιδα comma Ald Camer I. II.

αποσιευμενος) Med. Paſl. Ask., Suidas αφοσιωμενος in Βαττος & αφοσιωμεθα, mutata dialecto, αποσιωμενος Vind. alii cum Ald. αποσειευμενος prave. conf. Gronov. & infra c. 203. MS. αποσιευμενος, quum male edatur αποσειευμενος, contra quod tam viriliter ſe exſuit optimus Portus, ut plane veritatem, quum nobis offert optimus ille Med., coniectando adſequeretur prorſus laudabiliter. *Gronov.* Sinceram ſcripturam hic & infra IV. c. 203, dudum iam detexerat ante Portus, quam hic in Med. illic in aliis inveniretur codd. Uſitatam verbi formam praebet in v. Βαττος Herodotea transſcribens Suidas, αφοσιωμενος την εξορκωσιν· id eſt, ut exſolveret ſe iurisiurandi religione. Poterit & eodem hic modo verbum accipi, quo apud Iſaeum illud interpretatur Harpocrat. το μη εντελως τι ποιησαι, αλλ' ωσπερ οσιας ενεκεν αφοσιωσασθαι ειπεν Ισαιος εν τω προς Ερμωνα· *leviter & dicis cauſa re perfungi.* Iſta periit oratio, ſed & in ſexta ſuperſtitum Iſaei adhibetur illud eodem modo; nam dicitur patriae civis utiliſſimus Apollodori pater ſolus ornaſſe triremem, ουκ αφοσιωμενος, αλλ' ως οιον τε αριστα παρασκευαζομενος, p. 67. 19 vide ad Harpocrat. Mauſſacum & H. Valeſium p. 259. exſtat inſignis Iſocratis locus p. 289. B. Plato de Legg.

VI.

VI. p. 752. D. μη μονον αφοσιωσασθαι περι της χωρας — συντονως δ' επιμεληθηναι τας πρωτας αρχας εις δυναμιν οπως αν σωσιν ως ασφαλεστατα και αριστα. *Valken.*

σχοινισισι) Paſſ. Med. Arch. Vind. Ask. Ald. vulgo σχοινοισι. poſt διαδησας comma Ald. Camer. I. II. idem poſt αναστασας δε.

ad Cap. CLV.

Poſt Πολυμνηστος abeſt comma Ald Cam. I. II. λαβων Arch. Vind.

περιϊοντος) If. Voſſius περϊοντος adſcripſerat, quod lib. VI. 36. VII. 197. ut χρονω προβαινοντος V. 58. Addi complura aliunde poſſunt: ſed cui bono? Utrumque uſus patitur. χρονω δε περιϊοντος vidimus lib. 2. 121. & 133. *Weſſeling.* poſt περιϊοντος comma Ald. Camer. I. II.

ισχνοφωνος) ισχοφωνος Gloſſ. San-German. comma poſt vocem Ald. Cam. I. II. — Memorabilius Scholion San-Germ; ισχοφωνος· τον μογιλαλον ουκ εστι λεγειν, αλλ' απολαυστι· Ηροδοτος ισχοφωνος. & hoc amplius, quod Budaeus in antiquo Herod. exemplari idem invenerit. Comment. L. 51. p 345. approbaveritque P. Leopardo Emend. lib. 3. 11. Scaligeroque ad Euſeb. Battus ſane non erat λεπτοφωνος *exili linguae & gracili ſono*, quales ισχνοφωνοι, ſed vitio naturae innato lingua in proferendis animi ſenſis offendebat ac haeſitabat: & tales ισχοφωνοι, ſiquidem eorum praepeditur lingua, ὁτι ισχονται τη φωνειν, ut loquitur Ariſtod. Problem. Sect. XI. 35. ubi docte Sylburg. ισχοφωνες philoſopho, ex adiuncta originationis cauſa, inſtaurat. Mihi eruditorum conſilium placet, docto Battum

obli-

obligatione linguae laboraſſe primum & deinde *linguae nodis ſolutis loqui* coepiſſe ex Juſtini Lib. 13. 7., ſequi non licet, quoniam omnibus in Mſſ. variatur nihil, & de Batto Heraclid. Pontic. ην γαρ ισχνοφωνος in Cyrenenſium Politia *Weſſeling.* Poſt τω ante ενομα comma Ald. Camer I II. punctum habent poſt αλλο τι, & comma poſt της τιμης.

την εσχε) Arch. Paſſ Ask. την δ' εσχε Med. antea ην εσχε cum Ald. Adludit ad haec Schol. Pindari Pyth Od. 4 princip. την εσχε nihil verius. *Weſſeling.*

βασιλεα) τον βασιλεα Ald Camer. I. II. negligunt τον Arch. Vind Paſſ. Ask & bene quidem Poſt δε οι comma Ald. Camer. I. II

Βαττ', επι Φωνην) Habet ibidem Scholiaſtes & Tzetzes Chiliad VI. p. 361. Poſt Απολλων comma Ald. Camer. I. II.

οικισηρα) οικησηρα Ald. Camer. I. II. οικιζοντα Vind. Arch. ſoli.

ωσπερ ει) ει abeſt Arch. Haec usque ad ηλθες, praeeunte Reizio incluſimus νεθεισας ſuſpectiſſima, & e contexto Herodoteo, quod in verſione Germanica fecit Degenius, ſine dubio eiicienda. Intermedia, (quae inter οικισηρα & ὁ δ' αμειβετο τοισδε leguntur) mea quidam opinione literatoris notam ſapiunt marginalem: ωσπερ ει επι Ελλαδι γλωσσῃ χρεωμενη, ω βασιλευ, επι Φωνην ηλθες. Herodotum utique ſola decent iſta: Λιβυες τον βασιλεα Βαττον καλεουσι, και τουτου ἑινεκα δοκεω θεσπιζεσαν την Πυθιην καλεσαι μιν λιβυκη γλωσσῃ, εοδυιαν ὡς βασιλευς εοι εν Λιβυῃ. Ad interrogata non reſpondere mos Deo fuit Delphico, quem attigi in Schol. ad Phoeniſſ.

p. 678. Quod ſuſpicabatur Herod., aliud olim Batto proprium inditum fuiſſe nomen, aliorum firmatur teſtimoniis, collectis a Spanh. in Callim. H. Apoll. v. 75. *Valkenar.*

περι της φωνης) Arch. cum Vind. & Ald. omittit της ante φωνης· punctum poſt αποικιζειν Ald. Camer. I. II.

εχει) ex Med. Ask. Paſſ. ceteri εχη cum Ald. Similis confuſio lib. 5. 13.

οι χρεων) Deſit Arch. Vind. poſt χρεων punctum Ald. Camer. I. II.

ὡς δε κατα ταυτα) ὡς δε και ταυτα Arch. Vind.

ἡ) Abeſt Paſſ. Vind. Arch. Ask. Med.

ad Cap. CLVI.

Poſt τετω comma Ald. Camer. I. II.

αλλοισι) negligitur ab Arch.

απεξελλον) απεξελον idem. poſt Θηραιοι comma Ald. Cam. I. II.

πλωσαντες δε ες την Λιβυην) ες την Λιβυην δε πλωσαντες Arch.

απεπλωον) Arch. Vind. bene. απεπλεον olim cum Ald. In Jonum πλωειν, derivataque amanuenſium graſſatur licentia. Απεπλωον οπισω ες την Ασιην. Mſſ. L. 6. 116., απεπλωον οπισω ες το Αρτεμισιον concorditer plerique omnes L. 8. 14. *Weſſeling.*

τη ονομα — ερρηθη) ειρεθη Arch. Vind. Paſſ. Ask. tum εσι Πλατεα Paſſ. Ask. Arch. ſed Παταικα, ut in Ald εσι ante ὡς, tribus illis deſit: ſequutus eos ſum. *Weſſeling.* τη, ονομα εσι ως Ald. Camer. I. II. Hic manum iniicit & moratur

ειρεθη codd. ex Poetae ερρεθη, quod lib. 6. 15., ſicuti prius ſupra in Edd. c. 77. & VII. 184 in Scriptis. Utrumque genio Ionismi minime pugnare ex Euſtath. ad Homer. p. 1540. 12. certum eſt. *Weſſel.*

ἡ νησος) duae hae deſiderantur in Arch.

ad Cap. CLVII.

ἑνα αὐτων) ἑνα αὐτων Ald. Camer. I. II.

Αι τυ) Αἴτυ Med. Ask., αιτ' Paſſ. αἰ τε Regius unus *Larcher.* citat oraculum Plut. T. 2. p. 408, ubi principium periit, tum οισθας αρειον. Olim ex Ald. & aliis Αξυ εμευ. Principis poetae πολλων ανθρωπων ιδεν αξεα — & μεγαλα αξεα ανθρωπων Noſtri lib. I. 5. vereor, ut efficiant, Libyum αξυ, quod hic antea, optime dici. Mihi αἰ τυ blanditur mirifice, ſolo ingenii remigio a de Pauw productum, atque a Gronovio ex manu exaratis aſſertum quidem, ſed haud feliciter explicitum. Sententia gravis eſt & ειρωνικη. *Si tu Libyam, ovibus fecundam, neque a te aditam melius, quam ipſemet ego, noſti, ſapientiam huc accedentis, nimis miror.* Αι Dorium, vice ει, & μεμπτικον non neſciunt Grammatici *Weſſel.* Edixit nonnemo, Αξυ *omnino rectum eſſe, neque debere ſollicitari.* Perverſa Vir Cl. interpretatione corrupit inventam a ſe lectionem in Med. codice, αἰ τυ, vel αἰ τὺ, reddens *Eia tu*; non recordabatur, ει, *ſi.* Dorice pronunciatum αἰ Huius oraculi, leni medela perſanati laudem Adrianus Heringa reportabit, qui mihi aliquando domi ſuae facile perſuaſit ſcribendum; Αι τὺ ἐμεῦ — Μη ελθων ελθοντος, αγαν αγαμαι σοφιην σεν.

σευ. Sua dialecto Cyrenaei vel acceperant vel certe memoriae tradiderant oraculum, quod aeſtimare licet ex Plutarch. T. 2. p. 408. Α. Βαττος ἡκε δευτερον ποτνιωμενος· ὑπειπων ϑν ὁ ϑεος — με Λιβυαν μαλοτροφον· οισϑας αρειον, Μη ελϑων· ελϑοντος αγαν αγαμαι σοφιην σευ· ὧτω παλιν αυτον εξεπεμψε.' Sententiam prorſus obſcurat inter voces ελϑων & ελϑοντος perperam poſita diſtinctio, recte praetermiſſa in antiquis Edd. Hic naturalis eſſet ordo verborum, Αι τυ, μη ελϑων, Λιβυαν οιδας αρειον εμευ ελϑοντος, — *Tuam ego valde miror ſapientiam, ſi tu, qui Libyen nondum adiiſti, melius illam noſti quam ego, qui illuc venerim.* Proclive nunc erit, ſuam oraculo formam indere Plutarcho repertam. Αι τυ εμευ Λιβυαν μαλοτροφον οιδας αρειον Μη ελϑων ελϑοντος, αγαν, αγαμαι σοφιην σευ. Ore loquens Jonico Noſter, quandoquidem Dorica quoque dedit in oraculo ſequenti c. 159., fortaſſe ne hic quidem Doricum in Λιβυαν μαλοτροφον evitaverat πλατειασμον· ſicut αι pro ει, in Doricis reliquiis, Sophronis in primis & Epicharmi, pro ει κε, vel εαν, frequentatur αικα, ſubiunctivis modis iunctum, commodum hic locum inveniet ingenioſa Heringae coniectura, in Heſychio Βαικαν, Κρητες corrigentis, Βαικα, εαν, Κρητες. *Valken.*

δε τυτων) Med. Ask. Paſſ. δε deſit Ald. & aliis.

απεπλωον) απεπλεον Ald. Camer. I. II. in quibus comma poſt τον ante ελιπον.

τω ονομα ην Αζιρις, τον ναπαι) Med. Ask. Paſſ. cum Valla vulgo τη· cum Ald. in qua & Camer. I. II. comma poſt τη exſtat, prave. tum Αξιριζον Ask. Αξαριζον Paſſ. reliqui Αζιριζον. ναπαι cum Ald. Conſpirant in voce Αζιριζον dimittenda

doctiſſimi homines Iſ. Voſſius, Pavius, Bergle-rus, Melotus, Bouherius, Bondam, a quibus non deſſentio. Herodotus praeivit omnibus c. 186. Locus ipſe promiſcue Αζιλις ac Αζιρις, ut ſaepiuſcule in talibus, apud Steph. Byz. *Weſſeling.*

συγκλησεσι) ſolus ex dialecti more Paſſ., συγκλεισεσι reliqui cum Ald. punctum poſt vocem poſuit Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLVIII.

οἱ Λιβυες) Paſſ. quem articulum vulgo cum Ald. omittunt.

ὡς ες) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. ceteris abeſt praepoſitio, ſicut & Aldo.

χωρον αξεσι) χωρον ηξεσι Arch. Vind.

εκλιπειν) εκλειπειν ambo illi. Poſt οἱ Λιβυες comma Ald. Camer. I. II. quod non habent poſt ἐσπερην, & colon poſt χωρον ante Reiz.

παρεξηγον) παρηγον ora Steph. Paſſ. Arch. Vind. non prave. Interpunctionem Reizianam huius loci probavit *Larcherius* e cod. Reg. A. qui eodem modo interpunxit.

Ιρασα) Steph. Byz. in νοvε, uti Holſten. poſt εσπαν punctum Ald. Camer. I. II.

ὑμιν) Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B. Edd. quod accommodatius μεν Med. Ask. Paſſ.

τετρηται) Euſtath. Hom. p. 742. 22. haec explicit. Galeo ſignificant iſta *fertilitatem & ubertatem:* vellem docuiſſet, quo modo tandem fertilitas per *coelum* poſſit *foratum* deſignari. Dum quis iſta nobis probabilius interpretetur, interea quae mihi venit olim in mentem coniecturam pro-

proponam. Ουρανος in antiquis ſcribi ſolet Codd. ΒΝΟΣ· unicam his literam praefigamus, recuperabimus vocem Βυνος, quam ego hic valde commodam iudico, ut Battum & comites, quum ad fontem indigenae duxiſſent Libyes, dixiſſe perhibeantur: *ανδρες Ἕλληνες; ενταυθα ὑμιν επιτηδεον οικεειν, ενταυθα γαρ ὁ Βυνος τετρηται· hoc in loco commoda vobis erit ſedes, hic enim collis* vel *ager perforatus eſt, fontibus* nimirum; id eſt, γη εστι επυδρος πιδαξι, quod legitur c. 198. Primum Βυνος vox fuit Cyrenaeis uſitata: Herod. IV. c. 199., χωρων τα μεσα — Βυνος καλεουσι· attigit Caſaubon. in Athen. 3, c. 22. Euſtath in Hom. Odyſſ. T p. 680 37. Κειται και εν Ἡροδοτω βαρβαρος λεξις ὁ Βυνος, Λιβυκη γαρ. Id. in Il. Λ. p. 831. 32., ἡ δε κολωνη και λοφος αν λεγοιτο και βυνος, οπερ Ἡροδοτος μεν Λιβυων λεξιν ειναι φησιν, Αιλιος δε Διονυσιος λεγει, ὁτι Φιλημων επισκωπτει το ονομα ὡς βαρβαρον, λοφον γαρ καλουσι. Quos reſpicit Aelius Dionyſ. Comici Philemonis duo ſenarios Jo. Clericus e Phrynichi repetere potuerat Ecl. p. 156., cui Βυνος etiam οθνεια dicitur φωνη της Αττικης· a Dorienſibus in Sicilia vocem transſumſiſſe videtur Aeſchylus, a Cyrenaeis accipere potuerunt Alexandrini: recentiores Graeci quivis *colles & tumulos* Βυνους dixerunt & Μαγους, Aetoli veteres βωμους. Cyrenaici regionis Βυνοι ſimiles fuere Βυνοειδεσιν αναστηματα τοπων γεωργησιμοις, Diodoro memoratis V, c. 40. — Praeterea tumulum hic a Batto occupatum *fontibus* fuiſſe conſtat *irriguum*: vid P. Leopard. Emend. 3. c. 11. Sam. Bochart. G. S. II. 1. c. 25. & Ez Spanhem. in Callim. H. Apoll. v. 88. Juſtinus 13. c. 7. *montem Cyram & propter amoe-*

nitatem loci & propter fontium ubertatem occupavere. Fons Apollinis Herodoto dictus & Pindaro, Callimacho est Κυρη, unde nomen acceperit Κυρηνη. κρηνην Θεσιν memorat Herod. c. 159. *Valken* Doctissimi huius viri emendationem, qua verisimilior vix alia invenietur, recepit Degenius. Larcherius cum Wesselingio ερανος retinet, & Eustathianam eius probat explicationem, quam Wesselingius ad h. l. protulit, qui, Virulentum est Comici, Jovem *pluvium* δια κοσκινε ερειν, *per cribrum meiere* Nub. v. 372. Afferrem, ὁ ερανος τετρηται, de copiosa isthic coelesti aqua, suavius multo, Hebraeorum Genes. c. 7. v. 11. וארבת השמים נפתחו, *& coeli fenestrae reseratae sunt*, excellentissimum. Audiatur Eustathius, ὁ δε περι τινα Λιβυκην γην, Nostrum spectans, τετρησθαι τον ερανον Φαμενος — ετερατευσατο· εθελει γαρ ειπειν, τον ερανον, ὡε οἱα τινα δεξαμενην, εν μεν ταις αλλαις γαιαις εγγαινωθαι, περι δε τον τοπον εκεινον, οἱον συντετρηθαι, ὡς ὑετον συχνον εξερευγεθαι, και αρδειν τα εκει προς τροφιμοτητα, quibus ad loci explicationem nihil nitidius clariusve. Rem perspectam habuit citra Eustathii auxilium Bouherius Diss. Herod. c. 12. p. 138. *Wesseling.*

ad Cap. CLIX.

Βαττεω τε) Βαττε τε Pass. Ask. Aliis & Ald. enclitica abest. Si licet, suspicor equidem, ante haec verba Επι μεν νυν Β. τε οικισεω της ζοης, olim alia quaedam lecta, quae nobis perierint, de condita Cyrene, quo referretur appellatio τε οικισεω, atque in his forte traditum, quando Battus

Battus expeditum acceperit uſum linguae: *Monte Cyra occupato*, ſecundum Juſtin. XIII. 7., *Battus linguae nodis ſolutis loqui primum coepit; quae res animos eorum, ex promiſſis Dei iam parte percepta, in reliquam ſpem condendae urbis accendit.* Auctore Pauſania X. p. 834., vidit Battus leonem, και αυτον το δειμα το εκ της θεας βοησαι σαφες και μεγα ηναγκασεν. Inſtar Batti forte τραυλος, Croeſi filius in ſubito terrore vitium nodumque linguae rupit, planeque & articulate loquutus eſt, Gellius N. A. V. c. 9. ερρηξε φωνην υπο δεος τε και κακε Herod. I. 85. *Valken.*

ζοης) Ζωης Arch. male. omiſit comma Ald. Camer. I. II. idem in his abeſt poſt Κυρηναιοι & poſt τριτε. Sed optime ad hunc noſtrum modum interpunxit Palmerius Exercit. in Gr. Auct. p. 24. Nam Battus, eius nominis ſecundus, *Felix* appellatus eſt, non — tertius. επι τριτε ſucceſſionis ordinem requirit. Bene Plutarch. in Coriol. p. 218. E. ευτυχιας δε (Graeci επωνυμον εθειτο) τον ευδαιμονα, τω δευτερω των Βαττων. Attigi ad Diodor. T. 2. p. 551. *Weſſeling.*

συνοικησαντας) Ald. Arch. Paſſ. bene. Vide ſupra c. 148. συνοικισαιτας ceteri.

Poſt περιοικοι Λιβυες comma Ald. & ante Reiz. idem poſt τω ante νομα Ald. Cam. I. II.

Αδικεαν, οια) Αδδικεανοια Arch. & Valla, una voce. Comma poſt Αιγυπτον Ald. Cam. I. II.

αυτες) αυτες Ald Cam. I. II

επεμπε) επεμψε Arch. Paſſ. poſt Κυρηνην punctum Ald. Cam. I. II.

εκρατευσαμενοι) εκρατοπεδευσαμενοι Arch. Vind.

Θεσην) Med. Ask Paſſ., Θεσιν Pariſ. A. B. Vind. Arch. Ald. Edd. Valla, res dubia.

οἱ Αιγυπτιοι) Paſſ. Ask. Vulgo & Ald. οἱ deerat.

ταὐτὰ) ταῦτα Arch.

ad Cap. CLX.

Αρκεσιλεως) Αρκισελεως Vind. ſemper, Αρκισελεος cum Arch. Ask. Med. Paſſ. Αρκεσελαος Ald Edd. Αρκεσιλεως ob ſecundum tertiumque Αρκεσιλεω, Αρκεσιλεων caſum, & quoniam toties totiesque in ſequentibus Αρκεσιλεως. Similis ſunt flexionis Μενελεως, Χαριλεως &c. *Weſſeling.* Βαττε Paſſ. Ask. Vind. Arch. Poſt βασιλευσας abeſt comma Ald. Camer. I. II. poſt αδελφεοισι comma habent eaedem & poſt εξασιασε colon, comma iterum poſt απολιποντες.

απιξασι) απιξασαν Arch. Vind.

Αρκεσιλεως) Αρκεσιλαος Ald. Edd. vid. ſupra. idem infra.

Poſt φευγεσι comma Ald. Cam. I. II.

ες ἀ) Med. Arch. Paſſ., εσω Ask. ἐς ὁ Ald. Vind, iteratiſſima variatione. Poſt επιδιωκων punctum Ald. Camer. I. II. in quibus comma poſt συμβαλοντες δε.

τοσετο) τοσετον Arch. Vind. poſt καμνοντα τε comma Ald. Camer. I. II.

και Φαρμακον πεπωκοτα) και πεπτωκοτα Arch. tantum, verum prave.

Λεαρχος) Arch. Vind. Valla, & mox, olim, & in Ald. Αλιαρχος, & Αλιαρχον. Habeat ſuum ſibi nomen homo infelix & ingratus Plutarcho Virtut. Mulier p. 260. E. Λαιαρχος, quod idem nomen, non tamen Arceſilai frater,

ter, ſed φιλος πονηρος, per amici nomen regis mortem architectatus & tyrannidem, uti de perditi hominis interitu & Eryxo, animoſa matrona, plura. Quod ibidem de Amaſidis, Aegyptiorum regis, militibus, ſuſpicionem firmat, qua de L. 2. 181. Polyaeno conſimiliter Λαχαρχος L. 8. 41. ſed ex Plutarcho *Wſſeling.* Cyrenaica, ni fallor, nominis forma Λαχαρχος in Ἀλαρχος vel Ἀλιαρχος facile tranſiit. *Valkenar.*

ἡ γυνη ἡ) Pariſ. A. Arch. Vind deerat aliis & Ald. alterum ἡ poſt τη ante ονομα comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLXI.

τϑ Αρκεσιλεω) Med. Paſſ. Ask. Arch. τϑτϑ τϑ cum antea Ald. poſt Βαττος abeſt comma Ald. Camer. I. II.

χωλος τε εων) Med. Paſſ. Ask. in ceteris & Ald. enclitica deſideratur. Poſt Δελφϑς comma nullum in Ald. Camer. I. II.

ex Μαντινεης) Arch. Paſſ. Ask. Vind. alii & Ald. της interſerunt, ſine cauſa, poſt τω ante ονομα comma Ald. Camer. I. II.

ὠνηρ) ὠνηρ Ask. abeſt comma poſt σφεας Ald. Camer. I. II.

γαρ) abeſt Arch. Vind. poſt περιοικων comma Ald. Camer I. II.

μιαν) negligit Arch. Poſt Πελοποννησιων comma Ald. Camer. I. II.

Poſt παντα comma ante Reiz. poſt τα in Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLXII.

Βαττεω) Βαττϑ Arch. Paſſ. Ask. Poſt Αρκεσιλεω comma Ald. Cam. I. II.

Poſt κατα τα comma Ald. Cam. I. II. idem poſt ςασιαζον & μητης οι.

Poſt αξιοθεντον comma, poſt ανεθηκε punctum, poſt το comma Ald Cam. I. II.

παρα τετον) Arch. Vind. Paſſ. Ask. Valla. Olim τετε, quod operarum Aldi ſocordia peperit, & ſequuturis reliquit. *Weſſeling.*

ὁ δε γε) Arch. pulcre. γε aberat Ald. & aliis. poſt Ευελθων comma Ald. Cam I. II.

λαμβανεσα το διδομενον) Syllabam effeciſſe ſuſpicor poſtremam, ut vocula nobis αιει perierit, reponendumque ἡ δε λαμβανεσα το αιει διδομενον. De ſibi invicem continua ſerie ſuccedentibus ſic ſolet αει venuſte poni pro συνεχως. Homerus μελισσαων meminit. Πετρης εκ γλαφυρης αιει νεον ερχομεναων. Il. B. v. 88 vide Heſych. in Αιει νεον ε. Thucyd. p. 277. 78, Αθηναιων ὁ αιει εντος γενομενος. Herod. 2. 168. ταυτα τοισι αιει δορυφορεεσι εδιδοτο. & ſaepius alibi. Vocem autem iſtam, quod fatendum eſt, valde accommodam, hoc in loco legiſſe videtur Euſtath. ex Herod. ſic hiſtoriam enarrans in Il. Z. p. 523. αιει γαρ εκεινη το μεν διδομενον, φησιν, ελαμβανε, και καλον ελεγε, καλλιον δε εκρινε (L. εκεινο) το ςρατιαν λαβειν· τελευταιον εξεπεμψεν αυτη δωρον ατρακτον χρυσεην και ηλακατην, ἡ και εριον προσεκειτο, και προσεπεπτεν, ὁτι γυναικι τοιετοις δωρεισθαι χρη, αλλ' ὁ ςρατια θνησκεσα εκ των τρωματων. Miror ultima, & in his vocem Jonicam Herodoti. Paene ultima lectiones adfirmant a Gronovio reiectas. Homerica, ισον τ' ηλακατην τε — Ariſtophanes etiam expreſſit Lyſiſtrata v. 519. *Valkenar.*

καλον μεν) Alludit Euſtath. Homer. p. 657. 40.

τετο

τυτο γαρ επι) ſine γαρ, quod abeſſe poteſt, Fragm. Pariſ.

τελευταιον) τελευτων idem. poſt Ευελθον comma Ald. Camer. I. II. idem poſt χρυσεον & colon poſt ηλακατην.

δε και) Med. Paſſ. Ask. alii omnes cum Ald. δε οι και & forte Euſtathius, tum επασης iidem tres, ceteri επεπασης, utrumque retineri potuerat.

ad Cap. CLXIII.

Πυθιη οι χρα) Med. Arch. Vind. Paſſ., reliliquis οι aberat.

ανδρων γενεας) comma abeſt Ald. Cam. I. II. ανδρων non eſt in Arch. Vind. male. Vide II. 142. Poſt Κυρηνης punctum Ald. Camer. I. II. comma poſt τυτυ, ſed abeſt poſt εινα.

εύρης) εύρεης Arch. quod non ſperno, εύρης alii. Statim πλεειν Paſſ

εξοπτησης) εξοπτησεις idem & Arch.

ιρον) ιρων Ald. Camer. I. II.

εσελθης) Paſſ. alii εισελθης cum Ald. & Edd. poſt αμφιρρυτον punctum Ald. Camer. I. II.

αποθανεσαι) αποθανεσαι Arch.

ad Cap. CLXIV.

Poſt Κυρηνην punctum Ald. Camer. I. II. in quibus commata poſt των δε & οι μεν, colon poſt απαλλασσοντο, comma poſt Αρκεσιλεως.

την σφετερην) Articulus Arch. deeſt.

ὁ Αρκεσιλεως) Paſſ. Ask., reliqui ὁ non habent, nec Aldus Αρκισελεος Arch.

επ' εξεργασμενοισι) επεξεργασμενοισι Ald. Camer. I. II. prave. pravum idem in Plutarchi malignit. p. 870. B. e Noſtri lib. 8. 94. Elegans Eurip.

rip. Baech. v. 1037. πλην επ' εξειργασμενοις Κακοισι χαιρειν, ω γυναικες, ϗ καλον. Utitur plus ſimplici vice Aeſchyl. in Perſ. v. 526. Agam. v. 1388. &c. *Weſſeling.*

εργετο εκων της των) εργετο ἑκων της Κυρ. Ald. Arch. Vind. Pariſ. A. B Edd. Valla. in Med. Ask. Paſſ. ἑκων deerat, negligenter. Hic quoque vetus & Vallae reperta lectio revocabitur, *εργετο ἑκων της Κυρηναιων πολιος, urbe Cyrene ultro abſtinebat*, ſive, *ſemetipſe volens arcebat urbe:* male vir Clar. verbum *εργετο* reddidit *arcebatur:* apud Herodot. *εργεσθαι* formae mediae verbum ſignificat *ſemet arcere*, adeoque *abſtinere*: II. c. 18., *θηλεων βοων μη εργεσθαι*, idem eſt ac *θηλεων βοων γενεσθαι*, IV. c. 186. V. c. 57. *πολλων επιταξαντες εργεσθαι. Valken.*

Poſt *τω* ante *στομα* comma Ald. Camer. I. II.

Αλαζιε) Med. Paſſ. Valla. Αλιζαε Ask. Αλαζειε Arch. Αλαζηε Ald. Pariſ. A. B. Edd. horum quid verius, quis definiet? *Weſſel.* Poſt *απικνεσται* punctum Ald. Camer. I. II.

Βαρκαιοι τε) Βαρκαιοι γε Ask. ſtatim *και* omittens cum Med., ceteri ſervant, idque iure. *Weſſel.* poſt *αγοραζοντα* comma ante Reiz.

Αλαζιρα) Paſſ. Αλιζαρα Med. Ask. Αλαζειρα Arch Αλαζηρα Ald. &c. Gronovius Αλαζιε magis Africanum putat.

ειτε εκων) duo haec praetervidit librarius Arch. comma poſt ἑκων Ald. Cam. I. II.

ἀμαρτων) Arch. Med. Paſſ. Ask., alii cum Ald. *εξαμαρτων.*

ad

ad Cap. CLXV.

Poſt ἡ δε comma Ald. Cam. I. II.

αὐτη) αὐτη Arch. non inconcinne. Conf. lib. I. 187.

εν Κυρηνη, και τ' αλλα) Quatuor haec idem negligit Poſt φευγουσα comma Ald. Cam. I. II. punctum poſt πεποιημενας.

ὁ Αρκεσιλεος) Paſſ. Vind. Arch. Ask. Pariſ. B. In Ald. Edd. deerat articulus.

Φορον) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. reliqui Φορους cum Ald. v. ſupra c. 35.

Αρυανδεω) Αριανδεω Arch. cum Valla, & ſemper quidem: tum ἑζετο Med. Paſſ Ask. bene. vid. ad c. 145., ἱζετο alii. poſt κελευσασα comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXVI.

ὑπαρχος) comma poſt vocem Ald. Cam. I. II. ἱππαρχος Fragm. Pariſ. male. poſt κατεξεως punctum Ald. Camer. I. II.

τουτων παρισεύμενος) Arch. Vind. παρισωμενος vulgo. τουτον παρισωμενος Ald. Cam. I. II. παρισευμενος Jonum ex more, ſaepe ſpreto. Dederunt ſchedae αποσευμενος c. 154. praebebunt illud ipſum c. 203. tum αντανωνιευμενους L. 5. 109. atque his ſimilia. *Weſſeling.* poſt Δαρειω comma Ald. Cam. I. II.

ἑωϋτω) ἑωϋτῳ Vind. Arch. abeſt comma poſt λαπεθαι, poſitum poſt τουτο in iisdem.

εμιμεετο) εμιμεατο Arch.

τουτο) deeſt Fragm. Pariſ. poſt το comma Ald. Cam. I. II. idem poſt τουτον ante Reiz.

ες, δ') Med. Paſſ. Fragm. Pariſ. εσο Ask. ſive ες ὁ ut reliqui.

εστι) Valla, Arch. Vind. Fragm. Pariſ. Ask. Paſſ., in aliis & Edd. cum Ald. ετι. Poſt Αρυανδικον colon ante Reiz.

οἱ ἀλλην) οἱ deſit Arch.

επανιζεατο) Med. Arch. Ask. επανιζεαιτο Paſſ, & Edd. cum Ald. επανιζαιατο, male.

ad Cap. CLXVII.

ζρατον τον εξ Αιγυπτ8) ζρατον εξ Αιγυπτ8 Arch. Vind. poſt πεζον comma Ald. Cam I II.

δε τ8 μεν) μεν τ8 Arch Vind.

Βαδρην) Μαρδην Arch., Vind. Μαδρην, *Mandrem.* Valla. Haeſito, quid verius certiusque. In propriis nominibus frequentiſſima Mſſ diſcordia. Idem claſſis praefectus c 203. Βαρης, ubi *Badres* Laurentius, quod retineo: Μαδρης Vind. huc ducit ex confuſione literarum β & μ in codd. tortiſſima *Weſſeling.* Infra c. 203, ὁ τ8 ναυτικ8 ζρατηγος dicitur Βαρης· ob tantillam ſcriptionis librario procul dubio imputandam differentiam non debuérant tamquam diverſi conſiderari *Badres* & *Bares*: genuinum forte nomen Βαρην onerat litera male repetita. *Valkenar.*

πριν δε η) Vind. Med. Paſſ. Ask., ob Ald. & aliis η exſulat. poſt ζρατην abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ὁ Αρυανδης) deſit articulus Ald. Cam. I. II.

αυτοι) Arch. Vind. Paſſ. Ask. Med. Valla, vulgo αυτον ex Ald.

ὑπο-

ὑποδεκεατο) Arch. Vind. Edd. ὑπεδεκεατο Ald. Cam. l. II., ὑπεδεκοντο vetante dialecto, Med. Paſſ. Ask.

απεξειλε) Paſſ. quod maluit Weſſel. antea απεξελλε cum Ald poſt εγινετο punctum ante Reiz.

προχημα τȣ λογȣ εγινετο) Ex Latinis *titulus inferendi belli*, putes προχημα τȣ πολεμȣ Vallam vidiſſe, quale Polybii, ονομα και προχημα τȣ πολεμȣ L. XI. 5. ſed eius nec vola nec veſtigium in manu deſcriptis. Reiskii elegans coniectura προχημα τȣ 5ολȣ, *obtentus expeditionis*, in eadem haeret difficultate. Potius erit, novationi vale dicere. Λογȣ προχημα velamentum & color ſermonis eſt, quo veritatem diſſimulabant Perſae. Geminum germanum lib. 6. 133. τȣτο μεν δη προχημα λογȣ, ſic Mſſ. ην *hoc colore inter ſandum* Miltiades *utebatur*. *Weſſeling.*

Απεπεμπετο) επεμπετο Arch. Vind. poſt η 5ρατιη abeſt comma Ald. Vind.

δοκεειν) Med. Paſſ Ask. ceteri δοκεει cum Ald.

επι Λιβυων) επι Λιβυης Paſſ. non abſurde. Poſt πολλα comma Ald. Cam. l. II. punctum poſt ὑπηκοα, comma poſt πλεω.

εφρεντιζε Δαρειȣ) Arch. Ald. Vind. Valla. εφρεντιζε Βασιλεος Δαρειȣ vulgo. ingrata Βασιλεος iteratio conf. C. 197. *Weſſeling.*

ad Cap. CLXVIII.

ταδε) τα Arch. poſt Λιβυες abeſt comma Ald. Camer l. II.

αρξαμενοι) Steph. ora Vind. Paſſ. Ask. Olim ex Aldo αρχομενοι.

Ly-

Αδυρμαχιδαι) Αδαρχιδαι ex h. l. Stephanus; prave. vid Holſten. Poſt νομοισι μεν comma, poſt χρεωνται colon Ald. Cam. I. II

Poſt φορεουσι comma in iisdem.

οιηνπερ οι) Med Vind Arch. Paſſ. Ask.; olim οιηι οι Ald. Pariſ. A. B. Edd.

ψελιον) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. ψελλιον reliqui cum Ald. vid. lib. 3. 20.

ἑωϋτης) Arch. Vind. Paſſ Ask. Valla recte: ἑωϋτες olim ex Ald. poſt εργαζονται punctum Ald. Camer. I. II.

διαπαρθενευεται) Pollux III, 42. hinc. poſt τω ante ενομα comma Ald Camer. I. II.

Πλευνες) Πλυνος Steph margo Arch Vind. Valla: idem Regius unus apud Larcher. quod *Larcherius* & *Reizius* praeferunt: nos Weſſelingium ſequuti ſumus, quod iam diſplicet. Tzetzes ad Lycophr. v. 149 Πλυνον, πολιν Λιβυης habet, quae huic lacui ſi accubuerit, Πλυνος, ut veteres ſchedae, optabilior. *Weſſeling.*

ad Cap. CLXIX.

Γιλιγαμμαι) Τιλιγαμμαι Paſſ. Med. Ask. & poſt pauca Γιλιγαμμεων iidem. Γηγαμαι Arch. Γιγαμαι Ald Edd. Γιλιγαμβαι, εθνος Λιβυης, Ηροδοτος Δ Steph Byz robur accipit ex Med & ſequacibus, viciſſimque addit. Recepi Γιλιγαμμαι & Γιλιγαμμεων ex ductibus codd. & Steph., obſecutus Gronovio, cuius laudatio libri Florentini modum excedit. Recepi tanto autem promtius, quod Brit. A. quo ſicuti & altero deinceps utar, clare Γιλιγαμμαι, Γιλιγαμμεοι, Γιλιγαμμεων. *Weſſeling.*

την

την προς) *το προς* Vind. Arch. Paſſ Ask.

τετε χωρω) Med Paſſ. Ask. alii *χωρω τετω* cum Ald. in qua & Camer. I. II. comma poſt vocem exſtat.

Πλατεα) Πλαταια Arch. Vind. & mox. poſt *την* comma poſt Κυρηναιοι punctum Ald. Cam. I. II.

Μενελαϊος) Μενελεος Arch., Μενελαος Ask. Paſſ Poſt Αζιρις punctum, poſt *την* comma Ald. Camer. I. II.

απο τετε) *εκ τετε* Arch. Vind.

ad Cap. CLXX.

Γιλιγαμμεων) Γιγαμεων Ald. vid. ſupra.

Ασβυσαι) Ασυνται & Ασυντεων Med Ask. Ασβυται & Ασβυτεων Paſſ. Valla. Alii Ασβυσαι cum Ald. & Edd. Ασβυσαι in Lybia norunt complures, ab Holſtenio ad Steph. Byz. ſignati, tum Lycophron quoque v. 895. Quis Ασυντας tandem? Liquidus Med. lapſus ex Schedis eſt Paſſ Neque officit hilum, quod Asbyſtarum ſedes latius in Africae mediterranea porrigatur ab aliis, ſiquidem in talibus multiplex variatio, & Asbyſtae minime maritimi *Weſſeling.*

ἑτοι τοι, Vind. *ἑτοι το* Edd Arch. *το* deeſt Med. Paſſ Placet Vind. Poſt Ασβυσαι punctum Ald. Camer. I. II.

παρα θαλασσαν) una voce Ald. Cam. I. II. cum commate poſt vocem. *παρα την θαλασσαν* Vind. Arch.

Poſt *ηκισα* comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLXXI.

Αυχισαι) Αυχισοι Arch. Vind Valla. & mox. Steph. Αυχιται, εθνος Λιβυης υπερ Βαρκης, optime hinc Holſtenius emendat, & Cuperus Syllog. Epiſt. Burmann. T. 2. p. 690. Certe Αυχισαι in Codd. Diodori & Ptolemaei, ſicuti ad prioris lib. 3. 49 adnotatum. *Weſſeling.*

Καβαλες) Βακαλες ora Steph. & Ask. Ceteri Καβαλες. Poſt χρεωνται comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXXII.

Αυχισεων) Αυχισεων Arch. tum τετων cum Vind. Ask.

Νασαμῶνες) Arch. ſemper, & recte ex decreto Euſtathii in Dionyſ. v. 209 neque alius voci tonus lib. 2. 32., in Ald. & Edd. Νασαμωνες. *Weſſeling.*

καταλειποντες) καταλιποντες Arch. Vind.

Αυγιλα) Med Ask. Paſſ. Arch. Valla, recte. Olim Αιγιλα. conf. Diſſ Herod. c. 2. p 14. *Weſſeling.* poſt Φοινικας punctum Ald Cam. I. II. poſt πολλοι comma in iisdem. quod omittunt poſt πεφυκασι ponuntque poſt παντες, & poſt αττελεβες.

αττελεβες) αττελαβες Arch. Vind. habet Euſtath. in Dionyſ. v 209. novitque Graecus Nahumi interpres c. 3. 17 Editum Jones maluerunt. *Weſſeling.* poſt αττελεβες comma Ald. Cam. I. II. poſt καταλεσσι colon ante Reiz.

επι γαλα) ex Arch. Vind. cum Reizio recepimus: praepoſitio deſit ceteris omnibus.

[επικοι-

[επικοινον — ποιευνται]) Haec ιδθειας manifeſte ſuſpecta Reizio praeeunte incluſimus. την omittunt Ask. Paſſ. Quae poſui, verba ſunt quidem Herodoti; ſed numquam mihi perſuadere potui, hoc illa loco fuiſſe ab auctore collocata; quodque adeo viſum fuit probabilius, aliis etiam reddere nitar veriſimile. Duae ſunt res ſanequam diverſiſſimae, tametſi de iisdem dici poſſint, επικοινον των γυναικων την μιξιν ποιεεσθαι, & εμφανεως, vel κτηνηδον, μισγεσθαι. Utrumque facere ſueverant, ſecundum Herodotum, Auſenſes in Libya, c. 180., μιξιν επικοινον των γυναικων ποιεονται, ὅτε συνοικεοντες, κτηνηδον τε μισγομενοι. quod addit de liberis, habet & Mela I. c 8 §. 50. Alterum in Scythia molles probarunt Agathyrſi, IV. c. 104., επικοινον των γυναικων την μιξιν ποιευνται, hac addita ratione, ἱνα κασιγνητοι τε αλληλων εωσι, και, οικηϊοι εοντες παντες, μητε φθονω, μητε εχθεϊ χρεωνται ες αλληλους· quae a Platonica haereſi non abludunt; ut non iniuria Strabo dixerit τας γυναικας Πλατωνικως εχοντας κοινας και τα τεκνα VII. p. 461. A. Gindanes Africanos promiſcuos etiam probaſſe concubitus liquet ex Herodoto IV. c. 176. — Jam vero verba, επικοινον αυτεων την μιξιν ποιευνται, bis apud Noſtrum de aliis poſita, hinc arbitror aliena, atque a ſciolo priorum memore primum in margine ſcripta, poſtea, ut fit, in contextum recepta. Primo ne Valla quidem iſta legiſſe videtur in ſuo cod. deinde quaero, quem habeant inter ſe nexum μιξιν ποιευνται — μισγονται; Praetera, ſi dederat iſta, cur tandem tamquam rem miram prodidit memoriae, novam nuptam prima nocte δια παν-

των διεξελθειν των δαιτυμονων μισγομενων; quale Diodorus etiam Sic. inſtitutum in inſulis obtinuiſſe narrat Balearibus V. c 18. Neque Mela legit, quae reiicienda cenſeo; dum ſic vertit Herodotea I. c. 8. 55. Feminis eorum ſolemne eſt nocte, qua nubunt, omnium ſtupro patere; — & tum cum plurimis concubuiſſe maximum decus; in reliquum pudicitia inſignis eſt. Evincit illud tandem meo ſaltem arbitratu comparatio moris Maſſagetarum Iſtis autem reiectis apte ſibi reſpondent Herodotea: γυναικας δε νομιζοντες πολλας εχειν ἑκαστος, τροπω παραπλησιω τω και Μασσαγεται επεαν σκιπωνα προζησωνται μισγονται. Liquet, opinor, non quod cum multis commune habuerint Maſſagetae, ſed horum peculiarem quandam reſpici conſuetudinem: quaenam autem illa? Herod I c. 216. Μασσαγετης ανηρ, τον Φαρετρεωνα απεκρεμασας προ της ἀμαξης, μισγεται αδελ· ſimiliter Naſamones ſupra dixerat l. c. 203., μιξιν τουτων των ανθρωπων ειναι εμφανες καταπερ τοισι προβατοισι· vide Zenobii Proverb. p. 122. 17. — In his Gronovius e Med. σκιπωνα recepit: nihil intereſt, hoc probetur an ante receptum σκιμπωνα. Venit in mentem aliquando diverſum ab utroque, επεαν σκιμποδα προθησωνται, *in propatulo poſito grabatulo*. De Moſynoecis legatur Apollon. Rhod. II. 1025. & Scholiaſta. *Valk.*

Poſt παραπλησιω & τω commata Ald. Cam. I. I². abeſt hoc poſt Μασσαγεται in iisdem.

σκιπωνα) Med. Ask. Paſſ. Vind. Arch. & Britan. A. C. σκιμπωνα reliqui cum Ald. vid: *Valken.* in praeced. annot.

Poſt

Poſt τῶν δὲ comma, idem poſt δωρεν & το, Ald. Camer. I. II.

ὁρκιοισι) Ask. Paſſ. Med olim ὁρκοισι ex Ald. Arch. Vind.

παρα σφισι) παρα σφι Arch. Vind. nec prave.

επικαταικοιμεωνται) επικοιμωνται Med Paſſ. Ask.; vulgatum dant Ald Pariſ A. B. Arch. Vind. Brit. A. C. επικαταικοιμεωνται ſervat Joniſmi indicia, ſervandumque fuerat In illa incubandi ſuperſtitione εγκοιμαϑαι, κατακοιμαϑαι, & eiusdem originis alia teri, dixi ad Diodori lib. I. c. 53. Conſtat quoque Tertullianum de Anima c. 57. ad haec alluſiſſe. *Weſſeling.*

το δ' αν ιδη εν) το δ' αν ιδοι Ald. Camer I. II. Quod editum, habent Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. verum εν Arch. Vind cum Aldo praeterennt. Olim ιδοιεν τη. Excerpſit haec Euſtath. in Perieg. v. 209.

τατω χρωνται) τουτω χρανται Arch. Paſſ Vind.

τοισιδε χρεωνται) τοισιδε Paſſ. Ask. bene, τοισι alii cum Ald. poſt χρεωνται comma Ald. Camer. I. II.

πιεν) ποιεν frequenti lapſu Arch. poſt πιεν colon Ald. Camer. I. II. punctum in his poſt πινες, comma poſt οἱ δε.

χαμαϑεν) χαμοϑεν Ald. Cam. I. II. & alii, χαμαϑεν Med. Paſſ. Ask Arch. Vide L. 2, 125. poſt λαβοντες comma Ald. Cam I II.

λειφϑσι) ex Reizio antea λειχϑσι.

ad Cap. CLXXIII.

Ψυλλοι) Citat Steph. Byz. in Ψυλλοι. poſt ανεμος comma Ald. Camer. I. II.

εξηυηνε) εξηονεν Arch. Poſt οι δε comma Ald. Camer I. II. in quibus λεγω δε — Λιβυες ſine parentheſi expreſſa, & comma poſt ταυτα. Parentheſin primus habet Reiz. Poſt νοτος comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLXXIV.

Poſt θηριωδεϊ comma Ald. Camer. I. II.

παντα ανθρωπον) παντες & mox Arch. Vind. prave Conſentiunt edito Steph. in Γαραμαντες, & Euſtath ad Dionyſ. v. 217. Poſt ὁμιλιην punctum Ald. Camer. I. II.

ὁπλον) Ald. quod verum ex c. 123. huius libri: ὁπλων ceteri. Rectum eſt ὁπλον ἀρηϊον. Argippaei IV. c. 23. ἱροι λεγονται ειναι, ϗδε τι αρηϊον ὁπλον εκτεανται. Apollon. Rhod. inter ſe permutat τευχεα δηϊα, & τευχε' αρηϊα. Philoſtratus Aceten pingit ὁπλα μεν ενδεδυκοτα αρηϊα γιγαντος τινος Icon. p. 882. Euſtath. in Dionyſ. v. 217., οἱ Γαραμαντες — ϗτε ὁπλα εχϑοι πολεμικα κατα τον Ηρηδοτον, ϗτε αμυνεϑαι οιδασιν· gentis illud nomen ſervandum ſtatuit Salmaſ. in Solin. p. 384. mihi Pintiani non diſplicet ſententia ad Melam p. 52 *Valkenar.*

αμυνεϑαι) αμυναϑαι Vind.

ad Cap. CLXXV.

οικεσι) abeſt hoc Arch.

το προς εσπερης) cum Abreſchio τϗ προς — malo, ob ſcriptoris adſuetudinem. *Weſſeling.*

λοφϑς

λοφας κειρονται) Quis horum verborum ſenſus ſit, parum conſtat Valla reddebat, *qui ſummum capitis verticem radunt*. Nec dubitat ſequi Aemil Portus, tam in voce κειρειν interpretans *qui ſummum capitis verticem tondent*, quam in v. λοφος, ubi quidem agit uberius, & retinet vocem *radunt*. Eodem modo progreditur Salmaſius de coma, ubi p 214. negat, λοφας κειρεσθαι verti poſſe aut debere *criſtas tondendo efficere*, & λοφας ibi cervices eſſe; ubi videtur refellere ea, quae exſtant ſcripta ad Maccoth. p. 124 & explicant *criſtas tondendo efficiunt. Nam in medio capillos ſinentes creſcere, utrimque in cute raduntur.* Certe quod praetexit Salmaſius, non videri Herodotum dixiſſe, λοφας κειρεσθαι, eo ſenſu, quo volunt illa, pro veriſſimo haberi debet, quia non alio ſenſu dicit mox τα δε ενθεν και ενθεν κειρονται. Ibi profecto non eſt efficere aliquid tondendo, ſed amputari & detonderi, ut in tanta vicinia nequeat videri luſiſſe in duplici notatione. — Sed quod obſervandum erat, quam diu iſta verba ſic leguntur. Videlicet nequibant iſta legitime ſic verti & intelligi, dum ſic iſtud κειρονται illic repetitur. Nam quae gratia eſt, ſic bis ponere κειρονται; Itaque tempus iam eſt diruendi iſtam palam falſiſſimam lectionum, quae viris excellentibus caecitatem attulerunt, cum non correctiſſime tantum, ſed & elegantiſſime optimus Mſſ. legat κειροντες εν χρω, ut duo ſint participia, & omnia cohaereant, ad quem ſenſum modumque Latina accommodavi, ut pluribus liceat ſupersedere. *Gronov.* Κροταφας κειρονται quod in coniecturam docti viri venit, nimium eſt, adverſosque experitur codd. omnes. *Weſſel.*

Poſt αυξεθαι colon, poſt ενθεν & poſt και ενθεν commata exſtant in Ald. Camer. I. II. και ενθεν omittit negligenter Arch

κειροντες) Arch. cum Med. Paſſ. Ask., κειρονται Ald. Pariſ. A. B. Vind.

Φορεθσι) Ald. Arch. Vind. Pariſ. A. B. & Brit. A. C. Φερθσι Med. Paſſ. Ask. ſine cauſa. poſt αυτων comma Ald. Camer I. II.

εκ λοφθ) απο Arch. & mox καλευμενθ cum Vind. & Ask. alii καλεομενθ. Ald. Camer. I. II. καλεμενθ.

Χαριτων) Χαριτθ & ὁ Χαριτος Arch., non bene. ὁ Χαριτων Ald. Camer. I. II in his punctum poſt ψιλης, & comma poſt ες αυτον.

ad Cap. CLXXVI.

τετεων) τετων Ald. Camer. I. II. & vulgo. τετεων Ask.

Γίνδανές εσι) Γινδᾶνες Ask. Γινδάνες Arch., in tono diſcordes. Facit cum Ask., haec tangens, Steph. in Γινδᾶνες. Ceteri Γίνδανες. Poſt εσι punctum, poſt των comma Ald. Camer. I. II. comma in his poſt μιχθεντα.

περιδεεται) δεεται Vind. δεδεται Arch.

εχη) εχοι Ald. Camer. I. II.

δεδοκται) δεδοκεν Arch.

ad Cap. CLXXVII.

Ακτην δε προεχθσαν) Ακτιν δε προσεχθσαν Arch. poſt Γινδανων comma Ald. Camer. I. II. idem poſt τρωγοντες.

εσαν

ὅσον τε της) Med. Ask. Paſſ. Arch. vulgo cum Ald. ὅσον το της.

γλυκυτητα δε) γλυκυτατος Euſtath. in Hom. p 1616 47. quod aberrat, nec laudatorem Galeum merebatur. Herodoti amatorem talia non morabuntur. *Weſſeling.*

ad Capit. CLXXVIII.

τω λωτω) Med. Ask. Paſſ. Brit. A. C., vulgo & Ald articulus deerat. Comma poſt τω ante ονομα Ald. Camer. I. II.

εκδιδοι) Excerpſit Euſtath. in Dionyſ. v. 267. & Steph. in Τριτων. poſt αυτη comma Ald. Camer. I II. idem poſt τη ante ονομα.

Φλα) Omnes ita: Steph. Byz. in voce, Φιλα, etiam alia mutans. Quae in palude Tritonide fuiſſe dicitur inſula Φλα, Φιλα dicta videtur in cod Stephani, ut illa nobilior inter Aegyptum & Aethiopiam ſita: proſtant hinc deſcripta verba quaedam apud Steph. ubi pro εκδιδοντος ſcribi debuerat εκδιδοι ετος. *Valken.* Dubium eſt, an Φιλα Steph. Byz. hic invenerit olim. Excitat Noſtri verba illa in Voce, Φιλα non adiungens. Utcunque fuit, extremae Aegypti Φιλα, ſive Φιλαι potius apud Diodor. lib. I. 2c., longiſſime a Tritonide abſunt palude *Weſſeling.*

λογιον) λογον Arch. Vind. Valla.

ad Cap. CLXXIX.

Poſt λεγομενος punctum Ald Camer. I. II.

βορην) Ask. alii cum Ald. βορεην, comma poſt vocem Ald Camer. I. II. poſt Λιβυην in his punctum.

βραχεσι) τραχεσι Arch. Vind. Valla.

απορεοιτι) απορρεοντι Paſſ. poſt εξαγωγην comma Ald. Camer. I. II. idem habent poſt τριποδα & φαμενος pro φαμενεν.

δεξειν) Reiz antea δειξειν.

βραχεων) τραχεων Arch. Vind. Valla. Comma poſt ἑρω Ald. Camer. I. II.

σημηναντα) σημαναντα Vind. Arch.

των εκγονων τις των) παντων τις εκγονων των iidem. An των τις εκγονων των voluerunt? Valla ſcriptis illis ſimilia vidit *Weſſeling*.

Poſt Ἑλληνιδας abeſt comma Ald Cam. I. II.

ad Cap. CLXXX.

Αυσεῖς) Arch. Brit. A. C. & Steph Byz. ex h. l in Ald. & Edd. Αυσῆς, & mox. If Voſſius adſcripſerat Αυσχισαι, quos amplo hinc intervallo c. 171. removet, & Stephanus damnat, Αυσεῖς optime legens: Attice Αυσῆς, βασιλῆς, ἱππῆς. Herodotus improbat: ſicuti occurrunt, librariis debentur. Adi ſodes lib. 6. 57. *Weſſeling*. In Apollodori Periegeſi Αυσεῖς, dicti videntur Ionico Herodoti flexu Αυσῆες· Attica vereri dialecto nomen ſcriberetur Αυσῆς. *Valken*. Poſt Μαχλυες comma Ald. Cam. I. II.

περιξ)

περιξ) περι Arch.

ὑριζει) ὑριζει Ald. Camer. I. II comma in his poſt Μαχλυες, punctum poſt κεφαλης & poſt Αθηναιης, comma poſt λιθοισι τε.

αποτελεειν) επιτελεειν Arch. alii cum Ald. αποτελ. Laudo Arch. επιτελεειν, quale c. 186, και ῥητας επιτελεσσι & complura ap. Portum. *Weſſeling* punctum poſt αποτελεειν, comma poſt την Ald. Camer. I. II.

καλεομεν) Med. Ask. Paſſ. Brit. A. C. in Ald. & ceteris καλεσσι. Laudo quoque καλεομεν, a Gronovio praeclare illuſtratum *Weſſeling.* καλεσσι. Hoc vero mendaciſſimum eſt, utique ſi capias de tempore, quo Graecae coloniae nondum illic fuerint ductae. Etquis Αθηναιης nominis originem ex barbaris Afris potius, quam ex uno illo domicilio omnis eloquentiae petiturus eſt? Sed nempe illud verbum poni debebat in eadem forma, qua mox in verſu abhinc ſecundo repetitur. Nonne haec ſcabies magnam corrumpendi cauſam attulit? Quin tu ſcribe omnino, prout habet pretioſiſſimus ille codex, καλεομεν. Sane & interpes paulo minus quam ineptit, dum vertit *nominavimus.* Hoc audax, at Graecum nullus intellexit. *Gronov.*

παρθενυς) των παρθενων ora Steph. Ask. Paſſ. Brit. A. C., culte ſatis.

τρωϋματων) τρωματων Med. Arch. Vind. Ask. Paſſ. Pariſ. B. Vulgatum Ald. & Pariſ. A. Brit. A. C. cum Edd quod dialectus tuetur, & Lucian. D. Syr. c. 20.

ανευναι) αν ευναι Arch. poſt ποιευσι punctum Ald. Camer. I. II.

παρ-

παρθενον) παρθενοι Arch. non incommode. Commata poſt κοσμησαντες & Κορινθιη in Ald. Camer. I. II.

την λιμνην) omittunt duo haec Arch. Vind. Comma poſt παρθενες nullum ante Reiz.

επαγ) επαν ſine cauſa Arch. punctum poſt επαγ Ald. Camer. I. II. in iisdem comma poſt αφπιδα.

Ποσειδεωνος) Attigit Euſtath. p. 1216. 47. θυγατερα Ald. Cam. I. II.

γυναικι) praeteriit vocem Ask.

ανδρον) ανδρων Arch.

οι ανδρες) negligitur οι in Arch. poſt και τω comma Ald. Camer. I. II.

οικη) Med. Arch Paſſ Ask. Brit. B. Valla. ſed male vertens. Olim ηκη peſſime cum Ald. Οικη Med excepit Salmaſius in Plinianis p. 384. ſcribens: *εοικα, Jonice οικα, ut οικε τε pro εοικε τε ibidem apud Herodotum.* Quae ſunt eximia. Sed ea noluit agnoſcere Voſſius ad Melam p. 45. ea, quae ſubnectuntur a Salmaſio, ſupervacua carpens, quia notas ad Melam ſcribebat, offenſus Salmaſio, ut ipſe confeſſus fuit in appendice, ut ſic malo animo ad iſtas obſervationes acceſſerit; unde non mirum eſt, ſi ſcribat, recte legiſſe Vallam, ſed male interpretatum eſſe. Unde enim hoc collegerit? ut c. 198. *οικε. Gronov.*

ad Cap. CLXXXI.

ὅτοι μεν) Corrigitur ὅτω μεν ex c. 186. ὅτω μεν μεχρι της Τριτωνιδος λιμνης — νομαδες εισι. Verum

Verum recurrit c. 196. ὅτοι μεν εισι τῶν ἡμεις εχομεν Λιβυων ονομασαι, poſitaque in ſuperioribus ſimilia ſaepe ſunt. *Weſſeling.* poſt ὅπερ δε τουτων comma Ald. Camer. I. II.

μεσογαιων η θηριωδης) μεσογειαν & articulum nullum legunt Arch. Vind.

ψαμμης) Med. Paſſ. Ask. In Ald. Pariſ. A. B. Arch. Vind. Brit. duobus ψαμμος: Si ψαμμινος foret, uti lib. 2. 99 aut ψαμμω ſicuti deinceps, neminem offenderet: nunc ſuſpecta merito manet. ψαμμης ex codd. ſententiam rotundat, alibi vix obvium. *Weſſeling.*

παρατειναται) καταταινασα marg. Steph. Ask. & ὑπο Θηβαιων bis Arch. & Ald. notiſſimo lapſu.

Αιγυπτιεων) Αιγυπτιων Vind. Arch

οφρυη) οφυη ex errore typorum Ald. Cam. I. II. in quibus punctum poſt κολωνοισι.

τω κολωνω ανακοντιζει) Med. Paſſ. Ask. Arch. Brit. A. C., qui duo & ενακοντιζει, in aliis & Ald. των κολωνων comma poſt κολωνων Ald. Cam. I. II.

μεσω ἁλος) μεσω τω ἁλος Ald. Camer. I. II. in quibus poſt ψυχρον comma, idem poſt αυτο, & punctum poſt θηριωδεος.

Θηβεων) Θηβαιων Ald. Camer. I. II.

τωγαλμα) το αγαλμα Arch. Vind. poſt το ante τον μεν comma Ald. Camer. I. II. idem poſt πληθυσης.

μεσαμβριη) μεσαμβρινης Vind. μεσαμβριη δε Fragm. Pariſ. prave, ut ſequentia oſtendunt. poſt της ἡμερης comma Ald. Camer. I. II.

ες ὁ) cum Reiz. qui ex εσο Ask. hoc refinxit. antea ες ὁ poſt το θερμον comma Ald. Camer. I. II.

επι

επι δε μαλλον) Haec mutanti docto viro in Miſcell. Lipſ. Vol. 8. p 112. non accedo: deeſt cauſa, & vetant codd. Poſſet επι δε *porro, deinde*, uti in Indic. Arriani p. 316. ſumi, ſi neceſſitas, quae nulla, urgeret. Vide L. 3. 104. *Weſſeling.* Illud ipſum επι μαλλον cod. praebet Arch. in loco ſimillimo III. c. 104. αποκλινομενης της μεσαμβριης γινεται σφι (Indis) ὁ ἡλιος, καταπερ τοισι αλλοισι ὁ εωθινος· και το απο τουτου επιων ετι μαλλον ψυχει, ες ὁ επι δυσμησι εων και το καρτα ψυχει· cui lectioni niſi faveret Cl. viri praeiudicium, alteram ego neque hic poſtpoſuiſſem: Arrianus de re eadem: απο της ἑσπερης ετι θερμοτερον εσι επι μεσας τας νυκτας. *Valcken.*

ες μεσας) ες deeſt Vind. Arch., qui ambo πελαζει cum Med Paſſ. Ask. Brit. A. B. Fragm. Pariſ. πελαγιζει Pariſ. A. B. Ald. Edd. πελαζει iuſtum & ſatis protectum eſt. *Weſſeling.* Nunc tandem mihi quoque ſincera ſcriptio videtur Med. Cod. πελαζει, *adpropinquat*; quod verbum apud Heſychium etiam in πελαγιζειν male fuit transformatum. Credo etiam Gronovium, cum huc perveniſſet, veterem voluiſſe lectionem ſuo loco relictam P. 95 38. Statuit Iſ. Voſſius πελαγιζει a Mela converſum *perfervet*; ſed nuspiam illud in talibus legerat adhibitum. Erat, nam illuc abiit ante diem raptus, cui παφλαζει venerit in mentem, aptiſſimum quidem in talibus verbum; ſed hic tantum locum invenit πελαζει· illud autem alterum ſequente colo ſic expreſſit Herod. τηνικαυτα δε ζεει αμβολαδην. Curtius, *media nocte fervide exaeſtuat.* Idem dicitur παφλαζει· de fonte *bulliente* ad Thyana Phi-

Philoſtr. V. A. I. c. 6., παφλαζει ὥσπερ ὁ θερμαινομενος λεβης· de crateribus fratrum Paticorum Polemonis nobis locum e libro de admirandis Siciliae fluv. ſervavit Macrob. Saturn V. c. 19. qui, το ὑδωρ, ait, Φερεται κολπωμενον τε και παφλαζον, οἱα εισιν αἱ δινα των ζεοντων αναβολαδην ὑδατων. *Valken.*

αμβολαδην) citat Suidas in V. & Euſtath. in Hom. p. 1241. 40.

ad Cap. CLXXXII.

Poſt Αμμωνιω colon Ald. Camer. I. II. poſt ὑδωρ abeſt comma in iisdem.

Αυγιλα) Med. Paſſ. Ask. Vind. Areh. Brit. A. C. Valla Αιγιλα vulgo cum Ald Conf. Salmaſ. in Solin. 292., nimium in coniectura. *Weſſeling.*

ad Cap. CLXXXIII.

Αυγιλων) Med. Paſſ. Ask. Αυγιλεων Arch. Vind. Valla, neque abſurde: Sic Σιτεων, aliaque; olim cum Ald. Αιγιλων. *Weſſeling.*

Γαραμαντες) Γαραμοντες Paſſ. Γαραβαντες Arch. Vind. & Valla. Γαρακαντες Brit. A. C. etiam mox.

Poſt Λοτοφαγες tum, poſt εκ των comma Ald. Camer. I II.

εστι) deſit Arch poſt διὰ τοδε εισι punctum Ald. Camer. I. II.

διὰ

δια τȣτο οπισο — εμπροσθεν) has novem voces socors Arch. scriba insuper habuit.

προεμβαλλοντων ες την γην) *προεμβαλλοντες ες γην* idem. Post *βοων* comma Ald. Cam. I. II. colon in his post *τȣτο*, & comma post *παχυτητα τε*.

Αιθιοπας θηροιȣσι) *Αιθιοπας γειτονευȣσι οἱ ποδας* Arch. neglectis reliquis, perperam.

Post *Αιθιοπες* comma Ald. Camer. I II.

περι) non legunt Arch. Vind. comma post *περι* Ald. Camer. I. II. idem habent post *οφις*.

σαυρας) ora Steph. Arch. Vind. Eustath in Dionys. v. 180. In Ald & reliquis *σαυρȣς* commata post posito. *σαύρας* postulant schedae & auctor ipsemet c. 192. *Wesseling.*

τετριγασι) Arch. Vind. Eustath. recte. Vulgo cum Ald. *τετρυγασι*.

ad Cap. CXXXIV.

Αταραντες) Sic *Reizio* praeeunte correximus, quod omnes libri habent, *Ατλαντες*. Nobiscum sentit *Larcher*. Qui succedunt *Ατλαντες*, *Wesseling*. ad h. l. scribit, ex probabili Salmasii indicio ad Solin p. 292. Rhiani *Αταραντες* sunt in Steph. Byz. *Ατλαντες*, & Nic. Damasc. *Αφαραντες*. Nam qui deinceps memorantur Atlantes utique ab his diversi situ & omni vitae instituto, ap. Diod. lib. 3. 54 & 56 Plerique tamen veterum unis iisdemque Atlantibus cuncta tribuunt, quae Herodotus. — Parum videtur credibile, addit his *Valkenarius*, hos nominibus pro-

propriis carentes Africanos eodem univerſos deſignatos fuiſſe nomine, quo decem ab his dierum itinere remoti, de monte nobiliſſimo Ατλαντες dicti: quantumvis quae diverſa veluti de diverſis gentibus tradidit Herod. ad unos Atlantes retulerit Mela I. c. 8. 39. *Atlantes ſolem exſecrantur, & dum oritur & dum occidit, ut ipſis agrisque peſtiferum; nomina ſinguli non habent; non veſcuntur animalibus; neque illis in quiete qualia ceteris mortalibus viſere datur.* Melam ſequuntur alii. Mihi quidem veriſimillima Salmaſii videtur ſententia in Solin. p. 410 vetuſtiſſimum mendum in Herodoto haeſiſſe iudicantis; corrigendumque Ατρωντες, atque hos eſſe, qui Αταραντες Rhiano dicuntur, & perperam Αφαραντες apud Stobaeum. In eadem opinione videtur Iſ. fuiſſe Voſſius; nam Atlantes hos ad Melam vocat Atarantes. Vide iam mihi quaeſo, quam parum ab Ατλαντες diſtent Αταλαντες & Αταραντες poſtremum, opinor, mecum genuinum iudicabis munitum auctoritate Rhiani: Euſtath. in Dionyſ. v. 66. ὁ τα εθνικα γραψας εθνος Λιβυκον λεγει τους Ατλαντας. Ριανος δε, ὡς φησιν, Αταραντας ἱστορει, και μετ' εκεινους λεγει κειθαι τους Ατλαντας, οἱ και λεγονται μη βλεπειν ονειρους· hinc Steph. Byz. emendandum vidit Holſten. Ad mentem Herodoti Rhianus Αταραντας ἱστορει, και μετ' εκεινους λεγει κειθαι τους Ατλαντας, οἱ και λ. nam Atlantes Herodoti λεγονται ουτε εμψυχον ουδεν σιτεισθαι, ουτε ενυπνια ὁραν. Atarantes, ut opinor, ανωνυμοι εισι μυνοι ανθρωπων, & τω ἡλιω ὑπερβαλλοντι καταρωνται. De his Nicol. Damaſcen. Stobaei p. 293. Αφαραντες (L. Αταραντες) Λιβυες ονοματα ου εχουσι, ἡλιω

δε ανισχοντι λοιδορȣνται ὡς πολλα κακα φηναντι. Horum prius attigit & Eustath in Odyss. Θ. p. 327. 41. sequutus nobis etiam vulgatam in Herodoto scriptionem, ȣδεις, ait, των εκει κυριȣ εκληρονομει ονοματος. Alterum de malis precibus verbisque impiis in solem iactis, gente non nominata, prodiderunt praeterea Strabo XVII. p. 1178 A. & Diod. III. p. 79. F. Utriusque verba quaedam cum Herodoteis operose compararunt Salmasius & Is. Vossius *Valkenar.*

Post ανθρωπων & των commata Ald. Cam. I. II. post ȣνομα in his punctum.

ὑπερβαλλοντι) ὑπερβαλλοντως Eustath. non vere. post ὑπερβαλλοντι comma, post καταρωνται punctum Ald. Camer. I. II. post τȣτοισι comma eaedem habent, quod omittunt post επιτριβει.

ἡμερεων) ἡμερεων sine ὁδȣ voce Med. Arch. Ask. Pass. Vind. post ἁλος τȣτȣ comma Ald. Camer I. II. idem post τω ante ȣνομα.

ȣνομα εςι) Med. Ask. Pass. Brit. A. C. ceteri εςι non norunt. post παντη punctum Ald. Camer. I. II.

ȣτω δη) Ald. Arch. Vind. Paris. A. B. δη abest Med. Pass. Ask.

απολειπειν) Arch. Ask. επιλειπειν Eustath. απολειπει ceteri cum Aldo.

Post νεφεα comma Ald. Camer. I II. idem post θερεος.

κιονα) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. τον κιονα: vulgati non habebant, uti neque Eustath. cum duobus Brit. articulum, quibus accedo. *Wesseling.* Post εγενοντο punctum Ald. Camer. I. II.

γαρ

γαρ δη) δη abeſt Ask. Paſſ.

ωτε ενυπνια) Alludit Tertullian. de Anima c. 49.

ad Cap. CLXXXV.

εσι δε) εν δε Arch. Vind. Codd. εν δε — videtur ex lib. 2. 176. εν δε και εν Μεμφι adfirmari, diſcrepat tamen, ut attendenti patebit. *Weſſeling.* Poſt ανομβρα εσι punctum Ald. Camer. I. II.

ὃ γαρ αν ηδυνεατο) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Edit. Genev. ex veriſſima Porti coniectura. Olim cum Ald. ηδυναιατο. Porro αν venit ex tribus prioribus, ceteri praetereunt.

Poſt ἀιλς & λευκος commata in Ald. Camer. I. II.

νοτον και μεσογαιαν) νοτα και ες μεσογαιαν margo Steph. Paſſ. Poſt ερημος, & ανυδρος, & αθηρος, & ανομβρος commata inſerta in Ald. Cam. I. II. punctum vero poſt χωρη.

ad Cap. CLXXXVI.

Commata poſt κερεοφραγοι τε & poſt Λιβυες Ald. Camer. I. II.

ὅτοι) ὃ τι ora Steph. Arch. Vind. Pariſ. A. B.

πατεεσθαι) Pariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. Edd. ἁπτεσθαι Med Paſſ. Ask. Diſplicuit πατεεσθαι If. Voſſio, Cornel. de Pauw, πασασθαι vel δατεεσθαι amplexis, quorum utrumque poſterius Med. & aliorum απτεσθαι. Tale Apoſt. Pauli

Pauli μη αψη, μη γευση in Epiſt. ad Coloſſ 2, 21. Plutarch. de Sanit. tuend. p. 123. B. απτεσθαι γαρ αυτων δια χρονου παρηναι και γευεσθαι. Philon. Jud. Exſecrat. p. 931. D. ἁψεται γαρ και πατηρ υἱος σαρκων. Quae uſum quidem eius ſtabiliunt, minime vero, hoc legitimum eſſe loco. Πατεεσθαι Jonum librarii ſcholiis explicant, quale ἁπτεσθαι. Dedit ſeſe inſtituti exemplum lib. 2. 66., ibidem profligatum Bos. Obſ. crit. c. 7. πατεεσθαι defendens, aſperam iterum in reprehenſionem incurrit, ad Bochartum permeantem, quippe paria Phal. IV. 33. profeſſum. *Weſſeling* Jonicum & rarius πατεεσθαι Boſ. probatum Obſ. Crit. p. 40. Si plerique tamen codd. Med concinunt & Vallae, ἁπτεσθαι non temere reiicerem: de re eadem ponitur lib. 2. c. 18., μη εργεσθαι, i. e. ἁπτεσθαι, ſine γευσασθαι, πασασθαι, πατεεσθαι. Adhibetur apud alios interdum ἁπτεσθαι guſtandi ſignificatu, & apud Herod. II. 32. απτεσθαι τω επεοντος επι των δενδρεων καρπω. *Valken.*

επιτελεουσι) επιτηδευουσι Arch. Vind. etiam Valla vidit, blanditurque primo obtutu ob και ευπαθειας — επιτηδευουσι L. I. c. 135. ex Grammatici tamen, niſi omnia me fallunt, interpretamento. *Weſſeling.* Poſt Βαρκαιων γυναικες comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLXXXVII.

το δε) τα δε Paſſ. poſt λιμνης comma Ald. Camer. I. II. abeſt hoc poſt ποιευντες.

ωσθασι) ωωθασι Paſſ.

απαι)

εσπαι) εσπειν Med. & alii, mox quoque: editum Ald. Edd ex Jonum more. punctum poſt vocem Ald. Camer. I. II. in quibus poſt σφετερων comma nullum.

τετρακετεα) Paſſ. Ask. Ald. & ceteri: in Gronov. editione τετρακετες, quod operarum eſt delictum.

οισπη) Med. Ask. Paſſ. Schol. Mſſ. & Suid, alii cum Ald. οισυπη. Hoc an οισπη legatur, minime refert. οισπη ob eos, quos appellavi, Galenumque in Exeg. Hippocr. & Heſych. retinui. *Weſſeling.*

τοισι κορυφησι) ex Arch. τοισι Ald. Cam. I. II. &c. poſt φλεβας punctum Ald. Camer. I. II. comma ante Reiz. poſt κροταφοισι.

υγιηροτατας) υγικροτατες, & ſtatim, Arch. vitio ſcribae.

οι Λιβυες) ſine articulo tantum Paſſ. Ask. comma poſt Λιβυες Ald. Cam. I. II. idem poſt των ante ημεις punctum poſt εσπαι.

σφεας) σφεα Vind. Arch. non inconcinne. poſt λεγω δε, & τα commata in Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXXXVIII.

ὑπερ τον δομον) Poſtremum ſincerum non puto. *Valken.* Suſpicio Reiskii, ὑπερ τον αμον *ſuper humerum*, uti in Virgilii Pharmaceutria Fer cineres Amarylli foras, vivoque fluenti, Transque caput iace, ne reſpexeris. aut ὑπερ τον βωμον *ſuper aram.* Alia Pavii αποστρεφασι τον αυχενα αὐτων, *avertunt cervicem ſuam*, quale quidpiam in ſacris olim piacularibus. Neutra ad palatum,

quippe meri arbitrii & Afris morem obtrudens, cuius an calluerint notitiam, oſtendendum in primis fuerat. *Weſſeling.*

θυσαι δε) Citat Euſtath. in Perieg. v. 185. poſt μαλιστα punctum Ald. Cam. l. II.

μετα δε) Exſcripſit Euſtath. ad Homer p. 1261. 7. Poſt Τριτωνι comma Ald Cam. l. II. Ecce aliam tibi C. de Pauw correctionem, και τη Τριτωνιδη cui adſenſum, modo quid praeſidii ex ſchedis adeſſet, non recuſarem Minervam Libyes Tritonide & Neptuno ſatam fabulabantur c. 180., unde parem matri patrique cultum potuerunt tribuere. Potuerunt profecto: Quidni & Tritoni, ad quem fluvium nata ferebatur? In talibus frequens hiatus, ex locuplete divinantium penu vix explendus. *Weſſeling.*

ad Cap. CLXXXIX.

Poſt εθητα comma Ald. Camer. l. II. Exſcripſit Euſtath. ad. Homer. p. 602. 45 Comma poſt Αθηναιης Ald. Camer. l. II

γαρ η) Med Arch. Ask. Paſſ. Vind. vulgo η deerat. poſt εσι punctum Ald. Camer. l. II.

αυτησι) αυτη εσι Med. Ask. Paſſ. αυτοισιν Arch. αυτησι Pariſ. A. B. Vind. Ald. Edd. hoc genuinum procul dubio, quod inſipidum videbatur Gronovio, αυτησι nempe Libyſſis. *Valkenar.* poſt αυτησι comma, poſt ἱμαντινοι punctum Ald. Cam. l. II.

ἱμαντινοι· τα δε αλλα) Quatuor haec negligit Arch. Poſt παντα comma Ald. Cam. l. II.

τρυ-

τευομαι) το ευομαι Arch. Vind. poſt κατηγορεει comma Ald. Cam. I. II.

αιγεας) Marg. Steph Arch. Vind. Paſſ. Ask. Harpocratio, Euſtath. p 603. Valla: Αιγιδας Ald. Med. Edd. Sequentia, εκ δε των αιγεων τετεων — deſiderant ſcripturam αιγεας, nec veteres Grammatici & Codd. aliam. Docte Mauſſacus ad Harpocrat. Αιγις. *Weſſeling*

Poſt ερευθεδανω punctum Ald. Cam. I. II. comma poſt τετεων.

δοκεει δ' εμοι) δοκει δε μοι και Arch. Vind. Deſit articulus ἡ ante ολολυγη Ald. Cam I. II &c. ſed bene adeſt, legitque interiectum articulum, ut ſane requiritur, Euſtath. in Hom. Il. Z. p. 503. 48. rectius etiam proxima, quam vulgatur, & prout exhibent codd. Arch. & Valla *Valken.*

εν ἱροισι) επι ἱροισι) Arch Vind. επι των ἱερων Euſtath. haec citans ad Homer p. 643. 56 neſcio unde *Weſſeling.* poſt γενεσθαι punctum Ald Cam I. II.

αἱ Λιβυσσαι, και χρεωνται καλως) Arch. Vind. alii καλως αἱ Λιβυσσαι tantum cum Ald. & Euſtath.

συζευγνυσαι) Med. Arch. Paſſ. Vind. Ask., ζευγνυναι Pariſ. A. Ald. Brit. A. C. Euſtath in Perieg. v. 175. & Hom p. 707 2. haud profecto male. Simplici verbo facile poterimus eſſe contenti *Valkenar.*

ad Cap. CXC.

Poſt νομαδες ante Reiz. comma, quod poſt φυλασσοντες abeſt Ald Camer. I. II.

κατισουσι) κατισωσι Arch. Paſſ. κατησουσι Ald. Camer. I II.

ενερμενων) ενειρμενων ſine gravi cauſa, Med. Paſſ. Ask., ενερμενων Pariſ. A. B. Vind. Ald. Brit. A. C. ανερμενων Arch. Ανθειρικες explicat hinc Suidas in V Valla ſtatim σχινες legit, *lentiſcos* vertens., quos exploſit Palmer. Exerc. p. 25. & copioſius Boſ. Obſ. crit. c. 7. *Weſſeling.* Poſt εσι punctum Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXCI.

προς ἑσπερης) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. Alii cum Ald. προς ἑσπερην, levi diſcrimine.

ηδη) οι δε Arch. Valla. poſt εκτησθαι punctum Camer. I. II. idem poſt Μαξυες, pro quo Μαζυες Brit. A. C.

κομοωσι) κομωσι Arch. Vind. poſt επαριζερα comma Ald. Camer. I. II.

Poſt ἡ μεν comma, idem poſt την ante οι νομαδες Ald. Camer. I. II

ἑσπερην) abeſt comma in Ald. Cam. I. II. ἑσπερης Arch. Vind.

Poſt καρτα, & δασεα commata habet Ald. Cam I. II. idem ponunt poſt λεοντες, colon poſt εσι, & comma poſt ελεφαντες τε, & ασπιδες τε.

οἱ κυνοκεφαλοι) Med. Ask. Paſſ. Valla. Stephani quidam codd pro κυνοκεφαλοι habent και οι ακεφαλοι οι εν τοισι· in Vind. Arch. Pariſ. B. οι κυνοκεφαλοι, οι εν &c. ſicuti & Ald. omiſſis mediis. Gronovius belle και κυνοκεφαλοι και οι ακε-

ακεφαλοι, οἱ — quomodo C. de Pauw ex ingenio. *Weſſeling*

λεγονται) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Pariſ. B. vulgo λεγε τα cum Ald.

και οἱ αγριοι) Arch. Paſſ. Vind., deerat Articulus, poſt αγριοι colon Ald. Cam. I. II.

κατα ψευσα) cum Reizio ſcripſimus, idem probante Larcherio. Antea ακατα ψευσα cum Med. Paſſ Ask. Vind. Arch. Brit. A. C. Ald., in duobus Pariſ. ακατα ψαυσα, Scinduntur eximii viri, Montfauconius & Gronovius in contraria ſtudia hanc ob vocem: illi θηρια ακατα ψαυσα, *ferae intractabiles*, huic ακατα ψευσα, *haud ementitae*, ut olim Valla, veriores. Litis arbitrium ad priſcos & manu exaratos Herodoti codd venit, quorum in locupletibus Italiae Galliaeque bibliothecis decem Montfaucono, totidem Gronovio favent, ſicuti Hiſtor. Acad. Inſcript. T. VI. p. 364. teſtificatur. Ita in aequilibrio negotium, quod ubi noſtrorum pondus acceſſerit, praegravabitur. Verum in talibus numerari ſuffragia, non ponderari, iniqua lex. Ut ακατα ψαυσα valeant, ſeries urgetur narrationis, fabuloſa animalia ex Afrorum fide repetentis. Neque enim tam anilis ſcriptorem fuiſſe credulitatis, ut huiusmodi monſtra, Cynocephalos & ſine capite homines, reapſe exſtitiſſe ſibi perſuaſerit; caviſſe ipſum praeſtruendo, ὡς δη λεγονται γε ὑπο Λιβυων, *ut quidem illi ab Afris memorantur.* Nusquam quidem, quod Gronovius obiecit, ακατα ψαυσα nunc haberi, ſuccurrere tamen analogiam, in haud paucis ſolidam & ſufficientem, praeſertim cum ακατα ψευσα non exemplis & ſcriptorum auctoritate,

ſed parili ratione nitantur Id non iniuria d'Orvillius arripit ad Charit lib. 3. p. 241., ακαταψευστα, niſi ſi ευκαταψευστα, *de quibus facile quis mentiatur*, praeferendum, eligens. Atque haec viri doctiſſimi Equidem pronior in ακαταψευστα olim fui, quam muto ſententiam, arbitratus και αλλα — ακαταψευστα, *& alias feras — nullo mendacio fictas*, clare a praecedentibus ſegregari. Libyum a fabulis Cynocephalos &, Acephalos, quorum in pectore oculi, dederat. Qui copulantur viri feminaeque ferae, non item inde: ſunt enim & fuerunt olim in Africa, ſicuti multae aliae *non fictae*, θηρια ακαταψευστα, beſtiae, ſive, ut alia in re Jamblich. αδιαψευστα. Protrept. p. 137. *Weſſel.* Nos in Larcherii ſententiam potius abimus, qui lectionem manifeſto corruptam ακαταψευστα e male ſeparatis vocibus θηριακαταψευστα, in codd. antiquioribus iunctim ſcriptis, ortam eſſe docuit.

ad Cap. CXCII.

τοιαδε) Med. Paſſ. Ask., alii ταδε cum Ald.

ζοφκαδες) δορκεες Arch. δορκαδες Vind Lege doctor annot. ad Heſychii ζοφ. *Weſſel.* poſt και οιοι abeſt comma Ald. Camer. I. II. poſt απετοι in his comma.

& γαρ δη πινεσι) deſunt Arch. haec quatuor.

ορυες) Paſſim ορυγες corriguntur, invito C. de Pauw, ad Horapoll. c. 49. ubi peregrinum animal,

animal, atque ex Aegypto, ορυς, ορυκς, ορυξ: ex illo ορυες, ex altero ορυγες veniſſe, coniectatur dubie. ορυες in noſtris codd conſtanter. *Weſſel.* Poſt ορυες punctum, poſt των comma Ald. Cam. I. II.

των τα κερεα) Med Ask. Paſſ. των κατα κερεα Parſ. A. B. Arch. Vind Ald. Brit. A. C. Plus difficultatis verba trahunt των τα κερεα — quomodo Med. & alii, Gronovii ſententiam utcunque evolvunt Latina, in quis *normae fidium* obſcuriores. Saepe πηχεις citharārum cubita, ſine αγκωνας, dant, nec raro ulnas, quibus metimur: has Reiskius, damnatis, quae in Miſcell Lipſ depoſuerat, ſibi ſumit, ut H. Steph. ante, τοισι οι πηχεις ποιεονται Φοινιξι ordinans vertensque, *e quibus fiunt ulnae Phoenicibus* Sunt Salmaſio in Solin. p 157. & Bochart. Hieroz. p. 946. Φοινικες citharae, *punicae* dictae, quod Graeci orygum cornua haberent ex Africa, Poenis deferentibus. Memorantur ſane Φοινικες inter muſica inſtrumenta ab Athenaeo lib. 14. p. 636. B. parcius, quam certi, ut quid ſtatui queat, deſcripti. Citharae ſi fuerint, πηχεις recte aptabuntur. Ex vetere ſcriptura των κατα τα κερεα, — ad modulum cornuum orygum Poenis citharārum αγκωνας, *cubita* fieri, traditur, ſententia ſatis accommodata. Mihi res anceps *Weſſeling.*

Βασσαρια) Βασαρια Arch. Βασαρος Suid. Etymol. in V.

δικτυες) δεκτυες Arch. Poſt σρεθοι καταγαιοι punctum Ald. Cam I. II.

σμικροι) cum Reizio ſcripſimus pro vulg. μικροι.

μικροι, ex more Herodoti comma post vocem non habet Ald. Camer. I. II.

τε δη) τε δε Arch. Vind. punctum post θηρια Ald. Camer. I. II. in his comma post ελαφȣ τε.

αγριȣ) αγριοις Ask. De crocodilis terrestribus lib. 2. 96. & uberrime Bochart. Hieroz p. 1060. Dictyes & Boryes non novi. *Wesseling.*

ζεγερυες) ζευγεριες Pass. Post τȣτο comma Ald. Cam. I. II.

Λιβυκον) Λιβυςικον Vind. ora Steph Pass. Λιβυςινον Arch. quam formam adfirmat exemplis Wetsten. ad Lucae Act. Apost. VI. 9. *Valken.*

δυναται δε) δηλοι δε Arch.

εχινεες) Med. Ask. Pass. ceteri εχῖνες cum Ald.

ὁμοιοταται) ὁμοιοτατοι non male Ask. Post ἱςορεοντες comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXCIII.

Ζαυηκες) Ζαβυκες vitio scribae Valla. Arch. Vind. Vulgatum est in Steph. Byz.

ad Cap. CXCIV.

Γυζαντες) Med. Ask. Pass. Steph. Byz. Ζυγαντες Vind. Ald. In Arch. hiatus est vocum τȣτων δε usque in μελισσαι. Γυζαντες oportebat. Erroris Steph. Byz. reus est in Βυζαντες, quando

do' παρ' Ἡροδοτῳ δε κακως δια τϐ γ Γυζαντες. Longe hinc diſtabant Afri Byzantes & Byzacium, infra Carthaginem ſyrtibus adfines. Γυζαντες ſunt & in Apollonio Hiſt. Mir. c. 38. ubi his de mellificio artificioſo ex Eudoxo Cnidio conſimilia. Bonum itaque factum Bocharti, Holſtenii, Gronovii, iudicium & criſin Stephani improbantium. *Weſſeling.* Poſt εχονται & poſt κατεργαζονται punctum habet Ald. Cam I. II.

λεγεται) λεγονται Arch Poſt πιθηκοφαγεϐι punctum Ald. Camer. I. II. in quibus comma poſt αφθονει.

ad Cap. CXCV.

Poſt νησον & τη commata in Ald. Cam. I. II.

Κύραυνιν) Arch. Κυραυην Paſſ. Med. Κυραυνην Ask. Κυραυνὶν Steph. in V. Olim cum Ald. Κυρανιν. Ethnicographi ſcripturam amplector, Κύραυνιν reducendo. Praeeunt Arch. & Ask. Non obliviſcor ſchedarum Stephani Peruſinarum, quorum auctoritatem potiorem non arbitror. *Weſſeling.* Poſt ϛαδιων colon Ald. Cam. I. II. in quibus comma nullum poſt ϛενην, ſed habent poſt. μεϛην.

λιμνην) λιμενα Arch. Valla, poſt ειναι colon, poſt εκ της comma Ald. Camer. I. II. in quibus comma poſt πιοση nullum, poſitum poſt ϛλυος. colon poſt οιδα, comma poſt ſequens τα, & λεγεται in iisdem.

ειη δ' αν παν) Claudicari hoc Reiskio videbatur ratiocinium; nec miror. Tota periodus ista, *ειη δ' αν παν, ἀκε* — usque ad *αυτος εγω ὡρεον* in sua mihi sede legi videretur ad finem capitis, post vocem *λιμνης* collocata; atque his ista proxime subiecta mea sententia responderent aptissime: *ετω ων και τα απο της νησε της επι Λιβυη κειμενης εικοτα εστι αληθηϊη.* Formulae, *ειη δ' αν παν*, habet alibi similem in re diversa; *γενοιτο δ' αν παν εν τω μακρω χρονω* qualibus utebantur fabularum & *απιστων* narratores Prudenter Pausan. in Arcad & vere p. 601. *εν τω παντι*, inquit, *αιωνι πολλα μεν παλαι συμβαντα, μηκετι δε γινομενα, απιστα εναι πεποιηκασιν ες τας πολεις οι τοις αληθεσιν εποικοδομεντες ψευσμενα.* Ab hac culpa vereor, ut noster ille censeri queat immunis. *Valkenar.*

ὡρεων) *ὡρων* Arch. Vind. punctum post vocem Ald. Camer. I. II. colon post *παντη* & post *προσδησαντες*, & *ασφαλτε* in iisdem.

Πιερικης) *Πευκινης* Arch. solus.

εσπεση) Med. Pass. Ask. *εμπεση* Arch. Vind; alii *εσπεσοι.*

αναφαινεται) *αναφερεται* Arch. quod ferri poterat: sed Antigonus editum confirmat. Post *ἡ δε* comma Ald. Camer. I. II.

τα απο) *το απο* Arch. comma post *κειμενης* Ald. Camer. I. II.

ad

ad Cap. CXCVI.

Poſt χωρον τε comma Ald. Cam. I. II.

Ἡρακληϊων) Ἡρακλεων Arch. Ask. Poſt κατοικημενους colon, poſt ες τους comma Ald. Cam. I. II. idem poſt απικωνται.

θεντες αυτα) Abſunt haec duo Arch. qui cum Med. Paſſ. Vind. Ask. recte επεξης· vulgo olim εφεξης.

παρα την κυματωγην) παρα την κυματωδη γην Brit. A. C. ex ſcholio.

τους δ' επιχωριους — καπνον) Sex iſta non ſunt in Arch., Euſtath. in Perieg. v. 752. haec ſuo ſermone deſcripſit. Poſt επιχωριους abeſt comma Ald. Cam. I. II. poſitum in his poſt Φοιτιων ante χρυσον.

σκεπτεσθαι) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. σκεψασθαι Pariſ. A. & Ald.

ην μεν) μεν non norunt Arch. Vind.

απελομενοι) Med. Paſſ. Ask Brit. A. C., ανελομενοι Arch. Vind. Pariſ. A. B. Ald. Edd. comma poſt vocem Ald. Camer. I. II

εση) deſit Arch. Vind. Ald. Pariſ. B. habent Med. Ask. Paſſ. Pariſ. A. poſt κατεαται· punctum Ald. Camer. I. II.

αλλον) αλλο & χρυσιον Arch. Vind. non prorſus male.

χρυσου) χρυσιου iidem.

απισωθη· iidem cum Med. Ask. Paſſ. Pariſ. A. B. duobusque Brit. olim απισωθεση cum Ald. poſt προτερον comma Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. CXCVII.

Poſt εισι & τες commata Ald. Cam. I. II. poſt ονομασαι punctum.

Μηδων) Μηδε ετ' ετι Arch. poſt Μηδων comma Ald. Cam. I. II.

τοσον) τοσουτον Arch. Vind. Pariſ A. B. Ald. Edd. cui locus relinqui potuerat: τοσον Brit. A. C. Med. Paſſ. Ask.

αυτην) ταυτην Med. Ask. Paſſ. ceteri omnes αυτην, & melius. Quod invexit Gronov. ſi lectum fuiſſet in editis, alterum ego quidem cenſuiſſem reſtituendum *Valken*

ιδμεν) εσμεν Paſſ. Ask. poſt των εθνεων colon Ald. Cam. I. II. punctum in his poſt βορεω.

νοτα) νοτον Arch.

ad Cap. CXCVIII.

αρετην ειναι τις ἡ) αρετη ειναι τις εν Arch. Putares ob c. 23. ὃ γαρ τι σπουδαιαι νομαι αυτοθι εισι hoc etiam loco ειναι τι ἡ — oportere cum viro erudito. At hoc vide Philoſtr. Epiſt. 38. ὁσα τις ξανθη, ροδα ζητεις: inque primis Sophocl. Aiac. v. 1238. τὸ θανοντος ὡς ταχειαι τις βροτοις χαρις διαρρει· ubi docte Critici veteres Non adiicio ex A. A. C. 8. 9. λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν, tametſi adſimile. Homeri γαιαων, de quo Euſtath. p. 1598, 46. non me, quo minus γεων poſt pauca revocetur, impedit. Poſterioris uſum ex Democrito & Crinagora alias adfirmavi. *Weſſeling.*

Poſt

Poſt Ασιη comma, poſt παραβληθηναι colon Ald. Camer I. II.

γεων) γε ων Pariſ. A. B. loco γεων, alii γαιων cum Edd conf. Weſſelingii notam proximam. Poſt Λιβυη punctum Ald. Cam. I. II.

μελαγγαιος) μελαγγεος Med. Ask Arch.

πλεο πιεσαι) πλεον Arch. ποιεσαι Vind., πιεσαι Ask & Regii duo ap. *Larcher.* quod verum. ποιευσαι Ald. & alii. Raphelius verum iam conſiecerat.

ὑεται) οιεται Paſſ.

ταυται) τα αυται Arch. Vind.

τη Βαβυλωνιων γη) τη Βαβυλωνιη Vind. Arch. cum ora Steph. Ask. Paſſ. Brit. A. C. minime diſplicet, ex L. I. 193. *Weſſeling.* Poſt και την ante Ευεσπεριται comma Ald. Cam. I. II.

ἑκατοσαι γαρ comma abeſt Ald. Cam. I. II. ἑκατον Arch. Poſt Κινυπι abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXCIX.

Poſt χωρη abeſt comma Ald. Cam. I. II. in quibus poſt Λιβυης & την commata.

την οι) της οι Arch. Vind.

ὡρας) Med. Paſſ. Ask. Regius A. *Larcher* & ex coniectura H Steph. vulgo χωρας cum Ald. ὥρας multo potius. Ingratum certe εχει — η Κυρηναιη χωρη — τρεις χωρας. — *Weſſeling.* Poſt καρπων comma Ald. Cam. I. II.

τουτεων τε) τουτων δε Arch. Vind.

τα ὑπερθαλασσιδιων χωρεων) των Ask. των ὑπερθαλασσιδιων ora Steph. Med. Paſſ. Ask. Brit. A. C. vulgo cum Ald. τα ὑπερ των θαλασσιδιων.

τα μεσα) Absunt Arch. Vind. haec duo, comma post τα ante βουνους.

συγκεκομισαι) συγκεκοσμηται τε Vind. post καρπος colon Ald. Camer. I. II.

κατυπερτατη) ὑπερτατη Arch. Vind post πεπαινεται τε comma Ald Cam I. II.

και οργα· ὡστε εκπεποται τε) deficiunt haec quinque Arch. post ὡστε & εκπεποται τε commata Ald. Cam. I II. colon post καρπος.

ad Cap. CC.

οἱ δε) Interruptum longa digressione redordiens sermonem suam forsan & hic voculam posuerat, οἱ δε δη Φερετιμης τιμωροι Π. *Valkenar.*

ὑπο του) Arch. του alii & Ald. omittunt.

απικατο) Vind. Med. Arch. Ask. Pass. vulgo cum Ald. απικοντο.

επαγγελλομενοι) spectavit Suidas in v. post των δε comma ante Reiz. post ορυγματα comma Ald. Cam. I. II. idem post ανευρε, abest hoc post ασπιδι, & punctum post επιφρασθεις positum in iisdem.

προσεσχε) Omnes cum Eustath. bis citante, in Homer. p. 436. 35 & 918. 21. προισχε Med. post προσισχε colon post ορυσσομενα comma Ald. Camer. I. II.

ηχεσκε) εχεσκε Ald. Camer. I. II.

προς α προσισχε) Hic προισχε Ask. Pass. Brit. A. C.

αντορυσσοντος δ' αν ταυτη) αντορυσσοντος δ' εν ταυτη iidem, post Βαρκαιοι comma Ald. Cam I. II.

ad

ad Cap. CCI.

χρονων δε δη πολλων) χρονον — πολλον Pariſ B. Arch. Brit A. C. non inconcinne, ſi τριβομενων de aerumnis accipiatur. *Weſſeling*

Poſt Αμασις abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ποιεει τοιαδε) Med. Ask. Paſſ Arch. Vind. Brit. A. C olim ταδε cum Ald.

ταφρην) Med. Paſſ. Ask. antea ταφρον. Ald. ταφον ex errore typorum, Maluit ταφρον c. 3. 20. 28 aliisque in locis. Suidas, haec excerpens, ταφρην pro notabili depoſuit in v. ταφρος. Cognitiſſimae quoque ex Steph. Byz Ταφραι & Ταφρη, & plures eiusmodi voces, ut maculae ſuſpicio ceſſare queat. *Weſſeling*

επετεινε) απεθηκε Arch poſt ξυλων comma Ald. Cam. I. II. idem poſt ημερη δε.

προσεκαλεετο) προεκαλεετο Paſſ. & ora Steph. poſt Βαρκαιους punctum, poſt οι δε comma Ald. Camer. I. II.

ἑωδε) ἑαδε Ald. Cam. I. II poſt τινα colon ante Reiz. comma poſt ὀρκια in iisdem.

εχη) ἐχει Ald. Camer. I. II.

μενειν) Parum refert, hoc probetur an futurum tempus μενεειν· Noſtrum ſequutus in hac fraude Perſica narranda Polyaen. VII. 34. tempus habet in talibus uſitatius: ἑως μετα των τα ὁρκια ταμνοντων ωμοσεν, ἐφ' ὁσον ἀτως ἡ γη μενει, φυλαξειν τα συγκειμενα, Herodoteo enim verbo reſpondet το φυλαξειν, neque in iſtis μενει mutandum, niſi ſcripſerit: ἐφ' ὁσον αν ἀτως ἡ γη μενη ſicut in ſimillima fraude eidem narrata VI. 22., nihil ſe novaturos iurant Locri Italici ἐφ' ὁσον αν την γην αυτων πατωσιν, και τας κεφαλας επι

τοις ωμοις Φερωσιν· *alliorum capita* ſub tunicis occultata humeris impoſuerant. Κεφαλας in oraculo Dodonaeo Pelasgis edito *capite non viventium, ſed fictilia* laudabili fraude Hercules interpretabatur ab Macrob. I Saturn. c. 7. *Valcken.*

ὑποτελεει) Paſſ. Vind Pariſ. A. B. Ald. Brit. duo, ὑποτελειν Arch. Med. Ask.

νεοχμων κατα Βαρκαιους) ενοχλων Arch. Brit. duo ex ſcholio, & κατα Βαρκαιους cum Med. Ask. Paſſ., olim κατει Βαρκαιων cum Ald.

εξηϊσαν) Paſſ., recte. εξησαν alii & Ald.

πυλας πασας) Negligit vocem πυλας Arch., tum ἁπασας cum Vind.

εσω) Arch Vind Pariſ. A. B. Ald. Edd. In Med. Ask Paſſ. Brit A. C. εξω per errorem. poſt την ante εποιησαν comma Ald Camer. I. II

εμπεδοκλειους) Spectavit Suidas in V. & Φερετιμα. Poſt κατα τα comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CCII.

Poſt Βαρκαιων comma Ald. Camer. I. II. punctum poſt τα τειχεος in iisdem.

μαζας) μαξας Arch. Vind. alii μαζας. Poſt Βαττιαδαι τε comma Ald. Camer. I. II. punctum poſt μεταιτιοι.

επετραψε) επετρεψε Arch. Paſſ.

ad Cap. CCIII.

ανδραποδισαμενοι) Brit. duo, Arch. Med. Vind. Paſſ. Ask antea εξανδραποδισαμενοι cum Ald. non minus culte comma poſt vocem habet Ald Camer. I. II. idem poſt οι Κυρηναιοι.

αιτε-

αποσιευμενοι) Ask. Vind. & Portus ex coniectura, bene. ante cum Ald αποσειευμενοι. Vide ſupra c. 154.

Βαρης) Μανδρης Arch. conf. c. 167. poſt στρατηγος comma Ald. Cam. I. II. colon poſt πολιν.

οχθον) Med. Arch. Paſſ. Ask. Brit. A. C. οχθην ceteri cum Aldo. colon poſt Κυρηνην, Ald. Camer. I. II.

επειρωντο) επειρωτωντο Ask.

ὁσον) ὁσον τε Paſſ loco ὁσον δε. & tum ἱδρυνθεντι, poſt ταυτη comma Ald. Camer. I. II.

Αρυανδεω) Αριανδεω Arch. Ald. Valla, Brit. duo. Abeſt comma poſt Περσαι Ald. Cam. I. II

εποδια) εφοδια Med. Arch. Paſſ., in Ald. & Edd εκοδια, quod Jonum, redibitque L. 6. 70. Punctum poſt Αιγυπτον Ald. Camer. I. II. & comma poſt αυτεων & επελκομενης. in iisdem.

επελκομενης) εφελκομενης Vind. Arch.

ες ὁ) ες ἁ Arch Vind.

απικιατο) απικατο, Arch. Vind. απικοντο Paſſ. Ask. Med.

ad Cap. CCIV.

Poſt τες ante δε comma Ald. Camer. I. II.

ηνδραποδισαντο) ηνδραποδισαν Arch.

ανασπασης) Arch. Vind. Paſſ. Pariſ. B. & Steph. margo, αναξατες olim cum Ald. Praeſtantius ανασπασης, atque in aliorſum ex patrio ſolo abductione in Muſis tritiſſimum L. V. 12. VI 32. & pluries: in quibus αναξατης ποιησαι amplius complectitur, ipſamque patriae everſionem. Solent ea in dictione varios ſe ſcribae dare & αναρπασον, αναξατον, ανασπασον commutare in Demoſth. Philip. IV. p. 81. Joſeph. Antiq.

Jud. L. XIV. 8 4. &c. *Wessel.* ανασπαστος recipietur ex Codd. in contextum. Vid. Diss. Herod. p. 114. Docta sunt, quae dedere Valesius in not. Mauss. ad Harpocr p. 212. & d'Orvill. in Charit. p 318 necdum tamen liquido constat, quid distent in talibus αναστατον, ανασπαστον, & αναρπαστον: multa dici possent, quae huius non sunt loci: vid interim A. Doukaeus in Demosth. p. 8. *Valken.*

Post Δαρειος & post οἱ δε commata Ald. Cam. I. II. οικευμενη) Arch. bene. οικεομενη alii cum Ald.

ad Cap. CCV.

Post ζωσα γαρ comma Ald. Camer. I. II.

εξεζεσι) εζεσε Ora Steph Ask. Pass. Brit. A. C. Compositum Ald. Med. Vind. Arch. & Suidas in ευλαι.

της Βαττεω) Βατταιυ Arch. Βαττυ Ask Brit. duo. comma post vocem Ald. Cam. I. II.

Claudit librum Pass. sic:

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

Δ

ΧΧΧΗΗ|Δ̄ III.

Quae literae numerales sunt, creberrime in Oxoniensi & Sandvicensi marmore obviae, indicantque, nisi fallor, hanc Musam, στιχηρως olim exaratam, versus, seu στιχυς, cIↃcIↃcIↃccLIII. habuisse. Similes fini aliorum librorum adposuisse, adparebit deinceps. *Wesseling.*

In fine libri Ald. Cam. I. II. habent. ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΤΕΤΑΡΤΗ.

In der Meyerschen Buchhandlung zu Lemgo sind auf die Michael-Messe 1797 folgende neue Bücher fertig geworden:

Berger, Dr. J. moralische Einleitung ins Neue Testament, für Religionslehrer und denkende Christen, 2ter Band, gros 8.

Borheck, Dr. A. C. Apparatus ad Herodotum intelligendum & interpretandum, Tom. III. 8 maj.

Leidenfrost, Dr. J. G. Opuscula physico-chemica & medica, antehac seorsim edita, nunc post ejus obitum collecta, Vol. III. 8.

Meusel, J. G. das gelehrte Teutschland, oder Lexicon der jetzt lebenden teutschen Schriftsteller, 5te vermehrte Auflage, 5ter Band, gros 8.

Plato Werke, aus dem Griechischen übersetzt von Dr. J. Fr. Kleuker, 6ter Band, 8.

Vorlesungen, biblisch-exegetische, über die Dogmatik nach Döderlein, mit vorzüglicher Hinsicht auf das Hezelsche Bibelwerk für junge Theologen und Prediger, von D. G. 2ten Bandes 1stes St. gr. 8.

Z

4.8.14
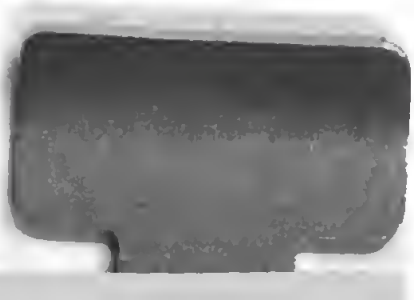
005651359